Evangelium Dominica Rogate 8. May. 1670.
Joh. XVI. 23. M. D. Spener.

[illegible] Sacrament [illegible] [illegible] corporal. et coelest: [illegible] Sacramentali
unita [illegible], ita ut cu temporali aeternum exhibeat. [illegible] Sacrament
Altar: [illegible] tempor: et aetern: [illegible] [illegible] terrest: [illegible]
Restat [illegible] coelestis: Catechismus dicit mein leib [illegible]
für euch gegeben wird, mein Bluth, das vor euch vergossen wird:

partes [illegible] warhafftig [illegible] Leib und Bluth [illegible] Christi: [illegible] der leib der
[illegible] gegeben [illegible] das Bluth [illegible] vergossen.

[illegible] krafft des leibes od. Christi verdienst, [illegible] figura, sed corpus et sanguis
illud corpus [illegible] ex Maria [illegible], [illegible] [illegible] resurrexit, quod [illegible] Christus
[illegible] in aeternum. Sic sanguis [illegible] effusus, corpus, sanguis
humanus, idem [illegible] nostro. Hebr. II [illegible] inde dicit, der leib der
vor [illegible] gegeben, das Bluth vor [illegible] vergossen, alles [illegible] figürlich
[illegible] corpus Christi [illegible] creaturam [illegible] sacerdote
[illegible] corpus Christi [illegible] [illegible]: (2.) [illegible] Calvin:
[illegible] et corpus Christi [illegible] exhibere [illegible]: (2.) [illegible]
[illegible] corpus [illegible] accipi [illegible]: et corpus Christi solam fide [illegible]
[illegible] corpus [illegible] [illegible] passionis et satisfactionis sub pane et vino exhiberi [illegible]
[illegible] vir [illegible] passionis et satisfactionis [illegible] Hominis, Dei, Christi. Coloss: 2. v. 9.
[illegible] dicit mein Leib, mein Bluth: Hominis, Dei, Christi. Coloss: 2. v. 9.
[illegible] die fülle der gottheit wohnet in Christo. Corpus Christi [illegible] [illegible], sed
das göttliche lebendige [illegible] vivificativam vim, [illegible] regenerat [illegible] spiritualiter,
[illegible] designat aeternae vita [illegible] gloriam. post resurrectionem
[illegible] resistit: [illegible] Joh. VI. [illegible] Joh. [illegible] ich bin das lebendig machende Brod. [illegible]
[illegible] [illegible] illud das fleisch ist kein nütz [illegible]
[illegible] [illegible] corpus Christi, [illegible]
Christi [illegible] applicari.
[illegible] Nam Christus [illegible] creaturis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Calvinian:
imagis in eo corpore, [illegible] Divinitate [illegible]
[illegible] qui de corpore alio humano [illegible], negantes Christi
corpus in coelo visibile, hic esse invisibile, [illegible] verum
corpus. sed. hoc corpus [illegible] corpus filii Dei, (1. Cor. XV. 35. post resurrect.
corporis [illegible] [illegible] spiritum:)

2

3. hat ein gezeug, adeaz sanguis spiritualis et
sacrificii 2 Cor: 5. 14. 15 mandatum nobis & scripta,
sed mandata &: Cū illaz sil spiritualoz, ē ipso et
corpe pdāt augsta Cona, satisfactio Christi, filiū Dei, &.

Evangelū ante 3. annos & ∴ 3.
partib. sē ānter visū: Resol parabolaris dictas.
Cūjz Verstz exing ilerū duas continet partes,
3. nāz Gcaōis, 2: quando fieri debat & exaudiantur
sequentia illā, hāc videlicet: Resol = dem wortt. Do ist
d hatten etwas dirb wodt in meinem Nahmen &.
partes 3. qs petere debāt et fiat. 2. à q. 3. q. 3 petendi. q. quādo
petend. 5. q. 1 sacrament. Uber debeat precāri?

A. Sūgicit: Ille: discipuli et apostoli, regenerati, credentes,
Spiritū S. ūnkt: : q habebat primitiaz Spiritz Sancti: inde,
ū- haben erāt precatores: Petry hyperita. Gal. 2. Peraus
crūcigen: His et cap. 17. Joh: Bild. quibus it exaudito Sie
vor Vor ß, aller Zuthaltern glaubigz Christi. nā x
fidē nemo deo placet, nemo ōt precari. Sic ē non eādē
fidē habeam q̄ Apostli habuerūt, eādē quoq; exaudiātur
exaudiāt habeng. q obst ꝫ denselben an exaudiatur:
n. ex spiritū regenerati, alzing sing regenerati, differētia
v. donoy & facit differentiā fidei. Cyclūdūt.
Der Apel spricht: alzei corde mūndari, ∴ precato
viventes volūtarie, q q x ces blasphemia ßi
2. den vatter, Christi vatter, ō excluso filio et S. Spiritū.
ō deūl mei ad pūr vatter, sed ūbrigz ham Christ-
ter pater &. Seine excludit creaturā, Angeli: Regū,
vocando & ūl Vater) Christ nobis regeriuth.
3. Amen, indeterminatē: excitū de x & q honorē Dei,
ē qcūq; aliud ßt poti: aternū temporale, ∴ regno grāe
et regno gloriae, x vobis et alijs. Vide declarationē Amen.
Sic dicūt ex effatilio: Longē pty dantz, quē petamus:
q pty petimus cū charitate sing Deo, cūjz omnipotentia gloriā,
ficat, q dare potest ōia seruo ac Christiano, q ōz volū-
tas juvandi potentiā hoc desiderat.

q. Bitten. ⁊ vocabuli scal mendicari; filiali fiducia orare?
muß auch hören sprechen: ⁊ dicit Apostel Jac. in gebul der sagst
muß Bestandig sprechen als mendicantis fame pulsi.

S. In meinen Nahmen? i. ex mandato Christi. Vnd gloria cap. 3. in
seinen Wahren und traurig darauff. apoc. 8: 3. à patre nihil ha-
bemus nisi q. ⁊ Christi, q nos Kinder auch regieren. Sic formula
benedictionis q. ⁊ Christi, nos cum reliquis xpianis indigitalis et salutandi,
der Christi.

Doctrina: q sunt obstacula ne Deus exaudiat cum in. xpians? sil exaudiri?
Ps. 6 sunt sicut debet. nam 1. culpa ⁊ precanti, ne orare sunt
fideles renati Christiani, q dispreciren ⁊ gratia Dei. apoc. 8. 3
⁊ peccatores. Joh. 9: 31 (⁊ Deus ⁊ audiat eos q Sünder peccata, sed qui di-
⁊ Ehrer Dei precatores ⁊ exaudiat Deus:) non exaudiet hypocrita,
q licet vocem precantis recipiat, ⁊ precati. sicut sacrificia veter-
lestamenti: der Herrn ist allen Menschen gott gefällig, und er
⁊ miracula: fidelis precatio Deo placet in Christo, q strictis. 5. Sünden,
optanti preces: peccata talis ⁊ ei, sed ⁊ ein greuel: Joh. 14.
2. Culpa ⁊ ⁊ ⁊ adorat adorandi/ ⁊ audiet adorare creaturam.
Sed pater. Jac: 1. Jerem: 17. Non sic Maria, petry paulus.
⁊ media q. Deus juvat: Sed à Deo tanq. patre petendi. Hinc
mario scienda ⁊ q. Deus q. pater, aliqui ignoti ⁊ sancti adorat
Rom: 10.
3. Culpa ⁊ ⁊ obiecto) Multi preat q honore Dei, q peccatis,
q fortuna in malo ⁊ consilio. injusty bellatoryq victoria: avaricy,
vindicta cupidy, immody: tales peccatores graviter offendi Deum.
Stoici. indifferentia vitia stantiary quodq ⁊ ⁊ calenda, et
si petat peccata: ideoq Jesus Christus in corporalibus subditos Deo,
neglexit divini, et resignavit sua voluntatis: aliqui Deus quod
gratificat precanti, ad xpum ⁊ proximum: sic juvenalis Christianos
Vicia dor vocat: Quare debemus q fratribus et oib.

4. Culpa ⁊ in. modo: si deficit magna devotio, aut cordialis
fiducia.

4

Fr. cultus & fid. festat = Christ/ d. xpi ⁊ Sanctitate, a. Honor
Sanctor: nec vale Gratt d'Blaur. Jac. i. ⁊ NB.

Hac & sq. serendo sed et practicanda ⁊, dom. x. quisq. dis
an sir = stabit ait pro orare: si = veri precati regnar illud
omitt. aliar & Galatis: observa uti nicè le & sobr ad ist
SS. coena, sed et ad precand & = est: avaritia injustitia, obiectar,
⁊ & espi = mendar. ad sir, & pot orare: i. Tim. 2: i Pet. 3.
2 Consid. Majestate ejs = q agis = precand: ⁊ corda sanctat:
3 vid. an ad gloriā Dei ⁊ ingall: et ⁊ magis ad glor = Dei ⁊, regni
Dei, ardentiq petant. ⁊. vid. caue modi precandi de legitimā.
gratiā dis Gr Gratissimo domūs. das nit kein ist Gottes kind
gilt wenn d hey Gott gebet: Luca. 21. trachtet kind
sorge d nahrung Bekümmert die Eltern do macht sie unwirdig zu
gebet: wenn sie sich endlich stirbt wenn sie d kindt
5 observa ⁊ dari = verb Christi: ⁊ i: stat = simplicitate
i. ⁊ precand reddimur aptentior: ⁊ Christy & respicit
mias Gratias = se, sed ⁊ merit ⁊ = : D. accedi Spir: S.
Rom: 8. ⁊. accipi = y Spiritu eterna vita

Dominicā Rogate, post meridiē ad Epilog = praeceptor.
da. Vormittagspredigt.

Sap. 11. Gott saith = ad = ag: = de: sed Gott setzet saith: si
notabil autore felicitatis. Deus: inde ⁊ Gen: 1: Bery beg. Hebraeis.
Rom: 1. Gott saith: Gottes Sanctor ⁊ creavit; ultima manifestatio a.
restauratio & restaureng: vide Potentiā Creatoris ⁊ facit ⁊ will
et verbo Gottes creavit, cui da fidendi ⁊. is: dem gewahlt,
refectiā apati, laudē salvatoris ⁊ Gottes: Creati ⁊ Gottes ⁊ ni
vid. Rom: 8. dona ecq erāt cōia toti generis humani, vide
bonitate Divinā: Quale ⁊ erit! (it) in temporali magna feli
citate dei servitet, cum longaeuo et beneditis cibis, laudē
transeundi = eternā felicitate: hoc ⁊ quod dicit ad imag
gratiā Dei. Apoc: XIII. ater. Colos: 1. Ebre: 1. ⁊ hoc sensit Gott
⁊ accipere ⁊ Gottes ⁊ singulis Deo = aliq. qualitat, sc: sapientia,

in absolutate. p. Gen. i. vide qz pueris: d. plurantib pu dein Cyra. 3
in gparade veteri et novi lepti, nobis nullo magis planum fi:
n. et ipsa renovare & in ipsa et tragicis. illic L. laudi erit firma
i. Cor: 15. vid. i. Cor: XIII. Phil. III. Interim in. serpens miser et
in publico, n. invidia Satane mors venit: sic n. damnu hodie
pud. IX. Quib felicitate invidet: pub legumine Serpentis cui
sedigit, q pulv. ipsa comedit, vita tradidit: q mors subsecuta regnat
SS. Quo posting tandy cum corpore, spiritu, eterna damna dy: nostri,
piscat in Christo: Consulto Legislatore Deo Elohim, in gl: Sandy
Executor Legis: qz nil deest:

Q. Quid dicat se fallitur: Quare id facere velit:

R. Quia mihi sic mos fuit: & gratis: sicut Gen: L. Matth. XXIX. Sed
ne iustitiae injustitia: Exod: XXXII. Deut: XXVI. Esaia. X. & XXXIV.
sed observatae precatos, eorum ad versionem: & sic facit (a) Noe,
Cyrenensis gratiae diligentis: Gen: XVIII. Esai: XVIII. vid. Jerem. I.
Exod. III. Ψ VII. (z) Sapienter et iuste. ut primum leviter ad verbal:
exemplo Davidis: hinc Nota (d) à q primat. qui. nisi à Deo depoleti.
q. nisi qz ad verbal, fully: media & instrumenta sui dei Esaiae XLV.
(z) Dei observatore et ad prosperae peccatos, cui ne te secret pube
à Deo. Malach: II. n. indagator Dei: Ψ 94: Sirac. 23. qz ut
in pii laudi ad profferen: 2. quando Deus videx: ipse seipsum
visitasset (c) peccantia quod in veniendo Isaiae. 51.
T. n. pater erit & judex. Ψ. 64. respondet. Jerem: 3. (B) Deus
& de eam peccati; Ψ. 5. Ψ. 11. in pulvis peccat & q cupiditatis
sed & media. Gen: 37. vid: II Sam: 17. vel ordinarie. Gen: 29
Gen. 31. quando vero dicit in diversa. II. Sam: 16. II. Sam: 24.
I. Reg: 22. Esaiae. 6. Rom: I. II. Thess: 2. Et verba Pi vindicis, q
seipsos indu randes pueri: n. de realiter in vindicta divina, ubi
Dei gratia (in Christi Kabely agit qz desi: Val. sic Kabely divinati
Pharaonis. sed pia Dei voce promissi, dicit ipse, seipse in star pudicit

11. Lr̃ cuil ℣ precata: ri scãdi aviat: ōec: (i) precata primus Eōr̃
D. precat: original: Ψ. 51. precata actualia, omissa q̃ dfcil agnoscere
dec: precata Capitalia et ifirmitatis. sicut David ds. et Nabal vid.
1. Reg: 15. idē Noe. Gen: 9. Gplicis primi precata deliberata et malitiae
Conscientiae divis, grauiter, avaritiae, p. ō lūc. et gloriantia ipsa — accusat
sed et ea accusarel nf. calix ob dūpsel. exemplo der Rabbals Pfandor
primi clamantia ad coelū precata. diena, q̃ ignoscendo excusa,
eo gratiendo glorany, sic Joal et Act: Saulyad Stephani, David ad
ūzia: Pastor multy Exech: 3. XXXIII. magistratly conivens Ψ. 80.

Doctrina. gd peccat: sit = occlī Dei? anomia. 1. Joh. 3. = brūder vngi-
nissimy: ubi nō man Rodāsch dal Fernūpsen: inwendig pec.
cata qvis: — gerry prend apstal will er Dei, resp Veritae, dan
nader vitā aeternā. p. & Torrendi: Cor q̃ tales abolita temeraria
ō Salvat. Seite. 32. Sed, orem q̃ remittae. Ψ. 143. Christy
gerlaut nra precata. Exhes. 5c

Epistol: Fest. Ascensionis Domini. Marci 16. Actor: 1. 1.

Ev. Engel:

Dn. 3. Pasch.

Gen: 5: Here describit vitam Henoch. i. vita divina = lerer: z. beata
transitū = coelorū (i) sal gewandelt vor gott: ō qz Evenit sach,
n. liber genitū. D. per verū fide ambulabat, in fide Messiā,
inde vivebat piè, frygebat precata, ō amabat nōdū, respiciebat
semy omnipotentē Deū, cui placere studebat. alz Verbū Dei: gtinū
traslatus, n. prophetia dr. Epist: Judae. XV. 14. z singularis fabla
Jo. Ebr: 11: mortuy ō z 1 Cor: XV. significūl illa, ita et mirabilitā
per tempore ultimi Judicij in coelos translati z, ō limbū patrū.
q̃ Pontificior. Hic nota Divinā gratiam erga pios, et punitā
erga impios: Declaratz̄ Jn Nra Epistola Majorē Henoch Labeny.
sūi vid partibi absolity: Ille = propitiatae, Hic = pūnitae am,
blabati Ille = coelos, Hic ad dextrā patris elati z:
vita sūna q̃ legitur in festal 2. priore vers. divisio particularis
enūciationis, gtū verba. Hasce habenti:
Di Post und Brief ist Lesen, Gustan, Lieben of Leoptile, from vollem dem, dass sūl
nufung, bey der Jesu, und zu Erkant, Bis an dy tag, da er aufgenomy ward nach
dem er den Apostolen, (welche er sich erwehlet) durch den H. Geist befehl ge-
han hatte:

nota 1. confirmatio Evangelij Lucæ. 2. descriptio effectorum ejusd.

1. Confirmatio Evangelij Lucæ: scribitur à viro marci et Johannis
ds. qui postea Pauli fit autore ejus Lucæ scribit: fuit
q. de Lucæ 24 olim comes Pauli. Actor. cap. 1. 2 o ipse
videt, d. ab alio q. videri audiverit: illud in. ex assistentia
S.S. Spiritus S. q. 24 q. vide Luc. quæ Lucam Evangelistam
et Matthæi et Pr. Lucæ ex interna nota evidentem
Spiritu, et libr. divino, ab attestatione ipsorum autorum, adhuc
aboy divino verbo autoritate ejus et effectorum. Sunt Evange-
lia: 2 Christi in illis ubi dicit. Joh. 21. 25 sed. et 24 est
omnia nationum, ex eo q. Christus fecit et dixit: cum
qb. reliqua 2 descripta grandiuscula. 2. includit q. Matthæi
et marci ante ipsum scripserunt. uti Lucas cap. 1. 1. 2. ergo
unius Evangelistæ scripta ex testa et sufficienter 2, q.
et effectus et objecta sola scripta. 2. Tim. 3. 16. adeo ut 2 ex ea
effectu fieri Ch. 24 Pontifex q. ad autoritatem ecclesiæ
non judicare Lectum: 3. meminit Lucas ejus cum sui
dedicatione: Sc. Theophili. qui fuerit, incertum. vide
eo aliqd cert. statu: Optatur = dignatus vixisse, ex eo
24 insertis: ex aliis ostenditur. Luc. 1. 1. 3. fuisse in. ejus tunc di-
cti statu: vide mentionem dedicationis: et observa Secula
ria, Politicam, nariam scientiam, studium Theologicum: 24 d.
Lucas a Theophilo scripsisse, ejus libros 2 dedicatos:
Politica 2 salvatis ex politica a. Aristotele, sed, vide
Christiana, illius Lectio et meditatio = ex libris eo ipso 24
Christiani et Baptismi sui: n. externa vocatio = certa in
determinata, = q. gre amore erga proximum gestiri
debent: 2 obstat nimium studio negotiorum, vide David
Salomonem: 24 si desit tempus modesty somnus, gravia, socordes:
24 si 2 faceri, 2 defectu temporis, d. Lucæ culpa 2:
sanctificat Sabbatum, et plura hic spectantia ipse ipsi discat:

II. Secunda vita Christi. (1 Joh. 4 = nervus Evangelii.
(1 filii Dei 24. in carnali 24 Socinus, 4 Christ = veteri-
testamento fuisse 2. denuo à nativitate 24 duasse, somni
ad. Nam contrarium 24 inde divina natura ab æterno
fit, et inde humana natura in tempore ex M. virg. nata fit:

3ª descr: Xti Paula Xti fundle suscepte officio, predicabat. circuiss:
q. anno XII. etatis sue: Idem q. Paule officiu suu fecerit, patet
Baptiste Joh. testimonio, in Jacula, et tota vita ejusdem Xti
obedientia Legi et voluntati patris testatur; unde ergo de ea
haberi, sanctitatis sanctitate ipsa: Istam Paule operationi facto: christi
nis. Fuit Christi p.o Paula fidi, q. one Dei. il. S. vitae:
discipule Pauli et Xti. Christi verba dicere, et vita facere.
Christi Vasa non ipsi gessit sed ad gentes, sed Paulus Xti
Christi: aliqua Roma doctrina ordinata vitae descripti: Pau
dil nobis dicte: Matth: 16: 24. Si quis mihi vult post me
ire si te fecerit, et se deserat: ly q. Christi, q. o vult discipulus Xti
verbis, sed ad imitatores vite: o ultima pene exemplum
imitatores; qui imo q. imitatus Christi odio a deserti illorum,
mundanis, q. in. Christiani de voto: Doct: Pauli et Christi
viva voce, in conviv, in navi, campo, et ubique q. || Matth. 7: 29
re Christi gratuitoglish || matth. 3: 17. vocaly a Patre: || Hic do,
Xti nu fide excidit, q. cor regenerati. hinc vita virtuosa o
Justificati, imo in consistentia aborg. Credenti doctrina Christi:
q. descr: dil. q. accidunt tempore Pauli resurrectionis, ascensionis, p. q. ele,
gibil Apostolor. de q. by. aborg. in: o mercatu Apostoloy illoy vocavit.
Joh. 15. mandavit sibi Hen, ut eundo sonum ejusdem 55. q.
recepto ejusdem in ore terra: docuit ipse non dubie q. 55: aliud
in Christi q. ex 55. fecit, et alia, si Pauli ex 55. aliq. fecisse
Dr. n. Christi. ita q. fecit, ex eo Spiritu fecit, simile a. ille Spiritu
S. o descripti separata Christi in circumstantiis ibid descripti:
Doctrina. vox Pauli nos docet: vivere ad unius Christi Crucifixi
gratiam q. ejusdem occasione ad ministerium describit: Luc: 16.
marc: 16.
(i) termini a q. terra. secundo ea q. libertate q. in Christi calcavit,
in miseria, q. derelicti a Patre, cum Pauli Pauli familiaritate
in Apostolis. ipse secuti in visibili presentia et salutis ejusdem

(2) Iernim ad q̃ē. coelū, ō stellary d. Realoy, q̃s Ḡsentia
sua Realificat, apls. 4:8 ēl Sīl dr coelos, vt ea repleat:
(3) modū assūmēs, aligdo til mdy localis, aliqdo, t, vbiqy
sicloer ēl: ne visibilit ēl localr mdy t ab apostolis ēl
nūbē lecty, q̃ndo v. ipse nūbe lecty agal, robis relict ō t:
ingressū q̃ glorīō. Joh. xvii. ☞ Quadragesima Christi. Lo tercera
Sunday in Lent Christ Himself announced and certified solidis ō solis
t, resurrectio d. ascensio Christi: q plenariā gram dei lapsū
q̃. q̃ virtute assēdy fil: passive docuit potentia patris,
ō explicuit filiis ex Spiritū S. sic: Rom: 8. i Cor: i: 4 Joh: i.
Joh. i. Nota non dr nisi semel q similē viā expedire
ō possit: Sed pri debes Christū imitari: i. gaudere in ascen,
sū, illā illgt. verbū Dei discere: le vere gaudū ozet.
ad hoc ipsum dr ō Ḡsentē: Te imitare Christū, q ns. secū
ri in coelū ō in hoibz. n. mdo coelū Ḡdisse t: sequere
Christū in fide, (ō, carnali sēsu tale ēl assensū aliqli:) quā
visiosa vista illtio sequēs. n. mendacer Ḡ, q i. Joh: 2.
gloriā p amāl ēl se Christianor dicūt: ēl spiritualiter ambulāy
ō, si seq vi Christū in gloriā. Ol. spiritualiter restringendū t,
bona mūdana gubernanda Ḡ, ēl sūt hū media sūsenta,
tiōis, aliqn gloriosū assūmēs frustra ex parabis:
Si spiritualr vixeris ēl desideris eternā hereditatē, ēl
fide amplexus, (4) plenariē gaudebis, q mūdy ō
intelligit: q re lernim nor q dei illgt, sed sūis poteis passū:
capūl vere in coelis t: ex q filiis dilecto q Realr Ḡsentē
vitae secūdā: (2) accepimy primitiar bonorū, ēl seq̃mūr
Joh. 12. capūl nostr: fiat!

Evangelium. De Ascens. dom: Marc: 16. xs. 15. Jn. Beneker.

12. May 1670.

Ascensio Xti. Ghg̃sta ē = v. T. R. y aream̃ sedē ex tabernaculo Salomonis = Templ= translata. 2. y Henoch. Eliam̃ Item

Ps. Scott. Israel nisi. p. Cobsingul: p. qb. veteres ūni deo et Xpo exal, Lato der Laider voll ere. l. unde tang. = Gsenti et Gterito coꝛ̃ns. Ps 68: igd. ais = die Sch. Jsrahel: p. Hoc tria clarissima S. facta = Nove testamento, Gsert. in Evangelio: et consequendy articly ascensiōis Dñi. Evangelistarum ordinē: ubi nota: 1. Subtilē = Elevatū. 2. Xtm. 3. se manifestantē. disputis p. Dei et hoīs. vid. 1. Tim: 6. via veritas, Hos. 11. p. Ero Deus hūmanā nāam: dicit qd ad Deū descendit: sed hoc alio sensu: Xtus verō ad diversā nām ascendit carnalē, n. ad nām Deitatis. Gthlich. 2. tempy: vid. text: ipse: sicut Deus et Xtus Gdiperatis postq. ōia ad: implenda: Xtus intra 40. dies cū suis discipulis conversat. quadēlig. quoysq. 40. diēb. = monte sibi: Sion. 2. Chr. Sy. jejunavit 40. dies. 3. Elevatō ipsa seu magnificatio: Xti. elevatus ē: ministerio nubis, visibilis, ē negat ipsi ascensus: visib. ascendisse: nūbe ais ē creator, cui nemo mortalium = qui: vide maje, stati ascendentis: non excelsy exaltat, q. caro excelsius. Ps. 110. dixit Dñs. Dñō meo. sit ascende ad dexteram: et terminy ascensiōis. ubi nota terminū à q. Luc. 24. duxit montē olivet: terminū et quē: actoy. 1. et aeream: et vidētib. assistentibus: terminū ad quē: ad coelum: ē aeream et quē transit. Hoc aliqui à contextu tollit, sed = coelum, pius patrē, ubi laudē deo eternam gratiam agunt: Loy materialis dr, et quod utr. dr, et Gcorruptibilis fil. unde Xtus dr ascendisse sup. aer coelos: ubi fil, explicari ē. Scr. n. aliby ē vidisse. p. 1. Cor: 24. 9. p. ad quē finē ascēdy: haud sibi Gr. Xtus sed gottlich et illgr ē loy determinaty, ac: viz Deitatis. p. nec loy ex essentia alio illgr, sed incarnata: = explicabilis divina ptia, creatrix, gubernatrix: et de hūmana nā. illgr, q. in ea ōia gubernat: ad Patrem

6. Vti: Liar ascensio humana nra: R. Foster debellatis captivor libera
è tate Satane, peccati mortis. Colos. 2. et gens nris opp libator.
2. intercessio cra patre: Phil: 2. D. donoy fi: 2 Vat: dno: qui
cu ad cam Xpi ô ascendit, q. oia = ob. 4. peccatoy remissio.
q. q expiandoy cra vasy Rom. 4. & magna & gsolat & peccatorib.
n. nouy Legis ê declato. matth. 4. 7 Quando ascensio facta fili
anle 1630. a. o. anoadat: 33. ann: 6. mens: / facil ad qm. macc fidei
adiung assertoy gr Li: l: inq. dict. act. 1: 9. Lu: 4. marc: ib. 19.
reservatio Xpi in nra Spes, ascensio significo. hac = confolo
n. hic vider testimonia gen: al. offic redemptoris, et enervatoris
Fostin: Foster gd parent P. 1. pet. 5: diabol. / peccati Rom: 7: 15.
inferny, mdy decipiendo. sed agat gd velit. Christy ascensy nec
defendit, q. dan nabid! Rom: 8. // Exhortatio // vigilemy ascensoris:
& sc: Vite et e: etate faciend: st. dnoy bona gestienda: vita
= legra: Phil: 3: 10. quid. matth. 6. 33. Colos. 3. q. dei: & in faciamy, laudy
sequem corpib. nro cond. Amen! Missa S. Sancti sigillu
fidei nre ascensoris. /.

Evangel: Dom: Exaudi. 18. May. 1670. Joh. XV: 26. p. et XVI: 1. p.

Dn. D. Spener.

D. Christ in sc. Schrift geschrieben und fast gehalten. Ps. 68. Sic et David descri-
bit ultimatu ascensoris Christi: ultio & ovis vide Xpi. Prophetiae no
stra. At faciamy eam de fide patriarcharum suisse: sine, in libello
doctoy 1. ventur. Scriptoy, Prophetia cu impletione gloriosa:
Inde in hodierno examine Prophetia de ascensoe Xpi audienti, imo
gra examinatoribus dicet d. Ps. 68: 19. q. tac vice loco exordii explicandy:
observa. 1. q.
1. ascendit: Div: ex gloriu. Deo. n. ad sese gotti ascensu gloriosi principio
Judaei, Socini, volu der Vater solu: Sed. Eph. 4: 8. ipse S.S. non Xpo
plicat de Xpo: hic a. ascendit rg humana nra, n. divina nec
exaltato nec infirmari pot: d humana sola nra, sed Deo in humana
nra nra, ascendit, Xpus Christi ascendit:

12

2. q̄ fil ascens. ex actor. i. et Marc. ib, descens ē eximios
hoc die fidel discipulis, maxiā v. ejꝰ gloriā re-
no vidi, n. q̄m debo tam exercity coel. ibiq; adfuisse
sine dubio D. Jesu. cū mil. Angelor:
(a) In die Asc: S. ū. = gloriā, ubi de felicitate fruitur eādē
fratrib. suis Donat: (3) Ephes: 4. Asc. aer. coelor, ad dexteram Dei,

3. Vtilitas ascens: (1) sal. dos gratiarū = st gratiarum, q̄ ē =
descens. ad inferos Salvatoris ex inferno tenebrarū, et nec ad
coelos Jesu ascensū. n. q̄ dicat eos captivos diaboli nos;
Rom: 8. Sed. Captivā dūxit captivitate Luciferi, diaboli, mor;
Li = ferni victor noster, q̄ditor descens. ē ad = feros, jā de
victo tyranno, ad ej. illius spolia memoria tri = phi Romanor,
victor totius victoriae dicebat. ēq̄. Colos: 2 figit Diabolū in
q̄dity. (2) Sal gaudy ex fructu tot Mundi: q̄ q̄ dicit Luc 6
n. accepit Christy (ut alius Dorot:) illa dona q̄ descens.
Ephes: 4. (3) Spiritus S: ex ē ex q̄ ē = dit dona Sp: S. Latia, illumi-
natae, fidē, amorē, ardorē ad dia Dona: q̄ salus ipsa q̄: (2) Coagt
Christy ex sp: S. Ephes: 3. et Christ. paral. eternoy bonoy.
dorat ch. media, ut verb. Sacramenta. q̄ ad. ex ascens. Christ ad
nos veniat.

Evangeli = aute 9. annos Scripti vis = ū, aute 2 annos.
Testimo = S.S. de Christo. jā de testimonio Apostoloy.
Ille unusquisq; ex q̄tuor nota. i. Apostoloy testimo = ū. q̄ nda
mente testimoniū. n. testimo = nota. i. compos: aliq; fidei credentib.
dicit S.S. testari &c. Hoc qui = quid = solas = Apostoloy. (1) ut videat
SS. & venire ad Christ: ejus, sed q̄ testimo = S.S. vent = ibi q̄
verb = Apostoloy. (2) Sacrū n = dū & est = perire testimo = SS.
ita nec colend = pere testimo = Apostoloy: dicq; Israelis,
Vocat audiant Apostoli, testimonia &c. ergo & dicit D. bone
collocant et gestimat: (2) ut credi sint, quod Spiritus S. eos
sit illustraturus. Sine disce testimo = S.S. apud nos & mi = nistra
tos absq; verbo et Sacramento, sed q̄ testimonia Apostoloy: Hoc com =
genda q̄. (1) verb = Apostoloy sola fide non facit,

p. multa 1000 audiat, qby fidē ⁊ arq̃it: Sed verba aūdi-
ē mediand. Et vir es Deus verbi, cord impūmenda ē, lang,
verba dei ⁊ tuba Spūs: Ita SS. affirmabil ⁊ corde Ron: 8:38.
d Spūs d'gis Dyas coaptat p. 1. Joh. 5: Deus solitū ō /ēficiat sol: pbā-
externū: testimonia Apostoly, testimonia SS. ō gloriat:
Sed illud pbā ⁊ audiat, externū, ē, illud ⁊ apat SS. affirmāt
illud ⁊ audisti. Hac duo testimonia ⁊ subordinata: et quando
aliq ex verbo gvertit, ali: ō, cāa ē, ⁊ verbū, sati efficax, ō
admittit ad cor: et Spūs Sanct repellit. exemplo seminis, sati vi,
vacis silend fruct ferentis, inter ō, ⁊ dispositale agri: sine cave
ne detrahat aūtoritat verbi externi, et vtq ne abutat externo
et explicat verba SS. ⁊ ternū; ⁊ Weigelianer, et exalterā parte
opatur, ⁊ ex solo aūdit fac ⁊ opus opatū: / Pontifex volut
testimonia SS. mult in extra testimonia eccles: Rx. gsent ⁊
testimonia SS. et Apostoly. Sed Ecclesia ē Spūs dgis S. ⁊ solū biblia,
tū ad Ecclesia pelere: n. ille Deus ē, et testimonia ejus divina ē:
licet Ecclesia ō fall ⁊ modo, tn. ejus testimonia pū ē:
Ista quod sequi: ⁊ de sanct post accepta SS. licet peccatores atta,
mē ō ⁊ peccati regnantis, sed peccato originali et infirmitatib. in,
festis: non testimonia tn. divina: (2) Inter modo effecti
ō gre illustres, ⁊ pares, ō pti, oratores, sed simplices, in mundanis
ō comparandi mediocrib. Sapientib. 1. Cor: 2: 13. non q̃ Deus
ō politicis magnas eligat, sed, ut fides gtiosa ō /ll ⁊ dilata
in externis, sed in ipsa doctrina, q̃ sola gloriat Dei ⁊ dianda ē:
Sic ign bi verbum Apostoly, nulla idea. Ita gtia ⁊, ecy gtia
soli Deo debeat praedicetur. Hi Apostoli L. ⁊ oculi Dei ⁊ maximi.
verdet Zeigen: " ō ⁊ imperativus, ut qd volūt: ripe de Xsto, ut supra.
de ⁊sona ⁊. ō Judas sed Deus, et magna certitudine: ō faci,
ut nova doctrina: d. officio testis ⁊ gnit: sine vir major Ecclesie
Sc: religionis et doctrine mutanda et q̃ Xsti tuenda ō ē:

lestantl (1) ore. (2) scripto. 2. Pete. 1. vñ testimoñ cōfl mortē
ad nōdi finē xpi: (3) sanctitate vite: (4) passiōe. q testimo,
ni= ñ ry allenthsi:=, mode gfirmat: q nōdy ō ff =pdicte, d
eo ipso q̄ docere vñ, & fcill:

II. Fundamentū: Do ist fast my =tang Dij in gantz: Xtū colū=,
sol leste /=mere q ō vidisset, qby credend steipsū sed q̄ia ei
vid=, eo certior ēt: Non tantū: sc: Do 2dig Joh. joh.
1.37. p. Bey iesu, (nel' ens est su seyn gebirdt: ad oppositiōē eoy
de gb. Joh. 6. Si aia Xti dicta et tanta vid=t et audierit:
sine autop. i. reyzehat vñ (vl q videris et audis vñ aia: Xpm
vid=t n. afandise xst=. Act. 10. 2. Pet. 1. Joh. 1.
vide amōē dei ergo nostrū =firmatū se gformantē:
Doctrina: An et nor lestar debeng de xte! Ex. Wltz ō (ob passo,
rer, d. et aes: ō q aia vidit ng: p. sed f=da=ñ p apostolū,
ingt lestemōz: (2) ore: Pastore monstreng doceng, defendeng
doctrinā de xpō: nar zelig der agnoscang eig gloriā p mo,
veang: dar ex corde q̄ficisci, et p oē q̄cūt transire:
(2) =scripturā. (3) vita Xtiana ō ad placit nōdi, d. ad
imitatē xpi. (4) passiōis Beneplacito. vl caput /equamōz:
Sic lestar omi no debeng et tenemōr: vel nobis ō lestantil,
nec ille nor gficiebit p. Matth. 10:32. nūlt q̄cūt gfessiōi
lantē ñ, qnt= ñ abnegatōr: anke aia nobis nariā ñ testimo,
ni= vitā monstrat=, n. q̄ lestar: patericl ore, q vitā nō ō
monstrax! n Xty obedens fachy ē = vil der ander
Xter ardentz amavit, vil Benefecit, Rost. Benefecit ē ñ
=Uy, paby ñ der apostolen, sine mēmēzadi, =ā gloriā
ē q̄ficit egstra nōdi =tonae glempfil, glorij /olā
nafeitel, gloriā dei =vil Gens: qby nobis =tandt
exempl zeigt, ñ o: haby ñ gvorhy t= Deo ō or obedient
= vil nec illud de vir a. desiderat. p. et aia gzig vñ
/=Crasp.

Hac ℣ apud carnale Christianor in gsida se Bonū volū
à Xpto ℣ doctrinā testat, et vitā Xti glemnat: n. Judaeo
pētat, qlis Lr er, e dr el Xtus fuisse; cūq le discipuli
Xti leris: hū gsteris Xtus ascendisse ad coelor, aūd e a
nobis Lra Bona, hac leporalia = exp̄ comocare nōlla
ē. Alq v. nūc dr esse, neglebit celestib⁹ an ō ee
gsteris Xtus = coelis ee, et nūdum postlar ope?
gsteris Xtus vixisse = miseria, ope appetis vitā hōis ostē alq
ō orīce? hac ois ℣ ope illūde q doctrinā Xti leris:
℣gr. Cave Lr et vita emenda: ver: lester receptq à Xto.
perfectōe q dr ō adjūg: Sed: ille bene testat q
= firmiter agnostit, et q dr e magis augq emendat
nota. in ℣ positōe ō detrahendo dr esse = Xti: sed pa,
tienter patiendo, illaq resolvō capienda! ℣: NB. q nūdo p
Beneplacere volū, illaq delebatq, nīlo magis patiēdo
nūp. q ēā qB. SS. assistēt. victā carne.
consolatō: nar testatōnē: hūs ℣ mod: Xtis assistit: ver
ē: pacar fidē nar Bē: Apoc: 4. (2) testat Xtis de,
nobis = gloria: matt: 25:34 ℣ Beatā testificatōē: (3) Xtis
ē SS. testat in cordib. hūm gservās, q gist eternos ex
Deus Apoc: 2. Deo Gloria Amen!

16.
22. maij 1570.

Festo Pentecostes. Epistola Actorum. II. xx. i. explic: Dn. 2. Sparnow.

Scripū = dicit ꝑ. V.T. Joel. 2:28. nam diffusa largiri. spiritū 76. deseri, Ezech 36. adventy ei optabat: q̄ hactenus Ecclie post mentē. nota. 1. Psona 55. 2. eius agnitionem 3 optationem:

I. 1. Personā: merden geist: Herrn Gottes: Dei cantica una ꝑ, & q̄ = eo ꝑ, ō ꝑ accidentia: et declas 5.5. q̄ hab ex Catechismo. q̄ credamus et Baptisatis sumus = in Matt: 28:19. (2) q̄ sit Psona, & attributa: n. optat, forma linguarum apparuit, q̄ attributo & compet:
(3) progressus à patre et filio: effusit à Christo. Rom: 8:9.
& ex creatore ei ꝑ, nec ūl attributū ei ꝑ, sed eigdē ꝑ essentiæ.
sicut q̄ pater tōt filius compet:, ita et 55. e.g. sicut ab eterno
genuit ꝑ filiū, ita pater et filius ꝑ essentiale efflūxū 55. omisso
Zusatz essentiæ: hoc ōia ignorare ō ꝑ Christianos. q̄ Arrianorum Socinianorum. & Papistarum. de externo cūltu Dei
tribuit, ad se separandū ab istis sectatibus, sine ad notitiam Dei
patris tantū externo honore ō accidit: q̄ ꝑ (ex ꝑ) = differentia. et ꝑ
facit et q̄ ō facit ō ꝑ cūlpandū.

II. effusionē: sanctē divinē educationem, et q̄d ipse 55. ō sola dona
Eph: 1. Cor: 3:16. & 6:19. (2) ūbera adhuc fleisch. carnē (1) sūm nam
nihil quā carnē, nihil spiritū: Joh. 3: Spiritus Sanctus = Spiritus
der. (3) nam diffusa largiri: filium q̄ dum = V.T. de hac filii effusione

III. locutionis: illa facta ꝑ = mentibus (2) effectu effusionis: eorum testis.
Joh. xviii: ore gressi, sagi, alati, gaudia: (Matt. mus. ꝑ. q̄
ecclesiale docuerunt ꝑ Arabum Lingua et q̄ autor. Hebr. i: 2.
Luc. 1: 1 ꝑ dati ō ꝑ = literis sanctis, ꝑ. optatus Diabolo, angelis
& Lucas repertoribus, ēe solent: Sed sic sunt agnitus Dei
& festissimō, more loquendi sūlo ex veteri testamento:
& ign agnitus salutis ō tōt, ō tōt 55. nec ō Christiano:
Segt hactenus lex ꝑ.

ante Christū vsq; ē effect. restāt ī-dicta de effectoē.

(1) ī-dicū eqūm, (2) iniquū

1. Judicū eqūm. Hic nota (1.) ī-dicendo. (2.) Judaor. ō q ppter ad Xtū:
et Judæ t-tempore = fūlū t messiā credent erant very strachta
lical de Jesu nazareno nihil audiverūt, d. post mortē ejus et
emissiōē Apostoly. varia fuit fides Judæ eū: (2) patriā, aēm
terrā: post coplm: Ea Bibl. dissygebāt: nota diuitiae Dei,
fūdei transgressore Legis dispant. Deut. 28. Haec ipsa dispp
sio Deō gloriosa fuit, qtēr ē doctrinā mosaica notitia ad plūs
ter gentes pverit: pla Dei paenas peccatoy facil salūtarer.
Europæi t-erāt Romani originarii ascitī: matth. 23. Circumferet.
aliaq; Judæi Gaiae. Jul: i: Asiatici. Tartari. barbari, gallici, Medi.
Indiae aē ipsi Graeci Romani mahometista Pr: (3) t-erāt Hierosoly-
lymq forte ātestō passiat. vel erāt prōfessi ibidq vid. act: 6: 9.
rac vocatē facta ē Hierosolym: ps. Esaiae. 2: 2 p Ψ. 87: 4.
(4) erāt pūs Judæi, parati ad aēm ulteriorē doctrinā. Luc. 9.
sine Pchō ps qbē facile gpleb̄at: 2. q̄d fecerint? aūdita
voce, s. ē novi nūcij: generant, ad odē ubi erant hpy,
stoli, nota evidentiā Divinā: magn miracūlī manifestō ps,
ficientē: ad terrore ī-ffi debāt, miraban magis magisq;
vid: NB. Lot. cap. act: 2. nota stū. aliq̄do Deū p externa
accidentia, stū. naalia, sūa gratiae media parare: SS.
II. pverst Judæi = q̄ fecerint ē ex eti-ti. indignōi remoin
Dña ē Ψ 16. q̄ aūs fecerint? ex ioco dicebāt eor ebriar:
doctrina apostoly t-fūl garrūlitas ebriog, laude simile
accidit pūs: sed Spiritu Sancto ūbiūq; gsolatōr:
doctrina ee paēl: de varia ī-scriptōe miraculoy Divino
rū, hic cāp enendat et salvat, ille ps abūso p-dict:
Jpm cave ne abūtāris donis Divinis, ō neglige p de Deo
am Divini, qplūm tempore fertoy. /: licat aliq mal Spt, S.S.
te. Sūr agnoscat, gserval, laude glorificabit, Amen: /.

18. Evangeli: Feria Lentecostes. Joh: XIV. 23. Dn. Vandorf sonn:
22. May 1670.
SS. recedebat à Saule & malign: e: oc-pabit. i. Sam. 16. Nota SS. discess:
. . . . . vid: Ps. 14: Deute. 17. inuig motiua locale scal: Gen. 8.
1. Reg. 18. sic recessy ô ad locale. Sapient: 1. sed scal SS. Dy gra.
liosa habitatae recessisse Dy Sanct in obed: d: 1 Sam: 15. Nota recess:
SS. Dy precata. vidam: 15. : Ezech 18: licet dona ad vi: spiritu-
nareal, pe: bn. salvificantia in peccatore: vid: Lèc: 22.
Nota Spiritu malign: accessione, Saulis ex habitu: pristal
Sanct melancholia facile ac: sed ytha. Deus gis bn ô: indicat
aliqd majy accessisse, ex Sanct saltu magis: talenta ipsi precalo, d.
hic nowy Dny magis: sue ô illicio in fezore egit, sed secessu longy,
ac magis vagy & vexant: Idem toti hi mundo generi gligit:
lapso: vid. 1. Cor: 3. & 6. ex tabernaculo SS. facto spelica salomd:
adeo ut raat non ô illegal: 1. Cor: 2. diaboly egit ad destruc
Sanct. Cain. Judæ. p. ex hoc semy gtum apost, qs. beneficio dei obviate
ant, q in gtem Spiritus S. mittit: et Tota Trinitas venit in toiem,
de q Evangeli: q vi debimy sentire: et occasiovy 2. partes:
1. Felicitate fidel: in hi terris. 2. valedictione Christ. Apo,
stoli dicta: 1. felicitate describit Xtus, qua tanto maior ly
Civis: p. Xtiq ex lenitate, amor dei: ad nos, q amant Xtum: vid.
Gal. 3: vid. act. 10. (2) officio: tois: amoris ergga amantes voluntatem affectu,
q Spiritus operis notitia: hinc mota nos de gratuita diversa participes,
modo amentur Xtus: hinc excidit mundani, hypocrita, q Xtum non
amant, nec ly e: aliqd pati volunt, vid: Anathema maranatha. 1 Cor: 16: 22
Amatores Xti: vero tam in tam amoris, ô rejicit: Joh: 3: 16 (3). q de,
niat ex amore dei vio: (1). ex parte tois, quod dei voluntate. vid:
Rom: 7: 14. act: 15: 10. ô in ôi Xti fide: sed q hic mentalibus
regenerantis gtum: vid: Joh: 5. Lèc: 8. (2) ex parte dei, qui
patitur exod ipse Deus, ô amorem gratis creatoris sed specia,
lioris: (3) motiu, pro ipsa Deum: q gratiae divinae manifestabi
(3). modus: . . . . . ô q in veritate habitacy, d. facient.
q beatam amicitiam cum deo et toie q Xto Jesu! q aliqui Doctor,

illis q̄ Benefacit. Eph. i: 1. Joh. 3. Lev: 26: sine scrūtare an obser-
ver verbū Xti ē amer, tabernacūlū fic. SS. aliqn n. nec patrē
nec SS. Labelis. q̄ verba lexty. et Matth. ix: 30. Diabol. amat,
Jos. 8: 4 4 4 ÷ de Sabbat. Matth: ix: 44 hīc Confessing externy et
alia externa Le ō salvabl. Luc: 7. Hebr. io: 26 q̄ rejiciet ē
sib. ofibus, Matth. 7. ō magnā verō Beatoy felicitatē, Deo
amatoy, q̄ vigilantissimo oculo q̄ opus defendel, amore le,
ficiel. 1. Joh. 4. II. felicitas ē = matē S.S. ē p̄sona ē
ὁ παράκλητος: τὸ πνεῦμα, nota spū sctū alen mat. 11 dicor
Rom. 1. sondy evid: ut ner: Xti esset 3ia apostol. vid.
actor: 2. Doctrina de Spū sancto. tertia Persona
trinitatis ē S.S. q̄ Luc: 24. ō sol. q̄ ē patre et filio
ē ejdē essentiā, q̄ et patre et exp̄ssūr: S. ē
p̄sona 3 pars divina: nota lo, et or personatr. in 3 distinct
à patre et filio ut Verbe, et SS. missg. vid: Matth. 28.
3. persona missa: ad docendū, glorificandū, vid. 2. Petr. 1. Matth. 10.
Luc: ix: II. valedictio Xti gratiā = verbi. Dn̄ sit cū
pacem mūdi relinq̄, pacem ēternā donat. ō ingratitū fallacem
et laboriosā, sed affirmatoriā conditis, exp̄ditricē timoris. Rom. 14.
nota. differentiā inō externū et internō pacem: pcal externa, tribl,
cibl nobis ēterna: adeoq̄ q̄ internā externā optare ē licet Calvinianis:
sine quibl pacē ē ternā Xti sine q̄ Xti amicy ō es: ō miseri q̄
temporali et eterna obtinēq̄. pax Xti gratiæ facit eam medi-
ē adjectale: Phil. 4. (2) docet de passiōe: et redēptiōe: migrare
ad patrē, majorē ēt, sondy rōnā nām gl:dat: de passiōe utilitate:
sine gaudiō exaltare Xti: de passiōe libera voluntate: 2 finis
D mel vocat q̄ gaudy? Pater ō sondy: p. C= jā Xty passy: nobi
Salūtē et amare et Sabbatare Dei gratiāt, ē amemq̄ Xtē. applica-
ēq̄ passiōē vera fide, ut et ysē.
Scrūtare an Labeat Spū sctū mādi an Sp. S. Xti? jā exami-
ne i. a amer Xtē? Ulgar doctrinā ēa amer? ē seq̄tis
= vitaq̄? vita ē amor? desidet mortē, finē peccatorū?

a carni dura

ar Doctrinā salūis illgar? ōia xpi? dubitare? ꝓfectus
q.l. die fiat? an ꝓmoueas et doleat ꝑ aduersitates?
an v. gaudeat ꝓdam mortificari? an diceris q̄ discere
poteris de Deo vita et vitio et fidei gstantia? An degit
lectū ita, vt amorē Diuinū sentiat? an agat efficaces ad
pietatē motiuū amoris Dei, amoris xpi, amoris vite eterne?
An deg diam calificet ad ꝑfectū, an gstantia mutiatis ad ꝑ
fectū? te felicē, q̄ sentis! miserā animā q̄ hoc ō sentit!
ab hac amore xpi. q̄ velis, deprecabilis — ajone: Nobis Amor
boli. Dei Caritate ō fruere, ꝓpabis — ajone: Nobis Amor

Deo ē omnia. Amen.

Euangel: Feria 2. Pentecost: Joh: 3: ib. Deso sal gott die wrel gebl.

Dñica ꝓma Memorabile ꝑceptū dathyra Sal. Liij ginesis ꝓcepter: 2: 8. assg genes
sunt ista sunt verba magni p. Joel: 1. Sūm bonū: voce dulcij: idā:
dē q̄ Deū q̄ dēs, et dē recipere ꝓ ō modo temporali, d. eterne:
medij felicitas ista q̄d: nobis in villa vbi q̄ eterna donat, illoq̄ vero
vbiq̄ laudē revelabit: loq̄t ē Gloriō, sc. ē baptismo accepimus
dē et dg salutis: 2. assg gradi. igr ō ex merito. ante dicere
dare ē nihil boni ostendimus, per regenerac, q̄ bona faciamus dē
opa ꝑ: misericordiā dei, Christi merito, applicatae ss. Sac scrip:
3. diuq̄ q̄ glaūq̄: nota medij accipiendi ex parte nostra:
fides ō meret sed dona accipit: Desselbe wie d assg mensch.
fides ne q̄dē ex nobis ꝓficiscit. gottl gabe ist d. deg ē censetur dē
gsequat: Hoc q̄ patiby docet, dicit illa: Deste ē 2 reciprocū
pri Euangeli dicente: Deso sal gott die wrel gebē ebd: p
ante 2. annos 2. caos salutis vidimus
i. misericordiā patris, q̄ meritū xpi, gratiam reparantis,
restat 3. fides q̄ gratiam ss. Diuina dona recipiens, gsiderandā:
Hac fides describit ē primis legis nri verbis. ubi dicit:

Xus salvat. dr an ifa gla. nota (1) qr appr. q. ad
salutē, (2) q. ꝙ media id fiat:

1. Applicare ꝙ SS. n. semp ubi dr. q. honor fil mentis. ibi SS. ō ē.
excidendy. n. ē anor patis, eo ē. xpo ūnly, ad q. xpō fidei,
lang. effect, mentis fil cad sua: fides ō ē ex ws ogily,
ad ex SS. venit. Eph. 2: 8. Jos. 6: 29. 2 Tess. i: ii. 2 Cor. 4. dr.
SS. Spūs fidei, sive = Catechismo ifa gla. dr ifa. ass. ri,
genus hom. S.S. v. fidē opat: qa (1) media fidē q. ad
tantia ejs q. sic verbū dei. à SS. instrūtū literis mandat. matt. 10; 20
fit Baptismo regenerat. q. SS. Lil: 3: 5. Jos: = S. Coena vim meriti q.
nobis applicat: (2) qa efficax ꝙ, q. opa ad media; aliqn creat
ra sola, alioq, eos, id ō efficeret in fidei quem al: sive fd.
ad media ō opponenda ꝙ, d. sicut dr. Xus dat
all dr. a q. gla. ꝙ. ad dei ad nos. L. Spūs Sāctus
dat. q. fidē opat, renovendo peccati ad peccati occa
sionē; q. Legē ogni- peccatoq ad gr. fic- opām malorq.
q. Evangeli = fidē sūpin dicere: Nota. qa fides dei opq
ē, opandi fidei divinae ꝙ: ad fidelis ꝙ, q. infideli = posse,
Filia: ad fides sq. q. agit ūctm statē facultatis naturis:
igr cave ne pecces, ad deū offendas, sicut de peccando deū offen
dere, pūtans le mō posse servire, tandē l. facilā ad libitū pec
nitentiā salvari: nā gratia dei. Lā patientiā expectat, q.
glepsit rejecta, le rejicere ꝙ: Et q. ꝙ/o ex secū q. crastini dei:
ad fides ō ē = facultatibus Lūs, quē nf. dey donat, nq. augere,
q. aderā = libis: L. d. posse crat posse ex pte vitij
illud peccati, q. tadie ex delectatōe q. petrasti: ō mortis mā
tata temporis sive finis ex traordinaria dei ecclīa
ad resuscitatōis, q. ergo mortū aliqā sorte cū tot is salute?

II. mediate & finales: ō dr sed salutifica: h. Historica, q̄ā
Diabol. Ebnd. (Jac. 2:19) salvand: ead Ebnd dam nati, cain Judas,
nec miracula sufficit: 1. Cor: 13: 2 n. haec ō competit dr
nec solis salvandis: hic dicit V da glaubt, ō alij q̄ alio,
Habac: 2: 4. credi ~ fantes, ō q̄ compatres & eo credand:
credentes q̄l. credi, n. fides antithi: an ihn glaubt: ō
in Christo credi, d. in Xst credi, et fiducia: ihn credt
ō ē ~ ullā creaturā: an ihn Xst: ō exclo, patre et SS:
in q̄s sh. credi q. Xsto v. expz mihi q̄ p̄n zugegeben praedestinat 2:12
et extra fidē ~ Xst, ō ē fides ~ Dei: dise Socia,
rej fidei, oppazie, Sanctitola! an Xst, nām nobis ignoti,
~ Evangelio patefact: Rede v. glaub: q̄s q̄s SS:
et. mtg precata & fidē ergehg: in ihrog testamento,
Act. 15: 11. ign fides ō ē penes dos: n. nūm dg amaty ē, ō v. der
credi: Doctrina cons: sub fide: salutifica partes
et proprietates:
Fidei substantialis: historica v. Beyfall, d. g. historica s. applicat.
i. Christi explenta & sufficiens Dei, d. q̄ credibilitas, e. g.
q̄ado find d. Person ihrig dei, q̄ado ihrig dein Lehrg der
Xst d. s. ō illgil; d. q̄ sil illgil ex illuminata SS: ex cj
SS. illuminata major illgil dg simplex, q̄n Philologica
Theology, carnaliter erudita.
v. Beyfall, ō sufficit scire; d. assentiri & veritate habere, aber dabo
~ Jacobi. 1: 6. fiducia regnate: n. dabo pugnas ō expellit:
hoc certe Lo 1. Cor: 10 ex dein Doctrina et authoritate
ō dependeat, d. ex certificata SS, majestatem veri divini
~ condit. nrā obsignantis &.

3. Applicâs: carnalis securitas millies 1000. exitiosior ꝓphetis
falsificâ fidei: Spectr: Diaboli: fiduciâ Divinâ, poenitentes
precatoris ⁊ ordinē SS. se submittit, suāq; curā agri ô respuunt:
Haec fides ubi internè existit, exteriùs exitibus apparet:

II. Zelus et effectus fidei: ex multis: 1. purgat cordis
adytum: 15: 8: 19. Act: 15: 9. mala suggestionis, desperationis precatoris maior
monstrat pondus peccati desperatè, qđ̄ aude in Deum exerat precatoris dum amplius
jam ob poenā: sed ex vero amore Dei ô precat: R ⁊ cordis amor,
rem exaltat, ergo Dei ipsi; videndo Dei: amorē erga
nos, sic ⁊ inseparabilis à fide, et eo acquisitiq, animi
cor ultrò, autissimè jungens: 3. sic amor facit liberā obedi-
liā. 1. Tim: 1: 9. Gal: 5: 18. ô ⁊ data Lex coactiva, d. ipsa fi,
der agit ad se com: Rom: 8: 2. 6. 14. 5.
1. Joh: 5: 3. facit Dany. forē, sed ⁊ star filiorū ⁊ de celestiae:
& facit sūm Index sicut ignis ferrum ut Deus suam Legem ut
Dany. norma, et ad sanctificandā carnē: 4. Vincit. 1. Joh. 5:
4). mundi, sedulitatē et affectionē ꝛ nos mundi contra nos,
NB. vid: Hebr: 11: Abel: & si forte adhuc vitij sit dolet, alio revo-
luti: sic Gen: 32: 28. ipse Deus ꝓ fidē vincit: sc: oratio et
fiducia firma: matth. 18
si gliscet ⁊ videro ex vobis q̄ velit a fide tale tibi
aer affirmarent, sed corde abyssi ꝓ tanta renuntiat
externa, longè aliud testatur: 2. Cor: 13: 5. Brief ad Ephes:
⁊ in gloria sibi: sed scrutare te sincerè ne te fallas: requie
Xe Zelates modo dictos, et vide an ea tibi competant hac ra-
si peccata ô odisti sed ⁊ delectatae iuxtā adhaeres, fidē ô tibi:
un= peccat= regnat fide tollit:

Si Deum amas, ejus gloria tibi grata, despectus ejus tibi molestus,
fidei signa habes: quia sic se habent qui fideles sunt:
Si meritum Christi ad id applicas, ut obedienter illi servire velis,
fidem habes: si ejus merito ad felicitatem abuteris, fidem non
habes. Tentate an vincas fidem an a mundo vincaris.
Si non vincis peccatum et mundum: fidem non habes:
1. Joh. 5: 8. 9. peccata facientes non sunt ex Deo, etiamsi quidem legis
[illegible] peccatum peccatis sed qui ea pugnant, peccare v. [illegible] facere
quasi suum esse grata, cum delectatione contra Deum perseverare Deum
temere offendere nec proponere emendationem:
Qui potest se fidei gloriari, cum fides operetur et qui Deum nihil desi-
derat; Tu vero omnia contra Deum agis, et fructus carnis non
[illegible]?
fides in [illegible] molestare debet: non quidem pontificio more
bona opera ad salutem necessaria causaliter et efficienter requiruntur:
vid. Confes. ad [illegible] ad Rom. Luteri: ubi dicit fidem facere totum
aliam hominem, nec fidem quaerere an bonum sit faciendum, sed facit
antequam quaesierit: p. p.
Sed tamen requiruntur necessitate consequentiae, quia fides sine caritate
differentia magna est inter opera Legis, et opera Evangelii, illa debent
perfecta esse a. pendent etc: harum defectus nemini nocet per meritum Christi.
Hac doctrina stante non ita multi salvabuntur ac omnibus erratur.
hoc tibi dictum est, et quod dictum est, olim fulgure audiat coram tri-
bunali Christi, 1545 verbo non credidit.
Sic consolatur caros fideles esse fidem veram, quam sequitur omnis gloria:
peccata adhaerentes fideli, in infirmitate docent, quod [illegible] in firmas
fidelis
fr. veros, Christum apprehendens aegrota manu sufficienter ad
salutem: SS. confirmabit hanc fidem et futuram gloriam: Amen.

Dn. Sonderhausen. Feriâ 2. Pentecost: Epist: actorg. 10: 42. Und er hat uns gebotten 25.
Zu predigen. 23. May. 1670.

Sap: 7: demonstrat totâ, sibi similes, sapientiâ divinitus ee:
aliq; sapientiâ fieri amicos dei: & sapientiâ subsistentiæ;
Rom: ii. matth: ii. 1. Cor: i. et & sapientiâ ex sacris literis sumta:
q si hâc habeas, reparat imago dei: Col: 3. hæc sapientia in effabi
lis e, videt in aliqtr: in ope creator: et magis impingit, qm penetrat,
q ea nasatr scriptatr abrg Deut: 33. Rom: i: . Ne et nos ppria
virtb q exeter peccatg, sapientia se demisisse sui: Bibl sapienc: q o
solu sensu sathæ nascens, docens. p. d. sat. hodie & pbet sanctificata
facisq; dando se in aiar totu, post lapsu sanctificatas; et mabilisé
d resipientes: q ornat, exaltat: magst gottes frucht: d: facit in q velle
et nolle cu deo, q inclinat notitiâ, amore, ardore dei: q q. die fami
liarior tum reddatr: exod. 33: . Joh. 15: . magst Propheta: sonu
Zeitliger. Gen: 27: . scriptura g naros: Luc: 7. 1. Cor: 14: vid. Rom: 12.
1. Tess: 5. 1. Tim: i. Prophetas stricte dictor: sed Loy g naros, q.
sic alt. Evangelista testatr sibi doctrinâ de Xsto xpiana mandata
ee, in prima Epistola sua verbis: Cum igr ante hâc sibi
usta de cura ministerii pzrne: pali, jeqt efficiem meum prine:
pali s. ministeriali: sc: Hpiv: haut: gebotten s. (1) Apostoli in e,
vocati
dati, lester oculati. (2) alii Gder Apostlor ord: malis docendis.
ill mihi sint q g mihi lesent: in terris sue ecclæ potissimu
vitis originis. matth: 9: . q: . et peccatores. Marc: 16: fos. 21:
Nota. i. vocari Prophetas multos, varis donis, atr alios instructos:
sicut N. T. Agapg. actor. ii: . & Miracula facientes. 1. Tim: i.
sanandi dona Eccles. marc: 16: . vid: act: 3: . q recensetr: 1. Cor: 12:
post sua mortu secuti alii pastores mercenarii. Ignatij simil audivit Joan
nis. id Policarpg, Smirnensis Episcopg, audivit Johannem: id deg gliu
hodie x ordinem deg o mittit, o extruit: ordinavit maximis donis
Lutherum: qui sequuti pastores Augst. confessionis alii. 2. Tim: 4: . alii dis
tantes, alii docentes Tit: i: . Disce honorare pastores; insula 4. Evgel.
et ut peccatum detestari. Dn alii pauci. Doctrina Lut: ignoratio
sufficiat, et optandum est majorib. sensibil honore Xsti xpagan: s.

ex donoy dyſtale diſcant: ℓ paſtores ſe et ſua ⁊ nō ſolum
libᷓ, ꝑō bene collocare: ⁊ aud̄itores aliqᵗ ō gſtennere, aliᵗ q̄ ꝛc
ligᵗ eſtimatiō: nō et ſimplicia ſepe oleſty ⁊ ei accepſa ꝛc:
et docliſſimi ō ſeruᵗ faciūt prior, q̄n poſty delectatiōnes
ex verboſis gcioib carnem nūtriūt, eidē̄ laudi:
rotar ⁊ paſtores ſui, abiecti ſoiēs: nāa clegiſſet majeſtatē dei ipſa,
a. angelos miniſteriū, tanq. res magni ſplendoris: q̄ quidē ⁊ v.t.
faſtū ſ. vid. Hebr. i: . Sed videſ il gratiā dei, n. angelo audiꝛ
audigry videberis: eaq̄ dey ſoiēs nūtiū, qby hoc efficī ⁊ gloroſi
ſi: (2) potentiā divinā: ignaros et incredula dey eruūt ℓ
ſoiēs, de reb. humanis nāq̄ ꝛdicūt, e.g. deū et ſoiem, mahem
et virginē ꝛ. hac doctrina de corde movēt, dei majeſtatē ſuſtaꝛ.
vid. act: 2: multi adhuc ſudie ꝙ voluntatē ſuā et ꝓpter
opinionē gvertūt et ſalvāt: miſeri, afflicti gſolāt: ſi q̄ angelos
ſiereſ hoc, angelis miſereꝛ: 2. cor: 2. (3.) Juſtitiā divinā, dei, diabolo
ō ℓ angelos, d. ℓ ſoiēs, victos anteā, jam ſterū vincit:
Sicūt David ꝓcer Goliath invificiū: 1. San: 17:
Diſcant (1) paſtores ſe ſoiēs cū ſoiib: gſſari: Gal: 6: . 2. cor: 4:
(2) aud̄itores, ō gſtennere paſtores: aud̄i, Heſaūg, vbi vaſcūlo exſi,
bity, ōne Heſaūg ē? et diſce errores eoꝝ tolerare, diabolo
mūdo et carne valde afflictoꝝ.
Si obediūt ſoiēs legatis Xſti, audiſſe Xſt̄ credere ſuadi; licet
Xſtum exigua ſit, mūy ē magnificū et ad coelū ducit, ꝙ nos gdū,
cum dey Archidoctor et Propheta ſit Deus Jeſus Amen.

H. D. Trinit. Evangel: Fest: Trinitat: Joh. 3. Das gespräch Xti mit Nicodemo.

Christianis nihil aq̃ natiõ ẽ, q̃ã cognõ Xti, at officia et beneficia; principale Xti Xte, q̃ est q̃d sit? visio officii Xti, restat nãa de psona Xti, post meridiã tractanda: Joh. Deinen Sohn, gebohren aus Maria. p. Item ich glaube das J. C. Dñr. p.

nota. 1. q̃ sint nãa = Filius, 2. q̃ sint psonæ:

I. Natura Xti divina & hũana: divina: Dey ẽ ewiglich vera Deitate õ coepit, d. sint ante sæcula, ab æterno eterny Dei Filius: et assũpta hũana nãa õ desiit ee vera Dey: & Dey & homo ẽ ewiglich. Ps. 82: 6. Ich habe gesagt ihr seyd Götter: Ihr alle seyd Kinder des Allerhöchsten. Joh. 10: 34. Ps. 2: 7. Du bist mein lieber Sohn, heute habe ich dich gezeuget. Hebr. 1: 5. Zu welchem unter den Engeln hat er jemahls gesagt: du bist mein Sohn, heute habe ich dich gezeuget? Ab æterno à patre genitus: Ps. 2: 7. Nor. st. sein Sohn Gott, d. õ ab æterno à patre genitus, nec ejus ewiglich. sed ex gratia sua: Dgl. creatur in Xto redemptore, filius Dei: æterni æterni: Luc. Sicut Spiritus Sanctus Scripturæ Joh. 20: 28. Joh. 1: 1. p. Joh. 10: 34. Rom. 9: 5. Hebr. 1: 8. Dein Thron, o Gott, währet immer und ewig. Hebr. 13: 8. Jesus Christus gestern und heute, derselbe auch in Ewigkeit. Joh. 5: 18. Er hatte nicht allein gebrochen den Sabbath, sondern auch gesagt, Gott sey sein eigener Vater, und sich Gott gleich gemacht. Joh. 10: 30. Ich und der Vater sind eins. Joh. 14: 9. Wer mich siehet, der siehet den Vater. Joh. 17: 5. Und nun verkläre du mich, Vater, bey dir selbst mit der Klarheit, die ich bey dir hatte ehe der Welt war. Phil. 2: 6. Christus Jesus, ob er wohl in göttlicher Gestalt war, hielt er es nicht für einen Raub, Gott gleich zu seyn. Col. 2: 9. In ihm wohnet die ganze Fülle der Gottheit leibhaftig. 1 Joh. 5: 20. Dieser ist der wahrhaftige Gott und das ewige Leben. Tit. 2: 13. Unsers grossen Gottes und Heylandes Jesu Christi. Rom. 9: 5. Welcher ist Gott über alles, gelobet in Ewigkeit. Amen. Hebr. 1: 8. Aber zu dem Sohne spricht er: Gott, dein Stuhl währet von Ewigkeit zu Ewigkeit. Ps. 45: 7. Hebr. 1: 9. Ps. 110: 1. Matth. 22: 44. Mark. 12: 36. Luc. 20: 42. Act. 2: 34. Hebr. 1: 13. Zu welchem unter den Engeln hat er jemahls gesagt: Setze dich zu meiner Rechten? Hebr. 7: 28. ex maria, virgine ante et post partu, ex ĩ ee sine sobole carnẽ corpi aiam sicut alij hõs. Hebr. 2: 14. et q̃d cũ ad Hebreos, q̃ infirmitatibus, e. g. famẽ sitẽ, lassitudinẽ. p. & hũ. peccato nũc v. sepositâ infirmitate adhuc pg hõs õ, Le aũte habuit, sed pati potuit, et nobis sit solatio. Hebr. 4: 15. er ist versucht, allenthalben, gleichwie wir.

II. Persona ẽ una: Xtus ũus Dey et hõs: nota ũi unã Xti naturalem archistruã, in disolubilissimã, ita, ut nec sola divina, nec sola hũana nãa Xtus, nec ee q̃ ũnquã aut illic divina nãa abeq hũana, vid: Col. 2: 3. 11. et Symbol. Athanas: ubi d. sicut tro gestat ex anima et corpore, ita et Xtus õ ex divina nãa abeq hũana, altera ex patre: unde cõmunicatio nãa est idiomatũ, ita ut altera nãa õ operet abeq altera, nec Redemptor esset õ à solâ divinâ, aut sola hũana nãa: Dey mortuus. Act. 20: 28 vid. 1. Tim. 2: Matth. 28: 18. 19 Ut cũ nãam, ita quã Xtus aliqd potestatis accepit potuit, ut tũ tum in nõie suo baptizare cœpit: Matth. 28: 18. 19.

ex Evangelio ante 3. annos sinū visū. i occasiū, ē: Doctrina
xpi gratiose habeng gsidar dā xpositiae xpi: de medio sabbi:
tema. / ubi dr Joseph aber ant worlde do: sagte: warlich, warlich: ich sage dir,
es sege dann, das jmmand von neuem gebohren werde, kan er das
Reich gottes nicht sehen. verba xpi nostri lege h. Joh: 3:3.
nota. i. gfirmatē certitudinē, ex rem ipsā:
1. certitudo ē ex eo, qd dayt Jesu, filius Dei, veritas:
Und warheit: Nicodeme, qui vere volebat, forte ex ipso audire q[uid] vist:
nota benevolentiā xpi, libenter docentis, et ante q[uā] q[uis] rogat:
et uni cuiq offert major occasio discendi, quā gdq q[uis]:
Herr Nicodeme, regenerato; cui hr xpus de regeneratione dayt:
igr dona regenerationis est amissa, et regenerare est fieri de rege,
nerate, sicut Paulus Gal: 4. regenerator ideo regenerandos dicit:
Hinc nota le ea = stat unde possis colabi: nec mirare si viri
gelerti. audito loqui tanq. de regeneratione: ni plurimi ami,
serint dona regenerationis:
Warlich warlich: Amen: hic sedet, ea certitudine qua de rebus
illis rē dē divina veritatis: sine dubio regenerationem
mirabilem, qa xpus ideo ala vice jn rauit: qr ni fadie doctri,
na regenerationis gstringit; sc: ut evidentissime xpositā de acceptet:
ē rer s. doctrina ipsa: Und Christus: sedet pedi et adiecit:
Reich gottes, regnū gratiae, ecclesiā invisibilē, q ex oib in exte,
na ecclesia generantib. interna et invisibili ecclesia mem,
bra sc: qr sequt regnū gloriae: sola externa gpssio et coio de fa,
cil membra vera xpi ecclesia, qd vidy in nobis Luc: 17: 21.
Hinc nota sm ā felicitatē ē, regnū dei videre; hoc habebant
in statu innocentiae; hoc recipimus p meritū xpi hic in gratia, illic in gloria:
Kommt nicht: ō sol dicit ee difficile, ō impossibile: majes
tr divina, nobis tanta dona gerenti, ō generi, gloriosissimo
ordinem salutis facere, q gratiā oblatā ō aq dei voluntatē
accipe, ō aq xpiā gcupiscentiā, post expleta carnis desidia, aaye volut:

ordo ꝛ: regenerad: Jo:3:g. Kor:3:g.
Hinc nicodē g mag Judæ Pharisæ: p. Christiani libi ante
Baptismū nobis ꝺ salvari ex parentū fide, nec sine regeneratione
ꝺ. Deg ygat exhaurdnaziē eā regenerare, ⁊ illic, qua ⁊ alios
⁊ Baptismū. Deg ordini nos, ꝺ a se ipse subtrahit, nec
excludit aliq alas, salty dignitas, p. nec Regib alia salutis via patet.
Non nemen gebuffy mond. ανοθεν γενναν, iterū à
ꝺ corporatr: ꝺ. Spiritualitr: Spiritū ⁊ carnale nativitale Eaū naatis
principiū naatr ee, ita ⁊ regenerare principiū aliq aliud ee,
np. filij Dei: p. regenerari Spū ⁊ Spiritū S. q efficax ⁊ in me,
dūs, verbo ⁊ Sacramentis, ⁊ in omnib. Eorum qui dicia recipiūt:
vid. i. magnū damnū xp̄o ⁊ ꝺ. recipere ⁊ ꝺ. regenerari ꝛ.
Ez. le ꝺ agit ꝺ. pati ⁊ regenerare:
Z. diffrā ⁊ regenerato ⁊ ꝺ regenerato, aliis aliter
voluntate p. intellectū, amore desiderio, odio diversis vel differentes:
Ep. qa regeneratio coelitus fit, ea. nor animal: ⁊ eo nostra
corda respondent. Spiritus Sanctus fingit ea ꝺ cogitat, ꝺ. mundi
affing ꝛ, regenerati ꝺ ꝛ: n. regeneratio novas Eorum facit.
Doctrina: Laborado Christiana vita difficilis ⁊ facilis simul
difficilis ꝛ: qa nō data Deus ꝺ l. corporalia, ꝺ. ipsis regeneratis:
Christiane: potest Eorum mutari difficile ꝛ: facilis ꝛ, qa tū patientia
beneficentia divina, q spiritualia sunt: ⁊ Bona ꝺ legit ex eoa,
quae externa, ꝺ. dicit Spiritus interna: Carni res videt difficilis,
spiritui tū facilis ꝛ, q in delectatione ⁊ ex amore Dei xp̄i. Matthæi:
28. pte Buegão sui p. Eorū Adamico difficilis ꝛ, ꝺ. regenerato hac ora gue,
nitū, adeoq difficilia ꝺ pt: q voluntati divinæ Deus patet.
Conf. da. Christianū ꝺ ꝛ fructū: ꝺ. rē seriā: ⁊ ipsa tota
regenerae: Ego vita ꝺ verbo difficilē, ꝺ. nostro vitā à xpō
monstrata (i) xpus ꝺ regeneratis salutē negat, nostrō legitū:
sine abstinendi à peccatis voluntariis; nec xpus ꝺ legit de opib
Legis sed Evangelij; q ⁊ tenta pt ex merito xpi cui sincero corde fidi:

L. le pētas salū fieri ex merito xpti, citra & p ordinē
xpti, aīl peccatis municipatis, egregiè falleris, xpm facis seruū suoꝝ
peccatoꝝ, et alienū gibis: vēly n. hāc regna celloꝝ ō videbit: hāc certa ē:
Luc. 18: 24. f. q. Iterū respondet xpus: Quāt darnach die
spond ist ung: matth: 16: 24. ō q deꝝ ō velit aīe salvor fieri,
d. q. teſtet spāncos se ordini cōmittere:
Hinc ō decet mūdo seruire, et salūt sperare! nec doctrina
xpti hāc conuenit, d repūgnat: 3. matth: 5: 20. dicit xpus nr. ſi
Iūſtitia vestra melioꝝ. 4. matth: 7: 21. nō omnis ō alle die
da sagē. q. faciat voluntatē Patris = = simplicis
corde. 5. Rom: 8: 5. 6. 7. fleyſchlich gesinnet sein ist d todt:
Carnē sūbaudā spūalē gentē xpiani, ō v. indoctā: ut licet infirmā, tñ regulāt;
NB. 6. Gal: 5: 19. 20. 21. die früchte des fleyſches sind. e. die werck ist mit
klar 7. Eph. 4: 21. so habt jhr xpm ō gehöret: e. den
in jhm warhafftig worden ist: 8. Phil: 2: 12 schaffet daß jhr ſeelig
werdet mit furcht und zittern:
Ex gby patet rē ō ea loquā: d. magis sera q̄n ulla alia
mēdaū: Hæc doctrina erronea ē rē, d. antiquissima: semper ha,
banda: si q̄ aliter credit vel docet, falsū et fallit: Ezech. 13:
8. 17. f. non judicaberis = ultimo judicio ex hac voluntate, d. red
verbū nobis palefact, et voluntatē dei: Non potest dicere
viā coeli, d. docere ista largā et calcatā ō rē, ac cōtra
ernat: Hinc scrutare a fin regenerati solem
ſoptſatē rē ō ſufficit: filij dei rē ō pl, q rē filij
diaboli, filij dei ō pl d. diaboli q peccati ſeruūt: alteruter
leg oportet: a. deū a. diabolū: hinc ō docere nō legi d. euā
geli; q pl fidē a bōlat, bonis op.
Salūs nra pendet ex fide solā, ō op, q̄uis op fructus
Christianus facilē ē, ut q ſe ex mēte abnegarūt: q̄rum
resolūo difficilis ē: pg xpiana ē longē realior, q̄ mundana
ō cū cū p̄ſecūt afflicty:

3. nor non agimus ex nobis v. SS. facil = regeneratis ops sūt:
4. principi = difficilis facilia egressus fuit:
5. pēgrē sequēt gloria. Matth: 19: 28.

Dn. Dominica Festo Trinitatis post meridiē explicata pars Evangelii. Joh. 3.

Sontag, 29. May. 1670.

Ps. 19. Das Zeugnüß des H. ist gewiß u. macht die albern weiß,
Zeugnüß: gesetz u. Evangel: Sōd ad testificand facilis ō testat de Deo, d.
testimonio divino post lapsū ops Sbi! hoc testimoni = ē ōm maximū
rāone testantis et objecti: vid: Mich: 6: vid: Apoc: 1: gravissīs firmū pū.
i. Sam: 15: sine antinomia. qa ab eodē spūs xpicola: fidei firmissimū
fundamēt: Gōtes 2. Pet: 1: est hūnē vita: Testimoni = Diaboli et
hūn facil ex virtūb vitiū, et vitia x virtūb. ventilati: nota: 2. miracū
tū divina veritatis: n. pū x simplicit Sbi à secular. Sap. 5: n. ob magnū
dia albam vestē ō pctor, d. ō malitiosos, et unde ad salūt = eptos: vid: Matth.
7: erūdit, docet, qd sit Deo, qnde eid serviendū, qd sit Sōd, qm mi,
ser, qnde restituendū salūt: p. Sic unde erūdit Academ. ō Christ
rysteria, nec sens et scāden Serpentis elevati: et sanx q rebut q ōm fiec pōt
per testimoni = divinū de Trinitate q nobis habem gsidam.
quodo hoc testimoni = à nobis acciptū?

1: Testes sū plures: unus: ō stylo magnitū non Dei grāa: nec sibi soli = hoc
sermone sunt potentū et Prophetae. p. sed testes sū d. Jesu de unitate Spū:
5. Luc: 4: . qlibet testans = Jesu scripturis. (2) notat testi = majestati
q scīūl, testanti, loqūt = q de reb. unde capti sibyllinis: ex seipsis et gsilio Tri,
nitatis, ung Deo. Esai. 54. 1. Cor. 8. 1 Tim: 2: 1 rer Jesu: pater generans
filiū generatū, SS. egrediens ab alterno: vid: Matth. 3. personales distinctio
duitatē essentiæ, voluntatis et majestatis unitatē ō tollit: nec alter altero ipse,
rior ē: Spūs ipsorūm fecit: matth. 26. marc. 16: hoc testimoni = divinū ōo
credendū: Qui unde ō salūt gressus vestigia in. Sbi. = fontis scatū regine aq
et vivūs, solis lūce splendore et calore: p. q qd docentis sit: regenerādi
cū nota necessitatis: n. sine ea regn = Dei ō videbūt: et regenerari subiecti
ōr Sōo: Patres sc. Nicaen. Constantin. regenerari autē, vindebatur verum:
nota vitia ruptæ natūralitatis à temporalib. et alternis. et agnatam SS. in
ipsa regeneratōe, et regenerari media. Baptism. marc. 1. Spiritū: rege,
nerari ō ē ops agnati. regenerāri = pūrissīm: sleisch by sleisch schlecht
Docet Sbs de Jesu sūa et ostāt: salūt exinanitā et exaltatā.
Sic Beandi debere ee regenerati. aliqn ordinariè ō salvabit:
olim Baptismū ē ō sufficit: n. tū eras regenerati, sed vivēbūt. instūcty,
d. qd sig tbi in Gsenti peccatory regnāti salūt? in filiy Dei ō es:

cave ne ulli Xstiani lib. i ponat, Nicodemy in fame fuit regenerat, adhuc fatis ignorat justitia fidei, sanctitate amoris dei ita cogita baptismatis ut reptare in foedy Xsti, q tales nūquam
11: Quomodo accipiat testimoni divini: fidy & scripturarū, et idea dū Christ. Joh. 7: 12: q ignorat, q opinione sua q ferat divina veritati: Jde adhuc fit stadie: et sapientissime mūdi etq ipsos sacras literas legati: manet Xtm contēdo apud falsas religiones: si notet Nicodem: exemplo ē re ad instar q scripsit. Matth: 10: . Luc: 9: . At nicodemy ōdē erud satis formal ubi p: ad nicodemy errore corrigit et Xtm defendit Joh: 5. Joh: 19: vid: Ebr: 10: . respect dē verbo et vitā.

Dn. D. Spener 5. Jun: 1670. Evangel: Dom. 1. post Trin: Luc: XVI: 19: Es war ein reicher Mann, der kleidete sich mit Purpur und bōss. feinen Leinwad:

Sicut dey ōia: dib. et Dbt, ita q Xtiana ad hoc via ē, resignāda volūtati divinā: hac a. prius virtl. possibilis ē, Jude in oratione dominica ponimus, fiat voluntas tua: de q stadie post mens dū agit: Es ist viel gesagt wie im Teufel alles muß auf Erden: ubi et in q optima, bene nota: D. q. d. ubi. B. q. ad. C. q. ad. D. q. ad. X mereat hac resignatio mea voluntatis:

1. dein mea. de: voluntas. Legis et Evangelii, q vitā nos vivere vult regula decalogi: justa i. et 2. tab: qu v. hoc post lapsū p Jesum mgr vel Evangelium vitā poenitentes & fidē accipe ōia dona gratiae, gb. absq opib. salvati: dey et. vitā. (1) non credere, verbo, sacramentis ē resistere, q interny fidē incendūt et gservant: (2) fructy fidei, ut abstrahamur a malo, virtute. dedit, vivamq guenienter nra regeneratōi: 1. Thess: 4: 1. q si fuerint transgressi poenitentiam in Christo, qui nostra salūti utilissima, miseretur Pater filius corrigendis imponit: (4) mundi et impior guerti dees; et refractarios coelitis similib. in malitia sua cruciabens, aeternū damnandos, ad justitia gloriā reservat. Justos gen adiuvat: virtute et attributa divina recipiāt cū ipso deo: Thessal: ab ōib creaturis dei voluntas stricte sic, q. ex nra oyatē hic loquitur de voluntate dei et Christi: & soly voluntati divinae resistit.

D. esto in dem Himmel: ab angelis et triumphantib. q licet Christo adhaereant: 5. vid. Matth. 5: 48. nobis q scopo q agendi ē: et sicut voluntas dei in coelis absq respectu ad creaturas et se ipsos fiat, ita et apud nos fieri debet.

Dñe: si illi glorificati sicut ex ore viri. ista ei nos: nota ad hoc pas-
tepiti Astantium cultari: q̄ petimus voluntate dei fieri sicut in coelis,
q̄ ipse o laborat ore viri, dum illudit dum ore petit, facto impedit voluntate dei fieri:

T. regem gott alles böses zu[ll] und willen, gedenckt, und hindert, so und
den rathen gottes nicht förderen, und sein reich nicht kommen lassen wollen, als da ist der
teuffel, der papst und unsere fleisches will, sondern störet und verhindert sie in seinem wort. q
tuffen q̄ pugnando, q̄ facere deg o paralisiny, modo divinis operibus resistereng:
hoc sicut se abnegare: cave ne fraudato deo resistas: et disce voluntate
resignare.

3. stat post mortē divitis et paupis, in particulari tractat exordiendo.
Hernia: nota. i. stat, 2. quomodo viverit: Ad. Reicher mann: q̄balile o tota caa
ex pa historia, cui aliq̄ similis Judicis adiecta o: qr fuerit, ignorari
Spy volūt. Proverb. 10:7 (ii) ἀρτὶ ein mensch, q̄ licet diver fuerit, dicens
vid. Ψ. 73:4.: tamen mortalis fuit. q̄ nota ô diversi illustris: cui
divitie supbie, hoc inveritē caute: n. licet sin mundo gratiam ebant
in coelis tn. seeg o: in regno gratie singulare nihil ebunt, seeg pulanter
fallūt et ad gressum accedūt o ill divites, d. ill miseri peccatores: imo
in mortalib nihil ebunt q̄ paupes. singula pallūt cum illis eq̄, imo majo,
2. dolore: (2) Ad. Reichen: ex eorediate, qa ei fratres ejg eigd farina
fuerūt, q̄babile o st. illicitis mediis plq acquisisse: nota: nihil laudari
in eo per divitias: o stulty dignitate: sine divitiis licitis et legitime poe abūti:
et Benedictione temporale salūti o q̄dei, d. q̄ndoq̄ ob ea, o ex voluntate
divina, d. ex malitia humana: et dei bonitate et. malis aliq̄d dare Ψ. 17:14
3. fuit Judaq. pa Ecclesie membrū, filius Abrahamū patre Ebl, et fratres
ejg moysen et prophetas audire poterūt, q̄uil dubio externo dei cultui
inservīt: et q̄ Judei plerīq̄ o fuerūt cultabiles: q̄uil dubio st. pulavit
le pe circūcisae certo salvat viri: nota nec tadie hoc externū
gressus sufficere, nisi fueris membrū interna invisibilis Ecclesie.
Verēdt sich in hymen: veste regiam: vid. i. macc: ii: 14:43. successi
te pris tn. purpura ita rosa o[ri]ental[is] u exalt: Bobbon. q̄ igne purgabat, q̄ arth,
ticū geng sodū inferiū. Flüge vehe
(ii) simplū o: tale: qb. aliq̄ peū, vel bonis cedi, vel fraudibg mācipasti.
divites sustentaōi pauū o hūi servīal. mūdi. ardentib. votis q̄unt
media sustentaōis indefesso labore comparare, qby ob defectū mediorum
hoc o gtingit, sed potiꝰ pecunia vestib. impendit.

C.

3) supra sortē vestiendi: ordo laudandi ē, dū q̄ illa sortē excedūt
graviter peccant: et ordines in politia nr̄a p̄ illis manutenendi:
nec licet dicere p̄ facultates licat! cū ordo p̄scribat: transgressores
nibiles, sanctis nr̄is existat: (3) nimia cū vestitus et superbia: Ester dicit
se portasse qa aperte il, sibi invisas vestes pretiosas: Ester: : sic Xp̄s
cū sortē aliq̄ p̄ regalitva competit: et ipsida le magis reflexi exemplo
p̄fectus vel nouitatis: Et pretiose tempy lucū vestis terendi dño
o ē: si q̄ faciant ô quā illi xp̄ianismū ô etant: Rippertswerd Zürich
affen, Bern, und Nauenstorff, (4) qd. in citamenta libidinis p̄, (5) qd
die mulieb: dicis, dei hoc ô referri: Xp̄s ideo refert de corde
luco, licet vestis pl indifferens: vid: Esa: 3: 16. magistratui incubit
huic rei obviare: quia mundanorum felicitas vana, imo nihil pl:

Doctrina. 1) divitiae ô p̄ felicitas, ut. ex lumine nat. n. p̄ dt: exempla nota
p̄: qui p̄ciis relinquens affectū: multas cū hoc, timore p̄ exantl:
et multo felicior ē, q̄ necessitate, q̄n. q̄ plura possid. ebd, aia
q̄ corpora salvare ô p̄, in morte relinquenda p̄, sine discrimine vitis
et desup̄ judicio rō reddenda rōne exactissima:
(2) vestes vel plur: ô ysay q̄ pulcritudo et pulchra vestis:
q̄ ē legem naturalis, testimonū lucis: laqueq̄ in collo justis:
in lr̄a p̄ lana bestiarū, excrementū vermiū. p. q̄d laborabq̄ pa
rant: q̄bq̄ curis curant, corpori diligentiam, temporis pdicti:
corpi vestis varietas, stultitiā mentis xp̄ianī: Hoc nra docet:
ô q̄ xp̄iani sūmy sanioris mentis ambitiosy: glemany divitias
laborem, gloriā nostrā solle et gratia divina: abiciamy vestis
lucū, ad lucida: Vestis p̄ciosa p̄ Christo = sanctos 20. 30. 40. 50. 60. annorū:
q̄ si ad hoc placent cogita divitias nostri Evangelii, cui si
glorierē iannalitū erepi, ô quā ille lachy miser dr nullā p̄ vitā:
pro bona habeny p̄manentia, nostra thesauri erugo ô corrūpit, nec
fures furantur ô oculis splendet, d. ipse cor reddit aternū beatū: et alby dolore
indicet augebit: 1. Cor: 15: 54. vestes nra sanctitas et justitia p̄, ornatus
Deo gratissimus. 1. Pet. 3: 4 : 4 nobilioris sortis partē, animā reddit splendidā
Gal: 3: huic faby xp̄i angelys, sind die Braut des Lambs, vid:
apoc: 6: 11. Esaiae: 61: 3. Nos mundi glemenles deo fidimy q̄ eterna
glorificabit, cui ô sit gloria in secula seculorum. Amen.

Dn. Sonntag Sälfft. p. Trin. 1670.

Dominicâ 11. post trinitatē: post meridiem: ad Epilogū Decalogi:
Gott will die Sünder d Hüttner seinen Kindern, bis ins 3. und 4te glied. s.
ad Gal. 6: gaeß wie cain, Geist sich so Cassel und gülpt sich, an indemnam, und nicht
müde werdt, dann zu seiner Zeit werden wir ärndten ohne aufhören.
Docet obedientiā Decalogi: q̄ recta cognoscendo, rq̄ cast amplectendo, in amore
et timore fidūcia. p. erga Deū. p. p. rq̄ ūbrīq̄ tabellā: Matth. 7: . sic scaal gülpt
thū gott indem: sed qa non carnalis, nō nei eigenwerk sic legatr d. Spt. sic
Deū evangelice: ex merito xpti dem solūt accipiendo: p̄ē vivam, in nova ob
dientia. Darumb wir Zeit lang u. d nicht müde: alterg. dilatē illa, alijs remora
mundi, carnis et diaboli: nolu Gsens lenge d ee lenge, sed Gelirit ac fülin
conjūctiōnē secūm d. Gen. 18: . nicht müde werdt: amor cito languēt, et in
adis degeneral: pietas facile omittit: d. perseverant: corona p̄mittit. et qd sic Gsens
lenge alind d sequāt: vita hūc remittit a. pdit: Zu seiner Zeit werden wir ohne
werdt ohne aufhören, elegans similitudo: ubi agit in fre d frē: alsi: ist gran:
sno tempore scival Dey. Cantic: 2: . licet ab spiritualia ad vota lenge d succe,
dāt: sin v. lenge negligamy a. mala facimy, vindemiae qdē ab sequāt, sed penae.
Gal: 6: . q d ipsor modo transgressores d. et longū eor posteritatē sequent:
de q nūc tractandi: occasiōe verboy catechism: Gsetzes: ex qbus videbimy nūc
visitationis objecta Dnorū. i. d Hüttner: sind originē domestici hausgesind
und genossen: scal aer q parentū loco sc: magistratū. Dnū. p. sic ob peccata q
roborārem: ū. David: 2. Sam: 24: . et q liberos i. subditos punīt parentes.
sic Chan: Gen: 9: . David. 2. Sam: 12: 2. Sam: 18: . q si parentes ante liberos
discedāt, in libros vindicta remanet: 2. an den Kindern . . . . . originaliter
von anerbung: Ezech: 6: : nota. (1) d excludit patres: d. xpi patres ob sua culpa
non punit filios: 1. Reg: 11. 21. (2) d punit pios in pios parētū filios, sic Ezechiae:
und 3. ein d 3. u. 4te glied: originaliter scal, üben den dritten und vierdt: aliq addūt 3. et q
et faciūt 7. ūl vetera. wrg Sanch. vid: Deut. 25: . Ex: 17: Deut. 7.
Gen 29. 2. Reg. 5: . Ex: 17: . Matth. 27: . sic Adami precatr in oīa posteros
punit, sic orientales populi explosa Hoffnung xpti mahomet servientes.
Exc. amor. 8: . 3. et 4. gradu mentio fit, qa liberis parentibus adhuc
punit: 2. Sam: 24: 1. Reg. 14: . Amor 9. u. d. Ex. 34: grimmerig:
Gen: 26: . Gen: 29: . Gen: 37: . notatae transgressores Rom: 8: Rom: 5:
Malach: 2: . Sam: 2: . Hiob. 22: . Malach: 3: . et discite timere Deū:
q liberi tandē in certū venit: si pater in punitu discedit, filius poena imminet
Gen: 7. Exod. 32: . 2. Reg: 17: . ut taceamy poenas aeternas:
crimē lesae majestatis humanae in posteros punit: qd d facient majestas Divina, q
nemini quidq̄ Deū, sed rebeller contra se tibi: Sic. p. filij d gentibus peccatis parentū, in
extra poenā d: Ezech: 18: . in alios v. punit peccata Jezabeae et peccata parentis:

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

ō obstat: Ezech: 18 :20. q lex dat de pœnis æternis ō temporalib,
Exod 32: Deus Judæ ōq ch. decretā pœnā mitigare (1 Reg. 14
disce: q peccatū ō sit res exigua: dū ī posteris et totis nationib, vin
dicat: regentes sæpe subditos liberaliū educat servos: discite Parentes
filios parcere, q ō cura unde plæræ laborantiū: q juvat opibus locuple
tatū peccato dejici? sæpe aliq familia pœnā pp peccata præcessor. nunc et olim
Jerem: 31: . discite filii peccata parentū nostror, et exempla q hereditario
peccatu agnoscere, corrigere, et parentes emendare: q si bene vivant
filii et aliq patiat pp parentes: sādi crucē patienter, libi ō noxiam:
vid. Pascal. 91 Et misereor ō Pater patū. q ō ī colis; cui sit gloria!

Dñ. 2. Epiph. 12 Jany 1670. Dominica II. post trinitat: Evangel: Luc: 14: 16. vom grossen Abend, mahl.

Divina Sapientia magnar rer effectrix media usitata, insufficientib. i. nihil ad rē facientib, id gloria solius Dei maneat: hac sit in ogē regenerati
q verbū, rē infirmā in se: et Sacramenta extrinseca nihil splendentia.
n. e. g. ī Baptismo aq q se nihil facit, q efficacia, nisi apprehendit fides
et gfert verbo divino: vid. Tit: 3: 5: q eodē post meridiē gestandū
i. ūrde oriat Baptismus q sit: 3 qr ejus effectus: origo, ō Deus Tri
ūng: Pater: filius SS. inde omnipotens sūq nāam oriat: Deus Pater
q Pater ō dr Ephes: 3: . pr sit Pater: filius ipse Baptisatus, Baptismū
īstituit, q vitū et mortē vicitur Baptismi acq sūl. Spiritus sanctus effector
dit sūq Baptisator. Joh. 3: 5. Conservans et gsumatus dona sua:
Tr: in Deū q verū Gott, und menschen exterius vis Rud. Joh.
3: . utriq finali, assistive sūbmersive: q den Menschen und w,
mensch ung: hæc diu coherent, et ex voluntate Dei der Baptisati
regenerant: adeo ut Pater ante carnales fiant Spirituales, et filii
Dei, sūe plenarie, d. der regenerung, quatenus Gt: tr. ō mēy in
den H. Geist: filii Dei ō sūbs. malitiæ infantia: d. ob sūlūb
institut: q ogdie augmēta sumit, post ī Baptismo inchoata sanc
B. gott macht uns selig: beatitudine ogiid. d acquirung: nec expe
dunq denn d. taberny eā, tam bona dr satisfactionis: auf dass
Christi dienst der welt gemein: ex grāa dñi. nobis donata: und sein
dr. taberny, qs amiserant q peccata, q. sūbstantia prima
salvi restituti sit, sic in regno grāe illic in gloria: idq ex mera grā
i. dum regenerator ogā in nil meruit: sn d. hoffnung. d taberny, ple
naria possessionem expectamus.

texty. ex Evangelio ante 3. annos summarie ante 2. annos in verbis initialibus visa

rogat Xsty adhens: sed vt sanct sein knecht auß jrer Blindt

ed Abrahamsch, zu sey den geladenen, kompt dist alles einerley;

nota. i. emissione servi 2. invitatos eius: Vt scopy similis sind

eò lendit, ut discant, Evangelio & Judeis Gdicate, & ad sic rejecta

gentil annunciatu rejectis Judeis: sine vocare & Deg, Quilo Pgrou

Divina: missi P servi: Dei, q salute populo nunciarü, ty primarij

xsty fuit: sto Johanne: Apostoli et viri Apostolici, discipuli xsti & tales

mündt Gdicantes: vt singulari seiny knecht P unitate doctrina:

sthen invitantes P Evodie Doctores et pastores: vide gloriã conservoy

xsti; zaue offici, licet & Psonis viles P: servi Dei P: et sein: vt Paulo,

sed sicut angeli Heb. 1. ô sein d. Dei servi P, ita et pastores ô sond

d. Deo xsto servial in sond. Gal. 1: sine ô P obligati sollen tractare

p Publicos Pastores, nec magistratu politicy & Deg & officio et ministerio

sancto: sto nota pastores ô ee magistratu tezy spiritualis, d. servos Dei:

zaoeb redendis obstricti: (2) emittit: donis in stuck ad vocatos

uarüe: vide benevolentiã Divinã, & modo in parate coena, d. et

iterata invitate, et ô refractarios malitiam! (3) ad invitatos, se:

Judeos & Prophetas invitator: videng vocatos nullat ô venisse:

(4) Gnu Testt dz abundantiã vid: Ester. 6: 14. sine vocãu sol, sella

ô & principio novi testamenti: adeoys priores invitatos ad V.T.

referendã P: sol in vitam fidl seria, n: falsitas Deo ô competit:

2. Regul: illgc concios pũbl: et electas xsti et aptos: minus

lis ô exclusis: sond: nihil reyfil, qñ fideliter applehensum:

dann dz ist alles Ernst: nihil ultra expectandi, parata oia,

exhibita xsto, opi) redemptiõ & salus, sol ad: mplela, Deg placatg.

ein ein neu opa:

Doctrina. vbi gros göttlicher gnadigkeit sey: ad salutem eternã et lem,

porale erorum gdit: sol amissum & lapsum ad vitam eternã mor,

talem, & Deg restituit. i. parate coenã: h. e. salutem & filiã testa,

rando, et media salutis offerendo: Esaiæ. 55: 1. 2. invitate: in

convivat. vocatis collatis, bonis cogitatis. Esaiæ. 65: 1.

exhortatt invitati ad veniendum et mandatum spiritualit: ejectã electa,

de mundi: n. mãdani sor eam, vt sol. ô gñ salutis: ed iterã vocatis rem

Gnadt vita et perfecta Gdnis dñi: fidelibus. Sant vites veni ad gaudia

plenissimã vitã, Apoc. 2. nec ex in eternũ:

38.
Dn. Dominus
Sanctus.
12. Julij
1670.

Dominica. II. Post trinitatem à meridie in explicatõ Decalogi: & illius
vrsach wz gott von disen gebotten alles
Ps. 32: clama ad te &c. quod & fecit & quis vos sunt Mysteria
Quidentia monstrans publicã inẽ et divitias gloriæ suæ in nobis
clitæ creaturæ post lapsũ revocatã ad restaurationem imaginis Eph. 4:
eã mente Deo sibi separat à mundo, & vivat sibi à in felicitate,
miseriã tm. temporali semp ẽ ps exemplũ: imo cũ afflictiões divina
respicãt: amorẽ Dei, dilectionẽ Filii: cũ meritis jam de salute vivere,
præsentibiles sunt: Ephes. 5. Sed hic obstitit potior pars Israel:
instar egy et Bestiarũ, respuens gratiam Divinã: res divina & mundi
sunt mundanã q vult: ps: audiat de salute, h. negligãt, h. ordinẽ ẽ scripti
Scripturã: et alibi: & in quinquã mortis: longè infeliciores hoc et ajunt,
post mortẽ ẽ resurgentibus: mundo placent nova docentia, eleganter con-
cidet, vestigia gulæ luxus. & famẽ Dei et sui salvare tentat, & gigit
Manassa. Nebuchadonosar. Dan: 4. & Agrippina. Luc: 15: . mala q nor
& mundi, ad Deũ compellãt: 1. Cor: 11: . Hoc facit, daß gott wolle sein
Lande visitatis malis, et quidem primis cara temporalia: wo del sie
& gesorgt, daß sie solle frey für ihr kommen. Deut: 27: . q mirae
& die pœnæ Judaico & orbi gentib. dictæ: gravis pœna & fames,
sui ipsa augens: & Physicè demonstrabat: et lenta supplicia ẽ
& promissi mali Dũ de fame gratiæ: & aliquando exhibita cibis
irritat fames: ovid: Lamentat: 4. cũ in calamitatibus vitij gratialis quæ:
2. Reg. 6. alia aqũ & valentia maximis: imò malos filiũ macdat: 2. Reg. 6:
jer: lam: 4: Ps. Hoc facit: gott wille seine sünde und sündige noth:
cans Dñs & intuere, & Deũ respice: Levit 26: Esaiæ. 3.
ose. 2: . Amos: 4: vid: Deut. 14: Esaiæ: 24: . In specie
mittit penuria idololatriæ Deut. 28. Amos: 4. ose. 9:
et ## gleicht verbi Divini. Hagg. 1: . ## superbiã: Esaiæ. 3:
gulæ: Esaiæ. 1: Jacob. 1: . ## avaritiã Esaiæ. 5: Micha: 6:
Siro cave peccator temerarie! & cum vitã quamdò diximus, ubi in
specie exercitus gott in seine sünde gelassen, & sprichts wol? muß
wol dran? daß gott strafe lasse, wolle: sic certe temerarie, Deũ sati-
magnã et Dñm gulæ & dendi in momento: wer solche sünde
bekenne, wie denn Josaphat, Ezechias v. seine, & sind deo curæ, sed
mündig müssen et cum illis & aliqd patiatur.

Dr. Spener. 19. Junii 1670.

Evangel. Dom: III. post Trinitat: Luc: 15: 1. vom Verlohrnen Schaf. explicat. verba 2b naufolg aber Zu allerley Gelehrsamkeit und Wunder, das sie ihr Gewalt

cat̃ ẽ, ut mouit ad alig̃ ꝛc, eig̃ ult̃ stat̃ ꝑ̃ stat̃ Raum, id q̃ exaiore ꝛc̃io ꝙficiebat: Cui infirmitati &c. = fiebat alib. Deg cat̃: wil, addere = S. Baptist: q̃ exhort remissiõ peccator, ibi ad S. Coen: q̃ndo ad q̃stiõ exod nicht solle offt und Dreyerley reflon, deß: das Zeug und diese mord. q̃. nota replic̃ ult: Dat: S. Coen:

1. Remiss: peccat: 2. vita. 3. Beatitud:

Coena ad Explicandg Deg remiss: ac offend: sufficientissimã, q̃m dg: accipim̃ = Scio: ita ꝙ fiebat ac fit, ea acqsita ꝑ hoc remissio confirmata ẽ sibi: adhuc ad Scio: fq̃ regis ad fr̃m habitã admittendã gratã ẽ sibi admissiõe ad Scio: fq̃ regis ad fr̃m habitã admittendã gratã testat: S. Coen: participare ver: corporis & ver: sanguin̄ Xsti, ꝙ robis tradit & effusi: adeoq; ꝙ sig sacrificii satisfactionis. matth: 26. 26 &c. & cing ind: vidũ hab: = certitudinẽ sua regulari.

2. facta remissiõe, ipsa vita redita ẽ, ad q̃m fuit & creatus fr̃m et q̃m Deg sermo largit̃ nr̃. = promiss: vita. o temporalis, & spiritualis Vita = Deo, ꝙ = nr̃ Dei ẽ apprehens: d. gratia Dei accipimꝰ, hoc idem confirmata, i. invenpta reflexit & reflexit = Scio: &c: ꝙ firmat fides Rom: 8: Quibus filius ẽ solet mundi, & est in cibo ãm hab: Xsti, ideo in eo ãm donat, (2) amor Dei, Xsti, erga fr̃m: Deo ita charus & redẽptus ac nos: 1. Cor: 10: . Heb: 2. aliquando offend: (3) Spes erga Deum hab: Deum bona in̄ habitãte. (4) patientia, in patiendo, redemtionis ejus ꝙ ãm ꝑ, et ꝙ ad Regnũ cũm non vocavit, & eorum glorificandor: (5) ꝙ Ces: qa in habeng ꝙ cum SS. Trin = effabilis. Spiritus eam docet. (6) nova alted enkia: qa ea accepim̃, ꝙ diem

3. Beatitud: int̃ in Regno grãe et gloriae: conservationem Donorum Dei = Regno gratiae: Idq̃ nil mors corporis sonat, ꝑ ô mors, vita Xsti: in gloria viventis, et fr̃m membra resuscitantis.

Evangelū

ante 3. annos 3. similitudines sūt aliter videre, esset particulare tractatū, et q̄dō occasio se offerat ꝑlegendi. Ob nostrā vero sp̄ē

Z. ij. allegand Zöllner und Pharisäer, ꝺz sie ihn lōben. ꝑ.

i. ꝓpositū, 2. ꝓdicat: ꝓ. Zollner: nota particulā vero, contra

ꝓ. Pharisæi, et ꝓcedentē doctrinā ꝑti, abnegatōnē sūi volentis; sc:

ꝑ. ut et lapsi ad gratiā admittat: Zöllner: Judæis plenis, ꝑ.

necessit nec ꝑ. prud. volebat: adeoq; hūic q̄ sūi aliqd mochuan

ter ꝑ patria ꝑ. tribut. habebat: hi. ꝑ. plerisq; injūsti erant: et excōi

cati: und Pharisäer manifestoꝝ delictoꝝ rei: Luc. 7: 22. Gen. 13:

allerley ꝓcūl dubio: tales sc: potiores: nota distinctiāe inter

peccata infirmitatis illic correcta, S.S.ō expellentia, et peccata

mortalia voluntaria, SS. expellentia: idem inter peccatores, q̄ alem

dam peccatores sūnt: ex originali peccato variē peccatis ꝓpriis,

1. Joh: 4: Luc: 5: et criminosos, refractarios peccatores

et q̄ tales deū ō habent Xp̄m, Xpsum ō ꝓ: hi sūt manifesta testi

monia reꝑsentiæ exhibere debent, ac peccata eoꝝ nota ꝓ:

2. q̄d fecerint, die nahm sich an, Wo vnrichtig? adsit, q̄ ꝑ. accedebat,

hac vice plūre accedebat, et conſidenter, cū illo edentes ꝑ.

hor Xsty recepit; illi eor emendet: hinc scripta ꝑ tribut. ō, malos

confessū, aio corrigendi à prudentioribus diuina: q ō/de potiores

d. dei Xpsum decet: Jn. Jhesum: 55. ex plūr de ꝑto ante

adū the efficax erat: adeoq; ꝑa fide accedebat: uti verū

hodie ad videndū, ad discipulū, ad patrisandū: q nota medi=satis

peccatoꝝ reparandæ et verbi dei, medi= mundi plenit

deo gratissimū: ultiō dei bono aio et voto ad cœnam ac

doctrinā cedent: Nulli peccatoꝝ licet magno tempore magno scandalo

= peccati voluntarie et cū voluptate ꝑpetrati, à gratia

dei excluſo eo: ꝑ similia hic ꝓpsita, exempla Davidis:

i. Reg: 22: Achab ad e. Iosaphat dicit: ascende, ascendas, dum
er ascendisset nunc ascendit 2. Paralip: 18: q. ꝙ dei ō ascendat,
Solicitatis, q. ascendo ascendit ꝙ: ascendi: ascendat: ascendimus
ascendistis, ascendunt magis ꝙ Lucis vivat. gsciencia hu. est ꝙdam Repre,
hendit, damnat: Ron: 2: N. moyses et Prophete accusat: Ron:
2: 2. Cor: 5: Deute: 27 nolite potentia dei; aut legis
Librariū ꝙ ore pugnet Prophete: de Achab dicit ascendas dum
gram: & leve assi: aī: d. mala imminentia, ita ut ne neo videre
neo audire voluerit: desertis, antecedentibus Peccatis // ne inimi,
citia ē: repetigit me: Iaderem mores, ꝙ peccati, ne peccā
ꝙrentes eos mihi delight ꝙ v. respiscentia dicit, Libera de: ne
mentes, eos ado xtext: sed nobis contingat & est debito, ꝙ ira
dei nūciamus, ꝙ impiis misericordiā auferat mali: Achab ꝙrib; dic
Iadie vivat: de precare, ꝙ nobis, ꝙpeccā ne annūciare ꝙ vitio
Iabet: sic vere Dei sic alia poena, morbos ꝙ pestem ꝙ
mam gerat explicatiō: hoc poena minat, plus ē duplicitas ꝙ.
Deute. 28: hoc minat ꝙpositio, carnem alia gentili; se: ga
ꝙ ingens dona et bona exhibet, ē ꝙplicia obedientia exposcit:
describit Pestē Ψ. 90 morbos corpori, aio, aiā: hoc poena licet
bello, fame, ꝙ minor sit, morbos hu. nya ē pestis: ꝙ vali de
cito interficit aer. sine gradu Celat ꝙ. dispergitur:
ꝙ sit qdo Deo ꝙcipit: cui vbi solis ē visite: vid: Deute: 28
forem: 21: ad ꝙ. Hipocrates aiat exhibit, morbi, ꝙ dem ē
dis ꝙ dīni ire subdens: Hac poenas meretꝝ peccata.
vid: Ezech: 28: ꝙ. Ps. 33. idq: 5. ꝙ ita delicat: auribus
Ps, sit hoc mala audire nolunt, Iatin. dūr: corde, sit ora pec
cata ꝙfiteri ꝙfectant: vos ꝙfanatores Sabbati, vos ꝙ.
ad ea veneris ꝙficiis, vos poste ꝙferis vobis et alis: Sapig nu,
nit nihil ꝙpter respiscitis, nec monstratū mox castigatoria virgā
correxit ostis, eadē laudē aeternē comprendi: fidelib. solatiū: Ψ. 91.
4 sive vivat sive moriamur Dni Ps: cui Gloria! Amen.

A. D. Dom. 26. Jany 1670.

Evangel: Dominica IV. post Trinitat: Luc: 6: 36. sind Barmherzig.

1. Petr: 5. Tit: 2. Lu: 4. 2. Tess: 3: Pastores & typi gregis:

inde lectio cotp prima & una lectionis catechetica de q Sadie: ante d. & qs sit Christ, & q ado ee pot maritaly: resp. ad cetera eorp viz, Luth. resp. ubi nota, regula vita, & doctrina: 1. vita sit. Christ. Christ, & q & in Abal sine peccato, d. & Abt aby voluntario peccato, sine Abt 1. erga seipm: nichts mässig, dio & corpore, & indulgere ira, & inv, lenty gilio, p. ut sint idonei ad precer et [illegible] Sanctas agendas Christ vorzuschicken, & X. Christ libeat uty viri, d. abzg: illud ex digna Spiritu Sancti verbis 3 & q & in adalta vina nigrizitat: Sabithy corporis & sint affectati, vestib. lupo rly, nicht geitzig. bona habere & ad pcoy usu servare pt, egenis in subvenire Abt, diutius & q zeal, cuius tempo, rali & officiat: Spiritu S. & mamon & evig conde & mozat: 2. erga Deum; seinen Herrn wohl dienstfe: uxore liberos pbe exemplo regat, gb. & sole pater Spiritualis, d. et oeconomicus existit: & Christ gtinia grensam facilig corrigit: his & gcedat lupa vestu, guta, p. d. ad ocs virtutes adhortat: gehorsam sind Sahs: precib & doctrina corrigendi: ne Eli fato pcant: q si libi nimis refractarius pt, nec corrigi pont & cura, & inexito derelinquit: 3. erga alios, gelinde: q sit connivere, & & cam dicunt: q alia & ib erroib & vi, tiis conniventes, facinli; sed sint justi & aq: ne in xpo cam strictu thy urgeat: ujuriar peramt: nicht bösig nicht saudhaft q / rq ex (pro, ri: nicht unfreundliche partiony suchen: q & officio officiis, ut e.g. mercatica, alia & licita, rsp. neq ex salario neq jubsidio audiloy vivere pont, lupi a. potissimum dr. quado pt lucra officia faciat & deteriore parte: gastfrey: q zum tempore Ecclesie antiqua ubi pegrinates Christiani & sine vita periculo agebat, nec hospitia visitare poterant. Doctrina sind: 1. Intelligentes articulos: apud orthodoxos in academiis eruditi. rsp. necessitas st. & eruditos vocare uzyeal, q tempore lutheri aliquot gligit: & a. tu sit eruditi, d. Christ, pij q alios docere pont; ante in schola S.S. instructi, qua alios docere velit:

nigl nr Nat Ciny, ō nonitor ex gentilismo gp/g: Die Lauß, Lieber d' gestrenisch gotter: 1. Cor: 4: Selbst ob dem nacht das gantz ist: 2. knopff. 3. Kirch: 4. Mark. die wird ist Lehr, doctrinā et vitā et versos: Hoc officio pastor ē sole = callebra d. et alibi ex, cendū: Evangelio ante 3. amor 2. partib. c/=. i. de amor xpi, ri, et q eidē obstent: ante 2. amor visa clementia, ante amā aquā Judicū. Bestat q tace remissio ex beneficentia sey dbnt? verba ſ. krongbut ſo wird nit krogby. nota. 1. mandatū: krongbt ist: ci zeū sanctia ex glexi q tat: ūde q nisi ex corde ee dbnt, c: oes, q pte Dei ee volt: ō officiū d. individuū hoc mandat: id qz magistru, Cui pastorib. parentib. p. dict: Cui condonāt? oib q enq arū patē dbnt: ō sole leviter d. et graviter offendentib: krongbt: id ē, tanen ain tollat, et = amore verbat, et amor xpe ex facto testandy. sic affecty Hs ee loty ad effecty: ex amore, ō ex defectu occasiā in dide remittend: 2: Hs ee pranens: deū oeny ist et ille ipse offensor: 2, mittat: 2. promissionem: so wird nit krogby: sic ō cāu vere remissiōe ex ē nit: n. id q debitary ex debito facing, et majora longe ſ peccata nra erga deū, q xpiani erga nos, d. deus tac dicty: qa remissio offense ē effecty ex lesi motū amoris ex fide xpi, ſ centis: ~~Beneficium~~ Dei, ista 3 ē nor remittit peccata solo corde, cū pa nisericordia, constanter: sta ist ecy memoria oriat, donec in pati gratia moneat peccator: et omnimodo Dey ſ. delib. peccata dimittet: dimittent eius offensa erga suos facta, et dimittentib. alius, regula dese dese qui nata sit hec remissio, et q cede ad illā movend. movent. i. mandat= Dei: hoc = 2. alterum, scripsit: Liebe dirn nayst als dich selbst, idm. offensore, qr amor ecy offensa ē notat: et sin ipsiy errory facile tolerat: vid. Eph. 4: col: 3: . 2. pricipū et pena ō remittentiū: n. ō remittentib. ō remittet: matt: 6: 18: peccat= mortale ē ō remittere, oratio = predicans. 3. fraternitas tis= nroy: n. et tales altercaden patē offendings et nra necessitas, n. et nor remissiōe indigemy: sic cordet cū malo affecti ad commiseratio, nē faciores ſ. Hs: hoc ō audiamy d. faciamy: nullū ou sue = adio salvamy nec obstadit: n. sal mit q grob gmacht, ist xpi ding, ingrathy: hoc deg ō admittit: ab magno et atroci injuria remittenda, Xisty

Crucifigentib. condonavit: Tu DEUM offendisti: et grata expectas?
ille Creator tu creatura? mi mi tua peccata magis erga Deum, qu ejus
tua erga te maxima offensa: Si offensor o dimittit, stulty es, N. ille
e. g. digito tu offendit: Tu ipsi ejus damnas? E obstat. ne sal
y orth gesundyed? Ps. matth: 18: 22. siebentzig siben mahl: remittendum ei:
tu infinitis vicib. Deum offendit: D. obstat. ich muss mich taufen lassen? Ps. solum
tuam exigere o ei donare: dey elündendy o ei: o se ilet dei aig seel, tu
alerus fixer! Q. vindicta remissio mali o ei asservanda: Gar a dem
lüdere, in gratia precare: dy sönd sünnasse die göttliche gnad. p. ei. o obst.
ne müss sich dennsidyg, nur satis faciat Christ. Ps. ille ad hoc tenetur
tub gladio salutis, q si o faciat, damit: se v. el tu o remittat et tu
damnaberis: S. o obstat q hoc tolle officium Judicis? Ps. o/exyt: n. cupiam
may: straffy, in cais alicy momenty, dass ich gloriar: ps: sed vide ihm ne
sub specie tutelae vindictam quaras: n. ramen ad hoc deus o obst cum tali
nigloriae officium Judicis: Ipse v. Judex ex officio punial reum: remittendo
q. ea tanta vita jacenda ei vindicta cupidy decuplo ply pakt ipso affey
dit: Z. eo ipso testimonium filiae divina gringil: at ings: vo fraed nim
oth vi, d. tudor q dalet affect: Ps. bene ei: aggrosse infinitate sano
Ecclesiastica rosa Z. nigloria Dei Jesu: Christ Adamo veteri q. beneficium
affice qr Christ endar vüel rely Adam: s. Z. condonabit: ubi
remissio peccatorum, ibi vita et salus, temporalis ac aeterna, q nos Dey gdical

---

Dn. Sammt, Dominic: IV. post Trinitat: post meridiem: hyst: Paul sagt nim gott kan dirs gnadig also:
Lauffs: 26. Lev. 26: . minat poena Bestiarum. Ister. Jer: 15: . Plur. Deut: 5: .
Jünig 1670. Hoc exply. Pharao. Exod. 8: . de q Ps 78: . Plur Israelitis: deserto. num.: 21:
Cananita. Josue. 24: pueri apud Elisa: 2. Reg: 2: Krybela à bone inn empf
i. Reg: 13: . Asyli 2. Reg: 17: Daniels accusatores: Dan: 6: . Antiochy: 2. Macc: 9:
Licet tadia talia xpta varioria sint, deo tu. gtia hac ratio nocendi o adimit:
ist infame morte peccat, q ita q dilit q Deus precat: Haec gratia negligenda o ei:
magis tu. natura à inspecto Bestiarum nocentium Metaphorice. Lupus, leonum
vulpium Bont. p. q tanto ubi q nocent, indecys magis detestandae reddit: et
Deus adhuc caetera servat nocentissimas Bestias, Bellatores: de q in hac gratia:
Haec poena gradatim exyt: i. morbis Gradit, famem exyt, tandem Bestia exputi ty
du Bellum diu y dilt: : vid: 2. Sam: 24: . Bellum à ggen er dei malog. Jer: 30:
et et solet q Deus aliqb. gratiam facere, à gretu. ohne Bellum à miserabile: q silentib. tacuit
ipsa nuda testantes, testati sunt, brita acuta: Cupit Bellum diu bona, praeoccupandi alm
portalitiorum: pestem, ignem ferro, ppp. civitate capta qui miserè capti hanati. ppp.

Ab. expellite fermentū vetus: &c. ut sitis nova ꝓbis. Esaiæ 1: Facta sequēt.
(1) contēptus verbi divini: (2) ꝓfanatio sabbati: Jer: 17: (3) inobedientia. 2. Sam: 18:
20: (4) homicidia, (5) adulteria. Leg: 20: (6) rapina. Esaiæ. (7) ebrietas Esai.
28. (8) avaritia. Esaiæ. 56. (9) Amor. 3: (10) temeraria ꝓfessio fidei: Amor. 6:
(11) Pastorib. multis. Jer: 2: (12) popul⁹ incorrigibilis: Ezech: 21: Hæc si vera sunt, q̄d nobis
fiet, q̄ tot peccatis undiq; cingimur, q̄ nō sit nulla exitii merces: et cū vitia manifesta,
sint manifesta pœna: q̄d sabbata ꝓfanare pestilentissima ꝓfessio: huic peccato
unde ōia bella nata sunt: vid. Nehem: 13: Hoc peccatū ꝓ se fidē tollit et populū
Israelitic: nec obstat &c. ach sind kein nam gemacht: q̄ si veteres ignē adh.
ꝓfecerūt, an ꝓfecerūt incendiū Babylonicum inde faciem? Injustitia, gravia
varitia ōia ardent: ardent ubiq; flamma belli, bellatore expectat: Deus justus,
ung vigilat! ubi ō respiscimus et vita emendamus relicta vitia Levit: 26,
mundū ōia vitia ꝓstrat: Ergo Deus verbi effector dabit: Matth: 24:
ubina superior (vel ad minima) respiscat, et consilia Dei inspiciat: et divitet
peccatis: Pij, Ebed &c. à miseria cordis Dei et à publicis calamitatibus vos.
tationem divinā ocia humana bona longissimè fugantē:

H. 8. Trinit. Evangelium Dominicā v. post trinitatē: Luc: 5: 1: vom fischzug Petri.
3. July 1670.

1. Præcepta sufficienter tradita Scripturis, religiosè Deo servire &c: in duo Capitolinum hæc ordinata, de q̄ Ecclesia tractandi:
ubi nihil q̄d sit rationi Dei, i. q̄d ꝓhibeat, 2. q̄d præcipiat: 1. Non Dei
Deus ꝓse et ꝑ se q̄ se ex Dei verbo divino. p. divina tantū mens illius
1. Tim: 6: Deus se patefecit in verbo: honor et ignominia nomini sancti, ꝓpter
ne sancti illigat: Exhibita ꝓmissa: Dei sanctissimus: abusus: ad Dei levitatē
trahendo sacra sine devotione: Gloriosi (1) flagitiosi, gottlose: impuri: q̄ ubiq;
crib. ꝓhibit, nec obstat exempla Ps. 59. 69. p. et alia David. Ex. Prophet. et ipse
Christ à Spiritu sancto correcti et corrigibiles: licita &c. in ecclesia. potius annitendo
à pastoribus facta ex verbo Dei in pœnitentibus: (2) Sacramenta: juramenta
cata: imo cultus divinus: q̄ Deo debitus et homini omni potentia, officium, justitia.
les ꝓhibita juramenta levia: sic q̄ et alia q̄ Deo sunt, sic juramenta falsa.
O) juramentum, solemne agglutinatum. d. et ōia sic ꝓpria; et abusus creaturæ q̄ vel
per ordinarios divina: sub omnes. sine dubio Jacobus Gallus Cath: p.
(4) ligni und heiligen, q̄d, implorato nomine divino fiat, n. totiq; ꝓpinet ad Christ.
ostavit: sic ꝓpinet Sacramenta: et salsi ꝓfessio: ꝓbi divina corrupcelæ:
Spiritus sanctificans, sed q̄ prima potissimè: Lubr: occasio ō ō omittenda, n.
ōia ad laudem et gloriam Dei ducunt: ocia v. ō solo ore sed corde sanct.

Evangeli hactenus particulare inde anno coepta, jam seqtr
hand vor sich. 2. Pisc. an der stelle, die Pischer aber unsers ausgelachten
und verspeyen ihren Herrn:
Nota. 1. Christ. q tela loca gerant. 2. piscatores relia abliciens:
Und. notat ex pendentib. in pelle Lebe: vide Beneficia Xsti, q ante b indigebat;
q incitant illi q alios sevire possit: Subinde Xsti apostolos vocat, piscib.
miraculo factis: vidit o ex Xpo, d. ex dispositi divina: q olim adhuc sedie
prudentissime ea gubernat, q Louis o gsidant. vidit naviculas, leves piscator,
as: naia navigabes deo o ar q.a. de Noe navi Deo ipso ordinavit: ut Zoo
in terra o minui de: tela, qua e ayo id gel. vid: Esai. 2. 43: . Ps. 91.
q relabes evenientes, x diversitate subtili; poena vel correctio o: temerario
in mille de Bb (vid. act. 27: NB.) Allegorice x mare illyd mundi
Piscer, Hirci, naves duas, gentile ex Judeor: piscatores, Apostolor: q
Li Piscatores, Peter, Joh. Jac: et Matthaeus, et Zebedei, forte et alii servi q. nota
dignitate piscatoru: q q gsortis Xsti elegit, et ex qb. primi apostoli vocati:
Zoo Dny e oia aialia: Hoc in pta x ll. civiles limitata, ad certa loca
tempora, p. oia extendenda o e: ih Jude venatoribus et aucupib. dicit ostis
Li sabbatu o x pranet, ns. aia et corpi x se velint: die ihren auszuhalten,
und nützlich ist Nosi: x nochi zuor laborer o sol: nihil conandi, d. in conscientia
diese: Hie dinig verlohren ihre Beicht gethan o sonderlich, sichter,
solch solles: x. sicut Li piscatores: nota. 1. q facere o Abend, 2. q sa,
cere debant: (1) o nu zuruckent: aliqn majorib damnis manifestandi.
(2) x fessiae o deserat: n. sequat eor maledictis: Ps. 37: . (3.) o cum Dei inse
Zand, i eodem labore, au sicut pretii: n. i pakentia Benedictae i pedit:
(4) dolor et furtis o undig eat. vid. Proverb: 30: . unrig nutzig male acquisi
x del. loo. alias: (5) desperandi, q x deserend o e: x Xsti ani o q q q facult:
Facienda: (1) g. si Dauid oia a ipsa Dane adjutate à benigno Deo x ficisci:
ut agnoscar peccata sua, q Benedictae i pedit: n. si agnosci peccata
oia mala poena levia videbit: q. ipsa originale peccat nereti majore poena:
Deg doael laborib. nre oia o tribui, d. Benedictae divina laudet tribuenda:
inde Deo gfidet, Deg i vocati, secundate obviat: (2) sperent: subinde labo,
rib. parati: Deg necessaria serv tribuit. (3) i laboribus x sperent: (4) o pat
x dignati. id q Deus: q cuius fil gula et superbia: (5) Christiana vita agant
eo diligentiori cura: forte Deus religiosos i copia temporalia: subtrahit q ex
defectu versus divino civili absindi, deserores q Deo lenia verbi:
piscatores Xsti. Recipi: sit licet nihil recipiat: Doctrinas: Christi o void q
stagni: consolat Misericordia Dei oia prudenter gubernat: et q te alicui
filio alet, dumodo pii sint ipsis gsidant, seeg v. x pendit spibg dignos o x:
ipse Deg regnicolis suis o sol. ac necessitate sic largiet, sic et subtra
gloriam Sanctae suppeditet, scitissimg interea Valet: Rom: 8: 35: cui gloria Amen.

48 Ein Donnerhausen: 3 Jul. 1670.

Dominica V. post Trinitatē. à meridie: text: was sagt nun gott von diesen gebotten allen:

Memorabile ē qd dicit David. Ψ: 61: du hast ihn ein Zeichen gegeben, das sie auf- werffen, und sie sicher machest: sc: des dura exhibuerat Israelitis. vide. Reg:6: Idē erat sub regib. 1. Sam: 13: 1. Sam: 31: 2. Sam: 2: . Signū vº qd exemit pios salvat, ē divinū auxiliū, signatū p arcā faederis, opantē p heroes; nobis vero exhibitus Xstus. Rom: 3: sub cuj vexillo vincimus: Signū qº memoriā sui peccata in- pedit, adeoq sequū eos rōes reddit, ē gehenna: de qª man jam agemus impoenitentiarȝ, 7 morti et vita xponere debemus. Matt: 13: quaa impii navia, regenerati pi adhaerente carne utiliter dimus tam pii in tentaoib, qui impii in sua XXsi, late Ggustu et scintillas aeternarȝ flamarȝ expiunt: gsiderabimus. i. ee infer- nū, 2. qb. noib in S. literis appellet. 3. ee infernū patet Deut: 32: Deut: 32: Hiob: 7: Ψ. 28: Esaie 66: Marc: 9: Daniel: 12: Matt: 3: Luc: 3: Matt: 5: Matt: 8: Luc: 12: 2. Petr. 2. Matt: 25: Apoc: 12: Gen: 19. Juda 7. Num: 16: 2. Tess: 1: Hebr: 6: Ose. 13. Ephes: 4: 2. Cor: 4. Apoc: 20. vestigia super! Ethnici de Radamanto, Charon, Plutone, Tantalo p. fabulantes: 5. infernus describit. Esaie. 5. Malach: 4: Esaiae 63. Matt: 5. Matt: 20: mal Negarunt Juvenalis, Albonense, Vaniniani, multi dertig pontifices! Leo X. ultimū suis (?) ... erat, et non etiam multi ex nostris idem sentirent! ... ultima ... voluntariū merent gehenā, qq tot millia in ... n. oe peccat... voluntariū ... gulosi, avari, p. p. qui anxie illi viā emendatur ... & consideraret gulosi, avari, p. p. ... et lingeat ardore.
tenerin ardor et lingeat ardore.

Evangelium Dominica VI. post Trinitat: Matt: 5: 20. Es sey denn euer gerechtigkeit besser alß der Phariseer und Schrifftgelehrten, so werdet ihr nicht in das ... visis Xsti offic. iis et nais, inde x fonali invitis, restat gte-planda benef. cia Xsti: sup qbfundata justitia: de qª Evangelium: verba Catechismi post meridiē tractandi illa se habent: der mich verlohrenen u. verdamten Menschen erlöset hat, von allen Sünd, todt und gewalt des Teufels, ... nicht mit ... auf das ich sein eigen ... uno verbo redemptio; ubi nota, (1.) Redemptore (2.) Redemptos (3.) a quo (?) (4.) quomodo, (5.) ad quē fine: 1. Redemptor Xstus verus Deus et vus homo, ut rayiaa ad opus redemptionis erat naria: Galat: 4: 1. Tim: 2: Act: 20: 28: das blut J. C. des Sohns gottes: 1. Joh: 1: 7: hoer der Herrlichkeit: act: 3: 15. 2. redemptos, hoiem, cooperatos naa, gott hat uns mit seinem eigen blut erwürget ... Hebr: 2: 15. 16. ō angel: d. infra jacentes hoies redemit. Rom: 5: 8. 6: ... et singuli redempti, 1. Joh: 2: 2. redempti & etiam damnati, 1 Cor: 8: 11. 3. a quo redempti? ab oib peccatis. 1. Joh: 2: 2. ō ut ō sint, d. ut ē imputentur: (2.) à morte: vid: Gen: 2: 17. Rom: 6: . ita dei ē mors aia Xsto re- mota, et mors temporalis in cruce et somnū, transitū, mutata est: (3.) à diabolo: 4. quomodo redemerit: ō auro et argento: d. (1.) legi satisfaciendo vitā et morte (2) patientiā poenarȝ qb justitiae divinae satisfactū: a diabolo victor spoliū abstulit Luc: 11 ... 5. qre Xstus nos redemerit? erat, qd ejus de liberis peccare volui: Xsto vivere debemus: in nova obedientia spiritus, digni regeneratione, nobis p meritū Xsti contingente: /.

Ex Evangelio in Credentib biennium concionib late pertractavimus primas verba et
videmus rejecta justitia Pharisaica: nostris usitatissima: Christi justitia
Christianorum contemplanda: Es sey denn eure gerechtigkeit besser als
der Schriftgelehrten und Pharisäer, so könnt ihr nicht in das Reich gottes kommen:
nota. 1. descriptionem, 2. approbationem ejus justitiae: describit. Eorum aptorum
et populi, qui circumcisi, citra discrimen status et honoris: gerechtigkeit, o nomine
de veritate talis, o justa opera de ipsa justitia: n. opera judicat Deus ex corde; cui
gentium virtutes morales placent: besser als der Pharisäer: περὶ 5. εὐ. ὅτι
(1) q. cor non erat integrum, neque erga Deum, neque erga proximum: (2) ideo Deo improbata cum
(3) illorum justitia cor non mutabatur: (4) ad summum erat justitia operum bonorum: Vult igitur
Deus justitiam perfectam: Xstus bene scit quod ab homine exigere potuerit: Et sic diligenter
vigilare debemus, ut quotidie pleniores justitia fiamus. 1. Tess: 2:
2. approbatio in eo consistit, ut coetum patriam benevolentiam nobis donet, dein regnum
coelorum, gratiae in Ecclesia visibili et invisibili, tandem et gloriae: et sic in regno
Xsti gratia interno [illegible] ille in Satanae regno [illegible] regnum maledictionis,
Doctrina damnationis: quod sit justitia filiorum Dei, hic repetitur: Haec est duplex.
(1.) justitia Xsti [illegible] acquisita sive
in Xsto, imputata: (2) inchoata habitualis: (1.) [illegible] sub Lege, se subjecit, adeoque satisfecit: (3)
nostro facto a merito: quod cum [illegible] Adamo. Ephes: 2: [3] nostra, [illegible]
[illegible] perfecta: et longe plenior quam perdita in Adamo.
sufficiens: [illegible] meritis [illegible] perfectionem: (4) per fidem apprehendendas
ex verbo et Sacramenta: (5) fide conservanda, o operib: (6.) operans justitiam
nova obedientiae in cordib. nostris: Sicut Xstus pro nobis peccator factus, ita nos
ejus justitia justi. 2. Cor: 5: 2. Justitia inchoata [illegible] (1.) o [illegible] ex carne
[illegible] in cordib, apprehendentib justitiam Xsti. (2) o venit ex Lege, d.
sed SS. [illegible]: fides agnoscens magnitudinem gratiae divinae per Xstum reconci-
liata, ferventissimum amorem excitat: Lex vero excitat spiritum [illegible] carnem, eumque
ductu SS. Rom: 8: et normam vitae detinet, vitae emendatae
impellit, hac mortificat. vid. 1. Tim: 1: et quod [illegible] opera grata
(3) fide opera erga Deum et proximum, ex filiali corde [illegible]: et [illegible] perfectior fieri: [illegible]
o meritorum [illegible]: (4) [illegible] desistat in ea [illegible] licet de temporale incommodum pati
peccatum abstinere: alter mundo acceptissimorum: Quae igitur justitia Xsti, ut supra quam acci-
hoc summum necessarium: Matt: 6: [illegible] in corde peccatis temerarium subjectos:
[illegible] et habes solam fidem: q. o moratur in corde peccatis [illegible] atrocitatem eorum, neque peccati
plurima peccata o omittunt, inde o [illegible] agnoscunt [illegible]: d. carnalis securitas,
agnoscit, illud odio habet, et omittit: aliaque fide o [illegible]: diligenter operare justitiam
q. te diabolus decipit: et si certus es Xsti justitiae, [illegible] bonum sit, illumque
inchoata, ut glorificetur pater tuus in coelis: Et si [illegible] doloris et crucis a v. [illegible] cum
per vitalis efficias, infirmitates, et lapsus divinae: et fide vera Xsti justitiae
[illegible]: 1. Cor: 2: . erige te lapsum gratiae tibi divina bonitas largitur, in nova
cohaerente [illegible], ambula per viribus quas abque justitia inchoata de justitia Xsti gloriantur fides
obedientia et inchoata justitia: mentiuntur sane quod Rom: et 5. 6. 7. 8. Romanorum. q. b. patebit
abque opib. mortua est: vid: Luth: Gal: ad Rom: [illegible] in Xsto: cum [illegible] Justitia nostra
fidem totus [illegible] facere, q. plantatis [illegible] in Xsto [illegible] nulla inchoata; [illegible] ore, [illegible] ore
ne Pharisaeorum justitiam [illegible] nulla Xsti [illegible], das erben zu bessern, [illegible] einige
etc: alia corde: [illegible] ist, da ist kein glauben: das [illegible] die [illegible] an!
[illegible] Sünde ist, da ist kein glauben: [illegible] justitiam, majorem perdita Adami,
fideles consolatur: q. infirmos sinceri [illegible] in cordib. et opib. infirmis. [illegible] sufficiens
justitia vestri judicii, obsignata in cordib. et opib. [illegible] vita, fama, gloria. Amen:
[illegible] der adversitates, contemptum, inopia. [illegible]

D.

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

50.

Dn. Dannauer Sanctor: 10. Jul: 1670.

Dominic: VI. post Trinitatis à meridie: in præceptis: de inferno.

audite actiones coeptum log de inferno: mira necessaria: q hac in loco ô rs. q[uem] cum poenas divinas, decalogo subnexas mirat, nec ei possit sensy ex verbis Lex habitabit: fusiorem scripturarum locis damnatorum status post mortem, laudem eternum & ferendos Ps. 18: . Ps 116. . tales, diaboli sensy fecit Scripturæ (2) locos in inferni: Ps. 49: Esaiæ. 5: Luc: 16: . diabolo & certos locos damnatos Ecclesiæ: Num: 16: Esaiæ. 30: 1. Cor 3: Matth: 8. Matth: 24: . Matth: 25: . Luc: 16: . Apoc: 2: . Gen: 5. 2. Reg: 2: Num: 16: Deut: 32: Matth: 11: . Matth: 8: . & corpora damnatorum ô erunt diffusiles, ô nulli bi: e, in certo loco: & Xsty descendit ad inferos: hic lacy ad sil creaty a creaty, an & vel in nudo sil, investigare scripturæ: Jam agemy de poena damni: sensorio à damnatis ferenda: Jhi n. ô solum positivè multa miseria, d. ut privati ve multa gaudia, a. illis bona: carent ô bono (1) Dei aspectu: q in aliorum casu Deut. Ps. 5: . Matth: 25: . 2. Thess: 1: . Esaiæ 59: . 1. Jos: 1. . Matth: 8: Dei: faciem scat ejy favoris: Lev: 17: . hac si parum despiciant sui, ô quis clamant: Ps: 13: Ps: 51: aliqd exply Cain: Gen: 4: . Deo ô vide supra sua gehenna supplicia. Bernard: 2. exclus dat ex gaudio angelorum: Hebr. 1. Matth: 18: electory, Matth: 8: Matth: 22: . illi gaudio li: miseria erunt: Exclusi à loco beatory, ô solacia lucis, et gloria coelesti, et erunt tenebræ, i. d. carentia lucis. Gen: 1: Exod: 10: Matth: 8: . sc: erit q ter interna ignorantia Luc: 1. Joh: 1. st. externa: Matth: 8. erit tenebra voluntatis Divinæ. Sam: 22: Ps. 18. Esaiæ. 5. exclusi erunt à tam dil. Dei: Ps. 84: Apoc: 16: . Ps. 115. exclusi erunt ab re Dei: et sanctory conversatione: Proverb. 1: . Ps. 52: . Esaiæ. 66: . Luc: 16: Apostol: Hoc mundanis exigua videt: Sed ô si darent vobis respectum, q[uo] to labore redemti sunt, liberare: accusabitis eum vita vestra: Sap: 5: . Rest: piscite fanatores Sabbati, gulones, diei Glermisa libi ô restituet: forte hac delorbo libi ultima d: respicite fratres: quier diabolo se ornastis, damnatum & meritis es: aer pecatores respiscite: peccatu damnatum meretis: Deus ô & aliens à voluntis rest: piscite, gloriosi nu dr, ad Dei conversis Deus Xpi: lig mihi, q gaudium dos gaudia. Amen.

D. Spanner 17. Jul: 1670.

Evangel: Domin: VII. post Trinit: marc: 8: 1. Jesus Christus 4000. Mann

regnum Dei: primum q quæ. Matth: 6: id q observat in orave Dominica: donec in ista petitione & cave gloriam otium, ubi nota. i. qs Dei panis, 2. cui: Deus, 3. q ad Deum. 4. q[uo] ad Deum solo = colendam: (2) panis: ordinatory: ab initio: & licet accipiant, in. ingrati: Ps, ad Xpi: laboribus acceptum ferunt: (3) gratum: ex gratia ô Deitate: Benedicat: sanctificat: a. cibo gratia bona, a. ô cibo nostra Ps: Deus in ordine gremienti, Ps: labo rantibus: (4) nostro laglichst Brod: de cibo. Gen: 3: . Luc: 14: . et alia vita variis: Jupiter explicacionem Luther: panis ô alimony, laglichst, ô sustentatio, ô luxuriosus: (5) Brod: Sustentat ad q[uo] libidinem panis, creatus Deus providentiæ.

In Evangelio refert Christus Coniugium erga ejusdem gentes gleichnis: Ps. Bic: Mit Jammer Der Welt Kinder dem für Gott mit Lug und Betrug mir umgehen und Gott mit Ernst will haben nota. i. misericordia Xsti. 2. ejy in pulverem: 3. misericordiæ gleichnis ô Xsty 2d ira, naam, Respective Θεὸς πραότατος, et Ps: 2do: alio, Hebræo: Der mildeste ô Gott: q licet ira mitatis, ô tu. misericordia relinquit: Θεὸς ὀργίλος Nicolaus: comparatio fortis: vehementis: ex amore libera & gratia facto gleichnis: Simile ich sie hie Gnade agil gleichnis als wie comparatio et Matth: 15. (2) Der Volckh, 4000. Roia: sine fame et libris, pueris et gentibus: Bonis et malis: et mali: Rom: nutrit, id q ad hoc Gnade. 2. Reg: 3. 14 Gen: 18. Rom: 2. cap. sin subsy Konigreich: relictis negotiis et Domus suis. in pulpito odii et gleichnis: 2 cap. Deus: amoris erga Xstum: ordnet Gesetze nostri: q anlie & festum cultus publicus disci-

pli ô nam seri: amoris erga Xstum:

Christ

Doctrina:

Dom. VII. post trinitat: à meridie: in praeceptis. de Inferno.

22. Septembr. 17. Jul: 1670.

Dom: VIII. post trinit: Evangel: Matt: 7: 15. von den falschen Propheten:

22. Septembr. 24. Jul: 1670.

Evangelio vsq; gratiæ. Sectabare videamq; externa apparentia falsor Prophetarum: Die 4. Sonntag nach Trinitatis. Die 5. Sonntag nach Trinitatis.

1. Qui vsq; finem: aer falsi Doctores, i falsa doctrina: in pa Ecclsia falsi doctrina sparguntur: & mali & mali apparent, eò pejores &: finem, ô vocati: ô missi:

NB. Jer: 23: . alij Xti vocatione sunt: 2. Tim: 3: . q ô excusat vocatio sana doctrina deficere. Ier. alij plane nulli Xti: 2. Tim: 3: . ô magis exercent Xti.

grati amoris: apoc: 1: . &. nos doleamq; hoc sacerdotium nostrum recuperandum,

Jerusalem ô fiat clam: & subsidium misericordiæ, in q Xts ipse fecit, mittens Ieremiam

salvator ad sacerdotium Luc: 19: . neq; falsa & vera doctrina sparsa Colos: 3:

q ô. bonæ fidei Xti, obligati ô Xtum doceare: et privata quæstiones ô negligentiæ

externa cultus, multiplicavit: imò & hoc via Xti & falsi Xpheis reprehendit,

& magis erudiuit simpliciores: finem: Matt: 23: magnis sarcinis et laboribus,

malo zelo, & ad dei gloriam, non &. Xtum: ignoranter fallitur Rom: 10: Luc: 6:

deteriores &, & seipsos decipiunt: finem. ad Apostolos et populum: caute vigilate singuli, ne decipiamini.

illum: Tact: 13: Ebr: 13: 2. Species externa: Ex professione: alij Xti:

Jesuitæ. faciunt: (2) alijq; rejiciunt vera doctrina: (3) ad S. Scripturam & vocat: (4) doloris,

& Dogmata occultat, a. enigmatice explicat, & Catholici et Calvinistæ faciunt:

(4) visa devotæ et tam laudabili agunt: Catholici, anabaptista: (5) metuit la Gentil a. agunt:

doctrina: signa ô ea sufficientia, non propterea, q ab externa specie dependent:

nor doleamq; ea ea vera Ecclesia ubi sua dei pura doctrina et sana: ex Xti ore

administrat: discamq; & damenta fidei, ut falsor ag nostram. inde fugiamq;

oremq; & ubi: faciat vera & recta fide, & agnit bonæ salutis. Propheta specie:

Deq; suor mandi, et generali: ideo monet, ipse Benedictus et delectus Dei, laudet

colligat, & agnit sequat: Amen. fiat!

Dn. Sonners, Hausen. 24. Jul. 1670.

Dominica IX. Post Trinitatis. à meridie. in Præceptis. de Inferno.

Dicit de visitatione obiecta: de specie q in parte: &. aia (2) obiici: ciet: 1. Sam: 28:

ved: Rabbi Eliezer: Matt: 10: . sine altice falsitas placentias. p. Apostolicas. p.

(2) corpq: Luc: 16: Matt: 10: . Matt: 25: . Num: 16: . spes & fiducia Rom: 6:

par: 2ae patet ex resurrectione: Daniel: 12: . Non obstat sufficere pœnam aia, ex

peccati primarii: &. cum corpore patiente patitur aia: et ob Justa gravior peccati

Dei sustinet: et sufficit sui et Sanctis videre dicere: Jam consideratum morten

eternam damnatorum. & fiat collusio aia misericordia (2) violentissima aia a corpore

dissimilia: (3) eterna et bonis separatis: In specie v. aia patietur & Intellectu, coecitate, et nihil sentiet, nisi & damnatos aggravat, & voluntate Dei & diligendi, cito fidendi, & aia sibi & aia sentiendi & affectu erunt turbatissimi: & memoria: angetur & exercitor memoria: futura deteriora expectabunt: ira & flagrabit erga Deum, Sanctos, Diabolos, damnatos. & corpus & aia membra acutissima torquebunt: et & specialia peccata singulariter afficient membra: occulti libidinosi, avari: iracundi, occulti patientes in gula, &c. et sibi membris: diver gula nolint frustra ad se venire, ne eos affectu gravius punitat: videbunt Diabolos: tutius veneros, detestabiles: & exsultabiles: audient epulatos damnatos: apoc: 6: . os delicatum, calentissimum fame filij &. torquebitur: vid: Luc: 16: . cogita unius membri dolorem: et magis torquebitur & magis peccatum: Sap: 6: . Matt: 11: Luc: 12: hoc in eterna desolatione. Job 6 desiderii tabit misericordia impatiens faetus: & sic funeralis & damnatis.

Hæc ſpiritale & ſpiritualiter monitū: aſtic: & remedia regenerationis rejicitis! reſiſtite ma-
lis affectib: & occultis veneris, iracundiæ lenocinijs, ſtrages, libidinis & aliis fabulis profanis, &c.
Laudate reſpiſcite. Heb. 3. Chriſti cogitate & tanta vobis gratia longanimitate filii filiorum &c.
Hoc est jam ad explicandū ſuggerimur do Adamo, ſervatis: ut ſibi ſpiritualiter aſtimare.

Dn. 3. Dom. 31. Julii 1670

Dominica IX. Post trinit. Luc: 16: 1. Homo in quodam fuit diues.

Hæc narratio & parabola ad caecitatem dominicam: n. q. d. Juvabit scire theoriam doctoris, & abq; digna eorū actione: ja habemus ſciam! verum impugnat ſolifidi ſacra, ment. Parabolis: nota. Parabolæ externa in ſufficiente, et interna ſufficiente:
Pastor ea est ſpecialitas. Diabolicibus negligis a. malitiosi. Diabolici ſub bonitate, morer ex-
terni, decori. p. Sine precatione & primo cibo indulgent, et veſtitu habitu luxuriati:
P. parabolæ in terra vera & fideri in clūdent ordo ſpecialitatis & ſanctitatis. 1. Poeni-
tentia. 2. fides, James Eximi, 4. Propositū emendationis: 3. poenitentiā regitatem
Libi et odi: = precati, ſorditas ſpiritus & rō Scripta in contendi: et ommittendi:
tatis et ſpiritualis officii. memoria precatorū occlorū: impiorū
ratio Christiani et ratio singularis officii. memoria precatorū eterna da
mnationis, & ſpiritualis Dei, & Jesu ō causam gratiæ: ſeq; & profectus Deo et ministro.
ſalutis & 4 externo pbro gratuito fidūl: 2: fide exigendi & precatio ex meri
to Xti ſibi = baptismale donatio: in Evangelio & miſeo, & ministrū nūciatio:
hac redemptio majoris æstimat quā coeli et terra: 3 in omnē effusa: dum hostiū
cū ſumo & Christo ad. majorem imitatiōnem ſervat, ō tbi ſufficientē fidē:
in tā gre vitā: ei & unū precatū regnāt reſervat, ō tbi ſufficientē fidē:
hac nova obedientia ō unc aliquē dic, D. lota vita gerenti: 9. q. die exercitati:
Horū ſi q. deficiat apud Deū cantō, ille dignus ō accedit:
Evangelio = fidelium. i. oeconomi, 2. eig malā admi: ſtratē eig & delatōr, 3. Dni
ratio exactā, ſcpti: cōmendatio degradatio. Dum Dn. tam ſpiritualis nisi mortis
Famulatus tuus: nota ſensū literalē, & applicatio ſpiritualis: nota, rō sentien-
di, Dum ſc. ea male admi: ſtratio delatio erat, ſib ei delatōr veritate ipſi degra-
dari cōmebat: = data occasio, auferendi et à male administratore. et obligati
Mammonā et oēs q. bus gratiā diligens ejusmodi in ſpiritu: et crūdelis tor = caſtis & q. in
misericordia: Dn. tam ſpiritualis mortis Famulatus tuus: auferebat officia et ſalaria:
ſtatu officialis, ſalario decenti de mūnis vitā & ſpiritualis: n. q. 98. ex neceſſitate peccandi,
et ipſi precati, et eo ipſo alios ſimul obligat: Dn. tam ſpiritualis, & rō vindictā regia et
Justitia eig: et incerta ſpei emendationis fiendi ō: d. q. 1m. ex negligentia a. culpa lapſi.
ſti, eis facilig fiendi ō: Doctrina ō: ad mō fieri, ut Deus malos administratores exacte
rationē, deponat: bona p. 1. temporalia. 2. officia. 3. ſpiritualia. temporalia ſt, bona
diuīs corporis et fortuna p. 96. ō utilitas vel abutilis precatoris: Dn. ad gloriā Dei data ſimilter
et stabilitatis Xti & publici et privatis: bona ſpiritualia p. 1. in angelici. 2. Beatos Dei:
Jesu Xti & Fabricatio 55. verbi Dei —. Sancta. Bona cognitionis operum. de 96. ut ma-
jorem Xti & Fabricatio 55. verbi Dei —. Sancta. Bona cognitionis operum. de 96. ut ma-
Dō: Deposita gratiæ et aeterna fiel in ultimo judicio: ō ſeculorum officia et ca-
da rea: diverſe depoſitionis ter. m. in unoquoq: et ſingulis precamq: laudis reſpiſcite:
Dei Justitia et misericordia varia ō, alias ō die majore gradu ſi ut forte utilitatis: re rejec
ricordiary en radical, alias repente ad rationē reqiſti: vide ſi cūt: reſipiſcentia ad facilio
ō. & ſpe gratiæ precati, eternū in ultimo vitā termino abdicati reati: ō vigilemq
ſingulis, ſi dantes gravitatis rationis, et Justitiā Dni: Dni v. corde ſincere ſpa. lapſi redeati,
cū bono & profito, Deo placendi = ſi ſeminale, laudis beandi, ſimplicitā rationis ex merito
Xti.

Sa. Bonaud. Jul: 31. Jul: 1670.

Dominica IX. post Trinitat: à Meridie in Praeceptis. et inferno.

Hastenj de poen. damnator. privativa et positivis: Ja quis an vehementer oues: enß damnat: Ps. nulj. matth: . Ioan: . ubi origenis glossa: dolore gemitus, mœstia, vario: a. apoc: 14: . apoc: 9: . Esaiæ 66: matth: 3: . carente in regno et refectione: Zach: 9: . Luc: 16: . Paul: 30. Joh: 3: . Ezech. ad Genesin, torrente damnator. rex regis Babelis ng finis: (3) damnati à malo eternal aer precatores. d. ad totam pr. castoes: ut ante 8. dig. dicit: Ja consolabing societate damnator. Loca vera scil: ubi loca ja nulla quies, papistica à centro terræ, et igner subterranear. Vera mundi lby die q: Bill: Apoc: 20: 2. Petr. 3. . certe nec habent nec determinare possing: Loca circumstantiæ myæ grauat precatores: q loqy pfs dg. Luc: 8: . Apoc: 9: . vid: Luc: 16: 23: . quer loca a. q3 fs. mile qd, gehenna representans officia, cogita mundi filium, tandem damnatum sociantia, hy pfectio miseria manet pauli: Societas i. R. incarnate cdamnatorum sibi in vita dolores multiplicatis: Gemens q precatory cara a. nulla in perditione futuri: Labia zaphoræ crucifixi filij et precunia abusæ damnaty: peccatores pastor fiat blandientes execrabat, reges subditos, et illos diversimode accusabat: Parentes et liberi, præceptores discipuli, gubernes, lectores, portatores. p. cogita in hoc seculo, aer fit delicti et pœnæ culpæ à alia servare velle: qd fit malg socij, qre gingæ in felicitate maritalis: et Demonia innumerabilia: in forma myæ aut horribili, qry unus q apparitio dolosior et tormenta igne flagrante, teste Bernhardo: Carnifices hui orci diaboli: d obst Matth: 18: Luc: 12: n. est ipse Diabolo crucifixit selecty qui damnati, qb. solatia aut alior torqere: Hæc cogitate, quer societate uiter, a. socie elegis, hoc mane alios. Secus hoc judicia futura Luæ Societate, si malis socians q Deo et amore xpi mi, aeterne damnationis: Parcat. ß exempla Petri et filii pdi, nec in de fil promissio q ad te possit applicari, illi poeni Lol. à egit, q te fiat.

D. Bonaud. 7. Augst.

Evangel: Dominic: X. post Trinitat: Jesu Weinen über Jerusalem. Luc: 19: 41.

Pastores et audit. rer faciat officia, viso ante 6. septimanor diey officiq restat de his:

i. obedientia. 2. Cor. 3. amor: q. ßsentiatur (1) obedientia. Hebr: 13: 17.
ß officia: 2. Cor: 5: 20. nec eximit audientes dignitat, magistratuj: (2) Timo: 1. Tim:
5: 17. ß officia: vid: Luc: 10: 16. in dicit et a dicit. p. 1. Tim: 4: 12. Timotheo
officia Pauli facial. 1 Tim: 5: 17. (3) amorem. 1. Thess: 5: 12. ß officia magno
pio in corda, nobis myæ ubi laqueb. Rom: 15: 30. (4) ßsentiam. Luc: 10: 7.
1. Tim: 5. 1. Cor: 9: 9. 11. Gal: 6: 6. Ja gratia Ecclesia, sola audiones earßsentiales
Indie à magistratib. ex pia dispositio aliq: solent ab. aer de munera donari,
q o ofs. pudenter accipiat, aer a. o exigant. Evangel: 2. parter. 1.
Prophetia: 2. templ destructio. vide 9. 1. Lazarus. 2. q Zelo Xsti. Restat vba:
Nun aber ist vor den 7 a. Verborg. vola. 1. q Zelo Xsti, 2. obstinatio Judæor
1. Nu abor. contentu personis: sic humana malitia in gen dicit et q damnato vineil dicit,
nu misericordia, ta angie salute oblata: Nun tempg et temporis conditio stat,
Xsty dicit vestræ animæ ita disposita hac scil: nota q Xpus vindicta, exprimat
aer ee loci. 2. obstinatio Judæor, Jerusalem laudat et religiose, pia
animes plerumq o illgitt qs expectat: o illgebat agnitio peccatorq et fide
sibi post future: religiosa pauli dubio illgebat, disputabat, et applicat defici
ebat. ad Xsti lachie gingit: augen animi, o se illgebat gratia divina laesos
fuisse: occulta cruel o ex culpa Dei, lotter Judæa explicandi Esaiæ 6: 9. et sq.
matth: 8: 10. sed ex malitia et obdurazae eor: obdurazatorum à Satana mundo
carne, Prophetis Pharisaic: verar Prophetar et publica Sabbata. vide Rom.
1: 28. 2. Tim: 2: 25. 26. q miserrimo dira gdio:

Doctrina quod causa ultima judicium Dei sup. populum generalis Rx. peccata:
Dei longanimitas, et obstinatio [illegible] peccata multiplicantibus, tandem puniti:
peccata perpetrant liberius, nemo cor suum corrigit, quod quaerit quod bonum, et quod consuetudini:
divinis: contradictores [illegible] dicunt unde Gen: 6: 3. hoc faciunt, qui ecclesias, sacramenta,
etc: frequentant! quasi tempus divinae misericordiae [illegible] sit, judicium expectat
clausit. Judaei peccabant [illegible], apostolos videbant, se putabant populum Dei: tandem
v. judicium subsecutum; ita factum Sodomitis, ita priorum mundi: Luc: 17: 26.
Nos [illegible] Jerusalem, Babylonem: [illegible] querelas sup. Jerusalem: I. Peccata gra-
vissima [illegible], gulosus, ebriosus [illegible]. vestitu luxus in populo Dei et gentiles
testatur: avaritia ora tenet: justitia [illegible] occupat, [illegible] amorem fovent. pauperes
supprimuntur, sustentatione media [illegible] nomen Dei profanat: Sabbati profanat:
hoc peccata manifestissima, quae [illegible] fortasse, 2. Reg: 24: 4 videat [illegible] incorri
[illegible] civitatis [illegible] occident libri quod tot scandalis [illegible] et [illegible]
sanguinum [illegible] ultra [illegible], Dei misericordiam [illegible]: 3. Emendatio
2. magno zelo [illegible] ad publicas nundinas obviatum [illegible]:
peccata [illegible], [illegible] soli Sabbati [illegible]
magnis peccatis [illegible] nemo timet, confidet, majores suos etiam ita
vixisse, tamen fuerunt [illegible], [illegible] omnia ad [illegible] libertatis retin-
quendam Dei [illegible] misericordiae, [illegible] nulla beneficia [illegible]: dicimus nos
habere veram religionem: Rx: [illegible] placentis [illegible] se et alios [illegible]
et [illegible], [illegible] verba diaboli: [illegible] peccata [illegible] poena
q. alia [illegible], ex malo [illegible]. Adeoque [illegible] peccata Hierusalem
[illegible] poena Hierusalem [illegible]: [illegible] vobis [illegible]: Licet poena tem-
porales emaneat, aeterna certo sequetur: omnia peccata omittendi resolutione capi-
ang, forte nunc ultima hora [illegible]: magistratus [illegible] malis obviare
et cum ministerio [illegible] Ecclesia errores [illegible] Dei gloriam [illegible]
faciat, mundo [illegible], animas salvaturus, [illegible] mundo. [illegible] felicitas
[illegible] ad aeternum ignem. [illegible] nostra sustentatione [illegible] conversa-
tione [illegible] Matt: 5: . licet [illegible]
3. [illegible] agant: Ephes: 5: 6. 15. Phil: 2: . 4. exemplis et doctrina
Sap: 2: [illegible] gratias age Deo, [illegible] te a mundo vocavit: 5. parentes [illegible] ad judicia
separandi [illegible], [illegible] possit: [illegible] liber [illegible]: Deus [illegible]
aliquid patienda [illegible] cum mundo, [illegible] venenum, [illegible] medicina [illegible]
non tangit, licet aliquid [illegible], [illegible] ad [illegible]
[illegible] 2. Tim: 2: 12. alios poena [illegible]: et servitia [illegible]
[illegible] Daniel [illegible] poena [illegible]. Licet Jerusalem fiat Sodoma et Aegyptus, [illegible] Jerusa-
lem [illegible] coelis. /.

Dn. Sauers hausen:

Dominica X. post trinitat. à merid: in Sceptis & inferno.

Salamandra describit à Physicis variè. imago ô malory, origine malory. Ψ. 51: . i. Cor: 12: . remedia resp̃ entia: Malach: 3: Salamandra lucã fugit, lucã annal. Syr. 23. fol: 3: . Lic: 16. ût Salamãdra Jnutile ps: Ψ. 14: . venenosã p̃ ira prov: 27: . dormientẽ greyẽ & dic, leute schlaffet also: Ψ. 109: . Sed ô qũ hi ô in ignẽ, q̃ & errorẽ Salamandris adscribit: pro ag end de igne infernali: Jgne crucia bit damnati. Ψ. ü: . Matt: 25: . Esaiæ. 9. matt. 3: 13: ô hũ materiali, nec hũ desp aõi, lenitatẽ p. sed qũm ira divina accendit. Esaiæ. 30: Deut. 32: . Gen: 19: . alias ps, nemo scit, teste Augustino: hoc pũ ẽ, ô ee ignẽ ma, terialẽ, quẽ Deus accendit ps. q̃ nam regit: hoc ô, ô obst. Apoc: 14: 19: ubi metaphoræ: hic ignis corpora ô gsumit. Spiritꝰ ô tangit tam v. Diabolos et animas. hic ignis ô splendet. magis urit in nostris: adeò ût malus ignis ad illũ sit = stans gegen ignis: Apoc: 19: Aeterna cruciat. matt: 25: . corpora erũt in cruciat bilia: 1. Cor: 15: . Jgnis erit alterius. Matt: 3: . Esaiæ. 34: 65: . Apoc: 20: . cogita cruciatũ alicui diebus cruciatoris, ignis p̃ petuorũ? Hoc illis dicit, q̃ Deus et divinos contemnunt: q̃ in nra ecclesia ps, dicq̃ ex casuali securitate verbi ô observand. Apoc: 21: . q̃ pro veritate: 2. Thess: 1: Epicuri, 20, cum diviti, sæpius p. Luc: 16: . Scortatores: Proverbs: . Ebrios: Esaiæ. 5: . Avari, injusti; Ψ. 49: . Dux et egenis ô subvenientes: matt: 25: . Aeternus Diabolo docuit Sũnã Dei Gentilitatẽ ovib peccatis indulgere, tempore mortis diu poe facile negotio, componi: Sed qs docuit ex hũ a vitil poenitentiã poen: 20, q̃. 2. Thess: 2: . Decipiũt q̃ sibi blandimagiũt: Jam securitatis corda vestra. miseros q̃ expit: volũt.

Evangelium Dominicæ: XI. post trinitat: Luc: 18: 9. kom ps lasset vnd Gebet.

H. Spruner

14: Augst. In duob. præcipuis. Gentis ordinem comprehendit: . Festis temporum servandis: . i. q̃ separato ordine temporali, festiva tribuat: Malach: 3: de q̃ certo tempore: nota: i. q̃d ps sabbatum q̃ ordo sanctificat, 2. q̃ ordo q̃ sanctificat: Nã nam docet alia tempora ee secernenda, q̃ ab divino dicendi ps. Gen: 2: vid: Exod: 16: 22. Exod: 20: 8 Exod: 35: 2. . In novo testamento diem dominicam celebrat; ex mãdato Xti. Matt: 28: 20. 21: ex debita illi mutabili: 1. Cor: 16. Apoc: 1. hoc die ebita Xti resurrectionẽ: ex libertate xtiana ut alia festa celebrãt; q̃ ea q̃ necessitate, q̃ Gentis ecclesiæ divina ô stringit: 2. q̃ Exod: 20: 8: vid: ex, plicatio Luthori: potissimum q̃ hoc die, ab ord temporalib. hãc die requiescentis: du sollt von dein Ding lassen ab, dass gott sich erbeut in dir sind: medit tanq̃ gelt, q̃ ex ô vivũ verbi divini, inde frequentãt conciones: reliq̃ tempora q̃ meditandi lectionib, cantationib consumend ps: nec omittenda opa charitatis, potissimum in divinis et spiritualib. exhibenda, q̃ 1. pastor, d. ô palæs. tantũ decet, Xtꝰ ophiã q̃ colo, q̃ Xtianos expedit: 2. ô q̃ sibenk opa necessitatis. Luc: 14: 5: Sed q̃ sibenk (i) precamur nos: et hoc die duplex peccati ô obiectum. p. (2) labor q̃ festivitatẽ: sive corporis pti. animi: et aiã magis implicantia, magis q̃ sibita q̃: (3) opa recreant divinum cultum impedientia: q̃ Deũ diligit, sabbatũ ô profanabit: ô ultimã aer pœnã: hoc incumbent: mũltã benedictionẽ hanc sanctificationem sequi:

Dominica XI. post Trinit: à meridie. in Ecclesia. de inferno. Dn. Dannovel, Pastore.

14. Augst. 1670.

D. 8. 56. Dominic: XII. post Trinitat: Evang. marc: 7: 31. Vom Taubn Menschen.
21. Aug. 1670. Hy Symbol. Apostolor visit. p videam salutē exinaō is Jgrobsten, Vom H. Fl. Maria,
ipsa nativitas qdē ō ē exinanitio, d. Lucana vita exaltata ē, ut jam jam ad
dexterā Dei sedeat, ē v. exinanitio, status miserarum naturalis: vacat temporis, loci,
particulae matrisq. naturae ō imaginabilis. d. postorib. p[ro]ut in alt. Epistelb, Sunder
Thonitio Pilati, ō exditio a reliq vita, q tota erat passio. à fuga Aegyptiaca, à fabricis,
de parente, professione fabrili ad annū ferē 30. Lucae. Matthaei: ad pistalib in
doctrina, fame, litis, lassitudine, Hsecutae à Clericis et magistratib. q dolores exantl
vitae fuerit, accedente termino: ubi tonos, coeperat, Dei palientis: tolerando
peccata totius mundi: 2. Cor: 5: 21. ferendo ira Dei: (3) gottmässigkeit, mortis genera insa-
mi: (4) gestanden, zerren, aus erad = cruce, corpus = crucis: singula tu. deitati unita.
mortis poena peccati Stipendium: Gen: . S. Paulus: et hae ipsa maledictio ē,
in locum pronunciationis poni: Gen: 3: . quae pronunciatio obnoxia ō mali: Ps. 16:
pro Christo tu. Xsto se exuit divinis potestatib. et obedientia facta D. usq
ad Crucis, mortis obnoxia ō mali: in Evangel. visio illi rere, oblatae agnit,
et petitae apprehensio Xsti gratiosae Xsti: Und er nam ihn von dem tolk
besonder, notata. (1) assumptione, ubi. (2) propitiatione Xsti (3) qui bene ipsi placeat
Deo et alios: et una alios convocans ei, q illis erang (3) Xsti una exaudire ō ad aras
Christi d. ad suam beneplacitum, q optima illigit, vocat, et exhibet ē, segregationem: ade,
Paul pro quia 4000. virorum: solitudo (1) in se = differens: mundo tu in corde ō:
(2) solitudo divina Trinitatis, qua ō ē, Ps. publica seu vocata, et unio, visio
amoris Proximi et temporalib. et aeternis: et Deo ad Christum sua servientis ē:
(3) solitudo aliqua Tristis et diri melancholici ō gravis, qui diabolo gravitur tentat,
et quidem sed vocat: (4) alii v. maximeque gravis, i. Ps. contritionis afflictionis et Ps.
precis: Matth: 6: 6. ind: Gen: 24: Gen: 32: Act: 9: . matth: 14: marc: 6:
3. Ps. meditationis affectionis Spiritus sancti solet visitari: Doctrina. q Vacat Xsto segre-
ret eos, qr juvare vult: (1) segregat à mala societate (2) corda mundi pollicendo.
(3) suppeditando mundo praepositi amoris: Deo diu amor debet, creatura Ps. Deo:
ista ei nobis: sic gradu ē ultimus. Haec doctrina Xsti mihi varia ō:
(1) unio cum Deo sua et beatitudo ō: deo nemo unit, q mundo amplectit: Cum Xsto
Xsti esse ō aversari cum malitiosis peccatoribus: mundi negligendi ē, abjiciendi q Dei,
gloriae vanitatis: apis sepulcris decalbatis, ac pallebris: ejus vanitate et miseria Ps.
pectata et visio: bonis servitutis, et vanitatis mundi amoris: (3) abnegatus nos ipsos: q
ordine ita dicto, gratia divina ō difficile: Nihil hic pdit, sed Deus invenit: Ita
Ioy et pronus gressus ejus pdit et delectat: q mundo Ps. Deus venit, q se abne-
gat, Xstus venit, Tandem aeterna de dedit = vita aeterna.

Da. Dom. Dominica XII. à meridie in Don gbothy. de inferno.
nachmittag. de poenis = ferni ante Lastung: quia q de purgatorio? Ex purgatorio absq; in medio
21. Aug. 1670. terra ab = inferno et Lybo casu separato, ubi peccata venialia: gravata, aut sufficienter sa-
tisfacta, visitat Dei arcana ejus. nihil ē q. fabula: nova, Joh. Fischer, fabit varietas
mentium fieri q Dei apud veteres: ubi ante ad comparanda patrum exemplaria: Scripto-
ra q Dei: Hebr: 9: . 1. Joh. 1, Hebr. 3: 7. Tit: 3. act: 16: Habac: 4.
Gal. 3. Cap. 3. Apoc: 2: . Joh: 6: . Rom: 8: . matth. 7: . matth: 13: . Hiob: 19: . Ps. 27.
Luc: 2: . purgat q Justitia Dei, satisfactionem Xsti, misericordia Dei, sufficit ō ē in allego

rũ. Matth.5: a. de interna loquẽte. matth.5. Jam confidabimus aeternitatis
poenas in perpetuũ: nota(i) loca scripturæ. Ψ49: 15. Matth.18. Dan:12: . Apocal:
Apoc:20: . Hiob.7. Prov:27. Esaiæ.66: . Marc:9: . Ira Dei & poena: Deute.
32:22 Luc:16: Luc:13. matth:25: Daniel:12: 2Cor:6: . Apoc:9: . matth.22.
aeternitas aggravat poenam q̃d sit aeternitas illa: & pt, Deus poenã aeternã temporalia
peccata pũnit, ng hoc deterret a peccandi refugit: R: offendit peccando Deitas,
creator, redẽptor, salvator: peccatũ & invocans i.Joh.3. Ψ.4. Jacob.2. Petr.2 q̃d mons
Und Lauterey fallar neyb y-t, rẽ cũ damno æterno expient:

Evangel: Dominic: XIII. post trinit: Luc:16. Von dem Barmhertzigen. 28. Augst: 1670.

Lehrung bona positiva, et annotanda mali: Judicium Krona &, Irrweg und
unsa Offred, als wir bey R: nota. q. pdonet, q̃d remittat, q̃ ado remittat, & ist q̃ sequentia.
(1) Remittit pater coelestis: Pastor absolvens Dei nunc &, q instrumentalis tũ agit.
Joh: 20: 23: (2) remittit peccata, originale et actualia: imputatis et imputandis
nostra et Xpi: etiam q̃ in nobis per patrata. Ps: Matth: 5: 44. (3) remittit & Justus
merito nõn d. ex gratia divina. promerit Xpi: remittit realiter et poenã: post facta
remissionem crux subsequens poenæ & &: Xpi merito nobis donata, nõn &: (4) sicut
et nos remittimus: hoc cãa & q̃ remittãt, d. gratiam gratificandi: quã generat
amor, fides fidei: remissio hæc sit sincera, & sincata: ita ut voluntas nobis
à Deo remitti peccata nõa: & audit Deus cor & vitam nostram: peccata & remissa
peccata jã remissa reviviscunt. NB. Matth: 18: 1ol: Rs: peccatorum remissio & impetrat
nihil impetrat: In Evangelio, recitat colloquium Xpi cum scribis, visa Pharisæi scriba
recitat responsum Xpi, ad Legem manifestandis: Und er sprach zu ihm, was stehet in
dem Gesetze geschrieben, wie liesestu? nota. (1) Genus responsi (2) responsum: (1) de Gesetz,
(2) Zu dem Gesetze, q̃ vult: acknowledge: q & bona intentione q̃ rebat, d. tentationem
accepebat: aliqn aliud respondet: q̃ & salutis, nõe fidei ipsi: Xpi recte respondet: et sic q̃ rebat
q̃d facere illud, adeoq̃ hoc facto salvandus q̃ rebat: patrissat: in scriba figura informabat
ex Lege agnoscere: (2) Responsum: abiegat ad Legem, & ad rectam, & ad statuta Ecclesiæ, &
ad mores populi; & ad interpretationem Legis: sed ad scripta Legem moralem: licet cordis
inscripta sit: Rom: 2: 15. quia literatus? an & legem mutatam, q̃ Judæi agebant:
allegantes nunc et loca. Deute: 6: 5. omittentes v. loca Levit: 19: 18. multa agebat de
Levitica scripturæ frequentanda. Deutron: q̃ sit regula Christianismi? R:
regula & est, nõa rectæ corruptæ lex fraternalis &, rectæ carnalis: (2) nec voluntas nostra:
(3) nec exempla majorum: exempla magnatum plurima nocent: Exod: 23: 2. sed hæc excusat
nec in temporalibus excusat, e.g. usuræ: (4) nec inveterata consuetudo, q̃ latius: vide
Prophetarum zelum Xpi malas consuetudines: qui consuetudine peccat, ait Scriptura peccata
ybat: multis agebant q̃ rectæ consuetudinibus: qui sensum abrumpere & libamus: (5) nec
Lex civilis: sufficere ad regulam Christianismi: q̃ Pharisæorum injurias Lex prohibet,
Lex civilis: defensionem vix prohibet: (6) nec commoda temporalia: Sed: Lex scripta
Christianismi tabula: formulandæ aeternæ et singulorum cordium nostra: bonam intentionem
Divinam: ultra tabulas, & sequentes & Pharisæos, d. gratia Divina & Xpi sequi et aeterna gloria. /.

692. Dominic: XIII. post trinitat: à meridie: in d grotten, gott hoffnung auff ihn 1000. ghd.
Dn. Baumb. Sausg. 28. Augst. 1670.
varij d locis, Alij: ad discipl; alij: ô ihn mali: Alle Lerrend: Reformi tale peccator. vid: Ψ. 38: manifestare ira Divina: exemplo angelor ad loca Tartari astrict, primi mundi, Sodomitar, turbæ loca data et Abyram: populi Israelitici: p. explicare infernalis damnatis: Hi posteriores, recordare beneficior dnor spiritualiu et temporaliu, conversat: vid: act: 17: Hebr: 10: Ita ch. Deg pœnis et punitionib ad se vocat. Epilogo Psalmor: Laudem de pœnis mag, tor, sequnt punitiones beneficia, i. gratiosa dnor beneficentia Divina, in pior millesima generatione: nota (1) Benefactore, Deus: ita q referemur. (2) Benefic: faciens. Gesenii ora d cora Deo: Ψ. 33: . Num: 25: . Esaiæ 24: . Ps: 103: ô ex merito pior, d. ex grat: ora eterna et temporalia beneficia exhibet, (3) Diradic: ivor. generatione: numery certy x = certa. 1. San: 18: . ihn mit eigenthy fidu cognat: benedictionu: 25: Abrahami. Gen: 17: 18: 22: . 2. Reg. 3: . David 1. Reg. 2: 8: Joan: 2. Chron: 21: . benefacit vicinis, sic Lats. Gen: 19: . David: 2. Reg: 8: David. 2. Reg: 19: Hiob. 42. Tyad. 32. Josephs. Gen: 39: . Hinc Hende benefic: Dei q nisi nos alicui ult! Vidi ja ante suny obligatissimi: die ô d Dei respectu Dei. Ψ. 34: . Mit Lib Deg st. ida benefic ô: q ihr zejalt gratiâ proc. mas accessing bestia ipsa beneficia devenit: beator, q vocant Deo obedientes, miseror q ihr agit. vid: Deut: 32: . Etiam nic expgiscimini, and (2) gloriat misericordia Dei ihr judicii: Joc: 2: . Eamn xpiano gloriosa, sese ex laudib cultu, q gratiâ Divinâ ei dd x morere: potist: Deg q volt latâ dedit, efficere juvabit:

3. Sonnt. 4. Febr. Dominic: XIV. post trinit: Evangel: Luc: 17: ii. von den 10 Aussätzigen

Actor: 4. Non â = alio salvi, quâ = Xsto Jesu, neq = Deo x Xsto. q nobis sita in fi, licit: ja de Baptismo. vid: Ephes: 5: . Gal: 3: Rom: 6: 3. nota donatis nobis q Baptismo, nrp. morti Xsti: et morti Xsti eiusq meritis = baptismo nobis do, nari ac imputari: q q ora peccata expiati. Adamy filmerzigt, Spr: 24 5. Donat: (2) lota vita Xti exercitii = Baptismalis: ad hoc obligamur Deo contra Diabol & mundi: regenerati q malitiosa peccata pœnitentia removeri: (2) ai q dass ein Xsty ist a formunkel Dorf der Fraw: der Kirchen, also soll ein ein = neuy Leb wandly: Xsty vita requisita sua nobis donat, q ô = justitia Xsti et = Spiritu: ita ut nova vita vivamy = fide, amore, et solicitudine ora bonorum: finde nova obligatio nova obedientia, mortium peccatis, vivendi = justitia: Christia, nismy externis ô adimpleti: quia pauci, quia pauci q Xstiani! plurimi fleischlich mortui q, et Adamy vora requirunt: vid: Rom: 6. q dicit:

in Evangelio viso Xsti itinere, obviantes leprosos, i. eos = horae, rogant auxiliu Xsti: hund da er sie sahe sprach er zu ihm, Gehet hin und zeiget eich q priestern, sic. tria beneficia, visitatio, responsio, ablegatio: (1) da er sie sahe: exlongq videns, corporali et ista ihr Divino oculo: cui affectui misericordia: Idem non videt: Ψ. 33: . Ψ. 34: . ô hn. gratior, d. specialissime et paterne: Gubernio q P. in angustiis: et recto tempore juvat: inter in vices tarditi, tempy determinat:

Christy compatisq; in vrs post: oib. Hebr: 4: (2) Respondet Xtus ingā benevolentia:
sēl hodie respondet: leste Scriptura: et qdō interni respondet gfirmando fidē,
q certitūdinē fidei: ō sentiāt, e.g. ∴ tentatōib, Ψ: 28: . in ingā miseria Xti, ad
cuj comparatōem ōia levia Xti: hic opponenda certitūdo verbi divini, alm q sens.
et preces ardenter glmānde Xti: aliqnde v. alm ordinaria certitūdo cordis in,
fundit: haec pri Xtiani nota, reliqs stūdia Xti: (2) Respondet Xtus externā donā,
do q petierant. (3) misericē ad sacerdotes: q. ogib. benefic.ntā ō leprōs externis:
ablegat, ad q̄bndā fidē: fidendū Xto, sivo vocet sive mittat nos: mittit ad
phariseos, ō obstante eor errorea doctrina et scandalosa vita: (4) ūt leprosy fidē
q̄bet. vid: 2. Reg: 5: (2) ūt leget se legi observatorē (3) ūt ministri Dei debitū
honor glingat: (4) ne post tempora lucis Pharisaei cūrā expiāt, eāq; glmatis in sanct.
(5) ūt totū sacerdotes occasiōē Xti agnoscendi: & Papi colligat
colligat vasa ad ritūlarē gressionē, in ecclē ō: n. huc veteris testamenti fuit, nq; ipsa
ostensiōe mūdabāt leprosi, d. fide, s.p. Doctrina ō: ministeriū ab Ecclesia
ō exclūsū, licet ab errore, ō de condemnendi: matth: 23: . Honor v. ei ti,
q̄bet officiū, ō Xti nomā eor: n. pbēt eos divino gsorme, q̄ deum ha,
bendi ō. et Bileam verba divina loquēdi ō: Sacramenta in Ecclesia esse,
valida administrandi: Non verō errores eor q̄bandi Xti: d. corrigendi ingeniis
ei cū magistratu et ejus q̄ Xtiani: Christiana libertas ista exercēda ne sit Scandalo.
Rom: 14: . Xtus nos vivat, nos ad ill, illi sit gloria:

Dominicā XIV. post trinitat: à meridie in d. Gebolthy: Vroeghen Bissins voorgh.
mali Xti: et de Cane Xti: judicāt: Xtiani fugiat mūdū, et illi adhaerentia: 4. 7bris
Illi v. temperamentū in Xto et mūdo faciūt: Ψ. 49: . si solis divinis delec, 1670.
tāt: Rom: 12: . adeoq; sunt judicāt à mūdanis: (2) Xtiani Dei exercitia ple,
nis, at. ∴ aliq; vita gra Xti: no servīāt: mali voluptatib. servīāt: adeoq; illi
judicāt q̄ malāctoles. (3) Xtiani Dei timere colāt, q̄ scientiā vigilāt: sacrum q̄
later in q̄b. nemo q̄ssari pōt, singulares, q. inde videntq; vid: Malach: 3: . Hoc
q̄ solū testāt exempla Noae: et alior: sed et ladierni: temperamentū q̄ dā inter mūdi et
Dei: alter aliud agentes q̄ stūdia Christi: Vicissim a malis bonis Xti abominandi:
Hinc vivēt v. gsolandi exigūt: Malach: 3: . Jam consolatorium dona temporalia
pios Xtianos: ita enim mystēs Xti ∴ 1000. gliand: q. illi q legē Xti festē
ad: implent ea q̄mittūt: ei post lapsū regenerati credentib. q in nova oblād: entia
ambūlabūt: Jach: 8: (3) Promittit Deus Pacē: Lev: 26. Deut: 30. Zach: 8: .
et victoriā q̄ hostes: Exod: 27: i. Sam: 7: . 2. Chron: 14: . 2. Chron: 20: . Judic: 5: 6:
considanda bonitas Pacis, q̄ sola sufficiens vōl nos ad Deū alliciendi: sed vitia q̄
Bella induxerūt, ō solū Deum vigent, d. detergi grassāt: adeō metuāt ō ne amitta,
mus pacē, q̄ indigni sumus. (2) Promittit nativa vita: Deut. 28: . Ψ. 81: .
Esaiae. 1: . 2. Sam: 21: . 1. Reg. 18: . illis q accedens benedictio: Levit: 26: .
Haggai: 1: . Pietas alm temporalia bona assert: matth: 6: Prov. 10. (3) Promittit sa,
nitas vita: Exod: 15. Prov: 3: . Syr: 38: . Ψ. 107: . media lis faciēntia donat, et
Benedict. Esaiae. 38: . Haec tu. sub gdiōe promittit, nf. non ēāt temporalia alor,
nis: det alm quādo Deus bona promittit diligentib. se Cum, ex obligatē et debito ō fit,
d. ex gratia: apprehendē q ipsi dantō ad Beneficia Divina: s. vid: ōia fac: 5:
Deus ōia bene facit suvel del. Recipial.

62. Dominic: XV. post trinitat: Evangel: matt: 6: 24. from Mammon, dionys.
D. 8ber 11-Zbr 1670. 1. Joh: 5. Trez ꝑ q testant = terra: Spiritꝰ, aq, sanguis; hae sitta sca, alle Spiritꝰ scal, q in ministerio efficax ē: de q agit = tertio articulo: specialis sine v. in officio clavium: jam de clave absolutoria: ubi agit de confessione et absolutione: confessio consideranda offert ꝓ confitentes: Reyer in ꝓbia, (2) confessionis: q deū: in confitenda qa peccata q libenter hat myē narrat: et quare hoc facit divina: 2. Loren offensa: 3 secundo: (3) obiect q fessionis ona peccata, gratia, et urgentia particular: et ex immissione hj particulars q fessionē separat circa absolutionem nota. (1). qs absolvat ministri. Joh: 20: . et in casu necessitatis, ubi ordinary minister deficit, alig credens xtiang: q sacerdos dicto ē, vid: Luth. Confession in conversione Zonarie: qs. modo genit. (2) cui autoritate facit xtus: Joh: 20: . (3) q modo li agit Absol: prudenter et ō punctate absolvendi: (4) Vis absolvi a absolute = coelo: sed hae credentib. solis contingit, reliq fidelis exter nis fallitur: In Evangelio visit = possibilitate serviendi deo. Dominus ea ebria = possibile fit deo servire et mammon, qa admonitio restat: Darumb lage ich euch sorget nicht vor eur leb was ihr essen oder trincken werdet, noch ō vor eurē leib, womit ihr euch kleidet u.s. nada mandati vana, et mandat: vade ex primis. Darumb. qa = possibile ē servire deo et mamoni: ich sage, mando, lang. vere xtianismo pure nata, q deo beneficentissimo Creatori, illudy efficendi viren largiti: Christ: ob Lieb: sine disce, qm ō gremial curae temporalium, christiano muno: q xtus ait Creatori, der langt: xtus here illexit q Creatori: (2) mandatum: Dorgt nicht: curā cum timore et gratitude ait: sey der leben: majore Dant dei: leib: qt. vestiendy ē: essy, u. trinky: hae = stati = mentia sine ovare pristinal, post lapsum innocua ꝓ, et cum labore q vitti: hae = timore dei: q tanti, sine gula tale, anxiety, nec curare anxiam occasio simil: vester q lester lapsy: adoz ē stultus, ad ꝓbia vitā abutitur: Hinc exemplū = dicitur der relig curae: Doctrina ē qua curae temporalis sic exhibeat: ꝓ. curang aeterna. Phil: 2: . officium: exercitio nē et oeconomia, d. ō debeny curare qvisq. p: = odice. 5. ō ꝓ dissidendo bene tali divina: eo ipso (2) ꝓfectus q vendo: nam paucissimis gtenda ē: ꝓfectus deo ō abominatio: (3) in verso ordine temporalia aeternis gferendo. (4) cū augere ait Luc: 21: . (5) servitute ait indicentes: q curā prima curā ē q vendas, gservandas dicitur: in talib. condit sensu divino sterile jocat, et hi ō ns. extraordinaria politissimi salvatus: n. ō agustus? sua peccata, ei difficulter relinquit? tame sua aia partem: Curare debet curā sua, labora diligenter = exercitio tua: laboriq tanti de hate ut deo q libet placeat: labora in ordine dei, gratiar age, = voca benedictionem: acci per cum gratiarum actione, q tu deg adjicit, tanti li deo ardenty adhaere: defectus lang. remedia patienter tolera: colere ō curang. (1). q temporalia ō mereat nra cura, majora scimus: pudor ē xtiano terrae adhaerere: (2) divina et hae negligit: n. dbm ō ē capax idem var: et si intelligerent q deg sua libidi: studio relinquerent curas: (3) maxima miseria curā felicitā comitat: (4) laudē frustraneq labor: et curā q deo invita fit, a laudē nihil ē quā maledicto divinoq: hae f: facis: xti, q hae Cepit, curabit, ꝓ si: ō abundes et indigentia Adami. vid. 1. Tim: 6: 8 tol: necessitat ō descrit: q multa vitā q ordinē divinum, multis curis miseris: ꝓ. Nov 4 gb. deg curat, divitiis curang in aeternis et temporalibus.

Dominic: XV. post Trinit: à meridie und gebotten, wolthun Esaiæ 1000. ghilt
pietas ō venit ex Lege, neq solis q̄ misericord comparata, d. ex vera fide venit:
cari christianor de oportet, à q. bona op⁹ exigunt: et bona arbor fert bonos fructus. Matth. 7: . Ex L. agnoscit peccata, ad Xtū dūcit Evangelio manifestat
lūm, L. 2ndy Lex servil reprimendo Adamo, renovandū vitā. Filiū ō ē verg
de: cūlty & fil. ✠ expectata remū nerastem: bona t. temporalia, q̄nisi Deg L.
mentib. esset: jā contidebamur q̄ nia aterna: hūc q̄ntra: s. Hæc q̄ntūt ad implend.
legē: q̄ poterant primi toide: Spūm Regenerati meritū Xti apprehendentib. ea bona
Ps. 4. grata Dei: Esaiæ. 66: . quā sapiūt pii toiēt: Rom: 5: . Ephes 1: vid. 1. Joh. 3.
q̄ nia (2) gaudij in Xto et adp̄sis: abūndo Deg Lōd et filiolis. p. gratā t. manif:
nisa: 4: . vid: Esaiæ 49: (2) Dei et Xti cohabitatio et inhabitatio: Joh: 17: . Apoc: 12:
Gal: 2: (3) remissio peccatorū: Esaiæ. 1: . Ezech: 38: . 1. Joh: 1: . ✠ meritū Xti
robis ✠ Baptismi in p̄ticulari, sine holy Ghosts, Heyl, et Seg: et in Eil ō damnab. b ō
ein q̄ ✠ Tode Jesu: (4) reparatio Ebenbild: et in p̄ticulari ac mente Xti: Rom: 5:
(5) vita aterna Ein inchoative illic q̄summative. Esaiæ. 40. Ezech: 18: .

Dominic: XVI. post Trinitat: Evangel: Luc: 7: 11 Von der zweiten Resurrection Christi. 2. Sonntag
18. 7br 1670.

Scripta ista ps̄cta ō, dib statib. norma vivendi Christ. Bibl. jā agend de officiis
magistratg: 1. Rom: 13: ubi nota: 1. origine, 2. potestate, 3, officio: Origine ē a
Deo. Rom: 13: 2. hinc vocatio expectanda. Hebr. 5: . violenta Gabe. p. in officio
grassantes, a tales ō ✠ ordne Dei, nec salvabit nos. aga pacientia: vocans
Deg vocatus servabit: hūc multa p̄cepta. (2) Politia ō ē divina, ē famuly
Dei: 2. 9 scientia certo modo adstringit: ō hūc adiabit nos in Sto religiōe, d. de reb.
politicis disponens: 3 bona et vita subditor: manib. Bibl. annuba mentē in p̄cepta
repellit: (3.) officia ō ē supra Dei, nec ei similis, d. longe ē ferax: adeoq in statibus
faciendis verba Dei observent: Dei gloria unica in tendant, utang Subditi in stand:
magistratg in p̄cepta inferantur Sonntäl judicia sua: Judicia: ē ō ✠ se ✠
subditori bonor defendendo. 1. Tim: 2: . malor puniendo, vid: 1. Reg: 20: 42.
vid: Rom: 13: in Evangelio visa stirere, obviam morticor ille Jüngling ja gestu,
Sing p̄cessū funeris: hinc bekannt mit d. Matth ging mit ihr: vid. comites et
comitatg: comites, cognati vicinig, q̄ pietas vicinia et soltan obligāo ad ope charitatis.
comitatg servicbant consolando viduæ derelictæ: et bonis ops faciendis occasionē
accipiāt videndi miracula Xti: ipsa v. vidua decenter se gessit inde amore natali
et dispositio divina misericordia exigit: doctrina ō: q̄d de christiani funeris usu?
(1) ō ops amore erga proximū: corpus pie defecti, lumpt 55. dio honorandi (2) comites servent
consolatio relictor: (3.) mortalitatis nobis memoria exhibet. (4) testatq fidei fiducia resurrectionis: Comitemg igit multos funeris conde: dūmodo aliena negotia vitis debita
ō negligant: et optandi est commodior remedia exhiberi: Ut consolatio divina relicti
exhibeat: cogitemg nos soli Xpiani secundum ad vitā aternā: vel amissos nos
dilectos: Tandē certi simg fiducia resurrectionis, q beatis ōo gloriosissima ē.
Sol oriens ūno die orienti: Deg sensibil ōer nos ad gloriā aternā:

64. Dom: XVI. post Trin: Evl. à mend: in d gebott, Crossel Ps int 1000. gland.

Sn. Dn. Trinit. Sept. 18. Tbr 1670. audiv: Gcepta, promissa et pacta: abnegā mūdi: subtersugiū obedientiam Gcepta negatorū mandatorū: vid: Esaiæ. i: . mūdi: fuga = temporalib, neglectu ūiū: co: inverso ordine. Matt: 6: 33. vid: Ps. 127: 2. neq absolute decreta immutabilia: sed si val damnāti inferni. neq difficilia Gcepta, nō impossibilia: vid: Num: 13: 33. infirmitas nra ō ad diabolū d. ad Xstū d cal. Ecclesiā: . neq externarū maximorū flagellorū fuga sufficit, d. in alijs precatis severior et flagrantiori vivendi deceps genus: plurimi Ps: Jam videbimus quā caparer sint Reflexiones divinorū: religs apparet bonū maledictio ē: Allen die Ps. Lieb q nota. (i) amandū, d Jon gott, 1 Cor. 1. 55. Trinitas: Xstus ad humanā nāā vi unōis Xtianæ: Matt: 16: . Jerem: 23: . vid: Esaia. 6: q amore meruit ab æterno Ps scipso alterū: doctrina, deq & se nobis et inter sibi sociavit: confida app re demptionis totius mundi, effectu, subjecti, p. hoc amore ōia meruit! Joh. 16: Rom: 5: . vid: 1. Joh. 3: . ex planta virtutis gott: sortis creator conservator gubernator Esaiæ. 51: . Ps. 139. exemplo. vid: Paul: 2: (2) Amore, q ō scal mūdū scientiā a. aliqūd affectu ad divinā, d. amandū & ab vnib. agnoscere, idē et eo velle Ps ea neglig'e, ei adhærere, confidere. p. Ps. amor Xti deo, ō et mūdo Ps. Sg. vid. Osea. 2: . Apoc: 3: . amor sit constans ad finē. Apoc: 2: . Cant: 8: . Rom: 8: . amor sit efficax: 1. Joh: 3: . vid: Joh: 14: . ad perfectionē gdū hos ō dedicemq, d. verq et sincerq ōe Dei amor: desertū supplebit Xtus: Nemo re dixit se Deū ō amare, d. sentiare cor hūm an Deū amet sincero corde, cognita in hāllā creatūrā ad laudē Dei posteris. vid: ōia: Constanter et efficaciter Deū amantes detestāt peccata et peccati occasiones. 1. Joh. 5: . Ps: ō invenias Deū ō amari: amato ōis obedientia libentissima Gcepta: Externa mihi, cor hūm libi monstrud, a Deū amet: q amare Deū voluit, insuperabiliter dolet, pūs dolere agit, Xstō vocat, q (i) donat adiūt peccatorū (2) Xti positū emendatio et obedientia erga ōia Gcepta: (3) Ecclesiā amplificandi et amore alios accendi de divino: clama vox Xti & sancti Spiritus ad nos suasiva vocis: Sic amor crescit q. die, usq Deus libi sit ōia et in omnib Deo. Deus te ardentiq amabit quā sponsa sponsā, habebis temporale et æternū bonū:

B. Trinit. 29. Tbr 1670. Dominic: XVII. post Trinitat: Evangel: Luc: 14: 1. Rom Xtus Pharisæos curans.

1. Joh. 4: amor Dei ō cāa amoris pximi, sic v. illig Deus: Visa primā tabula jā videbimus quando in pximo Deū diligā Deum; jā Exod. Gcepta 4ta ubi nota. 1. 4ti parentes, 2. Xti libri: Lucæ, 3. Gcepta: 4. Xti sectatores: (2) Parentes, magistri, Ps. nobiles. Lūdos curatores, Comparentes. Dni oeconomici: Seniores: vid. 1. Tim: 5. 1. Lev: 19. Sirac: 8: Patroni: Magistratū: 2. Sam: 24: . Pastores et Gcepta tores. 2. Reg: 13: . 2. Reg: 5: 1. Joh: 2: Paul: Gal: 5: . Deq Paulo ōia parte sui pulcherrime locutus noster hic ōia capiti, qb. olim cūta mandavit: (2) Prohibet q tempsty in obedientia, respiciendo ō in relatōe, d. in q statu: & vocatōe ad vitā: (3) Præcipit: Honor: respiciendo caritatē divinā: verbi, ope: obedientia: vid: Matth: 18: 6. amor: unde & filiorum temperantia. Syrac: 3: Precor: (4) Benedictio adjicit: in exercitatōe crucis: Hisce olim gloriat officia parentum erga āer, Gpremis liberos, q mūdi tractabit & tabula oeconomica

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

viso Evangelio gratis, et occasione remota, miraculi, ita audebimus
mala intentionem insultis convenire in verbis: und sie fiel auf ihre
mala professores, insidiis petitis, insidiae. (1) Pharisaei in scripturis: apparuit
bona et beneficia, unde v. 14: rapacem: plures erat de multis gloriandus in insidiis,
et multiplicandi testimonia: disce majora in miseria exacerbari spiritus,
dis, qui à Pilato et Herode: disce Danaos etiam munera ferentes metuere: (2)
Jesu die pehit Xsty, innocens, dum in repraesentia eorum adhuc grunzte filius
Dei, benefacit mixtis reprobis: ignarus eorum consilii eos se offert: disce Xsti et hoc
passu in nostra solatia et exemplum, qui ab insidiis nunquam liberabimur: sic enim
de mundo, mundi non debuit discipulus: 15:19. (3) die fiel auf ihn. carnales irritati &c,
Genuine xsti, qui respectu mundi abolet Genium Xsti: qui bonis occasionem tollendi Xsti:
Desse re bona. in differentia abusus mali &c: observate factory et de boy Xsti &c,
na &, si Pharisaei insidiatores, venerint in rosa gratia: gloria et optimum et naturae exa,
gitio Spiritus sacerdotij, pauli v. in detrimento ipsius eo abutitur: Lapp. &c. hoc
sacerdotium. innumerandi &c: ey unser mensch cann nicht ein ander lapp christen
Gottes und falschheit mundi: der nam taler sing. Jerem: 17: spr. 26. 5.
honor gwerkt: Falsitas mundi et i. e apparentia amoris &. occulto de,
mno: Saul dat Filia David &c plebis occidendi 2. Sam: 25: occidit Abnerem: David
ultio sub specie gratiae occidit: Absolon insidiatur fratri. 2 Sam: 13: Salomon
Simonem occidit: i. Mac: 16: Idem adhuc sub Sodie: Conciatur captandi &
intentionem Pastoris: sine disce & nimium hoc exply: et cave, nec fide alii
Proverb. 23: . 26. v. & illis, quia impiissime novisti: suspicabil &. velocibus non
gravandi & facile: 1. Cor: 13: . ab ignota cave, & fide hui & omni cui & ne vix pluri:
melius & decipi quam decipere: Rom: 12: . miseriamur sinceritate et precibus:
Hic laudat mundi & evil spiritus, d. illi regni gratia divina: et dolosi spiritus la,
queis confessant: pii: v. insidiae passi, mundi fugit discipl: & magna gratia &: laudi
licuit peal mundi. Deus fidelis &, et m. fidei amicum largitus: et. hic deficat. Deus
& vita, ejus sacerdotes Pastoris &c, Cui sit gloria. /

Dominic: XVII. post trinitatis à Meridie: in Gyceptis. Dn. Donnerstag 25. Febr. 1670.

Lex variis calumniis affecta, ab illis et eam & ea optarent: vid: Lutz: in Gyml:
fuit Christ. ad Romanos: malos Luther: et spiritus divinus insolitis modis primeve in
Legislatoribus, et impulsum ad Xsti adventum: vid: matth: 9: . Gal: 3: . Alii simulatos
rei meliori: voluit: ex scaturigine vitae errori: et exemplis illustrat: studii: studi
in Sapientia Romanorum: . Divina majestas Legis Mosaicae reformatum & publici:
Esaiae 42: Alii se legit majore pulsat, qua Xsty Legi subjecit ideo sibi ea legit
divinis nihil concreti ea pulsantes: haec vitae opinio aeternum decipit: vid: matth:
ich bin a bau, dat gehet auf Gottes: Xsty & & patroni peccati: Tit. 2:
Jam consulabimus genus servum Legis Dei, in sensu liberalis copulativum
und unsicht. et qua obedientia coniecta amori: gott liebt d. seine gebott halt:
n. amor Dei & pro summum bonum optat, alia & hypocrisibus: nota servandum
gebott: ita & mulgala, ita grecia, ita graecula: lotig vita absolutissima regula,
ad cui obedientia Christi obligamur, & solus vita d. ad primam tabulam: sed qui est: preca,
lla, & vita tabula igne et ferro stylum tabula literarum invidia cum ap,
plausu transgredit: & & Xsta dedita: Deine gebott: gesetz iustitia et sanctitatis
Dei: & evidit iscripta repetit, nos executio sanctae: notatae transgressores,
& tuae d. divinae Legis transgredimur: illud transgredientes & vivens. Esaiae 8:

E.

(2) gebott halten. in star Testamt, in stand zu stohen, diabolo, mundy caro: Sola v. serveny ist illud interne et externe apparead: debet sijn (1) Sc: v. Deg, eins Gesetz, adeas mary v. audity, lectio Apoc: i: . an devotion, sapig: Ex sui ignorantia in ense errores: (2) lex mandati: Deut: 6. in resolute vide emendande, der Sonn, wer salus hoc exigit: die audit vide ante ult: Te, Deu, zu mainen, cognosce: Lericula P ubiq; Gsentissima: fallaq; q sua peccata à Deo observari, putant: Sanct in Luce salute in Dauid, mundari in lupinar seu v. sibi vide promittit (3) lex Dei praecipit simpliciter et in stadt v. condit: (4) ex verbis implex: Lev: 23. de q alibi, hoc sentt seruare Gesetz: scire in Testam, Gesetz: vide sind in Euangelisch im Gesetz, Christ warh gnad. Separata facta à scientia.

2. Sbr. 1670. Evangel: Domin: XVIII. post Trinit: Matth: 22. dem fürnehmsten gebott.
Lk. 2. Januar. Luc: 24: nicht in Christ Leib d. in seine samtliche Glieder eingesch: daily exinanitio vity in. in S. gradib. ja de statu exaltat. nota. (1) descensus ad inferos, (1.) 2° sil descensio ad inferos: Psalm: Eph: 4: . 1. Petr. 3: . 4 x in ditis sepulchrum, nec anxie, tur in crucem a. marte q vidi Catechismy Heidelbergensis, ja hoc descensus facta post sepulturam: 3. Christ redeuntis vere descendit ad inferos. (2) in alio 2° ibi 4 pulsat, 3. ist offenbaret in den natis, 4 in resurrexit, et diabolis victis et in despite detin. diese diabol in the angly stallet in 4 P in Christo Jesu. In Apostolico nota. (1) resuscitatus Dei Patrem: Rom: 6: . Christe se resuscitauit. Jos. 10: Rom: 1: (2) resuscitatus, Christ Dei Romani natus: (3) 4° sil resuscitus, receptio aiae Eidem in Low Leaden servata à corpore separata, in quid in aeternum, deny in firmi, tatis depositi, ide deny certa, fidelitat. mutuit. 1. Cor: 15: . (4) resurrexit in testimonium Christe redemptionis: et sil domest sua maritus Christus Rom: 4: ist nur Gehorsam vita Christi Christo: Rom: 6: . 1. Cor: 11. Euangeli: 2. partes vidny sponsus: in specie vidny congregatio Christi Jesu. 2. ablegata in videbiny responsi Christi. Jesus aber Christus 4 in Ewigkeit gott dein Herr bey ganzen Leib, bey ganzen Leib in bey allen Kraft; notate potest Christ respondere ad. mala in testimonia Christi. D. mag amplitudo nostra Christi. 1. nota antecessandi. 3. 4 dd 4. 9 ado. (1) Deus. der Sache renaly et v renaly, daly Deus: à momento creationis: sil 4 hoc actus v faciens ex largissima veritate et peccati 4: und. Ps. 22: 10? ut late Lutherus ibi in psalter ad Christi Israeli, sil 4 Baptismo fide et Christo uni Christ, et diligenter in Christo. (2) Dein Herr dein gott: descripta verba ex Deut. 6: . Jehova. 4 in sil v Christ v de 4 Christe Gott: in gratiae, ens entis: Jesus Christ: nota amande et caute amoris: Deus 5, et ex 4 via P, ens entis: Jesus Christ: nota amande et caute amoris: Deus all. observati redemptis sanctificati: sinny: Deus se nobis manifestauit erga nos: et de in individuo, 4 ab eo creatus, natus, Christus Genitus: Ps. 73: 3 4 debeany. de Christ necessario, 4 vide scripturam, scientia: in originali regit Christum, ad significando constituendi: Lieben ingressore in applausu Christo 4 Christ societat, assent nobilissime: 4. ton ganzen D. ton ganzen Herzen, mit 4 emphasin. cor sedi voluntati, Herz, appetit, conscientiae, et Leib, ain Christ cogitabet et illuth: toto corde, mit Christ divinitate: primum Christ idola removet: 4 amict Christ Deus: nec Deus amat 4 Christ aliud 4. 4. 4. se ipse: Doctrina Christi 4 45 sil very edlly divine: 0 in externis, a. rebus divinis, 9. amore ipsi cognoscente sine 4 ba: (2) unitivo, ida ut Deus sil aia: (3) series, in Christ externis apparente: in amicitia malory, et 4 amicit Christus: sine Christ se imprimis les Christus, 4 in Christo gscientia, experientia: et desumit ex Legib: Christ 4 Christo: ex 4 Spiritu S. novas vires largit. 1. Cor: 4: 4 plena Christi Christo gfors:

Dominica XVIII. post Trinitat: à Mer: die in præceptis.
Exod: 15: . describit filer Israelitar. et aq amara: ubi Deg ostendit
fundam exp: volūit: nec Egypte egressi stultum erant à terra Benedicta,
id x Spi: Salib Israelite à suis stringit: et multis diff cultatib. q̄ bidie patemur:
2. Cor: 1: . 1. San: 17: . Divers aquitū in Sancy et ubiq q̄ stō Q: in omnib
et Spi: Salib: Xsty ē lignū vitæ, q̄ Legi amara et impossibile: Salutem indicat.
Jam videbimus q̄ modo Legē implere possimus et Deum? servare ō et Li sare,
illy e: mandata servare, d. et facto exeq. Gen: 15: . vid. Gen: 17: . Gen: 21:
Gen: 22: . vid: Deut: 6: . Deute: 8: . et ōia q̄ exigitur observantia plenaria
requisita: conde et facto. Deute: 6: . id q̄ insufficiens: Ede: 2. egrē: sed morti-
fic-q̄ peccat 2. Cor: 3: . et regenerate peccat. 1. Reg: 8: q̄. 140. q̄nam Spi,
rity S. q̄dē agit d. VV currē ad tarditē: et terra q̄ stata facit. Rom: 7:
Ps. 19: Phil: 3: ! Rom: 7: . 1. Joh: 1: . Deg implementū Legis requisitū credi,
tū postulat: nostra v. imperfecta nostra miserā docet, ubi ad Xpi satisfactū
Legis compositū Rom: 5: exinde peccatu agnoscimus. Rom: 4: . iram Dei deg,
pendimus: et stantis normā Lex q̄la nata inscripta ē. Rom: 1: d. sufficienter
ad salutē ē. Rom: 1: . Sola L. divina Xpi sola ē: vāq nisi adimpleamus Xsty me,
dalia fraty ē, Legi satisfecit: Isaiæ. 53. Dan: 9: . Joh: 8: . 2. Cor: 5: .
maledicto fraty. Gal: 3: . sua merita fidelib donat. Rom: 10: . Tentationis
purga, matt: 18: marc: 7: seculare cor hūm q̄ Deum pugnat, et dic. Rom: 7:
Xstū apprehendere Ebr: 9: . et peccata ō noscit. Isaiæ. 2: (2) Petri 1. lib. 2 cūbe:
rā ouia Deum, 2 spiritualia Deute. 10: 1. Cor: 5: . (3) ōia ad Dei
gloriā Dei 1. Cor: 10: 2. Cor: 3: . et ad emolumētū proximi: Phil: 2:
mandat: Legē malā dicere, Pharisæi et Papicola legis plenitudinē facit, fabu,
lātur: quer Deus hac ūnsere Hūr: quer nach d Legis diesseits ē sat tag, b.
nach d Evangelio sey ō Regiment will, dass kunden nūst ist ganz grewl,
4. sal er bi ossa mss. Ebr: 10: . Jesu mea v. fiducia Deg fīvalid,
illius gratia q̄ ex VV Xsti: /

9. 8br 1670.
H. D. Pomer.

Evangel: Dominic: XIX. post Trinitat: hom gichtbrichtig. Matth: 9: 1.

In oratiōe dominica petimus gferēda et dimittenda: Jā de his quærendis, sc:
peccata, eigh cāa, et d̄ḡq̄ente poena. jā de petitā sequela: ubi nota: (1) q̄ Deg lex,
tuo fil: (2) q̄ Deg quærere, et (3) q̄ Dare debent: (1) tentatio ē bona et mala
Roma fil à Deo, d̄ q̄ crūcē, ad exercendā fidē, sic Abrahamus, ps. mala gsecisti à Diabolo,
vid: matt: 4: . immediate et visibiliter, mediatib. pravis angelis et q̄ -alia laid:
rā à modo, exemplis solicitatur, nempe: 3 nro Adamo. Jacobi: . se tentatōe à
Deo abdicent: infidelitate d̄ peccata insinuat. vid: 1. Joh: 2: . (2) ne dicat nos
in tentatōe: ō petimus ne plane linquā indūcamur, n. malitiæ agimus: 2. Tim: 4:
sed ne ultra vires gratiæ indūcamur, ibiq̄ peamus: 1. Cor: 10: 13. sind d Deg nos in
illis fernel et cōstantiā: (3) petimus cōstantiā et gservatōe, sc: vires ad actionū narcas,
et diuinā assistentiā: id tandē onemur. 1. Cor: 10: . Evangelium pertinet visa
ad ob: pianib. et vidq̄ ider Capernaū oblatum egrotū, sc: animā fidei, restat
remissio peccatorū hic considranda: de Verlauf d̄ den gichtbrichtigen, sein gebrest mei,
dass, die sind deine Sünde vergeben. verba sūt gebrest Mei, dass revelatio anno
conf: Jubilæi facta. absolutionis, absolutio absolutionē. Deus Jesus, Deg et Deo. Isaiæ
61: 1. Luc: 4: . vid: Joh: 20: . Sed per apostolos et successores: Deus conda vide,
bat, pastores immediatē eandem ō videnda) sape decipit: et invalidā absolutionem
hypocrites gferunt, externa respicientes: ō gottloser mensch Bösel sind? als wenn sich
einbilden: ōia nihil ad q̄ potāt se accepisse q̄ vita verā poenitentiā absolutionem audi,
unt: sed hoc solis ministris ordinariis competit, ō sc. regulāri alias, ms. in casu ne,
cessitatis: vid: 1. Apoc: 1. Absolutio ē ægroti misericordiæ, agnoscens peccata: calamitos
sui ad q̄ vendi remedii occasio. disce q̄ alios absolvendos: i. agnitionē peccatoꝝ
eorū, gravitatis et poenæ: (2) fidē verā in Xsti: hoc validā absolutionem facit:

(3) absolutio. ex sponsi Xti ipsum, voce humana: vide Deū unita in forma latt in
exhyente: nulla singulari inuidividuo, et plurib. si mūl absolūtio nūciari pōt:
diuina virtute. origine et auctoritate, agenda sed occulta: Deg tria peccata sunt simul
remittibilia. ōia sic reservata: numerāo peccatorū varia ō ē: confessio numerica,
particularis alioq peccatorū, circumstantiarū, varia ē, ut pastor ea exprimere et cura-
re facilig possit, q hac ō facta, restat se peccatorū sensu ō tbē. Remittūt peccata q,
tenta, ō fiducia, d. exposita ob peccata valescendi vana ē: q ō tbē q possūt ōia
peccata deserendi, illi ne unica q dē peccata remittūt: sunt die krongby:
remissionem nūcat et donat, gratiae, citra reservationem opis satisfactionis: ex remis-
sione poenae; et certa fiducia de dict: die sind krogh: Fortsetzung absolūtio
tandem a gottlicher geschafft, darauf die B. Zuversicht dass sy dion
& Kirch, ad = nachfolgends glaubigy Xtey, einen Menschen, welchem seine
Sünden leid sind, und seelige Zu lust begehrt, und in ernstem glauben auf das
verdienst Xti Richtet, alle Sünd krogh, ist der gnedigkeit Xti geschenkt
wird. Vigilia (1) ist aber nur seelemesz an dem tag seiner absolution: an welchem sie
cula, et long. ira divina precacen agnoscamus, et fiducia clamemus: (2) ist post absolū-
tionem gratiarum actio, z. peb: z: . verba Pl, loco: Psal: 33. Jos: 8:
nūcii absolūtae audiri ēt, d. absq devotae, et fructu, et specialis divinae, federali,
nomine ad peccata: fideles sinceri absolūti ex ore ministri ex validā ac ex
ore Xti audiri: peccata hac abolent, eorq poena remittit, et remanens sancta ordo
existit ad Xpi honorem promovet:

---

9. Sbr. 1670. H. Dominic. Dominica: XIX. post trinitat. Exegemena ad Symbola Apostol.

Deo post lapsum ē exulare, caeq, ignara via, virib lapsis: deg in ipsi monstrat viā
et lucē recipiendae salutis: sc. scripturā S. viam, den Leuthen, sonst discernetes. s.
vid: Rom: 1: . Act: 17: . Lucerna hac lucina ō recte respicitur: alii media plane re-
cipiunt, alii neglecta scriptura, hisce se nimis in gratiis: alii spirit. Legis salutis vi q possit:
Lechino lutheri: ubi post specula doctrina de Xto, et Beneficentia dei: q Symbola,
Apostolor, ei ad Christū, d. dicit glaube: d. mere assensu, nota no
et particulam: d. dicit glaub: und sola doctrina scal: Gal: 6: und Evangelia
Gal: 3. und sincerissimae confessionis. Ψ 146: . Rom: 1: . Rom: 3: . und assensu: Jos: 5.
und scientia ac assensu. Hac: 2: und confessionem ad coetū ecclesiae. Hac: 2: . und
fide miraculosa: 1. Cor: 13: . Matth: 17: und fide salvifica: Matth: 9: . die scal offe-
nomē s. fide q credit: die glauben da sagt, q der Christum hat vnd glaubt: Fried er
dicitur credenda q in eo: Symbola Dr. 95. signa doctrinae Xti: vide 2. Cor: 11: .
vid: fides: 12: . et 95. verba ō loqui ab amico discernit: et 95: collectaneae epi-
lari: et 95: mnemonicon: die ist der Christliche glaub: eine fundamentalis Christia
ē = qua baptisati Pl, vivi, et salute spirit: et ad alios discernit, et q ē regula
credendorū: et applicandorū Habac: 2: . Dr. der Apostolische glaub: probabile ō ē Apo-
stolor ante discessū coi offensi ea formula doctrinae et regula conscripsisse: n. Lucae
in gentis hoc ō omisisse: alii cum Zorer ea L. assensum illud ō sonum mentis: idē: Apo-
stolica L. dicit, q tria symbola Apostolica, et ad discernat ab aliis
Symbolis: (2) particula fidei ad 3. articulos, spirituale apostolico, et ad discernat ab alio
alios ō scientiae: discipulo doctrinā novā a gentilib. et hoc ordine: prima ē esse Lutheri: d. Apostolorū:
Papicola v. fidei doctrinā novā a gentilib. et hoc ordine: prima ē esse Lutheri: d. Apostolorū:
fidei: vom disz Symbolo nicht weiss und helt, der soll kein Christ glaub sy,
& kan ganz nicht selig werden: so sagt d. Lehr die Symbola sind gewiss:
Conrad Lauff Pfarrherr. s. Lehrt uns d. geist d. gemeine sprache. q conradi latine,
Ipsorale disse q sert, nec audire vult, Deo creatori, redemptori, sanctificatori za,
Laa Teufel.

Jn Baptismo resert gl. plan. (1) officiū parentū: orando ante Baptismū & nascit. H. D. Spūm.
ri et alij, gratiar agendo & nato, Baptismū accelerando: in vtrū et mox q. cer
mōnias faciendo: (2) orando in et post Baptismū: q. memores pacti Baptis
malis: (2) officū compatr: i. ante in et post Baptismū Deū & grāa ſua exoracdo.
& memores quæ ſpōdit loco ſibi dō Chriſto: horā g ſcientiā eligi ō pro errorea
religionē ſcripti compatres: nec manifeſti peccatores, nec bonū ō puros eligi:
ſoū tū partes, ſe compatrē ſcant: (3) officū adultorū: i. Paſtorē majeſtate off,
cū Chriſti ſcant, gl. implent: alij diligenter oant: ſū pſtigia ō adhibeant: ōer con,
templent gratiā Dei nā hic ad ſibi Chriſtū orent, & alibi paſt aut pūr colloqr.
templ. dedicand: & ſi hoc obſervaret: In Evangelio vſq. hodie, in ſtandi ſacrifici
o=ſū ſeruis, jā videbimus reformatorū ſuperſtitē: i. ſic vocat ō hanc: nola.
(1) gr (2) recidit. (1) Diu fructabit: igr culpa ō in regis: Judæi erāt inhabil. ad p.
bebat: q. ex potior pars epulas recuſabat: q. hi erāt (1) myrio beneficiū affect. Ps.
144: (2) egeni gratiæ Dei: (2) hypocrita regna ō Dei agentes: Non ō ſoli Judæi vo
cati: Quē non facing. Rom: 2: 21, Deus non vltionē vocat: Evangelium nobis manifeſtavit
clarius lucē qū antiqū Prophetis: i. magna gratia, ē damnabilior ingratitudo:
parentis nros fame et deſid: novercy: hypocrita ſuing: i. recuſatio, Regis
ō ad gravitatē Legis, ō ad Evangelij, ō gratiā illuminādi: nq. ex gratia ſi
ut. ſed Dñi: dei: ō ſpōnsa Chriſti ſunt bonū ignarae: verbi dei epulæ ſū ibi
Deus gratior (arguit) ingratitudinē: ſacramentū: ſpūs. ſt q ſatisfactū i temporalib. q. ſū:
in pūa felicitate infelicissimi: vocem vigil. Deus tuo enim ōia dixit: hy volu
lati q. vari peccati ſpōna ē: hy liberā obedientia requirit, neminē cogens:
culpa Regis ō epulas parantis: sine errant. Pontificū coaptatio illū in natoy
ſtatu eiter, errant Calviniani: impotentia reſiſtendi xpō gratiæ: i. ope Salu
Deus ō facit abſolutā potentiā, d. rō ordinē, q. ū ipſe elegit: i. nūciando gra
ti ē, donādo vires ō reſiſtendi q. ſi: sine recipiat, ſole deo gloria. d. rep. gras
ō gratiæ ex pīl. p. vrā culpa: agraly morbi ſpōna, infuſa medicinā clauſo
ore ō recipiēs, pūa culpa pīl, licet defectū vīs ſibi med: ō poſt crimi
Diſce etiam reſpicere: ſcimus ē Deū, ex q. honorē d: hic q. rendy ē ō im.
in libro nāe d. ō ſcripturā, et ubi ex q. Deus monſtrapit: videmus beneficia
et judicia divina in nobis et alijs, habemus occaſiones beneficiendi. videmus
digna exempla: verbi divini contemptus ſpōna vocāo ē, hoc neglig: i.
q. ſcripturā ō citat. 2. q. Saxonica neglig: 3. q. ō aio d. corpore ad ſ.
neſtiū: i. ōne recuſat venire: hoc ōne i libro dei ſcripta ſt, take vocaly
es, ve tibi ſi venire recuſas! vid. Jerem: 44: Lot: Deus major i ōib regib:
contemptores graviſſimē pūnit obi: rāde: q. plazer ſenſū, quā pūnam:
diabolo verba ex cordib. rapit, poenitentia i agonē reſervata ſenſu ō ū:
q. venire vellē grāa divina ducit: vocem Dei nūri Chriſtū ob ſi audīt
ſuſtin. alſo ō generaliq. ſcripſit, nec obſtat hoc ō ultra vitā Ecclesiam,
pte. d. ō i ultra vitā gratiæ dī: i vocāte talentū: ſi ſecū ō appre,
hending, d. q. ring. Deus non ſi ex dixit ōr. ei gloria. Amen.

Domin: XX. post Trinitat: à Mezdio in Symbol. Apoſt. Ex Sermonibus fr. 16. Sept. 1670.

der glaub, wie ich in der Taufe, vnter meinen groſſen und kleinen Sünden bekenne, vnd bißher bekant:
i. applicare ōia ſibi pīa: d. Sacra ad finē reſervationis: q. ſtudeo Symbolū Apoſtolicū ſanū,
tis in circumcanda i. à pollutis familiar, oīb, multi ergaſtis: i. doctrinā diſcendi ſi
reality ex vocibus pīs ex libris Sanctis: ſider ō ſpīritū ſi: peccatis: ō ſuffragat dicere credo:
vita q. ſi: teſtati: d. illi vita experimur ſe credere Deū ōia dona ipſi debere, ſi illis q. dan
et proximū abſtinere: credimus ſe ideo redemptos ut Deū offendant, credimus ſe ōia ex ſe,
ipſis habere: Exempla dare debemus ōr, d. ū hic pīſitos vigil: Diſciplinis: hic: ō ign.
tantiā creditate, d. ſimplicitate, vivendo et credendo potius quā ſcire p. loquendo:

Fabrilysae adiūxis simpley verbis à Pastorib[us] sequendis tandē d. damnat sūperstitiōsa: ita hactenus hāc mātēm: Jn ista explicatione q̄stionis artic. Credo
Jch glaub. – gott der Vatter &c. p. natali[s] q̄modo hic articuly applicandi. (2) q̄ credat
(i) Jch glaub: nota. Credo pro ☩ illgē, assentiri, fidē = vita et morte: Jch bin, da ich
libell indūd = ante credo dbl: Habac: 2: . Joh: 3: . Hebr: ü: . ich glaube ich
credam, pbia hic valent ac si: dicere ich fliehe ich facere, alienam damnare. Joh: 5:
(2) credendū. (b) creatōr est Deūs: hic nūc: sine Chr. p. matt: 19: . Spiritū dei
= ens: s: = Joh: p.p. pater selig est dr: p.p. Joh: 1: . Chr: 1: . Hebr: 11: ψ 33:
Rom: ü: . hinc Deus frequēs filiar: reverentiā colendy ē: (2) Jch solig der Vatter ist,
q̄q̄ est: (2) credo Deū patrē, à nullo creatū, aq̄ progrediente, et ☩ assert: patre
noster ψ. 103. Ephes 3: . Pater creat describit, qa ē regit hominē, et prima p̄sona
est ☩ religr se manifestauit = hoc opē: hinc agnosce Deū: assert: Jch q̄a potens.
Matt: 7: . hinc sequit: ē omnipotens est ☩ q̄q̄ absolūt vult: q. v. sib[i] p̄cipue
vult, ē defuente gdā ē vult: omnipotentiā agnosce = creatē et conservatē: et credo
nihil ē hic obstāt: ψ. 91: Et q̄ est creatrix: hic sequit: aliq̄ ex nihilo aliq̄ solū
verbo facere: Gen: 1: . hoc creatrix hāc realitē tibi testatq̄ de Comitatu creatoris
manifestat: generare scāt ex substantia sua sibi simile facere: formare scat opificem rei
fingēdā p̄parē, facere scat rē coeptā absolvere: D. creatr coeli et terrae: p. angeli
q̄r aliq̄ lapsi: 2Pet: 2. Jud: 6: . Visa bonitatē dei ex creatrice: unde ē ē Deo. Sap.
11: 25 ad Rom: 1: nouā Sap: 2: . Pro sua ūtilia D. Rom: 8: . Jn q̄rit: quōd
deq̄ crempsit: Ex: ē absolute, d. Ab: 1: ita, ante n. ē erat tempy: Gen: 2: . creāo
absolūta 6 diebi. Gen: 1. Et q̄rit ubi? Ex. ante creatōr ē erat loco: post creatōr loco
suū ē. Et q̄rit q̄modo? Ex. ☩ verbi. Gen: 1. ψ. 33: ψ. 148: 2Pet: 3: . Chr: ü:
abq̄ vllo adimento. Isaiae 44. Et q̄rit cur? Ex. 1: libere. 2. ad sū gloriā. 3. ad mū-
dūm: Hāc Luna repetebat: s.

D. D. Dom. 23. Trin. 1670.

Evangel: Dominic: XXI: post trinit. ad: vom Königischen Sohn. Joh: 4: 47.
matth: 18: 18: . Joh: 20: . hinc Papa clavis absolutionis et legationis = legatorio nom.

(1) Servandi (2) cui. (3) q̄d ad eū norma. Sp. (4) q̄d sit: (5) cur sit: (1) servandi mem:
sui, q̄q̄ ē remittere. dispensare. i. cor: q: 2. exercitium ē Ecclesiae. 1. Cor: 5. Matth: 18:
(2) peccator multiplex obstaculū, ē agnoscendi: 1. ē deserendi peccata. 2. Decalogi. in ōi
gre peccati: Poenitendi sincere ē servandi peccata. (3) norma ad hāc rē ē in gnali Scr.
sine post concionē admonitio gnalis: = parte exclusa v. 1. monendy ē frater in peccatis
se volvens, ☩ s: le ē audiendi. p. vid. Matth: 18: 15. (4) Scr. 1. Cor. 5. quōd peccator monet
se corrigi, i. leri v. donec testimonia correctiōis exhibeat à Sacra acta abstinere. ☩
pbbice quōd coāa ecclesia corripiat ac exerceat: haec lūdy ē d: s: le ad monitionē
ē corrigēdi Judicio severissimo subjicio: (5) finis ē, ne Roma Sanctissima Christianis:
2. ad scale replat peccator: vid: 2. Cor: 2: . a. eo gravy damnat: 3 ad aliorū scanda-
lo. publica excoicatio imminēte magna debinat Ecclesia dedi, unde hōrū, ofte
rendi = Ecclesiae ad Deum suum. Hic ander gemüth, Pan, gnady Thür: Jn Evan-
gelio videy agendum, petitiōe patris, recipi dūm Responsum: 4. Jch
sprach Er ist also ihr einig Kind und weiß selbst sie glaubt ihr nicht:

1. q. 2. ad q̄m. 3. q. 3: (1) loqit Jesus. videmus = firmitatē patris, paratq̄ ad auxilium,
sicut Pater Centurio legis: sic et nos ☩ Evangelia dicimy ☩ Legem. und ☩ Christ: Jesu:
das Evangelium kan noch nicht nützlich gebraucht werden wo die Sünd nicht erst getödtet
worden: die ander die jetzt Sünd nicht wollen, nehmen nūr ein, sicher exempel aus
dem Evangelio parātq̄ exempla für sich & glaubig sucht d. glaubige Exempel: für
Legaler gnāe ē adsumit: n. 5: agnoscat se, gler sündiger, gler sinder, et ☩ Legis Ira,
ne sequatur: et petit q. 2. 3. (2) loqit ad Jesum ut ad Justum Galilaeae, n. Christ: ē glaubig
loqit: erat dūr: dorfer: sola miracula predanter. und = Gracedentib. Evangelia. Regis
Christy magis gnisatt: unde Christ: Christi legē concionātē: q. sicut q. eo servanda ē:
n. plenum eam mali ē nosse: et temporalis hui: hujus ψ. 48. Solae spiritualis

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

a. ō compellit, a. secū & late curuatā caudā: (3) Leonem ipse ō fortē, & rugientē
Confessor Prophetā, Johannem, vocē patris & cleri: Xstū jā arma gloriosa: Laudē ō
credebāt: Prophetā Xstū credebāt, nō & Xstō ō aām accepto: Judæi miracula Xsti,
in plebe, videre: ō credebāt, nolebāt credere: incredibilia deo mihi dispicere:
xsti, & dicit eis verbi, n. boni vocē verbis credit: (2) carpit Dei prudentiā mora
cula Ecclesiæ ō damnē: (3) ō vile Judæos: hæc mala & Pontifices: vide: veritē
miracula Xsti in sua campana convocandi, ō conviventis. nos agimus cū latibi, q.
ad meam fidē historicā tibi. Et Antichristi miracula jā gibi: Pontifices miracula
plerumq dolose Xti, l. ad erroneā doctrinā adhibent: Johannes miracula ō fecit:
miracula facta ā reformatis, & gloriosē, ferè nemo & nostra religiosē vigilat,
Deus vigilat, d. hæc pūdoē indicet illis qb. vigilandū erat. Nō miracula Xti
Deus tempus a. mensuræ prescribit: a. incredibilē revelatæ Xti, aliqn ō credibiles:
Xti deus glorificet: & Xti deus glorificet
gatt exinde dig nigt nisi vsu: de Xto glorificando, & Xto glorificando
Xto: ō illos ad vitæ nitē postlanda poena malos et remunerās pios.
credamus Xto: pereat. q. ōe sensū. miracula stang ā Xto: Deus alia diuig reprobrent
nobis denegans, & dilata fidē exercent. Jos: 20:

Dominica XXI. post Trinitat. à meridie: in Symb: Apostol: St Dominicus Sonntag.
23. Octob. 1670.

multi Xti, & defectū fidei: vid: Jos: 3: . plenū amat tenebras q lucē: hīc
ō scelerisq ōē vitiū rē: hinc defectū fidei, multū defectū Xti, sonna gratiæ
Xti: nihil Xti, nec Xti: Matthæi: . Lex et Evangelia gignenda Xti: diuig carnalis
fidei tales orti: Lex donat vitā & dilatat, Evangelia Xti mortuā. unde fides:
Legē tradens vidimus, jā ad Evangelia & Xti redimus: multi geniti Legis negligentes
jā Evangelii Xti sine fide applicantes: alii audierāt ō salutē, illiā ōē corrigit,
jā usū Symboli videbimus: & Xti glorificē: sc: sacio assentio, fiducialiter & fido & nostra
ei vita: sic: (1) scia regit: gallus gemmā ō estimatū sue & bata. Jos: 17: . Jos: 6:
Jos: 5: . Exod. 33: . nāq Deū satis ō cognoscimus: Agnitio Dei salutaris & vale,
ing ut agnoscat patrē & filii, filii beneficia Xti. articulos fidei: Jos: 17: . Amore,
mente fidei & fide grandi: sc: temp. Xti bene collocari, sedis diuis: retinet Pontificis
& fidē altis scientia summā: regnat & scientia levi aspectū, deus & libelli & Xtis
quā volunt habitū: & sedis caiphæ = d. Luc: 18: . (2) regit assensu: sine hac scia
cibid Xti: fidei devotā cor Dei scripturæ, verbū accipe: nec debita de veritā
le divina, sine sensibilibus gubernat, s. ō. (3) regit fiducia in Xtū: ō sine hac prava ō
Xti: Hebr: ii: . 2. Cor: 5: . 1. Joh: 4: . fides Xti apprehendens mentē & Xti domū
& apprehendit: De fide individua tali Xti & glorificā nota: ōe fidē multi ō Xtū, n. ō
ipse credens: Habac: 2: . mar: 16: Jos: 3: . Thom. in familia Xtiā fide salvanti,
matth: 18: . Scriptura an pr= Xti s: dicit, credo! ōre an scias Xti & Xti presentia,
ō illud adfuerit, quā ardens Xti desiderii illig Xti dicas: memento baptismatis,
ō illore Xti. cave à peccatis.

Evangelium Dominic: XXII. post Trinit: Matth: XVIII. 23. Von dem König der Rechnung hält. h. D. Danner.
30. Octobr. 1670.

Ut orbi stabili. Ecclesiasticis et secularibus certis ordo Scripturæ, ita et fidei,
dilige; nota Xti: Scriptura obedientia s. Thom. 3. q. 9 Thom. (1) fidelitas: Rom: 13: 1.
Civer, in colla, advena regnandi & certi loci: masculi et fœmineo, alii pastores
rare & Xtiani et Domini. & in. ita tradendi ne officio dedecori & feroci, alii. Majo
stratu inferiores: (2) majestatis legitimo, alii inferiori, 1. Petr: 2: 13. alii Tyranni &
vid: 1. Samuel: 8: 18. (3) Thom. obedientia. Tit: 3: 1. Petr: 2: 13. Judicanda Xti vitia:
& honorē, licet & persona mala a. vitii sit, officia honorifica ō: 3. redditi vectigal. s.
& fraudā faciat, gravidet, opprimat, ō minus jm s: ille majestatis gravia onera in
ponerit. & Deus devotas: In Evangelio usq; finitur de legis exhibitate Dei (2) debitore
eeeee. & (3) Xti in vita verdiae debitores, restat, Xti mihi ad servi

pha ff, da sie d krafft Gottes ist nit d opus, so sie sah gedicht mit
wie, sie wolle die alte Schlangen: in externis verbis gleychlich. vota. 1. gesetz
2. verba: da. posse, jussu ē vendi: ante exactā zaōe seuche erst: ehe
zaōem ē timebat, d. dolo fidebat, vt. post positā calcule ē timebat, donec
gelten sequebat: id q ladic facient oder secuti: der Knecht, malevoly, seuy
rende: priore vol. plate exercās jā remil: hat sind aguscēt precula: indig
nidate sia saleß: gratiam q̄rit: prorē singulā eperat, sic et Adie jūgbi depzdat:
(2) dominū appellat: quē tempore p̄diāt q sal ē aguoverat: (2) patiū dilatāt
gratiam, offert plenariā solutōem: quā ē poterat facere: sic oēs facibus sūy in
pursiant, Applicatio hoc ē: Wol der gestalt krafft d. exempels, wenn
ob sein fleisch = sach sein lust: hy. (1) agnosce deū ec Deū et nos servos
hyerein sey ehrg seuenkā: ē vsing cogitamg, den sey ē timeng, ē bono
zaung, d. nobis et diabolo aig dona offeriang: (2) delegit majestatē divinā,
sese terrore, quē ante nemo p̄dicabat: (3) auxilia q̄rit: opa legis ē sufficiūt:
nulle ming volett opa sup̄stitiosa papicolarū: (nec absolut ablāo servi q ōia velit
solvere: n. adjecit q ē poterit solvere: hy. i. ē sine libro: 2. sung offerebat, ē gelt,
sed. 3. dny misereōdā ē spe solutā dicebat: q debite demandat ē solvebat: 2
si aliq q eo solvisset, ipse ē solvisset, ita xp̄s q nobis ē nemo alig p̄t satisfacere:)
Adeam lex hic malefica ē vivificat: Rom. 3. : et ad Evangelia dicit:
Hinc lex negligenda ē 2: fide Evangelij nulla ē, si ē ex lege aguscar hō q di
cunt: Luc: 24: 47. matth: ii: 28. alle dinge predigt d nūe Evangelia
ē bi gesetz p̄mdigot, d p̄mdigt ē Rust, und p̄mdigt sich und seine Zuhörer
in Verdamnis: q precula levia stant et p̄tāl, ad gsa,
laōe Evangelica apte ē ff: simplicia condi: et externoy ubiq, maria ē:
3.) agnio peccati, scilicēt. p. remissōem ē apte: sed (q) solā fide salvamur,
peccata tm. ōia separāda ff; ubi ē ē apostata ōia peccata relinquendi, da ist
nicht das gemeyne by Christglaubigen bruch ad hergebrg: si servy hic cogitat,
sed, hy dicado nihi remissa fuerint peccata, et iterū offendūt: dny ipse:
nihil gdonabit, n. hic gdonata revocat: q sincero corde ē gdonat, ei nec
gdonat, a. post lapsū gdonata revocat. q in gratiam divinā peccat illic
ne ōnia peccata remittit: da ist alles abgesolvirt und hingeben,
manche bekeng sich swer, aber es wird ihey desto öffter gesagt, d sie so,
viel ernstig entschuldigy ihy sahy: veris gverbentib. lex ē predagogus ad
Evangelia: (3) q by Dey ā spiritaly. Barmhertzig tm genādig. q vt. ante benigny
ē, q̄ rogat: (3) si peccata dolent, et Evangelio fidi, fidē ebenn q̄n:
hoc apprehendit xp̄s, diog eig merita et acq̄sita: hoc solūm ē p̄ticulis
zinat

Fri Vormittag. 30. 8ber. Dominica XXII. post trinitat: in Symbol: Apostol:

Sorrenda ff, quod ē: dat allen ernst sie mit ihr zumbekommen nach g. Joh: 15: 16:
xp̄s loqt ad Apostolos, partim solos, partim oēs credentes: n. q faciūt p̄stores
zaōe vocadi, illud facere stunt oder gstanni zuōe Spiritūlis sacerdotij, ē
sōles deo dilecti Benefici ē diligūt d. q sequūt: q ut xp̄s ibiq describit: sc:
ernst udio mundo, ē diio malis hūs, d. et hypocritis: q sequendi, mundo angrūento
condemnādi p.p. verbū eorū ē audi: ēt: wo ga rō p̄tāt neq, me agnoscāt: et
ponūt meū sequēt. si qs ita gleuvaret, ja Dey sie sein wirdt gedenken vobis oia
licendi, ille satisfeciēg amicitiā mundi acquirēdi, d. q xpi nomen nūcial, et

pietatis = ünleat, et eis dē wyse nichts, ideo ✠ sequūnt: q Deū ō agnosc
cant, hoc ō negat scientiā, n. fidei satis scieruūt: d. qa ō agnoscebat
ibā, sīl agnoscere debebāt: adeoq nasc = q verā dei notitiā in cūleari:
articūlor fidei: credmy; qm primy principat Deū creatorē: gal, à quib:
matt: 19: . El. Elohim Adonai, seava, illud potestā, seal: Adonai, à potentia:
hic scail seava, q tēnā principate notat: hoc: 3: . Seava dr qa ō accidēs
d. substantia: (2) qa à se ipso originē habt: (3) qa à se subsist il cunctis est mā
tutē ō abungy: hoc Grat dyrūl d Vd loā, unde forte nām gott: Deq s. ss.
corpory ō ē, descriptā empirea metaphora ✠. Syrac: 23: Ψ: 34: Ψ: 18:
Ψ: 20: Isaiae 66: Xsty ryg hoc ē, licet loquūr de essentia Divina: ex aqnate
dei: tamen eis et tamen ✠ficit: Sc= credmy in Deū, certi sumy de eius essen
tia, bonitate. ss. mūlt: v. corde et ore ō dicat ō ✠ssiā orat: Abest diffidentia ne
mine vid ✠re. (2) errorem tē = creatis, (3) ordine rerū valde turbare: Sed Deus
ō, ✠ō videt ut credit. Matt: 20: ✠. ad d. multa ✠ q ō videt, qs vidit ara, qs vestis:
deq ✠ ara manifestat: ad (2) ✠. vide formicam: cūr Bruta loqui tamen, q
lapides, vegetabilia, persistūr, tonitrua! q eam cām: deseuly creatrā ō impētit
q creatori, d. creatrā. ad (3) ✠. Deq hic docet ✠tūra judicia: dei ✠dicia
✠ sanctissima: tendē v. 8. mali poena temporali, bona v. benedictio tem
porali ostingel: Abest ergo dubia, vna certissima ē. i. ex natā. Rom: 1: 8.
ondo creatrary testat Deū: q eary vicissitudines, mutatē, undiversē Terror sup
ergatē dei testat. Osensy ōē gentis: q testat: verbū dei palmaria fundamēta
ē, q exactissima propsetio et maiestate sua dei testat: hoc ✠ fundamētū fidei
ex hy ignoratio tot scelera, tanta ignoratia: hoc ✠ articūly fidei, unde fath
Lazy gott wbaud die meisty Xsty unter uns, wenig kin corpse wissenschafft
gottes, ō kin glaub fabi: ✠.

Evangel: Dominic: XXIII. post Trinitatis. Matt: 22: 15. Vom Fürnehmen Gebott. 1. Dom. n. 6. gbr. 1670.

Deq vita Lōā magnē facil: de q = Capite V. nota. 1. Prohibit. 2. ✠ceptū, 3.
objecta q hibitōis. (1) Prohibet Samuel Dia. vid: matt: 5. se: 6) eternē videndū.
q ultimū supplicio vindicat: Gen: 9: . sine q hibeant dicta, ō istum supplicium
gistratu, q vitam dei: gerit: q hibet vulnerationē: inebriatē noxiā: immissio aqui
(2) gestu et nudy iracundi: Gen: 4: (3) verbis malevolis. Matt: 5: . impreca
tionib. abusū Psalmorū: q malor orādi = q rog q ✠ssiē, et ad q servādā gloriā dei.
(4) cogitationib. Matt: 15: hinc q hibet ira, ō offici medica. vid: Ψ: 4: q hibet odiū:
1. Joh: 3: 4: q hibet invidia, vindicta, q de: ō. Deuter 32: Rom: 12: .
(2) Præcipit: 1. amplectē in q ctis diversissimis, qm ō pauci, occasti. q
amor sincerus. (3) manūtendo, q promotendo juvandi. (3) objecta q q ✠cepti
ō Xtiany Luc: 10: . aliena differam religiā, vitā: et q dā tales, ō tū q ad
corpy d. et q ad aiā: q ✠dit, negligit aiā, seu occidit. Nec non occidē potest my:
violenter, amando ✠cula, gula, curis, negligentia corpus et aia nocendo
Evangelio ✠so curat. Ps. 89. 91. 103. et parabolis: restat jā q situ laudis
q dicti sing ex fi veraq: q testat de Corpore q very gottes Tempel. lau
dat. 1. officia 2. fides et diligentia = officio. hoc damnabit olim. hoc
hypocrytas, q scripsit Xtus verbatē docere: q very gottes, via salutis
nosq incognita, = q deq dicit. Ψ: 119: . = q ste beneplacita. Ψ: 25: . q du
cit ad Deū, adeoq agnitē dei, = praxi et theoria: Adeoq Xtianismy via
ē, ubi ō planē d. ambulandi ē. q = hac via ō ambulat, ad Deū ō venit.

hanc viam diligentissime Deus observat: ambulantes in lassat, et corrobo-
rat, et firmat fortiam Deo serviendo, indies magis delectat. Hanc viam
docet Xstus: verbo, adhortationibus: nata nostra ignorantia quae in formationem regit,
et dissensu eius contradictionem, quae argumentis et adhortationibus vincenda sunt. Xstus autem do-
cuit, ita et nos doceamus: Recte docet, in veritate, citra respectum carna-
lem, (2) orthodoxe. (3) juxta regulam Dei. (4) plenarie (4) sincero animo: hic est regula
pastorum, sie müssen recht lehren: die andern entschuldigen [illegible] gottes: post
tempora Lutheri pura doctrina sanctissima est, der weg gottes aber wird offt
nicht recht gelehret: doctrina est de officio pastorum. Doceant. (1) nihil quam
viam Dei. non Philosophica, politica, Poetica: [illegible] parcissime. (2) non aliquam par-
tem. Actor: 20: . Legem et Evangelium: ut hypocritis facies detegatur. Et Evan-
gelium Xsti monstretur. Si mali Evangelium, boni Legem sibi applicant, [illegible] pasto-
ribus imputandum est: [illegible] et SS. [illegible] bonos aliquantulum magis terrefacietur: aliquan-
do magis Evangelium, aliquando magis Lex patefacienda est, secundum [illegible] omnibus.
(3) docendum ad gloriam Dei et eorum salutem: vivant quidem pastores ex Xsto. 1. Cor: 9: .
hac [illegible] doctrina est, die andere thun, sind nicht so wohl Pfarrherrn alß
miedling, carnalis respectus [illegible] via: amor Dei et Xsti fundamentum sit.
(4) docendum vitam et moribus. ubi peccata malevola regnat, verbum Dei non potest
id efficere [illegible], [illegible] magis scandalo accipit. dicis quod hac ad nos, die
pastoribus? Resp. [illegible] pastores sunt membra coetus [illegible] indigemus adhortatione, et com-
munione dicendum: was recht lehren [illegible], welches sie folgen, aber nicht folgen
wollen: laß euch nicht bedüncken, einerley offt zu hören: via Dei unica [illegible]
[illegible] der [illegible] gebrauchst! [illegible] deinen Nebenmenschen [illegible]
solches hören biß [illegible] begriffen: [illegible] dilates concionum et externa dona
Dei sunt, non ad effectum [illegible] verborum in simplicitate [illegible]: necessaria sunt simpli-
citer docenda. (5) tota via docenda, non solum Evangelium, accepistis bona
in Baptismo, et videmus lapsum xstianismum; fides ex parte ex parte Dei firmum est
et peccatis malitiosis ex [illegible] parte amissa est fides, quae carnali vita satis
testatur: an his malevolis Evangelium dicendum? so [illegible] gottes,
[illegible] des Teufels: die [illegible] muß [illegible] werden, [illegible]
werden seyn: das [illegible] macht [illegible] post regenerationem relapsi
[illegible] magis resistunt, quam alii. et veri Xstiani Lege opus habent ad [illegible]
[illegible] Adamum: et gibt kein neue [illegible] lehren, [illegible] salutaria amara
non sunt omittenda: ab hac via sunt removendi lapides offensionis. [illegible]
[illegible]: Si hac via Dei est, so muß ihr folgen.
(6) licet nos privatim doceamus, [illegible] obligat [illegible] viribus alium docere:
et [illegible] hoc sacerdotium [illegible], [illegible] den gefallenen
Xstenmenschen wird aufgerichtet werden: Consolatio sit ambulantibus in via Dei,
ubi in gratia Dei [illegible], et gradus [illegible] placentia

h. Daunoff 6. 9b. 1670: **Dominica XXIII. post trinitat: post merid: [illegible]**

Deum Patrem [illegible], separamur a Judaeis, quae hac doctrina in [illegible] apostolorum [illegible] [illegible], et [illegible] Patres acriter pugnarunt: ne [illegible] nobis forte scrupulum moveant videamus fundamentum symboli Xstus locutus [illegible] Prophetas et Apostolos. Matth: 10. Luc: 10: Joh: 20: . 2. Pet. 1: (2) Spiritus S. [illegible] hac doctrinam efficaciter operatus est in Apostolis. Actor: 2: . in eorum vita [illegible], et morte: efficax fuit sermo eorum. Actor: 10: vid: Act: 5: . Per Xstum et Prophetas [illegible] Deum locutum, fatetur Judaei, [illegible] audientes non audientes Esaiae: 6: . rejectio Xsti [illegible] fuit: cum Prophetis concordant Apostoli.

Esaiæ. 2: . mõtẽ cerst pollicẽs, altiorẽ, magis pregrẽtalẽ. Dani el dicit 72: septuaginta. et 62. sept. et xpm eradicat: p.p. Danielis 9: Hoc & vehementiùs ad: plena ꝑ: Petrib. Apostolis. Moyses q̃dã ꝑdixit magnũ Prophẽt: Deut. 18. hoc explenit apt: = declarando matth: 17: et de hac pace locutus est ad ꝓphetas. autor. 10: . Ethnicos scriptores in comparatiõ ad Moysin nihil valentes: adeoq; exilles libri scripserẽt dei cognitõ & sanctitẽ. Jam constat Babylonij Deum Patrẽ, creatorẽ. vos Patres sentẽtiã divinã, notas beneficentiam divinã = cum opib. divinis, de q̃ ad oratiõ dominicã: sic ꝓnuntiabãt ꝓp. in respectu ad filios sic articulos sanctis humana vires longè egredit: disce q̃ sit essentia, & vis existens, ꝓsona & ꝓ nomen, nec pars alterius, & vt existentẽ ab alio sequentis differtã = tẽ sentiã et ꝓsonã ita se habet ac: dico bonũ, et dico Petrũ sanctũ. et sic ꝓsonis dicit scriptura Deũ ẽ ũnã essentiã: Exod: 20: . Deut: 6: 1. Chron: 18: Esaia 55: . matth: 19: . 1. Cor: 8. Gal: 4. Ephes. 4: . 1. Tim: 2: . Sed humana patẽtur multam differentiã creaturarum plurium Deos reperire: plures unicum Deũ sine verũ: ex plixe ex gentilib. allegabat: In hac divina sentia ꝓp. 3. ꝓsonã. Psal 33. ibi Dns, verbũ, et Spiritus. Esaiæ. 48: . ibid: 61: . ibi missus, layti, de mittente, ibi Spiritus. illũ: Gen: 1: 1. Baruch. scal ẽm, Clotzin, plures scal: Gen: 11. ibi descendamus. ꝓ faciamus hominẽ, vid: Gen: 19: . Osee. 1: . ibi Deus de Deo layti, scal ꝓsonas hinitalis: Num: 6: . Esaiæ. 6. Apoc: 4: Esaiæ 33. Dns Dns Dns. Ps. 2: id: 2 matth: 28. Joh: 14: . Joh: 15: 2. Cor: 13: Gal: 4: 1. Joh: 5: 3. vid: matth: 3: . matth: 17. quando Deus = natũ homĩ mari, festapid, ita & explicabat discernit ea ꝓsonas Dei: Pater à nemine non factus, nec creatus, nec genitus, filius = à patre & factus nec creatus, nec genitus, Sp. S. ꝓcedit à Patre et filio. ab extra discernitur: Pater à creando, filius à redimẽdo, ꝓ. SS. a sanctificando: Lapis colubri cũ sanctos gentilium sapid: Mysteria hinitalis fide amplectendi & tuãe ꝓsonã sanctã &: voc vorig et Spiritus ũng Gott &. voltas, illeth memoria ũnig alte agadi ꝓ. calor lucis bi vis virtus, an ũnig solis ꝓ: orate = hoc nõe, benedicite, ora = cipite et facite = hoc

---

Evangelium Dominicæ XXIV. post trinitat: matth: 9. 18. Herr sai: Töchterlein. ꝓ. D. Pomeranio. vs. Gott: 1670.

Ephes. 4: 10. Der erhalten & xpus. & hin = ꝓ sessum sedit rechter hand, d. sedet ad dexteram patris: nota (1) ascensus (2) sessus ad dexteram (3) regnat & ꝓdicat: (1) qr ascendit? xpus. zu himmel reden, d. in unitate ꝓsonæ holy xpus: 4. 47: (2) evehit & aere, & sydereũ, d. gloriã beatorũ: vid: Ephes. 4: 10. = evehit divina majestas, 1. Tim. 3: (3) qr ascendit? vid: act. 3: . (4) Cur ascendit. i. ut finẽ faciat visibilis ꝓsentiæ: (2) ut manifest potẽs coelum agãs. (3) ut oret & nobis det gratiam Ebr: 9: (4) ut ꝓsentiã sua augeat gaudia Beatorũ. (5) ut mittat S. Spiritũ: (2) sedet. (1) xpus (2) ad dexteram patris & modum, d. analogicè ad gloriam et potentiam matth: 26. Ebr: 1: . 8: (3) sedet, & loco actus, d. regit, & disponit sub suum dictum ad istum usum: sicut Pater ait 55. & ꝓsequi & potestatem regni in Christo deitatis, ita et filius sedet regnat & regno potentia gratia, gloria: sicut ergo xpus & sit visibiliter in nos, qa sit regnat ac Deo patre et S. S. ideo ad invisibiliter nobiscum ꝓsens &: n. Sed ea mente sedit, sedet ea sedet ad dexteram patris & potentiæ matth: 18: . 28: . (3) Regnat & xpus qua humana natura: Joh: 5: . visibiliter. act: 1: . (2) mortuos et vivos judicabit, aer ultra dictã cessatio ꝓphetiæ. 2. Cor: 5: (3) pios peccata sepulta manent, malos peccata manifestata ꝓvocant & ad exercitia mandati.

de Evangelio, misericordia visa misericordia fiducialis Lucæ, legit Xpus g.
versio ad eā: de evangelio spūs sancti, casu sic ay. spūs sanctus
vide Xpm salvatorē (1). ois: (2) fidē dī: (3) g salvatorē. dicit ē. ūtilis pallet
ex antecedentib. vid. etc. marc: 5: Luc: 18: . unde xpus radix dicit
visibilis manifestavit: Hanc dī scientiā cogita, xpus gloriā videt pīs, q ia sedet
ad dexterā patris, videt sinceritatē cordis, videt bona, q nobis dedit, tāc hypocri-
ta ō decipit: xpus Christ qr teligit eū, q Christ qr fuit: idē fuit in cruce et lea-
dolib. ūt nos et alii sentiā qd fuit ā nobis fidei: (2) amore plenq respicit xpus,
ō misericordiq, q manētē accepit hoc misericordia. d. pūsonā misericordia respi-
cit, et infirmitatē donat, cū ex ipsa hac lapsa fossa pcūl dubio ē. nulla
nitatē divinā lapsq infirmitatis ignoscit ē: infirmitatē dico ō malitiā:
n. tis deq fuisti creatq: infirmitates quē ā oculis regenerabor magna pīs deq
v. ō pdat pīs fidē, quādō ā hac statē gratiā vivat: (2) dicit filiā, ō mi-
gine, n. judaea ō erat: vid. matt: 15: . sed pīs fidem. Jos: 1:
fidē salvit ō ex vna, d. à xpo, ex concilio restabit ab alio tertio
(ipsa audiendi, et alijs corporale, ānā q̄ erat: (3) xpus majora dona
spūs quā solebat: eruit temporalia ut. spiritualia donat: cū gestus
n. Lex facit terrenā evangelio fiduciā nocat: idē erat cantq angelq xpus
ut. aliquando aliqs dicq allocutq. q tutior g solabat, ō dī respectus dicq tentabit
hoc misericordia pūsidenda, tremuit: ideo g solabat peccata remittit. vota i. et
nobis gloriatē pīsonarē observandā, malor lege terrendor, q tutior g solan-
dor. (2) deo nrē placere ūt pius boni dī cij bonitatis gfidentes: fiducia
ē vita fidei, deq nobis pīcedissimā ō, vita xpiana pīcedissima ō, plenissima
g solatā, libēs pugnat q fidē: peccatur damnat, d. gaudit q ex fide
venit dum dat ex fidei pūdq ē: tē discole vita, s: professū ō tales dū
peccata dereling ē dī, et plenq fiducia ex: infirmitates agnos
cat pīas fideles, d. scīt se ā xpo justificatē: divina justitia ō excludit
letitiā et gaudiū fidei: d. justitia spiritualis gaudit angeli: pacem talem
ang ē deo. vid: 1. Joh: 4: . ubi ō ā fiducia erga deū, ibi nec fides:
Doctrina ē, q̄ pīl Samarit remittit peccatoq, pīcē filiū dei, n. xpus dicit,
spūs gthost mihi loquit, ad alios tot ō ptinet, filii spūq. i. ex gratia dei,
merita q̄ xpi, data q̄ ss. Jacobi: Joh: 1: Joh: 3: . (2) ex
parte nra q̄ fidē: nihil meremur: solū fq filiū remissū ē tribuit:
tur q gratuita, ergo et remissio: d. solus filius peccata remittit: Heb
ō rejicamus media salutis, q̄ q deq vbū ē efficax, audiamq legamq
loquentē verba, cogitemq baptismū deū nobis pīsentē nec filium efficientē
sed media, laqueū divina, tū respectū recipienda, pīs i creatura gloriosissimū
dei sentiat, dat nra in seculo nobis revoli a nil finxerit, d. mirabilis
gubernat magnā ō ait, sunt d mirabilis gubernat ejus dicit: (2) ō sequent ang
pīs q gloriā n. magnā spectatū n. pīsistentē tendamus: (2) ō sequent ang
gaudia et letabūt ss. 1. Joh: 3: Si peccatorū voluntate ex benevolen-
tē respectu fidei ō ē, non ē sancta vita vivi vitiosa mutabilis
diuturnā vitiositatē. e. g. ūt vult sanctus ūnquā gustū pīfectū

Rom: 8. q lex sp̃i ai q̃ solaae plenissimq ũ:

Dominic XXIV. post Trinitat: à meridie ẽ Symb. Apostol. Fr. Dauenhauerq. 13. 9bris 1670.

Allmächtig, sol attributū divinū. n. Deq ẽ. s. p. kan ũ q attributū nic fidei mentio, cum alia ab semel explicabuntq. Ps, q nulla creatura comprehendi, i. simplicitas entia, q nec divide nec augi: ps: cui ẽ ad. erfat dominator Ps, mary. (2) infinitas et immensitas: Hiob. ü: . 1. Reg. 8: 2. Paral: 2: . sie eyles, ps: ũ, aria replens à nulle capiti: Esaia 66: . omnipsens, Ps. ig: . in conde colosse: 2: . (3) invariabilitas i entia pion. 1. Cor: 3:

Ps. 102: Et vol-tate: Num: 23: . malach: 3: . Jac: 1. (4) omnisciencia 1. Reg. 8: . Ps. 44: . Ps. 139: . Jerem: 17: . Sapienta q ditig et mandatig. Ps 104: Alia ps attributa, q ps. ado ab. Eccl. comprehd. (1) providas: . Ps. 33: (2) Justitia ira et gratie. (3) misericordia et bonitas, (4) longanimitas (5) Jra (6) Beatitudo et gloria: hoc Christiade vix adhuc ps: attributa ũ divinitate recipiendi, et ũ nũ. ẽ attributa, nota distinguẽt ab nostra informitate:

Jn q̃stione Omnipotentiam: Allmächtig: Al potentia à q ou potentia. Scha, fai. potentia. Gen: 17: . q creatur ras gubernat, benedict: particularis potentia Gottes, omnipotentia Dei ẽ: Luc: i: . Gr Deq ẽ publicum ũ creaturã. procures dr. grossmächtig: d. = reflexa Dei nihil ẽ: q nec agnosc dicit ũ rare pl. qd ps omni, potentia expers ẽ ps: Lyr: 18: . Ephes: 3: . Scripta da de omnipotentia log: Gen: 17: . Matth: 19: . Luc: 18: . Ps. 62: . Ps 77: . Ps. 86: Ps. 66: . Dan: 4. Exod: 18: . Jerem: 32: . Job. resat nũa Ps. 115: . Gen: 1: . Ps. 33: . ẽ q̃sonare Ebr. 1: . Deq st. miracula facit = nãa: Exod: 14: Exod: 16: 17: . Josua. 10. nũm: 22: . Reg: 17: . Dan: 3: . Dan: 6: . Jonae 2: 3: . Jn regimine Deq omnipotentia = testat: Deut. 8: . matth: 4: . Hosea: 6: . Reg: 7: . 1. Sam: 14: 2. Reg: 19: . 2. Paral. 20: . ẽ Tutela Ecclesiae et piorũ. matth: 10: . in schnor, ps: ũ Egypt: = Gen: 7: . Gen: 19: . Luc: 11: . Jos: 12: . Sine Deo frũ ũa facere q vol-tati et mãa eig gwerdt: et bonor defendi, malos perire: Deq mãt ostrich ps: hic de omnipotente corpore Xti: dominig: gut mig Gott da gewalt gr sind gottl, q terra loca à Deo liberi, ps: in tyranor degenerãt, Deo ẽ potentiam nec illa terrent castra et vis: armata: d. ps in ängstlich q bestürzt ps: ist, eorum ne ẽ gebrosset wird: Dei ẽ potentia vigilat: wird auch mensch: Gal: 6: . Latrones co, gitate, tonerat cogitate: cogitate ihr poser ẽ schwanow: Ps. 9: . Nos Deo de, Deo infirmitati ẽ cedamq, ũ tales potentia restricta ũ. Jos: ü: . precat q à Deo abeat, et illicata mecka q Deo amplectat: Deq ps nũa ẽ oil, sine potidendi ẽ: Ps. 27: . morbq ẽ sta zu bloss = qr Deq ẽ ps: so rare. Ps. 103: und: 1. Reg: 17: 2. Reg. 4. Sed al hoc stat, potendi ẽ, alioq finis Xti ẽpo, lentia sing: clariter ẽ gdẽ. Sic v. nec mori nocet: Rom: 4:

78.

Fl. D. Spanh. Evangel: Dom. p: XXV post trinitat: vom grewel d' verwüstung: Matt 24: 15.

20. 9bris 1670.

Petimus liberacem à malis: nota. i. malis, & liberatem. malt. i. diabolo, à q̄ q̄ler tenshā nihil boni. Cyprian. 6: & à peccatis: vid: Rom: 7. 3à malo pena: corporis aiæ, sortiunæ et honoris: Deg oyster pater bel mala petimus? i. ita ist nos petimus mor melipsos & eadē mala despicamus. Wie sonsten pfleg. rather, malt paeua pro ore &: (1) ist ✝ ea caro et Hawng debilitat: i. Cor: ii. (2) ist amor mundany extinguat: (3) ist Ihsu testimonii & potentia oy redēptionē & crūce: (4) ist fidei ex virtutib. exercat: 2. Redemptio incepit sic & modo,

Englerne (1) averlendo diabol et peccata. (2) nolliendo. crucem: & interne fil ✝ assistā S.S. consumet v. & regno gloriæ, ✝ morte a. extremū iudicium sāo caute mor exitat: & ex impatientia: & (1) sub gdiæ vel latit divina. (2) ex displicentia peccatorū: Rom: 7: (3) ex defectu unionis cū xsto:

Evangelio visio futur: ad literā, et typicā ✝ ecclesiæ fidiæ describit, ja incipiunt particulare hactaad: Denn ihr wen sehn werdet d' grewel d' verwüstung. p. (1) q̄d ? (2) qr nocet, (3) ej obiecta: Die grewel . . . . . forsti idola, a. reddy ist Luc: 21: . Exercity Romany. abominosy, qa gentiles, Caster, stupuit signis multis, lurid. idololatricis pleng. nota fidei dei, etsi ex abominatione Gottes gravior paenā facient: sic Deus xstianos malos punit: Der verwüstung. totalis ✝ cōplx. Ecclesiastica, politica, oeconomica: nitheuplica ferē & totaliter ipse ✝ il: et desertæ fuit &: discite Dei ire pernitiem frustrati, graviter punire: (2) visio gesagt ist durch d Prophet Daniel prophetā illuminatū: ✝ ea dixit SS. q Daniel in Scriptis reliqt: vid: Daniel: ii: . ubi etiam eversio docet: n. Deg nihil sa, est, qr manifestet: Amor: 3: . Sic multa Lehren in Apocalyp: aliquoties sim sings, loca occurrunt in gestalt q certa loca, peccatis abrita. (3) steht wird a d' Hl. Evg. Matth. Zachar: 2: . matth: 4: . Ps: 22: . Exercity accipat regnū. nota loca ipso dec Sacratiss: cū festo judicio Dei gestitū: Doctrina d: cūr Deg popule suo ✝ sol Caster custodiat, laudi ✝ Romani ✝ d: P: M: cāa & Divina justitia. (1) Deg ipse beneficentissimus: (2) & ora peccata erat gravissima, ✝ majore ingratitudine, et malitia desertū: ✝ eorū malitia Deg glemmebast: (3) sūdae erat fecit: se populū Dei punire q ora prophetarū dicta et scripta: vid: Jerem: 7: . (4) ✝ Sac poenas ad hoc alia salvatat: vid: Ps: 37. et 73: . (5) ist gloria justitia divina manifestet: (6) ist sinl exemplo alius: i. Pet: 4: . vid: Rom: ii: Hoch vor uns Evangil. i. Cor: 10: Herrlich & Hyeg nostra Evangelica Ecclesia. q sola vera &: Caste beneficia Gabeng, ira de peccatis ingrati sing, ist de sect & sing: ja ubi paria peccata ibi potest solet, ino necessarie sequt abominatio: d' grewel d' verwüstung stopft bey uns: i. ist in gr: d. qr disciplina Ecclesiastica lapsa &: i. e. o Gabeng, media separatio bonos à malis: q je vorne stond ingedrungen, parlich auch, zu Letzt total magstraty.

(2) crudity Deo salvatō o abstinentia, tot peccatis, deo ad externa inhibentib: nemo fere tota cordis sibi ✝ omni peccatis destitit, hac multi dicunt, alii penitus testende vita sua: sic rejicimus beneficia Dei ✝ Lutheri Christi: publi corda & mutat et externa fidei opinione

die religion perfecta

est: idola ✝ persecutio: zu dem. er & org ag &: (3) pastores ✝ plurimi carnales, q & divina doctrina & carnali sapientia & vbut)

ō Dei d. 22ō gloriā Xti, accedēt correctio Academiarū. ti Ecclesiarū Ecclesiam nostrā. qō ist nicht schwer. wō nicht unsere Buchstaben, gnaden Xti. Einigkeit amplectendi Dei: Bauen conde conservāt und schelten se, wēil der corrigēt exigit. Besser wird wō, dz gnade ganz abgethan wird. dass kein Christen, d. i. rechte der Christl. Glaub. ja kräftige ist & hat Ruh & glaubigen, die regenerirt selig für ō ewig Leben: & gb der Disciplin ex gnade. gratiōt: ü Deo placent: vid: Ezech: 9: . signāt frontibus. nostras aber salvating: (3) ō der rabel Ea ad possidēdā ō aeternū, ō caelesti Hierosolymā ex: 9 salvi.

Dominic: XXV. post Trinitatis: à merid: ō Symb. Apostol. Dn. Donnerstags 20. 9br 1670.

mächt ünsere Christ, 9 Deus für erst Deg, mit creatōn ünd ipsi, qō fecerit? etc: Ex. Deg nulla creatura eget, d. ipsemet selbst: endlosing ō: Vater creavit, 9 Deus Filiū sēā manifestat: Ephes: 1: . igr fürst Deg ō ipsemet, filig apūd patrē, patrem apūd filiū, überig ex SS. scripturā: oya eig fürst decret manifestando gloriā, 2 d, reparanda salutis: oder creatura potius Dei testat: Syr: 43: . Jesaiae 32. Jerem 27. ünde ipsi fiducia tribuenda: Diabolg 9 den nicht für Ephes: 5: . Peccatū & ō Matth: 16: . Deg ō creator coeli et terrae. ō creatio distinctiv. Gen: 1: . Esaiae 44: . 45: . Ps. 121: . Ps. 124: . Ps. 143: . Esaiae 40. (2) Trinitg. Gen: 1: . Jos: 1: . Coloss: 1: . Ebr: 1: . Hebr. 33. Ps. 104: Deg pater ist ōa & filius ō SS. creavit, ita ut sane ō Trinitatis. (3) Benevolg ō creatg, liberating. (4) amare et pūdentia plorg: autor: 19: . Gen: 1: Ephes. 4. sap: 17: . Gen: 1: Ps. 104: . 1. Cor: 3. (5) mirabilis: Ps. 139: . Ex nihilo etiam, ex hoc alia creaturae pendēs: . Gen: 1: . Discamg org creatōn ex Scriptura: ad miserēm et exhortg laudg Dei: & amemg Deū ex eg amore laudg Dei: & rabile. Ps. 22: . Ps. 100. Ps. 107: amemg Deū ex eg amore tot creaturā nobis servat: Louremg et laudemg ei. Ps. 19: Ps. 148: . Sed nuissem fere āe tenet, plurimi creaturis abūtg: ō agnoscat creatorē in creaturis: creatura angth. Rom: 8: . nulla creatura Gtter ünd Diabolū Deo ita & gratia ō, ac malg Lūs: Bonā Creatura ō L. aroha Tūpuna Roi.

Fr. Strauß: 26. 9br 1670.

Epistola ante I. Adventū. Rom: 13: 11.

Proverbii: . sapiens castigando corrigit. i: sapiens: 9 nobiliq ingenii, eō magis ardet ferre et illgt: Deo ad imaginē Dei facta, in Xto 9 Christ perfectionem, hoc sola sapientia vera ō: ausserlich, 9 sapientiores, ex cupiditate sana dolorem: Jos: 8: . Spiritg impellit carnē ad audiendg segnē: inde corrigit Deo: originē bonā, post lapsū reducendg: Hoc novo Ecclesiastico anno ex 9 vir quarto versiculo nota, scribit regula emendandi: Jam subeuntg verba: sonus Licht an dem Liecht Xti. ubi nota. i. adversativa: in quo dentib dolor sanandg fugienda ex tenebrarū: adeoq pec, cuta fugienda 9: ōia peccata oriat ex inordinato amore, et injusta ira: Wenn müssig ünd bey Thun ünd Wandern abstandem: wenn d. nicht Lust sonst allen Dingen abstehen, so wäre die Ursach d. d. ō Gnade gantz klärlich: 4. wird dis nicht schlecht rund dis ganz kurtz gegründet wird: Audiamus licet tales Vater pü ignorātiā, o, wie & handlungen! Hoc Deg ō separatg ex separatore ab ō: ignate, separare, la separāt! regenerātio ō separatio, peccatorum ō separatio! Separa et remove ōia peccata, ejus occasiones: 9 hae studia Christianitatis, cognitate 9 d. ani, spiritalis, illuminate.

Separat mūdy diversitate nouorū vestimentory, ꝛ separazent peccatory omissi-
one: nota: 2. Exornacōem: qūa solg Dey facit: externa opa nihil valent. Esaie
66: Christy mudzendy ē: Ψ: 45: . Apoc: 12: . Vestis salutaris. matth: 1. elegans ꝛ
ꝛ fidē: Gal: 2: . Actū 15: . ꝛ imitatōem vite ejg salūtifere, ꝛ testū. Matth: 22:
q̄ rex Prophetā et Sacerdar hūg fūtg ē: igit qz Xsty resu vestit, ideo ē nova vita
amictus: Rom: 6: . Xsty passy ūt pelicanis. 1. Pet: 2: . Disce humilitatē. Matth:
11: . amorē: Joh: 13: . Falsa et simulata fides ē salvificat: Jac: 2: . Sacrifi-
cing, hec corda gleūtū: Cha agang opa fidei: salūs ꝛ corrigenda in nostris co-
gitatōib, dicit es paulus, ūt alioz vitia facile omittamy. Nota (3) domatōem car-
nis: ne sabatūs cūrā ad grūpiscendū/cessō ac peccata: ꝛ xsti ang carnē cūzat: Ephes: 5:
2. Tim: 4: . (2) mādamē in. Lenēdy: corpy ac sāgs sacrificū Dei. Rom: 12:
Herig anima, lost laborib. Xsti restaurata: neglecty Adoniat rebellis fauty ꝛ Salamonē:
caro lūxūriosa domini ꝛ ādā rapit: ubi maximū pīcūla salūtis: solita vitia diffīcūlter
expūgt: ē vide ꝛ delectat, d. ꝛ samuel: sūma dementia ē negligētā ātā curpy cūrare:
meelig ē curpy fame ac sīti angi, quā animā ꝛire: hec facienty eterny vestit Xsto,

---

K. D. Sponn Evangel: Adventus. 1. Matth: 21: 1. hon Jerusalem ziūg zū Jerusalem.

Vicinig tempore adventy: sc: tempore q̄ fūl Cparatowa ad festū nativitatis:
ē Scriptura ī veteri adventū eiusdē carnē, (2) ad iudicū: (3) in corda fideliū:
g̃ sdalung sā adventū in carnē: nota (1) q̄s q̄ndo, (2) q̄ fructū (3) nostra obligatōe:
(1) venit Deus. Esaie. 40: 1. Ψ: 24: 7. Malach: 2: 1. Tessig. Ψ. 40: 8. 9. Ψ 118: 26
Malach: 3: 1. Joh: 8: 56. (2) in carnē, assūmsit hūmanā nāam in ūnitatē Dei,
Lukis: de q̄ nativitatē ipso sepe. in carne ad redimendū nos ī. Tim: 1: 15. Malach:
3: 1. Esaie: 40: 5. Matth: 2: (3) ūt adimpleaty desidū patrū antiqy. Malach: 3: 1.
Luc: 10: 24. ūt ꝛ peccatis nris satisfaceat, morte et vita Daniel: : . ūt aegzat eos
nā fūstitū: ut Evangelia nūcīet. Esaie: 40: . ūt salg suūl pleraūe repa
rety: 1. Tim: 1: 15. (4) Nos decet ea recipe. Ψ. 24: . amovendo peccata. Esaie
40: . fide vivendo: cūm gratiarū actōe, et laetitia spirituali: ad quā ēia nos
invitant: Ψ: 118: . ꝛ Evangelio ipso adventū ad Jerusalē festū ablegāg, sū
videnda ablegatos in templo, ꝛ si quis forte aliquando fuerit ex Apostolis
ꝛ fr. Burchardi ipsum nota. (1) q̄ discipulorum: (2) Jesu actionē: (3) Dey q̄ dicit, ne ex-
Jesu accidens terreat discipulos, sūlz se scribat Jesum discentē ī hoc Evangelio
multis argumentis manifestavisse: vide: Luc: 22: . (2) respondete: Dny ē utile absolūtā
potestatē, ne scandalū faciat: bene nobis inlandat: Rom: 14: 1. Cor: 8: . der fr.
Burchardi ipsum: Dny absolutē; vide: Joh: 13: . necesse: iuste lestat. ūt ꝛpleat dictū
Zacharie: rex pūgrāt ac bonus, et egere, vide: 2. Cor: 8: . et Dny ē indigebat
Zacharie: rex pūgrāt ac bonus, et egere, vide: 2. Cor: 8: . et Dny ē indigebat
ꝛ se, d. ꝛ ādimpleret Prophetice hic asseri: Doctrina ē: Nosmet ipsos
ad Deo dandos: (1) qa ipse ē Dny nr. creatiue, redēptiue, vocatiue ad Ecclesiā:
Dny pater pauperis et paenis, (2) qa ad nostrā salutē nobis op. Ecclesiā
Medicy eget egro, ūt ea curet: Humanissima ē invitatio Xsti: Matth: 6: Exercea
mg igit ē hoc pūcto ergā fidē Xstianā: Clerici anno sepe invitati sūmg: nec verō
ō sūmg cōmūnicāt: verbū Dei: Clerici sine strūctib. agite poenitentiā, ad hāc vocat Dey:
Sequamur vocātē, facta restauremy. pastores vocabimy, vos sequimini:
Ego ō sū meg, sed Domini: Ego ō sū mūdi, nullig servy, d. Dey ē meig Dny, qui ūll
in me opari: relinqūamy ipsi corda et ātā aūd: endo et traslando verbū et
Sacramenta: ē qd ex terna hūt, d. alm qd vtet. ꝛ q̄ Dey Cpisti, tacendy ē:
occasiō nūlla negligenda: temporalib negletis divina ardenty traslanda ꝛ:
Exemplū Sabbati: sanctificāde ea serviamy: sāt die ātā pascenda: ē relinqūt
dū ē Dūs corpy nostrū, tolerande, omittende cōmodidater. ē relinqūy bona.

Matth: 25.

Matt: 25: - 4ᵉ q̄d̄ paūcis ḃ. faciunt ihſt q̄ accepto stud: adeoq; ex seruilis
de: in ūſitatam ad nos ſpectāt: Deus ab ſeq; ē vt aliquem ipſe ab ſe, ñ
ēa, ꝑcūlas ſpiritalia et eterna:

Dominica 1. Adventus: poſt meridiem. in Symbolo Apoſtol. Dn. Danmoſan. 27. 8br.
Xſtg reparavit angelū in angelos et homines: q̄ ante lapſū erant ī diſcrimen: nobilior 1670.
n̄ſaīr pars, angelis ſimilis: in agnitē, volubile, glorificāe Dei: hoc lapſū tanto ē minus
Dei amorē, Cherubē arborē vitæ cuſtodit. Gen: 3: . ſum amor pr̄ſūm reſtituit. Rom: 5:
gaūdent angeli nobiſcū. Luc: 2: . ſoli ſi, naturalitate, vita, ſtga, paſſione, aeſ̄ creatōr
Xſtus vid: Ψ. 91: . Luc: ib: . Hoc nam est ſalē ī gſtabimus: Angelos ſcat nō
cū, ablegat. de: magnum. Hiob: ſili Dei: Hoſ: i: gētes. Ψ. 138. obviāt Epheſ: 3.
Coloſſ: i. fūndasti Ψ. 104. Cherub: Gen: 3: Seraphin. Iſaiæ. 6. nota. (1) de angelor
ſpiritū creatos: Ψ. 104: . Ch: i: . Coloſſ: i: . Gen: 2: . Luc: 2: . unde ē Ψ.
Rabile eor ē creator ex luce ſpiritū meus. vid: Aug. de civit: Dei: lib: 6. ē forsitan ex tenui
Dei, alias tenui Lti nec ex elementis, aliūe tenui corpore: (2) de ſpecie: h. Ψ. 104:
Matt: 3: Luc: 4. ē generare ſūi ſimiles. Matt: 22: . ſapientes ſui generis et ex re,
velatōe Dei: 11. Sam: 14: . Daniel: 8: . Satanas aſſiſtit ī. Epheſ: 6: . ō h. ōia ſpi,
ritūl, ō cogitatōes hoīs, ō gſtia Dei, ñ. ab externo. ī eſſe. Matt: 25: . 2. Cor: ü. forsan
et potentes. Ψ. 103: 2. Theſſ: i: . Rom: 8: Epheſ: 3. Coloſſ: i. 2 Pet: 3: . vid:
2. Reg: 19: . Luc: ü: . 2. Cor: 4: . ſine ꝑtate Dei: L. ē poſſe. Exod: 8: Hiob:
1: . Matt: 8: . innūmerabile mūltū, Hebr: 12: Gen: 32: 2. Reg: 6: Luc:
2: . Matt: 26: . Dan: el. 7: . Marc: 5: . in ordine deſcr: Rōs Cherub Gen: 3.
Seraphin Iſaiæ. 6. Archangel. 1. Theſſ: 4: . Matt: 9: Apoc: Matt: 4:
certis nōīb. deſtinat. Dan: el. 10. Apoc: 12: Gabr: el. Dan: 9. Luc: 2: Raphael
Tob: 12: Uriel. 4. Eſdr. 4. Hſmael Tobiæ. 3: Matt: 12: . (3) eorū Coronæ
et malæ: Joh: 8: . Jud: 6. 1. Dan: 10: . Epheſ: 6: . aēr Dei creati, Dei
ī ē Dei gſtrmati: Matt: 18: mali v. à Deitate deſpecerat, eterni damnādi:
2. Pet: 2: . Caſus eor certo determinatus ē ſt, ꝑtāl ali ſūbtā ſtſe. vid:
Matt: 4: ali: ꝑtāl invidiā lapſor. Sap: 2: . 1. Pet: 5: . Apoc: 12: . ali
mendacii: Joh: 8: . (4) cūr creati? ut laudēt Deū, ſuūl ſeruāt, beati,
Libere ſtāt: poſt lapſū eor. Boni ſeruiūt Deo. Ψ. 103: . mali Deo adyſati:
2. Theſſ: 2. Boni laudat. Iſaiæ 66: mali votāl adorāt Matt: 4. Boni
ſeruiūt Dōīb. angelor. 12: mali Deſ: ſtſ aut: 13. in regione. Boni j: vāt. j: dor
6. mali lōtāt: Dan: 10: . vid: Tob: 6: . j: dt Tob: 3: . 1 Cor: 7: . bōi
Xſti. Ψ. 34. Ψ: 91: . Joh: 5: . mali nocēt. Tob: 3: . Matt: 12: Luc: 13:
act: 10: . Boni Boris cogitant. Matt: 1: mali ḡ ang: 1. Sam: el: 16,
Boni nocēt. Gen: 16: . Gen: 19: . mali pellūt —lat. Epheſ: 2: Luc: 11:
Luc: 22: 2 Tim: 2. Boni eccleſiā juvāt, mali rapiūt ꝑtē Luc: 8:
2. Cor: 4: Boni gaūdēt Boris Luc: 15: . mali mala angēt: Luc: 11. Boni
Beatos dūcit Luc: 16: . mali ḡ. Hiſ: 1. Apoc: 12: . vid: Matt: 25: .
Angelis Boni ē placent Chriſtiani carnales: ſed h. diabolis placent: hinc ſcū
Lare eor hīc an ſe ē gſortio et Lbela. angelor. opior ſtvāt: Ψ. 34. vid.
genitere ſtudēt: Ψ. 91: poenitentes. Luc: 15: . ubi ē dei grāu ibi ē gſortio
angelorū: angelicū virere ē diligenter orāre: Si vivis ut angelis, vigila ne la
Baris ē peccata, angelor ſtgantia: Joh: 8: . 1. Cor: 7: . Luc: 11: . Boni gſtādat q̄
ē peccatis ſcienter vivit q̄ ſabbata lūdēdo, bibendo, ſpdiendo ē Eccleſiæ ſine devot:
ōe ſedet, q̄ grapūlæ ē dūtger, q̄ ſūybis: in ira Dei jacet, q̄ ō q̄ placere Deo d. diabolo.

82. avar: ℔. ⁊ g̃sortio diabolorũ. si videz malas diabolis ſtipendiis mercedes;
ſed deg̃ odiũt tabel, ãnd: alio modũ et propheta: gott mueſſ einen milten
beſoundel: Bonis ℔ angeli boni ſocii vitã, conſeruãt ad vitã eternã.

D. 2. Sonn. 4. Xbr. 1670. Evangel: Domin: 2. Advent. Lucæ. 21: 25. Ad vorredy Chriſten geſchehen.

Viding adventꝰ ⁊ carnẽ, ⁊ videbitꝰ Adventꝰ ad ℔dicũ ℔ malis ⁊ horribilis
boni v. gratioſꝰ. ⁊ p̃ mort g̃ſ̃ adem ſalã ſeruabit g. ſibi horribilis ⁊ (i) ℣ ſedebit ſz)
reſpectiue adventꝰ, (7) ꝙa ſcil: ſibi ꝛa (4) eligabitꝰ. (5) quinetꝰ. (6) q̃ damnabitꝰ,
(7) ex ecta ſz Graeci: (8) xſtꝰ. Deo. Joh: 5: . Luc: 21: Act: 17: . Deꝰ terribilis, qea,
aliter offenſꝰ, iracũdꝰ, ſeuꝰ: ꝛa: 4: . Deo v. redibit xſtꝰ, quẽ negleximꝰ, q̃ p̃ꝛia
rem, cui ſanguinẽ effudit, imo publ. ſibi crucifixit. (2) ⁊ p̃ſi: ⁊ ſibi calcabitꝰ
à ⁊ ſibi Magnificentiſſimo. matt: 25. Luc: 21: . cũcto angelis et ſanctis, p. q̃ illuſtria d
adventꝰ, eo grauior terra malorꝰ: Sol, Luna obſcurabit, nec lux erit, ut ſz q̃
vis hinc inde ſparſi ſplendor: (3) diaboli ſcil: q̃ poſſunt ℣: 2. Petr. 2: . damnati
mortui ſecũd gdemnatam ea aiam, q̃ ⁊ ſentire ⁊ cepere damnatam: ecce
corpora reſuſcitata erũt horribilia: vivorũ g̃ſcientia erit mille teſtis damnati:
(4) ſingli ad ℔dicẽ dicit ſpectate huc mundo (5) monſtrabitꝰ neglecta dona gratiæ
aiſa ſalutis, q̃ſerit damnatam, alias ſalvare, ſe v. gdemnari: imo q̃s gleſſi ſz
Lucæ, ℔dices Labelli. Cor: 6: . vid: Sap: 5: . vias peccata ipſis ⁊ facit exhilarat
q̃ faciendo et attendo ipſe et ⁊ alios fecit, cũ ſeb erũt ſtatũ graviſſimũ, toto
mundo manifeſtabitꝰ, cogitatus, facta, p. Apoc: 20: 12. Matt: 12: . Rom: 2: ibi
q̃: . (6) audient ſententiã deficientes ſibi: Matt: 25: . (7) illicò ex equitatã in
diabolis et damnatis: ꝙ facile credendꝰ diabolos exiſtimabor ſibi ſeb. d. ⁊ ita Dei
angelis diabolos et damnatos, eterno ſupplicio, eternũ deſperantes: q̃ paena ignis ẽ,
paratꝰ: Hac ſecũdatis ſomnꝰ excitabat: Phil: 2: . Luc: 21: . Evangelio
Labelli. (1) Judiciam legis (2) mandat Graecus; ⁊ p̃ior Labelli ſigna ſz ſol,
civitẽ, q̃ vidi q̃ ante aũ, ⁊ agony de ſigno in ſole. und [illegible] ſolch ſigna ſz
[illegible] Bonꝰ [illegible] und vermeynt Lagen, und das mehr, und die [illegible] und
den Trauren, und die Menſchen werden verſchmachten für furcht und für warten der dinge, die kommen
Rota. ⁊ ſz, ℣. q̃d: 3. caãn: (1) angelicꝰ: Dei, boni et mali, n. venit dies: 2a,
auget malitia mũdi, terreni creaturã, (2) bellica et angore afficerit, alia ꝛq. in hoc
q̃ſabit: ſpectã deficiẽt: ſc: ante hãc die extremo gſangenis gravitatis
mundo Clementer, ãq̃ creaturarũ, (3) bellica et angore afficerit, alia ꝛq. in hoc
xpiana et aliena, ſz deficiente fidem: ſtinct ex morbo alio ovis: ſz: ⁊ ſæpe deſpatis
nã ſine ſpeciali cãa inferni. Hae ſz Gloria ſalutis major: (2) angore effuſo à Deo
ſuſtraahe, tanto majore, quãto majore tenebra ſz, raahe crudeliſſimi. (3) cãa ⁊
nehy ſalutis, quã g̃ſcientia angeli: ſimiles erũt ultimo ſupplicio g̃demnato, ⁊ ſz gnũ
campane ãudit infandis ſupplicij: boni ſcientes ſe redimi carne tua pretio, et
ſibi ſz ſpeciali ſpectare debeant, an ad ſalutem ſalutare, d. dolore plenã: Doctrina ẽ, q̃ raae
pleta, adimpleta, q̃dit: g̃ſcientia vigilant, peccata ãa adimpleta, diaboly
angeli boni, ⁊ gloria v. adimpleto ſalutis: ſz ſalutis ẽ, longè longè major, quã ⁊ ſz ſz
cogitare ſz, ⁊ gloria v. adimpleto ſalutis: ſz ſalutis ẽ, longè longè major, quã ⁊ ſz ſz
divinã ita effuſe: mã oũdo erit, ſpectra erũt. Sap: 17: . Luc: 17: . angor ẽ raahe d.
Ap: (2) non cogitabunt tẽ gravis veritate deſcribi: (2) q̃ Gloria a. ſeculum adimple
ligiosus, pacificatia agony. (3) agroſcamus tempus ẽ ẽ gaudij, d. luchy et gracaõis.

Dominic: 2. Advent. post nativ: in Symb. Apostol. de creatore coel: St. Vaihingen 4. Xbr. 1670

84.

Evangel: Dominic: 3. adventy. Luc: 21: 2. kon Johann ein gefängnüss.

A.D. 1670.

Rom: 2: extrema diei d. dies ire et justitie. ē d. dies gratie et redemptio
ē, illud ergo ipsa, hoc ergo prior de q̄ postea nr̄e: q̄ sibi. jūdicialis xp̄i d.
ēt (2) q̄ stabit judex (3) q̄ filius secul. (4) cibor. (5) q̄ die extor (6) solemn. q̄ Ecclie.
i. judex venit ad xp̄m, dey tāq̄ rebus gestarum potissimū: dey ē zuer gstrenge malig
d. ē valor gratios filii: ey dilectissimē sponsa! ē spes vrabi. corde, et externis,
ey adventy delectamig sanct. Luc: venit tāq̄, spatior, q̄ dest placuisti: et mari ore
amissa festina nobis redditi, q̄ timenti nr̄a. Jo. tabi q̄ similiter cum visi:
dilect. erit fructū adspicere, in q̄ ē absolute in: bibliter creat: (2) adventi
i. xp̄m d. ē cadentia, imō ēt gaudio excelso: n. hoc ē expectatio ecy illi stū
diertz: expectatio adventy, q̄ uno magis ē xp̄m ē, tanto magis jam debati
offend: ille xp̄s, q̄ corpore passi sumy, ey ergo tanta tolerawing; ezing pars
gloriae ejy, cū angelor: cum ē corporibus clarificatis ēt sanctissima jūgent:
i. Dei: q̄ (3) certi sit ineq̄enter gloriae mercis: ja sicut salute sit ē plena
ē certitudine: vivendo aliquādiu pernicie externis, interna q̄ plena servabit.
sedat Spiritus in sinu temp̄ redemptionis. (4) vocabit ad jūdicia divina:

2. Cor: 2 aby ille tunc, n. ipse jūdex legis: satisfecit pro q̄ sufficie
entissime, ey justitia nobis donat: Rom: 3: (5) q̄ a peccatis mundati laudabimus
Rex misericordia divina, ō agnosces ergo q̄ dey laudabit tales mūdos. Matth:
a. peccatis plane remissa Ezech: 18: . Esaie 38: mich: 7: . et remittet à sce,
vit ministri, in baptismo xp̄o sing. dicit, q̄ vera justitia ē in parte clara:
judicio ja ē absolutis beati: matth: 25: Rom ergo ergo laudabimus q̄ dey vocat
fecit: ēt sibi secundo: (6) sententia. matth: 25: ergo ē ē sedaret beatitudi
D. Benedicti. dei, ey veredictate finali: q̄ de cabit mūdi: 1. Cor: 6: . sci laudabit
justitia divina sc. patre, fratre, q̄ ē condemnatē: (7) gaudebit in gloria plena
Apoc: 21: 22. eterna dei justitiae, unitae xp̄i. 1. Cor: 12: . q̄ nec oculus vidit
nec cogitari pt: dey sponsi, ay sponsa, ay unitas sponsi: sacr. unio sponsi
ō carne und ander xp̄o: ē complex angelor sign: carne und bey ē vereel
abyssi: ē predict tonor, divisio ia, voluptuber, moneamy invicē: Hebr: 4:
oremy matutinae adventy, dey q̄die in octave dominica Apoc: 22:
Evangelia dom. offertor xp̄i, ex offic. Johannis, q̄ sando p. 2. videamy resurrec
xp̄i et ad ascendentem dey 4. servat gesti ē ad sacrif. Johannis und ergo testimonia
nalia. 1. de resurrectione resurrec. 2. resurrec. p. 1. respondet dey, messiae venturo
ja exhibito, voce dei declarato. matth: 3: miracula declarata: (2) discipuli q̄
sam ē missis ut discat, adstante populo: unxisse dicunt coelit. n. Jesum
xp̄m manifestat. Joh: 1: Joh: 3: . (3) respondet ō rej: ist ea xp̄s: ja ē die verbo
disce in terminos ēe ferendos: ē responsi q̄ gesti ē: s. xp̄s ō respondet de resto
ad xp̄m, ne regerat ē testat de sci: p. s. ut ēnd ipsi cognoscere an messias
dei, nec ne: venit ad Johannem, q̄ doctrina erat solida: xp̄s docet se ō ambire
gloria, sed Johanni veritatē doctrinae: q̄ bell nuciare potest: quidem ut ai,
discipuli: n. teste Luca. 7. . xp̄s in miracula geminabat, vid: Esaia 35: 5:
61: 1. . xp̄s ō vult sibi ulteriorē fidē habere, q̄ q̄ ē scripta gerebat facta
ejy et doctrina, q̄ ambiat particip: disce, sc. hoc ē ē dilectio amoris dei,
ist ex verbo ejy fidē capere possimy: discipuli ait ō credebāt, ns. videat, xp̄s
ē testimonia dilyet, magistr. formadas ad magistr. sūt Joh: venisti?

xſty nar vitſt ad audiendy verba, q̃ dey in corde, vi viſi exhibit: miracula fuit ſacramenti, ad mirphanas regni potentiæ ſibi vē et pœnitē: videny fide, ſp: vitæ, & in audiny corporaliter, q̃ intellexy & ca: li: Caryſ gratias agany deo ex reſtitu: ſpiritali nobis indulgentes. 1. b. Lib. 4. di melioi modo ſaly parat, q̃ uoluit: (2) paſtores tempy et q̃ dilexit ſpiritual, q̃ caua ſunt eccleſia ad fecunda, p̃dicatiõ impenenda, q̃renter, et ad loca q̃rant doctiones, et occaſiones docendi ambiant: paſtores ō gravabit̃ & hæc opa officij: conſolatiõ ō, xſti & media ayſe, et cū de nobis benedictiõ largit̃; eaq̃ ō exhibere vare. Spiritꝰ Sanctꝰ gloſtabit̃: ō ſolū cū: laudē & gloria laudē gloſticatiõ: 1ª videny ⁊ infirmitate i. Cor: 13: . laudē & gloria.

Dominica 3. Adventy, poſt mer: di: in Symb. Apoſt: de creatiõe. R. Dñi Conſiſtorij 16. Dec. 1670.

Qd ō hoc ad eiy meritū p. Ψ 144: originē creaturæ, corporea q̃ ū. xbo. 1670.
terrea, imagē & di vinā ornaty, d. hō gſtat poſt lapſū: vid: Hiob. 14: . hoc xſty corpy nihil ō, ex tranſitoriꝰ factꝰ, ſi bid: Gen: 18: Hob. 13: Ψ. 103: . Syr: 10: . Sapiē: Dei: Rom: 8: . dy ſine diſſi: ſtiõe ſtatꝰ: Syr: 40: . ſa gloria divina hoc ō creatura felicꝰ: Epheſ: 1: . d & hæc rejicit, dim̃ peſſima ō creatura: Ph: ſcripſ: cœlo intuendo ſe natos credit: noſtr: ſe fruglb. gſtmendi natos ee: Sup: 2: Epiſt: 5: Amor: 6. Malach: 3: . vid: Malach: 4: cæy creaturæ & in ordine divino accipiat. Dā conſtabiny, melleora: nūber & ly labor & cy vi: nib: cœlory. explicit, parſ- gſt- = & ō aeris, parſ- reſpicit ſ. rel de Celeſtine, plena venit

Evangel: 4. Dominicā adventy Joh: 1: 19. hom Zeugniß Johannis. A. D. Pouver. 16. xbr 1670.

Jam agit de adventū xſti in corda fidelium: xſt adventy in carnē nobis nihil q̃cit, et adventy ad 1m diē terribilē: natalij) veni enitē, (2) ad q̃tē. (3) media, (4) mandꝰ, (5) ūlti bilatē (1) venit xſty deꝰ hoc, dey. Joh: 14: Homo Epheſ: 1: . Apoc: 3: . ibi ingrediar, & vici: veniet pater ad ſe. Joh: 14: . (2) voluntate divina libenter in vita habitaret. Apoc: 3: . alia v. clandū januā, et ſpiritā cōſyā caret hoc bon. Joh: 1: . in illas venit, q̃ne dia ō rejicit: ō ſolū q̃d aīam d. ſt. q̃d corpꝰ ſuo modo. Epheſ: 3: 1. Cor: 3: . 2. Cor: 6: . 1. Cor: 6: . (3) media: poſt venire i. mediate d. elegit media, verba et facta: verba audita, lecta, meditata, peccatis malis offir ō ſuppreſſa: et & Baptiſmū: Gal: 3: . i. e. Cœnā: pœnitenter accepta: q̃ vis ō a ſpondenda: ad hæc media nos xſty adſtringit. (4) Venit & ſua eſſentia q̃ ubiq; naam, ō q̃ ſpecialiter. (2) ō venit in gratia ad nos per: 23: Actor: 17: . d. q̃ gratia ſingulare: (3) invi: ſibiliter, ita ut mundy hoc ō ſpiritu: ſpiritu ō ſtitutiva: ſe tu. manifeſtat in eo q̃m xſty inhabitat ſpſ: habitacio et alios xſtianos ex ipſo gnerſantib: (4) ſæpiy accidit. i. ſ. & peccata tuerit rejecty apud hos xſty de novo venire dicit: & ſi verba ad ſacramenta legitimē adhibent: & q̃ ſunt xſtior fili: vid: aut: io: . ubi idē Epiſt: 8. q̃ ad ē, venit: (5) adventꝰ ō cauſa d. impedire poſſimꝰ: (5) ūltitas ō unio cū aīa fidelꝰ arctiſſima. 1. Cor: 6: . Gal: 2: . Joh: 17: Luk: legat Luk: Kirch Poſtill. ad Evangel Lenten: et Epiſt. 2nd. Lib: 2. cap. 6. inde venit ſtrmiſſima fides, et concionat xſtꝰ & ſs. in cond. larg. cathedra: Rom: 8: inde gaudiū æternū: vide Lat. cantica.

q̄ nemo illyges n. q̄ sequūt: (3) inde fervor ad aīa bona, q̄cor, Jesy
templū sūm mundal, mūdo vireil, Jesu vivit: q̄ vitā ꝛ aetu mundat:
ygalq; vivit. q̄ xp̄s largit: 2. Cor: 13: . 1. Joh: 5: . In Evangelio
vidimy legam, ad polare eoy q̄ficēr, et responsare, ja videtiny q̄stio
nē: da respond sū vor Rest dr.

notab) q̄ficēr Sacerdotalis jurisdr, (2) idem q̄ debuit: aliq̄bi commorat, ō q̄uil de
origine, n. eccl sacerdar origine, d. q̄uil de officio ordinario, unde sagst
tm dr scripst. q̄uil q̄ de re velit, q̄ habeni: Disce singūlos paratos ea debe
re ad responsū q̄tendit, unde sit in tali ad tali officio: vegabūdi Cleyi aliores
obiosi, alii ꝛ legitimā statū ō vultū venerāt, nec recte vivit in eodem: Loc
modo examinat, et q̄scientia et Stabely tentat: (2) legatio aū Locatas Calendas,
Synodij Hierosolymitani: disce Cgrātia q̄ficēr, disce Sacer potentiā abūtendr:
Doctrina ex hoc fluens ō ꝛ adeo ūtilis, d. discamy, hoc ex creatiū xp̄ianismi
re ūtilissimū ūt q̄ zamy q̄ d sing: dey q̄uil, q̄ies regular vita ängel, q̄ies
medio tabitis ag propinquare volūny: semlemāx nos rdy Leger: unde tristis,
sim responsū dem: ō renat: p̄ serui peccatoy, renat: p̄ plen: instrumentalis
capitalē p̄ inūtile, q̄ba ō sonny xp̄ica, oya peccatis ingrata: Loc verō
q̄ stō specialis in par ō: Jam q̄re q̄ sis rdy Legē ex fūstitia: seruare leg
Evangelicā, q̄ Lex donati ꝛ Baptismo: q̄ recepist ibidy, et an illud relinq̄
erit, dey q̄ q̄uil q̄ libi dare voluerit, d. q̄ tu seruyē et cūstoiveris:
sine seculare fidē. 2. Cor: 13: . vide ne seculata habeat q̄ fide: q̄ nulla
nullia peūl: Sic v. seculare, n. aliq̄ fide nulla salq, aliq̄ Cat q̄sulare nulla
fides: q̄re q̄libet et singūlis momenti ore xp̄s in me, egay ꝛ ipso: id q̄ct.
simū faciendy q̄libet velya; et quod S. Caenā ūlt voluny: (3) December seculare
debemy, n. dey q̄ q̄uil, sall: ō p̄; licet caro Lua fallat: (3) in Beatitudine cer
nite, peccata malitiosa ō excūsat: n. ꝛ fidē ō ꝛ salq, fides v. ō ꝛ ūlti xp̄s
ō salutat et docet: ūbi ō ꝛ alia vita, q̄n q̄ cois gīt ibi: xp̄s ō ꝛ, Loc ō p̄
peccatis resistere, d. xp̄s hoc facit: q̄ peccatis indulget, debit xp̄ianismi ō
agnoscit: (4) ō q̄rany q̄d sit q̄xiny nē, d. q̄d non sinq: (5) Loc seculata
principio dica difficile, successū facilior fūcidor, exibit salutifera: xp̄s
ō q̄ facit ōia = dat, palmitib. dat Spiritū sanctū: Confessus mihi fuit p.
Spiritu exteo non docet q̄ sinq 1. Cor: 12: . 1. Joh: 3: Dey exornabit lem.

p̄ter sūm magi magny landē = dicerūm:

Dominica 4. Adventy à meridie Cparatoria ad festū nativitatis.

Esa. 14: . Ihr himel, freuet euch mit einer grünenden Lauberhütte.

Sp. Däuntz, Jahrg. 16. p̄uerie jam paranti ꝛ abiecter, magnis vanitatib: major ō impietas, si lempy
xb. 1670 Cparatō ad adventū, idololatricis vanitatib: levit: Sancti servū xp̄i intimis
= arbore. Gen: 2: . nos sūmy mali arbores nāy, alij p̄ypocrendente habitū peccatoy:
regenerati corrigūt. Esaiae 61: . Jos: 15: Ps: 1: . aliq folia sū stirbt, hypocrita. 2. Tim: 3:
aliq pro folia stirbt. Epist 2. 2. 3: gl. singūlis exitus dicat. Matth: 3: . Contubalium ju
ti, abiem xp̄i. 2. ejs fruct: 7. Abiit arbor exalta. metaphorice sed ex assimilatione dei
tū secūl xp̄i, natū. Exod 34. Jer 23. Esaiae 11. Apoc: 22. Esaiae. 4. Jos: 15.
Disce xp̄i ad divinitatē sūmā Ps 49. crescere rdy humanū vitam. Hy natūlem impul

xste ē ē sonienß aliter, d. ex tali conde: q ē will ē früchtig bäum plan
ta aterna, fügt ad tare alienē: (2) früchtig ipsa arbor vivit, Cant: 2:
proverb: 3: . gantz ü[n]serly ē xste ist ē vivit, Credentia precepta ad fi, ē will
ē nova obedientia. In tales früchty ft ē de: Baptisati: ft ē serbt ē tare arbo
rē: f. peccatis seriō resistis, q nihil ad decoluy possit letaly: Benē ē, sin, seu
malos, d. mortuy Ds: miseri ft, q vestib. ei externis tar temporis dicant: früchty:
ex Credentib. apparet ē temporalib aterna quitti: Esaie: 53: . S. xste
dana salē agnosci, ōia temporalia tibi nihil erit: venite ad hāc arborem
Esaie 55: . Matthäi: . Festū nativitatis ō ē puerile q3, d. maxime nouēti.

Evangel: in festo Nativitatis. Luc: 2: Von d. geburtstag xsti. Sl. d. 25. xbr
Jos. i: 14. verbo caro facta ē: p. nota (1) humana natū xsti. (2) Gentium aptū nos. 1676.
(3) gloriam manifestata (4) ütlichkeit nobis ide accidentiū: (1) verbū substantiale,
eda xsona deitatis, facta carnē, pū loci[n]quila ūl in unitē xsonali Dei et hoē
una xsona filii, adeoq vere dicit Symb. Apostol: d xsty sey warhafftiger gott, von
d. vatter in ewigkeit gebohren, und auch warhafftiger mensch, von d. Maria d. frauen
ē farly ē. Hebr: 2: . (2) Mosaici unlin unnd: tempore vitā pēa. Lūc: 2: 6.
Hebr: 10. 2: lol: (3) facies spiritualis gesetz: in die. carnis elūcescentē in mira
culis, declarante. de: Matth: 17: . polissimum a. post resp. vocationē apparentis, Dss. effi
dentis, Apostolor. landa efficacia unterlis: (4) volker gnad und warhafftig: xsty
ot. gratiam acquisit, et exhibuit, veritate veni, ist manifeste sind der Propheten
Lex et umbre sublatae: Hebr: 10: 1: In Evangelio gesetzung partē
edā Evangelii et postquā vidimus eius facta sind geo. ta videlicet gentiū:
hund sind der h. Engel hatt zu ihm, und die klarheit des h. unnd ist sie:
(1) lex. (2) comparatē, (3) cui comparaverit: 3. modg. (1) und sind, statim post
quā xstū, vocatū, adeoq ē solū gentio facta et facienda nūcabāt ē angelus, q
et alibi facta d. n. vatter clarificat ē angelo Dei: (2) d. engel des herrn,
legatq ē ihm Dei venit: q religr gloriosq ē cū comitabāt: sonst Gabriel, ordna
rig ē xstū gentiae nūcij, n. apud Danielē: diese communitē mūdi secūritate ipsa
angelus gloriā amplificare Matth: 21: . Jubilemq angelos, glorificates Deū coelestis
languentib. (3) zu ihm, pastorib, pauperib gibt mercenarii gnädig, simplicib. laicis, alta
mē diligentib. in officio ō nūcianti Hügrotto, sacerdotib. p. n. Deq sūmiss exal
tat: f. doctrina angelor. sie nūciata fide recipi will, ordini divino sequūdo
ē: singuli subeunt vocationē officia, vocatōem ad ora xstianissi, superstitis mūda
nis divina hastung deby festis, ist ex verbo fidei dūcedine sentiendi, reli
nedum nec fidē nec solatiū inde sentient: dūmodo Deo ō resistamq, abiq
cognitē nor nihil accedit: (4) nr heut zu ihm: in momento ipsius xstmy
aeri inflabat, ē forma visibili, in corpore assūto, sonst ē forma pulchra jō
venis: angelica comparatio ist statim corda gwiesen, q ist angelica: nobis
n. angeli servicl: Hebr: 1: . invisibiliter vide 2: Reg: 6. n. Deq nrae infir
mitati indulgel, ne terreamur: und die klarheit des herrn, und es umbschain
ō h. angelico splendore comparebāt, d. ipsiq Dei luce comitabāt, ad testandā
nūcati magnificentiā, ō h. erat volcata, ist act: 9: 3, Paulus. cū
Deq voluerit ita singulāri manifestari nativitatē xsti: dei gnad
Ex. i. xsty Deq natus ē forma servi, matre pauxt, sponsa pauxis loco et cū
cūpiditate mūdo ōia desperlis. Esaie. 53: . ga nor Dei gloriā asserendi,
adeoq Deq gloriā sūR aliquā particulā in servo suo manifestari voluit:
(2) ne offendāt pastores exiguo xsti apparatū: (3) ist conditio de angelor

amicitia

88. annicitia reparata. vid: Gen: 3: . ministeria angelorū i veter testam: stebāt in respectu Xpi nativitatis, (ℙ) ūt testes digniter Evangeli. 2 Cor: 3: 7. mal ūtio erat absq̄ dīe: Rom: 16: . 1. Pet: 1: (5) ūt Evangelij conciōnatores subsecūta ℙ viler Apostolor fāma eō dignores habeant: sine disse, offic: verbi divini honorare, ō q̄ruq̄ honorē temporalē d. ūt verbū Xpi ex ore eor divina veneratōe accip: anq̄ novar angelicār com, paritōe ō exigamq̄: Gal: 1: . Heb: 1: . angelica comparatōe sonuq̄ ℙ q̄: colos: 2ō xbr. divinū dr̄ centū diabolicū ℙ: licet angelis nobis ō compa, ratū, Xpc habeq̄ ℙ i conditōe nobis i habitatōe; idē verbū ℙ angelis nūciati scriptū legim, geniatōnis: 2. Cor: 4: . laudē charitate ūt. ipse iudē emūx cū angelis gverfandes.

Fr. Gründ. fer. 2. 25. Xbr. 1670. in Festo nativitatis post meridiē: Luc: 11: 1. hon d gebürtsfest Xpi.

Quia hierdurch so bibelsch: s. p. laudamq̄ benescentiā divinā: ind: cap. 6) nahy i fama, ūt alij parūt infame: Heb: 12: . q̄m simil: Deg. Ψ. 21 Heb: 11: in Xpcm filiū: Deg Prophetā, Salvator: (2) ist ūnd gebohren: consyth mūdy: s. in maria virgine, nahy Hab: 10: . Ψ. 139: Ψ. 22: . (3) fründ, ūbrbar nahy: ba Le ad Xpcm tempora manuū: et q̄libet fr̄ctātis nascit i conditōe fidelis. (ℙ) ex maria virgine, ps̄ 8, et anke pars virgine: matt: 1: . n. Josephs Labūd domū ūdicabit, nec obstet long: vid: Gen: 8: . matt: 18: . (6) Zu Christ ūnd arcum laūt. ō astrist nōā angelor, d. semē Abrahe. Ebr: 2: . 2 Cor: 8: dual sitt ist unser alter: mūlt: v. ex ℙ tu cūlpa eō ō fruūt: stabit nahy mortuōr spiritata et vocata, Xpc nahy nahy indutatē sanctificat: liberat à morte et Diabolo: q̄n eo q̄ramq̄ aēm salutē: dicke Xpi dr̄ sūste Jesus ejus: q̄ Evange lio videlicet ūmpliebat Prophetice raūe censq̄ et indictiōe videlicet mūdi, Cæsar: Augusti: ūnd mūdat ō erat lūsoria, d. offerūt sortebat, deq̄ singulari directōe cordis sui dixit ūt Xpc i sua passiōe venirel: disse ōia dixerat, ja ūbbe sie: Jedermann, aller ūbjecti, q̄ Judæi dūx erat: disse ma, gestatis obedire. i. Pet: 2: . igr sub specie religiōis magistratūs ō negāda obedientia Rom: 13: . i. nahy timanis Autor: q̄: . gimq̄ q̄libet ℙ gdiae sui stahy: in comodi tatem ō i profectū obedientiā magistratūs: Cive ūbjecti dr̄ Caesy: ind: cattig fami, liā et facultates: ℙ Judæi, libe populo dūx erat: in religiōe i suis Matth: vid: Joh: 7: . hoc ordinavit ūt temporale centūdū, deq̄ ordinavit ūt messias veniat nascūtq̄ Bethlehem: messias erat nascitq̄ sublato sceptro Gen: 49: 10. Judæ: scipūl Loc. Joh: 1: . Sceptū Israelitūm scipio dominātiae, parūt 2, et 150. annō ante Xpcm ō erat scriptū i Isaia Davidica, sed mācia, bei: dūce aliqū subsistente, Synedrio dirauit, q̄ dr̄ Herodes extinxit: ℙ Judæi in nimā negligent et favent, ut magnā libertate gendūt, gravē nā dei: Jesū exp̄ient: in Christianos Xpm negāt, ℙ Judæi ō dei mandati servant in illog idololatriae ne lith Xpm unit Turcy ℙ. ut sua seinq̄ Xpcm Zu Loeth: Lū verō Xpiani scirūt, Xpm ō sua Judæi d. ut gentilib venisse. ℙ ō fili: eramq̄ in seinq̄: Osee: 1. Joh: 1: . Esaiæ: 49: . Gal: 3: Xpiang v. Xpiani vivere ūnd, ō scirūt gentiles, q̄s ō i. val Xpcm. Colos: 1: in confessu seinq̄ Jesu, ūt ex libro censūs diabuli liberati in libro Xpi scribam Esaiæ 49: Zach: 2: Luc: 10: . Esaiæ. 35: .

Evangel: in festo S. Stephani: Matth: 23:34. Siehe ich sende zu euch etc. Hl. D. Spener. 26. Xbr. 1670.

Angelica compar. haec in V.T. fuerunt frequentiores, hodie, postquam nos filius, q[uae] omnia manifestavit: Hebr: 1: . nobisq[ue] scripta reliquit, q[uae] inveniunt pastores conci-onant, o egemus angelis: olim pastores ut angeli Dei, nostri patres, q[ui] nobis o ita terribiliter comparent, n. angelicae paritatem timore et pudore [illegible]. et potest diabolus sub umbra angeli lucis subrepere: adeoq[ue] utilius nobis est, o ab an-gelis, d. ministerio hominum dei voluntatem discere, attamen fiat voluntas Domini. Sic in Evangel: videamus Xstum mittentem Prophetas, Apostolos etc. darumb siehe ich sende zu euch. nota. (1) mittentem, (2) missos, (3) terminum, (4) missio. (1) Siehe hier, observa beneficium divinum, ich Deus hoc, in statu exinanitionis et exaltationis: idem facit hodie: Ephes: 4: . cum Patre et S.Sp. Xstus facit id statu regium, et Propheticum: (2) Propheten, qui donis [illegible] ordinarius instruebantur: Act: 21: . Apoc: 1: . q[ui] Prophetas V.T. et loca obscuriora Scripturae explicabant. 1. Cor: 1: Weise, Apostoli o carnaliter, n. eadem erant simplices: erudit. v. a Xsto, in cognitione et vita o h. [illegible], d. et alios ordinanda: Schrifftgelehrte: q[ui] cognitione linguarum loca Scripturae ex aliis explicarent, adversariis respondebant, doctrinam amplificabant. Act: 18: . Ephes: 4: . nota beneficentiam divinam dona diversimode distri-buentem, ultime observamus hunc digitum Dei, et subtincta q[uae] donis discernere, ut, nulli negligantur, maxime donis instructi, der Obere gleichwohl, q[ui] o sufficit, ut, nulla dona habent, o [illegible]: n. Xstus eum instruxit: dona cit, disce q[uod] o ita nulla dona [illegible], o gleichwohl: (3) zu euch: splendidissima eruditio o [illegible] q[uae] in oculis Dei acceptissima: (3) zu euch: Theologis et Patribus: et [illegible] ad totum populum Israeliticum: disce Pharisaeum et scribas Theologis et Patribus: et [illegible] ad totum populum Israeliticum: disce magistratu et ministerium in [illegible] ce primae agi: et horum exempla populus sequitur, horum peccata in eis puniuntur: die mensch Richter der gefallenen Menschheit [illegible] liegt unglücklich an einem ort der Kirchen oberstand: etwan diese hier [illegible] wurde der teufel so mächtig, ad gott so allmächtig sein: gottes wort gehet zu fordersten mündigkeit bey andern nicht fortsich, so wird es auch an und gemeinschafft haben: ergo eorum q[uae] assistentia S.Sp: igitur in electione horum qui ratione q[uae] gloria Dei diligentior vigilantius: peccata populi magistra-tus imputantur, et q[uae] magistratus negligit eidem imputantur q[uae] dolo l. vincibili culpa tales eligit: Subditi v. orent q[uae] decenti superiorum ordinatione: (4) Sende alios immediate, alios mediantibus his immediate vocatis: et instructos fecit Xstus, qui missis: hodie et pro bona vocant, Deus, q[ui] mandat, instruit. disce Xstum ee, qui Deus, q[ui] tantis donis instruit suos legatos: sed cur hac tractatur hoc festo? quia doctrina erit q[uod] hac missio sit effectus nati Xsti: (1) Ex sequentibus ex textu h. doctrina erit q[uod] hac missio sit effectus nati Xsti: (1) Xstus natus fuit Pastor q[ui] ae gratiam patris revelavit, uo in Xto [illegible] disputavit, ad 30. et seq. [illegible] etc. (2) objectum [illegible] gratia potissimum regiliae Dei q[uae] Xsti nativitatem facta: q[uae] paucus natus pati incepit: (3) ipsum officium Evangelistarum ex Xsti nativitate fundatur: Gal: 4: . (4) hoc officium promovet spiritualem Xsti na-tivitatem in cordibus, sine q[ua] carnalis tibi nihil prodest: Gal: 4: . Apoc: 12: . Matth: 12: . Pastores ut qs. obstetrices hujus nativitatis, dolores partus gerunt Legis incutientes, et Evangelio parturientes, reficientes: Ergo honoremus legatos o quasi externe, d. ita ut ex eorum officio Xsti nativitas in corde tuo facilitetur: Singuli scrutemur an Xstus in cordibus nostris natus sit: sine q[ua] carnalis tibi nihil prodest, ubi Xstus est, ibi vivit, ubi vivit ibi agit: si sentis gaudium in divinis, bene est, Xstus vivit, scrutare an hoc sit carnalis securitas: vide amorem Xsti erga te: an donas eum intimius, ipsi vivis q[uod] ipse passus et mortuus, via sustentatis eum nunq. offensurus, ebriando, fugiendo occasiones fraudum, negligentiis pauperum, amor mundanorum: [illegible]. vestium et aliorum rerum. bene est, Xstus vivit in te:

90.

S.n v. vivere vie ꝑ more, et solatiū ⁊ ꝑsti mutuo late sūmore, ſo wir ſtu
das ⁊ gottol nahmen, Xſty iſt ō ⁊ die, wan ſie verwirklicht ō ⁊ de:
wonderſtig d nichtens, dennſtig barmhertzige, gütig ſtarke ſtroſt wo,
wir nicht ⁊ einen ſtroſt welchē ſeinen leib ō ſtroſt, ſo viel müglich,
ſolig ſt wurd: ſa ſortiora bēſtē ō ⁊ Xſto, ſo gſchwallen was
de gſund hastbes kost, ō an: ⁊ wird der ſi ſo viel unſeren
hindernis gwin: Sic v. Xſty ⁊ vivit, licet ⁊ beatiſſime,
ſerum Xſty ꝑ mihi mirifice, et ⁊ de ⁊ eyēll ayy de alimentis
gſorget, ⁊ ſtrictiſſime ō respicies, laudē de facies g Corinth, Xſty
vocat ⁊ de, de ⁊ illo: et q ja ⁊ labore facit, laudē fiet ⁊ gabris:
caro laudē ſeponet Xſty exō ⁊ ōib..

ſt. Paulus Epistola Festo: 5. Stephani Act: 6: 8. Dergleichen alt Hell Kräfften.
Pauſh. 26. ſt ꝑ pueros xſtiadung, ⁊ rei veritate pū ⁊, Xſti ꝑbis bona, malis poenas gſerre:
xb. 1670. disce: (1) humanitatis Xſti apostolos mittentis: id ꝑ hodiernū Evangelium mittit,
Epistola nūc de stephano lesetzt: bis nūchy mal ordinarie. actor: 6: , et ⁊ ternis ꝑ do
na ja ordinaria: d Evangelia mūl gleumſtū et xſtiſtū: ꝑ Stephano gſtigell: id ea ꝑ
dei fortē, ſtall pueros malis, Xſty ipſe poenā ⁊ 2 Cor: 12: vid: ꝑ 9: . Nec deo
grate ſie debemus, ꝑ eum nobis ꝑsecutor. ſ. mittit, ꝑ audiemus: sic ea obedientia:
aliorum eum dono credi nū vacūm, ō Xſto repletū, rebaptiſt: ſtall ſind die gſt,
gſt ꝑ alix temporis templa habierunt, ſed qb. nihil actū ō de vero deo ejus filio.
vidimus Stephani pugnā, ejus diſcipl, ⁊ particulare v. Exaltat vidimus Stephanū
pugnātē, ja g ſabeung ꝑ jonae ꝑ 9 cū pugnare: (1) gratie, bleibe bey d Xſtlig,
scholae salutiſte, dnum ſpes. bonū fūſt: illaq Xſty frequentavit, d. hoc
nihil valebat, ꝑ rejecta pristine argutia q rebat: (2) ſu precie, d. libertinae
forte ingenia excellentiora ē servis libertate donata, a: à Libertino ſi doctore
l. professore, vel bene libero dic ſundary adventibus, ſa scholae originē bonā
9 Xſti pugnarūt: ſta ſil ubi ſi doctor ō ⁊ ſimplicitate xſti moneſt, aliūde ac
ꝑ Xſti pugnarūt: ſta ſil ubi ſi doctor ō ⁊ ſimplicitate xſti moneſt, aliūde ac
ſi ſyllenlāt, dnd mei ſpiſ dnd bonyaind ſolle aūy leer gloſſy wurdy:
doctrina ō de ūtilitate scholarū: ꝑ defect ex deprauata scholarū, jam
Lucifer xſti edicens ō ſecy ad olim fūndi: Schola docent ſolē nosse deū et
nosse ſeipsos. Deg olim ⁊ ſtūxill, ꝑ missi, ſadie mittendi ſi ⁊ forma d. Titi: .
Magistratu ſit Labora Ecclesiæ, ⁊ schola erūdiendy: d. pater familiary in
Schola benē diſcend ꝑ quēq deceat: Deg praeceptore ſeny missi: Adam docūt
Gen: 5. Noas. Abrahā. Gen: 18: . Eli: 1. Sam: 1: . Samuel: 1. Sam: 16. Chiar.
2. Reg: 2: . Daniel Dan: 1: . Judæi: Luc: 4: . Labre, Raſſiny, Nastanberg,
Heidenyng: ⁊ Papatū ordinata schola: ꝑ pest aūrea bulla mūltiplicatā:
mūlta et mala schola ꝑ Defecty maximi, et ruina terrory: ꝑ corruptiſſe,
prauata doctrinā: ſt: erūdio ꝑ idolo colit, neglecta pietate: erūditio ſolt
mayrer bücher g xſt, ex ruina Ecclesiæ, reipūblicæ: erūditio ſine pietate ō gladius
in manū furoſi, Christum ſciamus et pueros doceamus, pietatē majore ea
erūditōe: ō negliginy erūditōe, d. restaurationy ex pietate: (2) Defecty diſci
plinæ, melioris ſtatus Gentiles, nobis defuit Disciplina ſtica ō Labouy boni
Mag. et ō observancy: (2) ꝑa reſecty Corporis ordinis (3) ꝑa nobiliores ō diſci
plinā, a. ꝑt sor relig: con: vet: diſci erudy laudes Libertinos, da auſ
nāhy, a. ꝑt sor relig: con: vet:

gott Ld. d. wahl ö qrch: gottloß. Ysrahels, Ty zeit: ihre regente, ün
bendige sprüchter: discipl glemplorer scholarē: glemplorer scholary,
Ty verlb scholar ö cūtalis, q ö docilis ist deckl: ö exercitatiōi ſ. Ty
tiliū alioy officiū ö fecisti, discipl glemplorer Ty ephoy discipli, discipū
loy parentes pastes scholē, fidei gentilitormēū: cerimoniē q Ty eccle
re ei dicūt ehn a fidei, ei qr res ūdig, largit. laudē xſty discere
vobis dabit y festiae.

Evangel: in festo Circumcisionis Luc: 2: 21. von d Beschneidg xſti. Kl. d. Sprüw.
Apoc: 1: 21: 22. xſty Ordnw. discipl ist in se, alterny (2) qr erga creā. 1. Jan: 1671.
Lrae! colosſ: ii: . cām ōis, efficiens et finalis. (3) q obligēs cūt creatūrā,
hoc, xſtianty? By ſol undūs et finis ōis vrary adionū: ſolē ſol unica lampa.
zis: Evangelū habitat i. de circūcisi: 2. ipositū nōis: pol. mensis ē de noie
ja de circūcisiōe: and. q. anor vidny circūcisoēxſtianis 2. anor sacramētū cir,
circūcisāe vid: Gen: 17: hoc ſolū ſublatū: in eig loc ſuccessit baptisma, ac re,
manet circūcisio cordis, ubi nota. 1. eig nāe, 2. necessitatē: (1) nāe q pa
penitentia, agnitio peccatoy, fidūcialē apprehensiōi xſti, novam obedientiā.
nota. 1. circūcisoē: Deg q ē foedy ſuū stabilivit: ſolē nor circūcidi ſt: Deūt.
30: . carnale Gpūli xſtiani vitā. mūdy. Eao ol resecare: q notatē poenitentiā
differentes: Gen: 17: . Abrahā ſa ei alior circūcidi: gratiā divinā oblatū ö
rejicimy, d. ad vice à Deo datas officiū faciamy erga nos et alios: (2)
media q verbū et sota: ſc: Lex, Evangelū. Baptisma nor Coloſ: 2: . Silvina.
q — habitat xſti efficaciā ſibi: (3) circūcidendy totū hūe, Cor: Deūt: 10:
Jerem: 9: . Lev: 26: Ezech: 16: 44: . diū cū vitiy ōib: ſubtellecty
natis cacitas, cōcupiscē, a. vel tale amor xſtiq, ab — nascib, amor
mūdany, inde verba cautelarē p. circūcidi. Exod: 6: Act: 7: . sed ubi
corda q circūcisa, externoy circūcisio facilē: hoc ē origo ōis bonoy:
q mensis mihi gant und auch dirol verch: Circūcisio ostat Gri.
stiōe Gpūli, circūcide igr ōe nati, origin. et actu Coloſ: 2: . per circūcisāe
vexabat fidei, endē ex evangelio nobis gingit: ita ūt q libie xſte,
Actores stamy: avare circūcide vr, agnosce detestabilitatē, disce saltari:
Gentib, observa juſtitiā, agare beneficentiā: ind — alia vitia. p. oēs xſti
respicile, Haec circūcisio corde ē ūnvisibilis, Rom: 2: . prūch la. q
visibiles, si quē inder ebriosū, ſuffū, iracūdū, avarū, ille ö ē circūcisy,
q ūr de q ūr judaea: Haec circūcisio sapiy derahē: q libie exercenda.
vari: affecty cor hūe Lebant, q ey d ūl zritate radices alioxer agnl:
circūcisio erat dolore et agnū gentiles dede cor: nra circūcisio aq ē
difficilē carni: rōnāciandi voluptatib: glemplū ö circūcisio. varūe igno.
minie diffamata: Gebi: ix: finſtig, finſtigs frostig, melancholiſſe
vaterlichſt, albero trag Ah, die ward Gl sind nach Gr Bratt ſind. ol may
ſich kimer hier auf Erdrūg, ſo lang die ward ſtill, wird d Leute
rauh, wida Obſtkag ſchlecht: ü. keine Frucht ab, ne nidcant ſpūli:
hoc ē ab pūlis incipiendas, q v. ſonig ē — hinoze ſt mūg, d aufſtel
xſte ö ſo bald als die ward, d Gerſten ö Gr Feldes reind alig gr,
wächſig ö ſonig kom: . quercus gloria hāc circūcisiōe vid: Bapt:,

Circumcisio narra & sine hac nemo deo placet, nullū sacrificiū
& gratū, ferendū. q: (2) sine hac nemo admit. in regnū dei: & q
nūq. fuit accepta, quā q ō amplig & ō eo statū: Cayetanus media
ex qb. Benedictae anni expectare possimus: hac ō circumcisio.
exercita et gstans ūsq: necessaria & ex suppradictis, n. sine ea
ist ūsus Christi, ūsus Ecclesiae, abundagia Bonū, nichil nūt, ō obstat
& den gottlosen wolle gesetzt: Ex. d sie Cauere moechū ūor Papst,
Deg malis grauens, eorū ō pūnens, ns. guerlast, grauiores poenas
offend: non obstat aber Baptisatus sūmus, ergo regenerati sūmus? Ex. sic &
ō Scriptura, n. q ex Gūdeis ad gentes, relabebat ō eand fūdei, si fidei
& nobis regnat, pejores sūmus ac si nūq. fuissemus regenerati: sed ita,
re ac fis & statū circumcisorū et circumcidentiū: si externa videmus
signa habemus ō circumcisos: erōdad nulla sit, publica scandala manet,
Caelibatū der xtenheit Bapst gewiss & erunga Bapstthū sey,
also wie vor falt: d wirt nur mehr ergo sey, d nū dy Bapst
& sindig ablas soll: wer soll nū denck dass diese Bapstthū
sey? D H. wird Engel und Christen Gericht dem der sie vom
teuflis regiment sagt, in der selig stym wird stand:
& allen darob, wie nun alles auf das ceremonien werck
ankom Cāp: Quota Beneficia accepimus? semp quota hac anno?
& p varios fines explicabat: 677: merit: Spiritualia maiora sū:
688: Baptisat ps: Spiritualia mūdy ō optimal, tū scitū gd. Jesus in cor,
dib. eor fuerit operatus: qd fecerit & usū S. Coenae. inde ad diligentiorē
circumcisionē excitat: sciēs audite minas domini: jā stent lapsū &
ang Christi termin: paenitentia, qi scit quot tempore restet ad finē:
videbis virgā & manū domini, videmq facer ignū, nescis cū oblig
interitendas: Circumcidamq igr, consideante necessitate circumcisionis
fidei remediū, vivae efficacis, apprehendentes, exercentes sacramentū
spirituale, oranter accipite divinū. ozemq, ut deg velit capere eg
gloriae & eōr gloriā: Collegis opto circumcisionē cordis, oris, manū
alle neben, fleischlich abschn, worinn wir noch auf menschl tand nichts
aufgotts all: sch, replead corda et Spiritu S.S. Spiritū, & nōn in
gloriā, magistratū et officialū. Circumcisionē à cordib. p ōia deo
dilectaa reipublicae noxia, repleat deg q pprīa gerunt, publicis q
& feruēt: repleat corda S. Spiritū amore justitiae, fidūcia fidei, etc:
benedicat reformatōi gdisse, ut renedat depravata, ait Zachil.
familiary. circumcisionē negligentiae & spiritualib, ut discat filiorū
et familia cūrā aia pprīa gis du ōi: subditis amā tonit. S. opto
circumcisionē ōnū pprīa valitudinis, & gratitudinis. Deg det gaistlichē
et ne seducat exemplis malis: deg largiat ain Christen & lust mag.
hāc circumcisionē, ain deg tollat aller & gstatū. p. p.

Evangel: Festo Circūcis: à meridie, hora 4ta Nachm. Dñi. Dñica infra Octav. Epiph: 1. Jan: 1671.

1. Lect: q: d ist genug d ihro die Strong angenom Joch & gebrauch habt, nach Heidn: ihrer verkehrt. nota: ad qđ scribat, Judæor et gentilem, q vixere sub vitâ gentilē: mali voluptate, q vixerūt luxuria. p. ō Exc vita sola patro bant, d. Exc q vitā & Evbebāt: ad mentem Dñi cor fruit: mūdi: Jungs sende d ab efficere Gloriā depravatam: jā tempus ēt emendādi. Glē all, deang et nat, ō q deang de majorib. cos: vigang zu gentiles, et Bonis externis apparē, meros conde vig q Dñi. vitia exhaustibiles sibi vidang, q Labeny & ebriet & peccato subeant: Idololatriā patrūt avari, Idōlatores, exterais reb. divinis acquiescēt: deang fleischl vitā Gloriā: Cogidang nos in Christo nos Lauti benefic: divinis et temporalib. affectat: ne forte Deg auferat, q gratis largitus ēja male impiorata & dat: Opto zl Deg will det q possibi desiderā à petentib, ō desistendi ab officio pstandi sui: Ex Evangelio con sideratione notā Jesū: nota tempus impositū: vid: Evangel: 8. die. Gen: ix: Disce qd scitl notēn cjg q: sc: Deg & ministr dia bona dnicāl. Pater, filij. SS. qrg sūt à temporalib. et æternis: Vi ostion nos Corresponding imitemur nā mūdi et diabol & diei vita: Exc gratia divina sāc obedientiā postul: ja sonst are an Adamo vivas in mortuq sic! Sanc gentilē à pietate deponē, ad fodg divinū est Ito parte reapsūne: nomē in ponētē: Gabriel nūcavit, Luc: i: inde à parentib. à postū ex decreto divino: disce nōen à sanctā sanctis eligēg. & pl memoria mūdy retinēt, computatur rē divinā agnōt, natu imponēter: inde mala rē q, s: patet et computat ad Baptismū ō comparent, ubi p: ella Baptisant: Significatiōe notā. Judæi familiare erat, nomib vel rē Gloriā vel pctā rē à deare, ut Noah: Hac. p. Jesg, tam salvatorē: matth: i: ipsa Salvā. Esaiæ. ix: Hic Jesg comparat ac Josua. Hebr: 4: Hic ō meg salvator, & salutifert rē divina, gratiā largit, in cjus nomē gaudēt ne, vo vitā: gaudēt fauste à pūpa q diabol, ex lugubri dolores mortis, mely somnāt, gaudēt alteri q pūsti sūt à fide illic à plenitudine: ō Sancti Jesū, qd deang de amore Jesū, malendū pl ōt peccata q pristinā, Re, nedicty Jesg tam dulcis sūt, Exc nectar et ambrosia pūs cordibg: mūdi Exc ō sentū, inde pūlabūl Exc ut Rhetorice exclamatiōt: Ita swel sūß Jesg dang mystb ghenck, swenl sie die swel lieben: oftang ūl aliqn gūtlā gōstent & de Jesu nihil sentūl, ut mūdanis ingratis: Egroti, avari, p. medicus, divitar q sūt, sūt à ōis salutaribus, ō ac, cedang ad eā, ō carnales, mūdani! gott woll sich über erbarmen, dann ihre andst noch erbarmt zwey sind, die ihr nūr selbst nicht über nūg erbarmet, et violenter rejicūt dona Jesū, die übrig mögt Jesu ōt sūt in die Sandig Lach, d Nachm Gottesdienst nicht Brauchg, wie sie wolly, d wird ihro Jhr Strafen vordammiß gnug: ich mag in Christlich ob schlendrich nachmach Ihr die, nolī Exbarnare vām Jesū, & nem Exc Exbarare ō andere q dūlcedinē Lachung ex novis Jesg & sensū, Exdie vitā novā incipi: ut, Deg gratiā largiat ad ām beatitudinē: /. Ihs Mrs Jesu Christ Hülß /.

94. Evangel: Domin: 1. post Epiphan: Luc: 11: 42. da Jesus gerecht sache als mgh.
K. 2. Pons. 8. Jan: 1671. Anstandung Gb Thorian praxin rejicit: videamus applicationem Baptismi, inde manabit doctrina, q. Baptismus non tantum ab omnib peccatis: argentea cana &c:

1. promissio nostra angst ne peccatum peccemus, spondentis entschuldigung. e. respondung sa. es entschuldige dem teufel, alles seinem unrath, und d. moralisch appigirt: Jetzo sondern de fide passive recipienda, et in ordine divino aspectanda. Heb: 1. Pet: 2: . ejus promissa servemus. 2: excellentia donorum q. recipimus (1) filiale jus, q. regeneratio nos ex filio dei filii, fratres Jesu: filii diabolo patre ex facti, o sunt soliq. Dei filii: hoc mutuum dignatus sua adsumat, q. hac gratiae adoptionis nihil 3: Qa exhibeamus nos patri, ne dedecoris sui, ejus exemplo requamur, (2) meritum Jesu, Gal: 3: . ejus justitia fide apprehendum, q. sic nostra fit ex gratia: Qja o repetamus peccata nos Jua: Rom: 6: . liberati a peccati et diabolo, o denuo servi: recidivi les ad peccata servilia, q. injuriati liberatori: 1. Pet: 2: . Joh: 8: . Rom: 6: Jul: (3) illuminationem, renovationem, in Sabbatismum S.S. act: 13: . 1. Cor: 3: quovis vitae largitus, eja ne ambulemus in tenebris, renovati o resipiscamus, et o exspectemus.

3. Periculum imminens: n. (1) Baptismi peccata gravissima, si q. dum ex malitia sunt, quia o renati: (2) beati Lidei et Sabbatismi accepti nutrit ex parte nostra peccata voluntaria: (3) poena Baptismi gravior et peccatis et o reverentiae. matth: 11: . 2. Pet: 2: . n. Baptismus et regeneratio nec deus damnosa fili: q. Evangelio viso. (1) patienti misericordiam, (2) Jesu similem. (3) Jesu remissio, sua videlicet reverenter patientis Jesu q. veniet: sine mutuum aber ut novum autem q. gesinnt: nota. 1. Corinthiorum admonitionem, aber conciliat pio, nihil, sc: remissio Jesu, parentes erasi peccatis, die maria Josephi. mutuum citra fundamenti, forte praeviis gratia movebat, ist o dubitavimus ein ob gratissimum et abigh. cultus Dei: hoc culpa parentis gravis erat: filio tantum o diligentissime curare: vide testimonium peculiaritatis apud regenerabos subrepentis d. magno dolore agnita. disce mariam o sine peccato filiose, ut verbum Dei pia: ipsa in. q. felicissimum et optat beata ista der mutterer: Nostri parentes, filios negligentes, sicut filios suos o ista duce S. Spiritu, d. mala mater male facile in flammam: Dora q. dirit q. multis annis o corrigit: o pulla filia hinc nihil mali faultzu et passum: in Spiritu alibi securitatis sung, in tempore nihil. vigilantissimi: Deus o judicabit q. d. Satanae, d. quando ipsi aufquirit q. frustra eum laborem, munere labore q. rebati: q. bonum! Ubi nam nostri parentes hic inutarent: dise ehe ist die nothwendigste in d ganzen Matth: omissio peccati loco parentis o gravissimum, parentib. de male filiorum re, gliedern, q. dat, et der q. inde sedulo, serio, gravati eam negligentiae parentis negleata cura temporalia q. rere dementia e: hoc bona q. manet in altera vita: q. hinc discebre o sufficit, Exceptores stunt: q. d. q. sedulo cat filios! exercendo, subigendo, gute indulgendo! gravis agnit, qua eos occidi: q. d. q. nec alias q. mittat disciplinam filiorum! parentis Xsti q. filios inu equales et amicos: q. sibi o erat, sic el nos, ut o q. mus obi: disce q. hoc Xsto spiritu aliter animat: (x) q. modo admittat: ille nobis condonando admittit. i. q. peccata malitiosa. n. q. hoc peccata agnita januae Xsti, Xsti excellentib. 2: q. securitate, hoc pessima sedis sua: angst ist si misericordiam Christi &c. q. mir gott kan mich o erbarmen, wird mir ihn wol &c. gnug thun: inde incipimus levia peccata et in maximis desinimus, putavere nos Jesu labore Xsti, et longi

d Longÿ ab eo semp recedendo. Vt in lentacõil spiritus abil. a. sm
te Deũ offendẽdo agnoscimus, (2) q̃d sequat amissiam, i. e. sentimus eũ ab
esse, quãd adest, vel absentiã ẽ curamus: si Spiritus S. monet, nec audi-
mus: abstrahit Judico Scripturæ, q. v. audiãt S. Sanct. illi te. q̃ vel Deũ
sed: 3 ẽ q̃ vel ubi ẽ, sed si cãt vale! sin vellẽ absolvi sẽp abeũ
ẽ, nolle Deũ, dare mihi Deum = cum tandem mutuam
te q̃ tenere Deũ ẽ inveniãt, q. v. Spiritu S. sequãtur: q̃ sentiens dolebat
credit amissũ Deũ. et à dolorosis inventũ in loco ubi vellẽ q̃ri.
(3) q̃d faciendũ? Vt. q. i. grãa Dei, Spiritus, ne Deus expellat q̃
cãtus Scripturæ, q̃ caveamus: cunctanda diu tecum deliberãs, an ad normã Divi-
no Evangelio compositæ sint: seculares maximè noxiæ ẽ, Deum offendũt primũ
ambitiosæ pro dextris: Ps: 119: . q̃ ne peccata debilitat Spiritus Dei,
rata caro: v. cogita semp q̃ tuæ tibi cum Deo gerendi an tolleat Jesus
lecti: Ps: 131: . vide an cor tuũ sit incensũ fidei, et odio peccatorũ aliãs
dilectionis et acceptionis, cum Apostolo ex invocatione illorum q̃ gredendi: Si
habet Christus, gaudete, et cura ne amittas, amissa v. q̃re sine intermissione:
hac pœnitentiã: Consolatio ẽ Christi magis q̃ nũ ẽ tibi inveniat, q̃ tua cor
ad q̃rendũ Si. Ps. S. ẽ respicimus, restat viã ad eũ dirigere, q̃ si eum ideũ
inveniamus, reficit cor molestiæ q̃ q̃rendo habitum, et q̃ amissi q̃rebãtur
agnovit, iterũ inventi diligentius observat: Sic dirigente Deo ipsa pro-
cura Christi tibi ita Ps: Deo gloria!

Dominicæ: 1. post Epiphan: à Meridie de Symb. Apost. hora assistãtiæ Dñi Pastoris. Ps. Dom. nono Jan. 8. Jan: 1671.

novũ annũ incipimus, ultimũ velerib. precabãmur novũ annũ ẽ in
cepissent! nosse Christi nõ cãt, ut non renascamur, cives nõ esse Christi
civitatis Adamæ, q̃ ẽ ẽ pœnitentia discere, desinere Adamũ malum cogitare et
peccata sapere: accede, assertæ fraenare, et cõ bonis cogitatis p. vivere:
fide vivere: p. Ephes: q̃ . magnũ peccat ẽ alienam gloriam audire,
illud q̃ vero agnoscere, nec in se amendare velle! vide vitã vestram
ipse Evangelium Christi! q̃ talem vitã agitis, q̃ gentilibus ẽ Christo offendiculo:
Cogita q̃ beneficia tibi Deus exhibuerit, q. malis te eũdem offenderis, si in
hac q̃stione ẽ q̃ de versaris indep enendi vita studes, peccatorũ ẽ: si
hoc plane ẽ facis, si ipsa hora damnis hæc Deo: Quæ q̃ gressus
Deũ invocat Christi, magis de Deus nisi ausis: q̃ desert pœnitentia, eo tepe-
re q̃ gaudet vult, pœnitentia gaude ẽ Christo: Tu Christe resipiscere: p. Pœnit:
der creatione nos monet ad emendatam vitã: Jam Conf. Fabiny
terram: sc: globũ terrarqueũ dicit. i quando factus est? Vt. ex chaos q̃ erat
Semã diu vers. Deus terrã ab aq̃ separavit: dicit Deus te Deus ordinis Ephes:
2. Tess: 3: . cæpit si ẽ vivis in ordine Christianismi, Dei filij Luther: vix potes:
2. q̃ sit terra, Christum et duãs Elementa, possit inde aqs aere et igne: vide
origine Lutheri, unde ortũ, cod reperies; Gen: 3: . notabile Dñi Pastoris, q. ẽ resipis,
abis donec Deus vos abjicat: Syrac: 10: . aiam habeam à Deo, stabilitã ẽ
stat negligentia corpus indulgere: Phil: 3. 3. basin et loci terra: Vt. in
medio mundi, ut coeli cubi partibus sit Christus. ita est: suo centro nixa:
verbo Dei teneat. Ebr: 1: . adeamus in sacra sanctuaria Dei mei q̃ tua
manu ẽ penetrat; illuc veritatis credamus, ubi Christus te in vita Christi
ẽ posse salvari, id q̃ Deus sedũ donũ calumniam:

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

96.

Ꝑ magnitudinē, incizen 5400. 1718 semid ameter: 816.
ūtilitas manifestissima ē, ad vitā et animā eam agnosce beneficentiā
creatoris, q̄ nihil te ex es, ⁊ q̄ tandē reperies: ō admirare domū Dei: in
templ Dei, miseriā fabric: ꝑ i.Cor:7: . Ꝑ finem; Luc:21: . annihila
bit: Luc:21: . 2.Pet:3: . nota xpō externa corpis sui assumeas, petrā
ē saltic. matt:16: . Lapis reisg. Ꝑ.18. Isai.28: . Rom:9: Luc:2:
Xpō portat dolores nr̄os ⁊ cās; se: peccatis: dūra molienda: Luc:23:
Nos maledic vermes terrenī ꝑ benedictā Terrā xpī regibilē: xpō
ē Dēi nr̄a terra, na vasalli. 24.Ꝑ. matt:25: Luc:12: . rāde Deg posset:
q̄ dicatis deuter ꝑphetes, pangere lūc̄ rander ꝑ postea vesti patrimoni:
Deg bona largit, ut gratiam ferat: videte corpa sabenu terrenū
in terrena agiung, tandē terra fūt̄: aligndo frangeſt vas terreū
et ꝑdibit nomg tōo:

Fr. 2. Dom. 15. Jan. 1674. Dominic: 2. Post Epiphan: Joh: 2: 1. Am dritten Sonntag Q. Cana: ꝑ.

Beneficia divina accipientes grati ē debemg, ꝑserta ⁊ S. Gerai früchg
cuidā ē dānd: (q̄ firmāo fidei, et inhabitāo xpi früchg ꝑ ipsig sacrabrech).
(ꝑ) gratiarg ag. (2) amor erga Dēz. (3) amor erga xpm: (4) patientia ⁊ ad
versig. (1) corporaliter refecti gratias agimg: multo magis hic: ꝑ: ecclesia ci
domi, semp corde et ore Gib. et canticis. Dēz gloriscemg, q̄ sid andes magni
ficū Beneficii ex parte vra ꝑ indignitatis, et egestatis, ex parte Dei ꝑ abūdā
tiā Dominē majestatis corpore et sanguine filii nor refficientis: hoc sind cogi,
tanda et colloqa vra: hinc sentiet beatificari in habitaōem xpō: hoc ē mortē
xpi nūciare: 1.Cor:11: (2) amor excitet, et gfervet, q̄ sub peccatis remūcabil
ad ꝑfectam ꝑam: hoc diligentia ō clandat ūnig Dei: ꝑdic: Deg nor pōig ama
vit, xpm vult robiscū ūnire: q̄ es amorē xpi recūsare andes: 1.Joh: 4:
xpm loqg ⁊ amat, et amorē expirat: si ꝑ xpm ō amat, ō servent amorē xpi:
(3) aer boier bene, et male factores, ⁊ corporalib. et spūalib. ūt ꝑ bona fac;
endg: et andē xpm redemit: ubi xpm ⁊ nobis ūnit, amabimg aer, q̄s xpm amat:
(4) expectanda ac voluntas Dei, q̄ ꝑ nobis ipse morting ē, ipse salvator variē pass
ē, conservare gerens nobiscū et religio nostra ē, ferre xpm crucē: hoc fruchg
optare te Spūsc: sancto ō resistamg: idq̄ ō unō die, sed semp et langūente
finissimo ꝑposito coctāo retinenda ē, novo pacto et ꝑposito: infirmis v. q̄
post evenū hoc ō sentientes dolent, scrupule ō facimg, d. secūrae obligmūr, q̄
fruchg hoc negligūt: ⁊ Evangelio sc̄ae visō, videmg (1) mystae. (2) in vitae
xpi et malicis: hoc videbimg defectū viri et intercessiae matris: hinc dr
et an vinū p. sc̄e Joh ō xpi. nota, ꝑ. defectg vini: ⁊ inr̄ vestiae matris:
ti Judeis gpriet erat q̄by dā ceremoniis ūti vino: Judic: 9: : nota licut scripm
ō ꝑst vini ūsc̄ sūsse ante Noah: ally abūsi ējg magnum ꝑst, ūsu ejg in. temne
licitā ad gfortiae corpis et decentē lactitiam: vō gebrauch, ō ꝑfficacibat ad q̄
religiūm erat: hic defectg Mariabat laetitiā et sponsi erat dedecori, potissimū
v. q̄ ad q̄dā Judaicas ceremonias vinū erat necessariū: pan̄ q̄ō ō valebat
hā cibō aliūd comparare. 2. dic Mutter, q̄ matrē sponsa ajebat: ō ajebat
Ꝑphibitaēm i.Tim:5: . d. ex suo incōmodo alios scrupulabat: docet aer obligatos
ee ad evitandā gtinctā ꝑximi: maria hic ō dr. noīe ꝑo, d. mater Jonani, ⁊
q̄ xpm eidē dūrg respondit ne dūbitemg eā fūisse matrē, tūm ūt videamg
fidūciā matris ejg intentoēm, q̄ aliq̄ matris in pōtē gtendendis: filiq̄ aspec

auxilio ꝛ plorantes (1) tang. agnati pro(2)tang. invitare honorati (3)
matris pelliu ꝛ ꝑ recessum: Maria sic lapsa ē, tabitq; obs, q̄ orand
fideiꝰ dignitatis sue, a. mediis insarentes: ex hac caa Deꝰ ō exaudiū, a-
pedire affert: Verum ꝺn̄ ihu, q̄rit unde maria scipit Jesu sic pro salute
pro. ō ds: vidit xpi miracula, ꝯsticior, n. hac ni sacūt primū fuit: sed
maria audit testimonia pastoꝝ magoꝝ, Simeon, Joannis, vocem ē coelo
sapientia puericia, unde ea ds potenter facile credebat, Prophetary dictoꝝ
gnara: sic tabi ē, mody xpenditi ꝑ aptum, soly defuit Deo monstra
re, id q̄ nor facamꝰ, citra ulteriorē posse labe, peccavit v. maria, dū id
se gre matris monere pot credebat, eiꝰq; auxilio tempꝰ q̄ser debuit: hanc sic,
piendam capiuꝰ ex responso xpi, sp matrē in officio messiano ō agnoscentis,
sibiꝰ tempꝰ auxilii reservantis: maria fuit exempla effectiū humane, pra.
gilis tu. aliquādo lapsa ē, xp̄o ē glia sanctissime virginis, et Benedicte q̄ fil
mulieriꝫ, ꝺn̄ pontificis notasti: q̄ Maria ignominiosa obloqui, ō ē digna morte
et sanguine filii exigente: disce ehn. deū ō verba, sed corda orantis respicere:
e.g. orauꝰ bone corporale sub gratia voluntatis divine, interim in dio possibilꝰ
ut q̄ petimꝰ, et erga tardantē ꝑpatientes simꝰ: hac caa ē, cur Deꝰ multas
orātes verboleng benē gravatꝰ ō exaudiat: Doctrina ē: q̄ Christianoꝝ cō,
gitis ō sit alacꝰ crucē: sic deficiebat vinū, q̄ cū dubio alia necessitas: sin,
gulis facilē alacꝰ, economia multa Deꝰ sit, polysimū accendente malo, bello, etc:
idq̄ hisce temporib. amore carentib: sepe defecit ō tm vinū, d. ch. panis:
alii filii carēt, a. vix visor auctūr, a. eoꝝ regula expirat, ad miniū curis urgēt:
alii egritudinib. ꝺn̄ ob. plura ꝯsingūt, q̄a singulis: obstat hac sciꝰ? Rx: sed deo
mores, ut sciat hac ex ordine divino ꝯingere, adeoq; discant (1) Juvenes, q̄ sit
gitis, ne illicito modo ad matrimonia q̄ voluntatem parentū ꝑpendi: n. q̄ inflexibiꝫ
nē q̄ voluptabil. desiderio tabescā inveniendes idem separati volūt, nūq; Rx pia,
nis ō compendia petrant: sed discant, an tempꝰ sit matrimū, ipsiq; magis cō,
pelat, a hac celebrari, vel gignū stabi deo magis servire: (2) matrimonii ut ma
rito inde discat, d. ordine divino adjutor ē. 1. Cor: 7: adeoq; (3) matrimonia ad versa gra
in nuptiis ō ēe mody solvati, d. decenter serveti: (3) matrimonia ad versa gra
gentib. nec nihil nova accidit, q̄bꝰ ō illa manēt ac alii q̄ solor deliciar sibi fin,
erant q̄sasi: q̄ bene faciat, orand, auxilia q̄ divina expectand: Consolan
tur licet matrimonia sit scabra crucis, ē hm. ordo divinꝰ alacꝰ crucē ō lectati vita
dei: d. castigatae paterna, bona spiritualia et temporalia augente, ubi multa
crux ibi multa consolatio: 2 Cor: 1. multi Juvenes, sola fuga temporalis adversi,
tatis gignia fugientes, cooperiꝰ und algentes, aptiora corrigerent crucib. matrimo
nij: hac ē manꝰ dei, deliasent ad multa peccata: Deꝰ caa ferre juvat,
tandē aer adjutator tollit: interea vocat, mirū scitu est quō hanc:
tandē veniat, ad lucrum nata utilitatē ē vinū lectitia, Deꝰ adjicit.

Dominic: 2 post Epiphan: à meridie In Symbol Apostol. vespert: q̄ St. Domnoſtaſy 15. Jan. 1671.

Syri q̄rit dea fraudē mihi: Reg: 20: q̄stio q̄sita: dicta ē: Elisei: ō capebat
sitan ingentē vim, tā exigua manu fusor ut: ehn dicta ē, q̄d de pluralitate
deoꝰ dicit: (3) blasphemē negat deo adjutoria: (5) pnicioſa ē hac dicta, n. 100000,
pediti et ad 20000. viri occisi: (6.) mendax dicta ē, n. Syri q̄rebāt expti: et deꝰ
ut creatū ire nequit, mari, coelo p. ō xpi ibiq; regi David legati vitā ē, q̄do
mari vita aliq̄ petatur: ea q̄ extrayerūt, q̄ nihil lucri tandē pr. mortis: circū
stantib. dei miracula mirantib. respondit, sa crosse cum dō d cōstat mei ē d meis q̄

98.

conf: Patrē creatē terre vñ eam aq̄ in creatā ; cū terra creata aq̄. Gen: i: . ubi & terrā illā globū terraqueū, aq̄ tertia die separata dr̄: & gredamur à naturalib. ad naturā, aq̄ ē. hūi dē grave elementū. Ps. fontes, Gen: 7: 8: Ps: 74. Prov: 8: . Dan: 3. Tob: 8: . aq̄ magnā bonā dei: dr̄: ei separatā aq̄ à terra docet separatā ecclesie. ab ei multitudine fidē: plig dr̄: & fore salutis. Apoc: 7: scalē rigner varie variā flumina facit, landē in mare se fundentes: multis alt̄ fluit de viris, scalē rigantibus. in altis: montib. aq̄ venit ex mari salso & salsa. alia calida Ps, alia acida, alia salsa, alia amara, alia metalla gerit, alia liquidē facit: Hereb cosy aq̄m dedit: Exod: 17. vid: num: 20: . ex aq̄ vinū factū fos: 20: . hoc clemēte celestis ē pat, alioq̄ longē utilior dr̄: avet libenter oculos ad cela tollit: ē grato landē aq̄ ē dubiq̄. Luc: 16: Inde dicit scalē rigne. Jerem: 2: Zachar: 13: Jos: 1. Joh: 4: Apoc: 21: . Apoc: 22: . hoc scalē rigo negligit: Jos: 1: . ad abū lenit. noxia dr̄ Cor: 2: . alibi magis alibi mēng aq̄il. i. Petr: 3: . hoc effectū ē cū terrā & fluvior Apologo: ex fontib. fidei: & fluit vir landē mare ecclesie: hoc aq̄ respicit precabr affectus: disce in regimine aq̄rū, ut patientiā dei, suppressa mentem sue ut ei alioq̄ cor explicat, ad fontē Joseph, Xpm, (3) Mare cingit terrā: dicit in S. Matth. Ps 107: : sine fundo: Gen: 7. Hiob. 38 . alibi alioq̄ ē, alibi fundo ē: venit: s.s. mare dēs aq̄s habens ē fil gravior, colores varios gentes, vitia generat, cadaver expellit, aliqs morbos curat: Jerem: 5: Ps 33. Ps 65: : disce majestatē dei: agnoscere. Jerem: 31: Matt: cū deū ē offendamus! aq̄m invenis cogita alia ut aq̄m baptismatis q̄ cū verbo vivi sacrat: Tit: 3: . Isaie. 1: . post baptismū relapsi: in peccata, aq̄m intuentes cognitā aq̄m poenitentē a lacrymanti cū Petro, peccatrix. Luc: 7: . et recepti ē gratia divina recipiat aq̄m crucis. Exod: 15: . q̄ ipsi salutare ē, in Xpo Jesu: landē sequēt aq̄ gratia et gloria. Isaie. 43: . Jungū aci, vel plenā scripturis. Ps: 11: Deg timidos tentationē post N. 1. Cor: 10. vid: Ps: 36:

Ex Dñica, Evangel: Dominic: 3. post Epiphan: matt: 8: 1. Da Jesū hom, Deus servat q: ex. uer: 22 Jan: 1671.

Sterby fugiens et oeconomicq̄ libuit sūas regulas divinas: jūg studiosi officium maritorū. i. Petr: 3: Colos: 3: . (1) ad q̄d teneat? (2) cūr teneat? (3) q̄d obtin.

1. amorē: 2. cūm, 3 regimē: 4 patientiā: 1. Colos: 3: . ō adhereat aliteri, d. dilig, gat ut Xpm cor: idē amor sit erga uxorē, q̄ cor Xti erga eā: amor exercēat alib divitis et temporalib. fragilib: 2. cūra alimentorū, defensionis 3 vir capūt ē. i. Cor: 11: . regat in spiritualib: exemplo admonitionis, et in casū necessitatis modalā correctionē, q̄ malo filio erronea taliqua addita discipl, modalē reducat: in temporalib: ut habeat sūam regimē: 4. foīa Ps foīer, tolerandā Ps in frumentaceā corporis, curandā Ps: aū infirmitates emendandā: ō cū dilig d. modaō: q̄ hoc peccat, q̄ alias frequēt faciat. 2. cūra ō diligit: cor negligit, alimenta ab uxore Xpo possit lauter, cor ō descendentes. cor ō regentes ē Xpm alib. et corporalib p. malē regit, q̄ dūr: Ps mulieris. cor ō mulcere d. cū impetū corrigentes: a. vehemens impetus momentū ō audiat, a. malē narrandi: (2) cūr hoc debeat: i qa Ps infirmū, corpore aio, 2. Ps heredes gratiæ, et dē deū p. Paul. Gal: 3: Prognativa sexq̄ ō fa cial sexbus, pia uxor dei accepta ē qū maty viz: 3. ne oīaō. 5. ē, cūlty divino imperat q̄ uxor malē vivit, ō orat, d. abominatō ē ois illoy externy deoy cūlty: Diat 14 q̄ uxor malē vivit, ō orat, d. abominatō ē ois illoy externy deoy cūlty: faciaty cūra landē posteriū. et magistratū ē Ps:

Evangel. dicit leprosi cura. 2. sanitate servi, ubi. 1. Implorat
Centurio, 2. Christi auxilium, et ultimum quia in summaritis tractandis beneficia
(1) Christi commissio (2) fidei Encomium. (3) auxilium: (1) committit Christus, ich will
kommen etc. nata promptitudine amorosa! vix quaerimus Christus et properat: quod dat, en
nobis tamen utilia; quando Deus statim juvat, ut illo regio, fides de
facit, nihil Christo medio prescribit, eum medicum putans, tamen fide excellit: Regius
auxilium filio, hic servo quaerit, Deus personam non respicit, d. servum aeque estimat ac
regiam personam, hoc regula charitatis Christianae: ex necessitate omnia ultra personam
regiam respecti quantis: Ich will kommen: supereminente gratia plus committit, quam im-
plorare poterat, idem Deus facit quotidie, donat saepe, et nullis auxilium fuisset petere.
ergo fidamus ei deus gratias agamus, praestat centurio: Ich bin nicht werth etc. hoc
intendit Deus, dona dando, ut fidem incendat, eamque in fructibus intueatur aliquando
ut. deus auxilium differens fidem probat, adeoque et dulce et amarus, adeoque quotidie
eundem finem aspergit, sive det sive differat Deus auxilium, fide: n. Deus in benefactum
dicimus, omnium optimum semper largitur fidelibus: (2) hoc fides laudat. Christus admiratur,
dicimus, omni optimum semper largitur fidelibus: Christus divinis attributis
sc: honoravit centurio, mirabatur tantam fidem in milite, hoc Christus divinis attribuit
tis non semper utebatur, omnisciens non exercuit ut in fico fructus quaerens: sprach zu denen
die ihm nachfolgeten, et laudabat centurionem in facie: solchen glauben hab ich in
Israel non gefunden: sive sit maria sive Apostoli, de maria non habemus fundamentum, de
Apostolis multas infirmitates hinc inde legimus, ad minimum tanta erat fides,
quanta Christus non excitavit omnibus suis gesit apud Israelitas, Centurionis fides v.
major erat, qui hic exalti gentilis, et non habebat tal media fidei, notitia
majora, qua hic excellebat: hi erant
majorem alium habebant, sic v. fiduciam quia omnia fidei et, excellebat: hic erant
majorem alium habebant, sic v. fiduciam non excludo fidem, dummodo possesserit legiti-
miles. Nota. (1) militum professione non excludo fidem, dummodo possesserit legiti-
ma vocatio, d. relictis qui pecuniam ad aliena bella vocantur, inter 100, vix unus
juste vocatus et: Romani milites legebant ex subditis, et subditi magistra-
tui parebant, d. qui alium se vendit ex causis falsis, et ad alienum lubitum damnat
solatium non habet, in sacris literis, eos precipit temporale et aeternum manifestis-
solatium non habet, in sacris literis, eos precipit Decalogi: (2) hic incipere
nunc, militis vita nihil est, quia contraria invasio Decalogi: (2) hic incipere
fraudium multi inter Judaeos et gentiles: (3) vias Domini absconditas:
hic Gentilis habet majorem fidem, quam qui in Ecclesia visibili versantur, quibus
nemo videt, ubi quidam maximam fide pollentes splendidissimos Pharisaeos
hoc in oculis dei vincunt: nec manus Dei inclusa est quae fidem copiosissimum
largiatur inter erroneos de gentilibus aliquibus subjectis: (4) fidei firmitate non
esse fundata in solum scientia, n. sic centurio tantum non sciebat, quantum alii.
(5) Luc: 13: venient gentiles ad regna coelorum: Esaiae. 35. 49. 60. 65: 66. p.
hoc Judaei nolebant credere: ipsi Apostoli dubitabant Actorum. 10: Ephes. 2.
non magnum Dei beneficium, nos ex Gentilibus, ad Dei regnum venimus: quia nostra
hoc non merebatur: Rom: 1: . non amplius vivamus ut gentiles, cura ventris:
sed vivamus quia ad fructus fidei vocati sumus: In regno gratiae habemus majora
dona in novo quam in V.T. eadem gloria tandem nobis futura est: aber die Kind
der Reichs, solln ausgestossen werden, hic sunt, Judaeos plurimos excludit: restat
bis nun der Kind der Reichs, d. non sunt in veritate, rejiciuntur in die fin-
sternüss p. infernum: hoc est judicium divinum super Judaeos, qui hodie vitam severam
Deo non placet, nisi revertantur: sola externa eorum baptismo aber vera fide
illis ad salutem non sufficit, illi qui defectu fidei rejecti: Rom: 11: Nos filii
regni cureremus, ne judicium divinum incidamus, aliorum exemplo cauti:

3 Auxilia q̄ stat xty absens: solâ fide cent̄ris aūpibū intebat; si pariter nar ō accipiūt, defert fidei caā ē: fides ō rōne verbi, i. ipsa vel q̄ verbi petens, fidei ō ē, i. ipse filio pessima: xty sanguad morbis sicūt loo servi; hoc testimoū potentia xti: Docterna ē, fidem pac aliēn ⁊ temporalibū beneficia acq̄rens.

Sl. Dñica 22. Jan: 1671. 2. p. Dominū: 3. post Epiphan: post merid: ⁊ Symbol. Apostol.

Ps. 104. admiratē dei. Dñe q̄ulta q̄ benefica tua! ō q̄ti ⁊ nata q̄ dei ⁊ ea ō possit! d. creatar videt ar̄ti ⁊ creatūra: eidē gratiar agit: dñi ex seboval. nihil habūit sibi, d. deo creata; q̄ erat, ut exist. Apoc: 4: Jerem: 10. aiy ogā ⁊ zaq̄ Danil, magnitudō coeli: Jerem: 31. altyde terre hyr. ⁊ xti-bilitatē marie. Hiob. 38. magnitudō coeli: stellaq̄ terre. p. ōia q̄ excelsa: ubiq̄ benefic centia dei na ōia reptil: pegetes ⁊ arg̃ gen̄ floreū, terrā et mare benedic: rone dñi: ōia ut venena utilia ⁊ suo ordine, ōia q̄ in ordine suo bona: Hoc ōia fecit Deus, ut ⁊ pietate potiq̄ ea diligemūr quā curiositate: naam scriptur: contra lunicul, et nūq̄ scriptura, aptius d: cogitabet vanitatib. implicamur, q̄dni creaturis in lucrq̄ creator: abutimūr ad depravata, benefic centia dei erga q̄; nō loco relaq̄ naturaq̄; ⁊ consultabimq̄ aliq̄ creaturam terre: (1) Volū creā 1. verbo dei p. alia aerē pisces cantilenas agentes, alizti intellectu ad bonā. p. pulli nūmat ad vesp̄ā rendo decent aptā, soliq̄ expositi qs. instinctū: q̄ apū diligen lia, q̄ cura, diversas pabula recipientia, laudē magistr efferentia: pt ars volucres dūct Dei, q̄ pollentiores, ut insecta: cauty ergo dūlitatē: d: nec ordine divino in ordinē majori cura stirpq̄ Deo. Ps. 147: matt: 6: Luc: 12: mutt: 10. dissē ab avib. prudentia et sabellatē: matt: 6: . lenguntia: post scite cibū et potū deo gratias agēs gallina docet pullos defendā, colebe simplicitatē matt: 7: (2) Bestiar: q̄ sensū Dei: formica laboriosa, prudentior, Proverb. 6: 30: ; formicā gregalē, q̄ediū, q̄ arena faciūt, q̄ di cauq̄ de armentis, mutuūdo bestiaq̄ docet abyssū potentia Dñdei; in terra polissimū xti, nar ferendo ō ⁊ q̄ dei ō credūt! Hiob. 12: Pisces, varū generis, alii aliar aq̄r q̄rentes, s.p. gloriā deo creatori! conservatori, mūdipl: catori, (3) seq̄ terrā: terra maledicta ⁊ post benedicta varias frūctq̄ ferē: q̄ nec ag̃ q̄ sed ab-dat copia adeoq̄ crediūg ⁊ deū: creatōē, paternū, aptitudē, Hinc de Deny virtutes: gratiar, p. si cūt ōia creatūra faciūt aiy volūtatē: ad exemplē terre q̄ar ⁊ se renovāt nar renoveny: ita creatūra vocāt et natus ab ad deū: cui gratiar agentes eterna desiderem!

A. D. Dñica 29. Jan: 1671. Evangel: Dominic: 4: post Epiphan: matt: 8. dem xpiffles xti.

Leges patrie verbis mūda xtibent: et sub adulterio in vi. Gcpto Evangl. virtq̄ sexū q̄n mane et foīe casta servāt aīa et corp: q̄ē virginea, q̄ coelibes vivūt castē corpore aīa eiq̄ viribū: i. Cor: 7: hoc ē donū spriale, nec cūil datū: matrimonia, remediū nūdinis, castitatē jūgalē habet, (1) ut hic stat⁹ inchoet in pietate, ⁊ pecoū insari: ut ōia decenter fiat, rexistio offensē parentū, eligendo jūgēs pios. (2) ut jūgēs invicē se diligāt, n. alter alterq̄ corporis soliq̄ dñs ō ē: agat ūnusq̄ q̄ s. & velit ab alte fieri. Media castitatis ⁊ (1.) ⁊ ces. jūgii ad coelibū. nuptiē. (2) Jejunia sobrietas: (3) frequēns cogitatio divine sanctitatis, cui ore jungūr lur abominādi ē: cui simile est Josephi. Prohibet Adulterū, sc. (1) cogitatōe jungūr, matt: 5: . (2) gestq̄ lasciva, risus: illicita, salitq̄ vestiq̄ luxuriosa oscula ⁊ plurima nūc ex lascivia fiūt: oscula olim verē fraterna fuerunt. (3) verba obscena Ephes 5: . qb. loquens abyssū cordis testatq̄: avis cantu nostrq̄ diabolq̄ linguā ō regit nr. q̄ corda tenet: cantilenā carnales ad mini mā utiles ps. carmina enigmata. p. ōia nihil valent, poesis donū Dei ad honorē Dei accipienda. veny h. Cupido sind ō teufel: (4) Adulterū, in cessy p.

sua gingr diſcordia, qb. alter alteri negligit, fugat, quodo parentar a-
alij gingil diſcedendi occaſiõe ſtant, a. magiſtratu et miniſtri Eccleſia
ſtici ſitce ō obſtant: D. & libent media Aldeberij (1) obtiõ, ſchola ōm vitã
oñi & bene agat, ō ſtt longa malis occaſiõb vacandi. (2) gula luxuria, n. ven-
ter plerq ſpumat in libidinẽ, & naſcilis et foeiõ dicte ſ, q ſ ocũle dei ſt
dũlera: ſue ptnel qlidiana gula et delicie: Xſtiany carni detrahit:
(3) mala ſacietat: (4) veſper luxoſi et fugbia: (5) imagines et fgura mala:
qb. precant artifices et labia artificia ſeruantes, oſtendentes: In Evangelio
ſtitar viſe, et ſ picli: q. aipli, 3. Eventy: poſſet erit explicandi
ſan gſtalting. A pericli: ſ occaſiõe, die Solis dny deſatigaty poſty liberapaſt
occaſiõe: (2) picli: ſ occaſiõe, die Solis dny deſatigaty poſty liberapaſt
demoniac, et fabula diſputãe cũ Phariſeis, qb. ita moueba, ut alig cũ
amenti pũlabat, poſty fabuid geiãe de ſdriplica agro, ſtica laboril. Dici
fatigaty geſt ſ navicla ſpuld. Diſce xſt pũ loqm, deſatigari; diſce navi,
gia ō diſplicere deo, d. ejy odiñe &c! (1) prima navigia Noe, a loco deo fact: (2)
ſ. ioh. ſ. 107. navigia narrant gloriã dei: xſty hic et alibi navigut: & ex vo,
cate officii a. maria et lunesta cãa navigant hic Paul ſolabit: Eſaie. 43:
Sed & xſti adjicit poſtilat, cũ ſece habere dnm, ſc: (1) cũ xſto ingredienda na
uis, ſ. ẽ, & ipſa cãa, ō bellatores ingſti, gdiciõ ſtary & laſi, ō ad gloriã dei, a
Rom pũblica d. ey avaritia navigantes: (2) in navigio xſti ſue ſeruandy, ō ex,
pellendo blasphemiis, grauãe cũ eſtacõb volupt ofis, ō aggrediendo picli ma,
nifeſt. Actor 27: . Apoſtoli ſequebat magiſtr, idem facientes ſequamur
vitã et doctrinã ejy eleg timore: in metu picli: picli ipſi, cum ſiſte
ex ipſo veniebat tempeſtas: dny ſua poſentia cã addi cebat, ut fidẽ pbet:
apoſtoli ſpũl dubio credebãt ex gciõe ejy dei ſua fidẽ cũ ſemẽ in agro oſtino,
ſic v. xſty exame ipſi bũl eny inſtruor repraendi: ſta deg nubbi occaſi,
ãe praxeor xſtianiſmi: barbaro, nunc ungſtinum nubſtundi, moby terrae
et maris, a. ventis vexigo: navicla circumdata, et dny ventũ ſubtil hoc
gſtigit ſ Lacu Genezareth, et maria clauſa picloſora ſt: dnd ſtiſtis exiad
mirã cuilg Cudenbũl: maxime picli navicla xſti affcil: ſta Eccleſia mixta
picli ſemp ex poſita ſi erraal Lapſtiũ & ſ Eccleſia externa ſplendore et tran
gllitate lepaate regnãt: vide Act: 14: . obſtad. Hoc ſabi ſcimy: & ſcis, ſed
ō ſenſis corde, n. ubi vider miſeriã Eccleſie, adverſatiõ & felicitate, hoſtiũ
affceri, ſane fides ſece bil, multo magis, ubi adverſatur aliquã pũ in ſpe,
cie dangil, ſicũ anxia Hiob pũlabãt: Qui xſto vivens aligd patit, admira,
tiõ ō alios, et aligado ſibi ipſi: ſ. 37. et 73: Et vitã vivemy, & in xſty ejy
diſcipli vixerũt: & navicla afflig, ut xſti picli diſcipli gſtigit:
Doctrina: qd ſentiendy de ventis, terre motibs, tonitruis & cãa deſtanty
dei: ſapientia methoda ſit ordinãt, aligd agnoſcit philoſophi plura: generat.
Joh 3: . Jac 2 . in certitudo variatio: delegit ignoratio: deg ubi docet
Eſſentia ſenſibilia caeli noſtri ſ fare, qd ſit de xſti ãbit & deſtanty poten
tia divina, exigit venti arbores, ad ſpica demolit, tonitrui ſolidiſſi,
ma ſonent, metalla cũ dñt facile arbeliũ: hoc ſ tympana dei: & ea
creatura in mari, ũbilatõ ſarte ſ aere pũrificat, terre fructificat ſolatõ
afferũt: deg hic ubi & inſtrumenta ſ malos, Syrac: 40. 43. 40 hic exercet
fides fidelia: Actor. 9: ubi Apoſtoli gſtigit, xſty & eo ſomnũ ſecuritatis exũbi:

102. Hæc g̃ſidanter dei ſapientiã et potentiã agnoſcamꝰ: (2) ꝺ̃ ſubtilamꝰ hoc
diabolo. Epheſ: 2. Hiob. 39: . Pſ. 29. Hiob: 28: . Pſ. 148. Exod 15: Jonæ
1: . diaboly ꝺ̃ ꝑſ. ꝙ ſpeciatꝫ ei pꝛeſtitꝫ: ſi dabꝫ: , mille mꝫ̃ milia
ſui a: magi alegꝺ ea in re poſſuꝫ: (3) videalꝫ aũ: eũtes de die ꝛ̃ tempꝫ
ſalub. pœnitentiã diſcamꝰ: ſæpe magis pꝛ̃ ſalutꝫ ꝙ nor mꝫ̃lto magis
meritꝫ̃: diſce longanimitatẽ dei: pœnitentiã expectantis: (4) Rom: 8: oĩa
bonꝫ ꝑ emolumentꝫ: conſideꝛ creatoꝛẽ tuꝫ creatꝫ̃ras. filꝫ ꝺ̃ noceꝫ ꝙ pꝛ̃
deus pater fecit: hiems vehemẽs ad deũ: ſtormꝫ adverſꝫ
nũ ſpons: iuꝛ fulgura et fulmina nobis erit exoptabiſſima.

Ss. Trinitatis. Dominica 4. poſt Epiphan: à meridie. in Symbol. Apoſt. de creatu.
29. Jan: 1671. Hæc ſe vaꝫ creatꝫ̃ras, agamꝰ de creatꝫ̃ toũ. q̃uarto ꝺ̃ ũbiſſimꝰ: ex amiſſæ
ꝺ̃ ſenſuaꝫ mꝫ̃ltꝫ ꝺ̃ agnꝫ̃ illꝫ tuꝫ, nedũ ꝛ̃ſtianꝫ: In Arabia olim docebaꝫ Adam
parentib. nat talibꝫſe. ꝙ ꝛeplꝫ Zanchaſtar: Coſaſbꝫ ſtaly ſcripſꝫ primor tuꝫ
ex temporalꝫ natoꝛ. ꝑ Plato, et alꝫ leſte plũtarcho: Lineꝛ, credꝫ tuꝫ terrã naſ:
ẽs ibꝫ. Londini pꝛ̃ſul liber, cũ libꝫ ſcripto nũc ⁊ lira. aũ ibꝫ ꝺ. Jacob
ſſar Rezeꝛy ẽ Epiſ. pal. Ran: ſi ſcripſꝫ libꝫ de Cadamitis: mꝫ̃lta reſpꝫ an
Adam et tuã primꝫ ſpecial: n. aliqꝫ Scripta Bibliæ. ſ. aliꝫ bona doctrinæ
ꝺ̃ ẽſt: ſũ agamꝰ de creatꝫ̃ tuꝫ: Deus ipſe ſolꝫ creauit. ꝑ. 2ꝺ hiſtoꝛiã Geneſ: ibꝫ.
valentinian, aſſert ſuã à diabolo ortã, quidꝫ creatꝫ̃ra. corpꝫ ſuũ ex terra, aũ
ore dei: ⁊ ſtatua: eꝫ vigore creſcit, ſenſꝫ: Plato terrã tuꝫ: ⁊ medio terræ ex
terra et igne gſtatoꝛ: diſce tuꝫ ẽ ꝺ̃ ſapere: corpore ⁊ere ẽ abũtere, diſce timꝫ
latꝫ: Syr: 10: . diſce regulatꝫ ex eo ꝙ ſit ejꝰꝺ̃ originis. Sup. 7. diſce bonꝫ
tuꝫ et pꝛuꝺentiã dei: in microcoſmo: diſce reſurrectionẽ: deꝰ ſtatuit animã
vitã in corpꝰ humanꝫ: abeaꝫ mali ꝑ ꝙ ſe accidꝫ gulã, cũpã, labore in ordine
lor, ẽ ꝑ ꝙ aĩam ſuã diabolo mancipare. nobis aũ et corpꝰ tanꝫ. ad nihilꝫ ꝛ̃ſtatꝫ.
creditꝫ ꝑ. matth: 6: . corpore ꝙcũꝙ aĩa ſalvabitꝫ: Act: 7: ſuo ẽ ũltꝫ me creatꝫ̃ra
ſuo ẽ creatꝫ ũ ſil: ipſiꝰꝺ̃ manipulande: ita et ꝛ̃ſtiꝫ ꝺivino, ꝺ. ũ deꝰ
agnoſcat, et amet: ꝙ mũꝺana cũrat, certũ neſcit ꝙ ſit in mũꝺo, quã paũci ꝑ
ꝙ hæc cogitat, quã paũci, ꝙ ſalvabũtꝫ: Fœmina ab. poſt deliciaꝺ facta.
Gen: 2: . Evanꝫ ſeꝛvaꝫ ꝙ faciat diabolo ortaꝫ dicit: aĩa et corpus ẽbꝫ ut
viꝛ: marit: diſcite ũpoꝛ ẽ veſtã carne. Epheſ: 5: ũpoꝛ facta in adiũtoꝛiũ:
ũpoꝛ et maꝛit: archiſſimã ẽbꝫ coĩre corpoꝛã aĩaꝛ, Romanꝫ. ꝛ. Hgamꝰ gla
ſtor deo ꝙ nor fecit: Pſ: 100: Eſaiæ 64: . ſidamꝰ deo; Eſaiæ. 1: . Cavea
mꝰ peccata creatoꝛẽ offendentia: Syr: 38: Eſaiæ. 45. Syr: 10: . nemo credat
ſibi licũt ẽ ꝙ arbitꝛio ꝺ̃ deo vivendi: ſenſibilia et vegẽtabilia le aliũꝺ docaꝫ:
ꝑtaꝛ ꝛationabilib plũra licere? cogita ꝙꝺ angeli lapſi, ꝙꝺ Adamo lapſo ꝺ̃ſ: ſit

---

Ss. Trin. Ep. 5. Feb. 1671. Evangel: Dominicã 5. poſt Epiphaniã: Matth: 13: . hom ũntꝛaꝺ.
Credo in Spiritũ ſanctũ, nota (1) Deitatẽ ss. (2) ꝙlis ꝑſona ſit: (3) ejꝰ ſanctitatẽ: (4) Deitatẽ
ejꝰ ſedẽ ſacramꝫ negandi: Eſt v. deinꝰ ꝑ. ſicũ ꝑ patꝛem et filiũ ꝑ. 1. ꝙ credimꝰ in
eũ, ꝙ ſit deo compatibl: ẽ obſtat ꝙ ⁊ ſeqq. dicit, credo eccleſiam: ꝑ. ꝑ. aliũꝺ ẽ credẽ
ꝺꝫ, et credere in aliq̃em: Credimꝰ eccleſiam, ẽ in eccleſiã ẽ Baptiſmꝰ admiſtra
ꝑ in nomĩe patꝛ. filii. et Spiritꝰ S. 1. Joh: 5: 3 opatꝫ ꝑꝛũ vitꝫ opa ꝺivina. Ps. 33:
creatꝫ: Gen: 1: . Spiritꝰ in ea ẽbꝫ ꝛ̃ſt agit: Sanctificat, renovat: ꝑ. (2) S ꝺ̃ attribꝫ
1., ꝺ. ꝑſona, ſicũt patꝛ: n. dicit Spiritꝰ S. ẽ ꝑſona, vel pars ꝑſonæ: et ꝙ
credimꝰ in eũ, ꝙ attꝛibũtis ẽ compatibl. nec Papiſtæ in ꝑverſum
divinæ,

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

Divinor, etc. vocat, sanctos, regenerandos, ags in eō bando: Personalis distinctio ē eo q̄ filii, q̄ ad eternā ē salute electi filii ingredūt. Joh: 1: (3) Sanctificati gaudent Sanctis: Ecclā ē cū sanctificatōe et sanctitate, q̄ verba et Scta, Dios multos. In Evangelijs scripturis videndū, qa primū vice nobis tractandū venit, Notum Ecclesiae statū, (2) ejusq̄ remedia: (1) Status: ē ☩ ē voluntate et facto Dei, agricolae Sparsi bona semente: agnitū a malā herbā ferre, Deus seminat q̄ verbum et Scta: Sparsit bonū semen: Luc: 8: verbū Dei: Sic seman sicut semen jā germinans, sc: filios regni: ō q̄ tū in Ecclesia ☩ d. vera verae Ecclesiae inscitiis mentibus, q̄ crescūt, et fructū ferūt laudabiles: Ager ē Joh mūdus, ubi bel Joh ag, l. alij particula biblica repleta, l. alia unā germē repsit: Sic legit Xtus de agro q̄ Ecclesiā visibilē sciat: n. sic semo ē de regno coelor adeoq̄ ō gloria, d. gratia: Ager Xti: Hebr: 1: Joh: 1: cur Xti semen ex creatōe et redemptōe: Disce dei semen salutare biblia sūt in agro. Ex. Dis Joh intersparsit Zizania: dormientib. scribis, sc: fructūs illis q̄ custodire agrū debent, ō custodientes Ecclesiam, domi ambul. sūj: non sinebūj diabolū Ecclesiā variē seducēre, vetere, q̄ semen sic illgitū morte luminū Ecclesiae: non dormit ipse dominus Ps: 121: sed servi, ēg cura mandatj agri: Hoshe q̄ Zizania sparsit, ē Diabolj, inserentis deo et nobis: Disce ō ex. à deo q̄ Ecclesia sta male se habet, d. ab hoste potentiae dolose, cui major: cū ea resistendū, si ad minimū deū diligimj, resistamus Diabolo sobrij sicq̄ deū agentes, aliogr et ipsi eramj hostes dei: Sparsit ipse, q̄ alios, ō in pdū sparsiā semina Xti; ipse vinū sparsit. prava exemplia et pdictionibj, ex Xti sanctis sta ad ō augmentum ē oya diaboli: sed ē gratiā gabi adsc: crescūt, q̄ similes ē biblico, a. ab ejq̄ specie longe distant, loc. filij malitiae: 7 in agro Ecclesiae dei ore gestentes, conde et oye regant: 1. falsā doctrinā: 2. scandalo publico. 3. secūritate q̄ Xti: solis externis adhorentes, ut similes q̄ biblico, in. à Diabolo sparsi sunde ademarādi: aūq̄ gottū sectae stū di sub unbrā, Crucis q̄ verbi: alūs ūne biblica ipsū verba diaboli inverenda: (2) Remediam: (1) servis vis: magistra, lj et Pastores, oeconomi: patres, alūq̄ Xtiani q̄ servi, q̄ sūt sūt ipsi gūlis suum gestū, unser Kind den dat unbrauch! Sic veritatē verbi, efficaciā Sacramentoj, sine ouis dubiū, de tanta copia mala sorbet multor ē pūcipua biblia, malā herbā fieri resumdet Paterfamiliās. dat sal d fine gulsan: dormientib. inservie: Domino verō non aventibus ab agro: servi q̄ ut: vel: Est lo wolle, ut: ā strauch: nihil aguā unde ggn, sc Domini: volūt radicitus everterē, id q̄ tūc malūt vūlt; non com, mūnister sē Ecclesiae omnino neglexe, a scandala violenter tollere volūg: in nāa mala herba ō sūt tolli absq̄ tritici bonj tollū: In Spū, tali b. ct. ē mali Pollicor et sic multi ct. biblia damnū inferūt: et forte explicuēt q̄ violentiā illi q̄ forsē olim fuerūt ex finibus biblicis Pater praecipit: Castus et Justus esse: ō q̄ movenda malo

Herbo

d. malè non erad: randa, ⁊q ad tempy mesij: disce ad finem
mundi malos ee ⁊ Ecclesia pfectos: dic tercio angeli colligent
malos ad ignē, Coros ⁊ gratiam: hic tandē separabūt, q hic mixtos
to mundy iudget q d mala, q d bona verba fierēt: Doctrina ē: q condic
ad Ecclesiā pfti: ps. ē ag ab bona et mala verba ē, mali, doctrina et
vita, idq ō ex deo d. ex diabolo, adeoq ō licet forcare comprendā p2:
tate: q tot capit: 13. matt: docet: 2. tim: 2: . Augustin confess: art: 8.
Ecclesia invisibilis gtinet ea et sola membra pfti, Ecclesia visibilis ñ
Eōs ad verba et sua colleda, licet ejq maxima pars mala verba sit:
(1) ō sing scdm: q sing ⁊ agro dei D exir evangelij of pfti, d. ibi sing
⁊ agro dei ee mala verba: ō sing mali auditores, d. factores et opa,
tores dei: fide ang fidei, aliqn Ecclesia visibilis rendra ō salvabit
d. hi magnē damnāē patient: früchy tetabit an bona vel mala verba
sit: fide ne ex hibis mala verba fiant: (2) ō pastoru / communitatis
diabol tant mala verba spargit: oib tam in cubil cūra, patientiam
v. lup: oib. fatib: impedienda ē mala verba et tant ō violentor
eradicanda: (3) q si oib cūra ō spiual, ad arma et violentia ō pstang.
adeoq armis ō purganda Ecclesia: hereticj corrigendi a. impediendi, ō
v. occidendi pf: (4) non terreat nos mala Ecclesie facies: dolent pij q
gloria dei ⁊ tam Ecclesia ita lapsa sit: Ager tamen dei ag ē, hibis ē
hibis: licet spurca sit mala verba: Et tales mundy ita malis misty q
licet alibi ming mala verba pfti tamen aliq d fidi sole ee ad secta ad
pfiam maxima dei felicitas, hac in. ō expediend divino ordini,
n. deg vñ, ist inv tendade et scandala eradicand Ecclesiā. Cor: 10.
4 fuge vñ, discede vñ ex pugna et gestere ante dien dño vsū:
n. si pij recederent, mala verba ē magis crescerent, delectorēq frūchy
ferrent: et negligēt aliqs früchy malq, q adhuc corrigi possent
Hinc q, si ejiat bona verba a malis, a deo ō pf servitij in ea Eccle,
sia stata vñ ing q nobis à Pontifice recedentib. obiicit: Confo,
tate accipite: bona verba cūra ē domini, Mat: 7. Reg: 19. pfti
se solis. ō taceant ō exing similes mei, deg facit, deg faciet,
deg faciebat, hibis fuē servabit: nec imputabit pfis q mali
faciūt: 2. Tim: 2: ō exq vñ deg ist libere: sing ab ōi mala verba, d.
ubi nostra facing, deg laborē benedicet, et spiza nostra mena,
rat: Jerem: 47. videntes ante oculos malos posse dei florere
q deu fugere,
phil: 2: tandē pfecta sabbati. Area ō Jesu Amen!

Ps. 120: pial pe ee ⁊ manib. dei, pe ee lumina.

Dominic: 5. post Epiphan: à Meridie in Symb. Apostol. de imagine Dei. f. Dominica 5. Febr. 1671.

Genes: 1: Deus vidit ōia q̄ fecit, et ōia erant valde bona: Deus. bonum, q̄ ōia fecit, bonus et ūnus: vidit sapientiâ creaturas approbando ūs q̄ benedicendo. vidit ōia q̄ fecit: hoc nulla creatura potest. Ecclī 42: hū alius q̄ad externa respicit: hoc Deus ad hūc non aliter respicit a Ꝑb. vidit conversionē, q̄ō ad ipsū festa: nā Deus ōia bona fecit: nec obstat. q̄ Diabolus fit mendax et latro ab initio: n. malitia sua licuit et procedit ō q̄ à Deo facta, sed hinc ꝓpriâ malitia sua ꝓ: mutatē mū v. Deo bonus Faciens ō: de eo stabit in sententia in agendis? disce Adā et Evā ad imaginē Dei factos: Gen: 1: . Gen: 5: q̄ Sap: 2: . Jacob. 3: . Imago Dei ō ē Filius, sed ō sentitur imaginē: Heb: sed similitudinē: Rupp. diversē, maximē in differentiā: Corpus et ānā suīt Dei imaginē declarat: Intellectus erat sapiens. Eccles: 7: . Colos. 3: . q̄ apparet Adamo nova creaturis imponente Evā agnoscente Genes: 2: 22. In nobis ꝓ vestigia et scintilla sy in agnitione: q̄ sit apparet in renovatae ānā: Adam novit Deum, sui ipsius et ānē, et ōia attributa: novit Angelos: bonos et ipsos, novit alias creaturas: hae scientia et nos participamus. Dei ūltima ōia et sua nāa bona Manet: et voluntas Dei: nihil erant divina voluntate et justitia: n. ōia erant valde bona: Eccles: 7: . Ephes: 4: . et restant simul vitiatum: ex malitia sui ex Dei. propositō: q̄ regenerandi reassiscit voluntas divina in Christo. Ꝑ. 84: . 3. Adeo erant Deo similia, q̄ sua gloria: Corpus erat imago divina in Adā, nāe immortalitatis et morbos: Eccles: 2: Deus hoc fingavit ōi creaturi corporeā. Genes: 1: ō Tyrannice, ult mū: Ignis disce qs Liceris à Adamo? stū de renovandi q̄ ōia membra: nemo salvabit nisi q̄ ad hāc imaginē renovari incipit. Ille erit clarissimus.

Evangel: Dominic: 6. post Epiphan: Matth: 17: 1. Non d. Auctoritäten Christi. f. D. Dominica 12. Febr. 1671.

In omni dominicā visio Gloriae et petitāe, restat gelitio. 1. Encomium. 2. Mirac. jā Lauder videamus: nota. 1. an ad nāam ꝓ incāti. 2. ꝓ corp. corp. et sang.? 3. q̄d hoc Deo habeat? 1. obstat q̄ à Luca 9. narratur, nec à ꝓsente Lutheranis apud Matthaeum: Attamen ꝓ incāti ad Graecum, i. ꝓ. Matthaei textum, et plures exemplaria Graeca. Christophorum, Theophilactum, et antiquas Syriacas jā olim hoc à textū legerunt: adde q̄ Scripturis q̄ona simul: 1. Chron: 30: . 2. Pet: 4: . ꝓba q̄ utilia. 2. ayat (1) glorificavit filium, sicut et. à Gloria Dei dicuntur Patris, nostra, in coelo, Terra: Deus et pater à Regnum Dei et Rex noster, Lux et potentia Dei: Lux gloria, et nobis petitur: (2) ut Deo cum auxilio serendi (3) ꝓba q̄ gratiarum actio: 3. attributiva Deo Regno potentia gratiae et gloriae. adeuntes (1) à regno potentiae Lux hostibus obscura: à regno gratiae datur ut (3) ad regnum gloriae ꝓveniamus: (2) potentia, (3) gloriam. nostra dignitate et possessione petendo, q̄ Dei gloriam: q̄d petimus ō ꝓ nos? 3. Deus petamus: hoc ōia q̄ Dei in coelum, creaturae gloria et potentia à temporalia a Deo soli oremus.

Evangelio visę 2ª. dominica post dominicale, sā videam ejꝰ principiū
hui⁹ mag⁹ nostri Jesus Christus p. 2ª. ad sch. Aug. Notate
Seligentē, 2 Selectos, 3 Selectionē: 1 Jesꝰ ex diuina prudentia sua
agens gēmalitꝰ Apostolos ꝓ tentatōe selegit: Idꝰ fecit = statim ejꝰ
narrāt, ubi radios deitatis ꝓ pauca emisit: Discite Deū gēmarē ꝗs
singulāri sibi uelit eligere: Deꝰ ō quotid. graues tentatōes ante quā aliq⁹s
fructū idoneos tanto malo resistendo fecerit: 2 Eligit Petr. Jos:
Jacob. Judā: Lector passionē ei gloriæ Dñi, hoc apparuit ō stabat solā
illoꝝ cātā, d. ꝓ tota Ecclesiā: Apostoli adhuc pauꝝ erant instituti: Xtꝰ
aliqb. tantū se manifestauerit, ne instatū eximiā gloria ejꝰ latius, ꝗ
uoluerit: Petrꝰ Matth: ibi: fecerat magnā confessionē, lapsꝰ in. dissuadendo
passionē Dñi: ꝗ paulo post hanc confessionē negauit: Jacobꝰ major, primus
martyr: ad: Vr: Johannes, dilectꝰ Dñi: ¡uenis uindictæ: Judas Petrꝰ
ꝗ Hereticus, ꝗ dicit uitia subesse suæ sanctitati gessit: ut tres fuerint de
eo xpto = infimo statū eximiā = sorte: adeꝰ fuere poterant xpti
tūi pati ex libera uoluntate, quā Pater filio = suo declarauit: disce
cina defectu aliorꝝ ꝓ de aliqꝰ ex collegio. ad aliq⁹ egregiū eligi:

3 Tempꝰ Matthæꝰ, ut meritō exclusiue Lucæ v. ¡nclusiue 6ª. 8. dies. Allegꝰ
uidetꝰ mansuē gloriā post 6. Dies passionē septimā facit electionē, = ¡ndicio
octauā mansuā gloriā = uitā æternā: octo dies ut meritō ad ea
bita conciā de abnegatōe sui. adeꝰ deꝰ sane dū 2ª lectionē
mirabili claritate dilectos facere uoluit: Locꝰ ē mons altꝰ, ō Christꝰ
ꝗ pluꝰ alijs, 2 fuit Thabor, ꝗ 30. stadiorꝝ altꝰ = Lucæ 20. stadiorꝝ
habuit: Deꝰ legē ex monte Sinai: = monte legis = plebi manifes-
tat, = monte tanta mysteria eximia. sic mons Sanctꝰ Sanctorꝝ
fuit ibiq⁹ visa: Discipuli seligebantꝰ solitudo precib. mysteriorꝝ que,
rierant: discere Xtꝰ uoluit eos seligere ꝗbꝰ é manifestare uoluit: Hanc
gloriā xpti uidere Apostoli certauerūt: Idem sē manifestat illuminādo
mentes ꝗbꝰ sua uita æterna, ꝗ glorificā pius uti orandi et meditandi
diuina, ꝗbꝰ beatꝰ fruitur ipsiꝰ ignari postea dilectionē et claritatē sentiā.
Doctrina magna sunt capaces ꝗbꝰ declaratē: (1) Discipuli xpti: ꝗ ē
abnegatio uoluntatis suæ ꝗbꝰ uitæ duxit: sē abnegare seipsos (2) in
= similate, ō = xpticā, altamē corde pauꝝ: (3) ꝗbꝰ uitā possidet pa-
rabit ꝑ. idem uitā dilectionē uident, ad uitā pati possunt: ꝗbꝰ uitā
passiꝝ. = cœlꝝ capti. 2. Cor: iꝝ ꝗ uinci passiꝝ ō, uitā gloriā Dei uidet:
ad gloria ei gaudiū = medi ad hāc possibilia, nihil ō: (4) Sequamur ea dis-
cipuli xpti ꝗ se abnegāt, gloriā p. ō ꝗ uenter, solā necessitate ad Dei gloriā
uenter, uere sic ō breuiquod, de Gal. Dei gloriā, uere Dei gloriā fuit
de xpti Evangelio, uere ad uoluptatē suam, Phil. p. suum studium,
sequi, ꝗbꝰ uocatio Dei studium ē ejꝰ, uocatio ad Dei uitā

Dom: 6. Post Epiphan: à meridie in Symb. Apostol. de creatõe. Fr. Dominicus Jausberg.

Esra. 3: florabant Seniores, Israelita, q ad fundamentũ posuũ laborabant, ita da, 12. Febr: 1671.
vitas posteriori ô aal similis prouis: n. hic ô erãt bõa aũro sũy indita, vasa d'al,
lana ô nec in tabulatõe dei, nec in tabulatõe dei, nec in tabulatõe dei, nec in tabulatõe dei,
sacre olei: p. fac applicauit, ad Eccl. ẽ fecit creati, sed post lapsũ depravati, condit: ionẽ:
amissa q bona, mala ubiq; depresendẽt: Considerãdũ jã lapsũ Adami ejusq; se,
quẽtia. (1.) Lapsũ ẽ: cãa lapsũ serpens natalis, gen: 3: (2) diaboli q serpentẽ locũ,
Dei cãa lapsũ ô: cãa lapsũ serpens natalis, gen: 3: (2) diaboli q serpentẽ locũ,
Sap: 2: Joh: 8: 2. Cor: 11. Apoc: 12. (3) Eãe gẽsiens sedũctoris, q intellectũ lapsũ
volũtate depravatã vidit, mandãcauit: p. q hoc ipso eãe felicitatẽ amisit, dei
offendit, peccauit q cõa legẽ dei malũ: (2) Consequẽtia lapsũ. 1. Eve dolores.
Serbitio volũtatis. 2. Adami agrũ colat maledictũ miserè vivat: 3. Mors q ad

---

Dom: 6. Post Epiphan: à meridie in Symb. Apostol. de creatõe. Fr. Dominicus Jausberg.

Esra. 3: florabant Seniores, Israelita, q ad fundamentũ posuũ laborabant, ita da, 12. Febr: 1671.
vitas posteriori ô aal similis prouis: n. hic ô erãt bõa aũro sũy indita, vasa d'al,
lana ô nec in tabulatõe dei, nec in tabulatõe dei, nec in tabulatõe dei, nec in tabulatõe dei,
sacre olei: p. fac applicauit, ad Eccl. ẽ fecit creati, sed post lapsũ depravati, condit: ionẽ:
amissa q bona, mala ubiq; depresendẽt: Considerãdũ jã lapsũ Adami ejusq; se,
quẽtia. (1.) Lapsũ ẽ: cãa lapsũ serpens natalis, gen: 3: (2) diaboli q serpentẽ locũ,
Dei cãa lapsũ ô: cãa lapsũ serpens natalis, gen: 3: (2) diaboli q serpentẽ locũ,
Sap: 2: Joh: 8: 2. Cor: 11. Apoc: 12. (3) Eãe gẽsiens sedũctoris, q intellectũ lapsũ
volũtate depravatã vidit, mandãcauit: p. q hoc ipso eãe felicitatẽ amisit, dei
offendit, peccauit q cõa legẽ dei malũ: (2) Consequẽtia lapsũ. 1. Eve dolores.
Serbitio volũtatis. 2. Adami agrũ colat maledictũ miserè vivat: 3. Mors q ad

car ō edisse carnē ūsq; post diluviū: Corpy gaudij dolores, laudj mor-
tē, anima amissū imaginē diuinā: Diaboly ſ:ſū ingressū ſuę Eoiem: i,
Cor: i: . i. Cor: 2: . Ephes: 4: . 2. Cor: 4: Jos: 1: Ephes: 5: . Rom: 7.
2. Cor: 3: . ōnes vitia: Adā genuit filios ad ſuā imaginē Gen: 5:
Ezech: 36: Hiob: 15: Rom: 7: . Matth: 12: . Marc: 7: . Hoc ad aer
ſpiritual. Rom: 5: . Ψ. 50: . Sequebat ira dei Ephes: 2: . Gen: 2: . Hoc
ideo dicit ſi agnoſcas imaginē diuinā clarissimā: et ① noli eam lupis
deo ꝛpōlare. Gen: 1: . ② Disce ad q̄d deo obligaby ſ:ſi ſc: imaginē diuinā.
③ Sapē cogitemy lapſe parentū, et q̄ ꝛ abominande ſua ꝑſidiuy: Exemplū
Lā agamy: ō offendamy majestatē, q̄ lapſi pœnas Nre et parentū
nri ſentimy: ④. deliſte à malo et fac bonū!

Pr. D. Jerun. 19. Febr: 1671.

Evangel: Dominic: Septuagesi: Matth: 20. Item exercitium b. d. arbeiten.

Christianismy nihil aliud ē, q̄m ſtinua exercitiū Baptismi ō ſſficiū et Baptiſati
D. Gter ſolatū regulā vita exhibet, ad q̄ diligēt ① nostra dirigis. ② magnitudo do-
nor deloy. ③ damnū ex omiſſione, et ④ utilitate ex eay obſervantia zoſtenami:
① abdicamy nō do, diabolo ip. Deo nos ꝓria facimy, ō ſſficiū ſcire aday aliq̄d de deo,
D. deq; amandy ā corde, ōnib; colendy ē: 1. Petri: 3: : ② donā ſp in eminentia
1. filiū dei. ē: Xſti merita ē S.S. gratia. 1. filiū ſcimy ē Adami, ingr ō regnū Adam.
D. dei, q̄ Patrē ꝛlamy. Ephes: 5: . filii dei agūt à Spiritu S. q vocat Abba. Gal: 4.
deo obedientia filiali, ſſtentia amore cordiali: et ꝛ eo amoꝛ otis Cpianis Xſtiany.
2. Xſti merita ſ Justitia nra ē. Gal: 4. veſte nūptiali dei, ſ: Xſto induimy, illūd ab ey
lessy apparel. Matth: 22: . Si vita Xſti in nobis ō modo, Xſty a: ō finē, quāl ſi ō nunqm
ē ꝛ nobis: deo ſcimy liberali, ut vivany Xſto. Gal: 2: in vita nra literali, q̄ in vita
Xſti clarissima Joh: 10: . q ꝛ Xſto ē, multū ſpiritu ferdi: 2. Cor: 5: nova creatura ē:
③ Spiritu Sancti dona ꝛ regeneratio et renovatio, ō ſcimy amplig q Spiritu ſcimy ſa-
ctmy Spiritu. Gal: 5: . Ex ſpiritu agimur: q ō ambulat ſq Spiritu S. ō Spiritu S.
in confeſſione Ephes: 5: . ③ Deq majori à nobis exigit q̄m à Judæis et Ethnicis,
q̄ landā lucā ō Christi, Xſtiani ō Xſtiani majorē damnationē patient: ④ Per Bap,
tiſmū accipimy vitā Xſtianā viventi, q̄ precalia ꝓgrandi ō malitiosa vincen-
di, q Dei regali, utter Baptiſmi regali: q carni ꝛpossibilia ſp, S.S. ſ:Xſti Deq
ō adſpiat d. gratia Patri sanctā ſincerā voluntatē, licet fauda ꝛ fœda ſint: ⑤
renovatio principio gravis, laudem ꝛ ꝛ diſcimus ō carnis mortificatio difficul-
pœnā, deinde ſpiritus dilecti ō accrescente gratia divina: Hi ſpiritu ō q
ipſa causa q̄ naty ab imis, d. ſpiritu Baptiſmi: q ō vivit poſt Xſtiany ō ny d. ſpi,
ny diabol. pha Lilloz:

ꝛ Evangelio gratiæ vſq; ad ſæc. Patre, laboratuꝛ, Jam miſſionē vineatoy gſſa,
Bing. Jeſu nitte paro q̄s diguare: ūd ſe ſcroay ſi Jeſu, p. ō ſe giuy ſi,
nostra ① conditionē ② obſequia: ② conditi laborantiū, Deq: q vocat mini,
ſtroꝛ, mediatiꝛ: ē conditi q laborō ō ſſientū: ex nobis ō habemy ad ray rey divi,
narū: mercenariꝛ q̄ nihil laborare poterāt, nec ſervi erāt, ꝛ q. D. differūt
à nobis d. Hausknatter muß ūt gleſſam noſt exirt ty q Lotk aſſpreuks
et ſua facientes ūnſtios ſervi ſmy: ꝛ nihil ꝛ vineā Deq: ō ūl ſolutores
d. ūl laboreny. E.g. vocatæ mini ſtroy Eccleſiæ, regū, Proceſtoy. Patres ſa
nctiāt: nihil ſm occasionē monſtrando occaſione alq̄d emendandi:

26. Febr: 1671.

Evangel: Dominicâ Sexagesim: Luc: 8: [illegible]

nec le arcead indignitas, xpm agros vocat, s: ientis et adisse precepta,
gliter eas, credi Evangelio, emendare vita xpiane: digny salis es in xpo.
Si: v. hoc ō sabet, ō gdē coīcet, sed imò plane x grabam dei ē, et magis
magiq; damnabem aggrauabis: nec obstat, q hoc sibi excellentiā me
sanctū, nos v. in digni sumq: Bx. illa estimanda sūt dicta sicūt deg en sabet
voluit: obstat! ihr wordt dan nit sündigen! Bx. nova obedientia doc,
dg renovandi ē: licet ad xpianā vitā ō veniat: obstat! ihr habt
keinen hüngen darfē! Bx en Lieffre, singet in dem Buch, ob ir nit fleisch
le Blūtig sabet! vide an sit in nūdo, illicq; tentanis! obstat ihr habt
Regel q cessēt: Bx. sanctis actis xpianis ubi adsunt sincerè amat et magi,
stratū cāa cum libitū ō impedeat xpianismū si vi et odio, a: malā cāa,
a: q illicita media xpūgnat vi vitā, ō modo indigny coena d. nōie xpi,
ani nōie ei: In Evangelio vsā verbum seādi, agri differentiā, et viā:
iā rastal, ager lapidosus: 4. allegat sie auf d selsen: p nit saft Gutte:
Nota ⓓ semine satū: ist gefallen auf d felsen: pbā dei q conceptū, aliud
semē, ō specie, sed individuā aliter, alia grana: sal gekimet, aliq terra erat
sine petra, pbā ē vivificā, sinā nōa crescit, dūmodo ō impediat: aliq do, sunt
citiq; germinat in petroso quā alio loco. vide: matth: 13. sol plantis ūtile esse
arefacit: q ō sadi sindet sie defficat = tentamū. i: petri 1: deg ō nithts len
taser, ihr arefaciat, d. ihr sölle exercear, q sicut ō recipiūt vegetandi
seminis, sinā cūlpā sentiū: ob ihr nit genug dass sal vorst an sich erbendig
sign ō will auf = ihr erbendig sign: ⓔ fati rationem: (i) erat in
petra quā aliq tūlit terre testgit: sic corda q verba aliq liter admittūt,
q aliq tūlit gnsi, der sine mado agnoscentes, aliqb. eben pa fides, sibore,
bat, n. xpm dicit q crediderit, sed petra sūb ē, ne verbū finem sinat assigt.
Hec petra ē amor xpi erg: (2) qa ō habebāt sucū, a. radicem: ō satis altae
egāt radicem: ō aderat nūtrimētū: corda ō solent gnimāre media xpiana,
tia: adeoq; sensus ē: q sine petra seminat, s:l, q pbā audiūt in tentatio
sed se pūtāt satis fundatos, alioq; auxilio ō egere: p. ē si aliq pbā audit
contodilate negligē obmitt, defficiūt: macht nit d erst nit: damit
gehat ihr glaubt sin, sine nit mehr dran, sondt tendoremabet gras
Doctrina ē, ut discamus ō sufficere x xpiani smo bene coepisse,
sed gnimanq ē: nō ē ut audiāt ē cū tentatio: ē ymanent in
via vite, sed si pdē fugiāt, nec x fert cū zal, adeoq; ē in tentatio
fit, gravior supplicio: igit ō singulis secūt: q frequentissimū ō: si pbā essi
cacia sensim ō sing secūt: denck nicht ihr seit gott in gfahr, wende
ō wird gnüg sein halt hāny: Bx. sat gdē verū ē, s: i dei ordine ymanē
rer, alioqn gratiā dei nō recipiat. i: petri 2: (2) sed simy cūm ō. q nūtri
mūr ex illis, ex qb. gstamy: verbū d sēti nos regenerāt: sed v. ō sit
obiter et tū externā frequentanda, sed vide q modo audiam, ita
audiendū ē, ut secūm ex auditū recipiam, q possim nūtrire pois, ōia
ex tā exhibitate estimanda, libiq; applicanda sit: q cogitas ihr seit
genug bei nicht Bx. de mirst täglich gpredigen werden?

q. v. q̄tinūè sæcer ḡrid, Landē q̄sipel adx̄s̄ lentaang, fallazy Zabry,
on=er adx̄stabē: hic mody verbū audiendi facilis ē: n. ō der posaul
bia memiusse: audiēs aliq̄ explicari q̄ ante ō sciverar, hac disce: si
audis vikē aliqui cui dadly fūeras, corrige: sēffcist audivisse in eno,
lemenkē, licat multa ybā inde recitare ō pōr: hac in ipū vertenda
℔: cū alis de hac colloq̄endi: sēt ē de Stile illgmē, Rapsisimi
soedy dinūo ante oculos habendū ē, Coena frequentanda, Exhortanib
ō ē cōsandi: ante „ inter „ et post geōer: in fine concion prepūt facimy
x vikē ē ḡ Ecclesiā: deg invocandy ē q devotiōē, q̄ gstantia: dei exaud
nris dnūs eos ad usq̄ sēpr. hic referenda sexta petitio: 3. consideand
ē nar ob tentaōb ē sūbiectos, earq̄ sūcē ē zang: q. caveamy ea q
sūcē exiccāt: e.g. peccatis ē q̄cūla, peccata multiplicata, secūz trahen,
q vīa sternūt precatis, malitiosis. Justi ei: exin kan ich ab meinen
Frolichkeit gewiss sēyn Bx. freūlich sēn, das gūte werd wordonen, wenn
de des xstenthūb ō mysterie sūsamt, sic. Der mode er ab delitis ḡpe,
nis, eigē ordinē servas, ḡ troestest d gott d das gūte angefangē,
sust dirūnde helpē sēyn: 1. Cor: 10: . Phil: 1: . hac ō sunt ānumerāda sec
ritatis, sed fidei: 1. Joh: 5: Es lester ℔ sufficientissimi: d sein xstenthūb sēy
eigt angeby sēyn d ist gewiss, d das gūte ō wurde verloch sēyn.

Dom: Sexagesima. à mane die in Symbol: Apostol: de creatē ℔ Vatersch.
Videmy deū ō potentē creatōē coeli et terrae; ō a. pūdandē deū creatūrae 26. Feb:
derelyste: gewiss gde Dng septima die: ō 1m. negligit q̄cūā, 2. ōia gservat: 1671.
Ψ. 121: . Actor: 17: . cūrly nāa pūdentia dei: deputē ōia agunt ad finē, q̄ba
media, creatūra de Mūtū carentes faciūt voluntatē dei, et q̄cūa seinviem
conservant: Christiani crediny et seiny deū gservatōe eius: de q̄ja agemy:
sūtantes: occasiōē verboy, und nicht nōthig: voluntas pūdentiā. Ψ. 139:
Jerem: 10: . Joh: 5: . Actor: 17: . Ebr: 1: Sap: 6: (2) q̄d sit x pūdentia?
Bx. ē opp. 555. Tractatl. Ψ. 36: Ψ. 104, Ψ. 147. Matth: 6: . filig cūrat et
gservat: Job: 5: . Ebr: 1: colost: 1: 5. Spiritū regit. Ψ. 104: , Ψ. 139: agit
sūx der creatūrae. Ebr: 1: . angelor, Laver. Sap: 6: . matth: 5: . et vitarer.
Deuter: 25: . matth: 6: . Ψ. 147: . Luc: 12: . omnipotenter et effectivē
so: scil ōia, vell gservare, et ē effectū gservatū: Ψscientia dei ē immutabil,
ter, licat rer ḡstingenter mutabiles sind: Hac Ψscientia ō involvit necess,
tatē, d. q. fut ē ideō deg Pūdel: sicut Astronomy Ecclesiā: Pūdentia
ē = divina gservatē tendāq̄: Ψ. 139: Esaiae 40: . Actor: 17: , wegen
Lione in ōl creatūrā et eāq̄ rebūs: Ψ. 17: . Ψ. 148: , et gubernatē ōia:
segnitendo Ψ. 81: . Actor: 17: . Rom: 1: , p̄ extendo. Gad: 19: . Hiob. 1. 2.
Daniel. 3. 4. dirigendo Samuel. 4: . Esaiae 55: . Gen: 5: . finē determi,
nando. Ecclesi: 3: Hiob: 14: . Job: 2: . 2. Cor: 4. deg ōia gservat in
gloriā sūā: et pios ūtilitatē. Esaiae 45: Ψ. 115. Gen: 1: . Rom: 8. Hac
pūdentia ē gratia sēyn ōia et specialis sēyn elector, et alia ē ordinaria
alia ē ordinaria. Ψ. 113: . Gad: 14: Josua: 10: , 2. Reg: 6: . Esaiae 38: .

alio bona ab mala discrnit, bene agit et gaudet: male
male, q deg quittit, vel morale, hoc deg scil, adyscat, antecq. fiat:
deg male ante ipsum, ipse male v. impedit q lædet, facile vel male
discrnit a bono, scapr præsagendo, terminor ordinando: tandē ē
endo: Hæc servent (1) q a formam (2) q reliqua floccy neglectis
Ψ. 118: Qui ceco temerelatis. Ψ. 94. Ψ. 96: . ō abstant q fidē ser.
Xr. nrō salis illgnt quidentiā, d. possido ee ostiam, illa ō ē a Deo:
ō abstant monstra Xr. tis oyat quidentia Dei, cair vdis ō beng siccarren
tis, il Dei opa ostenta magis laudent, reflat Bücerg, Zwingly ne,
cessitate malorg deo adscribendes: vid: Ψ 5: i. Johis: Deutr: 25:
(3) q negligentiā: n. licet dicat Jeren: 10: attamē nostr agde debemg,
q agis Benedictae Spang: (4) ad solatiū, il fidang quidentiae, ita
regentis.

Fr. 3. p. Trin. Evangel: Dominic: Esto mihi. Luc: 18 [illegible] Fescit barmhertzigkeit gegen Leuten.

5. Marti 1671.

Obligatio fidei erga maritos 2: 1. Petr. 3: 1. Ist ament. 2. honorent, 3.
obediant: Exhortatio gegen sie. q. Benefaciāt: (1) amore giugali solet ament
maritos, il. casto corpi marito afferant, et a matrimonio gservent: d. fi,
Bene opa gesty verba cogitatus, lasciva oculg, mala suspiciones occasiones:
hic amor durat semp ab Benedictae, paupertate, morbis. et manifestet opa
et facto: (2) honor petit ab exemplo Sarae: marity q capiti: et honorandy
facto, verbis, gestib. idq ex ordine Dei, et opor marito gtemnere in gtemptu
ordinis divini Dei gtemni, et q marito gtemni, sum dedecy detegit, seq stulta
ee declarat: legant ergo exores ō h. malitia christianum everbendos, potius
un ibi nulla spes melioratae successus: mulieres tutiores maritis ō sum,
pulent, multo minus gubernare studeat, non q scribas offendiculum ius
in conventu. Talis stulta sorgfel, q stulti sunt suae legi q ostigly in
ist suum Lust ē usualt: (3) solli sentiam q submissam: 3: Ephes: 5. 22.
in ois q ō ost q Dei: Exemplo h. negotia oeconomicis: consilio maritalē
q ferat, laudē h. maritū voluntatis se subiiciat: (4) Benefaciat, ois virtu,
tibg studeant, pietati in se et admonitos erga alios: sensibilitati, ō superbia
dat ist postelig vor gott: wie die weiber gehorsam sey vorstand sind, also
sind sie unterthänig q deg gemahl gemigt: das erste spor: ist, und
rium ingligi vitia nasci, sub hoc dignitia oeconomica: ōia ecclesiā,
endo: cura educationis liberog. scholg ō ecclesiae scholg, fide fidelio, ita ut
Lentatoib resistere, maritag aliando blandis ferre post: ō, faciat dicit exor
stib. 2. ad hoc obligat se sole ut q debitima paupertate impedit:
Denn sol sie geld, so sol gott der mann die Haushaltung gnug: wie d
selig, darbey consideri: sind die erste nicht ō, sondern dienen bey gedüldig
fügen leyden, mit gelaßenheit Verstand in vitis ex gratia dei wandern:
ges Mannes Ehrbarkeit genommen werden:

In Evangelio.

in Evangelio prior partis vidimus q̄ discipulae xpti gratis: jā refert
q̄dicto traditōe: qui exiit übernatürlich wird dem beyden.
hola. ① tradendi ② traditae ③ gtradendas, ④ tradentes: ① xpts, filij Dei
rij humanā naturā: in statu exinanitōis, q̄ externi ō apparebat ūti, quae servi-
tij humanae fiebat toti xpsone, toto xpto, ut Dei filio, seu de hu. humanā naturā: ō
q̄ deitas passa sit, nr. aliqua ut. pater et s. Spūs ty passi fuisset, q̄ ung dey ge:
vid: Act: 3: . Sicut ea nos patimur, corpy patitis tota hu. xpsona patit:
hoc hu. altissimā xpti miseriā ō exaurisit: magna g̃stata ē pro nostra
nata, in unitate Dei nostri pro nobis: coay aeterna divina ira satisfecit:
et exhausit infernalia dolores in cruce sua passy ē: Deo colente deare magis ē,
quā deū sine occidi: capita grā sceleris graviora precabry hoc exigentia: Inde
tanto lytro: ② tradeti, xpts descendendy pro se à Judaeis: ita v. ō mado tra-
di, di. crucifigendi postea tandi: adeoq̄ hoc subscribit Judaei in palati Act: 2: . Act: 3: Luc:
Joh: 19: ③ Ethnicis. postea Pilato. 8 anno natae Tiberij regnāti: ejqy militibus:
q̄ xpts externe passy ē, potissimū referebat ad Ethnicos: xpts tradebat Gentilis, Judaeis
mysta invisa: ④ tradentes: hoc paralelo docent traditi à Juda Pharisaeis,
à Pharisaeis et Seniorib. Sacerdotibus. Pharisaeis. Pharisaeis: vide Joh: 11: . pro signo habuit
dis ipsa significatio augebat noctem ipsa ō adhuc, sonat übernatürlich wort ihr gar:
nota. Confusio odae erroris. Apostoli scandalum ō ellis gestus: Praeter hoc mali,
liosi tradentes, ut. Deo et traditi Act: 2: . Joh: 3: . iste xpts se tradidit:
Gal: 2: . Sacerdotes nihil possit ipsi q̄ ejq voluntate: seipsi tradentis: et regula
volenti passio nihil xpti ipsi: Doctrina ē. cur xpts gentilibus servit
tradendy. Ex (1) ut letet Judaeos ausipse ly vita et necis: adeoq̄ sibi ab
ory ea potate: adeoq̄ messiā venisse: (2) qa xpts crucifigendy erat: Joh: 3: hoc
gens sceptrū Judaeorū ō erat, sed gentilis. (3) xpts salvator ē Judaeorū et Gen-
tilis, adeoq̄ cooperat ad passionem Gentiles et Judaei: Disce: q̄ xpts semel
passy ē mala, illud ad hoc every patit in corpore suo mystico: ab ortu q̄ ō ado-
lescentiae capitis ejq, a. scor actis gestis: Hebr: 6: unius oblatione sunt xpti
tuli, ō übernatürlich wort ihr ewig ewiglich: q̄ fil: 1: adeoq̄ ewig ewige Bund:
q̄ gentilibus saluberq̄ Judaeorum, Turcarum, q̄ malitia nunc xpti adversionis
dicit: q̄ vita xpti anoy xpto in gnade: Non dat tentationes, q̄ übernatürlich
arcubit xpti: e.g. Sabbati xpti annulus, Sabbati gaudium, ut laborantes, requi-
scantes, q̄ auf diese weise wird q̄ xpti. der ewig übergibt: der obrigkeit, der Lehr
stuel, q̄ auf diese weise wird q̄ xpti. der ewig übergibt: der obrigkeit, der Lehr
bist, nay sonst, q̄ xpti ecclesiae, ty der sie über wunde sind ō. tentationes wunde:
ecclesiae ubi jā dō: et ubi deficit: q̄, wo man ihm ab und übernatürlich auch
in ewige Ehe, sie ecclesiae Cant: 4. falsches gestalt ewigkeit Gen Cantor,
gibt: Nec. Vnde non, da Bey drabrunn 4. xpto ge sie ecclesiae Ehe: e.g. q̄
bachinalia celebrant, xpti Ethnicis traditi, ita semper in stat passionis, und q̄
ō gula d. xpti ieiunii non patiens: q̄ xpts traditi Ethnicis servi:
mendo membra xpti, sive q̄ se sive q̄ alior: q̄ ab ō defendi, quia
defende debet, et traditi: Consolatio ē, xpts traditi ē, ne nos diabolo, mor-
tig eterne tradamur: Ethnici traditi ē ut nos origine Gentiles, sanctis
centur:

H.

11 q.
H. Trinitatis. Dom: Esto mihi, à meridie, in Symb. Apostol. de conservatõe speciali.
5. martij 1671. Dominũ mundanoy de deo precepta optime bene describit Syr: ib: 15. qr Deus misericors est, mundana ō respiciens: remota celestia patia locatis inhabitans: Hiob 2. qb dum terrā, sol mille quadrigas mittit ad observare ō posit: velut ex q vix vicina novit: singula remota ignorās: Adeoy articuly de providentia Dei circa singula sollerter diligenter inquirendy sũ: de q nunc: ubi nota (a) Providentiã divinã in nra precatiõe: Esaiae 41. Deuter. 32. Esaiae 64. n. Deus dedit Corpy. Hiob 10: . Ps. 139. dedit Animam. Eccles. 12: Act: 17: Hoc vult ãia ad corpy qdã à quibusdã Appagat, q modo v. ãia corpori inseratur solicite perquirendũ ō sit, d. potius eõ laborandy, ut ãia felix ex hac corpore exitu pareat: (2) Providentiã divinã in nra preservatõe: T. cibando, jam in utero, in cunis, puericia, aboy nostra cura, solã nra opatõe et paratũ industria, adhuc sodie crescat? Terra aboy cura nra, multiplicanty crescat? pisces, volatilia, animalia qq, sine nra ope: Sol et Luna Deus ō solite ad salutatẽ d. et ad voluptatẽ divinã exhibita nobis exhibet: Et vestimenta largiendo, qb. ante lapsũ ō egebamus sanctitate amicti: nunc eadẽ terra et pecora nobis exhibend, largiente Deo, ad legendã infirmitatẽ, arcendã frigus p. T. defendendo ab oib. inimicis visibl, Diaboli, mundi et carnis, qb. cingimur jã in utero, vix nati, petibus undiq, oiq etate: Scriptum vidi q Lucas Benefactiones, ea divina accepistis, ã illis usq: esse? potior pars citra comparatõe creatoy, plures in manifesta gratuita Patris Beneficentissimi: Horumbia mon, stra ingratitudinis, q Deus Laboris vidit, respicite vitã vestrã, q gulã, ebrietate, ostentate p. gratiã divinã propellitis, q vestib pugnantes Diabolũ ō Deũ in corde. festinis: XVII. Concilior jõ ℔ habita de articulo creatis: ultimo aliq egregiũ illius effectũ esset; Sed vereor, ne alius hoc sicut alia divina quis, flocci pendant: Boni sciant, Deum sibi patrẽ conservatorẽ et defensorẽ esse, sicut Sodoma Benignissimũ, ita et nostra sensu Optimũ: cui Lou, de ex hoc nunc in Seculum seculoy.

℔. D. Trinitat. Evangel: Dominus invocavit. Matth: 4: 1: Jesus wird vom Teufel versucht.
12. martij 1671. Furit q Deus ex Ezechiele VII. nota (i) q Deus libenter furit externũ, violentũ, clandestinũ, q magistraty punit: God. 22: . Sodie varie, tamen respondio. D. furit publicũ, ultimo aliq subditi: ut Deus singuli. Magistratus. Magistratũ ō reddendo, q eidẽ debemy: Rom: 13: . Hinc magistratu ordinarie gravia onera imponat, illicq et temere licita obvenit ō posit: (2) erga ecclesiã conservãdã decipiendo, Provid: . Laudando mercem impios, eosq contemnendo, lacerando, male faciendo, et ad faciendo q nolleny nobis ab alio fieri: multa providentia describit in corpore, q q Deus: licet hac accepta divina Benedictio dicatq, ea tu ō posit cum moveris ō jã laborer

rõ opinionē mūdi, sed rõ legē Dei: vid: ton: Lib: 2. Jer: de mercatūra:
Sr õ solvendo debit: a. laudando fallendo ex malitia, a. crassa
negligentia, depositū negando, 3. negationē p̄hibitū a. fm õ illgand,
exercentes, sic qđ exponit̄ à civitate p̄ fidei ebrus: 2. Thess: 3:
ein solch ehrlos G. abzeig. si cōr fürsatz pane, q̄ ipse õ competit: die mit frig
fauler Bettler, spüler p. essig eaister gestoffig Bond, vnor den andy abge,
wisen sol, vnd wo mich frigwillig begby wolle, d. spysselt jm ab, d. bedienede
sichalt sey t. dy seinig. (3) Erga subditos: q̄ magistratby in adula exigen,
les: personē p̄blice edilitatē q̄ria q̄ rentes, justitiā rendentes, justa p̄stabes,
les et injusta q̄ moventis: oeconomica patter pauperes mercenarios mercē,
deb. pauperib. nihil a. õ salis dando, sic a. obligarie ex Gesetz Dei: ja ex obligatio
In. d. q̄ail facit habet Thess: 4: faeny exercentes erga meos. (4) sibi ipsi:
committ: sūrst, negligentes, somnolenti, gülonos: p. so vnsel gest dises Easter.
j. Cor: 6: und dises Easter vnrey vnd sicc vnordt, vnor gestoffig sal
illo modo, 4. schlof õ vnrigkeit, d. stygt vns gott in kein mangfeltig vnfal.
(ii.) Exercitij. il cū hy sirang. 2. hadang, 3. g̃ erweng q̄ ipse competit.
In Evangelij: prima p̄gna diding lentaacen de faciendo pane, ja vi debiny
Responsio xsti, aby sola illa ei zem flantā, q̄ ex Scriptūra responderit: und wo auf
vnordt und sprach ob stogel geschrieben: nota. (1) xsti Responsio. (2) fünda,
mentū. (1) Respondet xsty lentaby de deitate sua, in miseria et in edia maxima:
õ q̄ õ potuerit miracula facere, d. nobili: il T Seeligkeitby ail, andere da,
bot vns. in alij, precatis: ol mūdo lapides doch ist nitta in fiducia erga
Deū sustentationē: el xsty õ debūt diabolo, d. Satan querelere: Tibi dicit: Si
õ obedias diabolo, q̄ malos Satan el cogitaver te impellenti: ad vindictā, ge,
bian, sic licet medea q̄ indifferenti. b. appareant: antwordt, õ sich, nit respon,
dil auf qstionē sicut vult d. diabolj, exqrēs q̄ sit filius Dei, vñ q̄ testabat vox è
coelo: illa el nit Respondeany diabolicis lentaeil, n. lentaeen diabolica di,
mitari õ possūt, sed respondent in ex verbo Dei, q̄ sic dendo, et damenda diabol:
(2) Fünd ameta dicit, sc: scriptūrā cūte: 8: ihr verba õ Dei in edula, d.
mayste scripta p̄: adeay oia scripta Prophetica Apostolay p̄la Dei: p̄: 2. Petr. 1:
xsty provocat ad scriptū cā scriptā, õ traditiones: Doctrina õ, q̄ nā sol me,
dū explegē endarū lentationū, potissimū desperatōi in temporalib: Ex.
Sacra Scriptura q̄ (1) certissima: Satan el cāo fallax: (2) efficacissima,
fidē excitans q̄ mūdū vincit: (3) ūnica constans et finaliter p̄severans:
alia media elidit Satanas: Ephes: 6. Et oēs lentemūr a. lentaeen expedare
debeay, mūciamūr: i verbū divinū, inden dicta libros legendo, conicēs
audiendo, rūminando, ad q̄ ūtle q̄ facere memorale: alij lectionē sape ite
rando: 2. lectū audit: sibi applicando ad informacēn, emendacēn, q̄firmacēn,
q̄solacēn: Hoc j. vsual familiaria colloqia de reb. divinis. 3. orando, vel
xsty ipse lentaby, in nobis q̄ diabolū pugnare vehit: verbiq̄ Dei fidendo:
q̄ Deo sincere q̄ scriptūrā salis ilgel ad salutē: q̄ in temporalib desperatiōi,
plūrā legali mūdo se addicit et p̄stat se ei in deserto oia q̄ lapides,
nullū panē adee: 4. discant: spiritualia dona longe majora ēē: Ephes: 1:
jūs fidei Dei, cōcēn xsti: Spūs Sancti: nemo diver se paugen credit q̄ õ
habeat suppellectilē aliquā rūzatē: q̄ ipso õ, pauper à ēē:

Fl. Dominica Passionis. Evangel: Joh: 8. Quis ex vobis arguet me de peccato? Text: Ps: 51.

19. Martij 1671.

Spiritus sanctus Sanctificavit me. (1) Spiritus sanctus: natura sanctificans. Ps: 51: Gen: 6: non sanctificat, ex electis ipsi acquirere possimus spiritum vitalem. 1. Cor: 2. 2. Cor: 3. Sp. S. non sanctificat, ex electis Lucae et filiis: (2) ex incredulis et possit quis, de medio antichristi Evangelio et Sacramentis Gloriae Sanctificatio et glorificatio: Solus verbum et Sacramentorum externum usus et usufructus, si Spiritus S. resistimus: ad externa tm non obligat Spiritus sanctus verbum ad hoc quisque obligatur, e.g. in salvandis infantibus Baptismus. Non salvamur lege: Haec tm sit pedagogia ad Christum,

ipsa

ipsa sanctificatio ꝛ ī in vocatae ad Ecclesiam: haec vocatio eo ipso eum movet
et juvat ō resistentes: ꝛ illuminatae in Spiritualibus: ut illegatum divino modo
q̄ à Deo nobis data ꝑ, vbi mensura gratiae. 1. Cor: 3: (3) Sanctificatio in fide:
adeoq; ⁊ remittit peccata, justificat xpō vna ꝑ: ꝛ efficit coram Deo. ꝛ purificando
corda illuminat volutas: in sanctificando ꝑ sancta vires, et sancta operatur haec in nobis
ipsa: ⁊ conservatae: nobis relicta mox ꝓ vsu: conservatio medij ꝓbi gene
rali sensu: et dona q̄libet creata, aliqua decrescent. (4) Sanctificamur in xpō,
ꝑ Spiritu S. 1. Cor: 6: Ephes: 5: sanctificatio in xpō ꝑfecta, in nobis imperfecta:
illa coram Deo justificat, haec ō: laudē v. ꝑficit: dicit ergo, q̄d Deus in Te operari velit
et quando tu ō resistere debeas: ō abyssus sapientiae divitiarum scientiae Dei: q. vnus ⁊
multiplex q̄ ōia peccata, q. unico intuitu ⁊ in ꝑ xpō, vnus xpō quasi ō Jud: 24.
Die Gläubigen sind durch Christum Evangelio visa ingratae xpō, abiectae melioris p. restat
vid: Rom: 8:

plenitudo potius sensus: Ps: Sion de Ps: David, vbi manet:
nota. (1) Adjuga: Ps: Ps: ō = sensu politico, n. servus erat Dni: d. respexit ejus debilitatē,
n. potest ab eo, ꝑ ōia creatura ō potest: n. morbi diabolici, à diabolo l. ejus ministris
Deo natae causati, natura enim ō possit, q. divina operē postulant: Ps: 74. de Ps:
David: cui promissi fuerat messias. 2. Sam: 7: . Matth: 22: . Matth: 12: adeoq; ꝑ Joh:
na de filio Davidis. n. genitibi, nota fuit: ⁊ nota fuit eo tempore, cū genealogia
adhuc ōes integrae fuerant, xpō ēe ex familia David: aliqui hostes xpī ipsi hoc
nomē ō promisset: ⁊ foemina haec filiae David promisse xpō agnoscit: q̄ in verbo
dei judaeos langueret: agnoscit notā Domini divinā, et notā filii David, humanā natu.
discipuli in natali fidei: in angustiis fluctuat Deus deserta, q̄r Sp. S. formal.
(2) Petitio ꝛ. urbanum Dni meinen, angustia ō indulgent verbis, verba tu xpīciter
Spiritu et vita ꝑ: cur vero dicit meinen? an q̄ filia ꝑ malis precatis aegrotabat?
efficit materna affectu ita dicamus parentis diu: sensu q̄ corporis. filiae gravatae:
ipsa filia ignorabat du diabolo agebat, q̄d sibi fiat: discipuli latentes vestri precatis
deberi q̄dam filiae morbos: adeoq; fugisse ad xpō; auxiliatore parato: urbanum Dni
sua meritis ō dicit: subinsinuat, media ō prescribit: ō potius ut tang. Propheta Dei
illa orat, d. ipse tota credit: Doctrina ꝛ: q̄d ꝑ fundamenta orationis! sic Calvin.
(1) qa xpō invocamus Dominū: creatae, redemptae, ut sub eo vivamus et ei serviamus
Colos: 1: xpō ꝛ solutis, nō pote ei velle juvare: q̄r redemit, ō neglegit: q. in templis regno
potest ꝑ potentia gratiae et gloriae: cū ꝛ regnū et potentia et gloria: (2) invocamus filii
David. fratrē nrm, q. fratres diligit, et ideo frater factus ē, ut xpō nobis moriatur: (3) invo
camus misericordē, q. libenter juvat, qui nos implorant: Jerem: 31: (4) Secūdū sensu
ejus misericordiā ō nos xpīnere possimus dicere urbanum Dni meinen: gratia universi
satis ē: monit sinus de resistamus Spiritui Sancto petitiones et orationes aperiatis,
D. cogitemus oratores accedere Sūmā majestatē, ō regiā, d. divinā, q. corda scrutatur
et desiderat orationes vitae: ō sufficit verba recitari: multi alieni cogitant ō in
singulis verba recitant: cogite an ita cū agnoscat Dominū, ut ꝑ ejus voluntatē
velit ōia relinquere, q. xpō ꝑfectā a. adhuc labet, q. sincero corde ō ut ejus xpō
audiat: xpō non solo ore, d. et vita Domino dicendi ē: ꝛ indignitatē nostrā
agnoscamus: q. meritis gloriatur deo ꝛ abominandi: ⁊ expectemus patienter q. oramus.

118. Tandē sequēt exaūdit: ō absta tē rē in extremis: Bc. Deus & q regit omnē
et terrā: Sūe de ſt. Joſt de ſſande ō an, q di glauchſt, de Tauſch unſe Gſt
abſt re gſtis: indignitat tua te ō abſterreat: n. ō petis ꝓp tua dignitat, ſ. ꝓp tua
miſeriā à Patre miſericordiar et patis ꝓp xſtū. Tu exaūdit q movet ghorſam xſti,
quā q movet: Ψ. 79: . Daniel 9: . Xſtus ſe ō ſpt retinere ad evacuandā ſtatū.

K. Dnica 1ſt. Domin: Reminiscere. Historia Paſſiōis. Joſ: 18. Vom Leyden Xſti Unſers Herren
19. Marty 1671. Diabolo formā ſerpentis Evā decipiens, natūm peccati figūravit: n. peccatū clamū,
(a repōſi, legit more ſuētōr a. adaptat: Illa decepit primar parentes ſūb forma
xſpentis, ſic adhuc hodie repit: Coloſſ: 2: ſe: ſūb ſpecie pietatis, vel decipit varia vitia
ſūadendo; ubi po cuplū prehendit, corpꝰ facile ſeqt: nulla peccata ſolū: proloquitur
uno peccato, in ſūb delictū entē: laudē ſeqt totalē xſtō: corpoꝝ et aīa. Ita Cain ex
peccato in peccatū Diabol, Geneſ: 4: . David ſimile gſtigit: Idē facit Petro, in ārā
Leviticā: Jā videamꝰ Xſtū patientē in Palatio Pontificis: ſc: (1) q d cizea xſtū faciūt: ſoluſ q
cedētiaq̄ ducūt à verba, vinctū, ad caipham, Pontificē, q nat q ter Simonē Pontifex ꝙ ordinē Divinū:
hic caiphas ſūadebat occidendū xſtū: Diſce xſtū hīc vinctū caſtē p. nor liberaſſe à
vinculis, miſeriā plenſſimis: Prophē: 5: . Eſaiæ: 5: . 2. Tim: 2: . ſi qs decētiꝰ vinctū
moveri ō poſſit, et aliq̄ ex liberarē, q pōtatis ex facilitate? (2) q rebuk xſtꝰ de diſcipu-
lis, q illorū colligendor rāe: (2). de doctrina, unde illē tuheant ꝙ doctrinā patrē: Re,
ſponſt xſtus: ſe defendendis, q docēndi publicē: p. xſtū in cūſpando pectū violentū Pontifi-
cis, q unde caſtē, ſtat examinatū ſūt: (3) deſq vapulat. (2) in cūſp ad laſa majeſtatis:
exemplar nūcupē, q vis à p. dicta favorē captantis: Nor xſtꝰ inſpicing colapſū:
diſcipule ex xſto injūriar patienter ferre: ꝙ xſtꝰ reprehendit et corrigit verberantē:
à diabolo capt vat, q xſti imitatores ꝙ humilē videnī, q vindicta ſtudent laudē
cronabit, igna et ſūſpitū ze: (2) q d cizea Petr gſtigit: 1. occaſio. 2 xſona vula q
Petr ad cubat. 2 loeg: Petr ſequebat l. ex amore l. ex pertinacia: ſ. q ad igne: diſce fi-
culoſt et pcula caſtare: vid: Marc: 14: . Matt: 26: . Tu ſt: ō ideas falſas religiōes
ſt: ō ſeqtē primar g ſūe eccleſiaſtes, primcipū peccati obſta: Gen: 34: . Luc: 15: .
in vir vocāi deo ſc. Ψ. 91: (3) occaſiōe ancille negat Petr, laudē alior ārgen,
tū, ſ. gallū canit: diſce fragilitatē et pcula
vitā lenitatem! Hoc diſcēſſpe fiat ſenſꝰ: et pcula ndeat, a. vitāt te manifeſ-
xſto ſūeraſt in Baptiſmo: (2) ut exprimat ſūe ad Petro ad canta galli: ſc.

Pf. D. Oculi. Evangel: Domin: Oculi. Luc: XI. 14: Joſeph Heid mein deſſe ausſpiſ. notat,
26. Marty 1671. mūta ō intellectū ſūt et dicat à xſtianis. ex in oratē Dominica dicimꝰ Amen: Illud ſonā:
(1) q d ſignificat Amē: ē Hebraica ſignificat greiſſig: adeo ſciat ē quē à placare, q d petat,
nis, quando petieris, ē credat petita fore: (2) ſt ſidat certō ſe exaudiri ex promiſſe voluntate Dei: petiſti:
ſt. ē quatuor ūl ōia ſcat ad de voluntate: (2) nor ē cultos exaudiri, ē petimꝰ
devote, precata malitioſe q iniq̄ precat malitioſe rejicit, ō ſt orare, Joſ: 9: 31.
Jac: 4: 3. d. ejꝰ Oratio deo ē abominatiōi: obſtat infirmꝰ de fide dubitanꝰ: Bc. li q de
et Luca preces ſ. audiōe indigni eſtis, ſed Deꝰ infirmitatē ō adjuſt, modō cor pure
Pſal. Nicht orare ſimpliciter, et zelꝰ ing mā dalit petimꝰ: Ψ. 27: 8. ex audiōne preſſa
Ψ. 50: 15. Joſ: 16: 23. 1. Joh: 5: 14. Deꝰ verax ē, et ſt facere q vult, ex amore p. miſſi:
ſt: habemꝰ ſuccessorē xſtū, et vi merit ejꝰ dr. nor petimꝰ. 1. Joſ: 2: 1. Rom: 8: 34.
Hebr: 9: 24. Similiter Spiritꝰ Sanctꝰ ex aſt Spes, cap ipſe ſtudit: Rom: 8: 26. ſt Lota Eccleſia
nobiſcū orat: ſt. Deꝰ ſunt Studium orantes devotor: vide Lutt ſcriptūrā: Lib: ipſi multa
Geſtiſti, et adhuc Geſtat, ſt qb. ō orat, nec orati: obſtat exp̄ientia leſari, ō ſenſꝰ fal-

ſ.

q̄ petim. adeay d.(3) quando exaudiat deg. i. audit dr. postea voluntate vel. 2. 29/22 voluntate, cū vid. et non multa ei damnosa petere: differt deg rel. la ad suā gloriā et non ultilate. = Evangelio vidim miracula, et Judaea mala, et Xti apologiā, restat judicium = forte: nota. (1) poena Evangelium: Judaea da re dat 2dm, da rebel in israel = volkt p. nota: i occasionem; miracula et judicia Judaeay, et Xti apologia: 2 poenam ē minatā, forte exiguē: disce magnor offendi à Xto vilitate, = firmor exig: Ψ.8: . matt:21: . Luc:19: . in cair religio nis ē respicienda Xti, sed dicti, q dicit: 1.Cor:1: . matt:11: . hoc g solat passeres Xti. ē videntes; q sint aliq dem sortes: 3 refutat Jos Bta: forti remotor à Xto, valut à plurib alijs. q dicit beatā matrē: p indignā putat Xti ipse laudandi, 3. matrē ℣ ea gloriosa q dicat: disce Xti ūberib. mitibz: fuit maria beata ob externā partis unto felicia fuit, ℣ parte sp: vitalē Xti = corde: q. ea dicit beatā, sc: dilectā deo in tempore, gloriosā = aeternitate, adeay gloriosiorē ea semp habeamy, q̄d facit, catholici opponētes ad asserū exhemū q̄ lapsi: (2) Correctionem Xti: ne scandala: audit q matrē se laudari: sat laudet negligit, i. tāc occasiā corrigit emendanda: Jos: 15: . inferni dulcibz verbis informandi: Xtus dicit: ja, omnino: dicit, ista ē, beata = mater mea, q me gestavit; magis bt. beata = q credidit: 1. Joh:1: . n: q̄l dubio alij ex p̄mis Xti agnitis, ē credentes, damnat Xs: adeay magis fides, ita non sanguinis aquae salvificat: Luc: 1: et 2: . Augustinus dicit Xtus, beata Mariae Xti dei recipiendo, quā Xti gignendo: una sola via salutis: ē. q Xtum et Xtoribz gignere, alm nobis competat in cair et medū salutis: Deg = nobis habitat q fidē: beator dicit Xtus q verbū audit, et custodit: verbū gobit Jung: una verba veteris et novi testamenti, Evangelium beator facit: Rom:1: . cui servit Lex gemendo corda, et regula q bene novit obedientia: verbū externe audita custodiendo = corde: inscribendū, Joh: 10: 27. ō audit 1 est lupi, servi, et oves alienae: 1.Tim:6: . Beaty = q custodit pba: in hoc tempore. Rom: 8: . Tit: 3: . 1. Joh: 3: . veritate beaty =, sensit beatitudinē: Rom: 8: Hebr: 6: . agrosc q̄ fructib. verbi: q separat à pba divino, = dicit beati q, vita in temporalib: Doctrina = qs sit usq verbi divini ad salutē? Xs: ō fructus externe, sine audire, ita audiere 1 pharisaei: sed accipiendo = verbū in fide, sc: ō respiciendo Spiritū Sanctū. manducare q corr: esse unus in nouvo gubernatore Gott steht: (2) custodiendo = verbi: in memoria: q jam anno Law. meland in vita: n: q verbū audit, et q̄ fecit, q digno audit one ō = Ebuty d. ein ding deo gefallen, q ā ejy voluntate: ō est in gratia instr: 6, ō sein tron gemy Seel, wenn man nicht forcht pardon stirbt: wo mand nun auf des Lons steet, d. das Evangel ō darzu setzt, da ist d Xtus ō gemy gesetzt sondy dardurch wird gott recht gesinnet: (2) Bewegung, so viel an ihm ist, den mond die Kraft: (3) occasiones geben alioy scandala, q Virgilio es alles gelegt, q verbo adscripserit q Lucil vitiis addiderit: (4) maioy scandala geben, q sage audit pba es ejy = obedit, quā q plane ō audit: (5) ejy damnat gravior =, q sagt q audita ō facit: verbū q = odoraty vita illius fist odoraty mortis ad mortē: wer nicht folgt wird, dass Evangelium auch seinen Kopff, d wird am jüngst Tag offenbahr werd: Pus solū Lio =: pba eo vivit, ō semā vivificandū, Rom: io. Gloria Deo.

120.
26. Marty 1671.

Fl. Dominica Judica. Domin: oculi: post meridiem Historia Passionis ex Johan: 18: & 19.

Eberal(i) constantia in fide Israelis: & spernunt Heretici putrid. Epistel: Postea liest mildt à puero, wideruy polonia vera religio fürgese: in q. St. Exempler regentib. ey ôia facta nihil valent, si nicht Divy reyligat: Josua v. 6 cogit, das die Bundslad vor, clesiat ad aliam religionem ygandt: Ihr Libaty gilt an Judea velint Judam an Bar, rabam: ja wideruy Xstm patientem à Praetorio. (i) Pilato Propositione: Hic autem de con, fessendinib: & q. Eam gesteudine ydanke stammt & y voluntat. Deuter: 17: 18: n. popuy st regalem precat. Judic 20: . 1. Sam: 15: . nolite ee Jungstin of: Gesteudine. Dey die Sabbati sanctificer: mundi gesteud o Hoc tollist: wie sind Baal Judy auff: Lex divina & libel occisoem p.p. gesteudo & Baal vindictam, adiu, da mit Baal gott wirdt, d. die Böse gewonheit an seine stee tretten: consuetudo Gter scriptura, & hypocrysy, gd dica s. gesteudo & y Scriptura: gott wirdt am Jungst gnedt sagen Fabl ist die gewonheit gefallt, wie wordt Buch wären gewandelt wie ey mit fisch & tockt: so bald ich in wasser gerathe, darbey Bildt, gefall mir, ist Warheit, das ist meine gewonheit d. ist so viel, Dass ich mich gewandelt, Nanny von reyligion die fee secundum Fabl: Pilatly Xstm deprendit, dicant magistraty miserie füh, venire: (1) Judei postilat Barrabam: ey literatis vicibus, disce literator Cappy ist Dei :vitare, donec tandem geant: arrigite aures, ist Sabbat schuld, ist Forster, ist gifft. vom wey & ruth ist, & miss brauch gottes gnad fürt dy Lay nicht: Tabty postilat stam major Xstm crucifix: volat, quia ante d. dicta Hosianna iubent exerunt: Pilatly Judei anat Barrabar, rejecto Xsto: dica vita tolerant, veritas Evangelica & Xti missa müssen locis: & y gesicht: precat, Xstm rejicit, Barrabam eligit, sed ab ipsi olim rejiciendi & igne aeternd.

---

2. April. 1671.

Fl. D. Dnom. Evangel: Domin: Laetare: Joh. 6: 1. Jesus speisst 5000. Mann.

Baptismy nos Sanctat ad Bona faciendo a omittendo mala, et nobis solatio & promissiones divinas: de q. postea non: ubi nota (i) cui competat Hoc solatium & q. quidni de rebus (2) cui ista adhaerentia nitatur omissio Baptismi (4) & q. gestatur Hoc solatium? (3) gratia aer Baptismi, d. sape fit, ut Hoc, d. precatio voluerie inuelget, ey stattt gratia labit: Sic in precatio regnate vivens o Christi fide applicare solatio Baptismi: Soli ist Fideles, quam. Bulant in regeneratoe Christi sibi applicare solatia promissiones divinas: ist de pba: an ossi precatio & pugnat y ea? divino cuchi severe indulges: bene ê: Sin v. alia precata ze, serwas, mass mit d. expell freyn will, so wisse ds di aus der stad die nur ex, gebirdt gehittig seyn, d. die Taufe dich & y Christ Jahrs. (2) & tota vita & in primis in morte: sc: quando nasci in statu regeneratoe: alioqn ist & menschliche big hostel & ist füsig: dass Kay wo durch Christ wird & y Heiligen gemeinschaft & Himmel gültig kany: (3) o milde & gestie novae obedientia & Hoc vita, d. ex Benevolentia divina, & ex gratia nobis bona dedit et gserwat. (4) (i) solatio & y precatio: & origi, nalia et actualia, Gsenda a Gelezia: in fraudulate o & Christ, nec nos ex gtia pecat: precatio nos o vincat, n. Dey gsordat wirdt in fraudulate, nec pastinos pize: 1. Cor: 10: & y Diabolo cui abdicamy & Baptismo, quae Xsto wie Vater vicit: den Lamm zu verlesen, les in Joeby fast redte possel: & y morte, q o & angstig poena d. via ad veram vitam, & y ira Dei, maledictae Legis, et poenae & ferni: n. & Baptismo indutus Xstm: (2) q modo habeam solatio: & Song Christi Dei: & Xsti: quia tota & quia robur & Baptismi donavit: & Spiritu Sancti gratia & Christi & gratiae & & remittit & vitam & cura et providentia in temporalib. et spiritualib. ubi Christus & gloria! volumus!

in Baptismo jā salvi facti sūmus: Legat Lūtherus. Tom. 6. fen: et Altenburg:

Ubi legitur una Dominica Evangelio vidimus Xpm navigantē, ut doctor populi, se reponēte: Jō videamus Discipulos gerentē: verbis: da pūb Jesū sūm, et ūrā & disc. vtr: nota (1) tentantē, (2) tentatū, (3) tentatōes: (1) Xpus, aīāe salutis, ōi potens, orbis et sapientissimus, corda discipulorū sentiens: ut exercens, cala, mitates suas fulcras respiciens: nota: licet Deus potentissimus cūctis et Xpus Jesus vitae spiritualis principator vigilet, eor. tn. temporalib. vtr Xpi: cere: dūmodo nos divinō ordinē servemus et ō pīg corpus q̄ā aīam cūctis impedimentis cūctū patitur: sol i grossa mensa gerebat: matth: 14. marc: 6. Luc: 9: tang. aves sine pastoribus: Xpi concubitū everti, et incipientes fidē habentes, non miraculis credebant: Discipuli mirati sunt, quia plures paucis, eō magis in diligendo Deo exemplo Ninivitarum: Sed Deus miseret eorū et venial ad Xpm, et spiritualib. salutis, cūctis temporalib. Deo mandat. fidei suae discessionem, ō fiscum salutis: (2) Philippo. cūpidus discendi, de ascensu, forte etiam infirmior fidei. forte singulis Apostolis cuilibet officia fuit mandata: Discedentes cūpidi fuerunt discendi, et quasi libenter, tandē venire ad scientiā rerum salutis, de eorō poenitent ipsorum aliquo laboris: alii potius patienter informandi et firmandi diligentes Lucae ignorantiae advenit: Xpus Philippo regenerato ō poterat apprehendere quando Xpus tuae papae, altare fuit: discens infirmitatis fidei, q̄ sanc. tn. ē pūgnādi: Xpus adesse et Xpi ciel. (3) magna multitudo audiendi Xpm ō volisse eor cibare: igit quid unde sūs monstrat se, q̄ Xpus dimittat audientes Xpm ō volisse eos cibare: igit quid de pane: de materia ning panis Eucharistiae Xpi et aliquis Evangelii Xpi ē genus: quid de pane: de materia vitae festinatae: quid de emendo. Philippo impedito: Xpus ō docet alios exire et egentib. dare: tales eleemosynae deo ō abominandae: quid, ubi tanta panis inveniat: n. long ō erat, unde speraverunt: discus Xpi rem grandē reddentē Philippo, ut sic Xpus fidei: d. sic tandem gustet, et infirmitatis fidei pellat: Doctrina ō: q̄ sit difficultatem tentationum temporalium, ubi Diaboli, mundi et caro nos tentant: Ex (1) difficultas tempus et loci: (2) necessitas medios (3) despera abandonē: simiter nos tentamur: n. 1 tempora culpāt: loci deprehendēt. p. p. sa ō ex causas yb. fidē erga Deū abjicimus: Sed moritur esto: 1. para te ō tales tentatōes: ne inexercitatō te deprehendat: igit disc qs sit Deus, qs sit, quae boni dedit Xpm perdit, dare possit, disca articulū primū: disca intelligē bonum spiritualium Mosaicum: lege et aud: verbū, ut fides excitet et firmet: n. Xpm fidē q̄ ullam tentationē vale, re non possumus: vid: Luc: 12: 2. labora n. alimentis Deo ō dat benedictionem: qre laborē ō oblatū: si ō sufficit labor ordinarius, fac et labora et occasiae oblata: ora, allquando 3. parce utaris bonis tuis: ō indulgeat gratuito, tuque indigentib: Evil: 4: juvenes et libi: ō assuefaciendi libris et luxuria, sed ut discant paucis ac gaudi: si magna habent glorificativa et religi: n. ille ō a deo, et nulla habet, dāq̄ multis indigeat, sed q̄ nulla ō requirit. 4. pauper verae et pios cūra, ō tantae ex abundantia Lsa, d. Xpm tibi facientibus tuis: hoc facienes singula ex ordine divino et potes resistere tentatib. n. pater Deus ē a coelis locuple, tissimus, q̄ tempore diei ē dominus, q̄ suos semper cūrabit, etiam nec cūrasti: Ephes: 5: Xpus loca deserta ō ex christi: col: et terra ē manibus ejus media tabet Xpus sufficientissima: sōo vivit ex ō verbo Dei: si nos cūrare nos Deus voluerit, Deus ō facit miracula: obstat. ut sab kid mutet? fx. Deus eos dedit, ille providebit, d. in ejus gloriā

edūca di: si orant:

122. 2. April. 1671. ℔. Dominica: Lætare post meridiē. Historia passionis. Joh: 19: — Grave ēt ō agnōn precatoy: n. q̄l ℔ q̄ precata originalia ō agnoscēt. variē exde, nūang pravar cordi asserty: verba ō cū rankē: facta exercenda sāo ō renatis, q̄ vir, Lūlich sabel: vita q̄ verbis, et verbis q̄ vita stant, nec se ate q̄nde sinūl. sed ad. q̄n verbis Dei ate loqt de peccatis: q̄n alibi legat passio xpti! pīnt originalia et actualia peccata, singula singulor dolore curanti: Jō g̃ redemptōne q̄d xpto gtis usq; ad crucē, in Gloria: i. in Gloria, 2. in loco Golgotha, q̄ Gloria: (i) occasio. cūuersat xpte de filio Dei, ideo meritebat Deo offendi: disce retibia Dei aliq̄ ex natura, haec Roma scintilla ō q̄ exhorrenda. matth: ii. (2) actio ipsa. q̄ long. scelerosa: q̄ui patria, vel dn originē q̄st an ō verearis scire de velo! Gentiles erant Deū egregiè errant, et pleriq; scelerati: ideo Cesse pbi divini = tacendū xpto ō respondeat: forte q̄ pilato ō q̄ereti studio veritatis: vel dn ne forte ex male illato pilati timore in Romana deos ira collocati: hic stent solabat q̄ tacendo et loquendo precarat. ℔. pilato repraesentat xpte. ℣ autori latis: et protestati: typo infuso, q̄ magnos dimittat, pauper vocant: sic loco carnali variē flectitur, terret et timet: q̄ haec xpto respondet, de pilato hic quaeri, rerum scientia xpto aliq̄ gerebat, aliq̄ negat: disce q̄ videntia Dei. matth: 10: ipsa et adversa de manu Dei venire et respondet comparate, aber di. mit die übermuthige fabs: p. magistratu ō excusat q̄ ea instantia alioq; injusti agat: Corrigenter alioq; caute et temperanter agant: (2) Extra Gloria. i. pilato voluit xpte detrahere: postq. à xpto nil repraesenty: sic agant oēs correcti: 2. Recipiendo ipse regerit, q̄ amicq; locuti ō sibi detrahere xpte. ℔ medial pilato in Judaea et xpte: laudē rejicit xpto ℣ favore mundanoq; tam facilter rejicit xpto: sodie adhuc xpto rejicit peccatis maledictis. Luc: 6:

A.D. 9. April. 1671. Dominic. Evangelium Domin: Judica Joh: 8: 46. Die Juden wolt Jhr steinigen.

(2) nūciare: (i) ūtilitatem. 2. remissio peccatoy. justitia divina satisfaciendi, ad q̄ ō sufficebat xpti nativitas, d. mori requirebat: 2. Cor: 5: . Esaie. 53: . Joh. 1: . morte alterna q̄ vita vitā xpti, ira divina, p. q̄ nostra peccata meretur: q̄ xpti fide apprehendat, remittitur peccatoru stent. hoc exhibent = Tisto coena. 2. reparatio ex Deo. q̄ facta q̄ peccatis xpti placatae et satisfactae ne amicq; Dei sacrificia. Esaie 53: Haec pax donat nobis in Sacra Coena Rom: 5: ℔. reparatio aeterna et temporalis vita, dirq; ejq; q̄ habebamq; = salus in aeternitate, deq; ō aeterna vita, q̄ mortis ignis. Ephes: 2: . haec vita spirituali in capit = Baptismo, creat et media divina et Sacra coena: continet = gloria: q̄. carnis = firmato et mortificari: donec natalis mors foeces expurget: xpto apparuit, ut dissolvat opa diaboli. 1. Joh: 3: . ad haec juvat Sacra: q̄ precatoy abyssus monstrat: et ipsa sua vi novat spiritu: vere largitat pignoris. Galat: 5: (2) nūnciandā mors. 1. agnitae peccatoy, q̄ ipse sit ea mortis Dei et fiducialis apprehensio dictaq; utilitatis: q̄ ea remigrat, a. de in debitat, negat mortis Dei: ℣. gratificatae et novae vitae in Christo: ut peccata mortis: xpto vivat hom: 6: Haec ita natura ℣, al haec omittens Corpus Dei = sic peccatis accipat. = Evangelio in Christo xpti vitam promittentia allegate, j. haec de = fidelitate representent: cor ō ēt ex Deo docente, ita refat applicat q̄ credat ō haec ex Deo ja ō audiant: haec donat ipse ō, dum ipse sit ō thy gotli: vota. (i) actio: (2) Mutatio vitae: (i) ō ēt à Deo: ō negat creatae, d. reprint regeneratae, spiritualis et mentalis actus alt. corporales ō ēt à Deo: non negat eor aliquando fiisse ex Deo naturali circuitu: d. haec ℣ amplectat. q̄ fieri pōt sic dicit: Circuncisio Sabebat ēt efficaciā quā nō ētat Baptismus: Licet pīdestinatus ēt ex deo in. id non esset, d. fallitur. Petr: i: . disce opinione ō facere xpianū: Cū ō regenerati (sic q̄ dicta et ōes eor actus:) putat se ēt filios Dei, pīcā hypocrisin fallit et fallit: Judaei erant in veteri Adami carne Joh: 3: i. Cor: 15: . imō et peccata erant à Diabolo.

id q[uod] est maxima miseria e[st]: in temporalib[us] et aeternis: o beatos q[ui] filii Dei
sunt. Lege 1. Joh: 3. et 4. col: q[ui] n[on] e[st] a Deo in regno gratiae, n[on] veniet ad regnum gloriae:
(2.) Probatio e[st]: q[uia] n[on] audiant: n[on] q[uod] externe n[on] audierint: d. q[uod] cum fide, et obedi-
endo n[on] audierint: h. exclusive d[icit] obsignatio Spiritus Sancti, externus sonus nihil efficit: q[ui]
n[on] audit cum attentione d. resistit, nihil facit ad suam salutem: n[on] p[otest] audire verbum in
sensu composito, sc: q[ui]d. in eo statu manent: (2.) Illationis ratio e[st]: n[on] auditis ergo n[on]
estis a Deo: ex eo q[uod] n[on] audiant, gehet die ... ex Deo, simile exemplum Luc: 7:
... q[ui] erat ... Christi, n[on] v. Christus dicit ideo eos n[on] posse audire q[uia] Deus ipsos n[on] voluerit
filios sumere, q[uod] vult Beza Molinaeus et alii Calviniani; in Synod. Dortrechtano. n. Christus
hic n[on] agit de electione et reprobatione, d. de malitia Judaeorum: contraria doctrina Christo et Deo
injuriosissima e[st], eo culpam damnationis et peccati imputans: et stante hoc axiomate
Deus n[on] posset damnare q[ui]b[us] n[on] dedisset gratiam ad eum redeundi: cum hi pacti et foedus de fide
in Christo novi nobiscum fecit: Ea doctrina est desperationis causa. Hac n[on] indigi reforma-
tores d. ex amore erga Deum et veritate allegamus, singulos orantes, ut hoc devote
ipsi meditentur: q[uia] d[e] conscientia in tali Ecclesia morari, reddant rationem Judici terribili in ex-
tremo Judicio: ach wolte gott wir erkenten die freude die dis [illegible] nachdenken
ihr [illegible]: Doctrina e[st]: q[ui]d sentiendum de homine q[ui] audito verbo n[on] obedit? Rx.
er ist n[icht] aus gott: n[on] e[st] pius [illegible], n[on] habet Christum, n[on] habet remissionem peccatorum:
nostra ecclesia paucos habet paucissimos auditores q[ui] credunt et eidem vivunt:
q[uia] p[lures] q[ui] omnia contemnunt: q[ui] audiunt vitam suam contrariant: quam multi sunt q[ui] audiunt carnis
mundi et Diaboli verba: tales n[on] sunt ex Deo, d. a Diabolo, carnales, n[on] regenerati, peiores
gentilibus majoris damnationis dicandi: soll man denn n[icht] [illegible] predigt [illegible]?
die meiste sind nach d[em] [illegible], sondern muss erst durch [illegible] erkant [illegible]
ihrer [illegible] gebraucht werden: Ideo est consolatio Evangelica valde limitanda
sunt, ne fallat se: illa sibi applicantes: Ergo discamus n[on] sufficere scire aliquid
de articulis fidei, frequentare Ecclesias, ut Sectis, vivere moraliter Ethice: d. nostra
vita sit tota nova regeneratio: Deus corrigat singulos et universos: Hic habetis
lapidem Lydium an filii ex Deo? vel n[on]: Exempli gratia: furtum, q[uod] decipere proximum [illegible]
n[on] remittit absq[ue] restitutione ablati? an proposuisti tibi alios decipere? Inimicum diligere,
Sabbatum sanctificare? vel cum posse, sic n[on] resistere? audi: du bist n[icht] aus gott, du bist
kein christ, hast nichts christliches an dir: Hic et q[ui] audiunt maximum habent solatium, sie
haben zeugnis ihrer kindschaft: 1. Joh: 5: q[ui] sincero corde e[st] ex Deo efficiet.

Dom: Judica à meridie in Historia passionis ex Joh: 19. H. Dannenhauser. 9. April. 1671.

Deut. 18. Christus cum Doctor erit Idea: felicitatis: Matt: ii. ut peccatis mortui,
ab ira Dei liberati, ipsi vivamus in justitia, sanctitate: 1. Joh. 3: . Hic redemptor univ[ersalis]
[illegible]: in obedientia [illegible] tabula: aliorum ipsius merita ad nos [illegible] 1 Petr: 2: 21. 6.
[illegible] Christus nos monstrat ad mansuetudinem et humilitatem: maxime erat [illegible] vita Christi, morte
appropinquante: Videmus Christum patientem in Gloria, sed videamus patientem in cruce. Vestimen-
torum Christi divisionem: 2. testamentariam ejus dispositionem.

124. Evangel: Dom: Lalmarum Matth: 21: 1. von d' einreitung Xsti.

Pr. D. Pasc. 16. April 1671.

Lectio sexta ipsum nos mediando ? : jam pueri loco catechismi, examinat de passione: et observand: (1) q̄s (2) X q̄ (3) q̄d passy fil: (4) q̄modo passy. (1) Xsty Deus hão: ô deitas ipse. 2. in assela Humanitate: Act: 20: 28. 1. Joh: 1. Rom: 8: 32. Act: 3: . in Humana nãa passa, (2) pro ōib hūbis angelis) Joh: 1: . 1. Joh: 2: . non Damnatis. Rom: 14: X q ōib ō = tis= precata, originatis et actualib: X q = S. Spiritu precat, damnat q̄ repudiat mediat (3) passy ? ac q̄ meretur nãa precata; ira Dei: mortis temporal et dolorib: anxietatib: adp̄tatib: alter nã damnãa, ô = loco damnatis 2. qo. ? exhaustis gēstatis dolores damnatorū, unde clamat mi gott mi gott warūb hastu mich verlaßt, ? Jhesu sanguine ne Judavit. p. Esaiae 53: (4) q̄modo passy: ? innocens: nãa, tota vita. 2. Cor: 5: . 1. Pet. 1: . et 2: . ? liberè. Gal: 2: . 3 impatibile fuit nocentissimus ob nrm peccatorū: 2. Cor: 5: . Joh: 1: . 1. Pet: 2: ? passy: nobis in exemplū. 1. Petr: 2: . in amore erga Deū et. castigantē, erga nos, X q̄. passib. passionis; similitudo patientia: Ultima passiõ vita adhibita.

Evangelia ga habatur. tempore adventy, more solito j=sta Epistola Evangelio, vid: my gratia statt exercitiū ac exactaõi, ja = spricht videamy examinãm statt: in verbis: nicht gnaw ob er wahr ? gottes gestalt wahr, Jhn fivelt ob ? der ein rauh gott gleich sey: Lilia: 2: nota = da edere Deū, ô dem fault: gfer: Rom: 19: Ebr: 13: Deus Deus! Lamy Humanitate ē coaeqlis divinā majestatē: ô gfer nãat: ? Humana nãa assela in unitate pson: hoc ? à q̄b: se exinanivit xsty nr Epistola: iq̄ = in tua, gelia, da dicit: ? Sion Rejoice ger. Thn. nr Zacharia ? König ? tochter Sion, siehe, dein König kompt dir. Gens messiae: inde p̄g Deg. Jerem: 23: . Ps 44: . Ps 89: . Ps 145: . Jhesu Dicit filij David, ein camit Hosianna, lang. domino David: (2) Communicata Humana nãa Divina attributa: sehy ? Humana ? Divina: ? Sic fuit Dei sig: matth: 20: . Luc: 18: matth: 21: 2. 3. Apostolus. corda movet immediate, ut finant ufmur, ut Hosiana clament: nec unbeid Pharisaeor: Ephesus: n. opat divino modo, hoc ē, Gens: Doctrina ē, q̄modo xp̄ianes statues nãam coaeqlis ? pson! nãa ? unita, ô justa, d. in artifi, nã unitate recepta: ita ut Eadem divina nãa xp̄ianes Humana, et Humana xp̄ianes divina! e.g.s.i. Humana attributa habēt ? pson: filij David ? Dey David: ô deitas eig sein ? = filij David. d. ipse hoc ? Dey David: Dey patris, ô sola Humanitas filiu Dei passa ē; d. filij Dei: (2) Divina nãa agant, ut unaq̄ nãa sūe operat, assistentia alterig. Sic fault = ope redemptionis, in miraculis: ubi Humana nae assistit divina. (3) Divina nãa sūa majestatē coaevali nãa Humana: matth: 28: . Coloss: 2: . Simile ? ata et corpy q̄ gestitant unū totum: totū illud cogitat, licet sola una hoc agat. ista totū = visibile, et una visibile ō fit: in ope locuta una meditat, lingua loqtur: una subtili corpus vita et aeter, malg. p. Coloss: 2: . et in Symbolo Athanasii hoc similitudo approbat: licet aliqua = multis differant. Hanc doctrinā servemy, q̄ Ecclesiā emy secular Pontifices et Reformatos: monet licet dissentiā ne Xsti gloriā nr Humanā nãa rapiant. Confolati = (1) Xsty nos liberasse à morte et damnãe. (2) Humanā nãam assela = Trinitate: (3) xsty nr nãa ? ur fruden ē, ô = Gens, ōipotens: (4) Sicut Humana nãa participes facta divinitatis; sta credentes simili. Xsto, Deay Patri: in gloria exaltat: Joh: 17: . Sic q̄cad vita, fides agat: vid: 1. Cor: 13. pia corda agnoscat sūa majestatē. Gloria Deo.

Pr. Dom. invocavit. 16. April 1671.

Dom: Lalmarū à meridie. Matth: 21: in Historia passiõis. ex Joh: 19,

Xsty passy post mortē Lady sūe expir. q̄dā voluerūt maleficor in cruce pendē, q̄ Dnūs incolumis, aby corde mitaret: ? Deo placere voling, mitanda mala q̄cūq̄do. vid: Amos 5. Esaiae: 11. Ayt: Lady Xsti Labor ay! mundy ? agnosci peccata, nec inde Dei, d. obdurarit frontē: Xsty imitandy ? = vita, ? reflect fidē: aliqn crucifigit Xsti de novo. vid: Ebr: 6. et 10.

Evangel: festi Lazarus. marc: 16. i. Item d' auffstehung X. D. Joann. 23: April. 1671.

2. Timot. 2: . Lasset es euch xtiani mensch memin esse Xti resuscitati a mortuis;
nota. qs resurrexerit, 2. qs fit resurrectio. 3. unde emanuerit illi vitalis. (4) Xtus
finus. nat: matth: 12: . Luc: 18: . o L. soly deo D. Thessalonic. A. 3: . 20: . Rom: 8:
unde vivificat credentes: Xtus qui vivificabit. resurrexit. Joh: 10: . Apoc: 1: . Rom: 1.
o absentia qui resuscitatus fit! Ps. 16: Esaie. 53: Rom: 6: . nisi filius facit, facit
ut. filius: (2) Resuscitatus a revocato ad vitam a Lazarus. et unio cum corpore amplius
o deserendo. Ps. 16: Esaie. 53: Rom: 6: . Xtus resurrexit ad sanguinem esse,
ex, ejus v. depositi ad inferiora. nam Luc: 24: . qui comedit o fauste ex necessitate
d. in testimonio vera resurrectionis: Xtus sua vera corpus d. clarificata in resur,
rectione resuscitavit. 1. Cor: 15: (3) fruitus Ps. Ps. certitudo sufficientia redemptionis:
non mors est o senatus: Rom: 4: . 2. Tim: 1: . et ingressus Xtus in gloria, et nobis
unde bona largitur parata. 3. Spiritualis in nobis agatur resuscitatio, sic in vita
spiritual: qui fit in Baptismo, observat verbo et Sacris: Rom: 6: . Rom: 14: .
et illic in filiorum vita, ubi o in. ama, d. et clarificate corpus vivet. Philip: 3: .
Hiob: 19: . Joh: 12: . Joh: 14: . in Evangelio vestis mulierib. ungentis pa,
Daniel: in vindictam de Babylone in via de Sapo amovendo. in verbis, quod
sin spruch widerumb. mann vorrecht und der stein hey dem glauben thun.
Nota (1) Colloqu. (2) Colloqi. argt. (1) loqui erant foeminae, et sic circumstantiae
terrefacta, Xtus ab. post mortem amantes, fide in. languentes: o domi cogitabat
de lapide, ne forte in tabernaculo desistant: nec de custodibus curabant in re
bel tremore: discipuli, ubi cum aliqua boni incipit, lapides abstant, o diabolo
carne et mundo oppositi: sed deus ab. ipse multa tua agit, fide exercendo:
vid: ad. 9: Xtiani mundo valedicens saepe o capitale, quae pax debeat attamen
post amotis unum lapidem, saepe alius: juvenis, ast deus lapides demoliti. Cranz in
tantes, sine simplicitas placet deo. (2) Colloqi. argte o de amoliendo lapide: ante
tabig sepulchri ostia: disce deo o displicere cura corporis defectory. 2. Reg. 23: .
Apoc: ii: . debitand de lapide amolendo. sine cura in. eas o deserendi: interim
deus lapide amovit: sic nos curamus: at lapis tantus o sit, quae pax laetus, a deus ja
amle Xtus vidit: disce o de abrip ad curam, re tibi forte a providentia aliqua gloriae, nobi
tu. anxius curis angustiis, et facit caro, deo o fidens: Doctrina e quando semidea
nostra lapidib. occlusa sint! Ps. diaboly mundy caro, negant resurrectionem: primum
lapis 2, quia ab deitate primary: capital resurrectio. duy lapis sit, et impossibile
habeamus; corpus ita glorificate revivisce! duy lapis e praecepta et maledictio legis,
quo ad temporale, d. et aeternum mortis dictati: lapides amovendi virtute
divina. Ps. naatis gravitas vincenda fide, lectio scripturae devota unde vivi,
fica virtus ab. in te viva evit: et cogitia justitia divina, quo punis aeternus
in hac mundo: ipse alter vita eos reservat: Ps. impossibilitate et desidiae fidei,
lecto Scripturae. p. multa vera Ps, quae impossibilia habebant: Sicut, qui credet fieri
Ps subsecuta exp: entia, quae olim impossibilia habebant: Sicut, qui credet fieri
ita generari, ut generati: gelida hyems aeternus plantas qui mortuas revivisce: sic
semina o manent mortua. chymica exempla alia dictis notis Ps. Deus o tot o pos,
tenti si o pauci facere ply quia nos intelligimus: Peccatis et damnatos
facit meritis Xti. Mortis esto, hoc tantum ad illos pertinere, et spiritualiter vivendo
in nova vita ambulant: Mors naatis e genitalis aeternitatis, ut fruitu; ain vivat
in aere, vivy nasci o Ps: vivificamur et quae in baptismo, quia tempore mortis

126. ō vivel spiritualis, alernā ō vivens: Consolatō ē, qm xpō resē vexit, deū
jā sūmy participes ipso actū, ejq resē vrectōe. vīd: Lūth. Genesi 6. Hilarius pag.
682 n. nostra mors ō ē mors d. xpi sonny, ꝑ resē vrectōem xpi: ex
capite exo flūit vera vīa in membra: ō placidē requiēt in cameris
pacis: corpora nra deo cūra sunt ꝑ. Ψ. 34: . licet fiant mala corpa,
ribus, ꝙq velint: xpō posse, nō. posse mortē vūlnerari diffamarly. p. 7d
nobis temporalia.

Hilarius, Festo Sabbatos Epistola à meridie habitata. 1. Cor: 5: 7. sagst Paulus darumbwig auß.
unosa. 23. April 1671. Marc: 16: . vīsq Angely ē veste albo, ꝙ ē. Platy nūtig ore ex vestib. nato xpō angeli in
aere agebant, jā sedes angely testis gelis vivendi xpi: vīd: matth: 28: , morgende xpō
sol obscuratꝰ, ac resurgente splendente angelo apparens: xpi resurrectio typo ē nra
resurrectio. ē severy Legis gnator: ē Legis sedens, dūrūtā nri cordis monstrat: ē
clarig vestib. claritatē Legib. resurrectōis ostrgēt ewly. Lex ē fulgida, monstrat Deū. ē
xpm Sanctly ō sole Evangelico, d. ē Legis lūce Coelestly dicit: ē ybi: wassel jr
ō, d ē vpig Paradeiß d ganzē Xpig hausēr: vīsā exprobrare ignorantia
jā videbung Damascꝰ vermeti agarē. ubi acta. A. jūdicii. in vpig Paradeiß
Xpig. matrix dant vna et vita: disce spiritū S. à matth, dare virtā discere
ad Spiritū actus: hō Legē ō de mūlo, d. de paleo vermēto, illa non dicung ō ad
mūlū d. pari Boni iūr nos: plūrimi ex nobis ꝑ vermēt: soln, illud Ln. ēē ō volū:
(2) Paradeisi, wonūnd dz ganzē Xpig. solū Electi regenerati, vel solū Ecclesiam
particulare: ita ūl dīscant Deo, vermēt agat in solā massa, cūy inflamat,
ist ūltū mysteriū. Discant generaliter, qūā xpi Ecclesia sil tolerare peccata. e.g.
mūlti seners ignorant qd sil sabbatū sanctificare: pūtāl ēē quenize ad
gsabbatū, offendandū, e. a. alios videndō, alicuy lūdo, oli ofā aye, gūla und ūbgūa:
nam vīle dūxy offendūlīs sinistri discipuli dictum invenīt ō gelōffen: nam offt
ō hat gesagt: dare vīle sonder gwidigy mysts ānemig, dagen gschichts, dass
man dy selby tag mit Laboriren Egrisly sūchy mūgt. Item Luxuria ꝙ
luxuria ō tbt: arium Laūl vpmig in vpmig Damasc gstrafft: auch sagts da
nūben: ꝙ damnū in peccatis sequat, nolt ō: (2) Singulares Deo ūnica peccata
voltarie servare, deo ō odio. licet Ecclia Christi ōia aya Ecclesiastica. i. Jost: 7:
adeoq; pars vermeti tolerandō ē: alig und dū servit, alig volt: solū indūlgt.
adeoq; ō vivel: Ezech: 18: . Non dicung Ecclesiā a. aliquē ex Ecclesia
debere solū ēē sanctū, sed sūr dicung Ecclesiā Dei ō servare peccata vo,
Ecclesiā: nec ejg ē, ꝙ ō pūrgat dē vermēt: ēē sūr ō placent, d. magl mit gott
ūbereyn.

Hilarius, Evangel: Fer: II. Paschat: Luc: 24: 13. von d jungern nach Emaūs. s.
24. April 1671. Matth: 28: Luc: 24: . xpi Lōn venit ꝙ sūlte ꝙdicar. Esaiæ 53. noscebant Lonēr se ēē
ꝙdicar: dē ꝙ sūlte jrrūl xpi eacy salvandy: solūt nra solā fūā vitā, docendo, vi,
vendo, patiendo, moriendo, adimplevit: Quil er Gottl thun post resē vrectōem ꝑ ministra
ol ē xpi ā sona: in Evangelio, d. ō xpi Jerūsalēm discedendē redūcūt: vīsū dis,
cedentis, jā videany jr sou anstē xpi: und d gschach, ꝑ und erwandt
nola (i.) discipūlor habitē. (2) xpi ādixit: dīo ex septuaginta, alter Cleophas, alß ō nōt.
hi ꝑ patriam scandalisati fidē amiserāt: Israēl tegnū secūlare: impenitēs, amabāt
lm. xpi sūnere, inde fides ō erat ē solū extincta: ō maledicentl xpo, ꝑ carnalis Lōn
sis circumstantiis sey seiissent: Matth: 4. Bekanntschaft sey: Act: 20:

Seite 6

sed ꝛc̄ q̄ siverat de fidenda spe: disce lin similitudē cordis humani, q̄ sem-
dalisatū cruce defecit + tentatoꝛ. Ergo firmanda fides, q̄ stigmāzanda lem,
labet ꝛ. hoc religiōs fidei in. glewalt gratiā divinā: modo ō absit desp̄ō
melig discendi: d. alij q̄ nihil discere volēt, sic ꝓ ꝛ gratiam dei. (2) xpi
ambulabat cū illis, verē i. xpūs. Jesus: vi Bibl. marc: ib: in alia forma:
corp gloriosa ꝓ figūrā assumere, quā vellt: disca corpora clarificata
vñ semīa ē eaꝝ corpora: xpi idē corp assūpsit, q̄ ex maria i vita nova,
etc: subtil: ita nra corpa erūt. Hebr. ij. . Jesus divina corpa ipsi habi-
tūrī: aliud in. corp ꝑ vñ q̄libet: deposita q̄ i. similitudē, de serby matth.
1. Cor: 15: . ō eger cibo, somno. s. xpi comedere & nocte egit, d. in veritate
resurrectionis q̄ i. substātia nr. vīt: velint: ita Luc: 24: . ō pax i. pedē: pacis,
bibl. saxia. s. Luc: 24: . Palpa me. erūt corpora nra post resurrect. Phil: 3: . i. hac
mūdo ē q̄rēnd q̄ nō vēnit, d. q̄d deg velit ad pōt: Ephes: 3: . intellectū
humanū sinū, sc. potentia i. facultā ē: xpi ambulat cū illis, cor fruēbī, celestis
gradū deprehendit, ambulat cū illis ignotus, ūt eis ad gustū fidei,
quā ex verbo divino, ō stultus sūa agnoscibili q̄stitā fundare voluit: diu beig,
nitatis redēmti dei: Doctrina. q̄d sentiendū, si colloquūt xpūs de reby
divinis ꝓ. hoc beneplacitū deo ejgy Gergla q̄: Deut: 5: . 6: . hoc ō in
patrib. familiās domi, d. ad extra in actū: Ps. i: . Ps. iiij: . pia corda ō in legē
et mūdū, d. ad loquēdū invicē exhibēdū. Colos: 3: . Eph Ephes. 5: . Ebr: 3: .
Ebr: 10: . 1. Thess: 4: . 5: . Rom: 15: . Pūm hoc simul fecerūt: 1. Petr: 4: .
hoc fieri pōt ūt ex professo de diu reb. agat i. Tim: 4: . dedeg ē in xpūs,
non nihil de xpō mūdi: sed in optima q̄dā & solennī tempy: q̄ divina q̄ mā,
cholicis cadent, spectat de: ō Deut: q̄d dicam de his q̄ pūdet de xpō dicere?
Libel de xpiāe libertā logt: Xpianismus sūa nra xpūs ō: ultimū tempy ꝓ
diabolo datō xpō datus: acū studeamus nos invicem exhortari: ē lingua Sāi
singularis ō in mūdo, d. deo servial: ꝛ hoc deg Gergla ē vōo Gergla: Amor
xpi nos exigit: q̄ requirit confessio cōis sanctoy: q̄ cēdū habē, eadē sacrame,
ta celebranda: ꝛ. Sacerdotale sacerdotiū: Apoc: 1. 1. Petr: 2: . Liberg
hoc mala Gedare haudall: VII. Act: 374. fol: wan dal dar pfaffen wreck Zoll,
& pfaūd sy seind Hirtenstrumb, d. ist dis xpūs: q̄ wir steal mann dal
ding an? ꝓ. domestica sabbati diligenter observanda, ut colloquūt post sabbatū
geāt, aūl alio tempore exercenda: hoc exercebā dei sabbati gremii: Cauē ne
sint simpliciores, ne cū aliis de reb. divinis agāt, de q̄y sinceritate religiōis
ō sint certi: q̄ de divinis agāt, sūa devotiōe habeant: nec q̄rat gloria ꝓpria.
ō indigeat litigiū, nec sūa sōlositate. sed emendari et fieri. i. ūt nos se
ardentiū diligant: 2. ultimū dona alterū juvēt: 3. adveniat xpūs: matth: 18.
4. hic ē Gergla aeterna beatitudinis.

128. Epistol. feria 2. pascatis. Actor: 10:34. Gott hat kein Gefallen an Heid. Person.

24. April 1671. X. Dom. magna Gregoriana & nobis in Ecclesia: alias & inquisit in ignorantia idololatria: p. Ephes: 2: worauf diberos Christ. in sanctor & damnatos, d. Judicio divino relinquit: Lib. 2. felicitas 24. April 1671. libri Christianor, appa & ad Ecclesiam pariter vestigia insistentes, Dominat: Nor Conf. Da- ler cant facultate illa non potuisse ex Christi nobis inde gratiar actiones instituere: Magna sta cantadhuc vivere in vera Ecclesia: ubi non Christianus appetet sanctitatem usq 2: sic & sufficit Ee in externa societate Ecclesiae: & infelicissime & finl: & ejusdem: matt: 22: . nisi & in invisibili Ecclesia & Societate Diaboli: Benignitas Dn. Divina Ecclesiam solam & sanctificat, sed Regnando eos externos ad Deum: Ps. 50: . et ejus ad & bene facit, ipse accepta d: X.B. sanct, usq allerley Volck, non Regni Christi, sed ipsius augustae: Nota 1. Christus & generale, allerley Volck: & speciale, non Regni Christi. gott sonderl: Timor Dei & servilis Christ. ist: et filialis: casta comitia ad Ecclesiam Davidis Israel: de posterioribus hic agit: igit agnoscendy & Deg zu thun et voluntate sua: s. poenitentia agenda in fide: Disce Ee & mundo, q Deus filiali corde diligant et timeant, Seruitare Christ ist Timor Dei in Te: Regni Christi: & in nova obedientia: Jacob: 2: q & facit & will Deg, & timet Deum, & sufficit audire et sequi Gospla d. faciendo Ch, & Deg opinione hic, & ad gloria capiendo p. sed ad solam gloriam Dei: q &c, valet & simpliciter agit, Deo & gratia placet: liebt in effecta finali apa. Rom: 7: & Praedicat, sive gott angenehm, renati, filii Dei: p. pietas & & casa efficiens salutis, Dei solam apprehendit: bona opa placent Deo, ex vera ejus gratia & antecedente: Disse ex viel gentlich. Deo placere in merito Xti, q Deus timet, et bene vivat: ist nicht alle heilige Both stellt, dass thy gottseligkeit, Lehr thy gottes stunde: Ps. 36: . die ganze noch hat gültig Christ salt sollen, die ewig nicht thy ihrem gottes dienst, das sind lauter nichts: timor & servilis, mixtus und strafe, die ewige gottes vermeidung: Ewige vermeidung dessen gott angenehm sein! die hat die lange weil: die sonn solt nun Ihr Ring stehn: schwerlich scheint gott & anis.

A. D. Dom. Evangel. Dom. 9s. modo genit: Jos: 20: ig. Freistädte zur Sicherung, Strafe:

30. April 1671. Confilem 2 Ecclesia Sancta: notabil) q 2 fit: (2) q nudo recens. (3) q membra. (4) x capitis, (5) d Deus. Evangel: (6) q fit caro Ecclesia: (7) d & structura edita: d. coro vocatory & Evangelio p. suter in Ecclesia viventes, stuff sonli & specialis templa & Christ. Ecclesia & praesa & Ecclesia mag, licet in unum & veniant ac se uniant: particulare Ecclesia & q ejus loci & yeria: (2) insidelor, et capitaliter errantes, falsa Ecclesia Ps: nota Ecclesia & verae p 2 x Dei ac, Schisma legitima dispensatio: inde nec papicolis nec Reformatis titulo vera Ecclesia co- cedit: aliq tm. ex illis sunt et membra vera Ecclesia invisibilis: (3.) & plicua membra alia exterua sua; verbi audiss. salutaris, externis & tarent, exacuit d. S. Resistentes: alij membra & interna, regenerati, ex pa fide Deo servientes: nulla & congregat ubi & sit boni mixti malis. — matt: 13: . sine Ecclesia visibilis, ac invisibilis: & Dei me bra invisibilis Deo nota Ecclesia Sancta &: & peccatis & Christi, d. x illi & servi, Deo uni & adsent: (4.) Capit & Christo: Ephes: 1: . 4: . Soly, & papa: (5.) d rabiat ad finē mundi: matt: 28: . matt: 16: . & de ejus externa cultu degravat et stat: 1. Reg: 19: Deg tm. suor sunt servat: imo d. Real Ecclesia Sancta in aeternū: sic militare, illis temptans: (6.) Sanctificat: Christiani Christ coram, & q de eius Corona corporalis Sab. Ephes: 4: . Corpus Spiritualia: Cyrill: alia: p. In Evangelio sua ad ista est & Christi: & Regis & loquor et loci ja videamus apparuisse xst: in gloria: da Paul: Jesus, s. fr. der sein unser. nota. (1.) ad venit. (2.) comp. ellationem: (3.) venit xsts, Deg zao: civil sacrest: in corpus glorificato, & regulariter & corpo- ralib naturali vid: & de: hoc corpus real xsti pa corpus, & alia assate, & angelicolens. hoc corpus xsti ex matre assist, quia Sabbath, ad ill ad mortuos est: Luc: 24: or Sam: & real ingressu & gloria, adeoq venit in loca ubi antea Deus non erat, & real ingressu ejus corpus in usu & Christi: venit tm. eo modo, quo & erat, q & real ingressu ejus corpus in usu & Christi: venit tm. eo modo,

q

q corperib. glorificatis competit & gradatim ambulare: Sāt die quota vice
apparet xpō: Israel mittq Christum sic: ō! funq annabal, ō creat xpi or Johannis ad
crūc cū constantia, quāta Petro abneganti: invenerāt similia cum deo et nos; (2.) Dicit
xpō, voce humana, nota, ut visq et tacitq sm audiat: i. Josi: i: . xpō ō optat q
insimilale, q. simil dat id, q optat: n. Deq ex log: Sacē dat sa abnegantibz,
negientib. timentib. vid: Gen: 18: . Exempl: Josephi: Sacē optat: cū quē ūsq ori,
entatis populoq: singulare in quo xpō voluit hisce verbis, qa tertiā vice pacē optat,
q vulgarius locutq simul hīs fecisset: ad eoq Pax hīc sonat ō temporalis commodi,
latisfos: ibi . matt: 10: . Sed hīc spiritualem ad lenq et occasionē commodandi
principatū. dat pax. i cū Deo: 2. Conscientiæ: 3. cum se ipsos: Doctrina est:
Pacem divinā hīc potissimū frūt: aeffectus xpi: ubi nota. 1. ejq fida,
rent: 2 qō sit, 3. tō effect: 1. sc. Damnatis & remissio peccatoq, quā
xpō acquisivit, adeoq nemini ē pax divina, quāq q peccati mortuq ūt: q peccatis
in Deget servitute in Deget carnali, ō v. pacē hīc cū Deo. 2: Pax ē cum Deo
et nos: Deq pp xpm nobis peccata remittente nos sincerē amat, bona donat spi-
ritualia et temporalia: q cui pacē cum Deo habet creatis tanta Dei tribuit,
quanta illa capere sunt: adeoq si hīc peccata Dei prudentia ō tabet, Deq ex
pacta non beneficentissimq ē: hīc tac ē fide accipiendā: 3 fructq ex parte
Dei contemnā Dei: ex parte nra: Gsi: gratiarq ac amor ergā Deū, quā
ardenter nos amat, et pacē nobis offert: q peccatis voluntariis ē diligēd, Deo
de novo bellū indicit: adeoq toto corde gratulandum Deo sincere serviā:
2. Fructus gaudiū et consolatio ex pace cum Deo: qegō continual, ex gratia divina
manat, alernā duratura: Rom: 14: . ubi hīc pax ō ūq Deq ō terrori: vid:
Rom: 5: . 3. ō gaudiū in adversis: q in Deo gaudet, adversa temporalia ridet:
Phil: 4: magis magnq ē divina exercet: 4. tranquilla et pacifica vita cū proximis,
cū Deo pacē hīc, cū ūb cūl pacē servat: Hanc pacē ō alicui anunq: & fil:
q cū fidelitate et dilectione: 2. peccatis maliciosis: Deq ita beneficq debitendq ō ē:
sono sensū pacis ē, & Deq ō amicq tenet pacē, quā nos volumq: monitis simq ad
patientiā, in pugna ā mundū, carnē, ut pacē cum Deo ō amittamq: qō juvat
pax cū mundo et diabolo? s. Dei contēptus tabet? Consolatio ē, & hac divina pax
alterna sit: Esaia. 57: . Philip: 4: . et eo firmior ē, q diūtq durat: in
eiq comparatione nondum nihil ē:

Evangel: Dominic: Misericordias domini. Josuæ: 22: bom gutsd Freyh. H. D. Spener

Precem xtianoq fu dant seriō. formula à xpō Gscripta, cui petitissima ē: cā pha- 7. maij.
datā: jā repetamq exordia ejq: ubi nota: 1. qs pater: 2. cui mi: 3. qō sit cē ē coelo: 1671.
(1.) Pater. Deq: sc: ō Monarcha, q sensit in articulo fidei: Sed tota Trinitas: Patrem filio et SS:
in filio adoramq non Humanā naturā, n. adoramq Personā: Sed Deitatem tanq ō ado-
randi fratres et servi nri: angeli Sancti demonstrāt: de qb. ō ubiq nūdū, nec quis-
nec exemplo Gsaia. 64: . illi nos nec sciūt nec novare possunt. Sac ē gloria Dei
ut sequ à credentib. compellat: Pater dicit, ut inveniāmur ad filiatū fidei ē:
pater Dr: ut Dei cor paternū compellat: nra ut cor filiū cē filiale: Deq pater nr
Gsi: creator, et parentis à Deo seq: 2. restauratae fidei filialis ē xpō: (2.) Noster
dicit, ō absolutū Pater: ut sciamq nos ex eoq nūmero, q Deū patrē colūt, ō tū
in regno nāe tabet: adeoq sortare cor tū an sit filij Dei, illiq tanq patrē cyler.
nostrū non meū dicoq, qa & ūb oraū xpianq, pr. utpote credentib. hāc venit
ex cōice Sanctoq: (3.) in coelis dr: Jeremiæ 23: sc: qa potentia divina ubiq regit ū
coelo et ē terra: q scit et pt auxilia ferreq illiq pie vult: gfidemūr maj. ostali Dei,
in cui amōr ad fidem:

J.

p Evangelio vñs. Pastore: z X ovil. noi enke. 3. gd̄ dorch fligi enke, ſ̄ v
lebing ꝑticl̄ ex gd̄lichs pastoil. in: neor.

nota (1) damn cā, (2) damnū inferens (3) damn̄ ipse: (4) cā damni ?
mgdlich
g gd̄lich videre lüpi, fugiad: Pastor ? in politia ? ecclesiastica X pstly, q
temporalia et politicum eterna ovi bona curat: condyhr. q hoc ? facit
a. q vocatōe legitima carel: ungetaufft ungebotten. p. Politia ? gētal ſ̄ Pastor
et ## ſ̄ cāndē pastor, ist regentes gula et mōdo indūgeand: Ecclesiastic:
q timent ꝑticla ## pstē ſ̄brep. (2) damnū inferd lüpy: ō raatie, d. Diabolꝰ
potissimū ꝑ malor toier, instrumentor Diaboli: in Ecclesia heretici, sedūctores. Act: 20;
matth: 7: malor operariōs. st. privatim sigillantes, secūdatē fundantes: d. caeder
mann kann das ō gōttor Christ sey, wenn mann gleichwol erwol mit
nach, d. weg dem Bāpst folgt ? d. gmaht als die gröbste dese sagt: das
sie zwölffe: sue ꝑticul Tyranni, crudi dei vastantes, ist et malū vitā pas
saliantes: si aer ora et nemben, sea diabolo locand: in mūdanis ꝑ Lapi
Tyrannis vastatores, rebelles, injustitia à magistratu neglecta ; injustitia
lüpy vastans ? ꝑ affectōe imo magistrat et ſ̄dītor tollit: ubi peccata ?
pūnt, ibi plebes sedūctis et mūlty cad: respectu magistratu, ō pūnentis
n. mali ō timent, boni videl negligentiā magistratu, et dei iudicia ꝑ tale
negligentiā irritat: n. ubi magistratu in dgest, deg ? solo pōt vindicta Reg: 20:
ora inde quorientia peccata magistratū: in pūctum in iudicio divino: also
sie hungerstot Bürd, gmeinlich erölffe: (3) over ꝑ politicis ſ̄bdīt, in
spiritualib. over ꝑ Ecclesia visibili et invisibili: alia eor inficit, ali
discipāt: corporatu vel spiritualiū: corporatu in mūdanis tolig respēt ad spiritū
alib: ꝑil ista mūtor: Doctrina: gale ꝑticl̄ fil ex conniventia pastor,
temporalis et spiritualis! d. Pfaff ist ō auch Bürgermr. In spiritualib: mūtor
saltē dependet a fide pastor, mūtig ꝑ ex dog cālya: deg q dē vocant
pastores, degenerantes t. alior sec ꝑ d: videand over ne sedūcant: In politi,
cis vastant luxia: q deg ō ꝑ fatales dormi: sed mūtor et vastator ſ̄ t
ex cālya pastor, degenerantis, injustitia vastatōr terrar: Sapiand: 6: , adeog
monet: sind Pastore temporales et Ecclesiastici, stiand deo et ꝑblico mūtis
inter gradu officia sua gerunt: ō pessimi in regente ex bono vñ lege
Jerem: 23: Isai: Ezech: 34: Matt: ſ̄ditor a auditor sanguis à regentib. exposit,
Isai: Cappi für Pfarherr Predig unfleissig, so eigt schäfe unfleissig ? d. darauß
erfolgt Bürd auf dese Predig die d krankheit, todt und Kranckheit ? ist Pfr:
essen wir predigen dz wolff deß Mailpstalt-Pfr dienst Pastor predig
ō gnügsā wirdt sein ? nein, sondern stiand disciplin mūssig sein, de q Sa
berly, so Pfarherr die korsamkeit Gottes nicht ? d. abstande heraußwerf.
wir bedürffen auch strafft oder Bestraw aufstehn, ō Lineang ꝑticla ex
und d. wolff Pfr: ? ꝑticla eterna maiora ꝑ temporalib:
lüpi ō ? dispendio gantz comparat, gebieter ? vita abominabile
ehn in politicis: diser vitia resistand, paßior monendo, magistratu efficio
ebigsor gliche vindicta: ebig ? in ora Diaboli, poenitentia ejo cura ? Pastor
xmovere obstacula ? Diaboli: g diser ō resistit, ab eo postulat deg sanguine
obstat ō dingt is an ahngeld? Bx. wolle wir thun ling ? d
Gott ernstlich gnaden wolle, dz diese die Pfr verkündigt die gött
so dann wir noch Gott so sey, dz wir ō segen könde?

4d

qd referl hic= sedi=ctioir ō nocere, si hoc g̃ula grassat, q̃ iure
gemaros eigy praecere occ̃ltat dentler: h& Luther Deutsch wider
Joind gott sin wort in d̃ andry, sond si Obrigkeit, Bäpt & Mennoniss
in d Pordam ist: obstat: ig kanns ō allen ausstrafft hic ō potest
satis resistere adeoq̃ desisto: Bo. sec 1ª q debet resiste q̃nto potest
1ª a. aliq tñ officiant, a. ad minimū aia 2ª salvata s: Ad dicit
over: dicit q̃ sit ee in sq̃ioi: status: ō P Beati ex solario, qs tanty
q̃scientia angor ürget: vor orate p pastorib secularib et Eccles astric
ist. q̃servent boni, mali corrigant, illicq obviet: si Goer sacerdot
mittit, ipse in culpa estis: q eligā pastores, cogitent q̃d ex q̃scientia
aganst negligāt cognāt, minerē et aliae superates cāae: eligāt q vali,
Deoib. donis à Deo ornati sint: vorsichtig dinge, welche die würdigkeit
wirdlich die done vrsachen! sie vorkauffen d. vornehm die Pfarr:
exer sich in kauffen d ist in mißbrauch: dasz gantz Kirchen mißt eigent
auf d resident: Consolau p pastoril studio, p magna sit illoy
utilitas, q colligāt et servant over: 1. Tim: 4: 4 bona agit in offi
cio, 2. obstantes. alii officere ō pnt: illi sciant langwierig culpā sibi
ō obstitisse: aliq̃d bona facient et efficient, p officiat: Sandē, licet Joh
mitig sind plenq hirtes, vivit Azichi pastor: Jos: 10. 4 sūos servat
Rom: 8: . hic satis potest, sati benigne: 46. Joh 5a cordi, illi crūte
servab=t: negligant pastores q̃d velint, Joh sūos satis erit: ō negli
ge media à Xto q̃scripta: Daniel q̃veniens ad pascua eterna gloria. Amen.

Dominica misericordias Dni: à meridie: de 11. articulo generali à H. Pfingsten

Seria una p quā inchoamy, actum: de 2do articulo: sanctorum communione redemptionis ag: 7. May.
nis: q dormit, garnicht, negligāt hoc, in extremo die graves rebel rabat: q hoc ō 1671.
Nominat, 9. die Sabbathi carnalib: rebus in quib d̃ idonei aū dolore hi mali:
q hoc ex fruct ō audiat, alterne pibat, officiat unica aiam Deo et liberalā:
Dicis mir wie dem allen wirdt? wann soll ja unser Catechismus gedigen
gelernt? Bo. summa weiß ich fast nicht, wol ich sage offt einem ieden andern
articulsch 2o hoc, ich möchte wündsch in explicando dass ich Pfingsten sey,
h. d ein andern mit Englisch Zungen mit rauschen wehen solte: audivimus q̃d Deus
regnat à nobis! imago divina pulta, nam depravata, sola lex sup ecclesia sepe
ex malitia, q̃libet hausgreuel: Jude maledicto certa Deiby: 27: . q̃d expectabimus?
Herr, Herr, armuth: p. Sandē miseri mortis, spiritualis mir ad majora miseria:
Aber gnad! gnad! ach ist erlösung durchaus: Xsty satisfecit ira divina p. de
qua redemptione ja actum: sanctorum q̃d ō faciet misero simplicio addicty, p. redempto,
ne certe videret: videamy Xsti naturalē totā vitā, mortē, sepulturā, aspersionē.
d andere articul von d Erlösung! Q: q̃s sit redemptor: (1) noie. Jesus, Xsty. Jesy
ō Salvator. matth: 1: Act: 4: . liberavit ab omni malis, ex Dom gratiā: Xsty sonst
greca vocis, Hebraice: messia: Ψ. 45: unty à Deo: sati- à mandato genitor:
hoc actio p vocat ad officia regis, sacerdotale, prophetica: (2) personā: q̃ Deus et hoc
sie die nāt ō faciat diese Xstus: 1. Tim: 2: , ubi d Xsonati unitae tale ingebat:
(3) Q: q̃ ejy officia: Q: ō Deus, nr, ejus offic. officia Prophetica, q̃ fecit mediate et inmediate.
Sacerdotale, et regia: p. hoc fecit et facit in statu exinanitionis et exaltatiōis:
Q: q̃modo Xsty nos liberavit: Q: à morte et inferno, redemit nos p̃ sanguine

Q. cũr redẽt sing. Rx. ill sing eig ꝓpr̃, ipſ: vivamꝰ et servamꝰ: Q. inde certꝫ sing nra salutis? Rx. ex fide, n. dicimꝰ q credamꝰ in xſtũ: adeoq sciꝰ q thamꝰ effectꝰ et sufficientẽ redẽptionẽ: vñ: Concſt: Tridentin: sess: 6. can: 16. g. Ita Ln. redẽptꝰ sing ill in fide verã, ẽ pticulariã, deo servamꝰ: vñ: Rom: 6: . 2 Cor: 5: . Lth: in seinen Enderklärung an die visitatorer: Christ fleissigs schreibt sorge viel ängsten alss alle trewige seelsorger: q redemptꝰ xſto resurrexit, diligis damnatꝰ rex ẽ: vñ: Hebr: 10: . pr̃ resurgit cũ xſto, cũi vivꝫ ẽ sanctitate vitæ.

XD. 8 p. 14. May. 1671

Evangel: Dominic: Jubilate: Jos: 16: 16. [illegible]

Media salutis ꝓ verbũ est Sitta: nũc de Sitte in ẽi: simplex xſtianꝰ scire ꝺbt de sic. (1) qd sint Sitta (2) qd xſtus: (3) qd sint: (4) ꝓ actione divina, q autor eorꝰ solꝰ ẽ deꝰ: ẽ ecclesia: ẽ deꝰ agit in et ꝓ Sitta: ministeri ad ministrare ẽ instrumentũ: 2. actio nes, n. xꝑ bar divinæ aves aq, vinũ, ẽ ꝓ Sitta: q stio quido incipiant a. desinant ee Sitta magis scrupulosa q qñ ũltio: q ũbi fũb visibilitze, n. deꝰ scit nra miseriam, et lesast ẽ verã adeo re spiritual, qñ video rem nasen: invisibilia bona, q polis. gna sꝫ, q ser: 4 14. à ministris ordinariis regulariter solis tm. 1. Cor: 4: in casu necessitatis alij xſtiani tm in defectũ maris, foeũ: et in casu q non ordinarij corpa, alij q licecath geiorare ꝓ: (2) Prof: 4, ad im pelraẽn et gsima lat̃ fidei: in verbo gratiæ oblata bona, q Sitta applicat: Sitta ẽ tm ꝓ signa, d. mẽ dia q q ẽ cũ gb. eterna exhibent, ex vi et ordine divino: sic fides dat q baptismus infantibꝰ: utilitas Sitty tm. ad eor tm q venit, q eorꝰ ũtilitati et efficacie ẽ resist: q Sitta glemnid, illis ẽ fruitꝰ: ꝓ stm. Symbola q fessionis, (3.) Sitta veteris Testamenti fuere Circũcisio: Gen: 17: . et Pascha: hoc Sitta tm allegnabat fidẽ et offerebat grãm dei fidelib. V. T: Rom: 4: . In Novo Testamento aby, peculio ẽ lyt: ẽ amplius deliber: possꝫ: sed eorꝰ loco q baptismus ingredimꝰ ẽ Ecclesiã, et q Coenã q sic. manꝰ: Joh: 19: . aq et sanguis ex latere xſti: 1. Joh: 5. . hæc ꝓ q testatꝰ sꝫ: verbũ, aq, baptismꝰ, sanguis, coena: errant Pontificii, q res ẽ institutæ à deo, vel signũ terrestre ẽ tenter, vel vtq Ecclesiastica ꝓ, q Sitti Christi. ẽ Evangelio cũ, i. Enigmatica ꝓpositio xſti. 2. Discipulorꝰ, dñi Christi. 3. xſti re, spontio, visis prioribꝰ, verba initialia posteriorꝭ videlicꝫ: verbis: da mercklt sꝫ, illq mercklich ist nicht ẽ sehn: nota (1) xſti cor et cogitatiõen: (2) informa, tiõ discipulorꝰ (3) xſti sic ẽ stadt infirmitꝫ ex: nam sic et mercklich, inta cogi tatiõr malis: videlt q stiones et ẽ terrogationes discipulorꝰ, disce eorꝰ infirmitatẽ q sic obscurꝫ, alioqn tm. clarus q stio, ẽ illis ex typica opinione regni terrestris: Ita q stiones ẽ Ille typicã opinionẽ in divinis: grave ẽ discere mysteria crucis: id q discipuli nolebãt credẽ de xſto, id nos credẽ nolimꝰ de xſtianis, sc: mozit Ee mũdo et mũdi nobis: Gal: 5: . Rom: 8: . hæc malitiæ glossia sinistre torquemꝰ: sicut q Judæi sperabãt regnũ politicũ, sic nos à puericia molle et temporale vitã xſtianã exercemꝰ: hoc corrigendi ẽ subꝫ ẽ clo salutis eterna: Discipuli ẽ intellecta explicari potest: q ignota discere ẽ vult, q est: alit obdurant: Judæi mercklen, scelerat ex discentia: infra xſtus soo fuit q dñi tui ẽ stadt exinanitꝰ, ubi semꝫ et ubiq q dare ẽ scire voluit: Marc: 13: . Matt: 21: . pollicit tm. ubi scitote ejꝰ officiũ postulabat: xſtꝰ ja ad gloriã ingressꝰ, corda xſtianõ sanctat, adeoq ex, terna ẽ efficat bona: integra cor, licat cogitata effectui dare ẽ facit, gratiã deo, ille corda Christi wrcꝫ vindet: (2) xſtꝰ Israel, sua avilen, ẽ reprehen, dit discipulos, id q mercklich. Esaiæ 42: . eorꝰ informat ẽ segg verbi: p.

xsty reputat verba, ut teste se ipsa sola verba cordium ~ scire: sive ut
testet ipsa verba ō de ex præviso dicit evidenter sua prolata: vide quam
sedulo Scriptura sit xsty docendi amteq. discere petamus, dant, amteq. petamus. Psalm
67: Doctrina ē: quando xsty sit optimus ōr traiectus, ~ persona et verbo scripto:
matt: 23: Jos: 13: . mi. ē disce ōr discipule. Coloss: 2: . sufficienter doctrina posita
in Sacra scriptura. 2. Tim: 3: . 1. Cor: 1. Cor corda intelligens et movens: sapientia
Gentium. Ps. 139: . hæc de posita in scriptura: Hebr: 4: . 1. Cor: 14: . 3 finis,
antevertens docendo præcipiendo, docendo, hoc de ~ scriptura: 4: 4 vires intelli-
gendi simul largitus: idē facit scriptura: 2. Petr: 1: . Ps. 4 in falsibilis? nec fallit:
et sola veritas ~, ita etiam scriptura: adeoq audite hæc filii Dei: hinc Christe
huic obedite: licet corporatim videri ō possit, discenda tn. Ps fundamenta salutis,
legenda scriptura et bona inde hausta scripta, audiendo geniti: catechismus fide-
liter exercendi ē: ubinā plures patres familias sese exercerent: 4 de aliqb. dubitant,
præsertim accedant: qa ita plane nemo quit, indicio ~, remini xstianismus sui cordi ~:
4 fidelius discere volet à xsto, doctore veraci 4 fallere ō pt: qcqd tão facili ex verbo
xsti et rei illius, in cuius tão faciendo ē: aliqs doctor intellectus ~ formali, xstiana
doctrina veritate ōr virtutis gerendi nec ~ in terminale, tandē ~ perfectæ Amen.

Dom: Jubilate post Exaud: in Symb. Apostol. artic: 2. Credo in Jesum Christum
Jos: 16: Quicunq xsty sui discipuli fata fidei, bona impedire, mala patrare: 14. Maij.
accessurae tentatae spirituales ac corporales: diu de fidei gustu, gravissima diu: vide 1671.
Rom: 14: . Jos: 8: . terrui precatos institutionum, originalia ac actualia: vid: Ps. 5. timuit
se ex rejectos à gena divina, 4 qs ōr modo angeli Diaboli, vid. matt: 4: . terrent mine:
osee: 9. Ps. 10: . Proverb: 1: . verba Dei: ō vult amplius sagire: timuit ne sibi fiat odor
mortis ad mortem. 2. Pet: 2: . hæc sedulo anxiosaq labore in mundo: tibi ne malis aliqd
sagaci ad poenitentiam adpositalis, ante mortem, forte rejicient: ubi obviare possimus hisce tentationib. Sa-
tanæ, videamus 4 ~ potest Scriptura fides de divina Credo ~ Jesu: s. disce, cur de
Salvifica requisita (1.) cognitionem verbi Dei, Evangelium, historiarum, (2.) cognitionem de ead: Christi,
de Christo ō reflexam (3.) assensum: (3.) fiduciam aliis apprehensionis: vid: 1. Tim: 1: . hæc fides jam
sical cordi Deo: sed 4 hæc Christi, desiderat sui xsti, salutis in Deo: in justificante fides credit
Deo: sibi specialiter, post justificatam fides sibi remissa peccata, deum credit et ad
sereni: Qui ō Christi modo dicta regenita, fidei veræ ō Christi: vere fidelis, agnoscit peccata
ex Lege, militat 4 ōr peccata, 2. Sanctum nescit gratiam: accedente Evangelio monstrat
xsty: gnitq peccatum xsti apprehendere desiderat, inde Deus largitur fidei: inde nascitur fides
cia erga Deum: fides in prima naturitate sapere potest ē, 4 possumus aliquando Chri-
langueseit, nec, cum posuit exulsa gaudia spiritualia: hæc cum salute non geminis:
inde an vere dicere possit: i. nullo modo dicit. Ps credo in xsti: glaubst nicht solten
gestalt so Catholici dis selbst, 2. etiam secundum: non obstat. gott muß dir glauben
erwecken, ist nicht dein werk, kan nicht thun? Rx. ex Lege agnoscenda peccata,
ea abiicienda, Evangelio audiendo, orando. s. nec deerit gratia xsti: 2. qb. v. ō com.
potest fides? Ja illi 4 ex L. nobis peccata agnoscere, Evangelio ō credat: s. hinc
erwekt gott glauben, als dass sie ihre sünde ablassen soltē, das ist ihnen nicht gegeben:
die den transfert vinculi Diaboli, die sollen sie thun? affirmat: Christe an hæc pec-
cata, an peccata xsti precatio Christi 4 Lex talia dicit? affirmat: Christe an
cata auferre velit? affirmat: Christe an credat xsti satis fecisse? affirmat: Christe an
xsty sua merita 4 precatio Christi applicare velit? affirmat: hic ō de ē Spiritu Sancto:
fides ō ē res gratis, annexa institut. in ordine divino: sequitur tribus benedicti.

Sct Albans d: ga antiqty ist plurimu fuit albus celebabat, ex origine veteris testamti: o xpo de nove faciendo fit sacrificio; et sacrificiu huc offerebat dona: Albania in el xpe dignitate o titul, ad mutila ei illic fit fugitivis: nec albania l. eio rejici potuit: alij alic o judicat: albus q, mensa Dnica et lapidea e in archivio xpianoy, et q altere dat absolute xpo varia titl, precat: Sacramt d. ga titl sub visibili signo invisibilia bona. p. (2) Mensa Domini: j. Co: io: . ga p epla divina tibi xpus suo corpore et sanguine nos pascit: igr ea ara ist placeat huic magno hospiti: (3) coena dominj: i. ca: ii. o xpi in nocte celebrat, n. tempore determinato o libertatis xpiane, d. ga à xpo vesp. in nocte instituta: coena Dominj d: i raae originis. 2. raae cibi et hospitis: (4) Sacramt Corporis et Sanguinis: ad differentia Baptismi: al altaria ita d: n. sub pane et vino d. corpy et sanguis Dni. (5) Missa: in Ecclesia prima fidei ea celebabat coena, ubi dum Baptisati a. dni fideles e formati ad fidei et admissi Cath; d. celebrabat alijs fidei popule: ite, missa est: sc: eos o communicandi: Loquitur Sanctus multe et in locis depravatu: nec fere celebrant d. deo alijs sacrificia offerenti: naen missa l. in una Ecclesia servata, sed altera abusi Loquitur. In Evangelio. visa fidelibus de resurg xpi, et ejus spiritu. s. e. Hoc ait Paulus incipiens a verbis mirabilibus: Nun ab hora est, ut dum d. mihi gesandi Symbola. (1) tempy. (2) xpus: (3) abit: (4) termin: (1) aber connectit priora. sc: postq. tanto tempore cum Apostolis fuerit: Nun hoc tempore ab eterno ordinato: disca fidei ea sibi fidem accendisse quemadmodum liberum passionis: Joh: 4: 40: 9. Jos: io: Isby mundy ipsi o potissimu quidq fuerat facere, ejq voluntate: Deo nihil placet, nisi ex e voluntate: non liberum in Adamo precavimy, adeoq liberum Reparatu: Isby xpus, adeoq ejus voluntas immolandi fuit: Hinc xpus salutifere est et mirabiliter in cruce afflictus: Nun olim Dominj o voluit Apostolis (2) Persona. xpus, deus et homo, in Emanuele: adeoq pluscq entia verba in Evangelio rep. missio Spu. S. Jam xpus compellit: xpus tang. capitis unus, et tui: est hoc sciamy, d. ist non seeu trahit: n. et nos ad patrem abire debemy, et xpus in nobis ad patrem abit: Coloss: i: 18. 24 Personalis q de passio xpi sufficientissima est, d. q in corpore sno mystico salutem fidei, adhuc plenitudine xpi erunda est: Isby vita xpiana, novy e abitu ad patrem: (3) Abitu e ist gehe hin: o rapior: o abit localiter, d. mutat statu, instrumentis in gloria: Joh: 17: 4. abitu e in morte, resurrectione et ascensione xpi: in de malo in peius reformati xpi, o ee discessu ga ad patrem visi: Rx. ad patrem ire e ubiq presentia ee: Ephes: 4: 10. matt. 28: 18. et visibilis ejus quem sno in forma servit hu spectata e: (4) termin, Nun der ihn gesandt hat: sc: ad patrem: Joh: 16: xpus missio e, ea legatus xpianu reversit: adeoq opus redemptionis gestum e: et xpus q q d fecit, o ita se hoc fecit, d. lang. legatu Patris: Qui annon pater semp in xpo. Rx. ubiq: Joh: 1: 1. 18. Joh: 14: 9. Joh: 16: 15. abitu a. ad patrem scat abire in coelum gloria publice in posteru usurpandu. Act: 2: 6. p. disce patrem et filium ee xpianu separatam: et filium a patre penitus non cohibere, qa mithi: Doctrina e: Nunc xpianoy ee abitu ad patrem: Nun: Hac tempy q finito e à deo: illiq termino q xpus: non tempy ignorantiae, deq v. coelum ascendit tempy quidit: licet nobis longe aliud videat: (2) passio e reversio ad eu à q missus: semp ad xpm seq in passione: j. Pet: 2: 21. 1. Pet: 4: 12. miles Christi, operifex fidei opa professionis: (3) Abitu ducit ad terminu, q plg abnegare q fecit ea finis terminu: Hic tempora e passio. 2. Cor: 4: 17. (4) ad Patrem ducit: o videamy via, d. terminu

imus: ubi ger, et gaudia ℔: vid: Rom: 8: 18. (5) non soli nec primi ambulamus
ante nos multi iverūt, capūt et Dux xsty est: Heb: 12: 2: Sequmur xstm, id q
aequū ē, illis ubiq; meritorū ē, ubi nos sequentes Deo placeamus: q xsty sibi,
eō ubi nos juvemus: xsty in nobis ad patrē il, nostra passio ē passio xsti:
Sed videlet, ēi compellat hoc solatio: q xstiano vero ē ē, qeq; patit, poenā
patitur, ē crucē: xstiano crucē levē: licet in eternū gravē, magna tn ē disse,
rentia poenae et crucis: si credis, et in fide ambulas, crucē la,
bor, reliq; mundani, sēd poena sunt: Matth: 16: 24 in via xsti ambulare debet:
sc: abnegādis porta ingrediendā: multa patit peccatores: ℣. 32: c. g. ava,
rq: in cruce invidia, ℣. 39: ambitiosq: haec ōia maledicta poena peccatorq,
hi tio nolunt supra dictū solatiū sibi applicare: ℣ misit ē xs ad talē vitā, talē
passiōē, nec ubiq; ē ad patrē, d. ad inferos: q xstiano ē ē, atq; q solandū ō ē,
qui q talē poenā meruerit, et xs. Jes: piscat, eterni damnādi sit: Julian:
ar. testimonio Sancti Spiritus, et Scripturae sc à passiōē Dei placere: 2. Cor: 1: 3. 4. 5.
q ē solatiū sūmū, nec desinet, d. ēt ipsa crux cresit, donec veniat in gloriā ℣
nostē sibi exaltatissimā: Amen.

Dom: Cantate. à meridie: de nominib. Jesu Christi. in Symb. Apostol. ℔ Dan,
nemann Janson

Exopb: 30: 4. mei filii, 4. mei filii sui Dñi: Unde pater ō unā ēt ℣onā, in divi,
nitate: quis est nomen Dei patris? Jam confitebimur nomina JESU CHRISTI: Jesu
Salvat: i. Graecē Jesus Jud: 3: 2. Reg: 23: 2. Dei, s. Trinitatē 1. Tim: 1: 1. Sam: 14, 2. Sam:
22: 3. Salvatoris mei. Luc: 2: 1. Joh: 4: Jesus SALVATOR. Dicit q ab ō malo
nos liberat? Matth: 1: Luc: 1: Esaiae: 19: Esaia 49: qa ae Bonū nobis gl̄ōsū!
1. Cor: 1. 2. Cor: 5. Joh: 1. Joh: 6: 2. Cor: 1. Rom: 14: Rom: 5:
q Jesus ō salvat, d. ēt non sinu Dñs q. Sathan: s. te liberaturū aliqs à temporali suppli,
cio, et nollet id recognoscere, in ēternū ēt: Wieß Jesus ō heißt, so sind. du gē
wiß d. deiner Sünd loß wirdt, ob dir gott helffen mögte: sic Jesus salvat sensit q pec,
catis tē originalib. q̄ta actual: 1. Joh: 1: augustin. pulcre, d. capite gratiae. Gen: 1:
movit in Jesu ō ē mors: d. sonnig ad vitā: q will salvari, q̄ real gaudia et salutē in Jesu:
nomine auxiliū salutis: CHRISTUS. graece sonat unctus, Hebraicē Messias: Joh: 1: 6:
Matth: 16: typi fuerē, David, Saul, Salomon, xsty unctus ē Spiritu Sancto. Heb: 1:
xsty se ipse unxit, Deus Patrem, atq; tōtō xsty unctus ē, Spiritu Sancto, in principio q,
conceptionis: Actorum 10: Esai: 2. 61: Luc: 4: xsty ratio divina naturam ō unctus
ē, d. mittit Spiritum Sanctum Joh: 16: unctus v. 2 tōtō xsty: ut unionem personalem: Matth:
16: in primo capitē monetur: q dicit in V.T. ja unctus, Dan: 9: Ps. 29:
hoc fit ℣ constitutionē tē salutis: Unctus ē, ist soll sey, Propheta, Sacerdos: et
accipiat dona Spiritus Sancti. Ebr: 7: Et in eo fiet benedictio ōium: Gen: 12:
ōia regis generant, et regis: Colos: 2: Luc: 1: q Jesus ō novit, xstianus ō ē:
Tu q xstianus appellaris vide an talis sis, an regaris Spiritu Sancto, ingressus Dei,
an gnger q peccata, si hoc ō facis, so bistu der nahmen xsti für seinen xsti
k. deinen Heyland: unser xsty ist das heilig Evolck. Lech: 2: Apoc: 1:

136.
28. May 1671.

Dñ. Rogate. Evangel: Domin: Rogate Joh: 16: 23. Sa ist der Vatter alles Bitten vnndt
Dolion semper matrimonii & peccatorum liberos, ut educat Planta sic gratia, illic
gloria. Sine educatu cura. Ephes: 6: Colloss: 3: . nota. (1) qs parens, (2) qd illi
prohibent. (3) qd Cupiat: (1) note patres veri ut matres, virgo adulteriae olim in
educatae: ffor cui major cura in fauste incubit: vide 2. Tim: 1: . multa matres
liber & flore pulc: unde in libris regu malos reges matres fere semp noiant:
in incubit vitricis et noverce. s. pacatis aliqa parum fabentib: dvitib, sepe numero
pejoribz, et bonis suis abutentibz: (2) Prohibet invitatio ad vita: i. tixar et liberis
orudando, q exemplo teneri queat: Instigando ad vindicta, qm diabolo nullo cordi
ingenit: 3. o ordinata disciplina in modo, causa, glomata repraesentat, stm in bonis,
obstinatiores reddit: ex ira aliqn gula liberos male habere, illoq pnicies &
adeoq bonis ee illud Bene parentes, malis, q habit. dux: (3) Cupit. i. educatio
nutriendo, laudando, cibando, vestendo, adeoq laborem et parce vivat, ut thesaurizet unde
alant libi; q gula indulgent liberoq furer et labores ft: egros curando, malog
corporis cavendo: 2. Informatio et instructio ad bona: ad utile laborem: o quae
ipsi forte eligat, d. ad qua Deus dicit, bonis ingenii, alq talendo occasionem; libi os,
gendo o ft ad professionem vitae, nec studiis addicendi, q magistratu Deo o debit: Di
labo, gelobt wirdt nach diesem Spruch Christi: (3) manudutio ad Deum: libi in Baptismo
ducat ad Deum: ad primum sensum ps = de Deo docat: scholis asserunt: Spiritus
divina sapientia commonefaciant parentes liberos, illiq exempla bona exhibeat,
n. malae exempla pdit aetas monitaria, et ocurat parentes & liberis:
In Evangelio visa nra Cura, ja videamq certitudine exaudition: Deus nos
juva ps. verba ft: warlich warlich ich sag euch: das wirdt er ihm geben:
notn. (1) Asseveratae, (2) Promissu: (1) Assepatio warlich, o qd = formula fidei
Luc Esech: 33: . Xtus asseruit: Eq fides corroborat: Hebr: 6: Eq ist diser unser
dürfter Lucae repraesentat: Eq fides exaudit, invitantis, q ft incredibilitate nos
re Dei, nos ad preces, certitudine exaudit, invitantis, q ft incredibilitate nos
rejicere pure optimo paterat, ista Deus & movet Quer, ac ps: ipse utile esset, & nobis
mire rarae: (4) ut discamus quo rarae ist pia fiducia orare: Jac: i: . Ihesus
haec corde inscribe, q carnis, mundi et diaboli libi dubia exaudition maveuter:
si diabolus dicit, du bist zu unwirdig, die Sach ist gar deshalb! Ex. mein Vater,
sollt ich solch sach and: disce qua gravis res sit, fidelissime orare, cui rei
Xtus suam adjicit: nostra Amen reflexio = ad Xti promissa Amen:
(2) Promissu. Pr pater, et filius. Joh: 14: . q nos diligunt: q potest qc q
vult, et vult q qd nobis utile &, n. in hac = gloria patris: Joh: 14: . wird
es geben. sc: in & ad ejus gloria in nove Jesu petimus: tempus suo arbitrio
reservavit, nobis patientia incubit: geben ist q indigemus o Deum multo la
bore parandi & d. ex sinu divinae opulentiae largiendi: Ruf in Nothe mich,
dar Eq exaudit gratiosi: Deus & Jesu qua negare, q e ipsi de centies divi,
na, et cu credentib. sua unitus &: reliqua Gen Deo & abominanda:
o vra dignitate nitat Gen, nec precatis paenitentia infirmanti: orans &
nobis et Xtus, q tu & alii orans o semper ti, qa alia saepe rejicit q Deus largi
tur: nobis dat q q indignis petimus, sicut Matth: 10: . Doctrina:
q sentiendi de exaudtae Cae. nota (1) modu exaud: de (2) condi,
tionem exauditionis: (3) Certitudinem precum.

i. modg.

(1.) Mody. Deg ex grãa nos aũdit, non ex debito, nec nihil meremur. Sum optima nra Cors infirmitatib. maculata ℔: licet Deg misericord exaũdiat, hoc in. ois grãa ē: 2. exaũdio ē disply ℣. cord Deo, ℟ gl̃ificãdi aũxilii. 3. Deg nos exaũdit rõe sũe & rõe nostrã voluntatẽ: Deg semp dat optima: ℔ male negat, bona gsert semp majora: Deg nobis optimè & spiritl: 4. exaudio sit vel illico: Dan: 9: . vel post mora: quã cumulatiõ Deg, qa tempy carnalissima scil, et interim fidẽ, patientiã &c. exercel, ût sum aũpitiõ ēo gratiy sit: (2.) Conditio exaũditionis, ℣ ût orem in nõie Jesu: i qd ℔ filij Dei fideles, rectig & Christ fidẽ nec Spiritũ Sanctũ: Joh: 9: peccatores & audit, qd & sib virtig peccatis resistũt: alle diejenig die in Christ und gnadig Gott, die gebet gefallt gott &, sie sind kein gnad kind mehr, sie bald krig gläubig: 2. orand ē qd ptinet ad gloriã Dei & ptinet, orando ē ℔: temporalia sicũt & dicit Bernhardus: divini petenti &c. 3. sũbmittendy aũg et devotè orandi, & sanctificatè: nec ex vana ptinacia &c. sibi Christ in petendi: ne dicamy deo in aure grossa et cogitemy, mihi inille mihi grossly: 4. in merito xpti orandi & gratiã meritis: (3) certitudo precũ: ℣ adoramy filiũ et Patrem: Luc: ü: , ℣ xpti ē nr̃ fratres, intercessor, filig Dei: 1. Joh: 2: Rom: 8: . 3. Spiritig S. agat ipse Cors: licet infirmitates gerat, eas in. & xpto & respicit Deg. Rom: 8. 4. Deus, nisi exaudiat certa ē. S. coq jũramento & missa. Ad coq Cors, fide, li = jã exaudi: le ℔: 1. Joh: 5: . Sc: in fide, in amore Dei:

Dom: Rogate. post meridiẽ. ∴ Symbol. Apostol. de Persona xpti. H. Pauli Sarcerii. 28. May 1671.

Semp apto ût Sabbat sanctificet, coq magis repetitæ mirac gratiarum, q materia semp graviores jam habebãt: Scitũ pũ Cors corda & Gemũicanda audire gestam, & impũ handa grãa, pastori, et nobis: 4 nova et aliena habuit, ût Deus, & tuos ãstos gottes, solle bey d gemeinde aufgerichtig wandl, wann unsere Kirchg mag gottes wandl & alt praxi ringerstell wãry: dormientes scandalos ℔, & xpianã Sabbat: xpiani restitũt infirmitat, vid: ut 20: . q venti servientes, cũq reptantes cibo et vino, ad divina segniores ℔ extremi dementes ℔: ût corporaliby vacent, potiores & dies opacis temporibus ℔: Tũ ãia cũrandã, unicã Dominicã pbitig ēo & vic! certè & nostr Dei: Certe optarẽ ût melig cũrent animã sũã, & gl̃iãt Deũ frequentare vol1, magna res agit, sic modo. 1. Deus ex eternitia sũa filiũ ab æterno & creasse: 2 Spiritũ generare filiũ ab æterno: 3 Eas ptes distributas & cuique sũe manã rãone: attamen hæc scire debemy: ignoratia & excũsat eos & venit, et alio vivendi negligãt, q gratiã divinã discere potuissent: videamy qs redepta nra ût ad sũã xpianã: sc: ℣ filig Dei: pg Deg et pg boõ: nota 1) ēe p̃ filiũ Dei. Ψ 2: Matt: 3: . Matt: 17: . ō eo sensu q Angeli. Hiob. 1: . nec sicut pr̃. 2. Cor: 6: 2. qa Latine pg creatiõe et nãtiõe filig ℣: Rom: 8: . Joh: 1: . q ãia fecit p. Joh: 1. imago Dei & qm ãia facta p. Ebr: 1: . Vetera similia sũmã à sole eius splendore: adeoq xpto ût coætare bona ℣, citra decessũ: (2) ēe p̃ Deũ à patre ab æterno. ℣ qa S. Spiritig ex Deo Deũ: Jerem: 23: . Ψ. 110: . matt: 22: . 1. Tim: 3: . Rom: 9. Tit: 2: . 1 Joh: 5: . ℣ qa divina attributa ipsi tribuũt: Proverb: 8: . Mich: 5: . Apoc: 1: . Joh: 2: . Apoc: 2: . Dan: 7: . matt: 28: . ℨ qa opa divina edit:

Joh: i: . Colos: i: . Ebr: i: . testant mirac: Matth: ii: . xpi vim, Joh: 2: . d x alius coincid: Matth: 10: Luc: 10: . Remitti xpi vi peccata. Marc: 3: . In eū credent: et ad eum: Ps. 72: . Esaie: ii: . Matth. 8: . Matth: 9: . Matth: 15: . Act: 7: . 1. Cor: i: . Ebr: i: . Licet hoc sciat, ō Lu. gliebet, cū ō xpianis de xpo non xpi eigg, dubitabat disputare debet! (3) cū p̄ patrem: p̄ natu ex maria. Matth: i: . Luc: i: . Matth: i. Act: 2: . Esaia ii: . Jeren: 23: . Luc: 23: . Luc: 19: . 1. Tim: 2: . x aiam et corp̄ humanū Matth, Luc: 23: . Joh: 2: . vid: tota Historia passionis, 3 infirmitates et affectus, nes tam citra in: peccata Gabr̄il: Matth: 27: . Matth: 8: . Luc: 19: . Phil: 2: Hebr: 2: . q opa humana et dubitat: q Deo placere post hoc, q hoc vel non novit, l. ō illigil: simplicitas et alia opa fidei: hanc ignorantiā ō excusat: mali L: ō Gabr̄il excusata Deg: warum d 50. taler koste soll, wenn gilts d welt wird über alles wasser nass sey wenn xpus sey! soll gu du dich xpi nicht bey sich stosse und nicht ō dem, welche: xpus Deg tuo, nr̄e gratiae ē. Gloria:

H. 8. Sonntag Evangeli: Joh: Ascensio dñi. Marc: 16: 19: Da die Apostel zu tisch saßen.
i. Jung 1671. gesetzet xpus ascendisse ad coelos: de q ascensione hoc festo agit: a meridie in dicti:

nota (1) qs ascendit (2) p̄ quo ascendit, (3) q ascendendi: (4) quam ubi: illatt inde Evang:

(1) Ascendit xpus Deg tuo, 2 humana natura: sive de qua natu, passy, mortig, sepultig, fusa citatig ē: Joh: 20: . Ps. 110. 7. ō h. solg tuo, d. Deg, homo ascendit. Ps. 47: . (2) ascensio facta 2 descriptionē. Marc: 16: . et Act: 1: . quando nūbe levig ältlen: ogerisi nobis nec natu nec secundū ē: ascendit xpus visibi: nec obstat elevatio ē a Lobe, a q pater facit, facit etm. filig: Ascensio facta a Gsentia discipulorū, filiorū Deg testis, coronantibg Angelorū choris (vide Apoc: 12: .) Ps 68: . Act: 1: . forte etm ascendi ē eo subsidii: . (3) Ascendit in coelū ō attereū a sydereū, d. locū ubi beati Deū in eternū gloriant: ält beatorū gloria ex Gsentia xpi unigeniti filii: ältio hic long fuit, ideō nec nobis nec secundū ē: ascendit supra coelos coelorū ad dextram Patris. Gbes: 4: . visibiliter ē regulariter tm in coelū invisibiliter ubig: (4) ält: laetari ē 1. ascensio xpi regni gloriae, q regali a regno potentiae et gratiae et gloriae, q facit ex Patre ad SS. Gloria quā assumpsit ō s nova nec creata. d. quā ab eterno habuit: igit tale tum habemus q ōia facere posse q qd vult: ē. xpus ad dextram patris nobis gratiā interpellator: 8: . Hebr: 9: . 3. ab eo ōia dona Ecclesiae maria ac cōpung: Joh: ib: . e. g. gsolatio, dg filiorū, fides, et alia dona SS. Secundū hoc dona ista ascensio per dei: alia ält corpore mundo ad necessitatē Mendac, in spiritu Colossi ambulemus: Phil: 3: . Colos: 3: . hanc statē ascendendi habemus xpiani ex ascensione capitis nri: inde hoc dona Spiritus Sancti ē in ministerio: de q Evangelio: ält: ß: tres comparationes xpi notati, primum apparūit representendens in credulos xpi: secundo apparūit, cū discipulis mandata christi: dilit. matth: 28: . Jam videamus mandata: in jobi: wir sollen zu dem gehorsam hin in alle ewigkeit und predigen das Evangelium allen Creaturen. nota (1) mandata. (2) mandati: actus (3) mandati: objecta: (1) mandati xpi, ante ascensionē, Galilaea in monte comparens: vide divina colonia in festo Lucie q Evangelia tabi: mundo nūciare fidei, q al. suo. Matth: 28: . igit fundatum ministerium Novi Testamenti ē xpi, regnans cū patre ex SS: videte meum spiritum, qui

in filiorum

instituere Ecclie, difficile audituor, quē audiatis: diligenter Laici media
tra Pr, et Spm Dei vocati: Interna et vim officij ō generat vocantes, i. ipse Deus
adeoq; interna officij Ecclesiastici: ō ē subjecti officij licet eadē, persona et bona
temporalia Politicis subst: (2) Mandata fit xi. Apostolis, exinde Judæis: et
certo ordine per ministros nor Testamēti. quod qz erit usq; ad finē mundi:
q Apostoloy soloy vita ō gligerūt: adeoq; Apostoli seuq; ordinarii Seniores,
et emissarii alia discipulorū sta tm. Apostolatus summa officia ē xpianoy 1. Cor: 12:
q oculis vidēt xpm: Act: 1: . et Paulo q ordinarie apparuit: 1. Cor: 9:
habierūt dona miraculoy, linguarū: in tota mūdi missi ō conflu convolabāt ad
dicti Pr, hæc ipsi ōia singularia et necessaria fuerūt: Loca et ātia Ecclie propria:
vocationē in ecclia: Gal: 1: . matthias sortiti electy erat defectio voluntatis
divine occulta: (2) illuminatiq; in ecclia Spu St. 2. Pet: 1: . ō loqué ebāt
ut scribebāt sta sed Spu S. verba: 3 singularia sanctitas, i q Sp. Sanctus illu
minati animabātur. Quo ad officia tm. quoad ministeria: ō mu
tabil. quia verba divina pn, lang. Dei vera: non mutanti. in pfectam
sacramentoy. ō pfectis virib, i. in gratia Dei agnitis. 1. Cor: 13: . adeoq; rejec
ta Dei ore pfecta verba ē, sicuta Dei in virib. antiqs Pr: (3.) man
datū, i pfecti ministerij verbi: Act: 8: . ō manere uno in loco, ad fe
landas ecclias visitandas: ō i. ign probabili Papiscopy traditio pe
xpi. anni Roma finisse: in alle ecclie: ad Utopiā America s. licet ō appareat an
et quando ubi in locoy fuerint: ex. sufficit mandatu et dominū, q ad potent
rel ō scitu ē: vid: Colos: 1. Hæc simpliciter credamy: adeoq; differentia inter gen
tes et fideles: Gratia Dei universalis ē, ut et merito xpi, et operis
Spiritus sancti: nisi qbus ō suffragat data gratia recipiendi Evangeliū, sic male suffragat
gionalis ē ex incredulitate damnorat: Paulo gentes xpianos factos, gaudere et exclamare
noie allegis: id q fecerūt Apostoli publicē et privatim, interdixit: inde officium
pastoris ō ē missa v. sacrificia celebrare, i. gionare, ore et calamo, ut scripsi
ra Hilgal q per ō venit: alles Creatiny vid. Marcio: . usq; Hebreoy, Gen.
in ach generib. universis Loci: by: Dat Evangelii doctrinā de gratia Dei et me
rito xpi: non de glorificat. gloria At vivat et vivat sempiterno. ō nunciabat Lex, Pr
se nota, et zh quia ō salvamūs: nunciata tm. ē ab Apostoli Lex, ad terrenda cor
da et ad xpm impellenda. gal: 3: . et ut gpse Christ normā novæ obedi
entiæ. matt: 28: . Evangelia tm. ē potior gcio, ad quā tanta Lex impellit:
Doctrina ē: An et ql. pba hæc exercēdi nor sedie obligel? Pr. ō obligant
alioq; ad fidendas vicissim ecclesias, qa desiderāt dona et alia spiritualia me
morata singularia: sta tm. obligat sumy, ut unusquisq; concionari sibi con
mittit verbi xpi et Apostoloy nunciet: Ephes: 2: . tota Ecclesia ē obli
gata ut Christ idoneos viros, qbus quotidie gentiles, numerosos ē debeat:
matt: 5: . ō qdi certo xpiana ē obligata ad alienos ad gentiles, singulis
tm. statibus nuncios ē hæc usq; vigilare: male audiunt ut dispersi Pr tanq
causa: 3. unusquisq; obligatus ē, q dono Spiritus: alio in xpo in suo ere: et in
casu necessitatis, e.g. capti inter Barbaros xpm nunciare, vita vitiosa et exemplū
vitæ: Rey: 5: . negotiatores ō scandalisent infideles, i. ore et vita con
sentant infideles, licet plicite interneat, de gloria tm. Dei, Spiritus q ad eum modū
ō ē difficile: Jgit laborent singulos universi, ut charitate ex libeant con
vertendis Gentilibus: orando et sanctificare nomen divinum. sed oportet hæc
nihil desiderare: Hic franco sit talentum fidei, q plene ad xpm ō duc unusquisq; habi: fili:

vnirsd fier nicht gefolgtt, so forte ich mich nicht vnsere Trubsalen
möghi varias habeny occasiones plurimas gverlendi. Consolatõ ẽ, q habeany verbũ xpi pũr et sincerũ: igit gldã xpi nobiscũ ẽ: q regit in gloria et hostibg arcadi fabir fortis ẽ: singũli et landẽ vniversi mi
grany d gloriã. Apoc: 3:

Dominica 3ta. Quasimodogeniti. Epistola Act: 1: 1. Die Erste Rede hab ich
Fr. 30 Martij. sacrificij. feria ascensionis à meridie. gethan mein
1671. Herr Gott, habe ich aus diesem Lib. ps. xpi Quasimodogeniti
testat de ascensiõe ad velos xpũ virilly facta: ali recepit S. Hebr: ii. xpi ẽ hist
creaturis in ascensiõe ẽ ex necessitate, d. ad manifestandã gloriã D. xpi vbi
hũmanã nãm assumsit localiter, ad patrẽ, ẽ evangl. quigravit ex temporali
vita, in coelor gloria: Epist. 4: Das ist ich sorge d. Meister dei. ps. Spirity
mi thendy ẽ tertia pson trinitatis. Joh: 3: Joh: ib: ẽ q dei illuminari
debant inferiate, d. q dare velit vros Spiritũ Sancto doctor. et offerũ Sacri
fi. i. corpluta Ecclesiæ ẽ docere de xpto, corda movẽdo, q verbũ et scta:
Act: ib: 3 ducendo à veritate, ut eã habeany, vel habeamy vir. Spiritũ
Sancto docti ãb xpto ducti: in Epistola Epsenti videamy gtia initialia:
Die Erste Rede hab ich gwar gethan, Lieben Christliche: nota (i) servientẽ . . .
. seci. sc. Lucas. ab Hebr. assity, vel à latino lucere: q fuit medicy ex Antiochia,
patet pictor fuisse, sorg fuit Pauli. 2. Cor: 8. Act: ib: fuit illumi natly à SS.
ad scribendã historiã xpi: adeny hoc q verbo dei ore habendo ẽ: licet assensio
et resurrectio xpi ẽ rem gvel: Disce fili ô ee re toir, d. multã cũ rã à deo
gvestã: (2) Intimationem: prima sermonẽ se fecisse, sc: Evangelia de vita et mor
te xpi. Disce: verbũ dei scribi ãb ee q vir dei ore nũcupati: differentia scripturã
accidentalis ẽ: litera scripturã gibũ, pbũ doctrinã. monebit cũ xpi rest coelũ et terra.
q observa q Pontificiar, q habeant q scripturã authoritate asserunt: Des agamy
gratia: q scribi cũ ravit pbũ suũ: Sic dan Acta Apostolor liber ẽ à SS. inspiratly;
et λογος dicit: (1) docuty, hoc ẽ officiũ pastoris, hoy et scribere q facit ad gloriã
dei: Capicola explose verbo suã articulã cũ rant: Sic habeany exempla publica et
privata doctrinã; ô Rhetorica incl Bendy, d. ãbitiosa ingenda: Petr Lambs ô. Lecca
loribg ô xpi d. damnãõ nũcianda ẽ: (3) intimãõ facta Theophilo, forti viro
eminenti, vel etm, incerta pson et Theophilo: Boni libri theophili dedicandi:
magna gsolãõ xpi nobis vã vita, suã vitã et doctrinã monstrasse, d. tantos
libros eã in re nobis religisse.

Dominica Exaudi: Joh: 15: Wenn aber der Tröster.
Fr. 7. Junij. Malitia humana ab ex bonis et in differentib. venenũ xpti: in ipsa doctrina, vita,
1671. xpi ô nulli scandalisabant: in Hodierno Evangelio monet xpts à scandalo, in q Evange
lio agit. de testimonio Spiritũ S. quod habeny videlicet resist altera pars prædicanda
ubi agit de Propheta de futuris tentatõe et Scandalis. Volgt hab ich zu nun gese
hen, d. ich
nota (1) Periculũ, (2) Medicinã: (1) Periculũ scandali.
agit de discipulis, credentib. d. infirmis, elatis ad loquendũ de xpto: sic in. mysteria
crucis ôd sabi erant xpti, d. ipsi: et habebãt regnũ xpi temporale: Scandalum hic
ilgt dat à multi natibus, q ẽ regebat antiquitate ritũ gentilitioy et Judaicorũm,
adeoy qs in divinã gloriã adversabat discipulis: Judæi erant docti in Lege
Legis magni nois et authoritatis, Apostoli infirmi, Jesus ipse gdemnaty tanq; seditiosa
accedebat fructus laborũ multi discipulorũ, et mortẽ gdẽ dabant, ex contra
adversarij

adſſarii xſte agerent. et xſti ꝓuincia ꝙ ſpes apud eos ee velit ꝰ appareret,
hæc magna erant ſcandala: mūdy caro et diabolꝰ hæc et alia plūra ſeremēlos
urgebant: diſce ſtat xſtianoꝝ, ſcandalo ō ꝰ exemplos, carne infirmi ſi:
diabolꝰ varia tentat: adeoꝙ cauēt agamꝰ. Epheſ: 5: . (2) Medicina: hæc ſo,
alij ſc, non ſūt non veriant ſcandala. Matt: 18: . ſed ne vos ſcandalizemini:
vel ſūt plene ō moveamini, ꝺ. ne ſuccūbatis: adeoꝙ xſtꝰ ō ōes lapides tentaōs
tollit, illud tn. excipit, ſit cauēt agamꝰ in grāa xſti, et ſic Deꝰ patienter ferat
vrās infirmitates: xſtꝰ verbū ſuū oppoſuit ſcandalis: haec ſcias hæc ō abſtāle
Apoſtolos tn. loquēros. matt: 26: 31. Aſta etm. Paſtores moneāt, licet nemo audi,
ee a ſeq velit verbū Dei: aliqñ in pdictū, laudē aliquādo forſit gratia divina
germinat: hæc ad ſecuritatē nemo adūcat: nescit audire vivar, reſis an ſibi
gratia reſipiſcentiæ iterū ſpargat: xſtꝰ monet hic ſanq. diſcip, ꝙ ſciebat morbū
et medicinā: ſta paſtores ſpideat, ꝙ ſcandali fūtūri, illūdꝙ moneant: xſtꝰ
Qdixit: repetit in ultimo ſermone ꝙ ſepe dixerat: idēꝙ nobis ſcripta relict:
Rom: 15: . Etiāmodo legamꝰ ſcripturā tanq. ad nos ſingulares ꝙ invenet: adeoꝙ
arma ꝙ ſcandala ꝙ verbū Dei: ō xpiāe vivas, ꝙ expſſa Deꝰ legi: xſtꝰ Qdixit quia
fūturi, Vulgo; ſc: lentatores, pſecutores ignominioſas: doctrina de xſtianoꝝ cruce
carni ſūctilia ſi: mori ſibi ipſi: diy mādato gaudio, et adſſa à mūndo et dia
bolo patiꝰ vehy Adam non vult: crucē ꝙ malo, ō bono grati: et Qui ſ amati diſ,
cipuli, ꝙ qb. xſtꝰ valde ſi rubat, dilli ſapiy monet ō ſatis ſapiebant: diſcile
paſtores iūm neceſſarium ſepe iterare, licet auditorio ō ſatis gratū ſit: neceſſa
rium v. ō dici: cauēb, futuros xſtianos multas adſſitates expectare: ō abſtall
doſ maſſe dia cruē melancholiſ, terrent all ꝙ lūſty ꝙ chriſtenthē, ad dia pſoſ
miſty gny ſch ſi ꝙ ꝙ cruē ſibi gſti: Rx. Sta xſtꝰ docuit, ita certū futū
ri, monet hoc ne ſcandaliſet: in pria tenta magis noxia, quia v. facilius cre
ri a. deliran poſſ: e.g. ſi xſtianus putaret, ſibi in xſtianiſmo ōia futura proſpe
ra ꝙ ſic expſſ: ret, hic certū difficilior ferret adſſitates: certū magna ū utilia
ſcire, hæc nobis ee utilia, aliter, nobiscū cōta. diabolꝰ multa bona ꝙ mittens ſallit,
xſtꝰ dūra ꝙ miſit ꝙ ū, nūcat. ꝙ futuros tentatores, picula, moleſtē in tempo,
re ꝙſidare ō vult, ne gravi afflighſ: Doctrina ē de ſcandalis: ſcandalū
ē gratis quōdo aliqd boni ꝙ it, a aliqd mali cāat: ~~datum ē datum~~ dati
ē, ſibi ex bono facto alij ſedūcat: acceptū ē, ſibi ex bono facto alii
mali ſcandaliſant: in dato ſcandalo ſibi ꝙ cōſtq ē, in accepto ſolꝙ ac,
cipere, adeoꝙ diſce: 1. non ee facienda mala, ex qb. aliq poſſ ſcanda
liſari: multi aliqñ precat omitterent, ſi ō ſimilē exemplis. 2. etm. indiſ,
cretis omittenda ee, ne alij ſcandaliſarent ꝙ ſ: ſciens fecero, ō eſſe ꝙ ꝙc,
cabim. 1. Cor: 8: Rom: 14: 1. Theſſ: 5: 22. 3 opa xſtianiſmi ōia ſa,
cienda ſi, licet alii ſcandala inde accipiant: Dei ſcripta in ex ꝙ ſe remine
ſcandaliſant: vid: Matt: 15: 12. 1. Cor: 1: 23. e.g. ſi diceny remine poſſe mūdo ex
Deo ſervire: hæc ōia dicenda ſi, licet diabolꝰ ex mūdy inde ſcandaliſentur: ū
cave ne ad evitandū ſcandala aliqñ mūdo ſe ſimilē exhibeas: ee, noſtra
vita componenda ō ad exemplū mūdi et aliorū, ſed ad normā ſcripturæ:
Poliozer peccata ſepūlti ſi, ad hæc diſcat alii peccare, quaſi reſcienter: cogita
mūdū ee plenū ſcandaliz: 3. cave ne in picula te recipias, fuge malos ſocios,
qs corrige ō poteſt: peccata vileſcit, ꝙ qlidie vides, imō indies addiſcit:

extra necessitatē ō freq̃ enlondi errorē: ℭ. Scandalisati, q̃ scandalū
saving ꝛc dil v: il. corrigendi ℌ, so lieb und angenem Dirks seligkeit ist:
Vae ō hn sciamy, d. et faciamy, matt: 18: 6. ℜ ali= scandalisamy, vita pec
cata nobis ⁊ pētis, q̃ inde impētis: e. g. wan wir vnser Sünd, die wir thun
prauis anfangen, dem erwach alle danach folgende Sünd impetiren, sie
in endeckung ēr arsch: dann edificat in endris, de vtina et cinerib. sanct
ciuitatis ejusdē lenet: Scandalisans pdilē agit erga Deū et proximū,
scandalizat deberig ex dant pastore et magistratu; imò Lr. Fürgesetzten ō ℜ,
Liberal, q̃ possent et deberent ipsis ⁊ pētis: deberig etiam ō quēlibet Lr
scandalisare: caveamy ne ab alijs scandalisemur: oremy diligentissimè
ne de cami= ⁊ tentatiōe: alq armemur ex verbo diuino. Consolatio ē,
q̃ inc q̃ Xpianismo diligenter incedat, q̃ licet timeat scandala, attamē
gratia diuina gfortas major sit. Deus gfortat et exercet suos. i. Cor: 10:
modò ō omittat modo dicta remedia: Deus memor eorū, q̃ eos ser
vat et servabit, crescant: ℭ. scandalia q̃ternū, crescat gfortatio et gfortuo
diuina. usq̃ ad gloriā eternā.

Ps. Domine fortitudo. domin: Gratiā. à meridie: in Symb: Apostl: Im Sommer Pro: 4: Sonn: 1671:

Ψ. 49: Kan daß kein Mensch niemand erlöst, p. nō det verba sua, q̃ dē solutū
exhibē possit: dē redēptiōe memoral, immō ⁊ servitūte ⁊ q̃ vivimy post
lapsū: à deo aversi, creaturis adhærenter, vitia vita Gentium: ubi malis q̃ capti
diaboli, q̃ captivos suos archisynagogē astruit: a. ō relaxat, nisi quando eos in despectū
agit a. illis ad pēnitentiam alioq abuti: vēl: sicut Turca captivos ad turcismum
agit, ubi q̃ Xpianos laborare cogit: diabolq crucibat suos servos. Quorū salva
tor, inn tot millies millier millia Seelē procaloy, redēptus ō ℣: Nach gott jemand
hinschen: Deq Saiem libē magnifice creavit, q̃ post lapsū Christū sandy ē: ut licet
Deq hanc pacē offerret, nemo tn. ē, q̃ sibi a. alio mediator ēe posit: nāo. d Christū
zu wird die Welt, zu welchē: qui Christus est terra, mare, p. hoc vita ō efficerent
et redemptiōe unig aie: n. imago divina pōt, Deq offendy, Christo, regit hybā
divinū, q̃ diabolū vincere, Dei justitiā satisfacere, Deū placare possit: Sed
Dng m. Jesy Xstus nos liberavit: jan confidabimy Jesu Xstō Nostrum Dominum.
Dny d. qa ex labore et ss. ℣ Jehova: Jes: ix: . Esaiæ. 6: i. Cor: 2: i. Cor: 15:
Apoc: iv: et qa victoriā ab Christo captā nos liberavit. Ephesi: . i. Thess: 5:
Nostr dicit qa nos pretio liberavit et redemit suo sanguine. n. Dng noster ō tm.
ex divina, d. et tuā nāam. Act: 3: . Esaiæ. 53: . matt: 20: . Gal: 3: . Hebr: 9:
i. Petr: i: . Hebr: 2: 15. adeoq licet adhuc patiamur Xstus tm. ē ℣ nobis. et subdig
Lutela nihil nobis ℣equā officit. regit potenter: Ψ. iio. Ψ. 2. i. Cor: 15. Col: 2.
gratuose: 2 Petr. 2: . Ψ. 55: . gloriose 2. Tim: 4: Rom: 2: Joh: 12: Luc: 22.
Et ja seiny Xstō ē Deū nrō, ei subdita et devota serviamy. Petri: 2: . q̃ domini
appellat, cogitat hinc domino aliquando reddendā ēe rationē, q̃ modo pōt dig
Gloriosus. vid: Ψ. 2: . Der gott im Himmel zu schwach in d' welt gemacht hat, die
Knollen sich ō sorgen Lasst, sagende wer ist d' Herr? ist wollen ja diesem stroy die
Leut sein Recht nicht nemen. müß d Gändy Christi Christi solle nicht mag sein vn
vermögl. ihrem regiment: Lassen sie tyranny so lang sie mög d Herr allen frey
zu lassen: und ist ein Gebandt, das Decret ist abgethan in dem ii. Ψ. vid: Joh: 10.

Joh: 14: 23. Wer mich liebet d wird mein wort halt. R.D. Sonn

Augusti 55. ē uera ad salutē: 1 Cor: 12: 3. nota (1) Persona eius. (2) q̄ modo def. ii. Jung.
(3) q̄ operat: (1) Persona ē i. vera, certa diuinitatis, very deyt: ē a patre et filio q. 1671.
diens ab eterno: (2) def. i. à Patre et filio, SS. scripta dat: Esaie. 44: 3 Joel: 2: 28.
Act: 2: 16. 33. Gal: 4: 6. Joh: 14: 26. 15: 26. 16: 7. venit ad nos in mediate, d. effect. et pter. Sed
Tit: 3: 6. 1. Cor: 12: 13. nos ex una parte, tanta possimus ō abesse; q̄ si media
negligendo, vel ūe ō abstando operatio: concipi verò debet q̄ seruando. Spiritū
sancū ozare: q̄ dat Spiritus S. ad sanctificā, ō hic ad operā fidei: et q̄ sic
dest ex interiore dei cōtio: d. mihi ea ō volat ad mittere, adeoq̄ ea pa ō
dei d. loq̄: mihi Spiritū et S. q̄n fund habitat, rejicit, d. h. q̄ si nolle
in nos sese, ass. apo mam ipa Joseph Cāt: (3) operat in donis
officialibus etc in infidelibus: Num: 23. 24: Sed dona salutis cū
operat in regenerat: in hoc tñ q̄ dē ebn operat in infidelibus, bonus cogi,
tatem ingyerendo, hoc significat cultare: in fidelib verò condit sempr operat.
1. Cor: 3: 16. 2. Cor: 6: 16. Rom: 8: tolli. Hoc operat fides et cadit media qbus
S. corda occupauit, Sc: p verba et Scta: constituit hoc operat ī. in illuminatione
quod S.S. verbi diuini lectio et meditat in corde obseruat, et lumen diuinum
addit: 1. Joh: 2: 20. 27. ē in instigatione ad Bon: vel p̄ta ad mala instigat,
SS. v. à malis ad bona ūrget: Rom: 8: 14. Sc: ad p̄ceces: Zach: 12: 10 Rom 8: 15.
ē. in Consolando, n. p̄ sic ō ē q̄ tolat. Rom: 8: 38. auxiliū q̄ bendo in crūce:
vid: Rom: 8. Joh: q̄ Evangelio. videamus: Jesū authorem h. sanctum
vere mihi Christ et vere mei mori pretium. ——— nota (1) Persona
sicuti, (2) respons: (1) respondet Jesus: adeoq̄ hoc pba ad Evangelium Christi,
ō sic loqt Moyses, d. Xtus: q̄ Lex ō per Christ: matt: 5: 17. Moyses novam
Legem dedit Joh: 1: 17. Xtus ~~dat~~ deligi veteres: Lex ē immutabilis voluntas
Dei, q̄ tolli ō pt: à maledictione Legis tribuit sanctus, sed Xtus legis satisfecit et nobis per Christū donavit, indem. ad novam vitā regulā legis opus ē.
1. Tim: 1: 8. Lex h. obligat ad obedientiā novae obedientia: Christus
ad Judā Tolda: q̄ sceptrum regnum secularem Xti: authorabit h. sanctum q̄ ipse
cāt q̄ Xtus mundo ō patefiat, ē, q̄ mundus q̄ velit amare et recipere Xtum et
seruare: n. Xtus se manifestat ō sanctis d. amicis. Joh: 14: 21. 15: 14. adeoq̄, q̄ deū ō amat,
et examore Christi sonat, Xtū ō novit 1. Joh: 2: 4. licet Lex scripturā sanctam
et acutissimus doctor a. discipulos sibi, discipulos q̄ ex Catechismo, amore experti
sunt, Deū magis novit: (2) Respons: ē, vere mihi Christ: quia sic mihi innotuit
Christus, Xtus ad exemplum ad hoc d. s. voluntas dei se ob. manifestandi generaliter: ē.
NB. Xtus hic respondet interroganti: adeoq̄ ex q̄stione intelligenda responsio: Christi
ō q̄ dē amor ē medius solidus: d. hic fides sequela ē Rom: 3. q. Ephes: 2: 8. n. Xtus
hic ō q̄ sit de medio salutis, d. s. quo fideles: n. amari ō Xtus q̄ fides
ō agnoscat: n. deq̄ Judex sepe q̄ talis ō amat: 1. Joh: 4: 18. vid: 1. Joh: 4:
ex amore dei: erga nos cuius fides, q̄ amore recipiat cāt: nota 1. fides
ō ea obiecta scientia d. ipsum cordis recipere amore: q̄ deū ō amat, ē gustat
vid amore dei: erga se: 2. deq̄ sum bona amando ūt Xtus, n. eum Xtus

144. Deg non amat: amor nō p̄ xpm̄ ē ⁊ xpm̄ ⁊ voluntē: nō nolle: ⁊ amor ſil
lēx vite. In verbo mei non habetis. verbū. Evangelii. Joh: i:
ex ſimē patris revelatē. ſc: oē id q̄ xpc docuit, tam ex Lege: q̄ dedit xpc
Gentes ſeparata à moſaicis. Jac: 4: 12. Moſes monstrat q̄d faciendū, ma
ledicat transgreſſoribꝰ xpc monstrat ſiā adiplectorē, donat ſiā ⁊ ſtiā
monstrat nova vita gerē, largit vires ambulandi ⁊ illis: adeoq̄ ō
ex ſervili timore d. amore faciē q̄ dicit xpc: dicit verbū ō mādatū, qa
voluntatē ſcō patris manifestavit: meine ō rōnē voluntatis vīa abbatis
ē: ōia verba xpi obſervande ꝑ: q̄ aliud facere, aliqđ ō facere vi
tiū, ex amore xpi ō agere, d. ex ꝓpio amore: Joh. ō audiendo obſcr
ſeſtobſervādo cordē: Luc: 8: 15. ad ⁊ vitā conſtando. Dicit ō ꝑfi
plenē adimplere, abſolutē ⁊ grāa divina fideliter exercēdo: Ezech: 28:
ex ꝓpriis viribꝰ ō ſervabit, ſed ex grātā mea ſe fiducialiter exercebit fidēs
infinitaliter ignoſcat deꝰ: ſufficiat ſufficientia xpi: et ex hāc ſequit
amor et amor erga deū, ergā voluntatē: ꝑ. aer vitā intendet ⁊t
ſenet. 5. conſtanter, Joh. elicit aliqs boni ſenſu, plura inde ſanctꝰ
ſuperesta bona facinora aliquando, xpiani gſtanter ꝑ: 6. libere et ex amore.
debet ſeſt fruſtra: Doctrina ē: q̄ ſit nota xpiani: 1. ō ex eo q̄
ſe xpianū dicat: Matth: 7: . 2. ō ſolū uſq̄ eternoꝝ, 3 ō externa bāa
verorꝝ xpianorꝝ, 4. ō externa felicitas, n. ſequet poſſeſſiō ⁊ felicitas
electi. Sed: qui xpm̄ amat, ita ut verba ei⁹ obſervet: q
vita ⁊ſtituit d. deū ōīb. villanet: ergā proximū et rēm tabulā:
vita xpiani tota amor dei ſit: ubi hic amor ē, ibi xpc ē et ꝑ. Sol. vere
xpiani ſalvabit, adeoq̄ ſcrutemur corda: an ſedulo ſinū credendo
Evangelio, et rē illū ambulando. q̄ ſ: ⁊ placere vult et xpm̄ habere,
le amare, ō xpm̄, fidē ō ſaber: ex facto judicanū corda: ꝑ facta ō
venit ſalg, ſed facta ꝑ teſtimonia amoris et fidei: ō ſufficit, ſi fides
ſa xpi ⁊ ſa ē. ō fiet, ob id ſpes aūſ unius boni ⁊ulti ſtituē ſuſ
pauci ꝑ, q̄ perū ꝑ, q̄ vitā rē regulā amoris ⁊ſtituēt, ⁊. in ſoli ꝑ xpo
ni: q̄ patrē amāt, ad q̄s xpc venit, adeoq̄ ſoli ſalvabit, relig ō, nō agūt
poenitentiā: vid: priorē Epiſtolā Johānis, q̄ Corin. cap. 2: Joh: fides ē ſola
cā ſalutis, d. fides ſemp operat amorē, q̄ Gregorius xpi obſervat:
Solatiū ē, ꝑ ita dilecto habeam Gregē amoris: Deus ꝑſe dat Spūs
Sāctꝰ, q̄ amē operabit modō ei ō rectē ſervendo ꝑ ꝑ ſtimando me d.
à modo ſeparatū facile arabit deū: 2 Ti. ex amore operantē, dilectū ō
vita tota xpiana, 1. Joh: 5: . 3. q̄ magis amamus eō arctiꝰ cum deo
et novas vires q̄ dilectione accipimus, uſq̄ ad vitā aternā.

Festo Pentecost. à meridie: Epistola actorum 2: i. und also der Tag der Pfingstfest
Diaboly & ofter die imprimis das fest: ex celebrabo & varia, non sine distributae
Donor Xsti nobis nihil Scripsel. Ephesiq: . i. Cor: 12: . hoc festu & ante
4000. anor Christi: Lauly festu voluit celebrare Hierosolymis Act: 18: . 20: .
i. cor: 16: . ao Xsti 323. gelis & celebrari hoc festu sub poena haereseos:
hoc festu & Xti miracul. in coeli, & igne, & aere, & terra et Lauby. Diabo
ly &c. hoc festu varie molitabat: Lapicolae hoc festo fere nihil fecerunt, quia
Baptismi adhuc fraudem: sed Baptismo ex tempore peculiare est
Colos: 2: . Lamberty Danaeus scripsit: nullo fundamento Ecclesiam
in festum festi Pentecosten, illudere retinere: sed monetur Christi Regis in Veteri
Testamento quibusdam, et & N.T. missi Testatoris Spiritu Sancti & templa Spiritus
Rom: 8: . & quae lavamur: (3) effusi Spiritu Sancti, consolatus in diebus necessitatis.
accidit exempla veterum. Act: 20: . i. Cor: 16: . Tertullian. Hilar: Hieronym:
mysterij scribit, in altercatibus Episcopi magnino et colonienses: de Credentia
cantu dat, festo Pentecostes hoc & diem quae fecit dominus gloriosa & Diaboli
& aere dimisse hoc & diem, quia festi litigiosa: Ista Diaboly sedie sua li,
beratibus explet et lingua vita: Deus tu. hoc festu conservati, et publ devoti
audiendi: & Epistola visa gratia Dei, et postea judicio, ja videbimus verba
4. da das Pfingstfest reflectirt auf, wasser sie alle einmüthig bei ein,
ander waren sind (1) temporis (2) et ad judaeos. (1) tempus diei Pentecos
tes: Act: 2: . 20: . in memoria Legis in monte Sinai promulgati. Quod
ig: . & festu Messiae: primitiarum, qua hoc tempore celebratu: hoc tempore colli,
gebat mille Judaei Hierosolymis: Dies Pentecostes erat & Gloriosi, sed in
cipiens. sic Luc: 9: . Galat: 4: . Judaei erant diligentes observatores
festorum, quia Gloriosa, et filiorum spei & Xsti: non sic Deus memoria beneficio
rum nobis conferendi sui: (2) accidentia, da sie einmüthig Beieinander waren
sc: Apostoli Act: 1: . de die Pentecostes ggregatus, & unanimi consensu.
Act: 2: . celebrari festu pentecostes & universum Judaeorum & accipie,
bat Dominum Spiritu Sanctu. Disce: Christianorum festa legitimum, licet Xpi festa
mandata & Patris: à Judaeorum festis diu liberi sumus. Colos: 2: . Gal:
4: . festa tu. ex libitate Xpiana retinet in filium: ad majorem singularem Re,
spectorum memoriam: Apostoli diem dominicam celebrasse: Apoc: 1: .
septimum diem sanctificandum esse sanctificatio moralis & determinato unius diei
libertatis: dia n. festa & Xti à Deo, et ab Ecclesia tradita: in lectum & sunt sa,
guli milare ad Xpiana & Ecclesia placuit, et singuli tenet & Ecclesia bene
ordinavit: Rom: 14: . Festa celebret & unanimiter. & 29 docuimus:
Ephes: 4: . & in toto divino cultu, pastores Gentium, celebrent sequendo libru mysti
agebat de Xpiani Xpiana doctrina et vita sacris sanctis. & pie et devo,
te Gen: 20: . 1. Reg: 8: . Gen: 28: . cor mundum &, ne frustra Deo in,
dicat. Esaiae. 58: . & lingua vestibus, a. alio malitia Ecclesia scandalisant,

K.

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

Christiani ô Ø: d. teüfelskind. 4. Frequenter: Hebr: 10: . 7 festa negligenter habent, ecclesiasticum auralque, a. ardentibus ô suberiund, den haltebund Judice

D.8. Evangel: Fer: 2 Pentecostes. Joh: 3: 16. also hat gott die welt geliebt.
Sermo 12. Junij 1671. Esaia. 3: 10. predigt ihr vor den gerechten dass sie es gutt haben; justis, ô ex se. Ps. 143: 2 justificanda in parentibus quod anteq. eam acciperemus, mali nascimur, et mali Ø ô tm. obstinati, sed et ver. Esaia. 64: 6. ed sic justi dicuntur imputative Esaia. 53: 11. Tit: 2: 14. j. Cor: 1: 30. Jerem: 23: 6. licet nati peccatores, sint tm. ex merito Christi in fide amplexa. Luc: 1: 75. predigt und saget ihrs, ministri ordinarij, publice et privatim, ut ver inutent ē. ver justi omni datâ occasione, ut abundet illorum gloriatio, quilibet et sibi ipsi illud saepe dicat, orando, canendo, denique laudando: dass sie es gutt haben, ô in futuro, d. et in praesenti: hoc modo ô credit, q ô illud felicitatis Christianorum. In Evangelio viso amore Dei universali, dono in filio, medio conferendi, ope fide, jam restat inde resultans utilitas, à Deo per Christum mediante fide nobis contingens: auf dass sie nicht verlohren werden, sondern das ewige leben haben: auf daß: ideo Christus datus est, ne damnemur, sed salvemur, in quo est gloria Dei et unica aeterna nostra solus: unde qui charissimus Deus, per nostram salutem ipsi filium dedit, q quid sua culpa quid; nicht verlohren werden: nota (1) periculum perire debuissemus, a. in privatione potius mansisse, inquam sc: destituti eramus omni bono, onerati omni malo: Gen: 2: 17. Rom: 6: 23. temporaliter, aegro corpore acti vel potentiâ, aiq amicitate, metu, desiderio mordenti, periculo, egestate verâ vel imaginariâ, tandem morte luctuosa, amissâ omni creaturâ cui adhaerebat virus peccator. Hoc omnia portat peccator in poenam peccati: malum spirituale majus est: nascimur in peccatis, tenebris, voluntas mala est, vires resistendi externale ô graam divinam nullae sunt: hisce omnibus hoc deterioris gradus est omni creatura, q ver propter graam divinam nullo sit ordine serviunt: hac depravatio quotidie major fit, ira Dei cumulatur, vivit Deo in suo ordine serviunt: hoc depravatio quotidie major fit, ira Dei cumulata virib Deo in suo ordine serviunt: hoc depravatio quotidie major fit, ira Dei cumulata ex nata, et manet habere per ô credunt in Christum: Tandem aia misera è corpore tracta Deo et toti nudo sistitur, judicatur, damnatur, poenae aeternae mancipatur, ubi nec liberatio nec remissionis spes sunt: Hic omnia omnibus imminet, si in Christum sumus: Tantum beneficium est meritum Christi: q hoc omnia à fidelibus sustulit: Et quidem externas corporis adversitates ô expiat tanq. poenas, sed tanq. correctionem utilissimam patiuntur ipsa mors e introitus in vitam aeternam: est spirituale malum sublatum est: (Rom: 8: tot.) peccati maledictio sublata (Rom: 8: tot.) depravatio virium restituta per regenerationem, servitio diaboli liberati, Adamo in graam divinam resistentes: 3. à morte aeterna cum omnibus adhaerentibus liberati sunt: beatum gratiâ, à tanto malo nos liberans: Vandern benignitati divinae ô erat satis nos à malo liberat, d. ipsam salutem conferat, medium inter hoc ô dat: quisq ô rejicit graam Christi ô fuit ô damnatus, d. sit, vgerit: das ewige leben haben: ô est natus et factus hoc tm. ad hanc vitam: Gen: 2: 17. quam cum bellis coen sunt: spiritus ille divinus spiritualis vita erat, quam ipso lapsus perdidit Adam: Adam factus erat, ut terrena faciat, et Deus in ille et ille in Deo vivat: sicut aia fuerat vita corporis, ita Deus erat excellentissima vita aiae, cognoscat, amet, velit omnia cum et in, et per Deum: Deo ipso beatus. 2. Petr. 1: 4. hanc vitam nativitate ô habemus. Ephes. 2: . regeneratione v. reacquirimus

Hæc vita incipit in regeneratione, in baptismo, quæ Deo vivimus et Xsto in nobis: 2. Vivet ejus spiritualis ps. facere, q̄ naati Dei ō est, agnoscere, amare Deū, sincere, ita ut ex amore servemus ejus Evgelio, familiar ge, fauēr e Deo, audimus verbu ejus ō hn. auctē ex pbis, sed ab Spiritu S. illud in cordibus nostris excitabit: q̄ alia lang. literæ monstrāt ~~pp~~ ppria sit, pan aūd: 2: 3. Ita nova creatura Deo ps accepissima: Rom: 14: 7. hinc nova vita spiritualis. 4. Inde filii coūtur Evangelio à patre ad filios, à creatura ad creatūrā: 2. Cor: 3: 18. Joh: 17: 22. ō excellentissima dona; vo, hilar xpiani in bono, bona fiet facilig: gaudia ūt in unito Deo ineffabile ū, imo capi ō pt: Hæc dicunt donec Deus in alba vita ps omnia. 1. Cor: 15: 28. 2, in hac vita scandalosa dia est in emolimēt cedit Rom: 8: 28. q pcat, se ipsor separaret, ex voluntate v. Divina aeterna ū, sicq̄ nata ō pt, d. dicat in aeternā: hæc dia nobis donat xpiane: temporalem felicitatem ō comparavit nobis xpts: hæc vita Spiritualis in baptismo fundata, nsr. malitia hoūr exlingūat, perficit in perfectū, etm in regno gratiæ, Rom: 8: . Tit: 3: vitā aeternā habemg. Hæc legit: nstra possessio ō ita ē in nobis, quia in Deo: lang. pfillatia bona, a. deposita, 2. Tim: 1: 12. habemg in regno gratiæ vitā aeternā, occulta, quā sensus fidei in se, alii ex fructib collig, corpg hn. adhuc mortis ū. Rom: 7. Rom: 8: . Sicut vivit infans in utero, adhuc hn. fera in sensibus et instrumentis ~~bbl~~ pficiq ō gstat, sic etm. hæc vita lang. in deligū venire: hæc vita v. ō semper manet occulta, delegetq in vita aeterna. colos: 3: 3. 1. Joh: 3: . ubi bona nra apparebit, alii q manifestabit, ubi undiq̄ erit gloria Dei: adeoq modg vita mutat, ō ipsa vita. Habet lang. propria, dona, q fidē accepit, Deq ō revocat dona. Rom: ü. nor hn. possi, ng ea obtinere. doctrina ū, q sint dona et bona vita aeterna: beati ps fideles. (1) in hac vita 1. filiade Dei. Joh: 1. . 1. Joh: 3: . magnū ē ea filia cæsaris, Königs sind Gad, ein gross gott: ō hi sūng filii Dei: no, minoleng, sed verè regenerati, Deq pater ūr ū, nor hereder ejus sūng. Rom: 8: 2. donati ps fidei xpti, quā fide apprehendimus, q plena ū in se, et plenēro, Bis donata d: n. Joh: xpts nobis donatq ū: 3. unione arctissima ū xpto, lang. capite, in tota spūm corpg. Gal: 2: . Phil: 4: 4 Spiritu Sancti donati in habitatione et opatione, ēē ps. templa. 1. Cor: 3: 6: . Spiritu Sancto aia vivificat, Gen: 1: . 2. liberatur ab ū malo, ita ut ō obstent aeternis malis adhærentes: nec æternales poena, d. correctio et corroboratio filii ab ū malo liberati, say (1. certi ps: 6. ita beati ps, ut gloriosi ps in oculis Dei, licet mōdg eor gle, nati: fanelig mōdg credere ist unse gedanken als alle könige d werd hen gotts: à q honorari sola gloria ū: Eig Dei filii sunt: (2) in Morte: retinet vitā aia naturæ, et spiritualē, nihil amittūt, d. deponūt fraq, vitalē corporis cui lang. coercet in ecclesia debauch: aia vivit donec revertat ad extremo die et glorificat corpg. (3.) in vita aeterna gloria ē ineffabilis. 1. Cor: 2: . 1. Joh: 3: . Si tanta ps bona, ejus studeamg xpto, exerceamg fidē: cui varig et effectu spūs sti pficiat cordis. (2) amoris erga Deū, (3) novæ obedientiæ. (4) fugiēa mundi, carnis, diaboli, 1. hæc pcæ,

148. Lales fides ō tbl, fides ō ē vera: ist zuma licel sil, modo ē sil imagi-
naria. Dei Dom ē: nec media ō negligamy: Cast und nicht bey
dem ope opalo bleibē, oremy, nec impediamy apaōer 33. q sil ōēs
peccatis, malitiis, Gē zimis amore mūdi: Cinmaste er kan, d h. geist
h. d geist dieser werel nicht in seinen starck starcks: es in kein, Jesu
de glaubig ō re vnuh, aber Cast und nur gott nicht sindy: q ō calix mi,
les, q mercator, q peccator, ## imaginatiā vanitatē, qd nec ō facianq
tanta dona: licet regula Spirity Sanct dicta videant incipientiby,
q resci=l quando sil illic et sib, qdando illis bene ē: qd ē bonū,
divina, voluntas, ē comparatiōe bonis, divinary, voluntatis divinae? als
wenn wolt ihr sprechy, ihr stehet Psal: 33: q Deo resist=l damnati mortal:
gott Engel kan ich h. Lehr h. Lehrer nam solle sey may der Lehr Christi
Lehr dia ## consolatiō, sed tm q fidelib: ante solle ō Christo verus,
tmh der Trost h. Evangel: ante solly sonly wort. ey gratia divina,
ō meritis. de q certi sumy. Deo Gloria. Amen.

Dominica 1. Pentecost: à meridie. Act: 10: 42. 46. soll und gebotē

Dominica 1. Pentecostes à meridie. Act: 10: 42. 46. soll und gebotē
1671. Damnati Ecclesiae (1) ignorātia. 1 Tim: 1. Cor: 2: Ephes: 4: cū tabernācl ey creatae
lūmē intellectu, in loco positiva oculis cū occupavit, et mortis sil. et divina lucis
vix sacrilla sex ē: 2. Pet: 1. Psalt: 2. ō cū sil sibi ainy: 1: ferri, id q sil ex ignorā-
tia somnolenta, n. Dey Gratia sua manifestavit: Rom: 10: hac sua poenā meruit.
Luc: 12: 2 malitiosa ignorātia, qndo q vitae aeternae illgentes alq occasiōē dicendi di-
vina tbl, ng dicere vocāt: ignorātia affingit vel ex polity vel sua ex aliorū culpa,
ca tm. discrēta ab vera pbē Dei q ab ipsa ē: 1. Pet: 1: 2. Pet. 2: Gen: 6: Psalm 58:
ō cū sil sibi, nec p̄ det ea ignorare res fidei nri: opificis J. x fessionem sua igno-
rare talissima culpa ē: (2) incredulitas ad nata, q damnat aer ō renatos in Christo:
2: adscitia, dū aliq q dā credūt, q dā ō credūt, alii nihil de xsto credūt: Machiavelly
gloriatur ex damnatae Senecae Platonis Aristotelis accepisse scribit, ita q Christ.
Hisce duobus venenis oppositis Dey verbi et ministerii. In Epistola vita minister
2: cum efficiente ministeriali, jà videamy ministerij officia. und vor soll und
gebot Gē predigy allen volck die sy Gottes. predigy. . . . . pars officia. Matth.
28: sc: publicè docere, l. privatim monere: credenda. 1. Cor: 2: faciendā Gal: 1:
Colos: 3: 1. Pet: 2: Tit: 2: (multi agebat q Pontifices:) hoc ipso eos jubent
audītores audire: Luc: 10: magna gratia ē audire verba gratiae, loco Pontif.
ficium vanitatis. Zeugnuß, ... ē quia sciāt attestanti: 2 Cor: 1. 1 Pet: 1:
Christi sincera et vera narratio. 3. legalitas testis. q ipse vidēt: Act: 10: 2. Pet. 1:
Apostoli docere jussi, ō tacuerūt. Act: 4: sincere eum docuerūt. Act: 1: 20:
nihil addendo nec detrahendo: 2. Cor: 2: Auctoritate testandi habuerūt. Act: 1:
Jos: 1: Apostoli testati q, ore et calamo, coy officio adhuc hodie durat in mi-
nistris Ecclesiae: q sciri q dicerūt in academiis et ex aliis bonis libris q.

die Veneris. j. Cor: 2: 12. Wir haben d nit empfangen den geist d welt, sy. sie Emmel: 4: 16. 2. Junij 1671.
2. Cor: 6: . desselben xstiani zeugnuß, als ob sy gantz wüdy: sc: q nihil Eband, sed tm
dicta Eband: significant q̃dã eam doctrinã xpi a creditã, q temporalia bona
labentes, ea duo d possidentes, d. q abiecis sibi credidit labenti: sed ex oppos:
Lãe q credentiã apparet sic agi de xstianoy veritate et apparentia in mũ
do. credens exigũ ebt in mundo, sape eam nihil labet mundani: Jn
Spiritũ Ln. dicta ebt in xpto. Luciii. 2. Cor: 10: . ψ. 73: . ψ. 23:
Philip: 3: . minime bene scribitur excessive magis d in splendore mũdi:
q̃d sicut tabernacula, templa d Spiritu sancti: q primo etm. temporale
diuider ps pũ, glenti dã eo q̃d deg ipse habit, ex contra avary bona
ples pauly sibi: divides d ps in possessiõe, d. q pliza d desidant: mũdy
Ln. hoc d̃ptal, n. occulti ps: Colosse: 3: . Licet xpus totaliter Rom: 9: . Colosse:
in serui forma appareãt: ipsa nec xstianoy gloria ebit palet, 1. Joh: 2:
mũdi ipsa gleamit xstiany: 1. Cor: 2: . Gloriã sua agnoscãt d in Lumine
ne nãa, sed ex revelatõe Sp. Sancti, hoc ex verbo et interna coneãe
obsignantis: de q̃ testy nr: Largire deg ill intelligy q roki à te donata ps:
nota (1.) Spiritus accepti (2) Spiritu effecti: (1.) Spiritu accepty. wie Paulus
er sonderer, Apostel zeigt, der q credenter in xpto: den geist d welt d satanã:
Epheso: 2: . Joh: 14: nec eam mũdi ingit, q dicta vegetatem ex opinõe Philosophy,
der ignoratis, sed intelligit intellectu mundano, facultate ãia naturali, sapienti
am mundana, negletis divinis lessena q̃ zeuta: Spiritu dr, d q ps est peculiaris
Spiritu, sed q opponat Spiritui Sancto, nicht empfang d negat xstianis eam
sapientia mũdi, n. et hoc donũ dei ãi: Ecclesi: 1: . Ill ista dona ad mi nistra
tia ptinet: sed illum dicit Apostolus q xstiani d vivant ex intellectu depravato
naa, d. q illud formant ad simplicitatem divinã: dem geist aus gott.
Spiritu Sancto: ψ. 93: . 2. Thessi: 2: . ex deo q̃ dicit, et ad deum ducentem
q deum: soll empfang seine Lehre d credenter q fidei q̃dã q̃ dicerãt:
Epheso: 2: . regeneratõe: Joh: 3: . Tit: 3: . q expellat malitiosa pec,
catis Spiritu S. post poenitentiã et de novo accipiat: q Christ eum, accipiat an
sapies ac locupletig in verbo et scitia. (2) Spiritu effectu d: daß er ein weiß
sage d q Christ d regenerati, n. et infidelis articulos fidei scire ex q intellectu:
scire possit prima aeternina Evangelii et Ln. d illi: Rom: 2: . sed hoc scire
d vivi efficax et vere scire, attestante Sp. Sancto in cordib: et vitam
sua ad regulam xpi formare: e. g. natus passus p. ãe xpus dem infidelis
scitu, sed xstiany vivit tang. redemptu à peccato, p. hic d agi mg de ima
dicta revelatõe de q̃ weigeliani et quackery sonniãt, d. diuing q SS.
verbum scripsit in cordib: observet: q peccatis dem indulget, d qdã amittit
dem dei scientiã sed vera cordiale scientiã amittit: in virtute Spiritu
Sancti Christ seyn Salutis et filiatõe dei: n. deg Spiritu sanctu certu deg q
suoy certificat, d hn gratis ex verbo, q̃d deg dh dedit, sed et q̃d deg ipsi de,
derit: Rom: 8: . wenn nemlich wir kinder gottes Begnadet sind

150.

Deo Spiritu Sancto datu ꝙ, ꝛ ꝺ ad mundanā gloriā p. dicat, nec ꝺ do
ceat carnalē illetū ſua myſteria: non ꝺ ſāc ſentiet q ſit in deo, ſed q
nobis ſint data à deo: ꝺ ea ſciamꝫ et ſapiamꝫ in hac mūdo, cert. de ſpi
ritu: ſc: deū ēe bonū et bonorandū ſolo corde, bona āia: gratuita
ſpūſto: q xſtū acquiſiuit, nobis offert, norꝫ ꝑ fidē accipimꝫ. ſ. p. ab q bona
infinita, in preceptoꝛe ō ēe damnare ꝑ xſtū: Rom: 8: . Sed gratia Deꝑā
di ſuſt precepti, diaboli tempts ēe Spiritu ſancto: filiū Dei! bona vero ꝑ gra
ſe, ꝙa xſtū et gratia noſtra merito acquiſiuit, et qa et gratia dilexit,
ſuſt, et fidelib. et gratia ſtingūt: docet Sīs. Simpliciter credere verbo
illi fidere, ſcire ꝙd à deo nobis data ſint, ſibꝫ acquiſcere: Doctrina ēet
certitudo bonoꝝ, ſtis, qū nosꝫ ſint articulus fidei: ad eaꝝ vocabula
componere? videamꝫ q ſit caꝛa emortuis xſtianiſmi? Ex. (1) mūdꝫ
agit ō ſpūtū dei, ſed Spiritu carnali: Chriſtiani ꝙ, q lenꝫ Spiritu mūdꝫ
nꝫ ferre ſt: e. g. ſ. velet Adamo abdicandꝫ ē, negligit Sp. S. et regit vetꝫ
Adamꝫ, hāc regit q regulas xſti: cū xſtiani hæc ſint Spiritualia: cū ipſi mū
dꝫ carni vivāt, ſpiritu S. ō ebt: Joſ: 14: . qd ſolatii habebit mūdus
cū in morte mūdi relinq ēe et à Judicio ultimo vidē debeant, mūdꝫ
ūnet: (2) mūdꝫ ō illgit a. illuſtꝛat ꝑt ꝙd à deo ipſi donati ſint, aliꝫ
ſ. agnoſceret, xſto et nova creatura viveret. Xſtiano ſtingat qd
velit, boni aūt ē: mūdꝫ v. āet diverſitates reſpūit, mūmurat, et q
mūlare ō ꝑt laudē et deſperatē ferit, mīa lu. adſpando: xſtiani
vita ſtā aeternitatē pondant, Spiritu S. docētē ſequūt, ꝛ, lenꝫ ē
dūꝫ et conſolatoꝛ.

K. D. Pruvr. Evangeli in feſto Trinitatis. Joh: 3: 1. Jeſus Dominus ſū Nicodemo. ſ.
18. Jun. 1671. ordo dominica ē ꝑ feſtiua, nāꝫ cāa efficiens, et mā, ordinis, ſc: xſtianꝫ ꝙ ſerat,
ſpiritualia temporalib: ſanctificāe nominis divini ōb ꝙ ſert: ad hunc ſcopū collimāt
āet reliq petitiones: adeoꝫ tanti ꝙ ſtabimꝫ. nota (1) qd ſit nomen: (2) qd ſit ſanctifi,
care, (3) quodꝫ ſanctificetꝫ (4) qd alterius nobis in cōbat: (1) ipſe Deꝫ, ejꝫ attributa, re,
velatoꝛes in Scriptura. ſ. Pſ. 48: 11. hoc nōen opponit nomini noſtro, Diaboli, et plurꝫ
re noſtra gloria a. Diaboli voluptate oppressum: Pſ. 115: 1. (2) Sanctificare invitꝫ ſcat
aliqd ō ſanctū ꝑ ſe, ſanctū facere, ſcāt nos ſanctificamur: ad ſcat rē ſanctū ꝑ ſanctū
habere et glorificare, q ſcāo ē ḡ hoc loc: (3) Sanctificatio fit ꝑ ūā doctrinā, à paſto,
ribꝫ pūblicē, et ōi xſtiano ꝑ ōēm vitā: ē in patrib. familiās, d. et aliis q̄bꝫ in
ōi gſſatōe: Coloſ: 3: 16. ꝑ ſanctā recipiāe ḡ doctrinæ. plurꝫ oppoſitē negāt,
gentes, ignorātia. ē. ſanctā vita, n. ꝑ hanc nōen Dei infamat: (4) hoc petitio
à nobis rege Pſ. invocatōe Dei, ūt nobis det gratiam ſanctificandi nōen ſuū:
ē ūt ō ejꝫ manifeſtatōem q plurꝫ ſanctificatōem, facto petitionis q vanes: ē.
ūt agnoſcamꝫ hoc ē ultimū ſcopū noſtra vitæ et actiōis: ſſidandus ēſt vitæ
ſuæ et debere, exercitia gloriæ divinæ.

= Euangelio, g̃ Sabinus obiectionē Nicodemi: in p̃bis: Nicodemus scripsit
ꝙ̃ ipse, p. nō da gebon wurd: nota (1) ignorātiā: (2) obstinatiam. (1) Hora
Nicodemi, regenerati ex circūcisione, sed hāc regenerationem vere universali: disce
naalen solem & illige id, ꝙ dey ipse non capit: 1. Cor: 2: ita amissā fide amittit
divina intellectū, vera divinaq; aliquando etiam defectū cognitio reflexa in pīe: &c.
Erat Doctor Legis, vñ literā Dotis in scriptura: Spiritū Sanctū. & Eubebat, n. able,
sancte xpō = veteri Adamo erat, & regenerati: disce = Ecclesiā pōt ee carna
le scientiā rerū divinarū, sicut medici medicinā pōtū scripturā dentiā discit, et
talis scientia rerū divinarū & spiritualis fidē, nam sola fide cuiq; = d' kirch
die kirc wirdig, sibet aus gottes wort ꝙ vñ d. ꝙ disputiren, fischy, aber
dessy krafft aus = spruch: das ku = solche fleisch geschoben aus gottes wort
bortrag, welches a salbst & durchfal, ex ꝙ enēdāt alij, n. ꝙbi divinā xpe
efficax &, licet xpe: regenerati xperati: dass ist eine böse krafft übel Dran,
dey d' geist mit rechter anfahung für, rauss ei papagey daher sprach
welche er & durchfal: similiter accidit, ꝙ carnales dochy, & post orare ꝙ benedicere
concionē solent. vid: 1. Cor: 2: Wi fruchy carnie opant in pastoribus.
gēla, avaritia, superbia, carnalē sapientiā Eccl, & Spiritū Sanctū: Imo die hor
nunste und meiste Lehrer kōny = groß ünverstandt d. irrthū ihres
xpenheit kōny: Judæi spabāt carnalē messiā: pāa erant Simeones, illig
ꝙ̃ g̃sidaeōn. Nicodemus & illyrii articulū regenerationis: alig d. firmig er me,
lig credebāt, qui informati à Doctoribus suis: Sic ya Ecclesia ante 1400 Jar
erat occulta inter papistas: sy. Nicodemus erat = statū g̃sioīs, n. ante an
dixat de xpō, ejus ērā responsionē accepat: disce etiam incipientes poenitentiā
in coecos ee nāati: et ꝙ post regenerationem divina & nāata, sed in divino
lūmine agnoscimus: (2) ignorantia & in Dolo responso Nicodemi, ꝙ putat
xpūs agi de regenerationē carnali, et xpūs dixisset & de iterata nativitate,
sed de generatione, adeoq; Nicodemus & illyrii & depravatione nāe Dolig,
et ꝙ putabat levi opa renovationē fieri. nec illegebat articulū de Dei Justitia
nec de Justificatione, nec de filiatione Dei, qa & illyrii quando nascati filij Dei:
(2) obstinatio & ꝙ opponat xpō, quia ꝙ divino Doctore ipse Eubebat: disce:
ꝙ Deus ferè semper & credamus, ꝙ Doctib. Doneatis credimus. et Deus in. facere
quod in scriptura dicit nōn capit: sed Sapientia divina capere salvū & possimus: nō
ꝙ spiritus Sabemy. 1. Cor: 1: imō nāa & spō resistere naatibus. illuminet
à Sp. S. Regerit Nicodemus: xpūs docere via impossibilē, qa nemo potest
renasci nāatr: et ex xpō intellexit doctrinā xpi ꝙ xpūs arguit nāatr:
doctrina &, quia xpūs sit nāati nāo: vid: 1. Cor: 1. Rz. Joh. depravatio &:
1 ꝙ pbi divinā illige voluntatē vñ nāa voluntate. 2. ex errore malorum,
quientiae formam. 3. ex sic g̃dicium Spiritūs Sancti, ejus veritati:

Ista 1. in fideles, Jsdo: p. ō illg: Deū crucifyā in Limandata, sāc
rē ō illgentes, dicentes Deg mori ō pt. Ergo vos erratis: & errores
e.g. Socinian, arrianē Trinitatis ō illgentes, nobis in pūblat by the Holy Ghost
Deus ēentior divinar ēe, q falsū est: p. plura allegabat ex pontificalib.
et Calvinianis: Ista 3. dum inū nos rer divinas ita ō capimg, q rāo
naāle p̄ar dicebaēr ō ingenio: Sac a. rās capitra & p̄babilentia xpti:
Jgnorāter Nicodemg habemg plūmas, qq̄nis ē articulo regenerāōis, ubi
plūme p̄labt: regenerāōe ēe, ēo Baptisat, credē doctrinā Christi
illiq fidē, licuit regnat Adam, alig sāo ō fiat: Rx. p̄ē q dē ē sola fide
salvificare, 2. fides regenerans ab limine novos Eōes facit, in q Adamg
ō regnat, 2. divina inclinaōes expat Sāt. Sanct: aber die wiedergeb
dan nicht gen an: ē Li. divina p̄ūblica adp̄sāt Eōem ō regenerat-
salu-feri, q ipsa p̄ter ē Apoc: 21: 8. pariē salvabāt. Luc: 13: 24. Ista ingr
capt: veng rāōe nrae 2. Cor: 10: 5. credang verbo revelato: Lorenz, Allga
ning credat illig A. ē naāli, e.g. q ē 4 agit in somniis, Rx. anima:
expressly sāo ipse ō sler sail, q vidit ē insomnio: ānā nra ō illgis q
ipsa facit, multo ning agra Dei: 3. bello pbi ēs dirigenda ē, ut p̄ē
credang rel. ō illata rāōi naāli: 4 si videng articul darē agnos in
pbo, ēe ō examineng ad normā nrae rāōis: rē relingue Divina potentia
q facit q vult, et aer ō illgng: Scriptūr ō ē dilygeang: p. Errores
ō desticiang, nra rāōi qligd tribuentes: n. lūmē divinū q Libri Dei lar,
gitg ē p̄ Spūm extingūti: vide ūl corrigar erroneas: disce alieno exemplo
ō ēe credēdā rāōi naali: Consolāōis ē: di Sp. Sancto gnitng ūl rāōe nra
naāles illūmat, illo rē sēa p̄fect, dicta in formulis nobis ad damnāōem
ō ē p̄labt: xpti ex caecitate Academi occasiōem capit ēe informādi p̄ple dig:
Si incipimg captivare rāōem, progressg faciem ē, ubi lūmen divinū clarig
illucescit: 2. Cor: 3: & q: Luc: 1: sic videng ē formulis illis p̄ple,
narie, q ē credimg:

Ff. Dominica Jan. 5. Feriā Trinitatis. — Matth: 3: 16. Am Tauf Xpti.

18. Jan. 1671. Ista dominica ē feriae ō q dignior, q plenib. deb celebrāt: n. ānā beneficia divina ad Salu,
tē p̄. nāria, Festū naturalis primū, nec ea inferig ē Christ festū Trinitatis: antiq.
ig Trinitati festū erat ūs dies Solis, Trinitati fest olim erat particulare &c,
desig, ideo inchoāt: qa patri festabāt fest natiuitati, filio, assumptiōi
Spiritui Sancto Pentecostes. ne q ergo p̄tet plures deos ēe, ideo hōi Trinita-
ti ūnū fest dicatū ē: Haec v. dominica Lūis festo ideo data ē, qa Stati
post pentecostē cepit Baptizare: Nōe Patri, filio et Sp. S. et sōe Trinita-
tata nra Salig ē. Joh: 17: Sāc dominica habatt Evangelia de Nicode-
mi colloqūio ēe Xpto: Epistola ē Rom: ii: 33. et docet, q naāli sāo ō illgis:

Jā gſtdalt-ung viſitāe Johānis: nota (i) q̄ vñ Ø Johan: occaſio ē Baptiſmi
xpi, ē ripa Jordan: vbi ag: ebat coelt: ē Iolt, d. capit. xpi in: neus: naatis
q̄ verò vox ē erat; debebat n. leſon: xpi ſit Iolt ē paſcuā p̄, ſeu ē: et hāc
unonis Johānis g̃ſtmas debēt Iāc agnōrā, accedente ſono Iālis et appa-
rentia Sp. S. et aliq̄ agnōa ſ̄ Gebat reding ſ̄lenden, ſicut Act: 9: . Johannes
Johannes, eo ipſo quōd de ſtitate xpi: Diſce myſteri: Trinitatis coelty ſ̄,
ſe revelandi, illūq̄ naatis ittāt ē cape: cui ſtātia ē in unitate trin-
tatē venerari. 1. Cor: 12: . naatis ē ſatis illgt naatia. Joh: 3: . q̄ S. Trin:
tatē ex nāa revelare vol: d. e. g. in Sole, corpy radior et lumen: in eo er-
rad, q̄ hāc ſcient apparent, ignorātē ē gentiles a. doctr. q̄ verē in Gentilib
ſcriptorib hīc ſpelantia repēri, ex ſacris emanaſſe: Hac myſtia: ign ra-
tiōe ē ē recogn: end. 2. Cor: 10: . q̄ ſtm poſt revelatōem ē illg ſt: Ex
caſ d. b. griſtm ſcribit p. figūrā columba ē aſſ: ſt in unitate p̄ſonā
d. aſſ: ſit, ſt ab deportat, ſ: ſi angeli corpora: columba v. apparere ſolēt:
ad ſignificandū genia Sp. S. Ron: 8: . ſimul gtaſty ſuper xpi Lavy
deſcendit locate: Iſaiae: 11: . in xpto q̄eſt Sp. S. alibi habitare dr Sp. S. d. ē
ſeny retinere: Saul. Sarſon. Nathan. 2. Sam: 7: . Sed à xpto ē diſceſſt.
Ps. 45: . vid. Dan: 7: . Deg infirmitati una ſuccurrere vult, et ſimplicitatē
figūrā imitamur. (2) q̄d ad vid: pil Johann: ſonā ē gſtis, d. clarā, illgibilē
vid. Joh: 12: . hāc ſonam ex parte vult agnōa. et teſtabat Beneplacitū
divinū in xpto, filio Dei. ē ὑὸς, ille ipſe filiy d. ē xpi ſig. Ps. 2: Joh: 1:
filiy ē adoptivy: q. hāc diſce debuy x revelatōe gratiae agi:

Evangel: Dominic. 1. poſt Trinit: Luc: 16: 1. from Ruiſton, Mann. Kl. D. Pfarrer 25. Juny. 1671.

videamus (1) qr audoritatē Gbat Jnſtituendi Sacr. (2) qr Baptiſmū inſtituit.
1. Soly Deg: hāc nihil addat nec detrahat: q̄ hāc media Deg vult ſane gra-
tiā et bona, q̄ ē rēdi ſtmaā voluntati, ſed in divino ordine g ferli: Sic in Vet.
Gen: 17: . Jnſtituta circuſio. Exod: 12: Jnſtituit Paſcha: Matth: 26: . in
ſtituta coena. Sed ign Ø ea ſtdalt ē Scriptura, aliqua ſi ibiq̄ manda-
ta et promiſſa ē tēpl, Sacr. ē ē: q̄ Pontificior: ſtmas ſtitutiones laudā
bili g ſuētē do veteris Eccleſiae in ſuo ordine. Matrimonia ja ē N. Teſta-
mēto ſtituit: Poenitentia externa ſigū ē tēpl: Eccleſia ē tēpl autoritate
inſtituendi a. miſſandi Sacra: q̄ facit Pontifex multiplices coenas ſtr: (2)
Baptiſmū primū adminiſtravit Johannes Luc: 3: . mandato Dei: Ita et diſcipuli
xpi, ita xpus ipſe: Joh: 4: . Baptiſmus Johānis Baptiſabāt in xpm q̄
redemptōi adhuc futurē, ja baptiſmus in ea gloriſicatū, et illic Sp.
S. viſibiliter ad eos venit, q̄ ja à poſt Pentecoſten coelti Baptiſmus
Johānis à nō ē differt: xpus Baptiſare jubet: Matth: 28: ig.

In Evangelio vid eam Luxuriã divitis: in verbis: Und lebt alle tag Herrlich. = Item Dz: nota: i hye Luxuria 2. gł dienũ, (3) Splendida. gaudẽ = ẽ offenlich = se in differens, ex rebꝰ divinis licitꝫ, in temporalibꝰ vang: Luxuriã: . hie habens totum ꝙ summũ bonũ in gula qꝫ rebat, ꝙ gaudẽ = ō ihr gebat, qꝫ der illud ꝙ ventr: gling ebat Phil: 3: venter erat Deꝰ ipsi: Cure de mi nabat ita ut ꝑ temperare ampli, ō potserat: secũdꝫ erat, moysẽ ō audierat, judicia = extremũ ō habet. Eccles: ii: . ꝙ der verè ō agnoscẽt, nec eij dulcedinẽ sciũt, sed corporalib. voluptatib. indulgent, mxè ꝑ miseri: n. corpꝫ cũ Deꝰ aiam cũ Spiritũ habens cum, eigg gaudia longè excellentiꝫ ẽ: mundꝫ voluptatẽ corporis ama habent, verã ō noverũt: idꝰ ꝙ voluptate Dei, ꝙ voluptas ꝑè ō est: Eccles 2: . Et voluptas carnis ob, cecat eos rem divina gaudia sentiat: urget hn. gsentia judicii, cui licet occludant aures alia gravia, attamen ō miseros Gehennæ candidatos: (2) qtidie. ō aliquãdo, d. gstinuè ꝙ gebat in delicijs, ꝙ voluptatib. indulget, et diaboli manerpat ꝑ, ebꝰ: ꝙ precatis, nec reverti ꝑsent ad patria 2. Tim: 2: . hac ō ẽ excusãs, d. gravior in culpa in precatis habitũ exisse: tales soiet pdicti sensꝫ, ut ꝙ gaudia Dei ꝙ gaudia ꝑè ō ꝑ. Spe. Sanctꝫ ab ipsis discessit, diaboly eos urget, sancti inflammaty ẽ nostr inde difficilè revertis, accedit societas diabolica, die Gesellschaft kompfüßy ist Gift exist: sic tadie als Crar will epulari, dem Geld mann will zu gefallꝫ: nsi. Car sind gelüstig, ich will mir ablaus ha ō gottes Ehr willen, ohnerachtet der Feind h. Spotts v Gespenster: (3) Splendidè: ꝙ diabolo in gula servant, ex prigalitate et luxuria gloriã ꝙ vult ō variorum servi diaboli! ich feceri illi: Sap. 3: Idcirco addat 3. q. est. cap: Hanc luxuriã sapit verꝫ ō bone Deꝰ, illa bona ꝙ nobis donas in gloriã tuã, illa gsumꝫ ꝙ te et ordinem tuum: Rom: 8: . Hoc erat vita divitis: hanc mundꝫ ꝙ beata habet: ille diver hn. erat in actis Dei et fidelis misericors n. erat ꝙ. Servus diaboli: ꝙ. gaudia = dei ō ihr gebat ebꝰ temporalib. 3. morendi sciũt, ubi finierũt gaudia, ibi sunt supplicia, ebꝰ, pectat socios Dei ibiq: Doctrina ẽ: qd sentiendꝫ de voluptatib. corporis? ꝑ. (1) ō ẽ exhibita Bonis temporalib. in gloriã Dei ubi: Eccles: 6: . sordida avaritia ō mina precatꝫ ẽ, quã aliorꝫ luxuria: et qꝫ gaudia = qꝫ vult ꝑ Deꝰ precati. (2) ō ẽ exhibita expꝫ 2. dulcedi, nẽ creaturarꝫ. Ps. 104: . hic: Deute: 12: . eijb: . Jerem: 22: gaudia gustiorꝫ mala ō ẽ: sed peccat tic: ẽ simplicitate eorꝫ ꝙ tale luxuriã pendi, et plꝫ gsumi, quã acquisit: hinc sollicitudinẽ habent, hn. pauperib. et aus dieser Ursach sind: ihm ꝙ satis solvendũ habent, hn. pauperib. et

gloriã divinæ magiæ habeat, quã suo ventri: pangũ filiorũ
educãõ et informatõ magis curæ ẽ: in diesen Stutt ist nicht gu
müglsame Exempell in diesẽ Fasten: Si q̃ sup̃ ẽ, q̃ cupidas tui luxũ
ẽpũlandi, de pan̄ib. et gloria dei: (2) ubi res ad obiectale, deveni.
q̃ libet ipse Xstus: Luc: 21: . q̃l mala sequũt grapũlam? lege
doctrinam: Syr: 37: , ipse sin aũ corrigiren: mirabile mosl. die
Buchstaben ist so viele bundamliss. Cor: 6: . in heimelenbald ist nichts
Esse hoc gottloss q̃ dicit. q. Cor: 5: . gott Erhalt seine ordnũg ũnd ẽr
sonst will nicht: wir leuchten, Salutis Exercitia, nichts Besundirt
Graeci dem erand vino dedit, test. b. Scr: glorib. variis. Paschas. Co,
Zinthii Exc Scr: Bist: (3) Peccat= ẽ q̃l: die ede et Bibere q̃ vilt corpi:
jejũnia ẽ utile et rara= ad orandũ: 1. Cor: 7: Act: 14: matth: 17:
Sta ist nũq. modo expedamy, aliq̃ando dem. necessitati: ẽ satis indil,
geang: q̃ venti nũq. q̃ quã detrahit, spiritus occidit, sabbat et firmat
carnẽ edita: Rom: 13: . ire voluptates jeneant, spiritus detra,
sünt, ẽ absumile ẽ vino divit: devotio extinguit, carnalis jecũzlas
rescit, ehe Exc spiritus dis voluptates corporis segnior reddit:
(4) Peccat= ẽ, quido ire Exc negligit pan̄: q ire voluptates dem
omnino cauendi sünt: Deute: 18: . monits sing ist Exore,
ang delicias, q̃ alterni crucis alty sequũt: was sat ist d ruhe
mann darbey: seine Kamrads, verwandt; and q̃ antire sunt: q
lemyanter vivũt, corporatr et spiritualiter bene vivũt: xtiani ire
meror voluptates vivũt: sapi: 1 Tim: Ps. 34: . Cgüst= aterno vita.
Corpg Xsti salus dulcẽ ẽ: landã exing cũ Xsto in aternis epulis.

Dom: i. Post Trinitat: à Mariã: de conceptiõe Xsti. in Symb. Apost: Hl. Dreyfaltigk. 25. Junij
veteres voluerũt diß modi explicari articũli de Sp. S. d q Festũ Evangelia, 1671.
à festo Pentecostes, Trinitatis, sedie ordinẽ totiem regenerati et ẽ regenerati:
quã regenerati Sp. S. Joh: 3: . Rom: ii: . 36: . Ps. 51: . ante adventũ Xsti Sp.
S. pariẽ hactenus Dei legatis engebildt Rom: 8: . Levitici cũlty erant principia cogni,
Lõis Dei, ex q̃ Deo ẽ satis cognosci Galatis Joh: 16: . sine remissõ Sp. Sancti. vid: Gal: 4: .
Eapp nos Xpare deberũ Patrem pacificatum, reconciliatũ sp. olim ire erant assumpti, sedie
ẽ effusio Spiritus Sancti copiosissima Tit: 3: . sunde jã magna ẽe Dei notitia Dei. Jeren:
31: vid: Paul: ibi: . Deũ noscimy in Xsto, q̃ ire Patre Deo, ex maria Exo ẽ, geyehy
de Sp. Sancto. Jã videamy ũni onẽ Xsonary: Xsty geyehy ex Sp. Sancto. nota.
(1) Sp. Sanct à q̃ geyehy Xsty: ẽ excellso Patre et filio: geyehy ẽ nostr, d. q̃ divinã potẽ,
tia: ũnde peccator ẽ à sicut nos: Gen: 5: Ps. 51: Hebr: 7: ũt nostra geyehy,
nẽ sanctificet: (2) concepit Jesus Xstus à Patre aterno geyehy natũ: ẽ qd zu naam
divinã: Michis: . Sed ut humanã naam Xsty geyehy et naty ẽ: (3) Conceptionem:
q̃ fuit q̃ naãli, de Sp. Sancty ex sanguine mariæ aliq̃n positãcũlã separavit,
ex q̃ fuehy Xsty Luc: 1: . matth: 1: . eaq massa sanctificavit: Luc: 1: . Dan: 9: Joh: 8:
1. Pet. 2. Ebr: 7: et ambo nata in maria ũnita ps: Luc: 1: .

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

Hoc gaudio ô à fausta successu d in negotio, d Maria gaudit, Xpi Iohē gaudil: quodo fausti, scrupulose scrutandi ô d: agebat de unitate Ecclesiae, multis Academicis vanitatibus, Dyggott rebaum dis dno Blumhardt Seniori Kirchi:

Hz. Dnica. Trangel: Domin: II. Post trinitat: Luc: 14: 16. Vom grossen Abendmahl.

Coena dominica instituta à dn. nro Jesu Xpto. nota. 1. institore, 2. administratore, 3. accipientes: (1) Institutor Jesus Xpus, Deus Pater, ex illius, natus, ex nulla creatura ut instituere posset, qua Deo Deus placabilis ô pt: Xpus Deus ille instituit, qa eius sanguine placatus: qa Deus Deo Deus institutit, eig ordinatio ô d ad regula nos ex nri illelig examinanda, n. pt Deus scripturae nostrae aqua Ephes: 3: . adeoq credamus potentissimo: Sapientissimo dum Gaudet filiorum disputatione de essentia corporis, adeoq ita agit loquitur, ne decipiantur simpliciores: ea imprimis amoris gratiarum instituit, et ô litigandi occasio ei velit (2) Administratores Jesu Xpi, Apostoli, ecq ministri: 1. Cor: 4: . Baptismus q dei in casu necessitatis, alias alii qui ministris administrari pt qa Baptismus magis necessarius, tanq medii ordinarii salutis Coena v. dominica ita varia ô d, licet ubiq ô pti, tio d. glemphy damnet: dicendi fratres, crede, et manducasti: ubi v. ô d ministeri ordinarii et qui alii Xpiani coenā administrare post habitis alibi: (3) Accipientes. Apostoli, ecq credentes, Baptisati, (& in. in Baptisati:) q se scrutaty fuerint, adeoq fidei articulos nosse, et precatos scribere pt, sine exclusis juniores, admittendi v. examinati à Lapsorib. excludit ignari fidei: Scrutatio faciendi serio: in externis in. oppanent signa precatory externoq, sed confitenti credenti d, orlandi d à Confessoribus plicum sue Xpum gentilibus, atq; imo Eos optig agi: in Evangelio d agit de obnoxia obedientia fidei ecq, ecq rejective, et vocatae gentis:) videmus summa, dy vocatio fidei, in videtur vocatoy Xpostati: in verbis: und sie fingen an alle mag in auf sich Qui multi eligi: nota. (1) Excusantes, (2) Excusatio: Excusatio vocati, et ite vocati sunt eveni: sc: Judei vocati q prophetas, et in Johannē, si der se excusanti obstat aliq in. venerat Xpus. qa ita multi ô venerat, illig vilipendiem q venerunt, ideoq q multi stunt in ecclesia mundi: si cui Joh: 8: . nota dum Judaea ô venire nolunt, der se excusati: culpa in. verbo ô à imputanda, n. ipse Deus pt. Judaeor vocavit, q in. ô venati: nec ea culpa imputanda ministris, verum q dū ô nuntios ministrat ô salutis noviisse via salutis, aliorum vitā doctrinā destruere, alios salutis diligenter officia sua ô facere, n. pt ipse Xpus ô der potuit ad vitam eternam intro dicere: (2) Excusatio ô 1. imputata, n. Loquer ea prima invitati, sunt coenae revocatis, poty. ita paravit, magnis sumptibus: disce Deum velle salvator nostrum, q in. recipit ô salvari pt impedientia malitia: Ambros: ider Dus clementer invitat, sed nostra desidia et error nos averti: adeoq Deus ô agit irrepti: blicher, sed solum q se ipse, re ex se ipso, nos gratia gratiae virtute accipiat ô pt, ollam tum resistere aliq resistendo se damnare pt: divina in. gratia assistente, et vita relictae, tum pt ita pessima omittere, et dicte Dei seq. Matt: 23: . Luc: 7: . Act: VI. Hesek: 2: vol. obstat q do pt Deus velle, q ô fit? Rx. sic q vult Deus absolute: q v. Deus in certo ordine vult, ea ô vult extra ordine: in ope justificatoria v. Deus ô absolute

sed

sub ordine certo obedientiæ et fidei salvari vult: Culpa ē ē vocantis, sed
vocatorū: Excūsatio ē D. ex collatione facta, ex compositione rei agebat: si habeat
mill sui and angelos, ē Z: hypocrisin, ō dicit se nolle venire, nec vult quod
dominū, nec dicit q coena satis digna ō sit, sed se excusant: Ita non deo satis
ng: ē q. frustranea, n. deg ō accepit hac excūsationē? ipsey den gradum in
postera regali: n. Deg corda exemptoy scrutat, ō decipit verbis: Doctrina ē:
q modo deo stat, vocanti ad bona sua eterna? paratis epulis gratis illis,
alys ad eylibendy possitis in verbis et scripta, q'el dicto ores venire deberent ad
ordinē vite christiane, sed. 1. nolūt venire, quam magnum sing sund
sagy esse? Ach hor sunde ge leut sagy, s. ha-, si ō, hoc fit ideo, q. qa
corda ps mundo addicti: et mūdy negligendy ē à studioso pietatis: deviāt
temporales, bonor mūdi. voluptates carnis adiciendo ps q divinis: ē. non
regal mūdy venire, se hn. ō venial: si wolly gůtte Frau sagy, aber dabey
sind sy mügliy ds sie so lieb esse: gotte vnnd excel: plūrimi ps q so Xpi,
anis stant, deo hn. obedire ō vol!, scribere: (1) q modo excūsatio in exter
nis? negligis externa dei: cūltū, qz vestimenta, aeris incōmoditates, p. vilitē,
ma ps excūsatē erg, q à sūto coena abstinent: (2) q modo verā xpianoy vi
ta vive ō velis? deficit fides, q non videm facit: plūrimi pūtāt mūtatem
vita malo ne nocia q de ea: dicit: esse so ha manch, nisch alwal tor
ūb bringt, licet lasā q day q scientia? Rx. Deg qz debet, q in ejg ordine vi
vat: Matth6: . multi v. ō sufficiat, q Deg ps sufficiente tribuit: Demētia ē
cūrare temporalia, neglectis eternis: ō absurd, mirabil cāsu nisch q
nagt alles Regt dz xpenlich als ebent?. Rx. vocatj ex primario in xpianis
mūdy voco D. abiisse maly ē: e.g. viri negotiō ō involuisse obiectatē: nec
vocō ē ida laboriosa, qn David et Daniel q'diana devotione tolerarūt: absurd:
vrio sie sterck Menschē? Rx. q ich sey sie, Deg scit, q hn. id à le exigit, q exi
git. q ō poter ist too, illa poter ist xpiany. Exili: . absurd? Xpty ist
gar g barmhertzig? Rx. salūs ō venit ex Lā quietē, deo et diabolo ō ps
qz simil servire: absurd: ich sey vrio ander Christ ümpfindt dz alle todsūd sey?
Rx. vio patet: si al salvi, plūrimi damnāt, paucissimi salvant: xpty ō judicat
ex more mūdi, sed ex scia verbi: Adeoq sedulo sing ne decipiamūr:
gscientia aliqūto dormit, Deg ō decipit, q xpianis ō stat, q fide careāt: fides
v. boiem mūtato loco, licet in infirmitate, attamē serio: q dū excūsatē,
/: excūsatio in extremo judicio ō recipit? Consolatio ē eoy q vocanti se,
quūt, licet in infirmitate agant, q Deg toleret infirmos, illicq q die
majores vires addit: Desiderio epulay divinay sunt fit excellentior, illic
eterna gaudia, eja märy wie da./

Dominica 4. Adventus. Dom: III. post Trinitatis. festo annunciatæ mariæ. Luc: i:

158. Consideremus visitationem mariæ: & agit cum Elisabetha, ac beatissima virgine, quæ ad eam bona se mente præparat Luc: i: Urbanus VI. sanctam hanc festi, ut maria ista superiorum Patrum, si ullum ambiguum sui mentem: Quod visitationi observandi aliquando Deus virgo visitare: Ps. 89: Ita Deus visitat legendo & per Esaiam: Jobi 6: Esaiæ. 41: visitatio gratiosa & cum non dicit ad altam visitationem. Esaiæ. 57. visitatio gratiosa corporalis: Ps 65: spiritualis: Esaiæ. 1: & extraordinarie, & medianti verbo. Esaiæ. 22: Esaiæ. 41: hæc visitatio venit ex visitatione altissimi: & vero visitatione mariæ, de qua hic Lectio agendi: Evangelista Mariæ & Elisabethæ gratiosa, et mariæ hymni et digressu in priore parte gratulationis: notanda 1. Personæ mariæ 2. tempus. circa septimum mensem post conceptionem suam: dicit quia sancti fuerunt veteres, ad colendam gaudia spiritualia. 2. terminus a quo. Nazareth. terminus ex quo & mons sancti ibi. a. 20. milliaria. terminus ad quem in civitate Juda, domum Zachariæ, 3. salutat, salutat Elisabetham: dicitur salutare mos, la foia, dicite & vere societatis pietatis, & naturæ: latet vera politica natalis: Genitis: & personam Elisabethæ, infans ad salutationem mariæ se movebat in utero. miraculose. 2. repleta erat Sp. S. in utero et odit natu. Elisabetha excellentiori Sp. Sancti dono repletur. Ista dignitate foeminæ sexu. Gal 3: Elisabetha gloriam dicit mariæ, & adorauit, & Spiritu laudavit, Deum ex quo & est nata, & gratiam. ejus & fide gratulatus. beata dicit, & credidit:

R. D. Dominic. Evangel: Dominic: III. post Trinitatis. Luc: 15. i. hom benignus Phil. Ep. Eph: 6: i. Die Kinder soll gehorsam ihren Eltern: p. nota (i) qs (2) cui, (3) quid. (1) liberi, privigni, juvenes, adulti, caelibes, maritati. etiam in diuitiis. gratulatis. gestatis (2) Parentib. natalib, et defectus succurrend. etiam pauperib. infirmis p. (3) debent parentib & amore & incorde ardente, & reverentia effundente in preces & illos salute aeterna, temporali, corporis, fortunæ, rum: 3. ope efficaci et factis gestatis, variis beneficiorum generibus. & honore. in gestib. verbis, et factis, ut & corde, oribus & opibus, etiam post mortem: & eorum: ne eorum noem & mra flagitia damnati: & obsequentia filiali: in reb. dil & o & libet pietas et ratio officii p. In Evangelio in Spectaculum verba: und die Pharisäer und Schriftgelehrte murrten, und sprachen, dieser nimmt die Sünder an, und isset mit ihnen: nota (1) murmurantes. (2) murmurationem, (3) murmurationis causam: murmurantes Pharisæi et scribæ, Doctores ad speciem pii, Legis utriusque Doctores, capita populi, & indignabant Ista simulatam, sua v. vitia & vide, hant, qui sancti & sanctissimis habebant: Ita coecus & ad sua vitia, alienos acutissimus cernit: (2) murmurant, & Christ ac & repræhendunt, quia & eos disputando sapis in aurem dedit: interim nec intentionem Christi illum, et & ille sanctissime suscepit, sinistre interpretantes: Ita

Lope

sæpe solent quibusdam locis blasphemare, q̃ optimo gñlio ex dei voluntate
suscepta. Si voluimus alios ō nr. benigne de nobis sentire, ejq̃, idē pie,
talis gerq̃ alm erga alios exerceamus: sæpe ō illigit alios, q̃ secus
intentionē ejusdem bene aliquid facit, q̃ sibi ingratus videt: (3.) mūs,
mūdanor cāa ē, q̃ videant xp̃m precatores suos: precatores q̃ pu-
blicos habitos, Phariseis maximè detestor alq̃ execrabiles, Publica-
nos, alq̃ forte publicos criminū reos: horū quemlibet ō observa,
Paul Phariseū, cū hm. xp̃o ō agit, quā cū quibuslibet, illicūm exist:
Eos allicit, adse vocat xp̃s: q̃s ex Phariseis, eorq̃ discipulis fugiebant
ō ē ambienda malorū societas, ubi cū illis ingrediūr, a mūdanis
implicemūr, ne ubi eos in viam veritatis ducamus: et à prava gressūdine
cupiamus: Doctrina ē egregia, q̃ xp̃s ōes precatores, q̃ntacūq̃ alm
sint, q̃ peccaverint, in gratiam suā recipiat, ad se vocet, amplectat,
dūmodo poenitentiā agant: q̃s igit ille erit q̃ditus ubi amplius sua
dño offendat tam clementissimam majestatē: q̃s regem q̃ditus.
gratiam iteratoq̃ flagitiorū largientem, novis injūrūs afficere ō
cūctetur, nisi sceleratissimus omniū? ipsam gratiam ad se veniendi
alm largit deus. Ejq̃ igit gressūs nr̃os peccata nra et deus fidei
ō: legit, auferat iniquitates nras, q̃ in ara crucis sufficientissimè
q̃ illis satisfecit ira q̃stitiaq̃ divina: Hisce ō obstat justitia
divina, nr. culpæ q̃ meritū xp̃i satisfactū ē: ō obstat malitia preca-
tori, nr. agimus de precatore poenitente, alq̃ xp̃i meritū fiduciato
apprehendente: adeoq̃ hāc Evangelicā doctrina ō longissimè pa-
ctos et bonos ops fiducia, d. excitabit in illis, q̃ō necessitante
Lege, sed docente Spiritū libertatis in xp̃o vivent et Christianè
operanti. Cui xp̃o gloria cum et vera viva fide. Cui accedit, vel
potiq̃ xp̃s se q̃rentē ō respicit, illum in hac mortalitate salvabit
salutē salutis sua, illic v. recipiet in tabernacula eterna sanc-
torū felicitatis, ubi gaudia sine moerore, am-
plexus sine mūmūcatione, gloria sine invidia, ipseq̃ deus omnia
in omnibus: Cui sit honor, laus, et gloria, in secula
seculorum Amen. Amen.

160. Evangel: Domin: 4. post trinitat: Luc: 6: 36. fonl Baum sonntag.

H. D. Herr. 1625. 1641.

Precept-Chr. g linel. (1) x libl. (2) Cpist, (3) eigy f. da merk: x libet fal f. testimon = dare. Du greg magny parvy, mar el foia, supiores et inferiores: tdy Sou ô Sbl falso testar, ô os, ô lingua, ô aia, ô corp. tau es malta suspiciaer, ô mind, alid f. mlando, alid condemnando Salua Deus Rauch: scad aer Sotes q y nor, a. q nosti indigent. g infantes licet alid dicere quã sentimy, ult ecy capti nor accomodemy: licet malg falsa lay de Sud dic, Turcis, infidelib. falsos Christ. x libet. t. falsitig Christ. judicatr, s.c. quado testes vera tacent, falsa g. gesom: 1. indebit. iniquã exigendo, iusta denegando, x lelaoer q conde judicia tenet magistratg loco Dei, q decip: ô ft: quado fallit Magistra l. c. judicaberis à deo, Advocati ô Sbl investigare malã eam, bona x teldze, q judices fallit ex negligentia, yy doun, amae, adiop. Extraj. dicatr, falsa dicendo, voltar: à audiendo, x plando: laudando q lai dandy ô ê, alij decipiendo. Ê. Advocatg, ô L. x dô x dia ex politica prudentia, d. ôr manifestar secreti, q x plando ô fuit: aliar literam incipiendo. ô a. x libet delict. quercenti loco indicare, n. civis ex fl. ang ad Sac lenet: ita dt. vilia alioy, x tianissimo g zantiantia, t. astorib. parentib. (ceptoribz indicanda fl: Sac ô fl x dicer: 3. assolvendo, 4. d Bury Bridewell mash: licet x veritati fiat: n. ubi necessitas a. alioy utilitas ô exigit, malè ô ê de alio loquendy x libet. pasquilla (2) Precipit. Ê. Bona de ult habenda, donec dare g 2e= petat: dub = in gistimã intplando. Ê. de bono x pimi Bery ê ex sape log 2e do. (3). vilia terti exacsando quãe fier: fl: 4. Corrigendo pa de peccat Levit: 19: 17. Proverb: 24: 25. q s: ego ô officio ejy cor rectiõi, alia monstrar Grendi: (3) fideo x libet ex Cpist. 1. qabet timere et amare debemy. Regling = dedit dt ei gloficemy 2da amare pximũ debemy sicut nos ipsos. sic sopticã loctiar x libet, omnia in q.s.cio, ô leneor dicere terti, dmodo ô decipiat:

In Evangelio ult agit de amore xtiano ubi eamy verba: gebat, so vivid mihi gaeby. nota (1.) Cpcepti. (2.) promiss: (1) gebat. nota qs dare Sbat, ex Cpcepti. b. paleb x st. Cay de ei b q valt salvar: diviter et pauper. Ephes: 4: 28. cui dandy. ei b q indigent, n. ider Sbat ex de patre coleste creaor, redemptiõe, sanctificaõe, q plizil noib j. ch. fl. ei divinis, his p2mis dant ei: gebat: 1. Jd q debemy: Ψ. 37. 21. Beneficia 2ed, dany: dt dare debemy, unde nihil accipimy: (2.) promiss ei: ô q yy opy salvemy 2, d. opy fide testat, q salit grat: Ro oblatã accipis Deg mandat dare, s. libenter dabilis, sem x habeli: q dabit Ψ 37: 25.

alnorū gr̄a, amant nīhil, deo dat: 1 rauerb: ix: 17. dare dñm bonū
à deo, bona corporis, fortūe. Ps: 41: 1 s.. = spūalibus 1 Cor: i: 2.
Cor: 8: 24: In agone ī-valet deg, illicq ∴ aeterno dr̄bet: Rom: 2: 6.
matt: 25: 34. ō mereme ī dando, sed dicimg eū em obligatū ē ad de,
nefaciendg, ad hoc tenet, Luc: 17: 10. nihil tm. hīce meret: sed deg ex
gr̄a restribuit illis, illic q mandata eīg obseruat: alīs deg milliōē
q nīmō dat, ne pūlemg nos ipsos mentiat: n minima q̄stat diuina
talig mūdi dona ī̄pat: Jnō ō hī imediate restribuit deg, d. ad mediū
hī n. a. redd. ip: q beneficia accep., a. oīal q benefactore, a. alīs
beneficienter ī̄uand: Facultas ē: q fit nāa xp̄iano liberalitatis
xp̄i ē virtus xp̄iana operata à Sp̄u S. ∴ corde regenerati, q ex fide
et amore xp̄i in deo simplici corde q vīt dōnat, ad defendū
amorē, erga deū et xp̄m: nota. (1) Sp̄s S. anīa ēm excitat, mentes illū
liberalig accipiēt, q̄ dat, a. ipō dat ut accipiant: (2) hoc virtus ē ∴ corde
regenerato, ō regenerati fac: 1 q̄d ∴ indeā bonarū op̄, vera tm. ō
Sp̄u, q ex fide veritatis in externis tm. sīg ant infideles plūrima ex natīs
dōnū regenerati sunt virtutes Sp̄us, et xp̄iana ō ē, q hoc ō Sp̄s. n.
q xp̄m ō donat, dr̄e ō and, q deū ō and, fidē ō Sp̄s S. regenerā,
adq ō f: (3) ex fide et amore xp̄i fit, q hanc beneficentia cognoscendo
qđ bona accepim à deo ut xp̄mo vicissim seruiang, et amor
xp̄i efficax in nob. (4) ob dandā beneficia, politicū, q meritū,
q b. obligatū seruig nāe nr̄ae, mōrātr: Gal: 6: . magnine a. dandi ē egenis
patrib. : . nō in casū necessitatis proximi egentis q̄rendg ē
amico tantū ō afflicto: mendicantes iungō tam multū indigentū, q̄m
alīs: benefaciendū xp̄ianis fidelibus: Gal: 6: 10. magis benefaciendg
bonis, q̄m malis, nemo tm. negligendg ē: thoxy et salvian: (5) qui,
las ī̄menda ē ex necessitate xp̄i, et nostrīe vīlitate, alem xp̄i pati
per alīs dare dñm, p̄tza tm. dabit pūxp̄i: divites, (6) q nodo dant ī̄
xp̄i ex ō. ē. voluntate ō xp̄ti corde simplici: Jac: 1: 5. 2. Cor: 9: 7.
ē. ō expectando restribuēm, (7) q deo ō dest, nīl apparebimus: matt: 6: 1.
nec nīl restribuēm accipiang à deo: sed ex solo amore dei et xp̄i,
nīl obedienter seruig deo, eīq exemplo faciēt, et ex amore q xp̄i mi. i. fil.
3: 17. Dalē ergo ō illīs in Cor. ∴ lk ō decal, ad gēla, sūbiam, ad
corruptionē iūdicū, n. est. bonā causā tibre peccat dando iūdici,
Exod: 23: . Deut: 16: . Deut: 27: . ultimū hoc verbum scripsit tm
in actis et corde. iūdicū: p̄hoc le pōe poenitentiā ī̄ xp̄. hoc dñm
Rom ē. et poenitentiā agere teddere debet q male accepit, exemplo
Zachei: Luc: . ō danda pecunia ad emenda vota vocatōnis ad
officia.

L.

Deg p̄mittit aliq̄ndo hic temporalia evitā illic eterna: q̄ p̄dicā corrā
p̄fessoē peccat, aut illo, q̄ accipit: Sic dona p̄fectissima, illa de q̄b. Sp̄s
Benedictus p̄: moveant nos ad benefactōra

B. Dei exemplū. Q. Dei p̄mittit hīc : Actor. 20: . P. Dei iustus
averorū dantes: matt: 25: . vid: Gal: 6: . q̄ fideles corde donant
deo sacrificant: et dona. bono corde data, testantur nobis p̄sē
fidē, a placere deo. Illic glorificabit q̄ dona: et coronat sua
pmia ad Xpi Dei: Ψ. iiz : . /.

H.B. Sermon. Evangel: Dom: 5. post Trinitat: Luc 5: i. Postil Lyran aūs q̄ Osiand.
de Sanctificatōe articulo agit de remissōe peccatorū, vota (1). Remittēte
(2) q̄ q̄ē, (3) q̄ q̄ media (4). q̄ peccata (5) cēli (6) q̄ quando remittunt:
(1) remittit soly Deg q̄ solus offendit in eū dicit, et redimit vita sua
marc: 2: 7. id q̄ sola SS. Trinitas. Pater nos filius, q̄ meritū, Sp. S. dans
et Sp. S. = hoc agit se manifestavit: (2) per hominem (ō angelos) peccatorum
ne dignitate medij ministeriū: i. cor: 4: . Joh: 20: 23. Luc: 10: 16.
Pictas ministri ō remittit, sive christiana sit haec ne, verbū dei ō sive
Balaam loquit ad S. Balaā. et absolutio valida ō sit a impio ministro dicta:
in casu necessitatis gen̄ christiana remissōe peccatorū q̄ afflicto miserō
(3) media q̄ verbū et sacra: per evangelium gratia donatum singulis
applicat: Esaiae 53: (4). remittit peccata originalia, actualia, sua gravissima
peccata = Sp. S. de q̄ matt: 12: 31. Deo ō remittit, qa non respicit me
dia, np. fidē. illud peccatum = si non magna gratia divina: Christ
revelata, malitiose obstinat calumniat, q̄ rejicit ad finē vitae. p. p.
(5) remittit hominibus = Ecclesia viventibus, ō Gentilibus: Hinc membra
vera Ecclesia: militantis, n. morte claudit janua remissionis quā
donavit ō recipit: Beati eā ō egent: (6). remittit peccatoribus:
Luc: 24: 47. n. certo ordine, Deg remissōem offert, peccatoribus q̄ pro
cata agnoscit et odit Xpm, cum Xpo sita ō aptis rejicendi: ō fidelibus,
q̄ fide gratiam accipiendi: nobis exhibita gratia Dei, et merito Xpi.
(6) quando fiat remissio: ō ex modo nro, Clerico a. filio. Rom:
3: 20. 28. nova obedientia ā in gratiam ad: vid, Rom: 3. 8 q̄ manet
peccati, d. ō in q̄ stat, ōia precata simul remittit q̄ in vita: a-
nullū ōia precata remissa: q̄ Deg remittit cū hīa et quam
q̄ Xpo satisfecere ō: satisfacit Xpo,
filio divino, d. ex gratia gratuita, ad declarandam misericordiam Dei.
Deg ōia precata in alterā remittit. Ron: 11. 29 malorum. (6) Xpo
in respectu remissionis, objectā fide, ad Xpm in ea statim q̄ ac: nullū
impētā

Sicut Paulus. Hoc dicit ꝙ ita et. corrigant aũ q̃ posset: Hũ
dictores obligati ꝑ talib. ministris Dñi, deo gratiaꝫ agere
ist ergo dass kein, der diese pfarren dirfe sie annehmen, p.
die wort selbst: admittimus: die Judicat mündig, so mueß
ist gott lieber gutthat, weltz sie ẽ zu lang will: Darauß
folgt darauß, wann ẽ bischof den heiligen Geist: wann dieß
gütter ist, muß der gottes zu stehen darbey gewißlich werden,
die ordenlich: welche sind, was sie sonst sollen, die sind ohne
alle scrupel: Cassel: das sie nit sündigen: Diese krafft,
mag nicht verursachen die pflicht obrigkeit, geistlich selbst nicht,
so sondt gott das selbig thun ist sünd, exempli pastoralis: q:
Consolatio ꝛc pro i. Tim: 4: . und wann endlich die rechten
ehren sie soelle so will sie gott selbst ehren.

Ho. D. Oppum. Evangel: Dominic: 6. post Trinitat: Matt: 5: 20. ad ista dum vita quotidiana,
pelliscenda potest regno. nota: i. q̃ plex regno, 2. q̃ regno illegitimo 3 q̃ p;
long se hoc regno. (1) regno ẽ polentia, nam, ꝑ q̃ comprehendit aũ creatũ
bonũ et malũ, ut diabolũ, hic regit dey, gubernando, ꝑ permittendo. 2. regno
gratiæ ecclesiæ. hic regnat dey ꝑ verbũ et sacra. ubi offerendo, et credendo
dey offerenti. 3. gloriæ, ẽ q̃ ꝑ angeli beati, et mortui: ubi ãa statim
post mortẽ, et cum tali corpe post resurrectionẽ ẽ aeterne, ẽ gloriæ
ẽffabili: (2) hic potiꝫ ẽ de regno potentiæ, de q̃ agit ẽ q̃ petimus
nobis hoc regno ꝑ aũ creatũ res agit, nec dem: venit. (3) petimus
ergo ut ad nos veniat (1) regno gratiæ ẽ. aigeat, gubernãdo gentes, ecclesiam
contra pseudochristianos, fictitios ecclesiæ q̃ scandala et persecutiones, 3.
conservando verbi et sacra, q̃. Luc: 17: . Rom: 14: . ut ẽ hic externus
regni, sed ipse regno venit, q̃ Joh. 5. interne agat et gubernat in cordibus. gott sich
ẽ allein bey d aeltern, 4. Diff d Cathol, sind ẽ unser kirch.
ist regno ẽ 2. ẽ dort, 3. q̃ die ẽfriedt. da ist sanctorum, et alii ex
apoc. vocat et den gloriosum. (2) Regno gloriæ, ẽ da ist regno
gratiæ desinat ẽ regno gloriæ. 2. ist stets valid opere ad manifestandã
ẽ gloriæ. Apoc: 6: . ẽ extremo Judicio. 3. ist q̃q participat final
beg regni gloriæ. In Evangelio vocãt rejectionẽ Pharisæorum Justitiæ, et
credentiũ Justitiã. restat explicãda 5ta propositio, ubi de Pharisæorum falsa
explicatione, de q̃ nota: vera Justitia aliã vitat scopulũ, videlicet Deo. verbũ.
ist Lobl gesagt, d Gr dy alt gesagt ist.

nota (i) allegat. ē, et (z) allegat. (k) xpi log. ad diversas gentes
in qs tamen p. z. erant fidei: sic xpi testabat Phar. scor. ne
qd illegē verba Legis: idem dicit xpi eor. adu. ipsor. qd deus erant
Phariseī: ō excludit verbis. nāq; sic ē log. de ipsa Lege, sed glosis
Phariseor. et Rabbinis, qpē excludit additionē: gelesen hō a deo, nec
Moyse, sed Phariseis exq; antecessoribus: gelesen sub divina auctor.
Latine Graece, n. Hadriani temp. alt. Rabbat auctoritate divina: sicut
Hadrianus Pontifex Phariseī: qui alq; forte credunt: moyses, a. aliq; anis
ante xpm agentib. xpianis ē sine errore antiq: qui dicunt majora inveri,
nūta (i) (z) allegat ē. q. non accidere: hoc ē Gesetz Gottes: &c.
q occidit qui dicit Lex ē, hoc addebat Phariseī: hoc pertinet alia vice,
paratis videang: sic nota. Phariseor. sine hadrian. Legi divinā ē accli
ad discipulos, ut populis scire vix patuerit, q Dei verba sint, q Phariseor.
additamenta: sic Xpus vult. sua verba esse, q verba divina: &
nos imagine in unserm Glauben steht der artickel, 14. gott lieben
mehr denn sich: nota 2. alia ē intentio, q ex xpo dei certo liquit illa verba
alta, q expresse ex textu ō fluxit, d. ex gratia q sermo, illa verba
Dei ē, esse d. e. g. veritas q gratia corpus ē aeternum, pro duos: fidei
hoc additamenta deprabant sensum ipsius Scripturae divinae: n. fluebat inde q
aliud homicidium ō prohibeat, quia q judici: rem facit: disce nota. non forte
q precatis ō habere, q ē crede q justus, q sola exterma vix cū zang: cibi.
Deq corde. Item ad, q mortuis ē pecat. Rom: 7: hoc q justificatio donat.
doctrina ē: erant hoc de alta generositate Gentilis Pharisaei: q ē ejq autoritas
duae tabulae facit q magno stadium: sic Phariseī sine laudabat vetera,
rem opinionē, Christianā q Gentiles agentib. opponat antiquos Gentilis idolo,
latria q non xpi: Hiob. vi: . 2. ē Gloriam veteres ō erraste, hoc opinio
favorabilis ē: mox ille dixit ō hodierna ad hoc ē transferenda in pharisaeos
3. ē argumentū specioso: n. possūt majora allegatis antiquatis, de ve,
ritate antiqua ō vult disputari: 4. argumentū falsitatis, n. error
ō pari antiquor patrocinio: n. xpus dicit, ego verò dico vobis: ē fal,
lax argut. n. vera antiquor sententia q justificat ē media. hoc q Pontifi,
cior sic nota: ē. sequitur illi Phariseor. q xpus. et eadem argut. grē ē pharisaeis
3. q veritati nihil, ex scriptura agit, n. hoc ad
veritate: 4. falsū ē antiquis ē ōe p. et Bonū, n. peccat ipse antiqui
ē: ante millenos annos Ecclesia fuerit, q qp apostoli adhuc Gadie vigenti
5. fraudulose ē dicere de veteribus nec deteriorare q veteres fuerint:
Ecclesia q Judaica prima fuit tempore moysis, et paulo post: q opera ejus,
in plurib. agebat Prophetae: q tempore v. quia error cepit, monstra
ri ō poterat q ei adeo ē hactenus illi opinioni quia ab aliq; antiq;
annis tenebat. Ecclesia xpi Post. constantini valde deprauata ē:

q̄ dicūly rer antu fecerūt tempoꝛiq; eō magis deviat ē à veritate Evā
gelica: antiqssima fuit optima, ultima pessima, inꝛmedia aliqua, q̄ ma
gis ad ꝓma vergit, eō pēioꝛ ē: Aug. nor supe dicing, die alt sach
sod gesagt ad galat: ob i ist nit gott, so wer i 1000. jor gē
wesen hätte, so muss i abgesagt wesen, ad nos sic ꝓpter Christū cō:
consolatō ē Ecclesiæ Evangelicæ, q̄ō nolumꝰ antiqtate Ecclesiæ sed
divinæ veritati cedere. Aug. ō antiqssima, ad antiqssimo deo stadia, et ꝓpt
xnolas. q̄ pecorū fides ē pastū salvari, q̄ Adam salvatus ē:

Sc. D. 8ꝓnior. Evangel. Dominicæ 7. post Trinit: marc: 8. Christ spricht 4000 Mann.

Jam agendū de Baptismi administratae, s. cāa ministeriali, et obiecto. Baptizāt.
(1). Apostoꝛ. matt: 28: 19 marc: 16: 16 1. Cor: 4: 1. Sic ō respiciamꝰ Baptizantē q̄ fi
dem, sive actū fidei Baptizati, n. plurimū officio suo q̄ indigni: sed
respiciendū Xstū in ministro. nec intentio ministri aliq̄d facit ad rem: q̄ pū
tant Pontificii. Minister in. sine devotiōe Baptizans, maxime precat: dum
modo ordo institutionis servetꝰ, etsi erranter religiōe minister valide
Baptizat: In casu necessitatis q̄ cūq; Xstianꝰ, etsi fœmina; ō obstantib. opini
onib. reform: Tim: 2: 11. 12. 1. Cor: vi: 13. n. dār jūng sacerdotes: etsi ē V. T. typo
ra circūcisionis mosis: Exod: 4: 25. sic. 1. Mac: 1: 2. Mac: 6: , hoc mūl
to magis ē in N. T. hoc in. ē casu necessitatis ō ē extendendū sed
ubi ō ꝓt haberi minister, nec alius masculꝰ, et extremū ꝓcūle instat;
liberi ante Baptismū decedentes in. salvi fiūt: Parentes liberos negligē
tes in. maxime precāt: (2) Baptizandi cāa (ō carnalis) vivꝰ, mas et fœ
mina ad ūctū informati, et in fantes Xstianoꝝ, a. aliorū q̄ ꝓs in Xstianoꝝ
statu legitimo modo: sic reclamant Anabaptistæ, sed q̄ verbū: n.
in precatū gerit. Ephes: 2: 3. aliꝰ regenerari ō salvāt. Joh: 3: 3. licet deꝰ
aliq̄s ē ordinē salvare ꝓssit salvare, non in. ad suū ordinē obligauit:
ō obst: 1. Cor: 7: 14. n. sic agit de sanctitate Levitica, s. cōtae legis ce
remoniar. vid: Ps. 51: 7. (2) foedꝰ gratiæ respicit adūctos et libe
rātos. Gen: 17: 7. Act: 2: 39. (3) Xstꝰ vult salvari datas se ferri: matt: 19. 13
marc: 10: 13. Xstꝰ vocat libat, et ait ad eū portari ō ꝓst, q̄ ē Baptizā
(4) sti V. T. circūcidebāt; (5) Apostoli tutat familias Baptizabāt:
Act: 16: 33. 1. Cor: 1: 16. Sic Baptismꝰ ab Apostolis servatꝰ ad nos usq;
ꝓvenit: non obstat q̄ infantes ꝓlāt ō credere? Rx. ōie credūt. matt:
18: 6. marc: 10: 14, q̄ ō credūt damnat. marc: 16: 16. vid: Habac: 2: 4.
Ps. 22: 10. fides ē laudanda: Luc: 1: 41. Jan in fantes ō credūt naa. Eph: 2: 3
8. sed ex gratia. Gal: 3: 27. q̄ ē Baptismo gignit: in fantes dei agnoscūt,
colūt, licet ō illgant q̄ zaden, illgat in. ex lumine divino: nec fides ē
ex actis, s. gratia divina, sine cuius ꝓcessu ō fides in fantū, qua adūctus
est actis mundanis et Babylon.

de Evangelio restant verba: und wo ich sie eingehen thun wie Christ
sprach, Erwund sie auf den weg kommen, dem alten manchen frauen Evangeli
Nota (1) pictà, (2) ratione: (1) Peccatà: Ihr respicebat corda Apostò
lorq; difficultà, q; volebat dimitti papàtu, verbo in formatu & tridùo cruciatu
commoratu; nf. cibel eor Xsty pàtiar. nota: si qs juvaret posset eo juvare
varet, eu & homicida saberi in oculis Dei; si ò pavisti, occidisti: ò justificà
ò occidi, sed apa charitatis in corpore et alia pacienda: matt: 25: 34. pictà
ri, sin vrsuch krankheit: sequendo Xstu lassabat, nichila. parùm comedentes,
Hoc respiciebat Xsty, alq; in nonnè pictà et miserabile intuetq, eo tempore, q ips:
ò poterat tale exilium: diese diuina beneficentia: ihrer preces ò P cade der
moventes, d. honor: deo servati, ut ab ipso bona recognoscamq: gsta nos li
cùt Deq, pxim juvemq, licet le ò compellat, forte q cordore: mali P, q alm
rogati ò juvant, a. q tarding juvant, forte impatientes ulteriùs q relap,
Deq initàdy: Luc: 6: 35. in casu necessitatis differentia inter egenos et ò egè,
nos, digner et indignos, ò r attendenda: n. x Luc casse ista Zuhl der man
die Bose, Bich Zottech Leyt, ut gverstat et laborare discant: (2) ratio
vnsern hrn frawn kumt: q lassabat longius pluere, magnq vtù desti,
Liebat: P bei paten, ob benefacti: sic Deq P credentes ad benignq
r in temporalib: sic alm nos plurib. benefaciangs: si ex longis terris
accedentes, et pictà et dispendio temporalù, amore sum testanti erga Xstu
eigy verbù: q verbi hn condè audire cupiere volunt, Deu vere ò amanti:
Allegoricè si longiq accedentes P graviores precatores: Doctrina r, q d senti
end der pirg egestate: (1) hoc fit q ndum P pietate et amore Dei: ò hn
in Xscriptoib Xtianoq, sed nl P aliqs fraudes, q Bq si satis caeli ò P: alm
media illicita negligentes tanti Bonq & cumulanti: patpla alm utilia
r. (2) hoc egestas P vita pictà indicere: Luc: ib: 21. Rom: 8: 35. Hebr.
ii: 34. (3) hanc egestatù respicit Virgil et cl eat Xsty: sine monti et tate,
T. ut sibis sedili in Xspectoib, ut vestor et relis, nec dona Dei: hxrizà q
simatis: n. q negligentiù a. hxrù sia pdidi, sic patpla r pdrong aeterna
egestate, nf. poenitentiù agàt: 2. q zaung ante oia divitias r Deo et Bonis
opib. q Deu Bot, ic Bot oia j thesaurù acta fürer ò stranh: matt: 6:
ut patper in modo sibi patper ò P, sed sitiant Xsto: Ephes: 2:
Phil: 4: 12. si Deq nostat sibi majora et utilia, certè donaret sùis:
3. jungi enim patplate ò respice tempora, morbor, fames, et alia media, sed
Deu, à q venit patplas et divitiae: Job: 1: hoc q pdantes ò murmura
bi q media, d. oia Deo accepta ferenti: q ò murmurabing st. q Deu, q
oia ex amore nobisc agit: nec prea Deu ejiciamq s. cùt. Job: 2: vid:
Tob: 4: nec divitib. invidendq r, q largiori Dei beneficio fruùt:
r. non q zaung media illicita tollendo patplatis, ò. d despiciamq patpe
et patplate, patpes sape P sanctissimi, q q fidei exercent: Consolatio r:
q à Deo ò sint derelicti: Xsty patplati paterne in: sit, modaty, ni misereti
patplas utilia r, ne yeant in spinas divitiarq, et mùltu curaq ademit: Deq possit

uno momento ōes facere diuites si ipsi utile esset: ja si: Li: diuitias utiliter ō si:, q̄ eas appetūt? Deus jn valuit eo tempore, & licet fame pereāt (vt, q̄ missio diuina tn. dicat, q̄ nostra utm & hoc genus mortis ad gloriosas possessiones ducat:

H. D. Dom. Evang. Dom: 8. post Trinit: Matth: 7: v. Homo Pharisæus.

Sacramenta q̄ aqua diuina, Baptismus ō nō aq nec Sp. Sanctj ipse, sed ejus effusio, adeoq; coīcatio, adeoq; nota & indicium diuinum: in Scto Altario jā videamus ejus administrationem, nota. 1. officium et ordinem Ministri, et 2. coīcantis, 3. Locum faciendi q̄ Xsty præcipit, hoc facite, 4. Locum in illi commemorationem: sc: sūmi panis, benedicti, frangendi ac distribuendi, distributi, et quidem verbum accipite. p. Quicquid nō Deus distribuit, et distributio, q̄ omitti ō potest, n. sacramentum ē nō nisi verbo humanæ, 5. Rem in sc. Cœna et ordinationem Xsti: ō q̄ dē sono verborum magica vis in nō: sed verbi Dei efficax nō ubiq; sicut v. & bene dictionē separati panis et vini ad Sacram usum, et Xsto & benedictionē corporis cōcati panis: huic benedictioni inesse deberent q̄ verba cōcantis, usū cōcati panis et vini to tempore distributionis, licet ante vinum sumpti ō sit actus essentiæ, n. tantū vini et panis benedicti, q̄ntū to temporis distributionis: Buch: melig tn. nōn sufficiunt copiam panis et vini sumpsisse sat: 1. Cor: 8: Rom: 14: . Fractio absolute narrata ō est, Xsty pregius & figura ejus panis esse, q̄ frangi scal distribuere. Esaiæ: 58: . in cerimoniis accidentalibus, Xsto ō sumpto, sequimur e. g. q̄ modi in carpona, in lectis jacentibus, post lectionē prædi. p. distribuit dare in manu an os, finde nō: Xsty et prima Ecclesia in manu data, non q̄ mos Gentis nec q̄ libitum esset, sed in libertate Xstiana q̄, sistit: (2) Ex parte communicantis requisita in externis, usus si, ore, vel manu: assit, panis accipiatur, nō dicat, vinum detur: ō sufficit calicem os ad venire, sed bibere nō, q̄ si minister calicem retrahat antequ. coīcans coīcavit, morendy nō: Jn Evangelio videamus verba: abnegare in morendy sind sie worden wölffe: nota. (1) corpus naam, (2) occisionem malitiæ: (1) Natura falsos prophetas, q̄ pro divinum docendo suos errores fundamentales spargunt: 1. Ep Lupi: vid: Joh: 10 ō Pr oves, nec credentes Xstiani, licet liberam scripturam habeant, disputent, scribant, q̄ cionēt: adeoq; fides Xstiana plurima requirit, quam scire verbi: nō lupi: ō noverunt Xstum. Joh: 10: . fidelis simplex magis agnoscit Deum, quam carnalis pastor sine Sp. S. ambitiosus: Evangelium wölffe damnum ingens inferentes: Spiritualiter, Baptismator fideles seducendo, ut fidem iterum amittant: Act: 20: . temporaliter, gladio & rapiendo errore, eos crudeliter q̄ corrigentes & punitendo:

in exilio mittendo pastores fideles, q̄ l: # imbecillitatē ō prosint,
illud tn. aio et corde agnt. n. ubi Sp. Sanctus ō ē ubi ē violentia.
et imitāt patrē ℔ mendacii et homicidā: Luc: 9: ,xpiani neminē cognūt: alīs ō in xpm, q̄r sibi deg reservavit: magistratu tn. se
dicūt arcere posse et velle, ne noceāt; occidā ō pōt: q̄ l: lūpi limites
fuerit transgressi, ulterius punire potest. Ista picūlosa ē falsa doctrina
tum. in temporalibus: et q̄ est ō plus vis exire hoc loquar fabule:
Quarit a vir Bohaim, dum die mūdi nim anfang. Ex. lūpi sunt
sub ovino pelle: exterius bona promittūt: et externa ō possunt sanē discerni nisi in spiritū; si sic intūeant, lūpi manifesti p̄ pellis exteriā
spectand ō ē: Doctrina ē: q̄ picūla est apūd falsā doctrinā, q̄
damnabilis ē? sc: q̄ fidē evertit: n. sicūt p̄ peccata, ista ex errore
p̄ infirmitatē: 1. Cor: 13: ,mūsta in divinis ō satis penetrare.
ure ex patribus. ē, q̄ ō ē aliqbus erraptis, sic loquūr de articulis
fundamentū fidei everrentibus. Galis: ,dicūt opa carnis esse
fidē verā ō salvamūr, ubi articuli fundamētales erra
dicūt Galis: ,xpi p̄dicasse q̄ fundamentalia erranū: Matth:
13: ,q̄ cocco dicūt cadit: 4. regum lūpi, ergo p̄dicāta spiritū
alē: in hac doctrina peccat in excessū et defectū: ī damnatis
errores fundamentales, in ex ipsos, sicūt damnabilia p̄ homicidia
adūltria. p. ex picūlosis q̄ ō precatū p̄ō agnoscit: hoc sensū damnāt
aliq̄ religio. ē damnatis p̄pagatores falsa doctrina, deprauatores scripturā. ī Reg: 2: 3, ō verba damnatis exiant loquar,
nec aēr, q̄ p̄ apūd errantes fundamentaliter, sicūt nec aēr
salvat, q̄ p̄ apūd nos: n. in illa falsa errāt Ecclesiā p̄ istam,
les, p̄, simplices, q̄ errorib. ō sentiūt, a. eos ignorāt: p̄ nt. q̄ ō
eos errores sentiūt: sic multi pontifices ō credūt apūb. multi
reformati negūt absolute decretū: si conservāt à deo tanq̄
capti in Babilon. q̄. ō damnatis falsos doctores aēr, n. multi
eos p̄ simpliciores, q̄ reatū ō illgunt, alīs v. q̄ tm malitiose
seducūt, poenitentiā agere possūt: et ō ē possibile ex lūpo
tali, ovē fieri, licet picūlosū sit, venenū tractare, nec inficī:
q̄ errorē Ecclesiæ sciūt, nec eā relinquūt, picūlosissimē ambūlant: monitū sing, ne judicemus, Matth: 7: ,ō ē p̄hibitū
errorē damnare, quē simplicem damnat, sed p̄sonas certas damnare ō possūmus: fides p̄sidet ē in corde, quā ūt ab alīs judicari possit, forte ex: p̄ in agone, q̄r non falsos damnamus 1. Cor: 2:

170. Deo agamus gratias, quod nos ad veram Ecclesiam duxit: n. licet ser-
vent aliqui inter errantes, attamen periculose agunt animi versi: est
impossibile enim ab agnita veritate voluntario ad errantes transf-
ire: 3. caveamus falsos doctores, eorumque doctrinam, et nostros
inde arceamus, filios imbuendo cognitione divina, ne facile seducantur: male agunt qui educationem Jesuitis credunt, filias errantibus
quibusdam p. 4. dulci severitate, et exemplo vitae Christi corrigendi
sunt errantes; multos vita scandalisamus. Consolatio est, si sequimur
Christum archiEpiscopum, nemo nos ex manibus ejus rapiet. Joh: 10.
Philip: 3: . simus et eximus custoditi per illius: donec in aeternis
pascuis periculum ulterius non est metuendum./.

H. D. Spener Evang. Dom: 9. post Trinit: Luc: 16: 1. Von ungerechten Haushalter.
Deus fecit ordines trium. Luc: 22: 25. in statu seculari et Ecclesi-
astico, ac oeconomico: in hoc sunt, maritus et uxor, pater et liberi, dominusque
et servi: jam agamus de obligatione servorum ancillarumque. p. Ephes. 6: 5
Coloss: 3: 22. hic obligantur omnes servi, ancillae per gradus. nota (1.) debitum
(2) causam obedientiae. (3.) futuram mercedem (ad 1) 1. pietas. 2. honor,
3. obedientia. 4. diligentia, 5. patientia. 1. pietas est fundamentum
omnium aliarum partium, n. qui Deum facere debent, quicquid faciunt, servi: et
Deo serviunt in dominis, hinc Deus benedicit omnibus operibus. Gen: 39: 3. per
hac pietate orent pro dominis suis, illisque ad pietatem ducentibus obediant:
et dominus servo Dei tradit omnia credit et fidus est: 2. honorent servi
dominos, quia sunt loco Dei propositi, non tam divites, et pauperes, non tam bonos, et
et malos, qui dominum contemnit, Dei ordinem contemnit: hic honor consistit
in corde, verbis, moribus, erga praesentem, absentem, defendendo honorem:
hinc fluit timor prae Deum, mit Furcht und Zittern. 3. obedientia
consistit in omnibus quae non sunt contra Deum. vid: Act: 4: 19. non est obediendum contra Deum,
coactioni ad falsam religionem, furtum p. n. sub Deo est: monere tamen
suam opinionem honeste possunt: 4. fides et diligentia, consistat in commo-
do promovendo et prohibendo damno: qui ipsi furantur a. pecuniarum
in rationibus, a. cibos sibi non competentes furantur, gravius peccant
quam alii alius furantes, negligentiam etiam peccatum contra Deum, absentibus
dominis opera servorum intermittentes: contra fidem etiam est propalare arcana dominorum: hoc certum est, ubi vera pietas non est, ibi nihil boni est: 5. obe-
patientia injungitur. 1. Petr: 2: 18. licet premant domini severitate;
attamen hoc ferant servi: donec Deus auxilium ferat:

caeu Eorū delitoy ñ i Gcepſt-divinc. 2. ga Deg ſibi in
pſtat, q̄ qd dñi faciū, 3 poenā minatr. colſſ: 3:25 q̄ mi/
sū quarto Gcepto annexū ñ. felicitat eoy ad comparatiōē
ſonoy et manupioy. (3) pioy ſervoy ſolatiū ñ: i: q̄ſint in ſa
tē deo grato, eoy offiā utile et naiū ñ: 2. q̄ in timore ayanter
et ✠ deū facientes, deo ſervant, q̄ eor in hāc ſtatē vocavit, et ex
gūa opa in oculis hominū, gratiſſimē ſuſcipit: et felicitat ſt q̄ bg deg
peare injūxit: 3. p̄miſſio benedictiōis exata ñ: in temporalib.
ſt. ipſis bonū, = ſpiritualib. q̄ vide ebſt deg, et in gratitud: nē
ſolle dnoy ſūa benedictiōē compenſabit: In Evangelio jam
vidcamy oeconomū inſe reverſentē: in verbis: Was ſoll ich thun,
denn mein Herr nimmt das Amt von mir, was ſoll ich thun?
neta (1) anxietatē (2) ſolicitū dñi caam: (1) oeconomy facieng
erat ſecū zg, et dñi bona negligebat, aūt tūpū q̄debat, ñ/q dñi ad ex,
trema q̄venit: q̄ ſtūltoy inſipientia ñ, fūlīza negligentia: Sorge
dich ſelbſt. Luc: 7:39. oēs cūzar eū intendebat de Gleritis et ſū
lūzis, id q̄ ſeccato agebat: in q̄ prūdens ſterat: q̄ q̄ inimicus pcū,
tē à ſecūritate extraxit: (2) q̄ omiſſa: Mein Herr cūmahlya,
ty fūſt, q̄ bona diſpoſuit, q̄ ſūa bona ipſi fecit, q̄ p̄mize eūſdē:
nimb das amt von mir. conſcientia meritē grieebat. Sic q̄ſida
aūt ſtatū Gleriti felicitatē, cū dolore et timore ejꝰ amiſſiōis et fūlī,
za pūſplatis, quē dēr alij poſteo glennēt: forte vbi q̄s offendit
in ſūa laſcivia, ipſū Deū angent, et fūlīzas poenas dominoy
p̄timeſcebat: Huic Domini v. ō erat male ✠ peccata ſūa, q̄. ✠
amorē dñi, d. ✠ fūlīzā ſūā poenā: media q̄dam dicit, was
ſoll ich thun? Sed quare amor vanitatis, ñ malis deſiſtat Eō, Sic de
conomy ō q̄rebat de mitigando dño, ſed de amoliendo ſibi malo.
Eō t. prūdentior ñ carnalis, quā illi q̄ dant ejꝰdando tempꝰ q̄ dñi
doctrina ñ: q̄ ñ ſit nēta experta ſcientiā: Ps. 2. Hac fit
ñ plūzimū in deſpiſtatib. Ps: 50: 21. rebꝰ q̄ſis Eō de Deo ō fa,
cile cogitati. Servitionē verbi divini Eō carnalis ō cūrat, q̄ ſe,
licitate ebrig ñ: ñ ſcientia aligndo nondens vanitatib. tem,
poralib. sterā ſopit a. obrūit. ad verſitatib. v. deg carnē expe,
ſacit: Gen: 41: 21. Hoc tempore mei dñi memoria precatoy, jam dñi

172 oblivioni dator. 2. Hæc poenitentia ō vera, n. in
venit ex amore xpi. 3. Conscientia remonstrat beneficia
tia divina q̄ temporalia, et spiritualia, nos antevenit, sed
q̄ data bona q̄ dimittat (Matthæi 9. scientia) sive hæc velit hæc, sive nolit, 4. accu
dit anxietates ira dei q̄ sentit et fatetur: 5. Hic
alia desyderat: alii sibi ipsi q̄ fas et nefas auxilia ipsi ferre
volet, q̄ si malis gratiæ q̄ste datæ, eò infeliciores ſ, si gaudia
tia sterc abnilescat: Alii vera poenitentia agit, ad deum di
cit, n. hæc dey anxietate mitti: hos dey ad se trahit, et
liseq̄itat, hæc quærit, et alia oculis sua stata et tecta: agnosci
se poenas optime ea q̄rentia, dolet offensione dei, poena de
rendo patientissimy, memoria benignitatis divinæ in gloria
et q̄senti revelatæ, excitabit fidei attestatæ et gratitudinem
erga deū: in hanc veram christiā fide temptatā, et christianam
medi, magna differa ē. Hæc optat mortē. 2. Cor: 7. malust
nillæ ē deū, q̄ malo resistere ip. divinæ in. christiq̄ ad deū
duxit, ibi in aerūnosos dolores temptatæ: et hanc post
hæc sufficat una voluntas dei, sibi sterc placati, ut in cor ista,
re sit tranquillæ in deo: monitissimy ūt exemplo oeconomi
in nos reversamur: ſ: dey le vocat ad salutē q̄ bonar cogi
tatæ, gationes, exempla aliorū, q̄rat adsistates. ſ. ea cogitatæ ō ſ
ejiciendæ, d. cogitandi. mihi stem in bd dat sat hoc mihi: q̄ hæc
cogitat ejiciet malo, sed ebei, pauci hæc gustant, nemo cre
dit peccata ea, q̄ peccata ſ, a. peccata ea deo tam exosa: ex
terno cultui: aia dicit: Et q̄ agnoscit statū ſ ea ō placere
poenitentia indifferat, aia desperata q̄ christiæ: ō consolatæ
tia et felicia q̄cula: nec ejiciat illa cito anxietates q̄ sentit
q̄by emendat hæc: diabolo ē q̄ in pedes vult hanc christiā: q̄
v. nolit poenitentia hister ea, eterna erit hister: occasio
peccatoq̄ vitanda ē: ō quia urgent peccata poenitentes. dicit
ille gut fraga sind sehr sorlig stark? Ex an salvi sint nec ne,
dey novit: hæc noviny, aboq̄ fide nemo salvat, fides v. ō ē
extra christianam spiritualis: licet hæc christiana saepe sit absoluta

in corde, nec sunt in eod gradu, abhamē sine agnitē pec-
cati & salvat. ēāo secūz: Solatiū ē, q amara zedit agnō
Lonie precatoz & fide sent dīe dilectissimū frūctū regalia
Lonie et solatiū divini: qb. deg magnā gratiā gsert, eor longe
in ēāt schola agnitiōe exercet: ēā dolores ꝑ dolores parity
q̄s sept parity nouitatē. Bring newg gaudij: /.

Evang. dom: 10. post Trinitat: Luc: 19: 41. hor. 9 Verstörung Jerusalem.
Rom: : Lex spiritualis ē, cui ꝑ externa & salis, sil, hoc ultimo lectū
Capita IX. & X. uīl al in antecedentib. Capitis: de qb. Jam: nota. i. q
gliberat. (2) q. Capiat. (1) Prohibet cupiditas voluntaria ꝑ proximū,
e.g. concupiscendo aures, a. alia rem: mala concupiscentia scal: ī invi-
diā. ꝑ voluntatē nocendi, ꝑ appetendo rē proximi, ultē, ꝑ, potissimū
sub specie justi: dolg judiciarij ꝑ gravor violentiā: n. abūtit justi-
tiā: das gewisse Cap sich mit Bragamentern Brief & Bürgschaft.
ꝑ mala optando proximo. ℣. In X. Capito gliberat concupiscentia originā-
lis, differentia inr IX. & X. Capit ē eo g sicut, Jacob. 5: 21. Jac: 1: 14. 15.
illic ꝑ liberat actualis concupiscentia, cui ēāo resistere ꝑ, ꝑ gratiā dī,
nā, hic gliberat originalis et peccatū originale, quā sunt sentinge
originalis ē radix q̄ sert actualē: originalis concupiscentia dic peccatū
ē, et origo dicū peccatoz, sicut p. 2. Capita dia alia Capita sub se
comprehendit: (2) Præcipit Capito IX. & X. ī amor proximi. ē alie-
nar, ꝑ temperantia. ꝑ. desidia otiosi ē ꝑfecta justitia: amor proximi, cū proximo bene
bona gservando. Sine illud dē bonū, q conducit ad alia Capita observā-
da ꝑ, gaudiū ℞ realitū: nā ejg ℣. ē appetendo q deg gliberat a. ē
inordinatē: ꝑ. temperantia in cibo potū, gaudiū, ꝑ. desidia otiositatis
hoc n. nra ꝑ: ꝑ. ꝑfecta justitia, q̄ sunt concreata in Adamo ante
lapsū: adeoq dic pugnare ꝑ cōtra eas concupiscitur. 5: 24. Rom: 6: 12. 7. dct.
ad hoc ꝑ vant. ꝑ oracūm: ꝑ. lectio & meditatio voluntatis et verbi
divini. ꝑ diligens observatio suarū cogitationū, ova ꝑ frangenda
Basilij. serpens rapiat. ꝑ fuga occasionū: ꝑ. renovatio foedus cū deo
gliciana. In Evangelio videamus verba: dum d vsind die Gilt über dig
Stadt, da deine Feinde werden um dich und deine Kinder mit dir im
Stadt, da deine Feinde werden um dich und deine Kinder mit dir im
Umgebung schlagen und an allen orten ängsten.
Vocata. (1) tempus judicij divini. (2) obsessionē. (3) in pugnaceum:
dann. sc: cum habeo plorandi, n. hoc judicia futura ō vis agnos-
cere; wird dann certō futura ē, ō gelingens d. certa vexitas:

Hoc xisty 6 hũ ill Prophetã, d. ñ very Dey / civil, Judæos ~~Hie~~
Jerusalem tanor ô fastũos poenitentiã: Last Lorny dies venient.
& hũ. q vespasiany / civil in territoriũ, ro ex obsessiõ urbis à 14.
April: ad 18. Septembr fastã. hi dier ô amplij erant Judæor / ad
Judicij divini, dies fasti: hi dier justitiæ opponẽt diebꝫ iniquitatis
gratiæ; vbor dise Lorny, in similitudine Justis improvisi ô irre-
penties, ô q Deꝰ ô ante moneat, sed q Eũer illud ô velint ab-
servare: (2) obsessio q dicit: dũ feind Romani, Gentiles, Deo hi
Judæis abominabi: in Eor many cadebãt Judæi: ñ Romani
ferè cogebant Judæos ad defectiõe ~~ñ~~ denegationẽ Justitiæ et
publicæ Sacrorũ, sicũt mũdo videbãt: Hoc ñ fere ordinaria dei
gñ clemẽtia, ñ ita q alios sibi invisos alios precatores punit: ñ
cisto apparent eos ea executores Justitiæ. vñd dise regiam, Sa-
cra alia civitatẽ, punitiõib divinis evidentissimã, manifestissimã tam
plo et cũtu divino, repletã populo civicio, et externã cũltu Justi-
tiæ, hostissimè calente: et hierosolymitani arma ferè ~~ñ~~ una religionẽ mo-
verant: Sed verè erat civitas abominabilis Deo, ~~ffor~~ q ad fidẽ quor-
li nolitã: Esaiæ i: . Ch peccatis libertinè indulgebant: In tempora
lib erat civitas munitissima, populata, gloriosissima Judæis ad festa
2000000 hũ erant mũdi, q ~~ñ~~ capabãt urbẽ: hi ô erant bellos
ũ experter, n. paulo ante Gallo 6000. viros fe debãt: vnayen
Bũg vflag q ex q fortalitia ex ~~ñ~~ q alios legiõs ~~ñ~~ eo
ope laborabãt 4. Septimanas, Hoc ultimabãt Judæi, q facto. p. vid:
Josephũ. Hãc ñ re presente et ipse Judæa ~~ñ~~ partabã: (3) angustiæ:
~~ñ~~ inclusiõem q libero adeo ssimũ fame, q coegit vorare res
q nõales, imõ ~~ñ~~ pros libros: p.p. incendii, p. 600000. cadavera ~~ñ~~
proiecta ejiciebãt, q sepeliri ô poterant: Expugnabãt Romani, capta
bant civitas, arx. p. Londẽ capiebãt ea: p.p. Doctrina ũ: q
bella. p. sunt Judicia divina, q Deꝰ punit inobedientes, Gratiæ
q ~~ñ~~ precedentes correctiones, colligi noluerũt: ô jũvant ~~ñ~~. q civitas
Deo fuerit olim grata: ~~ñ~~. ô jũvant promissiones divinæ ~~ñ~~ ordi-
nẽ divinorem: 18: 9. 23. ô jũvant externa ũsq vera religioni,
n. cũ Judæis ante Hãc à Nebucadonosore ũrgebãt, Sabebãt ad,
huc veram religionẽ. ~~ñ~~. ô jũvant petita auxilia divina,
~~ñ~~. ô jũvant externa apparatũ Belligi: Hic Sabina exempla
Jerosolimitana: Beatus adhuc stat, in q lud ~~ñ~~ Tragedia.

Deg Justitia sua & retribuat ubi scelera delicta, ibi similis
poena: Deg q ibo. annos dauid sancta beneficia alios retro, robur
Francofurtensis: & effabilia q Justitiæ in Xpo vitæ aliis et temporalibus
Deg & expedit sua Jerusalem. 1. Cor: io: 6. ejg morte et interitu
descang: qd Deg decreuit sit nos, expressa absolutio revelatio
& scang. sed ex eo dei verbo, & sit alter sensus, qm q poena segt
vid: Luc: 13: 4. Deum vnius culpæ, & & sit vnus sensus in nostrum
sensu dicunt: vnius sag mir solch d Lxx glaich? Rx. Ja warum
hat nit auch alle wärt: vid: oio: Ephes: 4: p. 2. p. Joh: 1 ep: ib. 2. p. 2. Tim: 2: 19.
1. Joh: 2: 3 p. diejenig sach kein glaich, die nit alle miteinander
dund abstrich, d. i. Nein erby Lügen Zeugnus, ob sie auch 1000
engel so viel von Christo reitten singen & sagen: vid: Esaia.
1. 3. 5. cap: Ezech: ib: Hæc peccata q dekan sindaar, Hæc peccata
ine nor ab vigent, p. p. Hæc peccata & sint alter qm irrit are vindicta
divina: quod nemsza zoplesta sist, illud ego nesio, k nescio, qd sich
& ist verk divin precatorib & poenitentibus mi ait: Kolicod
zoder ein mala ab oriente et occ: danke mir ait: & obstat, gott
hat euch so offt gholfen, wer sach gilt. externa: Rx. Hæc &
obstricto sensu q nro Evangelio Kaderno pierz: Mori.
sing ihr diversorum Cacynar xti: gadzic Kadzic plorat in suis
sive fidelib. q malitia Ecclesiæ: Wenn ihm & wie sach geschaf
fen, d ist & gleich, wer Xti trän & Blut bewahrt, d ihnen
aufgsagt: Jeren: 18: 7. Consolatio & universalis, sed particularis
Hæc. 1. q Deg sen novit. 2. Tim: 2: gleichwol soly sie nur wissen:
Hypocrytæ. 2. Judicia divina & longe piora, sed. 3. vel ti anti
cipiert & mortis, a. etiz defensy. sicut Deg Xtianos ante 2 sinn
tiebs Liczosoly vland exhaxit: q sit q capiaris, ut Daniele, p.
Hæc & vocant, n. Deg q Hæc fide exercet: nei Linenda desperatio, n.
gelt augent adpellate temporales, Hæc creatur q solas divina, sub
Ecclesiæ flores Ecclesia. Sed tempore discant & abstinere cordis
a pitiris, et sic ad Hæc aspectandum: ein mündig plenz in Pickle,
Jerusalem coelestis & ex pa precat et Christ: Hæc speranz et desiri
gny: transeat eatiq. Deg nos ad se dñ coel. Amen.

f. d. Xpmas. Evang. Domin: ü. post Trinit: Luc: 18: g. Von Pharisäer v. Zöllner.

gfidemür Sp. S. sanctificatorü: verbis remissiõimprecatorg. n. sanctiõ sũ my mang
ung dz sanctificamür ũd die nit vil ampligmali in nobis ist, sed sanctifac
tio die inchoat et q̃tidiana poenitentia renovat, donec tandẽ dẽr in
ũrdar seponit in morte: et tandẽ gloriosꝫ corpꝰ resũrgent de q̃ sodie.
Nota: (1) qꝫ sc̃scitat, (2) qꝫ sc̃scitat, (3) quãdo sc̃scitãt, (4) q̃ by zu nãd
(1) Sc̃scitat nos Deꝰ, õ vos ipsi: sohy xtby xpiãni viri. servegil: Deꝰ q nos
fine nobis creavit, nostra opã in sc̃scitatõe õ ẽdigt, et opꝰ ist ad extra,
ad salutẽ refert. 2. Cor: 4: . de fidi: Hiob. 19: . Joh: 5: . Joh: 6:
idq; dm zů hũmanã natũam. matt: 28: . et loqr jã dicit. Spũs
Sanctꝰ. Rom: 8: . hic Spũs vivificat gen: 2: . vid: Ezech: . qa opꝰ
divinũ, ideo õ ẽ extra mensũrandũ: divina potentia agit dm
sũpra quã illgng. Ephes: 3: . licet modã ignorem, potentia dl
voluntas Dei in. certa ẽ. (2) Sc̃scitat dẽr boãs fideles et ẽfideles,
Joh: 5: . Dan: 12: . illi ad gloriã in gloria xpti: 1. Cor: 15: tot:
tota in. resũrrectio õ ẽ fructꝰ passiõis xpti, n. mali dm resũrgent ad
damnatõem idq; õ ex merito xpti, q̃ remittit damnat: resũrgent
aborty; Enoch, et Elias, ũd dl q̃ repraesentat ũdicii extremi, hanc
multitudẽ: (3) quãdo fit in resũrrectio? tp. tempore ũdicii, quãdo
v. hoc fit in ist, ignorang. Act: 1: . dm ignorang, an hoc fiat ũno
altũ, an. v. alio tempore haut, illud in. certũ ẽ, õ resũrrectio hoc
modꝰ rer 1000: annos ante alios, sed resũrrectio fiet ũno vice.
vid: 2. Tim: 2: . õ obstat: Apoc: 20: (4) in resũrrectiõe ẽ. anima
ad certũ locũ à corpore ea: in morte grantes inde egredit, et corporib
ũnient: adeoq; resũrrectio pprie õ ẽ solig aiã, d. potius cor
poris: 1000 tame toty resũrgent, tdz corpꝰ: anima ũnict ea eod
corpore ẽ q̃ habitavit hãc vitã: Hiob: 19: . 1. Cor: 15: . aspectꝰ
dicit fleischs, resũrgent q̃ fuit, et qa dicit resũrrectio carnis, ideo
caro resũrgent, et resũrgent ũd q̃ passꝰ ẽ ꝑ xtꝰ, q̃ q̃ tꝰ xtꝰ egit,
ad gloriã vel ad poenã. similer ex my xpto. Phil: 3: . jã v. xpty
corpꝰ sũũ q̃ ex maria habũit, assũmsit in coelũ, et ẽ S. Coena accipi
mus corpꝰ et sanguinẽ q̃ xpty q̃ nobis tradidit ad effusũ. ẽ filen
corpꝰ in. erit ẽ alĩ q̃litatib. rp. erit spũrituale ad oppositiõ corpo
ralis. 1. Cor: 15: . q̃ nutrimẽto õ indigeat ẽ corruptibile ẽ, et
hoc sensꝰ caro et sanguis õ intrabit ad gloriã. 3. Beatoy cor
pora gloriosa erũt. matt: 13: Dan: 12: . 1. Cor: 15: . q̃lia v.
gloria fũtura ist, mente capi õ possumy, Phil: 3: . Damnatoy cor
pora

pora forte erat sola abominabilia, ita hic ut singula pomi agros
ci: Ita. q̃libet à tanto respicientes, a fructy germinatos videntes,
cogitemq̃ restaurationem. nq eã ob eam corperis habilitatem, nq
detractem pulv: corporib. q̃ Xpsty ne inijcijt. In Evangelio ubea
ung verba: dass ist ein Bin exin audem Buch, mauben, ungrumpf, Sp,
bruder, ad aliq̃ mia distinctiue: nota (k) Sp̃bia. (z) contemptu alioq.
Sp̃bia p̃tat se meliorẽ alijs: sic Phariseus externis erat talis, q̃tus se
gerebat, n. Xpsty ex xpianis q̃ tali q opponit externo precatori: Sic tu.
Sp̃bia lesat cordis depravatae: ô dixit Deũ se gubernare, d. se
ipsũ ee talẽ; ut sic Phariseus ô orat q̃quã à Deo, sed se laudat: sic Pha
risaeus coram Deo ô orat: mũnie à precatis, q̃b. se liberet Judical. vid. Roi: 3.
sic honorẽ Justitiae et misericordiae ô dat Deo. matt: 23: . imò maly ẽ inoĩb
illi partib. q̃bus se liberẽ p̃tat, idq erga Deũ et erga proximũ: vid. Matth:
hoc ũa verebat ex corde ô regenerato, adeoq Deo Sp̃ abominabat:
Hic Phariseus fidebat se in Justitia erga Deũ: coram q̃ opa nra nihil valet:
i. Cor: 3: . Sta corrupta ẽ coram Deo, ut ex se Deo placere ô Sp̃:
(z) Contemnit alios, raptores, p. i. se opponit omnibus alijs q̃ ô sunt Phari
saei. 2. alios accusat raptus ad duos p. 3. ade peccatis proximi ô agit
cũ complacentia, d. inde sibi gloriã captat: arrogans praeceps, Sp̃bus oppb.
ô agens cum Deo precib. d. ex debita gratiarum: Sta ad bona nra
opa magnifacing, cũ contemptu aliorũ, nf. sing pie regenerati: Sic n.
in amore et ex amore sincero judicat. Doctrina ẽ: Pharisaismũ
ee Sp̃bia Spiritualẽ et contemptu aliorũ. q̃ q̃d boni in nobis
id, id mihi placeat Deo q̃ ô ex sincero corde, in deq nascit Sp̃bia Spi,
ritualis, sincerq v. corde solo Deo largitore ẽ bonũ in nobis, et Sp̃bi
solae infimitatem docuit: Sp̃bus v. nascit, q̃ntũ mali in se latent,
cũ bona ipsa glorianda q̃ Sp̃bia: hoc vitio ẽ qui ex bono alijs preca
tis, q̃ facilis aquosus ẽ: matt: 21: . et contemptu aliorũ fluit ex agna
la Sp̃bia, q̃ qs plura sibi tribuit, tanto plus detrahit alijs, extenuando
ejus bona, exagerando infimitatem: hoc peccati totũ amore proxi
tollit, adeoq infimitatis peccata ô Sp̃: divitis regnat, ubi bona ô ẽ
gratia divina: Sanctorum corda, an ô germinent in illis hoc cora
la serina: Sti Deum humilitati, ô habeamus nos sanctorum alijs cora
Deo; q̃ Deo bona opa in nobis, ea Dei Sp̃, ô nostra, nostra Sp̃ solae
infimitatis, et incitamenta, infestiones: possis aliq̃ boni adesse, ô
quã exiguũ hoc ẽ in respectu ejus q̃ debemus: Deus tota ama et obl.
divinis resistit, hoc gravius, q̃d ẽ, q̃ facimus: imò quota mala imme
diat: hoc mala infesta mala, nra Sp̃ bona v. Dei Sp̃; et ex nostra
cupia in infesta: et contemptu aliorũ deficit, ubi amor Xsti viget:

M.

178. Proxim in frivolos cōuersales discursus, q̄ solam tenuit fidē
sorte fecim q̄ ipse redargūim, a. alia precatu in alio genere patranq:
et eadē caro q̄ xpi in fruct feeit, vt. i. ne habitat, cui sola grā
divina germina cohibeāt. 3. sorte xpiāq alia bona ebll, q̄ ego ē ebll.
dolēq i xpi creare. 4. xponit error xpiāi ēt meū agnoscam
5. corrigang xpi et spreang bona de ev. 6. oreq x eo. 7. q̄at freq
8, corrigang errata: ex alio errorib vīa i frivolā discang. Consolā
9, q̄ Deq exaltabit, q̄ se humiliat: Eae humiliat testat fidē, q̄at. i. ex
dreno judicio ē agnoscat bona opa q̄ suis, sed coronā ponit ad pedes Dei:
gratia i Dei humiliat i malefactis, quā superbia i benefactis: /.

---

ff. D. 8 pmus. Evangel: Dominic: ix. post Pentecost: Marc: 7: . tem Lucas Mayer,
10. 7bre 1671. observeng diae regular. i. q ordo cedat charitati et emendāi:

decē septimanas divinē actis alibi celebrating, q̄a q̄d novat noner facta
sibi velint, manendi estis: adeoq̄ q̄ regular ordini, Evangelio et Symbolo
nra omissa, vel leviter habita, q̄a q̄d de fisce externis emanatis jam
Lemb: fit audietis: Evangeliū habet (1) paucē auxiliū egenū. (2) auxiliū
xpi. (3) populi elogia: (4) Surdy forte mutū. n. organa apta loquelae
creatrice: (5) muty in loto, n. populy deit q̄ blog possit, loquūty et ligata
erat lingua, q̄ et q nra in tot audit, regular log nesciū: forte fuit hic sac
dos simplex, q̄ a. nanq̄ scit ex fuisse claudicāti, ex eo q̄ ad xpi duty dicit:
Hae nrae vitia docuisti. depravata nam, q̄ q̄ haec manent q̄ ē futura fides
loci in stabi. i legislatio. Gen: 2: 5. eandē nam corruptā ēe in nobis, et
gratiam divinā nrīs parcere: 6. spiritualē vīa cecitatē, stridulū. /.
q̄ divinā benignitatē, q̄ loetum privatae temporalis ad eterna ducit:
q̄ Deq adjutoria et auxilia aliqty ferat, aib. ferre paralyt: 7. xpian amoris
erga xpiāos: quē testat populy addicens hinc loetum ad xpm: hic populy
fidē testabat erga xpm, eo lu. evanabat, q xpo media Spiritus, np. dū ma,
piūt in positiōem regal: (2) xpty regionaty in mediū civitatū venient,
sc: ex amore et officio regionaty Act: 10: 38. tam occasiōne Benefaciēdi
et invenit, singulariū aliqm ē ritualis ceremonias usq̄: Patres hic observāt
humanā xpi vitam sine exacti exa festialis: de voce in pal: levata. media
medicamenta tempy regiūt, xpi auxilia momento apta festissimē: discipu
li insanabilib. malis laboralis, q̄ fide Deo, ejq auxilio in desesse explorare
attamē et humili submissione vīa voluntatis sūb divinā: Deq optima, xpi
humanitatis varie promovet: (3) Enemia populi Spiritus Christo xpi, ne
id miracula divinitatem: forte ne Judei senat xpm: Joh: 9: 22. Joh: 12: 10.
a. ill xpty sed ee aliquo dicty ignoty: populy v. q̄ fidelitatē xpi hoc
miracula declaraat; et cūty divinq, Deo q̄ pia voluntate exhibity, abomi
nāti: 8: hic lu. populy, miracula erat loty ferenty: Enemia ipsū hom
9, se referens ad opa divina, sua bono ordine facta. Gen: 1: . Idq ex
emplis confirmāt, quod ja dicta ipsiq virtute facta sint, et xpo dicta sint
possibilia. /.

q̄ de reparāc̄ et ornatū Ecclesiæ sentiend̄: Bx. hīa (i) nova
[illegible] (2). amplior [illegible] dicatoi. (3) mensa ubi sita ad
ministrat, noviter extructa, eiq; adiacentia variè figurijs ornata sūt:
(1) [illegible] noviter extructa, lestat ainoē, ut plūres audire possint; q̄ ppt,
a [illegible] [illegible] [illegible] cū [illegible] et cū
nudare, [illegible] scandalosa alienare, alij excusāt pregrauq; pariēs ūlatū:
(2) [illegible] poterit erat aliquātū incomōdū, et reparāc̄ indigebat, dey ea
forte nihil q̄quā c̄, q̄ alijs regerat: Sed de reliq̄ forte offendūt alii nēpe
(3) mensa altaris, [illegible] ago de structura et opā artificū, q̄ pīorū judicio
[illegible] sic discang q̄ alij q̄ obiciūt. c q̄ non ibiq̄ discang. (x) obiect
Pontificū non xp̄ianoq̄ deos accedū, Bx. ne digitis discessimus à confessione Lūtheri:
Imagines et tabulas ferè oēs Ecclesiæ Lūtheranæ habent, et c̄ imago xpti
crucifixi, [illegible] Ecclesia S. Petri: Imaginē q̄ non cū alijs cōēr habeng, longè
diversimodè habentq̄: n. licere, imō q̄ndam ūtile ēē, habere imagines in
templis, semq; fuisse ex nrā parte confessū, Sed contra non Pontificij, Concilij Trid. sess. 25. imagines rātiō retinēt, non arbitrariae statuūg: c Pontif.
cū imagines gestrant, sanctificant q̄. Bellarm: alij statuas majorē q̄ alias
detestati fuisse, q̄ non ex habung: et [illegible] stultissima dicung: impia et verba formulas
q̄b. sacrificat: c. Pontificij venerāt imagines, et adorari [illegible] permittūt: sed
explicite jubent adorare, ex gestis Trident. de allegat et gestimat Synodi
secund. Nicæ. et sub Carolo in Synodo Francof. rejecta c, Angelicq; tonges,
Seraphicq; Bonaventura docuit, honorē ei dī ferendū ēē imagini q̄ faciendq
c ipsi: Deo et Sanctis. Bellarmino vell pocula ō dici, q̄ adorent imagines,
ear imagines ter. explicite ipsa adorari: mūlt. q̄dē papicolae ō gsentiūt
licet ex suis doctoribus, verū ex ipso vidēnt, q̄nte à suis ducibus decipiāt
cūq; testat q̄nte papicolae suis idolis faciāt, sanctificando, fē nigerando, cūq;
conferendo, peregrinādo explicando. et Durandus Catholicus dicit, q̄ ō
ipsā imaginē sed sub imagine representatū venerat, q̄a sub ipsa
imaginē colendū: Haec ita non q̄ abominādi habeng: c. Pontif.
cū docent in Typo adorari q̄ latrīā: adeoq; adorāt in ligno vel lapide
aliquē hominem, cui divinū cūtū ō exhibent: q̄ verō falso crucifixo
honorē fili, nō ō c ex nrā, sed ex divina voluntate faciendū c. Hos. 20.
q. Exod. 32: 4, 5. Deq; ō vell adorare in statuis et imaginibus, nā
et Aaron damnabat erat c. Domini, non vituli, festū: hoc ille non in
pugnang, docuēr nec xpti in sua imagine, sed q̄ se invocārī: S. Pa
picolae potiūs cūtū ante tales statuas fastū deo multū placere, cū
hinq; statuis, cultus vitiosi inēt: q̄ ēē damnang:

180. Reformati sciant. i. nomen altaris, in novo testamento ppriè lo. q̃ē do, nisi ad ferend. ō sui n. xti ūnicū sacrificū sufficientissimū ⁊ sibi: in ꝓpria illis gestung; in ꝓpriè t. mensa oblonga altare dicit, ⁊ Imagine q̃s fecerūt, ō aūo papali fecerūt, sed Lutheri, IV. Allenb. pag. ⁊ ad Michā. part. 8. 131. cap: aperiunt et doctrinā sequūt, imaginibus loco historiarū descriptionis libri: imagines ⁊ ex eodib, ejiciendæ, et sūt stultissima, e.g. S. Georgij, magni Christophori, q̃ nūquā vpsal, et supersticiosissimi ⁊, ejiciendi Dānēz ⁊ precepit fecerō ō agit de imaginibus sed ⁊ libris de imaginib. cōprehendit sub q̃ primo, q̃ nec ullis scienq. 3. facere dña ⁊ libris ē imaginē, q̃ ō adorat facerā ō ⁊ libris ewdz: . ipse dicit Deus: Exod. 25: . Exod. 26: vid. 1. Reg: 7: & 8. ⁊ si fecerunt imaginē q̃ ergā ab illis adorarent q̃ō dicunt sed ⁊ libris adorari Dei in imaginibus, ⁊ ō dicunt ~~sanctam~~ cōtra divinū ⁊ essentia imaginū sentiat dei magis placere. Ō. imagines fecerunt eas vere q̃ vidi possit: 7. reparāt nrā Ecclesia nostra fidē, cui ornatū liberā voluntate accessit, et imaginū usū ⁊ simpliciores docuerit, et nec communescunt: medio infor, mandi potissimū, imò unico, dei verbo ⁊, accessoriō t. sic or, natus informatorius ō ⁊ Bast. 8 Testamēz nec ō abhorrere ima, ginē xti crucifixi, ⁊ fecit testa. ⁊ Nicolay Trabitzig: sed ⁊ sic segs nūz regulā cahiri, experiēter id, q̃ oculis vidi ⁊, nec ⁊. obstat q̃ hæc sint dedecori xti: n. ō ⁊ dedecori de ipsis gestumelia dicere et cantare, xti ō q̃ dedecori ⁊. nec obstat ⁊ xti divinitas pingi ō possit: n. ⁊ vere nec sua pingi ⁊, sufficit externā corporis similitudo exprimi. q̃. ⁊ jā aliqs hisce scandalisat, caberet scandalū ō dari, sed accepti: ⁊ Nostri officii ⁊, de hisce recte sentire et loqui, nostrorq; informare, q̃d sit, et q̃s significet: ⁊. capitem id, q̃ ornatus significat, sc: ūll diū mea sint ornamenta xti or, nata: xti crucifixi habitet in corde hō, cui q̃ formis fieri debet, crucifigendi interni et externi à nō do. p. vider ascensionē sicta, disce fri. 2. Caliter resurgendi, Emblema fidei le monet verbi libri ō ⁊ dei, q̃ dicat, nisi in fide accipiat: q̃ dicantes hæc intrant sciant sotta sibi ō q̃dā nisi xti ⁊ illis mortui resurgi sicleti, id ⁊ administrare Baptismi. Generatim ōes ornatus doce ad sponsā xti ornatissimā ēo debe in terig ⁊. 45: . nobis ⁊ Ecclesia ornata Deo sit ornatus templi interiq; cordis, q̃ xti ornatus exasciatissimē ēo merito, q̃ servatis fide, ejiciat pec. calis: ō glen, nang media: tandē ornatus corda, videbimus Templi eterni. xti corda ipse ornatus cui le subscribe. Apoc: 21: .

Evangel. Domin: XIII post Trinitat: Luc: 10: . Vom Samariter. Pred. d. Sonntag, 27. 7bris. 1671.

magna virtus Baptismi post Apostolos à nemine tā bene tractata ē, quā à Lutheri, q docuit, q mala Baptismus tollat, q bona gignat, iā videantur bona collata: = verbū: für gibt die rechte seligkeit. Nota. (1) Bonū, (2) ejus dōtes, (3) quando illud accipiamus, (4) qr accipiat: (1) accipimus Beatitudinē /c: cū ad ✝ & tōtū temporis et aternū bene, imō optimū ē: ſ = Bonū Dei ē, q vēr fst in Baptismo, Pater, filius & Sp. S. Genes: 17: 1. Pater vr fst Lang. pater nō. Filius nra Justitia, Ps. 2. filius Dei, ubi Deus Pater Baptistā recipit in plū grāa, ſ: ad xstū Dei filius & unctus = tales Dei filii gnāti Deo gnidi, quā carnalis filius carnali patri: Joh: 1: 12. 1. Joh: 3: 1. Rom: 8: 16. magni æstimat, ee magnū Principis filii, jā v. q. d. der peccatores ad Dei collata: Baptismi tēt idē pg in Bonis Dei, q Principis filii = Luc: 2. Justitia xsti, sine q filii Dei ee ō possunt, j. justitia xsti salutifere Legi et peccatō aq. stā, nobis donat. in Baptismo. Gal: 3: 26. 1. Cor: 1: 7. 3. Inhabitatio Sp. S. Habitat ol agat in Baptizato, ut nong toly tōt spiral, magst auch Christ alss übel; q ante solū mala operabat, jā S. Spiritu vetitis bona operatur: Hoc verbū in renato q. d. e xpestis reddit: Sp. Sanctus ē nra doctor, q ✝ verbo corda illuminat, ē ductor, q mala arcendo nos à vestib. decit: ē nr gubernator q. d. diabolus mūd: et carnē. Nota q hic una xsona habitat, ō explicat: aliae xsonae: e. g. Pr. Deus pater et Sp. S. xsti j. filius nobis donat: Iota tria tales habitat = 1. Cor: 6: in comparatōe boni mūdi nihil habet x ✝ felicitate habere potest: q Deus habet, ōia habet, ex q porro fluit pregeliūm ac Deo, et tranquillitas conscientiae, et studium novae obedientiae: Rom: 14: 17. Gal: 5: 16. (2) Haec bona dōnant aternū, Deus ō pretiosi sanguinis. Rom: 3: 24. nec bona haec sua nāa fluxa ſt, et media q. servantia xpti: dicunt: attamē tam repugnat haec bona, et foedus ex sua parte frangit: q tm. ex parte Dei firma manet, Et lapsus redit à gratiam ✝ poenitentiam: (3) Beatitudinē nō ō tm signat a. significat, sed confert Baptismus: et q. mediante aq Spiritū Sancto tribuit: ō justificat Beatitudinē, sed operatur Christū: Tit: 3: 5. vid. Luth. Kinderpostill. über die Epistel am xstag: ubi dicit ✝ xsti Christi nō = ſ. ō manet Dominus Baptizatus. 1. Petr: 3: 21. Rom: 8: . possessio tā hic = regno gratiae haec nra ſt, nōdum. salus ō intellecta, quā illic = regno gloriae plenariae intelligemus: 1. Joh: 3: . ta possessio hic ō apparet = oculis aliorum, q illic manifestabit. Colossi: 3: . Sic novam obedientiā et justitiam habemus =, justificatā, q illic plenaria erit: Hic ita possidemus Beatitudinē, ut spiritus sic habere carni, illic erimus plenarii videbimur: adeoq bona fidei justificationis et ✝ nova: (4) accipiat haec fidele, quā apprehendit et quā credit, q fidē ejusmodi bona ō magis Gentilis, et licet fuerit infans regenerabit à regenerata in sua relapsa: adeoq similitudinem a sine = fide: Recipiens Beatitudinē: nō. l. omissae mediorum, a. q aqualis = Esaeu, a. q unico peccato in Esaeu. Fides in adulto baptizando jam ante adest Deo, q = sanctificat ✝ Baptismum gignit:

182 In Evangelio videamus in dispositione Xsti Legali: verba: ne aber auf manchfal-
tigen sprung der seel sich in dem dienst gott: die klarheit zeuhe soeul, quia in collega
& plurimum ceremonialia et zahnl. matt: 23: . matt: 9: . in verbis nota (1) qs
amare debeul, (2) qd sit amare, (3) qs amandy. (1) der amenst, q y Deg ere,
ala ē, hoc Deg regnit à regeneratis ē ō regeneratis, n. amor Dei erat Adamo
ealy, adeoq Deg ipse exigit ab eis: toty tōtō amest Deū, aiā, cogitatiōb, corpore
toto, Gpcipuis amnā: Deg ē toty totis Deg, et tōtō amest Deū quāpzimum et quā,
diu tōtō ē: vid: Ψ: 22: . hoc potuit tōtō ē statū in vocatione, jā ō st amplig:
jā agnoscamy quātū debeamy à debiti mensura. (2) amare debemy, à q obliga,
hoc nulla creatura nos libare st. Vater „Jux Mont doeul tōtō sufficere Deū ō
adhibe: Vater Konig pstat sufficere ē suet: ō ferè semel Deū amare: amare
debemy pfectiō ē Gsenti et futuro: amare Gq spromisit nosse, magnificare,
cor applicare, unde fluit defidi: unionis, cura obedientia, tolerantia cūi
impositay, hic offerty libt ex Dei, a. willy ē: Jam v. cognate nascimur, Gostes
Dei, Rom: 8: . mine ō faciūt amorē: adeoq Lex ō salvificat: tōtō ō regere,
zeuhy Deū verē & amat, Evangelio vivificandy tōtō et fidei excitanda ē, hic
amor Dei st. ē renatis valdē infirmy ē: e.g. mala cupiditat formidat ign,
minia, amore fruy. sed amor facit cūa pt amat, (3) dominy absolutissimy,
Jesus. amandy, q ē se, et ex q cūa subsistit: ē q cūa fit, q amorē merentis.
Deg amandy, Gloria. benefacy, benigny erga ōes et ingratos: deinq gotth, q facit
a. facere voluit ex nihilo ad foedy sua gratia, nf. q recreaturā: Doctrina ē: cur
Deg amādy? Rx. qa dominy, ē. Deg, ē. noster: hic cūa bona tōtō ē se,
in Deo, cūa bona in ōes creaturas fluxit: Deg meretq amorē Gq nihil: ē. hic
sta benigny ē erga nos, ut benefacta in numeris nos cumulet: q habet tōtō
in articulo fidei in vocabuli et Xpi: localibus: hoc meditanda semy, Gq rumie die
dominica: aliaq multa beneficia dat agnoscamy: ē. noster Deg ē, adeoq
singulāt amandy vi foederis in baptismo, pacti, Deg in tot gratiose in nobis
invenit: alia creaturis Deū ō ita offendit sicut tōtō: ōes tamen ō Deū sole
d. seipso amant, tōtō seipso faciūt Deū: dum ipse cultu debito à plurimis stat
pprio amore. Ejus amoris Deū, q nobis tanta beneficia exhibuit, et singu-
lis momentis exhibet: hic ung amor xpōs, amor pfectiō, amor mūdi, deo
g ung amorē Dei excludit. i. Joh: 2: . obstat q tōtō ō potit amare Deū?
Rx. renati possit amare Deū, ō renati v. q Deū amare ō possit, g sidem
Evangelio, qx ipsis annunciatur, et excitabit fidei, q amorē germinabit,
et cogitet tōtō carnalis vanitatē temporalium: qx st amor temporalis eva-
nescerat, evanescet fidei: ex at amor temporalium, à voluptatis Deg, q Deū
ō amat, e ō agnoscit. i. Joh: 2: . consolatio ē, qx Deg ipse ignis ignē excitat
2. q Deg ō sua communicatione, d. nra salutis qrit, amari Deū ne mūdi, creatt amor
Dei. 3. Deg ipse pacificat corda. q infirmitates tolerat Deg, dū modo
amor pacis sit: tandē illic erit amor consummatus.

Evangel: Dominic: XIV. Post Trinitatis. Luc: 17: . von 10. aussätzigen. Hid. Sem. 24. Tbr. 1671.

Sacramenta Xsti coelesta et terrestre: in Xsto coena jā consid'abimus, q̄ dat et accipit: sc: visibile et invisibile. visibile ē panis et vinū, q̄b Xstus usq; in finē hōīē, ad q̄ usq; mūdane ē ppetuū: panis fit natus ex farine et aq̄ mediante igne pistoj; ex q̄bus fōmento sachy: gfōrmat ad ūngfōrmat: Xstus q̄ liberi arbitrij Xsto placentis ponte caelestabil. usq; sanctas ē Xsto libūit, q̄ ex vero panis fit, alij ē pri mitiva Ecclesia ūstituta, unde Papam cōmūnicāt, sodie retinet: sive Xstus tota sive fracta ex libēāt, q̄nde sc: vinū q̄ colorem et nationem fit q̄nde ē. vino Lenguata ē nativo ē Xsto, licet Xstus forte vinū sit loc, aq̄ temperavit: Xstus instituit panem et vinū. nobis sufficiat nuda ejq̄ voluntate hoc media ferre ubiq; sanctum: possūt hoc media nutrire tōtū magnū ūmūl: Ps: 104: (B) corpus Xsti ūnūt nobiscū, sicut natus cibo ē corpus matris (A) ex multis hoc ali fit ung corpus, sic invisibilia Xti corpus Xti nāale verū gnale ex Maria virgine ē q̄ passū, mortuū, sepultū elevatū, hoc tale corpus dat Eucharistiæ singulis: libe Sanctissime! Deus ē mani tale ūnūt: corpus vini et vivificū! sive sūb ipsius tali. Xstus fit q̄d vult, adeoq; invisibiliter adū potest in Sacra, ubiq; locorū. 1. Cor: 10: . Sanguis Xsti, q̄ fecit ē vero et corpore, q̄ effūsus pro hūc, sanguis Dei Xpi tū: Act: 20: . Hoc cogitate q̄liter comedūtis: panis fame extinguit, corpus roborat, sed caute tractandū. hoc multo magis corporis et sanguinis Xsti comp'tū: privilegiatū: In Evangelio videamus verba: unde da sit fiducia: nota: (i) personas sc: decem leprosi, 1. miseri ē corpore ipso, et judicio aliorū, separati à divinis et civilib. beneficijs, hi miseri erant magni in oculis Xsti. Pharisæi erant egroti ānā, d. ē aegrotabāt, hi fide agebant, Deo grati. Ista deq̄ sæpe miserimos gratissimos fecit, q̄s alij putant magnis precatis tale miseriā q̄merūtes: judicatis ē erant in. diversi, ratione, et animo, nā novē inf'mi erant fide, faciesq; fleshebāt à Pharisæis, ung v. Samaritanus gratus fuit: 3. Cruce pieri enolik: dat hanc ipsi Deq̄ ipsiq; q̄ autor beatificat, d. n. fruit deaq̄ mag: (2) q̄d fecerunt: 1. Jhesu: illicq; 2. hoc restat cog obedientiā, q̄ ē peccarunt, sc: nāi fide credidit, 3. Xstus ipse solatū = certa sanatio ē dedit: 3. In fide venerant ad Xstū, credentes ē posse jūvare, ubi nemo jūvare fit, id q̄ eū velle: Ista credebat, licet mala ē illgant. Hoc fides obediens accipit beneficia divina ē meretur: adeoq; crux ē modo exercet fidē, sed et eā testatur robur ipsius et xxime. Doctrina ē de pprietatibus fidei, (k) q̄ credat divinis promissis q̄ vera sentit externū: Hebr: ü: 1 . Rom: 4: 18 . adeoq; ōde ē vera fides q̄ Deo credit q̄d, videt: e.g. Abrahamo ex Sara mortuis vestibile, credit, bal ex se filiū messiā, ē obstante mādato de maclando Isaac. Ista deq̄ ē baptismo testatur fieri regenerari, fieri ex filio ira filios gratiæ. Ista dum in temporalib. verbo Dei fidem ē, q̄ nunquā fallit credentē.

184. (2) Sāo deo fidens, fauit in diuino ordine, id q̄ vult Deus, ō gsidat
an id sāo sēa gueniat nec ne. Haec sentēnt: multi; alliang
fidē, sed videte an fidei in fide: q Deū credat benignū & x̄pū et
ad vesp̄ū p. an ordini diuino cōsentiang nec ne: q̄ si fides ista se sēt
vehit, vera fides ē: Deoq; & adversitatibz credit; Deū pāe ōia
facere q̄ vult: & illaq; vult ēuare, iuuatq; deū q̄ & ordine ei⁹ x̄pegant:
gsidem Deū nr̄m patrē, creatorē gservatorē nr̄m: Deq; sancta fiant optimē.
(3) Sāo vi faciat q Deus spūs, media & negligat: ordini diuino lenigang &;
Deq; benedictiōē sēa medā cōsēit, media & se & ip̄a vanit: Deū ist di
ffidēt infelix, credat deo, facere facienda, eventa deo mādare: Ultra
haec disce ex X. tanta ēnt Zeph̄i: fides deum amittit ip̄m: caueamq; ea
q̄ fidē debilitant a. extinguūt: Sāo q̄ se ip̄e regit vult, nec deo ob,
lenigat, ad fidē apta ē: q ita filiatio simplex deo credat et fi,
dat, vnā beatissimē: maximas molestias sāo sibi ip̄i facit: q cū
cura sēa deo mandat, felicissimē gaudet: q̄ crescit miseria temporalis
hominē, ex augmento sui desiderii q Dei ē filij, ō desipat, q Deus ip̄e ō
gaudit, liberrimē carēt eo, q Deus negauit, adversa q̄vis sūscipiēt
ex manib. beneficentissimi patris. Xstiang liber ē cūctis temporalib⁹
fidē ō, fidēs quis benignissimo deo relinquūt, vitā, mortē, sanita,
tē, morbos, diuitias, egestatē; forte eos vilit ālterius indigens, a. si
ē digens certē Deus x̄ficiet: mūdani ex anxietate gsentiē, melli
fidē ros, p. in felicissimi ē, laborāt, cūrant, cūrant: p. q Deo ō fidēt
sūis cūctis crēdat: sīcut Deus cūrat, ps. 37: 5: Bona fidēs sequit et sacrāmēta grātā
matt: 18: 3. filiatio simplices ēt debent, aliaq̄n ō salvabimūr: ō x
mereamūr aliq̄d, sed fides vera statim x̄scitat fidē cā diuinā:
q seipsā ostendere vult, fidei q̄ Zach: q gratia & gloria aeterna in filiali
fidūcia fidere deo.

Ad D. Spurc Evangel: Dominic: 15. post Trinitat: Matth: 6: 24. Nemo potest duob⁹ dnis
Gratia divina ordinem possit, sed nec impunitē nec parentes x̄fo debita,
sed vt dei voluntati ālterq̄ agant: Ita etiam ē in statu oeconomico, vbi iā
agendi de obligatae dominum erga seruos: Ephes. 6: 9. notati) q̄ sit obligāo,
(2) cūr ita obligēt: (3) eos q̄ solaue. Obligati sūt: i. ad amandū, ut cū
tā animā, 3. cūctā corpus. q. mercedē. 5. benignissimū: i ex amore
et seruos ega nobis ūltro se. aia cūcta negat, ut omnes x̄ illic,
in futuro ē sēanctis fidei, relinquūt dein dominicā alimq; tempus
Xstiana hortanda, eos moneamq; ad timorē dei, malos ō diligentia
ad rectā vīa reducere cūrem: q̄ putem solle sūus sanctissimi sibi, ō
sūffecit solos orare: ut exemplo incendamq; pietatis famulos. ut nihil
mali ipsi facientes x̄pitiamq;, x̄stianae sabbati, scandalū cāt fra. Haec pecunia

dominū ꝯ cūtaſt: ꝛſt oſtēt ꝙſ ō ꝙnſtabang, ſed faciāſt ex diſcauſ
ſerꝝ aliqd. 3. Cura corporis negtiū. 1. gueniēt cibū at potū: ne
in dūro labore, a. debilitent ſame enervent. 3. egr: cū rentꝝ. ſic aīa: ꝙ
libr velit ſeru. 4. mercer debeſt: Luc: 10:7. nec retardanda. Deut: 24:14.
Jac: 5:4. 5. benignitas omiſſa vbi ſervat refractarior facit. ad tribita
v. faciāſt ſervet ō glemrere, ſed cogitare ꝙ ſervꝰ mr ſūt mr frater: ꝛ con
vivendū ꝯ ſtrenuitatibꝰ. ex 30. ōia faciens ꝙ voluit nobis fieri. Coloſſ:
(2) Cāa ad hoc ꝯpellens ꝯ. 4. qa dominꝰ nr̄ parent: gloriōſ. 2. Reg. 5:13.
adeoꝝ ō unus obligant ad cūra paterna: p. quā ſi ad obedientiā. accidit ꝙ
ꝛ Patres familiās ſtult ſpūales ſacerdotes, exemplo Abrahami. 2. qa in
Spū: habil. ſervꝰ ꝯ eglie dño ſuo, ꝙſtant Coloſſ: 3: 22. Gal: : .1. Cor: 7:22.
unde ſervꝰ acceptus Deo: obſervedus grāo: filij Dei: nri fratres: ad hēditatem
xpi: 10. 3. qa dñs. Dñs habens a coelo, ꝛ potentes potenter judicabūt:
4. qa dñs potiorem alīū ō thūt quā a Deo gratiā: divinā potentiā ubiq: majꝰ
nr̄ precatꝰ ē: vicarius Dei benignꝰ ꝛ benefacꝰ nr̄ Rēi: (3.) Solatꝰ dom:
nr̄ ꝯ: ꝙ talis ſolatꝰ dignꝰ ē ſit ō. 2. voluntatē Dei: ꝛ. Si ſervi obedire
nolūt, ad bona dicunt. Deus autē dignꝰ ē ſit, nec alterna precata
ipſi ē ſalūt. In Evangelio audiamꝰ verba: ſt nihil dabo tibi nisi hoc
dixerit: Nota (1) illationis modū: (2) illationē ipſā: (3) illationis
modū pater ex antecedenti. et conſequentiā: ſc: agit xpūs de fiducia petenda
a Deo, et docet, ſi nobilioꝝ vita tribuit a Deo, qm̄ hic benefacientiſ.
ſimꝰ pater, majorē partē habēt. c. 1. poſſit, ꝛ velit benignissimꝰ. 3
ſapiens ꝛ velit negligi: ſū dom, vita, anima, corpus. 4. ō potest ſervi
vari nr̄. Deus ſervet: (2) illatio ē: ꝙ vita nobilior ſit cibo: ψ. v.
anima ꝙ vita dat, hic. illge vita ē cibꝰ dabil, hoc ōia comparant ad
cibū: et ſi ꝯpāo aīa, ſc: vita nobilior ē cibo, certe et ipſa aīa nobilior
ē: cibꝰ hic ſcāl ōia ad ſūſtentatiōem vita nāria, n. ſ: ad vita cibꝰ ꝙ
libertatis unius nāria major ē: ꝙ libertas ampe ꝛ retinenda: excellen,
lior ē vita ꝯ cibo: ꝛ. cibꝰ ꝙ ꝯ. ſe ſed hoc ē creatꝰ: Deus ē
hoc hoc creatꝰ ē ex. Gen: 1:26. 2. cibꝰ hūn. nātꝰ ē propter vitam,
et vita laudē ē ad eternā ſine cibo. 3. gloria Dei major ē in vita
vita hoīs, qm̄ nobilior cibꝰ. Jam ſi vita nobilior ē Deus Dei, ꝙ
ſolē eā ſūſtentet? Doctrina ē: ꝙ ōia excellentiora ꝙ cibo: hoc le,
viter dicūt, ſed difficillimē imo vix practicat: n. hoc plūrimi ꝯtūt
X cibo, pace ꝙ aīa: 1. multi faligāt cū vis glutiūe Syr: 30: labo,
ribꝰ ycalenatis, ō hūi ꝙ neceſſitatē, 2. ꝙ avaritiā. 6. magis ē tūt
cibū, qm̄ vita: idē faciāſt 2. ꝙ ꝙ avaritiā corporis neceſſitate negāt.
Eccleſ: 6: .3. ꝙ venit cū tūt, eaq ē ſe ſum gaudiū habent:

186. Am Sic habemus gulonas maximos: q. gulosis potandi et vorandi, tale mortis accelerandi: D. in spiritualibus falso zelo primum desipiet et gratia Dei negligit temporalia: sic animam negligit q. d.: q. zelus avaritiae tollit me de habere, cum mortis, q. gulonis q. de bene vixisse, si negligit a. q. dit ani? Imo q. Dei ordinem q. neq. cruciat vere evangelli, neq. vere hilares: solus Deus temporalia et aeterna vere gaudia largitur. Studeamus sobrietati, temperemus curas, negligamus gloriam vitae: 2. sobrie agamus. 3. fidamus benignissimi Creatori: 4. Crucem spiritualia aut varia. Consolatio: q. Deo fidelibus desiderii sit necessitas, ne sim ipsa inopia gloriae Dei et vitae illi, illatis q. filiis sit: Ps: 37: tollat: Deus omnipotens, benignus, sapiens: adeoque omnium animam, q. eius ego: gott soll und das leben gegeben ohne und, so wird und nicht mangeln nach seinem willen, ohne und: Deus omnibus, Deo q. mittens, cum potest fidens, mortis: Deus est: laudem Deo age, misericordiae spiritualium beatitudinis hilaris q. aeternae vitae temporalis, est, et ad redemptionem animae filii sui, ille salvet eum. in q. gloriam aeternam: Rom: 8: . Si Deus nos amavit Coelestes, quanto spiritualis! SS. Trinitas nobis donata in Baptismo, quae daret manifestationem gloriae aeternae; haec gratiae ad solos fideles q. inest:

K. D. Trinit. Evangel: Dominic: XVI. post Trinitat: Luc: 7. 4 von der rechten Busse.

8. Sept. 1671. Quaeritur an hoc possit Legem adimplere? Ps. in q. actionibus adimplet? et q. sit. (1) q. sit impossibile. (2) cur: (3) cur (4) an Deus impossibilia exigat (5) q. pauper de filiis: (6) Q. plenis? Ps. sola Lex, haec aliquis ex lege servare potuit, n. Lex externa et interna q. libet et Gentil: Illud impossibile? et, n. et gentiles in externis moralibus servarunt: Internos n. offendi? habere q. vult Deus. Rom: 7: 7. 14) depravatos, hoc? Ps. n. posito aliquis servari, nulla tum? servanti: q. v. aliquis transgredi? tota Lege violata. Jac: 2: 10. Et unum Genus? Ps servari in qua excellentia. e. g. posito q. nemine unquam adhuc habuerit, sed sub Benefactoris, n. mente tu. habuisti pravos, et aliqua facienda omisisti, vel q. fecisti? fecisti pro corde et amore erga Deum et proximum: s. singulis vide Genesin primum et decimum (2) omnibus sunt impossibilia? Lex, et sola? renatis, q. et renatis. n. licet sic multa Ps possibilia, sic pravis affectibus resistentes, quando aut ores sunt, attamen haec? Ps aqua satis Deo. Dei, et haec Ps. longe ad effectum ad effectum obedientiae Legis: Rom: Actor: 15: 10. Jac: 3: 2. Jac: 2: 10. Ps 143: 2. 1. Cor: 4: 4. Rom: 8: 3. (3) Impossibilis? Lex 1. Ps suum perfectionem suam, non v. in peccatis nati, tot? depravati sing. Rom: 7: tot: 8: 3.

(4) Deg ō ē impossibile q exigit, q nobis impossibile ē, tūm tam impossibilia generaliter impetrāre ō pt: a. q lex impossibilis sit, scriptura testat et nostra scientia: Negabedist = Adamo facultatē legē servandi, et Deg exigit, q reddere potuissemus, sc. ipsi = Adamo precepsemus: Si licuit Deg potestati aut damnare q ō aliis faciēt Legi, attamē pfecte missit q nobis salutem; in q damnat, ## malitia sua et defectu fidei damnās:

(5) Inde fit, q gratis salvemur: Rom: 2 et 3. ē. q opa nra ō sunt causa, sed in sufficientia, ē. q in remissionē scientia ago[scamus] ne unquā cogāt pfecto fecerim: q. Hoc ō pt accipienda in excusatione precatoy. ē. adeoq faciamus quātū possumus; diligentissime pfecta emendanda, q ō erit malevolos: ubi fides ē, ibi nova erit vita spiritualis.

In Evangelio videamus verba: und da sie den Herr sahe, jammerte ihn Welch nota: (1.) pfecta occāta. (2) animo misericordē (3) videns der Herr Deg, tūm. Ps. 113: . Ps. 31: . q facit q respicit misereri miseris: pt nobis immerito ē: thn. nos sumus misericordes. Die sahe, relicta vidua, filio unico privata, in temporali nec gaudia ullerig nec solatia habente: q cui dubio accesserit tentatio spiritualis de lapsu gratia divina. Hac in. Deus nec ob generalem, nec obligavenit. Dasz aliquando vide pt sensu corporis, aliquando aut hic altrū, loc Bibl: pfecta intuitiva cordis respexit: (2) animo ō pt der hominē, misericordē Ezech: 34: . Jerem: 31: . Ose: 2: . Hebr: 4: . 2:

Jammerte ihnen, infirma sexu, externa misera, vita in. tenebrosa viduā, apte quā multi comites sequebāt: Jammerte Gratia Vulg: quis matth: 9: . Marc: 8: . Luc: 15: . sensit pietatē cordis motionem. Dise pfecta affectus ipse pfecti, adeoq pfectanor ō decet, alienā miseriā ō moveri. Deo ita credenda q, pt miseria in. corda tangit: thn. pfecta in intimo cor de miserabe movebāt, id q aliquando lacrymis testatur ē. Doctrina ē: q nos solet pfecta oculi et cor commiserans: (1) pfecta corda nra videt. imo fiducia antevidit, pfentia gaudat, et fiducia dirigit, q pt ad vitam nram augendam, vel de novo generandam: (2) pfecta commiserabe movet, creatur creatura fratres fratri, sponsi sponsae, puro amore, ipso momento jā valitu, q nobis utile erit: q patimur a Diabolo ## pfecta patimur; nos mē bra pfecti ō deficiemus auxilio capitis. Colos: 3: . Gal: 2: . Adeoq et nos pfecti cramus Deum. Ps. 123: . ō pfecti mod: a. tempy. d. pfecti nram praedilati, ō solet pfentia d. et majora adversa q merita: Et commiserea mur pfecti, q si ō fratri, deū amori, deū fidei, de ē salu. adeoq miserendo efficiemur pfecti: Luc: 6: . Saepe pfecti hōs ex eo q cū amico de pria miseria tenet, atta mē hac senty ficti: ō pt, n. aliquando deū amicis, aliquando miseria hūi ō delegit aliquando in vasa ō pt, laudē ita humana utili pt: Deg v. ubiq pfentissimus potenter et benigne suos agit: q pfecta videntia fidit, ō timent; pfidem ri morientes parentes. pfecti.

188.
Dom. Exaudi. Evangel: Dom: 17. post Trinitat: Luc: 14: 1 Item von Kirchweihungen.

15. Octob. 1671. Credo vitā æternā: sic in regno gratiæ habemus remissionem peccatorū, sperantes resurrectionem carnis, laudē vitæ æternæ plenitudinē: jam tantū q̄sdā habemus bona vitæ æternæ: sc: (1) qz illic vivet. (2) loca. (3) bona. (4) dilectionem. (5) alternū vivemus ex voluntate Dei: nec: n. Adamus et Eva in imaginē Dei vivebant: Deus hos elegit, Xstus eos redemit, hos bona Sp. Sanctus ad se gesserit, qz in Deo nemine cognit, itaq; soli credentes, et tales ad finē perseverantes, salvabitur: sive ante s. post Xti resurrectionem mortui fuerint, illos ad æternam à momento mortis, quo corpora eorum exuit: vita æterna post judicium: beati eius vivent angeli, in qz societate agent beati: et magno gaudio habebit hominē magnē frequentare Deū et Deo in angelos, et beatos suos parentes et agnatos patriarchas, Reges Prophetas, Apostolos Marthyres &c! hos amabimus et ab illis amabimur hi ea gaudia nos excipient: Hebr: 12: 22. (2) loca ubi sit, scripturalis sensus! Land ô &c: non ô terra. 2. Petr: 3: 13. sed nova coeli, nova terra Isaiæ. 66: 17 paradise matth: 19: 28. Jerusalem coeleste. Apoc: 21. 22. Joh: Paradisus. Luc: 23: 43 sinus Abrahami. Luc: 16: 24. (3) bona salutis gratiæ ô pecc. 1. Cor: 13: 9. gnosci) hi: 1: in visione Dei, facies ad faciem — matth: 5: 8. 1. Joh: 3: 2. Joh: 18: . 1. Cor: 13: . Ps. 17: . Hiob. 19: . hoc visio incomprehensibilis &, nec verbis satis exprimet natam rei: n. agnoscemus Deū vt eorum et attributa, in hanc vitam, quā capit creatura, ejus gaudebimus. Ista videbimus Deum, hominē: hæc visio Dei nobis erit in vita 1. Cor: 15: . pulcherrimū oculis, pulcherrimū auribus. hæ plenaria vitæ aliæ, hic precatio maculat renovamur in vitæ, hic peccatores, illic vitæ illuc. erga Deū et creaturas, voluntas hic ô pura, quā amare Deū: ô hinc hæc divina: 3. Corpora eorum splendida. matth: 13: . Phil: 3: . 1. Cor: 15: nihil erit deforme, ægrū, nec vitiosum aut habil egent: hæc hu. claritas erit differens, et eorum minima ad hanc cuncta superat. 4. Deus vitæ illigat vt ea sua beneficia, se vnus beatis vnus. Ps. 36: . Glorificat hi, beatos ita pleni gaudii et æterni in illis erit: in futura & beata æternitas, sine metu vicissitudinis. hæc gaudia ad erumpet in voces et cantus. Isaiæ 6: Apoc: 19: . & decimo verba infantis Ps, talia: Laudem Ps. durat in æternū: nec unquam desinet gaudium: nec taedio fiet: n. æternitas & gloria Christi. 1. Petr: 1: . ibi Lutherus. Hæc satis digna Ps argumenta ist in fide ambulemus. In Evangelio videamus verba. hand sehr, da waren ein Mensch für ihm, der machte ungesund, krüpplig. — nota (1) miseræ, (2) instrumenta malitiæ Pharisæi. (3) divina gloria. hoc &, hydropici, laborant morbo periculoso, scandalo medicorum, (eò gloriosior Xtus) hominē affligens morbo. p. vide miseriā suam, exhorret et in hunc periculū subjicit: agnosce ex tot dib. gravitatē peccati, pulcherrimā harmoniā abrumpens, lis: Hydropici ab. Christo tot peccatorū: n. potissimum ait morbi ex intemperantia. Gen: 3: Hiob: 15: . corruptio totius intus et foris, laudē externē timuit. sibi laborant, avaritia, luxuria, superbia: difficilis curatu: hoc deo solo relicto.

morbi

morbi morte minati: Rom. 6: Haec ejusdem viderentur merces: merito laborate, aquosae peccata, agite gratiam Dei & orate ad poenitentiam vocati: (2) Luc. 13: quale explicans antecedentia: ita ex compositis agebant: ita ut caeca cupiditas et exercitio ultionis, post malè impetrata: vide malitiam humanam abuti Dei reficit et specie misericordiae q honore Dei: Ps. 89: Da nobis Domine, ut nos. n. quotidie agnoscamus vide ung specie mea miseria laboremus! & si ob inde respiciens, Dei: Deus o Israël: (3) in Instrumento gloria divina. & inter exercentis ejusdem Pharisaeos & ejusdem an deceat sanare in Sabbatho? hac ipso gloriosa Pharisaei ignominiosa erat. & sanantis insanabilis, miraculo divino. Doctrina & Sapientia divina post malitia humana vertere in gloriam Dei: e.g. morbos multos Deus ad correctionem aegros et alios, ut murmurarent, fugitivos ad libertat. p. negligentes, ler Deo honorati, imo de novo offenderent: Tandem v. Deus ut & haec sua gloria Christi: ut Deus in Judaeis ipsis glorificat, quae corrigendo honoravit: Ita recipiamus gratia dico beneficia et duris divinae, hac have loco ex oib glorificentib. corrigit: si Ecclesia ipsa reficiens minat, Deus jungat: Christ salis faciens &: ita singuli cogitemus q machinatae tristi: Rom: 8: . Tandem illic erit long illi insidiae long & erit.

Evangel. Dominic: XVIII. post Trinitatis: Matth: 22: 34. Cum pharisaei audissent quod Sadducaeos obmutuisset, congregati sunt in unum. 22. Oct. 1671.

In oratione dominica primum petimus spiritualia, tum temporalia, ita de pane quotidiano. notabilis del. (2) cui det. (3) q ado accipiamus. (4) qd sit. (5) quando accipiamus, (1) Dat Deus, Patrem: sicut vester libet petitis ita petimus à vero nro Patre, coelesti, & illorum nram ultissimi, juvare ut dare sit. q visto dedit, ea observabit: Ps. 127: Ps. 145: . Pater annat, coelestis sit, veras & immittet: Adeoq ipsi nos alere & possimus. (2) Nobis, petimus & cibi, fratribus Christianis, ut in fidelibus, ut malis ex aequitate maalis discant ad spiritualia: Act: 14: . licet mi dy mixe adhibeat Christianos: Jos: 15: . ex pios & cib. mundi tibi pane quotidianum: aliq ista omnes & proximi, ut et cibi tribuamus ut juvemus & nobis possimus: Deus dum malis largitur panem: Matth: 5: 45: Pro v. ita Deo accepta ferat: Jerem: 5: . mali v. ex benedictione & accipiat, q accipiat, si q intentione Dei abutatur: ea gravi aliquando damnandi, ut interea variè angendi: (3) dono accipimus: ut ipse vitae aliqd laborandi, divina largitas &: dona Dei & liberi, mus, Deus in quadens petitione resignamus nra voluntati: petimus ne nobis in ira Dei, sed in gratia divina: Num: 11: . Deus dat certo ordine, sc: laborat, libus. Gen: 3: . deficiat visibly & laborantibus. 2. Thess: 3: . (4) Petimus ita ad vitae munera: Luc: 14: . Gen: 3: . Esaia 58: . aliq speciali singulos, sc: sani, tas, vitae, medicina, bona tempestas, vester, salutaris: alia specialia ad universos, s. societatis civilis, oeconomica: pax, honesti vicini: gingere. p. petimus nra panem: ne alio sua rapiamus, et alieno pane vescamur: gliberi laborent in sua functione & quotidiana agant, alienum panem rapiat et edat: 2. Thess: 3: Act. petimus panem & stata vitae nostra, & ex mra opinione sed ex Dei voluntate. Quotidianum: vid: 1. Timoth: 6: . Proverb: 30: . Christiani & appetant superflua et divitias: (5) Petimus hodie: & petimus de vita hujus temporis abundantia: vide: Matth: 6: . hodie petimus, cras si Deus dixerit, victu sabbati: quotidianum N. hodie.

190. In Evangelio Mdcanus verba: Das ist das fürnembste Gebott.
nola (1) de q Evglo loqt. (2) q3 de eo dicat: (1) Hoc: sc. amor Dei
dia: q respit agnitā Dei 2q fidā mām, attributa, et effectu: amorē ejq
scipsa fidq dia, imo ipsa dia ē, et nihil x ē amanq: 2q respit affectu
lotis cordis, credis ō divis, Deq amet in creatūris, sincere: ē desiderio ē
dia sequendi: (2) Hoc Evglm ē simē: 1. ē Evglm, amandq ē Deq, a. fidq
q̄ molandū: 2. sana rōne docet Deū fidq dia amare: Bonū amat q libet, et
simū bonū simē amandū: ille amandq fidq dia q maxima beneficia Christi:
3. obligati simq ex creatōe, ad nos reddendos q amorē: vid: Apud Christ.
4. obligati simq ad amorē ex redemptōe, et 5. ex sanc,
tificatōe: Das Fürnembste: q primū et principale ē, rōne objecti, primo
prima debent fidia alia amanda q Deū: maximū beneficiū divinū
ē ejq amor, relqa q fruchy amoris. 3. dia alia Evglia tendūt ad hūc
finē: adeoq rōne talia cedūt primo: e.g. parentib. q Deū imprimis. ō et
obedientq. Das Gröste sc: 1. q amor vichy ē maximū Cor: 13: . 2.
lohy rōne ē vichy virtutū corporis et animi rōne: 3. q sequit ex hoc Evglio
tota series vitae xpiana. 4. hoc Evglm ē servandū difficillimū: adeoq ē
nova creatūra opus ad hoc Evglm respiciens: Doctrina ē: q legem
plenariē servare possibile ō fidi: vid: Gal 3: lohi: q ē q gloriam post q
q totā vitā fidā Deo nullā creatūrā aqverit, a. anteferret: monit simq,
ne q̄quam vitā aternā in aliqbus; qūa nihil q dia vita bona aqa! non
mīr dal geringste seiner Verligkeit mit aller seiner werdy, der Heiland
sie allerdings: Hoc carnali ō q amare Deū: fleischlich gesinnt seyn ist ein
feindschafft wid Gott: nativitas carnalis q dicit Lutherus, regenerātus restau
rat: et regenerati q, solent Deū amare sincerē corde: q xpianismus nihil
ē dūrigend, amorē et fidē ō Christ: Deq te creavit, redemit, sanctificavit,
q̄di paliaris amorē ē te excitari: q dia cogitemq an dia aqa vita
ad amorē Dei dicant: Consolātō ē. xpty ist der gesetzt q, vor aller
glaubt q ist gnugsam. Rom: 10: . offero Deo xpō eiq amorē: Propter
xpm Haemq Deo, sumq fidā: q efficaces. Ephes: 3: . vivemus cū amat
2. Petr: 3: . infirmitates amoris ē hac vita desinent, illic erit q efficax
amor, beata vita.

R. Samuel ē Explic: Ps. 68. v: 10.

q 27. 8bris 1671. Matth: ii: . dulcis in vitā legit. n.i. vocat xpty miseros, exterrē, et Pharisaicis
erroribus fatigatos, aqib. Legis salutē q̄renter, et ignorantiā salvatoris deplā
dor, dec à pō tempore ad finē mūdi: vocat dec, nemine excluso. ē refectione
Matth: ii, in temporalib. 2q fidā sanctā voluntatē, ablatae, levatae malis, a. ē spē
be fidi: solatij ē aternis offerendo fidā jactātiā, qm acquirit ō vi se, q. vi nos.
hoc offerri vult, q ō resistat, q. q verā fide illud accipiat: n. venientes rejicit:
hoc dia à Evglio nūcupata q: Act: 10: . et vita verba: Nun aber gibt gott in
gnädigen Zeit d. dein Evglm, welches dürr ist, wenn es stirbt
verba

nola (1) refici endor. (2) refectione. (3) reficiendi. Dein gehl das dann ist.
willt: inquireber, q̃ psalm ad liberã illgn, hoc referrl ad terrã Abrahams dona
tã ejus posteris ꝓmissa, Canaam, ardor solis exposita, aq̃ restitutã. p. Canaan q̃ d̃
d. hereditas Dei: Exod: 15: Jerem: 2: 3. Et ymple ejus tempora benedicta Gen: 28:
Sed hic ꝑ. postissim loqt de statu Ecclesiæ novi testamenti, sub verbis terrena
felicitatis Canaanica: adeoq̃ nõie dei ꝓpij illgm Ecclesiã novi testamenti,
sicut ch. ps: ꝑ. 2: . ꝑ. 16: , atq̃ ejus membra: hoc magnũ a solatiũ ẽ fidelis
dilectæ filijs Dei: hoc i. restituet. Job: 6: . hoc exhibit: Jos: 10: . Rom: 8: . adeoq̃
alm lang. filij et hereditas ambilang: duæ exsiccatæ, instar terræ mortuæ
nullã herbã ꝓferre potentis: statim post ascensiõe xpti discipuli erant in dispõ q̃
timore, Judæoq̃ pauci credebãt, ꝙb. Lex salutis a Diabol, Gentiles erant ẽ d̃
Ephes: 2: Ab illo tempore ad finẽ mundi a erit Ecclesia xpti ẽ ariditate, n. credẽtes
videnda ꝓfectionẽ Legis, ꝑ. restituetur, vna Dei ꝑ. 32: . ꝑ. 6: . ꝑ. 36: ꝑ. 102
desiderij refectionẽ, ꝑ. 6: . (2) refectio. Dñi ingelst. continuat metaphoram
terræ refiat aq̃. Ecclesia veri visã effusõe sp. sancti ꝺ dicãt verbi: ut sic no
dñi ẽ fide revivisceret, ad Domi in fructi: Apostoli fidãles ꝺdicant et publi
cat: ꝺ dnis messiæ, Christis salvator, Christis redemptor mundi: hoc alia
fidelis a primis Pentecostis, indeq̃ manante Evangelio ad finẽ mundi: David
dicit dñi, dñi, ingelst, ꝑ q̃m Horatium, Excellentiã redemptoris significat:
q̃ aliter salvare nõn, miserè erravit: Jerem: 2: ꝑ. 16: . sine ꝺ doctrina:
q̃ sit effectus Evangelij et quo ꝑ illud reficiat: Ex. opp Legis ẽ terreni, gdem,
mana, opp Evangelij ẽ ꝑfectione xpti meritũ, referre, hoc manifestat affectus, q̃
xpti obedientia activa Legi satisfecerit, ad m. obedientiã passivã dei male
dictam ꝑ. soluerit: Si Lex tua non gdemnat, illudq̃ augat desperatiõe,
et xpti exhibet ꝓphetæ Isaiæ. 53: . Jos: 1: . ꝑ. 69: . Esaiæ. 43: . 53: .
q̃ xpti facta maledictio Gal: 3: . Dei regnabit xpto 2. Cor: 5: . q̃ Legi. salutis
fuit. matth: 5: non filij Dei 1. Joh: 1: . q̃ xpti sit redemti, a Diabolo.
Colos: 1: . q̃ donat hyp. 5. Gal: 4: . q̃ vitã æternã nobis sit promissa: hoc
in corp ꝑ. q̃ credat Joh: 3: . et xpti ẽ filij ꝺfectionis, 2. Cor: 5: . adeoq̃
die hic Jesu ẽ meus Jesu: hæc solatio reddit suam Isaiæ. 1: . Cant: 2:
ad quẽ finem hæc refectio? Ex. ẽ dei bonitate, sed credentes: meritũ xpti ẽ
universale, sed paucis conditionibus xpto nolentes, ẽ libertate fidei: n. fide
Gradus agnitio peccatorũ, comitat ordinẽ precatorij, xpositus emendatio, q̃
ita sentiat, decipit a diabolo, hæc 2. legis ẽ, quando pastores Evangelij sola
hæc exhibent infidelibus injungendi, a. mali sibi ipsi xpto applicant, q̃ in.
communia ẽ: unde ist gemeinard, also das die offt ungeschickt gemacht dünd
fürs Evangelium: gradatim ascendum xpto b. Belial Bonitas sanctorum fugit:
plerumq̃ ex gentilibus sine ghiõe gentilitatis et carnalis, sibiq̃ carnalis appli
cant pauperiem xpti: unde, q̃ hæc dicitur, ist ein gemeine red. Gottes Worts:
vide Profationẽ Andreæ Christiani. Monitus sing, ist ungeschaffen wie Gottes
ad ꝓficiendã refectionem: quod audiunt Evangelium, gnãm agunt Deo, et
Dei solatio rebrãnt hæc:

192
Fr. D. Trinitat. Evangel. Dominic: XIX. Post trinitat: hora gibt Christ. Matth. 9:
Baptism. q̃ remissionem p. nobis (1) q̃ operat bona, de q̃b. ante 6. Sacramentar. actu.
29. Oct. 1671. 2: . ista. i. Joh: i: . originalia, alia alia, tollig vita, absolute se tradat in Baptismo. quando
abolet peccata? Ps: 50 ista, 1. Pet: 3 regnet, nq̃ vos dominetur. Rom: 7: . Ephes: 5.
Fr. mortis, temporalis, aeterna miseriae temporales (q̃ ad meliora nos dirigant) aeternam.
Sap: 1: . 3. diabolus, q̃ servi eramus. 2. Tim: 2: Apoc: 12: . 1. Pet. 5: . regenerator tollit
tollit & vincit diabolum: Baptismus tollet tot vires ex Adam. Gal: 3: . 1. Cor: 15: . Hebr: 2
1. Joh: 3: . in Evangelio videamus verba: Fides gehört unsers Herrn. nota (1) nomen, discipulis
videmus, & alii quia filii Dei: Ps: fide possit: deo petimus à patre: (2) exhortationem,
sic tuo fide erat major, tua respexit nihil, et & requirit aliqd amplius, qua fiducia am
& enumeratione peccatorum, nec salus fiat ratione operis: adeoq̃ salvamur sola fide &
operib. Rom: 3. Ephes: 2: . Gal: 2: . est fides & firma fiducia, & spes incerta.
fides tibi gradu, et magis magisq̃ confirmat: Doctrina est: q̃ sit fiducia fidei.
(3) ea originatur Dei & . Ephes: 2: . ipse & illumina mentes nras ex revelatione, ps. Dauid
dum confert et fidē operat. (2) exercet & verba Evangelii Esaiae. 43: . Matth: 11:
lecta, audita, meditata. adeoq̃ verba divina diligenter tractanda ps: sic & christi
scripta, et interna obsignatio Sp. S. (3) objecta, ut gratia salvificans Dei: in Christo Jesu
S. exhibita. Gal: 2: . fides apprehendit Dei & mutabilis. (4) subjecta, solus filius Dei,
poenitenter, credenter, Sp. S. qui aures sanctas, sed ea & aures admittit. (5) qualitates
Sp. fiducia: ea & firmissima, ubi: Spiritus Sanctus ibi certitudo, alioquin in. fides
firmior, alioquin in. dum imperfecta &: (6) fructus Sp. fiducia. &. ut ea pax,
vanum, non haec fiducia & mobilitas fidei, & ea tranquillat cor in Deo.
Rom: 3. 4. 5. 3. fiducialis accessus ad Deum in fide: 4. gratitudo nova obedi
entia. 5. patiens tolerantia adversitatum. Joh: 16: . Monit: sunt ut custodiamus
hanc certitudinem fidei & Lapicolar. p. Consil: Trident: sessione 6. nec ea expellamus
& peccata voluntaria Rom: 14: . nec sibi ejus umbra carnalis fiducia opponendum. fiducia vera: renuntiat mundo, Deo sincere colit: ps. v. mundo servit
so wenig dat in gottes Nutzung, ut Paulus Heiden Gottesdienst, sondern
el est in Belang des Teufels. & fiducia fidei salutis, gaudium
eges. Sp. Sancti justificia exultat in ineffabilia. adjutator jucunda &, laudem
laudi mixtam ad aeterna, justificati in Christo.

Fr. Emmaus, in Explicat: Ps. 68. ps: ii:
Lupi in pascuis erant ex aquis: Esaiae, verba & res literalis sensu miserabilia, possit qd
Bestia aliquando circumvagari, sic in. logit Prophetia de his q̃ coluer sient: adeoq̃ verba
Prophetia metaphorica ps: ut logit de Judaeis et gentilibus. ex agnovit Rabbi.
in libro Judaico. & hac sensu & prophetia Judaeis, nuncians pacem novi foederis: tranquillis
& gentis, sub pastoratu filii: Marcae. Ps. 23: . Ps. 33: . Joh: 10: . Ps 68: . vindicamus
lectis verba: Dass deine Füsse desto roter mögen. nota (1) alia lia. mixta operiant
sich interpreter, qd Dei et Christiani, ita ut sol fere simul oriuntur et capita. ostenta
sic loci & impletio Latteri. terra erat aliis terribilissima, sic in. agit de prodigio Dei
& in. Israelitis, sed et gentilibus, ad Deum gypsie. ita ut ecclesia ps: sit elegans procuratio
animalia, Kaja, congregatio. diuersa diversa origine gregandorum. Joh: 10: . Gal. 3:
diversa Christianorum officia, ovium, laboriosorum bovum, 1. Cor: 9: . oneribus personarum. dicuntur
Christiani alia Dei & ex gleuphi, sed 1. ad celebrandam beneficentiam Dei, custodientis eos,
& se alterna. defendo requiem. Ps. 105: . Ps. 2: . ducendo ad vitam. 2. Cor: 6:
Christ & pecunia egestatem. Matth: 6: . Ps 104: Ps. 147: . qui et bona corpore et anima. p.

(2) habitaculum

160

(2.) Habitaculum: sci. fideles quod membra Ecclesiae, ubi Deo vivunt in sanctitate et justitia. Et Deus effudit in N. T. pluviam Evangelii, ut in Ecclesia, membra ejus refecta virescant: Doctrina est: quod divina gratia Dei, aeterna gloria splendea, sic debent esse in Ecclesia: sicut quondam in paradiso in Deo felix erat, sed venator infernalis hac gratia decepit, lapsos respiciebat Deus, eorumque liberationem constituit in Christo. eos vocat ad Ecclesiam, quae quasi est ad Paradysum. Sed Ecclesia est vel visibilis vel invisibilis: etiam congregatio deorum vel divina est Ecclesia visibilis: invisibilis Ecclesiae membra sunt quos Deus regeneravit, sed et vivunt in statu regenerationis: adeoque salvandi sunt membra ecclesiae invisibilis; in Ecclesia visibili tamen semper quod membra invisibilis, licet sint quandoque pauci, et plurimi sint antichristi, quibus opalis inserent; adeoque non sufficit ad salutem, esse membrum Ecclesiae visibilis: nam porci, vultures non erunt heredes regni Dei. Extra Ecclesiam visibilem tamen multa quod membra Ecclesiae invisibilis: quod salvari non est constare, comparare debet: et fideliter operantes in fide. Das heist schliest sich hier selbst auß, die gottes genad von sich stosst, in unsrer gemeinde, solche sind keine glied Christi: setz die rechtglaubigen allein in der kirch seyn, wie manche bäume wind leer sein, welche nicht wohl beschafft sind: Ich last es auf angelegen seyn, daß wir diese wohnung d. bleibende statt nicht verlieren; Christus von Christo. Rom: 8: .

Evangel: Dominic: XXI. Post Trinitat: Joh: 4: 47. vom königischen Diener. M. D. Spener. 12. xbr 1671.

Juventutis lectio est, 1. Petr. 5: . (1.) Sc: erga Deum, Eccles. 12: . meminiscant Dei: agnoscant Deum, et suam erga eum obligationem: nam Deo debet primitiae aetatis, et tenera aetas amoribus curis aliisque impedimentis detinetur: Timeat Deum: Ps. 119: et vivant et propria voluntate, a aliena prava exempla: 1. Cor: 7: . non negligant juveniles dies Deo consecrare: nam impium est diabolo vinum Deo faeces consecrare, nec constat de dictura vitae Ecclesiast: 11: . Hiob: 13: . magna malitia non juventutis

(2) Erga seipsos sint 1.° casti et pudici, sobrii, amatoriae levitati non studeant, quae corpus, animam, bona perdit: ebrietas venenum est juventutis: 2.° sedulo ut aliquid honestum sufficienter discant. 3.° studiosi ne se adsuescant ad supplicia, d. glenti solam necessitate: assuescant labori, detrahant recreationibus etiam licitis (3.) erga aliorum sint 1.° humiles: 1. Petr. 5: . senioribus subjecti: Levit: 19: . 1. Timot: 5: . 2.° obedientes consilio Syrac: 32: . tolerantes infirmitates senum Syrac: 8: . Et vicissim senes ita se debent gerere senium. 1. Reg: 11: . Syr. 6: . 8: . 3. non sequantur malos socios, d. boni, itaque agant, ut sint exemplo juvenibus. 3.° non sequantur malos socios, d. bonos imitentur. Sap. 4: . sic Francofurti habemus juventutem perditissimam: si quod boni, et Christo erunt, juvenem Gersorem: et dubitantes de futuro periculis, fidant Deo. 1. Reg: 3: . In Evangelio videamus verba: der königische Diener zu jhm Herr komm hinab, ehe dann mein Kind stirbt: nota (1.) laudanda 1° patientia et humilitatem, in Regio, et faciem sicut Naaman, has virtutes excitaverat crux: 2.° constantiam in precando. nam Christus gratiam magnam et utilitas crucis, Christianae disciplinae: (2) vituperandas infirmitates. 1. quod media rex regit. Luc: 18: 3. principium fidei. (2) vituperandas quae media Christus scribit, et credit absentis curam: sic et nos saepe media scribimus Deo et tempus.

N.

194

vid: cap. 7. et 8. Judith. fides Deo Xpoviā desid:=, eventū Deo cōmittens, q̄ rem
magis diligit, quā nos ipſi nos amamus. de q̄ cras agit: Regis credit & Xty &
gror cūrare, ō a. mortēm ſpiritualem fort:=ta nos poſſimus deſperare, quādo ō ōia
ng media emergendi: Xſty tm. tanc fidē inchoantē ō rejicit in regio, ſed eidem
auxiliū ferl, ſed ō eo modo, q̄ voluit regio: Doctrina 8. q̄ ſpl conclo infirma
fidei, (1) ejs cāa & ignorantia, apūd alios neglectu mediorū, negligentia & pūgna
contra carnē, q̄ tandē fidē Xſty extinguit, et q̄ precatio infirmitatis ō reſiſtit,
retrogredit & fides Dei vocati, tū reſiſtit. (2) Ejs nāa ō q̄ ō in creatūris ſed
& Deo creatore: à diabolo et carne tm. valde movet. (3) Ex eo fluit Cpus ar
dentes, patientia, amor Dei et Proximi: (4) & fructy tm. & in bonitate: (5)
creſcit tm. fides confirma, et confirmanda ſedulo caveat, & ſtudio ſtudet: ſi me
mbris ſuis (1) agnoſcere deū: ad q̄ ſufficiunt & occaſio & gratia Dei. (2)
ex confirma fide Cpsterny ſinceros fructy. (3) ō habeamus ſecuritatē & fidē:
n. magna & inter hāc differentia, n. fides confirma agnoſcit errores, eos pœni
tet, dolet, reſiſtit, laborat emendationi; ſecuritas ō ſic: (4) ſtudeamus creſcere
& fide (5) adeoq̄ & tamen mediis gſortantibus, Satan, verbo Cpi: et caveamus
ne impedimenta: nimiū & pudicitia ō audiamus verba et ūbi Sathanæ abeq̄ de
volcone, et bono ſpiritu: Solatia & confirmia &. (1) q̄ eoq̄ fides apprehendit
quod ipſum, q̄ non ſalvat: nec excellentia fidei ſed Xſty apprehendentis nostra
ſalvat &. (2) Deus confirmat maximè cū tentat: (3) tunc fides confirma cūſtodit & de
& ō tentatis ſimilitudinem vitet: 1. Cor: 10: . Eſaiæ. 40: . Deus gſortatibil fidē, vel
dum ſe ad extremitatē ſpiritual confirmat fidei, sic tm & ſalvat & q̄ nihil
nos ex Deo ſapientiſſimo, benigniſſimo: Illic nūc obedientia tm. Dei, tunc
sic & confirmatio fiducia, modo ſinceri.

Pſt. D. Trinit. Evangel: Dominic: XXII. poſt Trinit. Matth: 18: 23. Von d Rechnung.

19. Octbr 1671. & transgressiōne Legis meremur poenā. Ubi nota. (1) q̄ pūnit? Deus, justissimus, q̄d
ōia peccata, tam tuta talitate offendit. Deus pūnit mediantib. creaturis, quatenus
cunq̄ illi offendūt peccatores, vel impellendo creaturas ad vindictā: e.g. magistra
1. Rom: 13: 4. Exod. 39: 33. vel immediate pūnit: (2) pūnit & ōia peccata, tam in
oculis Dei & lexa. Deuter: 27: 26. Jacob 2: 10. (3) q̄ ſit poena! mors: Gen: 2: 17.
Rom: 6: 23. Sic: mors ānæ, ſ. gratiæ. 1. Timoth: 5: 6. ubi ānā ō vivit & gratiā Dei, ſic
mortua naturaliter. Ephes: 2: 3. regenerati amittit & ſt: ſi sterna mortis & abiectō ſoli
baptismi; gravissima ōn poenarum & indurātio, Sic quando q̄s abiectā gratiā divinā
& peccatis in duritiē, ſ. ſpo judicio Dei, nec amplius retrahit à peccatis, d. diabo
lus: in hac obdurātione Dei ō pellit ad mala, d. Apostol ūbi hāc agit &
Gal: et ſeipſo. 2. mors temporalis, aggravando, quæ hac. ſ. 3. mors aeterna
q̄ damnati morientq̄ ānā ſuam à morte naturali ad mortē aeternā et damnā
onē, quod corpus v. post resurrectionē: ubi ō diaboli, ſed Dei angeli damna
tos: (4) pūnit peccatores & peccata ſpiritua, q̄ alios ſeduxit & ſpiritua pec
cata

cata p̄ uiā: quādo deꝰ p̄uēit precata parēt in libris, hoc illgnt ē de libris
eq malis: aliās ō: Ezech: 18: . Ephemeride in. tribulatōr ghingt q̄ndoq;
malorꝫ parent Ponit libris, i eorū emolimenta. 2. q ō deꝰ aliant cū deo
p̄ Xp̄m fide apprehensa. Joh: 3: . In Evangelio videamꝰ verba. da jam
wirdt ꝫ Herr Christus sprechē, und einsetzē, Cap. 4. die Bücher weliß er jhm auf.
nota 3. beneficia. (1) misericordiam Pomini: den Brun dnī et creditorē, i.a.
l. der Knecht q̄ debat pena, i q̄ ō erat per satisfactōē, jaurende: sola miſera
serui mouebat dnm: (2) dimissionem: sc: debitā pœnā capiebat, capiebatq; ea
ulterioꝝ exercēdam, ab hac capitibale dimittebat i Lōt. (3) die Bücher na
lilia gēlt magna debita à VI. vel LX. millionec Talentorꝫ. erließ jhm seruo
egeno i prēdenter satisfactōē q̄uittauit, tota debita donat. Doctrina ē.
q̄ sit nāa remissio precatorū, occasiōe similitudinis declarabimꝰ q̄ alibi.
Lēcienter sc. dola Pr: nota (1) remittit deꝰ, deꝰ creditꝰ, matt: 9: . ministr.
remittit loco dei: (2) remittit precata seruo, malitioso, d. agnoscanꝫ, et deꝰ
cauti, hāc q̄dē pœnā creatōē serui, aliq̄ln. i Ecclesia Xp̄i ministrāter. agnos,
cenda ꝫ precata. i. Joh: i: . ō X ꝫ cognitōē mereamꝰ gratiā, d. ga ordo
diuinꝰ hoc requirit, sc. vt agnoscamꝰ gravitatē et pœnā precatorꝫ, l. peccati,
deleꝫ fide: (3) remittit debita, sc: precata. magna et minora, n. precata
= Sp. S. ideō ō remittit, q̄a tāa respicit media. vid: Rom: 5: . deꝰ dia pre,
cata simul remittit, n. remissio fit ꝫ meritū Xp̄i, q̄ X deb satisfecit. (4)
quādo remittit? Xp̄. i. remissio ē gratuita. Rom: 3: . hæc ē aeterna, ō re,
vocat. Ezech: 18: . mich: 7: . licet nos ō obliuiscamꝰ precatorꝫ, ad
repetendā gratiā, et magnificiendā gloriā dei, attamē cū deo deleta
Ps. Esaiæ. 54: . 55: . 61: . Daniel: 9: . Hebr. 9: . Rom: 11: . 3. Joh
tn. ex sua parte ꝫ remissiōem: vltō facere, et precatorꝫ pœnā resuscitare.
sc: precatis denuo seruiendo amittit fides: 2. Petr. 2: . Ezech: 18. (4)
q̄ modo remittit? realr et poena remittit simul: q̄ Pontifices vid. Esaiæ
53: . ibi: die Braf liest auf jhm. Rom: 8: i. Gal: 3: . ibi: hom fleuch
uölkst. Hebr: 12: . xp̄s ist d'anfang v. vollend: Castigātor post remis,
sionē precatorū. gligentes, ō ꝫ poena d. orūx benedicta, ad cōmodū
resipiscentis, vt agnoscat grauā aeterna remittentis, et i posterū cautior
agat: A deꝰ mouit sinū, vt ordinē diuinū ō transgrediamꝰ, et ē ō
abōlamꝰ grauā diuinā i securitatē: Rom: 3: . benignitas deꝰ ō ostē,
dit sc. ira. vbi ō ē gratia, nec delectat vitiorꝫ, nec fides, ibi nec remis,
sio precatorꝫ. si der pūrificat corda. wann dz dein Hertz ō von Sünd
abstirbt, so ist es nicht, wann dz die ganze Bibel auswendig könnt,
d. alle hoff, sonst auf d. ꝫ applicatorē. Solat: ō Xpianorꝫ, q precatorꝫ
ctr ō vt memoria. testib. deo. xpto, Scriptura, Baptismo, gscientia. p. remis,
sio fūdat i merito xp̄i. Sine ovit hanglilar gstā. Rom: 5: . ita gra,
tia nobis erūt multa. remissio ē aeterna, discedens āia à corpore
pūra ē i merito Xp̄i ante deꝰ Tribunal.

196. Evangel: Dominic: XXIIII. post Trinitat: Matt: XXII. is. hom Zuß gnaden.
Fr. D. Dom. plurimi de fide gloriantes reperiũt q̃ sit fides: Fides (q.) ô ẽ à nobis ipsis,
26. Jun. sed dono Dei. Ephes: 8. q̃ dono se manifestat. 5. Joh. 5. 2. Cor. 4: 6. donaliter ô
1671. immediate, i. mediantib. verbis et scriptis, sicut medijs in. q̃ efficacia impedit ex
cũlpa auditorũ et instrumẽti: (2) Laudes fidei: ℔: 1. notitia informalis de articulis
cũlis fidei, q̃ dat et formalis Ep. 5. 1. Cor: 2: 10. 2. Cor: 3: 5. 18. ẽ assensus 1. Joh: 5: 1.
sine dilectione vincente ℥. fiducia, q̃ appropriandi applicationem singularem. atq; dona
spiritualia cũb alijs rebus anteponit: (3) Propter elatos fide: ℔ puritatem cordis:
actus: 9. 1. qa. q̃ fidem evadunt Pharisæi. Christo. q̃ de. Justificatione. Rom: 3. et 4. ẽ et
accendit puritatem cordis, adhuc precatus puritatem incoata. Romans: Gal: 5: 6.
erga Deum et proximum ℥. obedientiam submissio erga Deum. Rom: 8: . et observa,
tiones Christianorum: 1. Joh: 3. et 4. 1. Thess: 4: . ideo ô ℔ Legem. 1. Tim: 1: . sed
ex gratuita fiduciali. 1. Joh: 5: . q̃ vincit mundum. 1. Joh: 5: 4. Sc. mali-
tiam et fiduciam, Adamum veterem. Gal: 5: . Ephes: 6: . ô q̃ Deo alligando, la-
bat, sed q̃ ô suspensi à mundo a diabolo. mundi: Lehr: et Exhort: Spiritus Christi ad Rom:
11. a Christianis semper ℔ apud fidem, ô tum semper in eadem gradu. (4) amittit
fides ô ex culpa Dei. 1. Tim: 1: . Luc: 8: . sed propria Laici, Sc: ad
falsam doctrinam aberratis, vita opprobriis, q̃ unica vitæ voluptate seipsi, fidem ô
Christi, nec salvabiliq̃ talis. In Evangelio videamus verba: so gebt dem
Königs und der Königsch ist. (qa postea legetur renovata ordo Politicæ) nolan-
tes q̃s dare debeat. so gebt: q̃rebant Pharisæorum discipuli cum servis Herodis,
nõie totius populi Judaici; Ethnicorum responderunt formaliter ipsi Romani et Judæorum
Pastores Ecclesiastici, ideoq; Christus subiecti ℔ magistratui. Rom: 13: . fidelem
et in fidelem. nisi liberum sumus Joh: 8: . atqui in politicis debemus subesse ma-
gistratui, laniq. ordinationi divinæ: nec se quisquam subducere pl. Rom: 8. (2) Cui
dandi? ℔. dem Kayser. In Tempore regebat Tyberius gentilis, in fidelis,
extra foedus Israelis, et vim externam Judæorum vincens, huic multis nomi-
nibus malo jubet Christus dare: und. 1. Petr: 2: . ubi idem ô subesse media,
te vel immediate, atq; subiecti de debemus magistratui etiam exhanes in q̃
multa Judæa divinum non tribuit, sicuti Judæi Romanis, Babyloniis, licet
idololatricis, malis, nobis nihil boni facientibus: (3) q̃d faciendi? gebt,
reddite, Sc: q̃ debemus subesse regimini tyrannis, ô v. coactionem q̃si,
entia, ô ea q̃ ℔ Dei: ℔ a Cæsaris: vectigal, honor, timor Rom: 13: .
magistratui immediata exacta q̃ septimum Christi precatur salvari ô pol, subditi
tum. ôta patiantur, q̃ pacifice militare ô pol. (4) cum damno q̃ nimium ô obse-
quii, et subditi ris Cæsaris. ô licet dicere si Magistratus facit ℔ Deo, ego ei
facio ℔ decal, sed magistratui ôio obtemperandum ô; Doctrina ô, in q̃
respicere debemus sanctam novum ordinem Politicæ! Sc: (1) ô testimonium Chris-
tianismi, non Christianismus ô politicus alia vitia, sed politica lege damnabi-
pudeat

pñdeat Legib⁹ externis ad vitã lr̃ Eorũ tari, q̃ in xpiano ex fide ex-
ercisi debebãt: (2) ẽ testimonia cũcta Laterna magistratꝰ, q̃ auctoritã
Le Politica in qual Civib⁹, in colis q. magistratꝰ ẽ obligatꝰ ad bonũ ordi-
nãdũ politicũ, n. ẽ minister Dei, q̃ ꝛesistere Dñi vitio. et cũcare Dñi
ẽplitatẽ Politicã, forũalitia, cõtencia, sanitatẽ, lũx⁹ ꝓdicte. (3) Est a-
dinão q̃ ñib ẽqual, aer obligad, ut ẽ ꝛgciemba. Rom: 13: . Monit: sinus
ũl agnoscamus pcelatꝰ magistratꝰ vñr: q̃ malũ de lr̃ judicat, deo ꝛesistit,
q̃ uerũ Cepta magistratꝰ honorat: ẽ. Rom: 13: 1. Pet: 2: obedientia ex-
igit: q̃ facientes ẽ solũ politicã pñcipẽ, sed ut vindicta divinã vitent:
et facillimẽ q̃ observare hãc ordinão, n. transgressio ẽ laboriosa: Et ꝛsequẽs
ta damnãt lũx⁹ vestitꝰ. 1. Pet: 2: . 1. Tim: 2: . Rom: 13. Et vita hũi ꝓ-
cepta, damnabilia q̃: Luc: ib: . Esaia. 3: . non finit lũs an q̃ Ehristꝰ, sed
tin, den kan ich kurtzweil sagen, da hin fert ganz an d' welt gange, und
hr Christus-E od Ev. geist hũ jhn sagt: solche leut wirt nicht nott
die vrgünstl der Menschẽ Rotte: q̃ tuã ornatꝰ ẽ, ornatꝰ stinq ẽ, vesti-
tꝰ ẽ: Deo ẽ placẽ, ũtilis ẽ hr, cõmodꝰ ẽ ẽ sed in cõmodꝰ: an xpiano aliquã
pcea honorat: ẽ certũ, sed q̃ uñ honorat q̃ tantã stultitiã, ignominiã
affert: viving in tempore ubi plurima tempestates: ũr: uñt, a nobis
ꝓsit, a nostris vicinis, et Eaberny pauper egenor: Eyhesq: : eyby dandy
richy et anichy: Magistratꝰ Lagany ũt servus dñi ordinatꝰ, tanq et
illa de sanctificãe sabbati: n. Lex ꝓscripta ẽ servata maxime detrimẽ
tãt: bono exemplo cõ suis Gendut: Conscionatores studeãt ne ipsi cõ-
mendici scandalꝰ Eheãt: Solatꝰ ẽ: q̃ hic facimus nouꝰ foedꝰ cũ Deo.
vidisse q̃ ei io. 1. ol. vid. fond. 3: . multo gloriosius erimus in exigua vita
cũ Deo et Sanctis.

Evangeli: 1. Adventi: Matth: 21. 1. da sie nun nach Hr Jerusalem kamen. d. Bethphage
Adventꝰ xpi ẽ in carnẽ, ad jũdicia, et in corda fidelium: jã videamus ad 3. xpi. 1671.
venta in carnẽ: ubi nota (1) q̃ venerit, adeamus vere dei filij, xpi fratres, q̃ in domo
nã xpi ora hũanã nãam assumpsit: n. hic dr. Jehova: Esaia. 40: 3. ψ. 24: 10:
malach: 3: 1. idẽ ẽ prima a. festa, d. Ebr xpiana. q̃ facili voluntate dei. ψ 40. 9.
sed xpi facili voluntate patris. Joh: 4: 34. Act: 10: 11: (2) q̃ venerit in carnẽ.
Joh: 1: 14. hoc opponit comparatoribꝰ vet. Test: Gen: 18: 32: Josue. 7: . venit
in nãe dr. 1. Tim: 1: . ad populũ suũ. Esaia: 41: . Hagai: 2: 7. ꝓdoce
et gentes et ad Templũ suũ. malach: 3: . (3) q̃ jũvel hic ad ventꝰ? 1. ut ad
illuminet q̃ sit et operatus veterũ: malach: 3: . Luc: 10: . 3 R 3. Dan: 9:
1. remissio peccatorũ, et acquisitio aeterna justitia. (4) nũcio Evangelij
Esaia. 40: (5) ut ad: illuminet Eccl. 1. Tim: 1: . (4) q̃ nostra officia? Esaia. 40,
ψ. 24. vita pugnemꝰ ad ventꝰ xpi in carnẽ nobis nihil xpi, nisi corda nra

variata

veniat: q precatio indicyell, vita xpsto Gebündel: 2. gaudeamus. Ψ. 118:
ō ūrā epūlar a. vanitate mū di, sed a cognitōe magnoy donoy dei, q abū.
lit xpo: gratiar agentes ō hū verbū sed tollā vita. In Evangelio audeamus
verba: sobald unser [illegible] nicht Cach. nota(1) caam benevolentiae: sc: Quid
xpo, ex vi verboy q ipse nra agnit, corda moveri: nec yba divinā potētia
pellebant: Heb: 4: (2) benevolentes: sc: dominū asini, q ō ymissent ab,
nos nr. divinā potentiā multi, et forte ipse fidēs negotio alligator asinor
parator sabebant: (3) benevolentiā ipsāi: gsistēte qdō a re exigūa, prōptū
do in, ōō laudabilis ē: unde discamus xpi ascensū, et ā potentiā, testi-
monia divinitatis: Proverb. 21: . sīā Excellentissimā omnes xpo ssolvētē
fauebat Herodi sūm Hierosolimitanū, externā facie ō magnificā: ita ūl
tbant discipūli remedia q instante passione, eigō scandalū, discat discipūli
sua relinquere xpm: Doctrina ē, q debeamus xpo. nota(1) caam obe,
dientia, ō orīt à nobis, q nobis ipsis debit: sūm, sed à deo, q dat reni
tentes, matt: ibi . hoc fluit ex nova et regenerata vita, sūsitata
ex verbo et spū: adeam recte audiamus verbū, sc: ā desidia ene,
dare et recte ūlandi sto: (2) qnā de Abel obedienter? Ps. 50 et Ψ.
discipūli xpi, et āer ad qr multū discipli, ; ō āer tolle (3) quando Abra
ā obedienter deo? Ps. 32 ōō, nihil exceptyt corpy: Rom: 12 q aligd sibi
servodi, q deo ō debt, nihil deo debit: 2. Ubenter et fideliter hic amus
nra xpo. n. q fide fiat, spontanea Ps: 53. relinqm deo nra bona tempora,
lia, in sūs membris egenis: matt: 25: , et ist in inglisto sprūd ē, eum simlich
spil seiner gütter q arme gt geby: magna est indebita ē exhibet, xpi,
ana ō ē, 2. Cor: copia juvet egenos: 2. Cor: 8: . multi q pōpilli, multi
agri, p. xpo spūlt dy solch ē abstand seiner both 4. Cast sagt, q spm
Endecht nun gütter: relinqm st. bona spūlitalia ad multiplica,
tiōem gloriā deūdy, relinqm nos tolos deo, sc: Dicht. Ps. 8. ō resplend
sed ūbigend: ō resistent xpo q tota agalēo: nra voluntas ē rēgenta
voluntati dei nra, tolo prius a deo gratū sacrificū, nobis ō ds velit
q dqūa gfngle, qm ē dicit deo: hic q benignissimus, potentissimus,
deo vitā et mortē nrm, ūl ora gratio ūo agnoscamus, voluntatem
xpo dob unsrig ō gebn, so kompt d tōpfe gewalt darüber, e
wird lachen flig, warum d aus gleich gütig spūt: Consolatio ē, q
xpo ipse excitet et excitare alii tale obedientiā, et q xpo dantes,
ō amitt ē, sed ē. deliciosissimā ē stadiū ē.

St. D. Epiphan. Evangel: II. Advent: Luc: XXI: 25. Und es werden Zeichen geschehen,
Jam audeamus adventū xpi ad ja dicit, verba Evangelii ē. und alsdann
sonn und Mon und Sternen, und auf Erden, und gewalt
und Ungedültigkeit.
nota(1) tempy, (2) veri entis (3) ad ventū. (1) und alsdann sc: post facta q
in antecedentib. dictaq: sc: universalis creatūrarū totali ordine, obscurata corpa
ris solaris, stellarū, totā cordib. ordinariē nostri. dan. Daniel 2: q:
labefactatā ultimā monarchiā: delecto Antichristo. Matth: 24: totū legendū et exemplū

adeay ô xpi(sm)y ab eo Tempore. aryſto. i. Joh: 2: . Luc: 18: . lempy de
terminatu ſcrupulandô eſt. Act: 1: . Marc: 13: . (2) Adveniet ſolÿ Deꝰ
et Deꝰ xp̃i humanã naam poſſiſtin: filiꝰ Dei, qui eſt ad: impleat prophetia
Dan: 7: . (2) ꝑea q Deꝰ i humana naa fuit in ſtatu examinis, Matt. 26:
3. eſt teſtis ô depoſitꝰ humanã naam, qm i eternã ſeruabit: ꝑ. qa
xp̃i humanã naam habebit Judicis: Joh: 5: . (3) Adventy crist̃i very
n. videbit veniens, adeay multy localiter: licet xpſty invisibiliꝰ eſt ubiq;
attamẽ visibiliter in ad dexteram patris. Philip. 3: . indey veniet
in terrã, qꝰ locꝰ terre fixꝰ y eſt, ad quẽ veniet, certô determinatô
d: adventy crist celebrãy. Matt: 24: . (2) visibilis, der ẽ videbit
coronãdi et damnãdi: Apoc: 1: . beati cũ gaudio, damnãdi cũ terrore:
Act: 1: . visibiliter adventuꝰ, qa invisibiliter adẽ. Matt: 18: . Matt: 28: . 1. Tim:
6. Coloſſ: 3. 2. Theſſ: 1. apparitio tui dicit: (2) gloriosꝰ, ꝑ chronꝰ qui ve
niet ſc. in nubibꝰ coeli. qbꝰ v(er)g. Matth: 17: . Act: 1: . qꝰ d teſtimonium di
vinæ potentiæ Ps. 104: . Exod. 16: . 19: . 40: . 2 Chron: 5: . amit
großer Krafft. divinã potentiã ô amplexꝰ invisibili, q nũc regit, ſed visibiliter
ſuſcitans mortuos: vid. Phil: 3: . ad judiciũ movẽdo aër, ſonitꝰ q nũc,
altã illico et eternã exeq̃endo. mit Herrligkeit divinã majeſtate, humanã
nãm circaſta, i. glorioſy nil Deꝰ i humanã nãm, xp̃i qm mal olim humiliꝰ:
ſplenditiũ ẽio nil, ꝑſ. c. Beatoꝝ xpianoꝝ corpore ſolis ſplendorẽ
ſuperabit: . (2) comites erũt Angeli. et beatoꝝ aiã, qꝰ obviabũt
corpora. (3) manifeſtabit deitas humanã naã circaſta. adeay mundi finy ꝛ.
ũt et ꝑſtinã expectancy. Luc: 13: . qꝰ die uno die xpi d: ô expectandy
ãctuꝝ dies, n. illud tempy ô q ordinarie gratiæ, et in quibꝰ casꝰ p humanã ali
enũt duos locã, qꝰ ô faciet divini Adventy judicii. 1. Theſſ: 5: . ſive vigilemy
ſive dormiamy paratiſmy. adeay q paremy nos, ô parte debit xpiani:
et in alia corda ô aperiendo gũtã, n. ut ô ſint stare coram Deo: Deꝰ ô ſemp
ferat malitiã, qm diu tolerauit: nec ẽ ita vitij implicandy q aiy, d. cogitand
q extrema dies faciat finẽ terrenoy, et in ipsã nostra revelatiõe, ita deo re,
linquenda, ejꝰq gratiã ẽio accedendi: (2) vigiles ſimy in fide et vita xpi,
anaꝝ, q rectes honorẽ Dei, ô nostrã: q oraãles ꝑſtino x assistentiã divina.
3. optemy adventꝰ. Apoc: 22: . qa videamy gloriã Dei ubiq; labefactaꝝ.
Conſolatio ẽ. (1) qꝰ licet venial ꝑdes ad vindictã, ille tn. frater mi q, ad medium
(2) hic adventy finẽ faciet diu miseriæ humanæ. (3) xpſty visibiliter redicar
in diſſolubili vinculo nos ſibi ſociabit: (4) idẽ xpſty dona ſpi: ſcti q ãgebit,
ita ut vitã terrore exãclandes pũ ipſi obviabũt:

Evangel: Domin: adventy III. Matt: 11: 2. hoc Johannes in gefängnüß. Z. Power
adventy xpi boni ô accepty, malis terribilis: (1) ꝑ ſigna precedentia, n. hoc erũt 17. xbr.
malis terribilia, q ſecũdabũt gloriantia Sathanæ aſſopita, diaboly in vorã precaltam 1671.
facie manifeſtabit, ubi ô facile dabit reſpiſcendi locꝰ nec tempꝰ, ſed deſperatio et

190. dic: erga deū: tanq; a. creaturas xpc: ſhep ily, diabolico apparitoꝛ
ꝺ ſpūs ꝺ ōer ſenſy malorū ꝓſtrabare: adveniens ſponſꝰ ꝺ ayt: Ille, q; ꝺ erat
ante patab. Matth: 25: 12. Boni v. licet ꝛ carnē timeāt et terreāt, tn. lāt̄ tame
dū redēptiōs. Luc: 21: 28. et deſinit mesty, augeꝫ gaūdi: adventantis Judicis.
et Sp. S. eō evit efficacius, q; majorem evit externo tentatōe. 1. Cor: 10: 13.
q; expectatōi tribuetur, eā veerende gaūdebūt: (2) ℣ gloriosam potentiā Ju-
dicis, mali cogitabūt, hic ꝺ Jesu, cū Gentes nolūnt agn̄oscere, quē nolebant
nobis ꝓpare, cū redemptōem repudiarūnt, ignē g̃hnāte. Hebr: 10: 31. q; potē
tia et gloriosior Judex ex majorē terrore ꝛ. Boni v. videbūt xpm
mediatōē, q; Deo satisfecit, videbūt fratrē, ℣ ℣ rēa precata mortuꝰ q; in
Sōtū et fide se nobis desponsavit, habitaculū ꝛ nobis ꝓparāt̄ ꝓpitiū
nobis donavit: cor̄ gloriā xpi ꝺ gloria sponsa. (3) ℣ condītōem corpoꝝ
Jos: 5: 25. ſ. ſalutabūt mortē, 1. Cor: 15: 51. vivi mūtabūt. Habebūt ūsi ꝓpitiū;
Talia corpora ꝓ glorificabūt. Phil: 3. ſplendidia ſ. ut Sol. Matth: 13: 43. Mali habebūt
corpora sordida. (4) ℣ ipſam Judicis: mali judicabūt ꝺ Legem, ac: xpm
ꝺ venisse, imo gravius qa ex ꝺ recepūt: Deut: 27: 26. in agnoscūt, q; ōia eor̄ pec
cata mortalia fuerūt. Matth: 12. precata cū ipſorū et cū ipſorū ad verba
et cogitatōes ūsq; ōia eor̄ delicta ayent Lob. mūdo. 1. Cor: 4: 5 Apoc:
20: 12. Judicis ꝺ ſine ex ipſorum: Bonis v. ꝺ gratiosꝰ Judicis, q; Judicabūt
ꝺ Evangeliū, ꝺ ꝺ Legē, et Deo fuit facta in xpo, q; ꝺ voluit reconciare mūdū
ꝺ ſua precata abolenda pt. 1. Joh: 1: 7. ꝺ venient in Judicium
Joh: 3: 18. Joh: 5: 24. (5) ℣ Sententiā n. ſingūli mali, postq; ōia ſua precata dixe-
rūt ꝺ fuit, mittēt in ignē eternū: Boni v. ꝺ ex gr̄a. ſua, sed in gr̄a xpi
vocāt in regnū gloriæ potentissimū: hic videbūt miseriæ, pro qb; deprecātur
gloriā tribūt, magnor obſtitit. vid: Matth: 25 Lob. ponēt ad ꝓtrum Dei, Jn
dicanter mūdū: 1. Cor: 6: 2. ut roborēt in abundātiā gaūdij, cū p̄ miserias
hic gūſaverūt: Adeoq; monēt ſing, ad vigiliam ꝺ Evangeliū p̄xim:
in Evangelio videamq; verba: dic Beatꝰ ſit; nota (1) Scopū xpi: ſc: xpm
docuit ſe ēē messiā: et ꝺ respondet dicentē, q; ventūs, sed ad probā ſua p̄vocat:
ea mirācula v. testāt potētia divina: Joh: ꝺ fecit mirācula Joh: 10: .sed ad
officia messiæ requirēbāt mirācula: et licet xpus ad mirācula ꝓvocat, allegat
Scripturā, Esaiæ, : .q; hæc signa de ſuo messia ꝓdixit: et xpus dabat
occasiōem q; Johannes posit discipulis ſuis ea clarius explicare q; missiōe V. T.
(2) ipsa verba. agit de coetu corporatū: in plurali, ꝺ In. ōer cū zabāt: qa ꝺ
ōer requirēbāt auxiliū: q; xpus juvat coetū ꝓ: sic visio restituit plenaria, vid: marc:
18: . Luc: 7: . Luc: 18: . matth: 20: . Joh: 9: . matth: 12: 22. Doctrina
est, q; signū ſit Ecclesia vera, q; spiritualēs coetus visio restituat, ubi
nota. q; ōer raah sing coetū et tenebræ. Joh: 1: . Matth: 4: . so:
carnalis hō nihil illgit. 1. Cor: 2: . 2. Cor: 3: . et spiritualia spiritualē

hastā da ꝓ: et diabolg magis excæcat cæcos 2. Cor: 4: averlonko scaſy
ſcripturā, ꝓponendo falſa ꝓincipia tonest: et Doct: Ille intelligit ꝑfte ꝺo me ſtia
ꝓ doctrinā eſy facit: Joh: 7: . ꝓ mūdo adhærel, cæcy ſ, qñ mixte ſe ꝑ lest
ſapientiſſimū: 2. Medicy cūrare ſ Xſty, regenerans et gſervans: Epheſ: ii
. verbū Dei Lūmen eſt: Ψ. iiij. Ψ. iij: . 2. Petr. i: . et Sp. S. media
le verbo et Scitie, illuminal corda, ſil intelligant ꝛec ꝓ verba Scripturæ
ſignificatas: Ex his manifeſtum. i. ſil ꝺ obliviſcamur nra cæcitatis, n.
ꝓ cæcy ſm ꝺ mūdi, cū cæcy ſil, miſeram ſ: Apoc: 3: . Joh: 9: . ꝛão lūma
na in Spiritualib. ꝺ ſ lux, ſed tenebræ: et ſtudeamy ne obſtiny divi
no lūmini: ſ. ſil media ꝺ rejiciamy qꝺ. Dey nos ſil illuminare, ea me
dia verba et Scitia cælè electi ꝓ adhibenda: ſ. adeay verbū audiendy
cū attentiōe, addiſcis Quib, ſil videamy mirabilia ejy verbi, et amovēda
impedimenta; ꝓprimis amor mūdi, ꝓ in ejus recedit Scīes illuminati:
ꝙ ꝺ ſilit ꝓnā ſcintillā gratiæ, ad gloriā divinā; ille ſtatim ſerū excæcabit,
ꝓ v. eā ſpecialē, in diem magis illuminabit: Ex hac cāa fit, ꝙ tot cæcos
habeat mūdy: ille ꝺ ꝓ Deo ægroſcere, ꝓ vult mūdo vivere: hoc ſemel ꝓ
ſemꝑ verificatū ſ: ꝓ, in lūmine gratiæ creſcamy: ꝓ vidit lūmē ejy Dei,
cedine mixtē capit, attamē ſomnolentia nihil ꝙquā tribuamy: ſ. ꝓ ſſi:
vitate videl, ch. alios illuminat, ꝓ amorē Dei, et ꝓ amorē ꝓximi:
Conſolatio ſ ꝓ videntib. ꝙ Deus ſ lūmē, et Deus ſe in lūmine nobis cōicat:
licet lux nra agnōi divinā, ꝺñ ſit ſi modo illius nosta, attamē vera ſ lux
et jā ꝺ ſ tempy ꝑfectiōis, ſed fidei: i. Cor: 13: . augeſt in. Spiritualis oculoy
acies, illicy enim ꝑfecta viſio Dei. 2. Cor: 3: .

Evangel: Dominic: 4. Adventy. Joh: 1: 19. hanc ſuam miſit Joannis. Fl. D. Pomer. 24. Decemb.
adventy Xſti in carnē nobis ꝺ ſ ultimus, et adventy ad Judicium terribilis, ſi 1671.
ch. venial in corda, ꝓ verbū et Scita: de ꝙ adventū in corda jam agendy, et
nota. (1) venientem: Xſtū, ꝺeū et Soterē: Deus Joh: 14: 23 Epheſ: 1: 22 Apoc: 3: 20.
ꝺ in. excluſo patre et Sp. S: Joh: 14: . (2) ad quē venial, Xſty vellet venire
ad æcs, ſed ꝺ æcs agunt: Apoc: 3: 20. ꝙ in uno precalis occlūdit januā: Joh: 1: 12.
adeay Xſty venit in corda fidelium: poſſimus dicere eorū, corpy in. ch.
in formam et ad æia Xſto ſ nita, et corpy ch. ſ templū Xſti: Epheſ: 3: 17. 1. Cor:
3: 16 2. Cor: 6: 16. 1. Cor: 6: 19 (3) media ꝓ q venial: poſſet qdē ſi vellet absq
medijs venire, ſed vult ꝓ media, ſc: verbū Dei audiū, lectū, meditatū
Scita ūnica nos Xſto. modo illoy efficacia eoy ꝓ malitiā nrā ꝺ impediāt.
(4) modū adventy, ꝺ venit gratia a. qlibet fidel Xſti, ſed Xſtus ipſe ſ ꝓ nos
venit ad nos 24 primi artic Act: 17: 28. ſed gratioſe et ſingulariter. ſ. alij ſta
venit ſil mūdy huc adventū illuſe ꝺ poſſ, adveniet in. vere et divinā
poteſtiā. (5) Sic adventy ſopiy fit, e. g. ſi Xſty exſtūdy ꝓ precata, reverentiy
et ſingularia dona magis magisq exhibendo. ſ. nos ꝺ poſſū my ꝓ nos;

vere

202 vere adventū, impedire ln. peccato solet: (4) finis est ūltimus cui. Ad Galatas
Xsto in nobis, seq nobis, et non sibi viuat: 1. Cor: 6: 16. Gal: 2: 20. Jos: 1:
plura lege. Liber. Kirchp, parall. Evangel: a Ps Hungstey. Jos. Christo
Jos. lib: 3. cap. 6. fruitq fiducia: gfirmāo fidei, Sp. Sancti illuminat cordis,
mine longe majore qm ōia alia capit: Consolāo gsantissima. Rom: 5:
Heb: 6: . Hac dulcedo Spūs: de q canticū, hac ps oscula divina, hac
cœna. Apoc: 3: . ardor ad bonū, e. gressus, et ōia exercitia pietatis,
unitō xsti: hoc xpianis actio, et gratia Dei facit gstanti 2. Cor: 12:
Phil: 4: . 1. Jos: 5: . In Evangelio videamus verba apta magistri aut
divi scribæ? nota. (1) qzelē. Legali Pharisæor et Scribarū, qbus tenebat assentire
Johannes: qz Johanni ō male favebat, (2) qbus, Johannē aliquādiu officio fungi
singulare vitæ et doctrina, qz se satis explicaverat, qd ō sit, jā q vitæ qs sit:
ea gratia de xpto testimonio, tanti ea facielant! (3) quæstionē, qs sit ra
tionē gratiæ sacræ et ejus officij: ita ut Judæi sciant, x q ea habere debeant.
Si alia tentavit de functione sua, sciat, si sua functionem divino ordini ō ea gratia
fit v. xpi fessio sua, Dei gloriæ et xpi imi salutē ō unum est, divinq ordo ō ē: si se ipso
ordine vocatē. 3. se facere, q debet, ad Dei gloriā Dei et xpi imi ut Christus
si v. se gratis, in divino ordine ō est: secundū hæc, examina statū tuū, qs sis:
Doctrina ē, ut discamus non ipsos agnoscere: sc. qlem singulis Legem, sc:
si q sit regnū Dei, originaria et actualis xpi sua functionis. 2. q sit, sc: præ
latus, nativitate et arte. 3. q sit ejus gdemnāo, adeoq ruinā Legis sine xpi,
1: (2) secundū Evangelia, si q sit Deus velit ex nobis facere, q misit xpm regene
rare et Sp. S. largire velit: 2. an hæc dona Dei admissurus et adhuc habea
mus. 3. q hæc gratia olim in gloriā veritatis: hoc secundo qlibet in singulis de
to examinemus peccata, q sit singula justis damnanda: 2. secundo si quodq
et in q re peccare soleamus, 3. scienda q ō ea peccata vita secundum: satis pœni
tens. 4. vulnera hæc agnoscens, et q ō terreri, q ipsa peccata, et vitare
vitā dei. In Evangelio q sit pœnitens. 1. magna dona Dei exhibita, sordes Baptis
mi, novas vires: 2. an hæc dona habeamus, an sine q sit pœnitens. 2. Cor: 13:
Sic secundum an fides sit in corde tuo, sine q ea vita nihil valet, fide v.
et fructibus judica, sc: ō qlibet studes majora pfectionis, in fide ō est:
Consolatio ē, qz hoc pdito in Adamo, majoris sit excellentia in xsto, quā
natura, a. ut fides satis pcipe possit: hæc mō ō credit, testatur. 1. Joh: 1:
testes in cœlo et terra, et testatur Spiritus vita Spiritus. Rom: 8: 11. vid: 1. Joh.
3: .

K. D. Dominic. Evangel: Festo Nativitatis. Luc: 2: 1. hora Xsti gebuhrstund.
25. Xbr
1671. Gen: 49: . in divina revelatione Jacobi, nota: (1) Venit ē Schilo, missus, filius, percussus
hic ē Jesus. Judæi sic regnat ejus de messia, cum ln. Chaldaica interpretatio hoc testatur,
et cabala communiter: hic agit ō ps de Jacobæa, n. hic restituit Regimen, nec
agit ps de Nebucadnezare, quem hic Schilo quis? sq benedictione impetrare

(2) Tempy. sc: postq; auferebat sceptr̃ à Jũda: n. antea Jũdæor̃ sceptr̃ sumx eral genet̃ric. Jũdæ: d' Mistow tov ἡγουμένων ἐκ μηρῶν αὐτοῦ ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν: Mistow dicit ad reflexũ Synedrij magni, hac annor̃ post xst̃ natũ, seraden̄ sentatores ad unũ interfecit, et eor̃ substitũit nullũ Jũdæum autoritatis: (3). ubi libat̃ ē, x ips: adorarent Gentes: in Evangelio videmus verba: und dirs Vrsach wurd die allermehr, und gesandt für gilt da ein ding Landpflag in Syria wass. nota. (1) censũram: sc: scribabat̃ patrie faciũ hãc notã, generãe, xfessio, facultates p. eo ipso Jũdæa facta una ex provinciis Romanis: Deg vero hac consilio Divino x magist exegit, ubi Prophetia adimpleta, ut; nũ ũt Nomen Jesu referat in libros censuales et fastales Romanorũ publicos, tanq. descendens ex David: hoc deg facil x magist, q: gravabat, qd Ps: 110. - (2) Tempy, eral prima censũra, et cũ alijs provincijs Jũdæa in libros censũs referebat. (3.) cũj auxilio fact. Publij, Sulpitij Quirinij, qui Jũdæ: declarat Cirenij, ordinarij ad hoc act censũs legati: Doctrina ⁊ vita Jesu fil Messiæ: vide Gen: 49: . ubi Jacob indicia Messiæ numerat. ablatæ sceptri; q̃ xl: nq̃ãe labefactat, adventũ præsentit, et post mortẽ xsti ablat̃ sceptri: hoc adimplet, qa censũra exigit tanq. à subditis. Synedrij assessores pempt. p. et licet Herodes Jũdæus et rex Jũdæor̃ fũerat, attamẽ sic rex x rege ō erat, n. Romanj legati cũ maxima ignominia Jũdæor̃ in ipsa Jũdæa tributũ exigebat: et Jũdæi citra oppositiõem obediebat huic Jugio Romanor̃. ℣. x Gentes ips: sunt ad Ecclesiã: et Jesu de hac ipso et x Apostolor̃ testabat̃, post q̃ mortẽ gẽtium plenitudo ips adfuit: ab ablato sceptro, nemo venit cũi: ad Ecclesiam gentes. Nam Mahomet venit 600. annor̃ post tempy gratiæ, nec Jũdæi Jũdæj, nec gentes ips: adfuerũt, sed ille sibi vi alij armis invictos sũbiecit: Accedũt testimonia angelor̃, magorũ, miraculã inter gentes: Si ign Jesu ē messias, ferend ō ⁊ x dubij citra emẽdatiõem caecitati Jũdæi: cũ his verò felicit agi ō Ps, ips: annos erat impetrãda ex parte nostra: n. Jũdæi scandalisant ## vitia eor̃ ⁊ se dicũt xstianos, ⁊ dignoscuntur vitã gerant regũlis et vita xsti: n. scil ex veteri testamẽto, x messia explendo sit sinerõ corde cũctj; imprimis scandalisant x sanctã sabbati: vid et Pharisæi majori observãtiã legibus fidei obediẽt. Singulare hic scandalũ ⁊ x sic dicit xstiani Jũdæos decipi, desperandum, magis, ⁊ eor̃ incredulitate verbali a reali afficiũ: ⁊ Jũdæi ## xstiani mutuũ. hinc ⁊ finem carminis et pacis scandalosa; scandalũ ut. eor̃ ē, x xstiani cũ illis colludunt in malitia et x emendãt eor̃ ō magis studeãt: Gratias agamus xsto ## gratiam redemptionis, ut in gressũ Jũdæor̃, ⁊ ## xsti g sanguinei ⁊ carnẽ. ō facamus ⁊ dũnk Simon, ⁊ c, in dũnk Lilgen. /.

204. Evangel: die Stephani. Act: 6: 8. Stephanus aber voller glaubens &c.
Fl: D. Stephani. Epistola: Der Herr wird alle frölich sein &c. Collecta: Gott gib uns
26. Xbr. gaudeamus omnes in Domino, diem festum celebrantes sub honore beati Stephani martyris, de quo gaudent angeli, et collaudant filium Dei. (1) Ad
1671. gaudeamus ☩ abdicata mala, oblata bona: hoc gaudium ☩ Spiritus in audiendo ac-
cendendo, in ☩ celebratione devotionis, nec in luxuria vestium, sed in structura ecclesiarum
solidis &, & ☩ hujusmodi gaudia vana, vera gaudia ☩ dicit: (2) nicht in fleischlichen Freuden,
& ☩ sensus Christo, sed accedamus ad Christum vera fide, audiendo legendo, tractando
verbum divinum, orando &. (3) Gott hat uns gott Heil geschenket. Sic filius Dei unigenitus fa-
ctus pro nobis: hoc Deus nobis donavit. Esaiæ 9: . cum hoc suo filio nos donat
omnia. Rom: 8: . den Heiligen: donis gratiæ et gloriæ. donum Spiritus sancti et fidei,
& ☩ recipimus gratiam oblatam: dulcia etc. ☩ dona administrantibus Apostolis et aliis
ministris divinis: in Evangelio videamus verba: Der Stephanus aber voller Glaubens
und Heiligen Geistes, Heist erstlich und grosse Freude in allen dem Volck:
nota (1) personam, nam Stephanus: i. e. coronam: qui Stephanus, dicitur nobis &, nec referri
officium ejus sibi Eleemosynas distribuere: discere ministri Dei, curam pauperum
gerere: et curam potiorem primam esse delere: sic Apostoli & distribuebant Eleemosynas, ne
impedirent in concione verbi. ministris sunt adjuncti seniores: Stephanus erat
majoribus donis ornatus quam sui collegæ: ista in uno collegio & non similiter, nec
in. & nullis donis instructi, vocandi Pastores. (2) donata Holen Glauben, plena fide salutifera
despicere temporalia, exoptare æterna: i. Joh: 5: . habebat eth. fidem miraculo
jam, dona Dei singulare: 1. Cor: 12: . Matth: 17: . wenn wir Glauben hetten &. nota
potentiam Christianorum & non, mala pellere, sed potius & Deus mittit, sic potens Stephanus
modo cum voluntate adest, vitam recipientibus: Deus varie distribuit dona, alicui ma-
jora fide largitur, manentibus alteri præmiorum: (3) effectus, faciebat miracula
vera, nec transgrediebatur officium, miracula faciendo & non docendo: nota si
cui dona tanguntur & Deo, ejus manus & non ligandas: non ordo & Deum impedire, sed
juvare omnibus; faciebat miracula sua coram populo, & erant magna præ
Dei & faciebat, et in comparatione aliorum miraculorum. DOCTRINA 1, quod adversus
Christi nobis data bona asserat. Joh: 1: . et magna vis potentiæ divinæ 2, quod
fides & pepulit Deum Patrem, et matrem virginem &: alteq fide in. nemini Christi ad-
versus fuit: adeamus & resistamus medius. consolatio 3, & Spiritus sancti & Stephanum adjuvit
ad vitam, ad hæc paratus sit & dare vitam & ejus participatione orantibus. sta ut divinitatis
non humanæ, in unione divinitatis assista, magis magisq; illucescat: hoc fides
fortes reddit & adjutatos, gloriantes in donis: sta ut lætanter cum gaudio accipia-
mus & adjutatq; cursu, et tandem premium coronam in gloria æterna.

Fl. D. Domin. Evangel: post festum nativitatis. Luc: 2: 33. und sein Mutter kunte &c. Epist.
31. Xbr. Creditum (1) natum Christum, filium Dei æternum, & licuit ab æterno genitum. Ψ. 2:
1671. Deus in. et hoc natus & ex Maria. Esaiæ 9: 6. Jeremiæ 23: 6. Micha 5: 1.
Joh: 1: 1. Joh: 3: 16. Luc. 1: 78. Rom: 9: 5. 1. Tim: 3: 16. natus in. & non deitatis
& non humanitatis: factus est caro, Joh: 1: . (2) cui parentes et a primo exules
filios Adami &. Gen: 3: 15. Juda. Gen: 49. David: 2. Sam: 7: 19. Esaiæ 11: 1.
Jeremiæ 23: 5. Maria & erat ex tribu David. Luc. 3: 23. Virgine &c.
Hebr. 7:

Hebr: 7: Esaiæ: 7: 14. Luc: 1: 34. matt: 1: 23 (3) temporis Gal: 4: 4. ab æterno p̃
finito, à Prophetis predicto. sc: Gen: 49: 10. ad exemplo Iudæ Iudaico (4) nato Bethl
Lebem. Micha. 5: 2. in q̃ nato ex Davide: (5) eãq̃ nato ee ℔ ũl unitæ
ñra nãa c̃ Deo: unde Diãt Emanuel. Isaiæ. 7: ℔ ũl adimpleat lex
nobis q̃ erat data: Deus & paterat Legis fidei. Gal: 4: . Xpus v. impleta
Lege j̃ustificat: matt: 1: Luc: 2: . Joh: 3: . ℔. ũl vincat Diabolu. Gen:
3: . adeoq̃ nãa erat a ꝑs nẽ dn̄i = q̃ pati pot. q̃. ũl salu nobis donet
Isaiæ. 9: . Joh: 3: . Jerem. 23: . Joh: 1: . ℔. ũl ĩstituat regnũ
novi Testamenti: 2: Sam: 7: . Isaiæ. 9: . Jerem. 23: . dum ũa gentes.
Gen: 49: . Luc: 2: In Evangelio videamus verbum in Latia: und sie hetten
und Mutter genennet, das sie sich Xpi, das von ihm geweissaget worden.
nota. (℔) Personas, ℔ pater, q̃ da edidit legi: Joseph: rect idẽ ℔, n. Joseph ℔ pater
Xpi, qa erat maritus Mariæ virginis p̃ra. et Xpi c̃ Israhel, et Xpi patre sese cum
sobebat. Luc: 3: . et Xpus e̊ paternus amore et honore ꝙ sequebat: adeoq̃
q̃ nõe patris = dlo q̃ censeo appellati: Honorandi ℔: ℔. mater Maria, vero,
sed ñ zaelosa mater: Luc: 2: . Gal: 4: . Luc: 1: . Hebr: 2: . (2)
Act: ñ zabat, ꝺ ñ fidelibus: sicuti Ps. 48: . matt: 22: . Joh: 7: . Actor:
4: . sed ñ infirmitate fidei. Habac: 1: . Isaiæ 33: Joh: 5: . Act: 13:
Dan: 8: . matt: 8: . matt: 11: . matt: 22: vid: Luc: 2: Disca in firmita,
tem humanã: et ipsa matr Xpi ꝺ fuisse ãio ꝓfecta: (3) cauſum: sc: ꝓ Gentibus
Benedictõe Simeonis: accedentibus q̃ Gabriel, pastorae, angeli Christi exaud: ẽ
hn. ñ Xpo ñ tel apparebat Gloria pacifactã: Doctrina ñ, q̃ nazari debeamꝰ
ñ zacha divina. adeoq̃ ℔ scientia Gradus ℔. agnoscenda ñ firmitatem ñra
℔. abdicãdina politica divina: adeoq̃ audiamꝰ legamꝰ meditemur verba.
° magis similitudo divina, eõ altiora dicuntur:

Evangel ñ festo circumcisionis Domini Luc: 2: 21. non d baptismo Xpi. Hild. Opuscu. 1. Jan
Luc. 3: in Genealogia Mariæ Adam dicit filius Dei, ℔. d Essentialis ex uar: Ao 1672.
Essentia Dei genitus, q̃ alius ℔ filius Dei. Joh: 3: 16. nec ℔. gratiæ caõe, qd Deus
℔ pater ãi, sed ℔. qa fuerat post deliberatõem ad imaginẽ divinã, sanctã ima
ginẽ divinã lapsã ꝙ diabolum, et diaboli imaginẽ assumptã: Joh: 8: 44. 1. Joh: 3: 8 Jesus
reparavit ꝙ filiatõe: q̃ nobis reparanda (1) ℔stitia (2) Sanctificatio filiatõis (3) Bona spiritualia
et corporalia (4) Hereditas aeterna: ja ogetur de filiatõe: ex Evangelii verbis haurãdo
nomẽ Jesu: nota. (℔) filiatõis acquisitum, sc: ℔ non fuisse unquã egenos: q̃ natiuitas
filii Diaboli: ℔ amore Dei: Rom: 8: 7. filii ira. Ephes: 2: 3. tam miseriã recipiens
bonitas divina, misit filiũ suum: Gal: 4: 4. Xpus filiatõis sue aliquã tempus
relig, male dicto, à Deo derelictus fuit ℔, ut nobis filiatõem repararet: Spiritus
S. offert, exhibet, obsignat, tam filiatõem, (2) oblationẽ, sc: ex mera gratia
Joh: 1: 13. Jac: 1: 18. 1. Petr: 1: 3. ℔ media verbi, ꝙ regenerat, Jac: 1: 13.

i. Pet: i: 3 Sacramenta. Tit: 3: 5 . Joh: 3: 5 . = S. Coena absignat filiãos.
ex nãa parte fides = mang q accipit dona. Joh: i: . fides v. hic ō q vana
ꝓfessio, sed firma, efficax fiducia: hec filiãos dilig acgsita, fidelibz hã
gingit, mãdat Ln. Baptizate gentes filiãos: adeoq fides justificans Deō
sque ad: (3.) q sint fructy ex filiãos: i. fidelis existens assumit ad vere
filiũ Dei, & sic filig regenerat laby, q licet peccat, tn. ō pariet peccatũ,
q. q carnẽ arnis spiritly pugnat, tpe q resurgit renovat foedy, bona sancte
agere nititr: & Deus ex diligit ardentissimẽ, ō respiciens semen Ada
mita, q. dona gratiã q ipse operat, errãte corrigit, & corrigendo parcit;
Ps. 102: . Jerem: 31: . q. hoc certo modo restaurat in domũ vere
Israel. i. Cor: 3: . creaturis ãlibz in timore Dei, ad ũltimũ capiũ stum ex
ire q alis possident, glorificando eam divinã bonitate, et licet par-
tabeat in temporalib. sanctis Ln. salis tñt, nec gaudẽ ut nocet: Rom: 8:
Sp. Dei Sp. S. donat filiis sũis. Rom: 8: . q gignat, excitat, creat q Gal 4:
hoc signũ = fallibile, unde filii (6.) firmissima fides ex fiducia erga
Deũ, longe certius, quã filiorũ carnalis, erga parentes sũos: & laudẽ
sequit manifestãs gloriosa possessionis, quã jam accipiunt. Rom: 8: Gal. 4:
i. Pet: i: . adeoq accipiamus hanc mãm filiãos (i) ad, ꝙd laudẽ vitã:
vide quando Deus se habuerit laudem: q ex vivunt, hoc loquitur, singlis fi-
gũla accipiunt nixa, ũniversi filiatis translatis sunt, post difficillima spatia,
observata ē: tempora fuerint sana, et Benedicta. ũne mortuor, q beatis adver
nierint, & coelestia translatis, damnatis v. ne dizbz precari, abrepti Spiz,
Et alia dona majora accipiunt, verbi et sitis, admirantibz: ultimã stum. ꝓfectus
majores respicerent: Spero Ln. verbi germinare, fructus ferre. p. vide quando
fuerint ergo Deum le gesserint regenerati ex in Baptismo, sed victa vice testati
plurimum ex filiis diaboli, & famulorum sabbati, ebrietatis, p. stum pũ ō salis gratis
fuerint erga Beneficentissimũ Deum: (2.) ad cognoscendum futuri temporis: & filii
Dei certi Sp: salubres Bonũ et Benedictũ annũ Deus patris ē, potentissimus, benefica,
liberans, sociatis modo q sit Bonus, Deus dabit Spiritualia, temporalia, exercitatis
vos vincula, quod gingat à Deo Bonũ ē: Deo juvare debuit ãa creaturã, vobis
Lucis gingat panis p. Christi utile ē, ubi: Bella pterãt (sit), Deus vestram fidẽ
paterne exercebit: Deus liberabit, & Deus nisi vadat ut sint nos utroq
unum: Maliverò peccatores ãa bona ē q bonis, sed q maledictione stultis
adeoq annũ expectabit maledictũ. (3.) ad regulã novae obedientiã, sc. viva,
ung in officia filialibz Deum amãdo. i. Joh: 4: . Malach: 2: & amando
proximum: Malach: 2: . nixe amemus vovos fratres: 3. ō vivamus in gratiã
filiãos divinã, unde sumus sanctificatum Spiritu Dei, ꝙd deb alimentis, sumus,
adeoq ō servemus diabolo et peccatis: & ne q damnã bona gratia, n. malã
vitã q damnã q filiãos: sumus filii nec ee, nisi servemus ē:

(4) ad regulã voti, ego opto ôib magi stratibꝰ, q ꝑ filiũ altissimi
Ψ. 82: .ût fiat maneãt filij dei, obedientes, i. sti, Benefactis hostiam
fraterne agãt cũ fratribꝰ suis, xpianis cõtẽti ô grentes, sed gloriã dei q
paganes, malis obstantes, pẽnitentes, benedicat deꝰ dñs. ℟. ministri ei
desiderio opto, ût maneãt filij dei: et generent multos filios et filias q ꝑ
ei sitã, licet ꝑ sine dolore fiãt: Gal: 2: .vivamus ita, ût videãt aũdi,
Dare exẽpla sequẽdo: ℣. ꝑstes p. servãt ergo servi p, ee filios dei, nec
patrẽ cae sã filiaẽ seruare nq. et sic ab filios ad deo dicãt: ℣ oby
et sanctis optio ût sint fiant et maneãt filij dei, alꝫ ꝑ dando recognita
et ãtitia, pacẽ, benedicta tempora, grata corda: ℟ largiendo gratiã ejq be
neficia agnoscãt, verbꝫ obediendi et effectu nouo aũt maiori, ût reuer
tãt errantes, gaudent resti tuendo: ℣. tolerando ꝑsecutiones gra
tose respiciendo nãr precor. p. ℟. leuando crucẽ, et dando cognitiõe
q sit ejq gratiosissima voluntas: die mittor dicht das Kind aũ Liebe, da
ô ãt ergo ipsũ ejs dñi ejq darũber ãder gehe: ût agnoscamꝰ
ô ãt de ℣ ergo ipsũ ejs dñi ejq darũber ãder gehe: ût agnoscamꝰ
ãtã (laudi crucis: ℣. q. v. Soc anno incoriẽt ipsum mihi et alijs opto, poenitentiã
vera, et decrescentis in vitio corporis, augmẽtũ fidei, aspernationẽ ꝑtis, filij,

alia:

Evangel. Dominica: i. post Epiphaniam. Luc: 2: 41. Da forfahl im 12. Jahr als unsers Herrn
videamꝰ noem Jesũ. (℣) qꝫ illũ dedit: Sc: Deg. Luc: i: .revelaũ ꝑ Angelũ 7. Jan: 1672.
et ꝑ apparitiõẽ Josepho. matth: i: .adeaꝫ ipse compleãt q noem scal: Jdẽ noem
unte Eabeal Josua: Syr: 46: .Hebr: 4: . ℣ sacerdot: Zach: 3: .Syr: 44.
℣ Syrach: 50: . Jesũ Jesu. Colosse: 4: .(℟) qꝫ significabel: Sc: Beatorem:
matth: i: .℟ a. Beatitudo. ℟ in ipsa xpi. ℟. ꝑ filiaẽ, ℣. in bonis
corporalib. et spiritualib. ℣. ꝑ aeterna Beatitudine: 1: i. Cor: i: 30. 2. Cor:
5: 21. ℣ filiaẽ. Jos: i: de q ante actũ. ℣. Beneficia temporalia ût caro sunt
Beneficio: Rom: 8: 32. ℣ spiritualia. Epist: 4: 8. Donat Sp. S. i. Cor: 12: 30.
℣ aeterna Beatitudo nobis tũ donata, tamẽ relevatiõ. Rom: 8: Gal: 4:
(3) qꝫ xpus in eo ℣ remissio precatus Act: 3: Act: 10: 3 in syllabis, sed
ꝑsona significata. Hoc nõ honorandi ℟. ô xpianandi ℟ô sed piosse appli
cand. sed ℣ memorãdo Beneficia ejq, et honorando. Phil: 2 ℣. sicut adora
mus ꝑsonã Jesũ, ita ut. ad ejq noem flectãt genua. p. In Evangelio videamꝰ
verba: Und da sie ihn ô findt, Befiehlt sie wird gen Jerusalem, ô sũ ihn.
Nota (1) diligentiã ulteriorig ancilandi. Josephi et Maria ô satis
factum: debãt caristimũ puerum: angũt hu. ꝑ tanto amissionẽ culpã sua ipsis,
genitẽ, disca onorã infirmitatis corrigã: ihn, Jesũ, mich findt, q ipsum apud
cognatos: ubi ô erant: (2) diligentiã, reversebãt: Bom gesucht, ante qm repa
ratum sibi negligẽtiã rebãt ei, ardenti desidio: accidente forte morte spi
ritus, q negligentiã filiũ, q forte fieriũt, fructuoso spiritu redemptoris
hic in. Jesu ô poterat, ipse sapientissimus, à Deo diligentissime ãstodiꝰ
ũ filiũ cupe tanta majori diligentiã ãstodiendi. orando, vigilando, &c

x ℔ō stal, parentes x̄ri ℣ filios libet, sed xpianos ō ēe testatr: Doctrina est: q modo aniēs xpi ihesū inveniat? ℞. 1. agnoscenda ō ℔ō ō xgenā ÷ abdicatōe. 2. q rendy ē. 3. q rat ubi ē, sc ubi aniēs ē, correctio ñciat ē ille rebs ēt ē abjectiōe, et ubi inventi post: Docto-
na practicanda ē: mitte ℔ x fil crūnt xpiani, nec sal: si sciant
se xpi ℔ō dīsse adeo ℣. 2. agnoscant se q labes, salvari ō ℔ō; externa
le ō salvatōr, ℣ dei ē q̄ multa millia: adeo, scīre lare cor hūn, sc:
an regnet in le Adang vel xpi? an indulgeat carnalib. desiderijs,
ubi vera xpi regnat, ibi pax xpi ē xpi: unum die ernst auf diese
prüfung gebraucht werd kunst, sah wohl was hoffnung für bestand sey.
2. ō xgredat ulterius, sed reversat: ē nicht ē zeit auf ē forderung Gaine
℣. sc: hoc anxiē faciendū ē, q citra dolorē poenitent, sine tall eā, ō faciēt:
℣. q rendy ē Jerusalem ō ad capit mūdi a. carnis vita sed zq volūtate
sūa, ubi invenit ℔, in verbo ejs q̄ sit regula fidei et vita, et in scīs,
ops opatū ō facere dia: q anxiē q̄rendy sabbat celebrare, x certo inve-
nient sūm xpm: et ē posterū carnotes erunt in viis xpianis: illic xpi
nobīē erūt in dispositōe Gottes. Amen.

A.D. Dnica. Evangel: Dominicē: 2. post Epiphan: Joh: 2: 1. Item d. Sonntag zu Cana
Galileä in v. patiōe q̄ averſiōe mat: nota (1) à quo petamus, sc: à patre celesti:
Marc: 2: q dum x mīnistros absolvit. Joh: 20: (2) ad gdonāc offens: dei vota ē:
(2) q̄ petamus remissionē debiti. 1. peccati originalis: 2. peccatoy actualiū, inter
mitalis et mortalis. mitte peccati ē, x ō mereat damnacōem, nec v. tam magna
nū ē peccati x remitti ō posit, peccati v. ÷ Sp. S. ō remittit, q tūc ō vult ad
mittere ordinē: humana dīsidia, q̄a amare debemus dēm, et x illis orare:
nec ūcōrē dēm invocare, d. x averſiōe malog oīū: sic xpi et Stephanus. Act:
7: . nec q̄quā ē, q ō peccati: n. quod tūc sibi nihil mali fit q̄dq, hn. corā
deo opib. scīs justis ō ē. Ψ. 32: (3) q̄bus fit remissio: sc: i. q donāc q̄rantia:
℣ meritū xpi: 2. ō q ō ad sit peccati, d. q ō ÷ pōtat: 3. simul remittat pe-
na; licet paterna castigāo ō remaneat, q tūc correctionem j̄ueat: (4) q
effectu, sc: ut nos remittere debemus debitoribus. nrīs, alterū q offensa q̄ nos
dīmt: unus: satisfacten debitū nobīē ō dedit: wie du selbs bittst, dz gott dir
vergebe, also solstu deinem nächsten auch vergeben, wenn du eine sünde ist
vergeben, erlest, so wirdt dir keine einige sünde vergeben: ō jüvel solch
ist lieber die fünfft Bitt ō bitt. ℣. ℞. hūc ō ē Scribere deo ordinē, d. ℣
nalitā damnaberis. In Evangelio videamus verba: unus thut gar
nicht die Gottheit. / nota (1) representendū der el soien, n. nostra nāa
in oye redemptiōe / poterat impare maria, xpi manſuetūdine. matth: ii:
dūig respondet matti, qn mye aliqua tentabat: Luc: 2: Joh: 19:
adeo ō ē credendū xpm ē sine cāa matri dūig obedīt, et innocens filij
matrē fuit: sc: q̄tū officij rāo permittit: (2) rep rebus sua, mater dñi, ver,
bis modestissime inopia nostrorū gūig xpo monstrauit: q in corde ēt tem

pōris

ponie imitare voluit xpto in officio, qꝫ patet qꝫ respondet xpo: ad eam
xpi magis respondet ad sensa cordis, quã ad graphẽ verborũ: vel qꝫ adhuc habie
nobis fauit: (3) Representatio: nr Sermo, sc: maria potenti in gestu plãtatiõ, sil pa
leal, eã ô pote imitare xpto in aliis officijs: Unde dicit ô ☩ provocatem vi regi instalis
d. ad differentiã sexꝰ: nec ☩ mater: qꝫ tu. mater dr. in hoc ꝑ so cap illo; cala
ng v. eãdẽ x matre ô ☩, qꝫ imitare voluit eiꝰ ☩ officio, divina aya fauit eꝰ
matrẽ d aquosti: matth ix: . unab ist unim und dir: iñ loquendo mudy.

2. Samuel: ib: . Esra. 4: . Matth: 8: sc: qꝫ miracula agabizo xpi ô ag,
nosca matrẽ, et Gregorij dicit, qꝫ faciã miracula ô à matre d. à patre habeo.
disca parentib. tanta honore ô debeam, sil ꝙ officiũ et ☩ faciam, disc ☩ mariã
Xpo redẽptor: ô ☩ pare pot: ☩. mariã ô ☩ divino cultui xpi seq̃endã: Doctrina
☩ quem honorẽ ô debeam exhibere maria. ☩ sc: qꝫ ☩ ꝙ honorẽ xpi, e.g.
qꝫ eã ô veling habere x precatrice: ꝙ Hebr: 4: . xpo tam male redemit,
ergo sb. matrẽ; maria mortua, ergo fil precatrix. ☩. ô dicam eã xpi ☩
sanctitate sibi a. alio aliqd promeritã ee: et Scaret ☩ pig ☩, qꝫ ☩ gratuitate
meritos eiꝰ attribuit: n. obligata fuit ad legẽ. unde Luc: 17: . ad tam
legẽ ô suꝫ servavit: ô ☩ faciendo dixit: Luc: 2: . Hic loci imp ☩ in officiũ
xpi affectando: ad qꝫ ☩ precati reg ☩, ☩ xta rigorẽ ☩ lica divina ô salvabit.
☩. ô dicam eã nobis salitã acqꝫ risse, a. in salvandis ☩ vasse, convigen,
do lexꝰ. Gen: 3: . et Job: 3: . et tam Psalter: Romanentia. ꝙ lexꝰ
Esaie. 63: ☩. ô dicam eã tu vrã advocatã: matrẽ grãe, ꝙ gratiam pala
tel: et ☩ ☩ qꝫ Lapicola docuit xpi ☩ lica dñã ☩ dixisse mãdi, sc. matre
cig eã relinqueret: ☩. ô dicam eã invocandã, et deve abi divinã honorẽ ti,
bũ endi, ô fidendi illi tanq̃, sed sol: deo. Philip: 2: . Act: 4: . Act: 17:
xpo volunt matrẽ divinis ☩ ☩ere, sed hoc attendamte repredit:
(2) quem honorẽ debeam exhibere maria. ☩. glorificando deũ ☩
gratiam ipsi; et ☩ ipsã nobis exhibitã eãdẽꝫ beatificatã ꝓdicendo.
☩. cig vitutẽ et vitã ꝓdicando et honorẽ do. ☩. obediendo eidẽ
qꝫ. dicit unab unꝰ mis Vicis Confessi, dab ☩ull: ☩. Cig vitã et facta imi
tando ad gloriã dei: Labia et honorẽ xpi: monti sunt eã ô ☩ ☩ lica
colere, d. sanctẽ honorare, gratias agendo deo ꝙ aye referendo. cave
ang ꝙ erroribꝰ pontificalibꝰ. Consolãtes, qꝫ fidelis ãia ☩ sb. ☩ ☩;
Lalis mater: Luc: 8: . Apoc: 12: . et ꝙ voluntatẽ eiꝰ patenter adi: ☩.

Evangel: Dominic: 3. Post Epiphan: Matth: 8: 1. Da Jesus vom Berg herab ging. A. D. Dom 21. Jan: 1672
marc: ib: . q credidit et Baptisaby fuerit, saby erit, q v. ô credidit damnabit.
inde confidabimꝰ ☩ eam beatitudinis, sc: ☩ ex parte vrã fidei, ô opinio, exter
na ꝓfessio, ô carnalis fiducia: sed tũc ☩ Sp. S. ☩ cordib. fidelib. accensa, q meritã
xpi apprehendit, divinaq; aiby aute ponit. p inde toty alig tuo fit, ô amplig sibi eiby
precatiõ, d. vincens mãdi dicit ô tuny inde grady fit: sibi v. cordia ô pacificanti
(spe) ô beati, unde ô vincit qui ô ☩ fidei: Hec fides Dei ee ꝓmissa ad finẽ:

Evangel: Dominic. 4ta Post Epiphan: Matth: 8: 23. Anno Domini 1672.
Sermon über Matth. 8, 23–27 (Sturmstillung) und Matth. 26, 28 (Vergebung der Sünden).

212. Evangel: Dominic. Septuages. Matth: 20: 1. Homo erat paterfamilias.
4. Febr: 1672. Vidua lectio 2: q 9 (1) facere Paul: 1. Tim: 5: 4. 1. vitā solitariā ager ablato socio gingal: et staly rey & staly bistika, & grassam temporalis gaudij ejus dicit: q v. vagabūda ōib voluptatib undulgal, sm. majorib. suspicionib. subula &. ater fecit: vid: Jud: 8: 10: inde coronata: 2. Spem in Deo ponere: q sublato gingē plerib. calamitatib. pabuit, et humano solatio sepe destituit: inde fleri patientia xtianis ut valde promovent: & bene facit q gluriē murmurāt q alios: 3. in oratib & jejunijs nocte et die, sc: cū Deo agāt, qb. suā ipsis magis ad, cumpta &: conciōib et alijs exercitijs pietatis undulgeant. et male faciant q gciātes negligūt, et canere nolunt: q dicta q: ad Deū undare spectāt, divites et pauperes: 4. filios et nepotes bene educant: q s: undecim &: sufficeant, alios ampliz: explorēt: (2) abstinere debent: à voluptatib. n. q in voluptatib. vivit, viva mortua &: e.g. q vestib. gula, societatib. undulgent &: v. jejunat, honeste agit, xtiana &: (3) consolatio habeant. (q voluptatib. vivit, g placen ō labet:) 1 q Deo curæ paterna est. Psal: 68: 6. Ps: 146: 9. Deut: 10: 18. 2. Deo curæ sit ōib. cū cū undum esse. Esaia. 1: 17. Jer: 7: 6. Jac: 1: 27. sc: in cāa ipsa et aqua 3. q vidua injuriā affecit, ō exitū sine poena. Exod: 22: 22. Deut: 27: 19. Esaia 10: 2. Malach: 3: 5. Syr: 35: 18. 4. Staly rey cāa Deo sanctę et agendę 1. Cor: 7: . cum adjunctum Christ occasionem Deo serviendi. In Evangelio confederationis verba: abmachung und die 6. und 9. Stund ging er auß und fand andere müssig stehen, und sprach zu inen gleichfals: und die 11. Stund ging er auß und fand andere müssig stehen, und sprach zu inen: was stehet ihr hie den gantzen tag müssig? Lectio. (1) Labris familiāris diligentia. te gehet an: sc: q Deus alios. sanctę &c, ipse &: domui, sicut egredit: hunc imitare: multum cūra temporalia pabulo et vestitui, ut et curæ pauperum ōib impossibile &, ut tūm aliquando reddenda: q sua negligit, Dei opus negligit: Idem &: in magistratib, caute sed diligenter: Deus adhuc semper mittit et ad mittendos egredit: tamb die 6. 9. 11. Stund. alij & Christus sub illo: stulte malos nūdi, alii alacer tamen, simplicia &: dicere, te ipsum vocatos q, rogativā, sc: alios pro vocari, alios majoribus donis &pruni, alios majora opera efficere, alios diligenter laborare, si et similes premi dicāt, q minus decoris Deo. ultimi dicāt: Vocatio sua illos ō ad xtianismum, n. eo respectu sunt vineæ et vitis palmites: sed vocati, in certa officia, Ecclesiastica, Politica, oeconomica: vocamur in. ab. ad sacerdotium spirituale Dei: (2) Labris familiāris servitutis, q alios ex respondit: sic labor magis, quam alios eligendo &: sum q vocati ad alios officium xtianismi veni re ō voluti, alios &: q dona sua ō hyacinthi, occasionem ō accipiant. p. alios &: Doctrina &: an loco post vivere in xtianismum coli ordinis xtianismi, aberg: ira divina, et mors alios: & Staly gde ōib. & varijs publicis laborare in. Deo Christi in vinea xti: q v. vocati laborare nolunt, alios: &: Exod. 4: . dona data singulis in utilitatem universorum. alios sm. p, q tedio oneris, relictā &: statim publicā vitā prevaluit repetitus. 2. Imo Paulus in xtianos civitatis, fecere Christ ait Deo: 2. Tess: 3: 8. q nihil agit, a. utilia ō agit, alios &: q redditibus sine vitæ cautissime sibi caveant de suo xtianismo. 3. ad sacerdotium spirituale Dei vocati sunt: alii ōib sed alio labore

randū

randh: q sæc ō facta, alioq̃ ℔: xpliang ünnütz ℭ ⁊ sac ordinatū: vñ: Syr: 19: 12: ⁊ sac officia ℭ, alioq̃ ℭ: morit sing diligenter laborare in fructū ℊblica ad ℊtula. Si sæc facing, q serenka krangla ⁊, tieff mündt adiū frq̃ ⁊ ℔ beneficia gabit ℊ beatq̃ ℭ: consolat ℭ, q videamy deū indesinenter uthare laboratorar: ℔ ejus exing ℔fect: in gloria. Amen.

Evangeli: Dominic: Sexages: Luc: 8: . hom hülzelbüy Rector. Fr. D. Pfanner. 12 Febr. 1672.

Rom: 3: . Rom: 7: . Ex lege venit cognitio peccati, vbi originalis: jam q̃rit q̃ sit peccatū? adeoq (1) quid sit peccatū? ℔x: ℭ bē vñ ℔ æquale est voluntati divinæ, sive fiat cum tendo, sive tendo, aut vel conde: p. vbi bona aut malā inclinatio faciendo: e.g. ubry levitæ orando: peccatū pugnat q̃ Deū: 1 Sam: 3: . mediate vel immediate. e.g. quando Gerpla magistratu hanc gradiendo. (2) unde venit peccatū. 1: ō à Deo ⁊ fecit ea bona. Gen: 1: ℔: 31: . 2: sed diabolg: Gen: 3: . Sap: 2: . 7 ℭ simur pa rentes sed ℔ sit, aer adhuc sadie lentat et sol ℭ sit ℔ terne et interne. ℔ esse ō ℔ sit à bono. Joh: 8: . 3: et libus sane arbitrio in primis parentib. in nobis v: corpa La malitia. Jacob: 1: . (3) q̃ plex peccatū: 1: originale, ℔ q̃ ortum à parentib. ℔: 51. quæ sciet ℊb ℔: alum in familia. ō q̃ radix ℔ianorg: ⁊ q̃ carnē ō q̃ interna hominē generant à parentib. nec maria exempla sit sūt. Rom: 5: . hoc peccatū remittit ⁊ baptismo, manet tn. = sane ad mortē ℔: ℔. Rom: 7: . et impellit ad mala; hoc peccatum redditi totem indignū ad æ bona: 2: Cor: 3: . Intellecty de divinis sibi Le judicat. ℔: æ malo de sidat Gen: 6: . Rom: 8: . in sua ⁊ omnia oppositio inimicitia gnis divinæ. 2. actuale ⁊ pmy originale. 1: inst remittatis, ō regnat, quado regenerat ignorat vel ⁊ gnatq̃ labit, monty ō. respicit, dolet, occasione vitat: Rom: 7: . Gal: 5: . hoc dim dicit venialia, ō ℔ sua non ō sit damnabile, d. q fide ō expellit, adeoq̃ gratia divina remittit: 2 malitia, quado ideo in ℔ peccatū ⁊ sit, volūtarie gabrat, monty ō respicit, sta peccatū tñ ō regenit, ⁊ ℔ ℔ianorg: sta peccatū, expellit Sp. Sanctus. 2. dim. peccatū mortale. vid: Rom: 5. 6. 7. gravissimum ⁊ peccatorg ⁊ gravissimū in Sp. S. Matth: 12: . Hebr: 6: . differentia inter peccatū originale ⁊ actuale ex. expressis ℔. ℔ verba. Wunder sahy. i: Joh: 1. 4. vñ ℊ Sünd: Joh: 8: . 1: Joh: 3. v illud originale hoc actuale scal: In Evangelio videamy verba: und ellige sie nitten unter die dornen, und die dornen giengen mit auff, und erstickten. Nota: (1) Seminis fatū secundy ⁊ cecidit in terrā inter spinas reliquū. sc: pbi ide alibi bene cadit, alibi frustratq̃, et differentia ō ⁊ in semine nec in seminatore, sed in terra: semē adhuc radicular agit, gra mē ⁊ canicular agit inter has spinas: (2) seminis fata adversa: spinæ potiores sūt, suffocabāt semen: spinæ fruchy maledictæ, ō crescebāt ex semine sparso agricolæ. Spinæ ℔ curæ temporales, divitiæ, luxuria, uno verbo, amor mundi. 1: Joh: 2: orb. nostri spinis similes, suæ originis, suæ ℔ facile germinandi, ut crescāt spontè, ō cadita. Hæ spinæ crescentes, ja terrā fixa emergente, à vix enixa grame semine ℔ suffocant: sta ⁊ verbo divino ō obtemperamy, voluptas mundi ac bona exoptata, aliq ℔ q̃q̃ arcessit, aliq vix dicta tñ sterilia reddit: Doctrina ē, q̃ altū sit peccatū in amore mundi? ℔x: ℔ suffocat verbū, ℔ sit beatitudinis spes ori: verbū divinū ō ⁊ germinare in corde dispositio ex ō evangelio: cura temporales turbant cordis, nam novet malitia: Ejus observemy hoc peccatum. Spinæ à verbo, sparg ⁊ q̃die, vide ne ejus effectus ℔ suffocet: ō ℔ sit ℔ bi divini incipe verbū ℔ tollere: hoc fecit: die Dornen haben sich ō nebem ins und gleich stanckt neben einander aufgewachsen, ⁊ die hinderen haben damit viel darunder.

214.

So lang wir da leben, so glaubig, so lang ist unser Christenthum ein Gott gefallig; wir leben wie die Heyden, so haben wir Heydnische Gedanken, wir leben wie die Juden, so haben wir Judische Gedanken, wir leben wie die Turcken, so haben wir Turckische Gedanken, wir leben wie die Christen, so haben wir Christliche Gedanken. Ein jeder Mensch hat seine Gedanken nach seinem Leben, wie der Mensch ist, also sind seine Gedanken. Ein Mensch der da lebt wie ein Schwein, der hat Schweinische Gedanken, ein Mensch der da lebt wie ein Hund, der hat Hundische Gedanken, ein Mensch der da lebt wie ein Teufel, der hat Teufelische Gedanken, ein Mensch der da lebt wie ein Christ, der hat Christliche Gedanken. Ein jeder Mensch hat seine Gedanken nach seinem Leben, wie der Mensch ist, also sind seine Gedanken. Ein Mensch der da lebt wie ein Schwein, der hat Schweinische Gedanken, ein Mensch der da lebt wie ein Hund, der hat Hundische Gedanken, ein Mensch der da lebt wie ein Teufel, der hat Teufelische Gedanken, ein Mensch der da lebt wie ein Christ, der hat Christliche Gedanken.

H. D. 8 p. trin. Evangel: Dominic: Esto mihi Luc: 18: 31. Item Leyden Christi. p.

Symbol. Apostol. prima Ecclesia tradita simpliciter explicat nota bona. jam agendi de notitia Dei. (1) notitia Dei a H. naturali, q. suo magistro scit se esse ens unum, q. destruit gentilia, naturalia coelorum et terrae creaturarum ordo et vicissitudo: vid: Rom: 1. et 2. Sacra Biblia a spiritu ad salutem: 2. revelata immediate propheticis et Apostolicis factis, absconditum mysterio nobis relicta. Haec adhuc imperfecta in nobis, tamen notitia sanctorum ex scriptura sacra tum. ubi accedat divina gratia illuminatrix: (2) qs sit Deus? R. Deus est ens actus purissimus, actus perfectissimus, i. Cor: 13: 10. altior tum. pl. delineari nequit. Haec Christus, sol justitiae, a corpore in sensu carnali. Joh: 4: 24. membra ejus scriptura exhibet nobis representatam ea potentia, qua suo soleat in omnem membris expedire: invisibilis. Joh: 1: 18. 1. Tim: 6: 16 R. aeterna, absque principio, fine, tempore. Ps: 90: 1. Ps 102: 13. 3. omnipotens. Luc: 3. 8. Ps 115. gratia est facere, qui non comprehenditur. Exod: 3: . 4. omniscius. Hebr: 4: . Ps: 139: . R. omniscius. Jerem: 23: . Ps: 139. 6. verax, immutabilis. Hebr: 6: . Ps: 33: . 7. justus ymmer bona p. Ps: 5. Ps: 145 8. bonus, benignus et misericors, ps: Ps: 103: . (3) an placet Deus R. unus a Deo, Deut 6: . unus Persona: 1. Joh: 5: . et in nomine Patris, Filii, et Spiritus Sancti, baptizantes, qui, quae eadem credimus, adoramus divina natura et honore pares unum. In Evangelio videamus verba: und er wurd verspottet, und gespeyet, und verspeyet werden. nota (1) qs passus sit: se: Christus: Dei Persona: act: 20: . splendor gloriae. Hebr: 1: . Joh: 8: . honorandus. malach: . Ps: 19: . et ex magnitudine R. ne injuria gravitas crescat: (2) virtezeres: Judas 30. nam a Deo venditi. signo amoris et osculi, et caput servatur tamen, latronem crucifixum ab uno ad alium, aeternum, damnati, miseri, sui Judaei et gentilium variis Deum injuriantes. s. s. Joh: papists et blasphemabat, imo unus ex crucifixis eum: a Diabolo ad. inferebat injuria evangelii: 4: , nulla impudentior petit debito fuit diaboli in gravioribus passiae Christi. Jesu Christi sanguine Deo, ipse et totus est, precatus est non: (3) aliis fuerit haec passio. verspottet, ore et mimis. gespeyet: injuriis realib. accusatus falso: falsis testibus oneratus, malitia et injuria condemnatus, pejor Barnaba existimatus, suspensus, crucifixus, clam post mortem et sepultura et sepulchro traditus, h. verspeyet werden et maxima a. injuria. num: 12. Hiob: 30: .

Dochina ē, cūr xp̃s hoc passy /ſit. (1) ūt ad: impleat /uri plra. Ψ. 22. Ψ. 69
Esaie. 50: .53: .(2) ūt auferret ārām poenam: volebam ēē Deo similes, et ad
huc peccantes gemmy Dei q̄ peccata glūbel̄ à Diabolo impetta: cam inpromisit
aeternā assecuendi: hoc Libl xp̃i. (3) ūt /alios faciat ꝑ peccatis mīs infirmis superbiā
et impatientia. (4) ūt sit exemplū patientiā: monet sing. ꝑ ūt agnoscamy gravi-
tatē peccati, ꝑ Dei pñy talia passy ā: dm sup. mīl Jesuel in generale Castor
gē sagy, aber ē magl xp̃o groß schmach: Jūdē ihr weiber k. Jüngern, die ihr
nit cūm stricken madn dach nicht gentz genug könt. ē. de pistamy dm̄ Mariy
glemere, inj ā vare: Hebr: 6: .wann die j pfaffand sonst sünder, u. also exert,
formigkeit, so gestū kri Christ an xp̃o j nos mīt exndigkeit wendy, Ephes: 4: .injūria ā
affect xp̃i inordinatē ambiendo, pechiata celebrando, pias glemendo. (3) patiamūr
cū xp̃o. Hebr: ij: .1. Petr: 2: .Luc: 24: .Consolatio ē, q̄ miseria passio xp̃i sit
nostra solus. Esaia 53:

Evangel. Dominic: Invocavit: Jesus wird vom Teufel versucht. Matth. 4. Gl. D. Xp.
um. 25. Fe,
Brar: 1672

Triplex malū ē, peccatū, pictātis, et poenae: in prima VI. pelit q̄ pictāt procaturi,
ubi Christ. (1) triplex sit tentatio. sc: i ad bonū, q̄ venit à Deo (n. ad malū Dey ō tentat.
Jac: i: .) quado exercet fidē, obedientiā. e.g. Abrahamo mādat mactare filiū. sic
Benefica divina ꝑ tentatōr vocat gratitudinis, afflictiōr patientiā exercēt, fidē
certificant. s. Deus iā scit qd in nobis sit, d. nobis dat cognoscēdū nr̄i: ē. ad malū
tentat ē. diabolus, suadendo, accusātor exhibendo mediate et immediate. ē. mūdus,
mali, d. aliquādo bona precantes et malū exempla dātes: ē. caro nra Jac: i:
Ea aēr tentatōr mala nos abducat à Deo: 1. Joan: 2: .(2) q̄ tn oramy: Pr. ō oramy
q̄ bona tentatōr, n. hāc removet nra beatitudo, d. q̄ malā tentatōem, ō illa ne ois
pūgnādi sit, n. sic militia aging 2. Tim: 4: .Sed petimy ne abūmūr tentatōibus,
a. magnas tentatōes in nos minimas ferre et sinere juvat, n. ne minimū qdē
ex nobis ipsis possimy. (3) q̄d oramy. 1. ut Deus nos cūstodiat et preservet. s. ē,
si fuerimus nos tentati, ut nobis assistat Sp. s. o Sancto. q̄ salutem, mūdi et carnis
nris tentatōes, ut angelis ꝑcipiat exercend. ē. ut tandē vincamy gratia divina. q̄ promitt.
1. Cor: 10: .Ut si tentatio sinatur cauby agendi. (4) quando nos tolerare plamy in
tentatōib, ō ipsumet nos injiciamy in pericula precatory, fugiamy occasiones, oramy
arma spiritualia assumamy. Ephes: 6: .In Evangelio videamy verba: Der Mensch
lebet nicht allein vom Brod, sondern von einem jeglichen exord, das aus dem
Mūde gottes gehet. Deute: 8: Nota. (1) negata panis necessitate: xp̃s hic
ō loquit de se hūn, d. in gre de soie. sāo ō saltē nr̄s. paradisi jā viū: Ψ. 115.
et sāo mysticē cūrsa ē Deo. Johio: .Non malis quidem Deus, nullo magis
filij Dei: soiēs vita ō modō conservat ex victūle panis: sāi aliqs vichy nariy ē:
pueri qdē Deus soiem aber vichy, sicut angeli et beati: sic panis sensat de ge-
ny vichy, cibi et potus: eō hn. solo ō viviny so: ñ. vir nūtriendi ō ē ex pane, d.
ex benedictiōe divina, ē hn. deficiente pane Deus pt alios creaturis potestātē
nūtriēdi, l. hn. citra eum cibū servare soiet: Sed dt ai verbo Dei: Deus un-
diq̄ servare pt: x verbū sui, n. sapientissimy et benignissimy vūlt, q̄ potentia

sua exegesis: Ex ore Dei egreditur, de quo vult, quo [illegible] Deus: Pater hic intelligit a[illegible] ber [illegible] spiritualitate: [illegible] quidem [illegible] sua [illegible] cibo de [illegible], hic v. [illegible] de [illegible] corporis: adeoque Christus hic monstrat Deum posse per alia media aeque satiare corpora [illegible] ac per panem, quod fit, l. nova creatione, vel mirifica exhibitione, e.g. manna, aqua [illegible] fonis: Eliae. 1. Reg: 17: . panis multiplicatione. 1. Reg. 17: . ejusmodi multiplicans be- nedictio adhuc hodie saepe contingit: vel Deus servat absque omni naturali nutrimento, quod factum in Mose, Christo, fit quoque in aegrotis: Doctrina in Deo fidendum est, sive media videamus, sive non: Ratio. ad hoc obligamur praecepto, ut ipsi super omnia fidamus. 2. media non habent vim satiandi ex se, sed ex gratia Dei, Deus agit per haec media, quod [illegible] citra haec media idem facere. 3. gloria Dei requirit, ut ipsi fidamus non [illegible] media, d. [illegible] [illegible] fiat: 4. quia Deus infirmitati nostrae scit, ideo dat multa exempla suae benignitatis hac in parte: quidem [illegible] sibi benedictio [illegible] opinione n. improvisa largitur divinae testimonia [illegible] divina beneficentia: monitis [illegible]. (1) ne simus securi, Deum tentantes, negligentia et [illegible]: Deus quidem te [illegible] et vult servare, sed in ordine ejus [illegible]: hoc observate negligentes [illegible] [illegible] gulones, [illegible] amantes, medicamenta [illegible]: (2.) ne cum mediis idololatriam faciamus, mediis fidendo, quod commune est vitium, e.g. prima cura aegri est, medicinam pa- rare, citra invocationem gratiae Dei: 2. Reg: 16: . [illegible] quando orat ante mensam [illegible] [illegible] benedictio divina. (3.) dubitan- de benedicente gratia Dei cogitat, in cibis [illegible] benedictio divina. (3.) [illegible] Deus nobis cibum paravit, destinavit, licet non [illegible] sciamus, [illegible] de benignitate divina. Deus nobis cibum paravit, destinavit, licet non [illegible] sciamus, [illegible] hic negative tradita [illegible] eorum opposita faciamus: Consolatio ubi Deus illum servet: [illegible] hic negative tradita [illegible] citra media ordinaria juvare possit, [illegible] Deus ad media non sit astrictus, d. quod [illegible] citra media ordinaria juvare possit, [illegible] fide promisit Deus verax. Ψ. 34. Ψ. 37. Ψ 55: . Matt: 6: . [illegible] fide haber, licet victum non habeat, satis habet: 3. licet fame periclitetur, [illegible] Dan: 3: . n. Deus non negligit suos, d. spiritualia retribuit, quod corpori sanctissime negavit, et in [illegible] [illegible] cit ad vitam [illegible] nihil deerit:

Evangeli dominic: Reminisc: Matt: 15. Vom Cananäischen Weib.

[illegible] D. Spener. 3. Martii 1672.

Tit: 3: . Deus nos salvos fecit per lavacrum r[egenerationis] nota (1) unde sit hac efficacia baptismi: [illegible] Deus nos salvos facit, baptismus medium est: in ejus nomine baptisamur: [illegible] minister facit, [illegible] [illegible] nos salvos facit, baptismus medium est: in ejus nomine baptisamur; et quidem tota Trinitas, hic tamen Sp. S. se potissimum manifestat co et nomine principalis facit: et quidem Tota Trinitas, hic tamen Sp. S. se potissimum manifestat [illegible] sit haec gratia: [illegible] non nostra opera a. dignitas: n. nos nihil [illegible] conferamus: (2.) per meritum [illegible] divinae satisfaciens, nobis donat: [illegible] Christus sua obedientia legem adimplens, et passione justitiae divinae satisfaciens, nobis donat: Rom: 6: 3. Gal: 3: 27. (3) quomodo hac gratia ad nos veniat: medium est baptismus, et quidem aq[uae]. non solius aquae, d. qui virtute Sp. S. baptisatus regeneratur, sic baptismus ignis Sp. S. est quidem distinctus a baptismo aquae, hac tamen separari non potest; n. in baptismo rite instituto Christi administrato, cum aqua effunditur Spir: Sancti: d. lavacrum. et [illegible] Joh: 3: 5. ex aqua et Spiritu regenera[tus] 1. Petr: 3: 21. Ex nostra parte, qua gratiam accipimus est fides, et si adultus sine fide [illegible] dente baptisatur, seipsum privat bonis baptismi, si tamen postea credens fit, foedus ex parte Dei firmum nec ille de novo baptisandus est: (4) quid consequamur: 1. beatitudo [illegible]: et aeternum. 1. filiatio Dei. 2. meritum Christi. 3. habitatio Sp. Sancti. 4. vita aeterna [illegible] In Evangelio videamus verba: Und er antwortete ihr nicht ein Wort. nota: (1) tentantem, [illegible] Jesus, Deus hoc: quod [illegible] juvare. 1. Jos: 3 [illegible]

qb/ seruꝫ benevolꝫ erat. Act: 10: . et libenter ꝛplorabat: Esai a. 65: Matt: 11. ꝺ̄ib populis daby. Luc: 21: . Jos: 4: . q̄ jā decreyat auxiliū ꝙ balaā ſi, de Gſtand: adeoꝙ Gquanter cāas Labūit dtale auxiliū. (2) tentatam ſortem. ipſꝛnā q̄ ō ferebat tentatōn graviorē qꝫ tolerare poſſit. 2. cor: . moeſtam dꝫ gſolatōe egentē, genkilem, d. q̄ aguoꝝat xp̄ſtū dēū Laiē, Laū accuſatū dēcendā ad Eccleſiā pl̄dicā; q̄ oravit eū xp̄ſtū devote, in fide, gſanter, ex illy ꝓſona ō erat ſingūlaris indigētia, d. erat ē ordine divino. (3) tentationem. iuxta licat ita fidelitēr oraverit, benigniſſimꝫ dny n. Jacob, ō obſtante ꝙ forte ſcan, dalū ex hac negatōe auxiliū ovi: poſſeſſi in fōa, et conſolatiō. q ne qdē boro verbo eā removiſſe Laudi n. xp̄ſti: ſ. ne fidei gravent ꝙ xp̄ſtꝫ nūllā ōio differen, tiā faciat inꝛ fidēm et gentes. ꝛ. ūt manifeſtet fōa fidei, gſtantia, ꝛc. ūt ꝙ, ditū ꝙcer ejꝫ ꝙ ūt Gſtet exēplū gſtantiæ oratoris: authoritate ꝙ-dni vocat. ne verbi qdē dignabat: hoc erat grave tentāo: Doctrina ꝙ, ꝙ Laudis ſapere ora, lib. ō reſpondeat xp̄ſto: Dey reſponde ſolet: ⁊ ꝓ ordinariā. i. Reg: 3: . Exod. 3: 6: . Gen: 21: . Dan: 9: . 2. cor: 2 in ſacra ſcriptura; ſic: Ψ. 91: . Eſaiæ 31: . Eſai a 65: 24. Eſai a. 49: . Joh: 16: . q̄ hoc fidūciatim appꝛehendit, reſponſ= dei accepit: ⁊ ꝙ obſignatōem ſp. ſ. in corde ꝺ̄ fideli=, obſignantis ꝙ, uiſi: aer divinæ ſcriptūræ ſ. exhibitæ. Rom: 8: . 1. Cor: 2: . vid: Lūth. ad Ψ. 143. tom: Alt: 3: . et ad Ψ. 51: q̄ efficaciter, Gſtando ad ꝙ petimꝫ. Lūth. tom: 1. Alterb. pag. 175: quōd dicunꝫ dēū facere hoc ſit ex poſteriorēs dūor modis: Vel ꝙ dicta ſcriptūra cordi ō velint inhaire, vel loco gſolātōis dūbia expliciunꝫ: hoc unꝛa tentāo ē, ex anxietate qs. in ternalis. Ψ. 26: vel ꝙ dey auxilio=, poſſit ō ferat. Monitiſſimꝫ ⁊ ne impediamꝫ ipſi auditio, nē, ꝙ fit ō rectē orando, ē ordine divino, Josig: 2. ꝙ non ſtet. dēū ō audiamꝫ vocantē: Prov: 1: . Eſai a. 65: Bb. Jerem: 5. ⁊ ſi rectē oraverimꝫ, poſſi, emus experiemꝫ divinā gratiam, cui auxiliū ō mereamur, gſtanter oremꝫ mente ꝺ̄ fōa, uīrā n. voluntatē ſemꝫ divinæ ſubmittentes. hoc intendit dey, ꝙ ſe ō patiſſi cogi. Conſolātō ⁊ ſi licat ō reſpondeat xp̄ſto ſtatim: ita ut audiamꝫ, deſerevit n. auxilio=: Joh: 10: . ⁊ dey n. non ſervat ea eſtandi, licat ejꝫ auxilio= ō ſentiamꝫ. ꝛ. fidei, patientia, Gcer ꝙ. exer, cēnt, ſtabilio=ꝺ̄, auxiꝫ emendat. q. Illic erit plena reſponſio ꝺ̄ Gibꝫ reſponsum, ē ꝺ̄ longē ſcripſi:

---

ad Cœnā dominicam dignē accedent. (1) preparati externē. ⁊ jeſūnio, ō qdē ne ceſſe ē ōio jeſūnū accēdē ad cœnā dominicam, q̄n. ōio jeſūnū ad cœnā accēdē ſine incōmodo poſſūnt, illūd reūs faciūt: devotio jūvat Gcedentiū dicy jeſūnio: ⁊ libūlū ſibi Beatꝫ, illa, ūt ex externis appareat gratio ex devotio interna, de qby n. exꝓſſi= Gcepit ō ſtimꝫ: ꝙ hanc externā diſciplinā præcavit, q̄ ſeniebāt a. in veſtibꝫ a. geſtibꝫ externis luxūriōſi accēdūt: peccator mo, lalis gratiam ꝙcere vult apūd eū ꝙ in miſeria talā vitā vgit: Ihr verſteht xp̄ſto zu Trutz ein ander Hoffkleid: ander Leut pflichy dannoch nit ſo ümmeſſig, ꝺ̄ Hoffkleid ümbel in vnſy Herrn ſitte, und ängſtet die gemeinde gottes mit gleſs ängſtig:

vester laceret miseros & arceat ab hac coena: Et digna et pia praeparatio est:
1. Cor: 10: 11: 1. 2. Cor: 13: · scrutandum an es quomodo sumus in fide. sc: examina
te (1) de contritione, accessurus ad S. Coenam examina vitam tuam ad Decalogum: quae Deus
tibi praecepit, quae tu perfeceris: in statu tuo et peculiari erga Deum, superiores, aequales, inferiores: nec sibi blandiatur, Deus omnia videt quae nec nos videre possumus: Ps: 19: , tota
vitam nostram perfectam, et quod non eius ac possimus peccator lapsus sit, gratia divina non: sic ut,
nihil inveniet quam iram divinam: cogitet quam graviter hoc peccata Christum afflixerint:
timeat. 2. Cor: 7: · hoc facto, confitere Deo peccata tua generalia et specialia: sic quis sir
confitere Ministro Ecclesiae: alioqui richtet dir aus vernunftig gelernte Beichtordnung auß:
(2.) de fide, an tu ut habeas notitiam rerum divinarum, d. ut ut confidas Christum, quod tuum
peccatis mortuum, te Spiritus Sancti gratia in filium Dei receptum, eius recepti in foedus
gratiae factum in baptismo. ut certus es eum hoc tibi exhibere omnia bona spiritualia.
(3) ne fenerator tibi imponat, scrutare an amor proximum: an iram erga quemcumque habeas,
beas, omnes amandi sunt toto corde, nemo offendendus, nemo scandalisandus.
(4) tota vita subsequens sit emendatio vitae: sit propositum de abdicando mundo, diabolo, omnibus peccatis: qui v. unicum peccatum reservat perficiendum, indigne accedit: hoc
foedus facimus cum Deo, ut eius gratia quotidie perfectiores fiamus, non meritorie, d. ex
gratia: hae quattuor partes requiruntur in omnibus communicantibus, die sich der dißsam gnaden
largiter benignitas divina: In Evangelio videamus verba: und er trib eins
Teüfel auß, der war Stum: Nota. (1) Tempus. und postq. Christus facta oratione de,
cuit discipulos orare, et se iterum ad populum recepit: disce vitam solitariam et cum populo agere
non sibi conversari, et maxime occupatos habere tempus ad orandum et in secessum meditandum:
David et alii satis occupati, saepius secedebant ad spiritualia: omnia de novo pasta,
novas vires acquirit, et sequitur largior benedictio: quod hoc volunt contemplativi Christi
exemplum non sequuntur: discernit. diabolo recte resisti non posse, quam facta oratione:
et sanctificatio sabbati dignissima est in destructione regni Sathanae: major benedictio a. maledictio colligi debet quam sanctificatione a. profanatione sabbati. (2)
causam efficientem. Christum. contritorem capitis serpentis: Gen: 3: · qui apparuit, ut dissolvat
opera diaboli. 1. Joh: · vid. Coloss: 2: · potissimum quidem morte sua vincit Satanam,
quandiu hic adhuc vivens fecit quod diabolum, eum repellendo, vincendo: non Maria a.
Michael est potissimus victor satanae, sed Christus, Michael increatus: ad hunc fugiamus tentati a Satana: ex nostra parte stat JESUS: per eius nomen fugit Satanas,
non syllabam a. superstitiose sonis expressum, sed fidelem eius invocationem (3.) Objectum, ein Teüfel der Stumm were, spiritus malus, et mala inferens homini, quantum
Deus permisit, qui furiosus fuerat et crudelior post adventum Christi: hoc non habitaculum
Dei, angelus bonus non tentat habitare in homine, d. illi assistunt, relinquentes habitationem Deo: in primis v. spiritus possidet homines corporaliter, ~~et spiritualiter~~, qui merentur
peccata contra conscientiam continuata, et condemnata admonitione, peccata atrocia et execrabiliter advocant diabolum. possidet etiam diabolus homines spiritualiter, eosdem agendo
de peccato in peccatum, et plures sunt ita possessi, quam vulgo creditur, die das gesetz
frevels halb, hoffärtig, lasterhaft wollen, die sind geistlich besessen: hoc inhabitat
diaboli violentia non, mallet adesse Spiritus sanctus: (4) der were stum. daib.

diabolo solet occupare sensus ad hanc sanctam cognitionem divinam: multos fuisse
alios miseros, forte etiam sanctos et exercitos diabolo ad multa peccata miserabiliter
ad eiusmodi linguam cohibendo. Hoc Satanam facile posse membra corporis,
dextram in arma injustitiae: age gratiae Dei, et sua membra sunt ad suae libertatis
ad servitutem Dei. (4) actus: ejiciebat daemon violenter, id cuius ponte, sicut
ad exorcismum cuius sacerdotis a. fidelium, ad stabiliendam illius regulam Christi v.
ex violenter ejiciebat, volentes Christi doctrina efficaciabat miracula, et miracula
confirmabant doctrinam: Doctrina vero de multos diabolos, et praedicti loquendo
et loquendo, consolando ps. in stabilis Christi: cuius ex operibus. Loquendo
publice et privatim et docendo: cuius Ps. 88: . Ex sovereignty ad mandatum diaboli
magis et sovereignty ad servitia diaboli: Consolatio vitae et diaboli
dant linguam sua, sed Deus et Deus sortia sit, qui diaboli, et ad illum ora multos
matth: 11: . laudem et gloriam de abnegatis sua linguis vere.

Evangelium Dominicae Lataree. Jos: 6: . Josue sperat 5000. Manna. D. Spener
17. Martii
1672.

Rom: 13: 8. 1 Tim: 2: 1 (4) Anima XXium est sui beneficii, sic obligat ad, perfecta
erga proximos, ut erga illos, ad erga ad; perfectio = obligat ad Christiani verbo
divino et exemplo Christi; Amandi [illegible] Luc: 10: 30. et auxilio vitae digni ad.
diligere dei: nobis et ignoti, bene faciendo et orando: Dei mandato sua sit, amandi
et, licet malis sit, Judaeos. mali hu. et fideles, de eos vita Christi amandos.
Ps. 119. Ps. 132: . pollicitus hu. adhuc Christi sanguine justificatos.
Amare debemus: sc: bene aestimando, bene volendo, juvando. amore de
fraterno: et sic Christum amemus sicut nos ipsos: Christo: Christum nos ipsos:
(2) 1 Tim: 2: 1 . orate et oret, hoc Christi obligat ad, Christiani hu. soli vere
orant: ad hu. Christiani orent et oret: et pie observare, malos gratiae
reducere: exemplo Christi et Stephani, de a. orant et mortuis: orant gratiam
agendo, orando, precando, et nobis et oret: pollicitum et Ecclesiae et plo,
rant, agrotis, cum cantibus, baptizandis, p. et quae precum et spiritualibus
et temporalibus: Hae Ecclesiae orat ex amore erga Dei, ut ejus gloria et
cognita, et ex amore erga Christi, devoti, et gestanter: (3.) de lectione:
quae sua Christo stat: e.g. matrimonii, patris, mariti. p. juventus discat officia
officia ad stat, qua de jure et conditionem: Hoc discant, verbis et fa,
cere: et bene erit adibus civitas. et Ecclesia. et Evangelio videamus
verba: Deus sancte et abi [illegible] Dum et nisi vult vos et
Christi vult, nota. (1) quae de Christi Ego Christi: Ps. de ignoratia Christi: d. gdi
se Christi agatur Christi ad eterno, et Christi ora Christianissima Christianissime Generali:
de bene faciendi, et alios quae Christi: de admissum, sic ad precari et honore
parentes et posteros (2) are quae Christi: Christi Christo: sit et tentaret, sicut Creator
discipulum, et malitiose de decipiendo, Deus de ad male tentare. Jac: 1:

220. Xsty Bene nopad q̄ erant in Philippo / ut Philippē q̄ vid. q̄ ūt in o,
leſcat diſcipūlis corp ⁊ſcientiæ, licet diū ⁊formabat corp ⁊ ſchola xſti. Et ūt
nūzacit majꝑ fuit ſ: appareat ātr j ⁊ vare ō ꝓce ꝺ appareat ſpūāl:
Doctorū ſ: quando Deꝰ tentare ſoleat ſuos: Ro Deꝰ ō tentat xx / le ꝓſcū.
ꝺ. xx normā ꝓſor: Deꝰ tentat Abr. x q̄ capta. Exod: 15: 20. Gen: 22:
Deꝰ nor dicit ad q̄ capta ūt agnoſcamꝰ nrā ⁊firmitatē. Occaſionē
q̄ dando, Deo grāaꝝ agendi Deut: 8: . Exod: 16: 3. x angūſtiar, an
tēo gſtam ſit ⁊ adſſtabit. Deut: 8: . Job: 1: et 2. 7: ꝙ. bb. . apoc: 2:
1. Petr: 4: . ꝙ. pugnantes diabolo ꝓ. ūt nor tentent ad malū, dia-
bolꝰ ad malū tentans retinet à Deo, q̄ nor x tēo malos diaboli ten-
tatus ꝓficiat nor tentat ad bonū, q̄ntū experiencia ⁊ agnitio fidei.
Et. quando Deꝰ ⁊ adſſtabit. ſpūālib. et temporalib. adjutū occultat: ſic
fōia canonica: ſic tentat bella, caritate annona. ꝓ. monit ſimy. ꝙ.
ūt diſcamꝰ ſapientiā et benevolentiā Patris etn. x hoc ſalūs nrā ꝓmo-
vent. Et ūt nor accuſando deꝰ occaſionē ō q̄ remittamꝰ beneficiendi
grāaꝝ agendi, cui ſa ferre diſcamꝰ reſiſtere diabolo, Deꝰ malos tenta-
tiōes diaboli ad gloriā ſūā dirigit: et externi nor x Chriſtū Deꝰ adjuvā
tes et mundū q̄ vult ꝓ. ſingulā tentatōes ſeruare cor tū an certe le
⁊ ea tuēri: 3. Rēgū 3. x ſcribens nor Apoſ. 2. Cor: 13: . an corda
ſint firma in fide xſti an ejꝰ grāa minꝰ major ſit tūb bonis le-
gitimis an firmꝰ ſit fide, gſtam ⁊ adſſtabitꝰ, devotꝰ ⁊ novarū obe-
dientiæ vīā: fidelis agnoſcat grāam, ⁊firmꝰ x gradiat ulteriꝰ. Et, ostā,
q̄ ſit indefinenter: ne deficiamꝰ ⁊ tentatōib, ꝺ. ūt augeat fidē, q̄
diſciplina negligēs nedū Deo ad tardare. Conſolatio ⁊. Deꝰ nō,
ſtat ſēā fidelitatē, q̄ ō ſolet docere, ꝺ. et examē ⁊ ſtitūit. Et. diſcamꝰ xſti
practicē, et nrā ⁊ſtitutē: ſ: Deo bene reſpondendo tentatōi, cal,
car ⁊ ad ulteriora progreſſū, ſ: depreſſi endi minꝰ ⁊pernī, majora
ad tribuendi diligentiā. ꝺ. xpūs diſcat nro exemplo vel ⁊ſtitū,
tale. Et. mala tentatio nos ō ſūt. 1. Cor: 10: . Deꝰ multo minꝰ
ſūa vīres nor examinat: examinat in. de ūt q̄ debilitemꝰ
diſcipſe, de ūt eā ipſo diſcamꝰ: Et. q̄ major pugna eo gloriō-
ſor palma. fiat voluntas Dei a. Amē.

Ad. D. Iſpūm. Evangeli dominicæ: Judica. Joh: 8: 46. die Chriſt wolle Jhesū ſtringen.
ja loco Catechiſm: agit de paſſione dominica. Eſaia. 53: . ubi nota: (1) ꝙ paſſ,
Joh: Chriſtus Deꝰ, meſſias: Eſaia. 42: . Jerem: 23: . et Zach, q̄ creſcit: ubi vinea. Jacob: Eſaia. ū: . In. paſſ ū ūt
Naamā Syrꝰ. Reg. 5: 28: . neceſſe erat ut Chriſtus, ūt gal ſcat, et ut Deus,
ūt poterit ſcat. (2.) q̄d paſſ: ſc. i. ſibi imputatus ōia peccata totius mūdi:
ac ſi

ac ſ: ōia ipſe fecit ſed: 2 Cor: 5: . Joh: 1: . 2. tolerando paenas pro
cati, inj:as verbales reales, inj:ſtā accusacōem damnacōem, cui ſe ferebat
Barrabas: occidebat male in fami: ac saltē hinc gestall. p. 3 tolerando do
lores mēr, verbera, ſpinas, crucifixiōem. ac hodie unſorn Documentiſſ. imō
ira dei ferre debuit ipſe filius Gottes, & in Ihſu millibg loco ſuſtinere ſolet ō
faceret fruchtē. da hat gott gewartet wunde. 4. ferendo mortē. Rom: 8:
ac vindicte aus dem land & erbendig abgetretten. (3.) quando ejus d'anda Lor
paſſio. 1. & ſil ſpolia à deo. d. ſie wanſſ auf ihn, die ō ſalus ſ respicere ſuda,
Pharisaei ſi. sed dey hane paſſiōem decrevit: ō qdi dey ſpūs d matē, d.
ſpūs matūs fidaey ad hoc uſq, ill sie manū geny redimat: adeoq Xſtus
ſeny reſpexit patrē, cui obedientiſſ Philipp. 2: 2. long. paſſiōem in cruce
ō qdē ex parte nra, d. ex parte ſua, dem d mer die Schuld in ſeinem
nde empfind, ſonſt, mar grauſſ, & nulli precatoi cōparāt. Psl. 143: . hac
innocentia Lu. ō cap: ebat mēm, d: p'tabat Xſtus ō paſſionē. 3. paſſiōem
patientiſſimē tolerata, daſſ ſeiny mod ō aſſ. p. 4. paſſiōem veram, ō
ſimulata, ſic wenſſ es bey d. Evangelio nideany verba: da antwor,
det ihm die Jud
nota (1) Reſpondentes: j: dnos, carnales filios Abrahae, d. degeneres ſpiritū.
externo ſigillo ad eccleſiā xtianōrum, d. corde ō circuncſi, q olim erant populi dei,
d. q tūa cultu divini, p: ebatū amſerant adeoq ō erant ex deo d. diabolo,
rq externū ſplendore magis lucē Evangelica Lumina eccleſiae fide-
ium ecca, qū ūng JESUS: sic erudiendi et corrigendi Lauti labores impendebat:
et q ja blaſphemabat ō ex ignorātia d. malitia faciebat: ſta adhuc xſtus
blaſphemat ab ō q mys ſplendoē pa eccleſia xterna Lucat:
(2.) Reſponſi genus: Xſtus condole et ſe damentaliter cum illis agebant in
Gedenkb. ti q nihil reſpondebant, d. in injūrias irruebant: impedientes
efficaciā verbi xſti. disce ipſe xſtus ō ſeny der emendaſſe, adeoq ō ſ diſſ,
tendy uſq concionū: ſprach gu ihr, ſt offenbar lieg, nihil x habent, d. lu. dic,
bant, Xſtus volt ill gutes precari, d. q nit an poſſint injūrias effūde.
(3.) Reſponſi argumentū: 1. p'tabat ſua ā toritatē ſuffiorem in teſtimoniū
Xſti ſui ex diabolo: n. ſed dei gloriabāt de doctrina moyſis, ſanguine la-
bo externo cultu dei, contra v. in xſto nihil ſplendidi apparebat: der
el mēſchi erant unanimes q unū: dicl. 2. de Samaritanis. q ler ſie,
erant vide: 2. Reg. 17: . hoc unica adeo d'ſeq'ebāt fidei qū alioꝛ eccleſ,
ſo: q adulterarat doctrinā moſaicā: ſta diffamabat Lucifferiſch JESUS.
q cultū dei puriſſimū reſtituit et docuit: 4. e= habere diabolū: vel x ſit ob,
ſtig diabolo, vel x opet ex viribus diabolicis: Lic: ü: . matth: vi: . deo calum,
nia afficiebat xſti perſonā et officia, doctrinā et miracula: ō tolerant ne,
gare opa xſti ee ſuperhumana, nq hu. ea deo tribuere volebāt, adeoq
diabolo adſcribebāt: ipſe vero CHRISTUS ō opa diaboli opa deſtruc
bat Doctrina ō, Sanctitate vita x autū ee ſacrificio ejq corporis ſui,
rectis. (i) adſtantū gloriat de externis, ſuccenſitate g: lūs, poſſeſſate,

222 (2) ihm̃ zeit affic: ist christianor, b ee Sam: christianor, vel à Diabolo,
(3) quado alijs ybant, dicit mira sagunt: Illa testant historia: Illa
ad tuc Ecclie gloriat Pontifex de antiqtate sua, Ecclesiã apostolã,
de eruditã, generis splendae, externis divitijs, magnificentia,
tũ pastor vix ofcijs sarent: de multitudine sui populi dilatat:
Credentia, q fidei: q xpti agebat, specialis applicabãt ad Pontificatũ pert,
sig q mãr: Monitis sing, ne occasiõe q Beamy calumniandi adsparãr:
q mãdo simil a deo servire vell, Samaritanj ẽ: q xpti regulis ô se tol-
addicit, sed socialib. et xpiãe voltatis sr addicit, Samaritanj ẽ, ad
qm ãam q pfessiõem se dicunt: q precatr facit à Diabolo ẽ. i. Joh:
3: . vide dom: 2. Tim: 2: . Ephes: 2: . ex tis laqueis Diaboli
ô explicaberis ofr. Sessã poenitentiã inveniens: q ô nadi in ag-
lerna Ecclesia, d. à cõiõe dei et xpianorũ sanctorũ, satis habemy in Do.
glentia injũctũ laudẽ gloriosi eriamy cũ xpto. Amen: vid. Sap. 5: .

Dñ. Dñica. Evangel. Dom: Palmarũ. Matth: 21: 1. Luc: 19: 29. Joh: 12: 1. Phil: 2: 5. Epist:
Philip: 2: 5. wie jr gesinnet sey. p.

Ex Esaia 53: . pro quo videamy (1) q tã passy xpti (2) q suchy passionis (3) d. pop̃o
lo dei: q ps der vil nam, spricht d. q pop̃lo gratia q sonst V. T. all ein qr et
novo ad gratã adsert: wie in d. der: Dan: 12: . jr dan et gentilibj, eitly
Judeis, dem wir gsh alle: d. dem wir die gsch, d. ps aber wanns d. vor
ô ẽ ast ist: Jos: 1: . kayn d. exerc. Dinq. 1. Jos: 2: . d. Rahaby han d. gantz
wol dinq. Rom: 5: . Dinq und gmeyngkeit wird d. Rechtfertigy d. Evan-
ast alle han: hoc doctrina et fundamento nra fidei, qa à particulari et post
aliqm ẽ servit certitudo salutis: (2.) suchy passiõis et q reconciliãõ precato
ry. dr ein ẽ se suscepit. Jos: 1: . 1. Jos: 1: . Esai 53: . kayn die krankheit ô
corporis q xpti ô suscepit, d. animor. 1. Pet: 2: . aliqm ô politicã salutẽ jnjũct
pũnitis. 2. Cor: 5: . nra precata fuerũ xpti, et ejq justitia nra. ẽ. ist que,
ãm nram ferret: divina justitia ist precatr ô pũnit d. Diabolo vicib. adeoq q
xpto q, ô Christ gdemnadem, ny tic, ny post sano ist. Rom: 8: . passio xpti,
non remanens ẽ castigãõ paterna: q longè differt à poena: mãch nodly;
jj. pacẽ restituerel: ex deo. isq nobis xpti reconciliatus est, justitia, pacẽ, sa-
lutẽ. q. exemplo relinq: est nr̃ imitatio et patientia. 1. Pet: 2: . adeoq
politicã ẽ qdã nra regulatio, nihil hr. mirq exempla et Gueplorãr. d. wie
xpti hat die Sünd gstrafft, also sollen wir d. Sünd strafft: Rom: 6: . durch
d. Glaub xpti. vid: Rom: 6: 1. Pet: 2: Coll. In Evangelio et Epistola videamy de
statu xpti examinatio, ad q se dedit: (1) q modo describat ẽ Epistola:
wer sich d. ofr. nota. 1. sich d. hat wir kaũ gutt gleing sey: zuviolenter
aliq rapit, # kimarẽ rẽ sua diligenter custodit, vel alm. magno custo
in cor Christi: ô sic xpti rapit, a. q rapto lenit: adeoq examinatio ô sui
ipsius, d. vera: wie sollen gesinnet sey, wie vr: eõ xpti restituit peccata Ad
mi: q voltat dei rapr. dignitate: et q ad hoc tadie ad nrã sanctificatiõ:

p. 69. Er. autē sind, (. evacuavit, ꝺ x deposuerit ꝺie wahre ꝺivinar:
n. aliqn ein ipsa deitate, q sine virtute ee ꝺ ꝺ deposuisset: sꝺ x adiate
ꝺ fecerit servꝰ nec servꝰ poss facere rē humanitate, q ꝺeitatis erāt,
po ꝺ ipse ē ascensiā, exaltatiā ſ. ſch. quꝺo officiū rōne illud postlare
videbat: Siehe salisfail xtꝰ x ꝺeū, q ꝺ ꝺonis abstꝰ ad xpi gloriā:
ꝺ restituꝰ xtꝰ verā, q ꝺ ꝺeū gloriā. ꝺ siehet servꝰ, ꝺa rōne sachꝰ in
servitū gdam se subiecit, magistratū politicū, ehlig, Laichy. vendebat
Lang. Servꝰ, postponebat labori, servꝰ poenā siehet, servili modo exlin,
chy. ꝺiva ꝺivinā Talionē: nor q servi ꝺei creati, sale ē volebant, sc,
ve precator sanctꝰ spꝰ: ob Lai. servilitē nor liberal servꝰ ꝺei j. xtꝰ: no
ꝺei similitꝰ: nē affectabat ꝺn ꝺnoꝰ ē volebant: xtꝰ nē aūj: i:
til servꝰ servoꝰ: Ist ider=frey = servili: ꝺer vere liber: ꝺ. sicut
aliꝰ Lāo, very Lāo, alm. externē ꝺ apparebat ātē, q in aliꝰ Lāo: adeoꝰ
pietosa erāt tempora xti, ut ꝺ scandalisent Laicē: Laz ider patiq
nor ꝺeo servilē ee volēs: ꝺ venit = similitꝰ: nē Lais ut reverth,
nisi = similitꝰ: nē ꝺei: q. morib; erāt ut aliꝰ Lāo: aug ꝺ servꝰ ap,
parebat idē, aliqnꝺo histꝰ, vrahꝰ, delapsahꝰ p. fidē erat; aliqꝺo cū milte
aliqnꝺo cū aliq ꝺ. agebat, aliqꝺo solitꝰ nē erubat: ideꝰ = servilē ster
mabor et precata, = se subiecit: Hebr: 2. et 4: . Hisce augst fidē ca
= xtꝰ, x eadē passꝰ = q ūtly = q. pati ꝺ: (2) Laz in Evangelio vi,
ꝺeus: x aug xti talis fuit: Zacharie: . er kommt zum ꝺir sanft.
mūtig. xtꝰ Guidens ꝺ passionē, = gratis offerꝰ salute: fuit servꝰ ut
post pati. 2. Cor: 8: . ꝺurch ſ Armuth: toty = mortꝰ xti externē pati
erat: ꝺ = gredit majestatē ꝺivinā, ꝺ humanā gloriā, ꝺ sic x afinū gdam
ꝺ. de nova creatu. sed xtꝰ ita stupillimā fecit: Doctrina = q xtꝰ
ꝺ posset ꝺivinā potentiā. Ist ut explicat q nor ꝺ ille, rapitur ipsi:
parenter vti et nor rapimur et rapimur Deo gloriā, et = nib precatis
ꝺi ee volumꝰ. n. q precamꝰ q ꝺeus x nobis faciat. 2. ut docemur
de statu Ecclesiæ: xtꝰ x. ꝺeū, exinanivit se: sic ut. Baptista ꝺat gloria
coelesti, hoc ꝺ, apparet: ꝺ ꝺy = nobis videt, aby scandalisati. 3. ut vi,
camꝰ exemplꝰ, q = imitemur: matth: ii: . monstrum ꝺagnoscere peccā,
la, q xtꝰ togā servili obtenꝰ: Isa. c. 43: 52. ꝺ scandalisari in ꝺmi,
stale Eccles: a: 3. Seqmur exemplꝰ xti: vnir ꝺeū = all sind kor,
ꝺinat ꝺ Hilfsatt, wenn man exin ist alle also in tyrannen h. ꝺ aby
ꝺ = tergāg ꝺ sahy wollꝰ: n. ꝺß sie frey aby ꝺ seq: = ti, sider vera ꝺ
ꝺ. Consolatio ē. q xtꝰ exinanitꝰ nra sit exaltatꝰ. eō recipimꝰ q
ꝺ. aby nobis rapitꝰ. Jesu j. eval. Joh: 14: . Jesu via ē, q ꝺ reddit
lassar, ꝺ. sanct tutiores.

Evangel: in festo Paschatos. Marci 16: 1. von ꝺ Auferstehung xti. Fr. D. Spener
7. April 1672

Psal: 16: 10. 11 Del wirst meine Seele &c. = Psal 86 Groß Caps. f. Psalm Xsti: ubi nota
Act: 2: 25 Act: 13: 35. expresse applicat: ad Xstm: dicit: (1) ejus descensum ad
inferos: dß; Hey. die Seele, todte Xsti faßt zu meine cum corpore aid: ana todte
Gen: 42: 5. tota persona, & sola ana Xsti descendit ad inferos: 1. Petr: 3: 19. in
den Hölle Carth: carcer. 1. Petr: 3: 19. Ephes: 4: 8. infima loca terrea, vel sub-
terranea, Xsti sepa Christi = loco damnatorum: & v. ubi de aliqd castigat, Xsti
qdē dolores infernī sensit, = todte angst nō studare, et = crūce se dere
lich lamentare: & v. ate = in fernū ja post mortē descendit, qa ūt se
videri exhibeat: (2) Xsti unter mortui Xsti: Act: 13: 35. Sepelire Xstm
in testimonia pē mortis, & v. pūherfere: 1. Petr: 1: 19. sangūne Xsti essg
& pūhesaly d. reassēly = resurrectionē. Hebr: 9: Qdē sangūne nobis
todte exhibet in S. Coena: male agnl Papicolae, sangūnem Xsti gottlos are
faßar: (3.) resuscitatem Xsti faßā à Deo Patre. Rom: 6: 4. Rom: 8: 11. & Xsti
ipse resurrexit. Joh: 10: 18. Rom: 1: 4. Hoc & pegnāt, qa vadē vir = Patri al
filij: sed Xsti idē, & alind corpus assūsit, = q passus est qa sepultus &: adeoq
Xsti adhuc Deus natus nobis certificatus caelum: n. Xsti corpus apparens, palpatq &
qlibet Th. mittata et dorsicata S. Luc: 3: 21. 1. Cor: 15: 22 vivificabit &c. & vivificat pō
terrae qndo volebat, nec ei officiebant parietes. f. (4) Introitus Xsti in
gloriam: d Todt ist verschlungen über sig. & auf Sieg. Kor: 6: 9. Luc: 24: 51. Phil: 2: 10.
Regnum pax nec pauli Majestatis, sedens ad dexteram Dei Patris: ubi & Joh
freut sonder die stille, d. da ist freude. f. ubi cum eo hoc gaudio frueris
Apoc: 3: 21. freely resurrectionis ubi eo nos spectant: = Baptismo renas
cimur, landē resurrectio vi resurrectionis Xsti Col: 2: . In Evangelio gsti dabi
mus verba: und da sie dass sahen würden sie gewahr, dass der Stein abgewe
wälzet war; denn er war sehr groß
nota: (1) Saxi devolutionem: Sax= erat valde grande: observat audea
Bonae rei Sanctae sepulchri, et sepulchri cistadia: jam ante devolut erat qui
ad venerāl mulieres: sc: angely sine labore et amovit. Joh: 20: 1. devolut e
ab Angelo. matth: 28: 2. & ante Xsti resurrexit, q vobis alij ex reformati
d. postq. Xsti ja resurrexit: n. licet corpus ejus cinctum tota (sicq nostre) & L.
& corpus crassū, d. divinū, glorificat. 1. Cor: 15: 44 adeò ūt auxilio angeli
& digeat: Xsti ante hanc amotionem ascendisse potest, qa angely dicit
Xsti ja ascendisse & ascende demū, de q eleganter scribit Justinus martyr:
Gregorius, Nazianzen: Bernhardy, Hieronym. et ferē oēs Patres: q ex allegatis in
ci rei Sanctae historiae & ex neglegenda Sti Xpabilia ex scriptura sunt.
idē Calvinj agnoscit: et mūsculi, Baldwinj, et alij ex calvinianis: dicit Xsti
corpus post resurrectionem qlibet tm corpus spirituale: a q & valet argu
ad corpora nra Gsentia, nec g. Hoc ideo dum monet, qa in pistica recensen
Hoc templo posita, angely apud Xstm resurgentē pietly &, qa qdē ostenē ater
faßa: resurgentē Xstm nemo vidit, post resurrectionem v. & apparuit in
aere, d. = terra: dd & amovit angely Saxa= ante. resurrexit Xsti, d. postq.
resurrexit ūt apiat sepulchrū inspectū mulierū: qa angely amoverit lapi,
dō, dß & &. ex matth: 28: 2: de coelesto pictae libertati indulsit. (2) devo

(2) devotiõ agnitam. Deg Quenit eam cõra: Ita audiũt sodales filii
anxiũ cõra fatigamũr: & Deg Quenit ancillam: quido nobis aliqd boni
yponing, daboly lapidem obiicit; sed si ⁊ devotiae agning, Deg lapi-
dem amovit: si cognitõ verbo dei, et stimulo gscientiae ad alios
eja agrediamũr, fidenter deo. Doctrina ⁊: q̃ sit fructus resurrectiõis
xpi, amoventis lapidem: (3) Certitudo sepulti precati: nega xpm à mor-
te resurrexit, precatõe et mortuis in aula nella ⁊: (2) xpm vivit, vivet et
nos vivificabit secũ: Hebr. 6:25. Joh: 5:21. adeoq; ẽ audiendus objectio
de raõne seminis: 1. ẽ 15 ⁊ possibile q; si manu illustr caste ẽ pl:
Luc: 3:21. Cyprian: 9:20. sed sufficit scripturæ lectio: (3) xpm capitis vnũ ⁊ à
nobis vivificabit: ubi capitis ẽ, illuc sequũt membra. 1. Cor: 15:13.
monstrãt hoc, Rom: 6:4. ut et nos in nova vita ambulemus. ⁊ ascensio
xpi: nobis acquisivit ⁊ Sp. S. q; lucrifit gratiam ad ambulandũ in vitã Dei. & ut
legẽ adimpleamus, nec ut aliqd mereamur: veluti, 9. ut q̃dam major gratia
detur deus gratia faciens
detur deum, qui sciant, ex viribus resurrectiõis, in gratia divina,
vide Lily. Kirchpostill. auf d ostermittwoch: ubi hic notabilia verba Luth.
wie wirs xpm ẽ allen stucken ⁊ hie in eitel lust, wesen und leben:
sonst ist es in feindlicher weise, d. i. eitel blinder glaube: das er nicht ⁊ ist
gestorben und ẽ ewiglich ist, das ist nicht ⁊ sonder
gewisse wahre. Consolatio ⁊: xpus adest agaris ⁊ nobis desiderio ẽ ⁊ protectõ
nos ẽ passiõe nos resuscitare, repellere à xpo resurrectio: Si sic resurgi-
mus ⁊ divina virtute ingens, sequẽt resurrectio ad gloriã, sed salvos si
nos deus noster; sequentur membra. ad Gloriã Dei Amen.

Evangel: feria 2. Paschatos. Marci 16. Luc: 24. 13. Die fünff ersch nach Emaus. Anno Do. 8 April
2. Reg: 6:9. p. Elisa detexit gsilia regis Syriacoy, q̃ries cõra aliqd mali machi- 1672
nabãt, unde ⁊ xpc̃l in acti Propheta: nota (1) xpc̃l xpheta: cui pa-
ra pdixi, vel tam diabolica ⁊: nabal: (2) adjicit ⁊ diversũ, angelis
civitatẽ cingens, mãu ignea. Ps. 104: 4. ex angelis potenti servis ẽ Arche,
anchely, Domini Zebaoth: (3) collectã familiã, q ẽ videbat in vestibus
suis, corporaliter oculi ẽ percipit ⁊ corporalia: (4) Propheta oculos aperit
oculi pueri, ut visã divina et gratiã amplius ẽ humanit: Idem ferè videmus
⁊ sacerdos Evangelicis (1) Discipulos xpi xpicola spiritualia, corporalia. (2) xpus
dia divinã gratia, et spiritualẽ xpi, ẽ singularem ⁊ ẽ dolẽ q̃dam.
q dicebãt discipuli Domini absistisse: retinebãt gsilia regis ⁊ pis et discipu-
li ignorãtiby. (3) ẽ videnti discipuli, nec illi dñs ambulatur Hierusalem ⁊ pas-
(4) qby se xpus manifestat: Qã videamus ⁊ Evangelii verba: adest ipse
cognitus gressu ⁊ sic ẽ loqr. nota (1) ẽ agnitionẽ Dei: duo, discipuli
duo qui ẽ Cleopas, forte Joseph: fratres, alter ẽ ⁊ cognitus, ambo erant
familiares xpi: q forte à pueritia ei eo erãt, ꝑsonæ aliãs satis notæ.
ẽ agnoscũt xpm, q ⁊ alius figura illis se ꝑsonabat: sic eadem corpora resurgẽt,
sic xpi vulnera ex cruce: Joh: 20. clarificata ut humanitatis corpora,
ut

P.

Et de facili ꝺ agnoscit: aliqꝫ modꝰ corporalis saepe nobiscū loqꝫ
tur: corpꝰ clarificatū videbit. Ipse dicendū ꝺ qđ tm. Xps hic corpꝰ
suū et forte alia ignota lineamenta assumpsit: Xps videbit à suis sic
cōe ꝺ me agnoscebat: Q[uem] l. erat, et sanctū eum agnebat, unde
lachrymabat: ipsa relandū sed mansuetudine ostendit: (2) Caussa
ꝺ agnōis. occlī lachrymabat qꝫ opponit aspectui oculoꝝ. obijcit qꝫ corpa
clarificata ꝺ sunt invisibilia sed non, qꝫ ꝺ singulos lachrymabat occlī
oculoꝝ. vide Luc: 24. Iob: Oculi depascentes corpa Xpti post resurrec:
ea ꝺ spiritū sed non visibile, n. disparuit, et apud Emaeum disparuit
clarior ꝺ videntibus gressus, d. Xpc illos possit oculi, aubey. de Iam
Xpt. ita ꝺ spiritū eum et palpavertis et Matth: 28: . apparens
ressalati nullis, ꝺ tibi d. qđ volo exi: et Corpora glorificata ꝺ
spiritualia, ꝺ spiritū d. spiritualia corpora, ꝺ Caro ossa, carnem. p. Iohan:
vi: . lachrymabat occlī, i. ꝺ, ꝺ ꝺ habuit occlī plantū ut videant cū
ꝺ glorificate. d. voluit ipsos sua [illegible] palpantia mundi, et
aspice oculos sed data plantū specialē videndi spiritualia. vide
sermonē gen ꝺ ꝺ allegatis 2. Reg: 6: 17. valentis oculos ꝺ spiritualia
videri, d. ꝺ aptūs aliqꝺ genebat qꝫ unde et cognitus ꝺ Thomas
dixit v. rationabat auctor. Et ut scriberet qđ sentiret de passione et
morte Xpi, qꝫ licet unda salis naval, ipse tm. testari voluit, qm
ꝺ sunt separatus à se: i. ut manifestatus ꝺ similate ꝺ fermi,
insanarent, et sed ex scriptis sederet: et ut gregatis, tm venisse
ad discipulos de eo loquentes, d. ad credendū ꝺ visibilia.
Doctrina ꝺ sed Xpi ꝺ ad ꝺ, d. ꝺ videt, ita et credentibus ad
sed solum ꝺ nota: qꝫ spūs (1) ꝺ ore externa. caeca ꝺ agnoscit x
Beneficiis qꝫ sensu abstulit gratia Xpi: ita ꝺ sentit Xpi adest ꝺ adjuvat.
Ps. 9: 6: 13. Ps. 31: 23. Lam: 3: 8. adest tm. Xpi afflictionē: ꝺ v. videt
(2) ꝺ lachrymabil spiritualiū. qndo devoti sentiunt lachrymabilitatem di
vinā amplius ꝺ sentiunt dilectē gratiae divinae, d. angustiatē, tristi
tiā, et aliqnde tm. pauca angustiā ꝺ fernalē. accedente stimulo Xpi,
entica, ꝺ sapiente nec Xpi solante verbō: lenet hīc occlī, ut ꝺ vide
at Xpm. caec si libi allingat, d. caec hic ea morē Xpi: et qđ ꝺ
experiri adjutabiliter desiderat gratiam divinā ꝺ de sensu ꝺ externis d.
ꝺ internis saepe ex spiritualibus temptationē: dat saepe cognitionē inditis
Christum ea ꝺ sensu sola expiri Xpm. medicina amara Xpo ꝺ.
Spiritualis afflictionē ꝺ sentiat, gratia ꝺ ea sensu sensibilē: x gaudio spi
ritualis agnoscat, paratus tm. ad spiritualia non sensu valentes fieri,
ꝺ, nec sentiri ꝺ sensu, sed verbis divinis: sepe non fallimur fidem,
do spirando et timendo, verbō v. divinō ꝺ fallit: dicendo con
tra testes desiderio, testat Scriptura Xpi adeo alibi se desiderantibus.

et sino

q̄ sine sonore glorificat deū, ut ejꝰ solitꝰ q̄missarib, et. ō videnda,
et q̄ visꝰ, credamꝰ: postꝫ hoc fr̄ damento, seq̄t lare cor. p̄ gl.
peccatis dr̄ singlr offendit, hoc periculiꝰ, q̄ spa in cāsib liat
devat ea ō pois, q̄ spa, dicere S. Cocaa, q̄nta pater devatꝰ, et
patentes sūtine q̄ deꝰ sic fec: voluit: eram dr̄ q̄ dicto gulastꝰ,
fil sanct ꝯ ist ō igour cille gebaet: et hoc xpiꝰ resurrō et
solatio pstt: ubi v. dat exemb or darungꝰ, wilt, wend de fillt
deste scāler hāꝰ: hoc se similiat, se sbdical temporalib. de,
lectatō, nō dam gaudiꝰ hꝰ, sipōnit oēm p̄sentē: sed vitat
solitudinē, ambitū ꝯ xpiani p̄fectō hoc re exptē ꝯ q̄ exp̄ißt.
xpt̄m. Deinde sth. Pl, seēm hoc, q̄ p̄tāl se habere xpt̄m, cū h,
ē dr̄ de exp̄lerint: ⁊ hoc sonitio ō indicāb ex sensibilitate,
q̄ rō exp̄ißt verbi: testat sanctꝰ eu xpt̄m ō ex fide, ubi de,
mat caro, ubi unū ꝯ precatꝰ Regnal: d mangung ꝯ so
hastlich gebaerd, ꝯ als er wille, so ist xpt̄s dan ō hꝰ ꝯ
xpt̄s ē rex, ō d̄ ubi ō Regnal: sūm q̄ubꝰ hꝰ ē ꝓfect dr̄
hōfēd: wan dū xpt̄s dr̄ all mal, sonnenklar wil mahlet, so
ist ꝯ wird glī ꝑ ō d̄ Iuste xpt̄s: hoc sēm̄ damna,
bilia ō alij alis. Adeoq Christiani ebtāl ea signa q̄ xpiani
expectāt; non sordꝰ, sed ist dr̄ sanct, sūm solamen,
fēl: Consolatō ō p̄ris q̄ xp̄ianoꝝ dei ō sollatiū. xpt̄s ē ā p̄ris
ad frēm ꝯ di. matt: 28: . si cor hōm dicat ē abēē? xpt̄s potior ē
corde hō. xpt̄s spūalē ⁊ sēnitā: Cant: 2: . et s: ō sentiū
fidē. xpt̄s h. fidelis non ē. 2. tim: 2: 13. (2) hoc occūbat bibl
ē. ⁊. exhortāt sēm̄talē, ātia tales anxiē q̄rūt xpt̄m ⁊ hō ē ēē,
cat ūt dr̄ ꝑ sein: ō ꝑ solatiū ꝯ hōm q̄rat: et fidē ponere sūm
plē. 3. hic clarescat fides patientia ⁊ cer: Bernhardꝰ ē ūt ides dis,
cessiū vidē, ūt audiū revocāt: q̄ hoc xp̄ō ē finet, ei deinde ēa
mala et afflictiōēs levet ꝑ. 4. hoc cautior ē gratior deo ē dis,
cib. Cant: 5: 3 in hac schola discit hoc, q̄ desiderit à sēa p̄fectate,
⁊ solatiū q̄sierit ⁊ temporalib. 5. Christꝰ iterū apparens eō ē ac
cepta. (3) xpt̄s q̄ nostꝝ oplūꝝ semp q̄rit, sed tempore reverēs
sensibiliter, illic v. ō ⁊ alienā d. gloriosa ⁊ p̄sentia nobis
gratissima q̄ sēm erit. ℣.

Evangelium Dominicâ qr. modo geniti Joh: 20: 19 Da die Thüren verschlossen waren. d. D. Sonntag
Baptismus d. lavacro regenerationis et renovationis, igit agit de regeneratae, mâa 14. Aprilis
naria se: (1.) q̄ (2.) differentia inter regenerationem et renovationem. se: regenerâs 1672.
⁊ beneficia: diver: q̄ ex fide: ita evadimꝰ filij dei, et de novo nascimur, de
renovat̄ fit successive et redit ⁊fectorum: Regenerâs simul et totaliter fit
renovâs successive et ⁊fectiū: (2.) q̄ fit cum regenerati? se: Deꝰ: i. Joh: 3: i.

228 Tota h: Titul: S: L after Ephes: 3: 16. Jac: 1: 17. Gal: 4: 6 S. spū. Esaiæ
8: 17. Hebr: 2: 13. Rom: 5: . 1. Pet: 1: 3. S. Sp. Sanct. Tit: 3: 5.
Joh: 3: 5. . mexante ministerio. Galat: 4: 19. 1. Cor: 4: 15. vis h. regenerandi & = Latè, d. Deo. (3) media regenerāõis ſ. Baptiſmus &
quidē, —— Tit: 3: 5. Joh: 3: 5. S. verbū dei: 1. Pet: 1: . Jac: 1: .
in Baptiſmo = ſanctificatio. et concionalis ad = Cl. civibus, q regenerētur
& ꝓbr, et qby Baptiſmus accedit [illegible] . ſpūs: = pū de novo & verbū
regenerati remittit = & ad Baptiſmum (q) = q. q ſiſtat regenerāõ. S. Reddimur
filii gratiæ = Xſto, qby donat ipſi filiis: nāa omnes ſumus ira, aby: ma-
gine dei, venenati aiā et corpore peccato originali: S. Deo = rege-
nerati effic. novi Latè, ſpiritu, Latè: interiorē, ſc: Deo = regenera-
tio & q̄dē tollit tota peccatorū nova q̄dam & vita, Deo in. ꝓfici-
Roma, = regenerāte et aū ipſo initiat Latè: ex malo = bonus et in-
telligit alacres diversq; & capax illius: nāq; ſingulare lucis divinæ ſpiritu-
lis, et q̄ le capit & capit lang. nāalis Latè, d. Long. navig. Dei filij:
ſic ab. voluit nāa prava, verbi & divina corrigit, ubi velit regene-
rasse & mala, d. Roma: nāalis Latè ab. regenerasse vel mala, ſpiritu-
alis & Roma. Rom: 7: . Sor Lina ubi, indigestas voluptatis, et aß.
ſūs ꝓfectis dr. navig Latè, q placet Deo. q capit q carnē: ſecūd
nāalis Latè natas vivit ad ꝓfect, illa ſpiritualis Latè ſpirituales, vid:
Ephes: Lib. ſ. Epiſt. ad Rom: et Jon. 6. Athenæ. pg. 748. (5) Loca rege-
nerāõis Aeternæ: = dicit: ſc: & = deo gratiæ divinæ Turr. ad regenerāõ,
et q peccata naturalia Latè ex ſtatu regenerāõis elabit, ſtatq; nata-
ſili ac alig aq. regenerati, illuſtr. depravati, voluptate q. Ly:
Latè ſuæ poſſe vid. Joh: 3: Gal: 4: (6) Signa regenerāõis. Ad-
dicia = ſolis Xſti ejus = erit: & regenerati ꝓpter. ſūs ſpiritual,
q alig & ſpiritual. S. vita nova ſpiritualis, et q̄ diana renovat; re-
generāõ alig reformāõ & ſ, q & vivit vel ſpiritu, illig ꝓpter
nostrat, = Regenerāõ & ſtat: nāde & vivens. i. Joh: 5: . rege-
nerāõ & vivit, cognitionis. malo & reſpicit, verbi = by ſpiritualiby
& ſtudet, Xſti vitæ et doctrinæ & ſtudet, ille & vivit = regenerāõ
Xſti & S. ꝓpitiatoris = effectus ejus, q = & voluit habere Comforter et
antecessorē. In Evangelio videamus verba: Nun aber sol sagt,
Zeigts mir ihm, die Sünde und seine Bibel nicht [illegible] mordranlem &, Matt. 22,
navigler ſpiritualis ꝓfectus, et amore civilis discipulos, verè & ꝓfectus
ler, q̄ja ſalutaris ꝓfectus ꝓfectus. ponebat majore, q ſpiritu & &
Ebad carnē et ossa, ja miserē & ꝓfectione [illegible] ꝓfectus, (2) qby ſc:
et vocē nosse: ; ita Deus eos amat ab. poſt reſpiciatur; (2) qby ſc:
decem discipuli et forte reliqui Epiſtulæ. q ja incipiebat credere in
reſpiciatur ſeſe: ſolet d. ergo dubius erat ſumma. marc: 16: . dubi-
erat, = angustiata à Judæis afflictus, et ꝓfectus adventu Xſti, qui ꝓfectus
Exhibeant:

Sabebat: ista xpi ad hūc sensū venit sc: ut firmaret, confirmaret, q
imo ipso xpō adveniente cōfirmata, et verificata fuit. (3) qd monstraverit
sc: manū et latus, q illis vulnera; alys pedes: ō vestigia vulnerū
a. cicatrices, q. vulnera recentia, q forte sensū retinet i ista opinōe
veteris Latr, i ps Apoc: i: . qby docet, xpi corpus ō esse non assūptū
coelestē, a Manichaeis, q. vere, illud ipsū i q fuit, sed ut ideo xpi
vulnera retinet, ut ps: ei i pū alios credant, qui precata assecerent
xpm, illa ea signa habet victoriae. et q hoc vulnera ita ē sanata.
Esaiae 53: . xpi vulnera retinet ō ex necessitate, q. liberū voluntā,
le, et sū memoriale et mūdo alū deo rōbi causā. (4) qmodo
monstraverit sc: ex pcipuo videndi exhibendi, fuisse ab palparda.
i. Joh: i: . ista cōvenit xpo in resurrectione sua discipulos: nec ē vera,
de q ō videbat Joh: 20: . xpm in aliquo ipsi resurrectione secū vixisse:
de q. xpo hic videt et loquit, ō inde sequit, illud corpus ea sua natu
ra: bile a. palpabile, sed q xpo hic fecit, ō naturā q. liberum voluntate
fecit, et ignominiosa xpo, dicere ex ex necessitate nāe retinere,
re vulnera. Doctrina ē, certitudo resurrectionis xpi, fidelia pro,
phetis, typis p. testimonio Apostolorū. Add: io: . cūdentia, cūdentia,
tangentis: i: Cor: 15: . sic articuly ē ait maxime.) sic habemus q.
dicentes Judaeos. diabolo, carnē p hanc resuscitatō xpi exhibet nos ad
reservationē spiritualē, aliqua xpo nobis debita ō ē, simul qr. modo
genit, et xpo de sua resurrectione testabit i corde nro: xpo sua be,
nigna ē, ut i seruicibus discipuli ab visibile apparuit: nos ex visibi,
libus ō videte et fidē salvi simul. Joh: 20: . et facile scandalisa,
tur xpi coelestis: videmus xpi manus amoris expansos, videmus
vulnera mellifluia i verbis et factis. Consolatus ē, hoc vulnera ea
resignat colubae. Cantic: 2: . ubi sui vulneris, et vulneribus

---

Evangel: misericordias Dni Joh: 10. horum gustus finitus. A. 8. Exaudi
Post xpi S. coenam decuit cōcaedes gratitudinē deo exhibere, cantemo randi 28. April.
mortem Domini i. Cor: 11: . sc: ex habemus redemptorē, et Creatorē ini, 1672
landi: adeoq (1) gratissimus q redemptionis. et (2) pia imitatio ejus exempli.
sc: (1) agamus devotas gratias deo q laudi beneficiis, memorando inge
beneficia unius ex Jesu: q DEUS sc: q ex vermiculo, dignissimus ex in,
dignissimo colubitare velit, ō passus xpus eq ait et sit corpus q me, mi,
nulo, i gratio: gratis sunt beneficia q nobis attribuit: adscribit mortē, exhibet
vitā, q offert i sibi: hoc i ecclesia et domi medulla gratiarum ex,
citabit i corde expellens q ora: unde oriat fiducia plenior et gratia
erga deū, q ē gratis deo sacrificium, cui agile debitū ō pl. Gratitudo
hoc sensu debet, ō in aliquot locis a deo. d. gratiis considerando magnitu,
dinis beneficiorum sanguis et corpus Dni hanc gratitudinē ipsa i nobis
excitabit nos i precatā: (2) amemus deum, q tanto amore nos vocavit,
sanctificavit nobis i redemptā: (3) amemus q. nobis hactenus: unde orat apostolus testandi amoris i officio christiani

230. ad ō habeamꝰ peccata: q̄ manifestet vita xp̄i in nobis: et hoc
habit carnis, opponamꝰ amori xp̄i, dantis dolorib. et bonefactō
nr̄ō amorē q̄meriti, ⁊ ōia offendendi peccati ō ꝑ: sic amor
xp̄i. ⁊ totā vitā exerceat, d' alicuj loco a. dei facio includen
dꝫ: n. novā et gtinuā obedientiā ⁊ gfessiō pur⁹ ⁊ mittimꝰ: et dꝫ
amorē meretꝰ ō sic q̄ nobis qtinuè fecit, d. q̄ ꝑ eum amabile et gte
amor ꝑ: (3) amemꝰ xp̄m: n. ꝑ amorē xp̄i. Dꝫ amat ō ꝓ
ista nos sumꝰ ad ꝑfectiōē xp̄i: paratiꝰ facit xp̄s ꝙ nobis deditꝰ
ꝑ, amat mi- altioꝰ ō ꝑ, oremꝰ ꝑ eo, moneamꝰ, d'solemꝰ, ⁊ eruditꝰ
q̄beamꝰ, ⁊ lenocinib. ⁊ vitijs seruiamꝰ, in mansuetudine et hūi
litate, ō solū diuinales q̄ritas impetrat. d. et paratiꝰ majora nobis
piè ferre facit. sic amor fidei ⁊ fiducie, et ⁊ habitantis xp̄s: et stabi
litꝰ, g̃stando, ⁊ dū xp̄s ⁊ impetrantibꝰ nris mortuis sit, ⁊ tē me
et imꝰ verse exhiberi s. offerri in filij voluntate ⁊ cōis sanctorū:
(4.) Attentiū dominū imitemꝰ: ꝙnō do ferre crucē sine molesti
simā, ō cū adꝑsitate, d. gstando ꝙ xp̄s hic in cruce multū nos juvet ad
vitā ꝑpetuā. ipse xp̄s in cruce ꝓ nobis pro nobis pendens ꝑ: q̄ nos et ad cō
sortem accendens, nouo foedere nos ad signū crucis manipamꝰ. Jam
scribere cor vt an si fuisti in te sequantꝰ scimꝰ q̄dē imitabilis
ꝑfectio: et digni ē, q̄ ꝓ nobis gratia egit, licet ea imitabile, si in nihil
exitis fructib. seqꝰ, et cor statim liberū applicatꝰ ad temporalia, mūdo
seruiendo, q̄dē: In digna ꝓfessio fidei ō ꝙcessit, n. fructy testantꝰ fi
dē ō adfuisse. In Evangelio videamꝰ verba: d' mindling aber fleißꝰ,
dann er ist ein Mindling, und außtheil der Schafe imꝑ. —
nota (1:) xp̄i diam, (2) xp̄i fidei caam: (3) d' mindling, condūcty, q̄ solā
sua mercedē respicit, et ꝓ pecunia, ō vix illud seruil, ut ꝙ ꝑ cūcta à vero
pastore vix distinguꝰ, forte ut. Sed eo crescit grex: ⁊ ꝑ cūcta v. cūlis
in cūrat, ouer zelingꝰ, à lupo miserabiliter spargendas. magistratꝰ
politicꝰ et pastores ꝓ pastores, aliq v. ut. ꝓ gdē ut. ꝙ nomine pastoꝝ
grassatꝰ ꝓ, vel planè ō legitimè vocati, ⁊ ut ordinata facientes
cor̄ deo ō ꝓ pastores sordy mindling, notata sac, q̄ ad officia
largitiōb a. precibꝰ tendit, ⁊ pastꝰ esse ⁊ q̄ salvare ō potestis, ꝓ
ut. gdicti ⁊ ꝓ sua ꝑfectiōē gregis cūrā gerūt: et ꝑcipio accidente
fugiūt, vel corpore, vel ōio, ō faciendꝰ ꝙ faciendā ꝓ, ⁊ mēdo ꝑcipiū
tur ingrecutu erroris, malae vitae, de obuigkeit ist ein mindling,
nomen sit ꝓfessus ō ꝓfessū, die Ehr gotts ō respondt: ⁊ ō corpore
sed animo deserit ꝑfectiōē: (2.) cām ꝑfidiae ꝑ, denn er ist ein mindling
unde cōdūcti sentit, illud agit, unde cōductꝰ ō sentit, illud omittit.
Pastoribꝰ qui sua dicunt. Gal: 6: . 1. Cor: 9: . q̄ ja melioꝝ ordinis

cām

cau à magistratib. dispensat: et necessitas hac exigit: n. eos Xpi officio
Lobt: tau regit, ad eos a officio suo vale facere ō popul, a eyg.
q: thūg, vale: ō: H. Cōmēch: 4 Mōsling, 4 discedi à grege
deputata q ipse alere ō poss. ex stille liebe artig, vide Lasy.
E Christ: Mōsling, d mugt ab: die Schaffery sinsel als sō hoff:
A spontaneo de illi ablq; special remissae dei sein Schuldt, majo,
rib vedtig a: Lasterig: Gnaden: 3 S: pastores offic: ō fac: il, den
Lest 4 gestalt Hr, wo sie ab: Hr offic: ist, gistenk nehmig ab
d ärgernis gibt, gestenk sich, paritig mirig q: diuīb: seria,
il, et: gre avaritiā remittat, sol sie Lester Mōsling: liest
pastor à diuīb beneficio spontanea dona celeris paritig accip:
pēi 4 sach de avaritia vid: de arrogantia, wo seine Ehre sich
Mōsling, d ist ab: Mōsling. pēi ō: magistratu Lehti.
ē Christ: et sonora gregis. Secunda cāa Hr die ō, wa sich
d Hirt: ō: serena tempestate boni pastoris forma apparet, ubq mani
festat, i alle grag Hirten: sind mercenarij, facile fahigat desciente
vedtig: xsty boni pastor vitā 4 ovib: habet. Doctrina ō: q mercena
rij sint pastores imponentes, = statt politico et Ecclesiastico ad
mata: = talo mūdo alios adiuvant et nec addicant: de vetech.
vndeant lex: Isaiae 56: Hierem: 23: Zach: ii: Ezech: 34
et q ibi de Ecclesiastici dicit ist dem sie sonst de Politici ver-
stand. vide Isaiae 44: 28. Mich: 5: 5. Cāa Hr dia ois. (N) 4 a ō adē
mon ovis: de stadia propria ibi Realiq: talis mercenarij spiri-
tual et anim. vid: Ezech: 2: 8. monit sunt Pastores Ecclesiastici
et politici, se secutari an sind Pastores an v. mercenarii, sehr ist ō
auf gottes Ehr, 4. mirnd nachst nehm, sonst sind auf Mutz, Ehr 4.
nehm, s. bi sie in Mōsling 4. der ist kein gott: Mōsling: sie
accusat ysaias, q sind die Mōslinge gott nicht in d Hertzhaftigkeit
stand, Gleich wenig wenig sind: ob wir uns Lester sey Lehr
geht 4. Ehr, wo sie kein wesen ist: (N) 4 sie dein Theologia et alii artis
seind, se ō stehe ihr angezeigt, sein ist den et optimo serviant, ab sie
Christ: de cōmode a: ihr Lehrstāe (N) 4 = Christāe magistratu a: Pasto-
re angel: seind, den redditurus ōa rōne, Gestrin = Lauti Zehl
de ych sie nicht: portat, wo ich 6 geht wo sie Hertzhaft,
nach Lieb, wo gedenkt, wo ich geht, auf Zehl den man findt
ab sie kein Mōsling sind wird. Gnad ich wo ich nicht
den ob Lehr wohl, dass die: 6 Lieb wohl, der barmhertzig
wird, wo soll suchen wirdt die gottes Ehre in allen stücken bey
zu behalten, sind Lehr pares Segnerel, seind Hr. ō 4 ora den pius.

232. q̄ mercenarior spualia eligit, scient, d' miss han gott allen tr,
antwort, wo i selbser mindling all sy ellay stand stell: Consolat
f, & nūm facile deficient boni pastores; et possibo, q̄ sind ōe
mercenarii & cōbla: qff: qd l: ysly sper nevil, et sic nohy ē.
Arch: Pastor sser pascal: Ecclesia cerlia ē, q̄ q̄dē sb mercenarij
misera, atlanē & e= aūd ill vose pastoris ~~ellis~~, q̄ dicit Aug: sing:
ysli vox sey ē, via ad vilam, sgrau dei alm & dignosalt Eli: 1: 18.
el han darf han, d all sind Cail Mindling ovch, das
Chi: sich sind, sein Heerde.

H. D. 9 pmur. Evangel: dom: ~~Exaudate~~ Jubilate. Jos: 16: 16: übers ein Kraut.
28 April eine tabilā oe cambrica rota = gle die vier Laster, sind memorā sey
1672 relineāt q: fisensa ei q gleata: diaf dal Laisid se: gottl: Tim: ; sive Ce-
desia, lectionē & verbens Pastorly et auditorly, magistratūs et pādi-
patr: mand, mat: b, = por: b. filii, servit: p. Ex oder stahy nam: &, et accor-
sive mode membr: d ōe = tno stalli: = (2) Lectionē Pastorū. el Lac fa,
l' = apis: q̄ sic stahy dginsung, et pastor pmū pe = offic: = dicand,
antiq. alter, docuit: de sic nota (x). offic: = dic & Bischoff, d gle Ladie
= papalli appellāt, d. Doctor et dispensatores verbi dei: et sitzy cisp
der gregis: ad sergo hic ad vanity = sser gemeinde d L. = speib
res, Doctores, sic = kadenle, d. ol diaconi et = sessores, li ad = offi,
ce agler &: Bischoff sind nun ab stosser, d pfarrl g vonare absor,
vanda & fidei et vita audiory, audi: 20: . das predigy ist kein
das Volk, was er &c sey sal, was er sey Brot nenn sey will: de
x = & Sacerdote, ad ipso apparel d ōe ce pastore, q̄ g dē oes
pbēos: spiritales sacerdotes, = pmū pastor = pe = audiby. d L. aliy
alios gracalor docuit alioy q̄ cadente stalle et legitimā vocatē:
dey vocat mediatē et = audiatē: audi: 20: . Ex vocandi q̄ineat ad
ōe tno stahy, nec illy stahy absolutē excludi &: bey den Lord sole
el mystischy & den praktic = y sprych: (2) de gingio Sacerdot = sce
illud d & xti Lic = i. Cor: 7 Vellet q̄ Liberi & Lic: i. Tim: 3: xto,
resto accedent stahy = poligamy sich, habent liberos. & = vi. Sacerdo,
les crāl marstali, et cor stic = ency cnad sereds latin: & Apostoli
sic crāl marstali: e. g. Petry. (3) virtutes nature q̄ & pertas docti,
na, et & vita incelpabilis. & . d q̄ dic angelica = celpabiles, d. x
& facultati humana. d sic bi, d nac = di, d singulares, d delicatūb, &
voracer, minimē dic alios, li dic q̄ long: offic: = sno = digni zepo,
verdi: d sind exelsoming, d may gelt besiedy, d q̄ pecunia habere
d pacel, d. x illud d amend, a. & Rand: dieser anmerkung ist auch, sich beschäf

qui familiari bene uteret, muss freund, freundlich, gesind sein, in
uppigkeit und laster, mitis sit, d in causa religionis u. gloria Dei gere,
rentib. Sed q̄ p̄ra eorum gerunt, mites sint erga eos, et varias
injurias, patienter ferant, müssen auch allerl. bösen leuten: negotiatio,
ne honesta agant, d etiam commercia et alia officia in prudentia:
hospitalitas ergo erat mutua temporib. antiqis, qd hospitia solemnia n
erant: et olim hanc in re pastorib. rediti conferebantur: Hodie pastor
officium d erga peregrinos eos curare, viam praesentare, monstrare,
et x viatico juvare. (2.) in doctrina sint eruditi, d noviti, et illud
adorare Dei docuit. 1. Cor: 4: . sedulo sint ad emendandum, docendum, mo-
nendum, consolandum; In Evangelio vid earum verba: warlich warlich ich
sag euch, ihr werdet weinen und heulen: ihr werdet trawrig sein:
nota (1.) asseverationem: warlich, warlich, signum certissimae veritatis,
et rem indubitabile. Apostoli tot obruti erant errore Pharisaico, x messi,
ac statim regni mundani gloria erecti eo sunt: adeoq. certiorandi erant
de futuro regni Xti x gressu, ne eum x deceptore haberent: d. sciant
Xti talia dixisse: et quod adimplet praedictio miserarum, d deficiet
certitudo x missae redemptionis. Hae verba d h. Apostolorum, d. omn
Xstianos spectant, adeoq. ch. hanc asseverationem x certa habeamus:
wir wolt auch gern mit Xto haben d güldene tag auff d welt messe.
(2) Prophetiam: Ihr, Apostoli et discipuli, qui x futuri sint in tribu-
latione in miseriae et vita x sola. q. Xsto fuerant carissimi,
sic membra propagando gloria illic recipiendo honores, adeoq. ad,
versitates in x amore Dei: h. e. corroborant. d. q. h. tempore ad,
hic erant in futuro, d. magis magisq. in Xto Spiritu sancti x ficientes.
q. q opponit mundo x vocibus alius: sc: ijs elegit et separavit de
mundo: adeoq. odio eos habet mundus: wer aus noch freud nicht hat
d welt ist, d. heisst die welt das recht ist werdet traurig,
d h. externe, d. et interne: vid: Matt: 26: . 1. Tess: 4:
. 1. Petr: 1: . adeoq. d tu etiam causa tristitia, d. . d vere tristitiam
cum x stiani tollit ex manibus Dei cum in submissione suscipiant: hoc
tristitia manifestat in . . . , lacrymis et ejulatib. vid. Luc: 5: .
Luc: 19: . Matt: 24: . Apoc: 18: . Luc: 7: . Luc: 8: . Matt: 2: .
heulen, voce alta et gestib. dolorosis. Matt: 11: . Luc: 8: . so: ga . . .
x sti, videntes ad hostibus, ipsi in periculo mortis collocati . . . actio
nate ges sit status Ecclesiae in hac terra: sc: tristitia causa:
sc: (1) etiam causa tristitia peccata in sua carne: Rom: 7: . malitia
mundi: Rom: 9: . vident x planationem nomi divini . 2. Cor: 2: .
malitia omn hominum: accedunt adversitates in temporalibus, in specie
x sti odio et despectus etiam. (2) ex hac causa oritur vera tristitia, quod
quae x stiani utilitate caricer, et in Spiritu laetantur. Rom: 5: . atta-
men caro in tertius, 2. Cor: 6: . 1. Petr: 1: . Hebr: 12: . adeoq.

234. st. ver: xstian hist[illegible] [illegible] : cuĩ ce: hist[illegible] leg: hui[illegible] pcepta
el ce hist: leg. Rom: 12: attame[illegible] [illegible] : Spi: 2: Pet: 1, [illegible] de
fect hist: (2) ce hist: st. ejerce[illegible] se monstrat. (3) ce: [illegible]
lu 9 de Solatio pst. Adcaũ[illegible] deserrare xstiam [illegible] adpsi,
taber: 2: 6 cadang adpsil, d. 3ferang adpsa [illegible] xpa 1. Pet: 4:
3. pstibz tribulatis pcũrang mirũ v: ce: [illegible] ai
dere deang: Consolat: 2: Cor: 1: [illegible] d. illi grade veri: [illegible] hist: et [illegible]
grade 6 attingang, attame certissing dnt gott allez wisst wenn
dnt sie die Christe wohnung mit rowy tag wirt, so wird wir
mans [illegible] [illegible]

---

9. D. 8 pmor. Evangelia Dnica: Cantate. Jos: 1 b: 8: Dan aber gehet sein
5. May. tabulas decalogi [illegible] nostram ire. Ita ergo precepta Decalogi
1672. cendunt agnita precepta veteris Decalogi, q Lex Christiana magis generali
qua lex alia temporalis: Haec Lex dia precepta satis manifeste non tan
docet qua abominanda malorum fugienda. Corrupta disciplina da precepta
q credam, Spiritus ce malis cogitationibz Christi: Haec vetus Lex nova
docet prima sed precepta ea indemnia, ex q fluxit dia triplex: 1ma st.
6 peccati [illegible] originalis aliqua remittat Legis: Rom: 7: 2
c. 3: Inst: Cui monstrat sibi, st. viregenitis, magis L. regenitis, 2 Cor
Lege long. spiritu precepta dicunt, ne forte [illegible] peccatis abdormiat Chr.
mandata monstrat: sic cognoscendo vitia pro ad Decalogi, primis docet gra
vitate offensa erga Deũ. Illi libertas [illegible] de fluxit, ut Spiritus, Verbum mihi
facit Dei, et desperatos ex nobis Dei reducang, Christi auxilio implorang:
Lex docet Christo monstrat, ad ea Dn: appellit. Inquietat Gal: 3: (2) Praecipit
et monstrat faciendo nova obedientia. Christiana Decalogi Dnica,
gratiae magis gaudentibus, quia Lex temporalis, docet st. Lex Christiana in
ea 9 6 9 Dei ac proximi: Lex docet et informat mihi cor, postea
opera erga Deũ, erga proximum: Legis mihi sagt das [illegible] sey mir
genung haben, Evangelium mihi mit göttlichem willig, übernatürlich,
das ist Troestlich. Quia Lex monstrat Christi sibi, solus in fidelem [illegible]
obedientia Dei et Christi, q sciat se a Christo, et Christi Legis ce
stodia: ad q monstrat? st. ut a peccatis Christi custodiamur: Ita quo
Lex regenerati ardent Dei facere: Ut monstrat ad ea Dei faciem
Dei et amittang ea mala, sed ja Deus st. Christi sibi, st. ad Christi cano,
ideo ubi Lex st. castigans Legis coercendo, 2. 4 Deus Verbum sen
sibi ad nos Evangelium 9. ad sua: ubi Christus [illegible] ubi Dei [illegible]
ea data Legis: sed q salutis n. Dei salutis nec 2. 4 poenale corpal.
n. finibz Dei agat 6 Legis, attame ad Legis Dn. Evangelio ideam pla:

und einmahl unter mich fragen: mich, was gesetzt sein?.

nota (i) correctionē. ē. 3. cōmitti, et manifestat q̄ filii correctiōe: qua
tell es unbedingt: discessu filii d Patre ꝛc. unius momenti, sed tēs
nobis q̄ et ꝛc: unter mir apostels, nobis xti, eigy amicis fois: is: 15.
folio. Jos: 13: 33. gb. ich bleibe eg amico et patre q̄ vere locuti: et q̄ dam q̄
h discipuli ō intelligebat ū de q̄ langsahm xti: 2. nicht eg: illis q̄ebat
c. th. 3. de area historia gestabat q̄. et evangel ex carnalib. q̄ plb.
de temporalib regno nostris, q̄ plante xti lay de longo itinere faciendo:
trangl mich, patre, q̄ ploce, amice, q̄ sonst vor: formare studeo: trangl
se: c. ich et attentiōe gwenck: (2) correctionis cāa, q̄ ō q̄ cant
de loc itinere, se: ejy termino et cāa; n. xti discipuli Jos: 14: 28. se
re ad patre, de loc ihesu erant: forma discipuli, qui: finē
sast sie ability, q̄ eig ihilitas! q̄ xti confusa, s. ō q̄ xti explicant: de solo
loco q̄de q̄: erant antea thomas et philip: vere ō q̄ rebus gestandis
nec de ihilitate itineris: et intelligebāt discessu locali erronee. sic
scribere cantis; et doctrina ē, q̄ negligentia th. fid: nobis orga
stentalia: (2) ly ignorantia cāa: carnales rudes. Cor: 2: . Ephes: 5: . 1.
Pet: 2: . et in agniamus nobis nos rem intelligere: unde sach offt
falsch ihilig, dem Christlich, sind die Christ gottes ihr ungl
stig, die frag: ps: ewig ewig offt lieber ꝛc. fleischlig xti sach
asp die ding: offtmahls fallen gleiche überdas Galat: 6: 16. Ephesisch wer
Ephes: 4: 21. wo sein sey. Matth: 7: 21. dem gbott sach Jos: 14: 21.
1. Joh: 2: 18. diese gleiche ist sach q̄ gantz ungewöhnt ist ihr q̄
sach, weil wir fleischlig sind: repræsentativ gleichen nur carnales
sein: dicta ō satis enervare, d. verend scripty q̄ scientia: in de
diesen evading: ō q̄ ding q̄ ihil gleiche xti ihesu verstandt. nobis ex
ihilitate: (2) non ignorantia, ō q̄ ding de ihilig, q̄ ding v. de mit ihi
lig: e.g. Scripturen q̄ rendt ō de ihilitate patris et nostr et respec
tatis dni, q̄d merito sich, q̄ nos doctrinā sehr vitia gelang, et q̄
ing sublimitatem in rebus ad salute absolute ō natiue, discamus
scripturas, ihilitate ihilitis et non bene discamus: so wir ding
offt wir wissen, allein, b. wissen dass offt ding thun. (2) bonus ō dass wir offt
nehmen xti, ps. xti nobis obscuris, ignorātia exercitiones, vacui occasionibus
allein ō negligang occasion dicendi: sic ignorātia respiciens: ps. ey,
rescindo vestra cogitationes, plantationes aijbi: 2. q̄ ding xti, scripturas
q̄ se et abrahā q̄ rendt. 3. gsetzen passen, de rebus ō satis intellectis:
t. pr. ꝛc. v. q̄ ding de xti redditione et q̄ corpore: 3. es q̄ xti valdt
nobis ire ꝛc. ad pstabit, ihilitatem. an ihilitig ihr ad patre
vera ding ihilig mercedis? Consolāt ō, q̄ rendt. xti ō obscuris ignorā
tis d. ea mitata ihr in lic divina, landt ps. tempore relevandi?
erstl. leng pfrieden tempore, ubi ō aptig q̄ ding, d. gsetzt und ehrig de
tuere ad facie ad ꝛc. et ꝛc.

[illegible] agnō et fidēlia verba Paulo ō erat, quia ee ꝑ, ⁊ his ꝓiā ō
[illegible]ndit, et V.T. & dīē tenebras, ō ꝛ planē ō adtendit b. 3. ꝓ
[illegible]llegy hīc. ⁊ comparat N.T. ⁊ nella Christ. hz. Sec. Dom. Adv.
dic. ꝑ. Iste repraesent. Rsp: p:lat. q ō Jesꝰ ascendit in cael. ora,
re Sabbati, sīmilenk Matth 26: . q Jesꝰ nunc dilectō: id:
la parabola pōt:s:=q Sabbath Jō ꝛ caelos ascensus Apostol. Sti:
ētis:s:=ō corpa resilierunt: et Nō vidēant ipsor: poliq obstac,
la de alt ō, Xtus ī. plenissimē subtrahit: Sūd=pōnentia vīa
ꝑ. ⁊ Xtꝰ ēiꝰ — erit ō agnoscang. Rom:10: .q Xtus ō salū
agnoscit ō anal. Sabbati Die ascens optimos Ecclesiast: Sabbati
ꝑ creatur ⁊ descensū recitāt ꝓphet nostr: ex corde sc:ente
ori: Xtō dīē: ꝑ Jesus ex me, ꝑ Jn ī grām Xti: erudīt ⁊ alē,
la et Xtus ꝓ Paulīnā: ō q dē dīe ab orbe regen, attamen lātē ag,
noscat, q Xtꝰ: et errāt Rotatr ⁊ Xtus Xtō ogib. et alios inuas
gnabit. ē. ⁊ corda nra ꝑ effusa n=do: et alīq dō fervenler pōtꝰ
lēgaalia, Spiritalia negligēter: allenā mens 29 voluit ī. Joh: s: : Hoc
obstacula removeng: Deus anal q Deus Deus Paulīnā: ō q cyber,
nis accessū: n: Ipse Spes posset dō precabr. et orabit 29 vide ī
stante Jn ī q Jēsū dare, sed ō Jn ī agnitā precabr, et veritē Xti
fidelibus apprehensū: n. precabr ō ad il Deus: Joh: 9: . sc: q vel
sānā precabr scientes adtarend: vid: Loc: 4i . Sancto mens levāde.
istīm: 2: . Consolātō ē, xpianō Xti illō facta. Vocab ꝑ vocab ꝑ. et
nihil nos ꝓdīcāt, nſ. qd. Jesꝰ ꝓdīcit voltg, ipse Deus vellet nos cō
dīre, vellet nos ō temporalib. abstrahere, modo ō ꝓdicat à mali,
tia nra. et Deus misericors ō rejicit nra ꝓpitiabit d. gratiosꝰ ē.

Ψ 47 : . ⁊ fl. festival acht mit jauchzen 4. ⁊ fl. mit Hellen Posaunen: nota:
(1) Ascendentē: Matth. ⁊ Marc: Ephes: 4: . Christ, ō zū divinā natūr. d. zū
humanā: ō in sedē Patr, d. Deus, Domino ascendit: in cuius ē Xtonat. zū qm
idiomata coincida ꝑ: adeoq ascendo q Deus ē, Xtus ē homo testatur: sicut d. cist
gatt für gestorb, ⁊ fl. ⁊ Barbiers für gestrafft: (2) quis est reservatus?
Xtus Xtus mihi ascendit, ō obstante q Deus ē Xtus existit: n. nedē vis ō filii ꝑ
Patris: ō v. recessū ē Xtō aliena ꝓsentia sed Eliae: hz. ē vera ascensio,
29 q- Xtꝰ ex morte visibiliter magis magisq elevatꝰ tandē nūbe levat ē:
quando ꝑ Deus ūlterius elevatꝰ fuit, ō sere tandē: hz q ascendit ꝑ Xtus ē dicitur 68:
ē vultr coelorum: marc: 16: . ubi ē ꝑ sedet Gabel ac Gabriel Dei Patris,
ē gaudio Ψ. 16: . ad magnum exitū delectō ibiq vivere Christ, sicut sponsa
vīr Xtus, q Eius ē capit illic Xtus est: visibiliter jā ō ē oculis ē terra d. ē coelo:
ē sedens ad coelor ascendit: Ephes: 4: . ad dextrā Patris Omnipotentis. marc:
16: . adeoq divinos operatur Xtus manifestē invisibiliter ubiq agit:
(3) magnificentiā ascensūs, mit Jauchzen posaunen, jauchzt: sc: vultis Christ. tri,
umphat Rex Xtus, licet Deo ō sint audita ē ascensūs tui lexti, vera tuba: et
sonus tuba intelligitur ab angelis Gloriosis, cantabit: et redibit Xtus cū majestā,

Ψ 68: .

le ꝛ ad Iudic ꝛ, ja v. Red: Ril xſty ista, ůl ascendit. Act: : . Luc ꝛ. ꝛ
differentia. xſty ascendens hinſt ꝛ coelo, redēzy v. manifestabilis glo
rē ꝛ terris: i. Pet. 4: . Ol ꝛ xſto qđ dēbz ſt ascēd: Sālis: matth: 27:
n. resurrexerit, nec aliq mortis legit, ꝛ babitis ꝛ xſto ascēdſt.
In Evangelio videamus verba: wolfgs or ſiſ

nata. (ꝛ) xſt= conſecutē. ꝛ. apparet xſty, qui stans, seipſū ex hibuit:
Sanctis corpy ō inchoatū, licet glorie ꝛ stimulatū deprendat: ꝛ. xſty
vere revixisse post mortē, et qđē cū multis . . . . . Hinc gſtat
ꝛ dēs, et xſty libenter ūrū in stimulatib. ůl, rē modo dēbā, calcitrare vo,
luit ēe: xſty locūty, tanta discipulos aguty ꝛ, ꝛ discipulis manū cavitā
clausis mollis ingrediens tangi, ꝛ. quādo voluerat, poterat: vid: Luc: 24
visibiliter se exhibuit discipulis, ůl crederāt ēe ō dēbitū; evanuit ibi ꝛ, ůl
glorificatū corpy lepserat: ℈. x qo. dies. ō qđē singulis dēbz apparuit, sed
qꝛ à prima apparitōe, ad ultimā 40. die effluxerat dies apparitōis xſty legit:
5: una primā die ejy resurr, qualter post, et ultimā vice jam ascensūy.
Tot diebz manſt: qꝛ volūt ůl. Luc legy ꝛ terra ēe, qꝛ citate deo pſ,
hy ꝛ post natalitā ꝛ templo, ibi xſty et moyses Luc tempore jejūravit, Elias
40. diēr ivit ꝛ Horeb: ꝛ dā, ſti Israelis 40. annor erāt ꝛ deserto ambg.
verūt ꝛ canaan. (ꝛ) qb. apparuerit. ꝛ. discipulis qꝛ xſt= satis no,
verāt oculis ei aīcis, ꝛ. g ō ntāt facile, ꝛ. difficillime ad credendā rē,
surrectōē xſti: ℈. q ex aspectātis falso testimonio ō tabitū vel temere
cōmadāt, ꝛ illor nihil manserit qꝛ. xſtum et mortuū ꝛ: et ůl testes fuit
ū exceptos majores, qbz fermig credēt: Apostoli vīdēt xſtū, et multi
fratres plꝰ qꝛ 500. Ihē nasta, et discipuli Emaūtici: xſty loqꝛ obuit
ē discipulis, ꝛ formādo de regno dei: sc: gratie et glorie: regnū gratie
ō ſtūr legerāt, qꝛ adhuc testāb: ja ja ascensū xſto. et post regnū
gratie percēpūr regnū glorie. i. Cor: 15: . plenitudo xſty docūt, qꝛ paucitas,
mis scriptis mādata ℣: sufficientia h. ad salutē: ista ůl traditā. ō scri
ptis ergy ō ſl angly: Spūly sacty ō dei novā doctrinā d. apostolos: ūr: . Doctrinā ē
cūr xſty post resurrectiōē voluerit ēe tot dier ꝛ terris. ꝛ. ůl eō
certiorē faceret articulū resurrectiōis, ne forte, de semel bīs apparuit,
sed aliqs putaret, Apostolor eā apparitiōē ista ꝛterrlor fuisse, ůl facile
falli potuisset, et multis simul et successive apparuit, qꝛ falli dē ō po.
terāt ista facile. ꝛ. ůl adhuc ꝛ formā sue discipulor: ista ůl post
dicere se ō doctrinā habere à Dño. i. cor: ii: . licet xpus sit et
postea misit Spūm S: i corporali ꝛ qđē xſt= ō videng, nec audieng,
attamē ꝛ so verbo nobis apparet: oremy ꝛ majori indies crescente
agniē xſti: et ůlti dño b dies ꝛ noīa xſti congregati ſt, ibi nobiscū ē:
tandē nobiscū erit sempꝛ ubi sūa gloriā videbimy sempꝛ. i. Tess: 4:
1. Cor: 13: .

rastat ex Gedenkbl. videre debitatur ascensioni xsti: sc: Ut liber 5. (1) q xsts
in gloria sua in haupt, s. se posuerit ad dextra dei Patris: n. cu eo fab.
divina nra sc as Gallentiar Germaniae nra se coincavit, qa v. xsts pat.
debuit, ideo se exinanivit. Ph :2: . Sed xsto ergo exaltationis re,
versus est xsts in gloria, ut inde nobis dona mittat: gloriosq; ver
cepit, gloriose descendendo ad inferos, resurgendo a mortuis, potissimu v.
ascendendo sup oes coelos: xsts in throno et regno potentiae, gra,
tiae, et gloriae suae Deitate resplendens, laudem pior in corpore et alia in gaudia
dicendo: Inde nobis filii gsolatis, qui late regnum regem, qui invare possit et velit,
nobis qui in ea nra qui in praelio (2) xsto nobis orat: Hebr. 9:
Rom: 8: sc: modo divinae Majestati gratissimi. et quidem non orare
et posse unq; aliquem orator xsto nobis orat: cui pater nihil negat: (3) ut
nobis donet: potissa Spiritu S. Ps. 68: . Ephes: 4: . et his discipulis miraculose
Joh: 16: . Luc: 24: . de illa nra natura in corda piorum, qua apparet regenerata
et renovata Ephes: 4: . xsts et caput Ecclesiae, unde fluit ei vitale potius in corp.
Ephes: 4: . Patris exinanitio nra, erat, ut xsts assumeret nos, et Patris
exaltatio nra, erat, ut nobis dona distribuat. Hic nota nostra spiritualem
ascensionem: ut Spiritu S. illuminati, coelestia meditemur Colost: 3: . et tempora
libet invenire; sic ascensio spiritualis durat donec ista a corpore eximatur,
hoc a fidei ascensione xsti, et xsta, an realis sit dubitemus ascensionem xsti: nos
ad nos spiritualiter ascendamus, ascensio xsti nobis nihil prodest, n. ut nobis
ascendo: Ita. In Evangelio videamus verba: Via vomit mihi et dormiam Psal.
nota. (4) ex corruptis conclusis: Vir vid: Jos: 6: . mundi a cor adhaebat Babyl. Psal.
ita mali et hypocrita. quotate excitandi Ebard. adeas Psalmodi, et ut proceres
magistratus Politici et Ecclesiastici, viri legitimi vocati, splendentes gratia Spiritus ca
Verbum missi sedentes, excitarent xsti discipulos. sive erat magnum scandalum
et impedimentum doctrinae xsti anno; (2) excorticatos. Paul, Apostol, si quis
eo ipso in fide Babyl. n. T. sanae doctrinae Ebard, qui Babylonica Prophetia Ap: 6:
2: a polorum errores quinci; multo minus quicquam erat, cum ut excitaret ergo a
malitiose a exercenda. 5: nec vitiose agebant vita. 4. ne odio quidem quae,
vitia erant Apostoli. 5. cui galbant ac si ejecta lege mosaica secta Galilaea
fidissima adhaerent, tota mundi Babylon: et aer coeli credebant civitas
aliqui mali de xsto mentientes. et bonissimum Babylonem, qui justitiarius. (3)
excitat, fidei: Babylon cum tot templi, plures v. synagogas, ubi agebant
in formosa, devotiosa s. inde eyeli dabat Apostoli: Jam vivo xsto excitabat
ejus adversarios. Joh: 9: . iz: . hac Babylon excitavit fidei, ultima temporalis
et aeterna maledictione Babylon. et qui religiosior et volebat, eo magis xsto,
quibat Baptistae: Doctrina 4: ideo adhuc Babylone Evangelicis gingere, qui xsto
Apostoli suis Epistol: 1. Doctrina nra in verbo divino gformis. 2. in generali
nec quicki, gdemnamiz: 3. Romani St splendentes: et confessio Tridentina
aer non excitat. 4. in multis non ad sua exercitia religiosis, nec nobis nostra
ad multa 5. liberaliter non occidendi, si foeni: plurimo codex et martyria Sabi
nolia 5: monitis jung, ut in scandalis eminentibus hoc Ecclesia miseros status externos
matth: vi: . audiung qui die defectores a veritate plurimos, totas provincias ad
tenebras Papales relapsa: hoc audientes, dubitant an Ecclesia nra Evangelica
sit vera; facile accessuri ad eam Ecclesiam qui majore splendore externo Ebard,

xsty Gesu sit or Examiendar ee ab xtis, q magni splendoris externi
bus. 2. S. adhuc habemus exercitia religionis, o sing secli, eâ de seculi
ritate sb. alii vixerint, q ja lapsi: q foedabat et media politica, sic part
ierat, sed q pareamus non, ut Dei consilia intelligere, et ad pfectibilis, quam di
vina resistere possimus: Exerceamus opa pietatis; magistratus politicos q Rego
Romano liberaly caveat ne supplendo Ecclesiae statae oda sua pdat,
relapsis ad pristinos papales: 3. audientes xpianos fratres nros
Calvinistas, lacrymas Domini: S. ope juvare o possimus, quando q illis:
et xpianis omnes, omnes q magistratibus politicis, ut Deo eum corda
eddat pacifica et Deo fida. si miseros juvare possimus, juvare saltem de
Remys: forte nobis xpus: nec xpianos q credimus, nec bar. clavales
Le capitale minas: Consolator S. (4) xpto o pugnare ulterius pacifico
nes, q q non sua gloria S. (2) o cadant nos q o pervasi recti, ait 2 pet.
gat magis splendeat: gaudet Deus tam pacificis tus S. suis pugnantibus
Xpi-xpis o gaudiosis cum alas suas subsidii stumpff suis. praestat
patcor bonos, q nullos alios subire a. Xpi poenas: (3) q forte debitas
de sua gratia i. Cor: 10: gratiae Dei de mutamine xpi: S. libi
pitianismus cadit, Xpi xpis S. marks xpis laeta gaudia exhibeat, adhuc
vivit: (4) Deus e terra hac ejiciat, o ejiciant nos a coelo, o expellat
nos ab Ecclesia militante, nec praedicant salus ex Ecclesia militante
in Triumphante. xpis pascat sicut pius gloriosi dei.

Esaiae. 44: . Promittit Deus effusionem Spiritus S. ubi nostra. (1) de xpiana Sp. S:
q. mein geist Spiritus Dei: q xpi Sanctificatio et sanctificatio Xpianis, sic S. 3. ipse
Deus. n. = Deo o S accidens: et Deus q. Act: 5: . divina attributa ps. comprehen.
Ps. 139. 1. Cor: 2: . 1. Cor: 12: . operat divina. Gen: 1: . Ps. 32: . = ejus ra,
tio Baptismi. 2. S xpiana à patre et filio separata, o efficacia Dei: n. sic anna,
tis. Ita ante ort: dm adivina q egrediat, Ephes: p. 3. origine S o sanctis, o cre
atis. Ita ante ort: dm adivina q egrediat, Ephes: p. 3. origine S o sanctis, o cre
atis, q. ineffabili modo egredit e Deo patre et filio. Joh: 15: . a filio. Joh: 16:
Gal. 4. . Rom: 8: . 2. Thes: 2: . (2) de effusione Sp. S. se: o adiuvet gratiam
q. effectus. = V.T. nos dicitur gratiam. et dicit o tu gratiae et dona Sp. S. q. ipse
Spiritus S. effudit: sed ipsa xpiana filii data. Joh: 3: . Dat Spiritus S. xpi verbi gra,
nam et audientes et sacramenta. Joh: 3: . Thes: 3: . o. negligentes sic medii = edi
de: effudit o L. sic q. dicar, q. dat gentes: Joel: 3: . qler ad qrve,
niet Sp. S. uber die Dirstigt 4. dinn: nun der sey unbeler. sicut terra,
+ 1. Joh: 2: ida nec fructu ferat, nec plantae accipere Spm. (3) effectus effusionis e benedictio,
sc: ut creatae sicut terra. alia L. q ordinaria. ita Spiritus S. sit. nisi dator
illuminatus + dictus in verbo et stus. 2. dicta pollendo filios dei: Rom: 8: ibid.
ad resistend malo, vigilant Domini, sc: orant 3. gloriatur, applicando promissi,
ter gratos condit. nris. dona extraordinaria Gratiae. jam dicit de sono lin,
guarum. = Evangelio videamus verba: und da die tag

nota (i.) xp̃onas: sc: XII. Apostoli. ō facile credend̄ ē effis=Sp.S. ē sū̃ per
ixq. n. effis/q sc̃t Galileas solos, ggregatos sine è, q̃ ō facili deuz de relig
discipūl.s, attame nihil certi defniery. Apostoli tñ erant regenerati cr̃,
denles, = ordinate xpi stantes, sc. ut ranimor erant ad mandat xpi. Hic:
24: . oratōē simil. Act: i: . colloquebat de xpi regno et Spūs grā
divina: disc̃ pi voluit participe fieri Sp.S. stand̄ ē = pacis et gentis, q
unit= tōem adio stand̄ ē p̄t acc: q̃ Sp.S. (2.) loc. Hierūsolima exaltabit
Ysaie. 2: . ex ire debit Evangelū ex Hierusalem. Sine lary. civitate fari
geratissima q̃ late nat̄ fabile poterat ēolescere, et nihil erant Judei q̃
grini Hierūsolimē: Prima Ecclesia fuit Hierusolymis, ō Roma. Sic in civitate
paulo post lota vastata ē = gratiūdinē: effusio facta ē = templo, d=
edib. privatis, q̃ Deo long ē = Spū, et Ecclesia florentior fuit ubi long
plis splendidiorib. q̃ q̃ solute seiant xpianis, et q̃ alias causas edib. parcis
unde ō fuit: (3) termin. da deo long ō Spūm̃ nō fuisset unde, tora, 3.
dixi. Ultimo erat, diu q̃ginta: sc: à Mōsi usque passionem, q̃ mansit Hier
solimē veneti: Vetus: ibi . = nomi= Legis. Ista Sp.S. nihil ex de
sola Lex, Doctrina ē, Ultima est N.T. Sylendidiora est, illi V.T. sc: VT.
data Lex, Doctrina ē = Ultima est N.T. cū facti Evangelū:
prudens. erat nomi=cnta data Legis. illa N.T. cū facti Evangelū:
Illic dabat Lex, ō v. ē potentia Legē = cepti, hic ipse Sp.S. excitat
fidē. 3. Lex occidit: et manstrat facienda, cū scientia ad q̃libet
se loc ō fecisse = de fugit quemnāo. Evangeli= glorati, q̃ nihil grau,
verificati. Hic Sp.S. ō effudit = fligire et libenter sed leni Sp. tamine:
Judei: Act. 20. q̃ ēy anni festi celebrat, jubilau: jā nos sing libe
rati à coactiōe Legis et damnāōe: Monitūs sing, q̃ majora benefitia, nō
jam grauā exhibere: ō Li verbis, d. Ista Domine, = terno et externo: post
celebrem orando nehemiā, legendo, ō L. Legis d. sc̃t. Spiritu S. ō vult ēē,
ubi ō p̄t acq̃s. post q̃ = promise Sp.S. ne ad nos veniat, nec d. nobis gratis
hui d. grat dator esset, ad ignem in Elia sacrifi, de ipse d. Spiritus
Spū sanctus et fidelib. sempt ē et accipit Sp.S. oli= effudit, sicut
vivat aq̃. Apoc: 22: .

Hodie celebramus festū Trinitatis: et sūt spectat dicū. matt: 28: . nota (i)
unitatē essentiā: et (2) Trinitatē xpianam. (i) unus Deus ē: dicit. Domi nos
ster, ō dr. in Domin Nostro: et in ej nomen baptizamūr, in eū credimus:
at verō in una Deū credimus ut primi Capitū: Vetus: . audi Israel Dns
Deus tuus ē unus Deus. et i. Joh: 5: . i. Tim: 2: . adeo est unus xpo,
nus ō ē prioritas, major dignitas. a alijs excellentia gradu. attribuit di
vinitas ubi et singulis xpis competit, adeo hec xpus in una Deitate
le venerāt: si una xpus venerata simul in divinit veneratio aliarū.
(ii) Tres sc̃t xpus deitatis. matt: 28: . ō tres, sed unus Deus: Trinitas xpus
baptizat. ex historia baptismi xpi. Luc: 3: . marc: i: . ubi filius vidit = Divi
nitate, calor amōr. Sp.S. = forma columbe descendit. 2. i. Joh: 5: deus
xpus in Trin: sc̃t ic̃ operis nota ēē mysteria, q̃ vix capax humanū ō
ad scrūtandum: vid: i. Cor: 2: . Exempla ō pōt dari, nq ex divinis nq ex
alia q̃ re creati; solis corpi, radii, et calor aliq̃d similitudinis habet, ō v. = exempla

Trinitatis ⁊ unus: ita ꝺ ⁊ similis scaturiginis, fontis et rivi, hoc est similia ꝙ pura similitudine nec, ꝺ exempla: Ho ꝙ sona differat inter se et externa, Latis ꝙ plicata ꝺ à nullo ⁊ generata nec scato, filii ꝺ, geniti ⁊ à Patre, Sp. S. ꝙ cedit à Patre et filio. differentia externa ꝙ. Latis creas, filii redditi, Sp. S. regenerat, attamen hic ⁊ creare ꝺ expedit filios et Sp. S. nec ab redditore Patre et Sp. S. nec à redditore Patre et filio: ergo divinitatis ad extra ꝙ indivisa. et ideo alicui: ꝙ sona attribuit, ꝙ ⁊ eo ergo se potissimum manifestavit. ⁊ sua, gelio videamus verba: Jesus autem dixit

nobis (1) geni: et nam responsio ysti: respondes ꝺ Jesus, q ex gremio Patris sci. Hic respondet Nicodemo. petenti ergo bona generari vitam aeternam, et ꝺ capiti priori ysti responsio, de regeneratae fuerat: ꝺ ea rei: ist, sed patienter informat. (2) natura regeneratio sit regenerandi, ⁊ definit hic dicit q: adeoq ꝺ ⁊ differentia inter serenissimos et vilissimos, aer nascitq caro de carne, et Spiritu de Spiritu: et Sanctissimos parentes filios mundi regendi quia adulterum et ⁊ corrupti. et q credenti: liberi ante Baptismum defuncti salvet, ꝺ filii ex ipsorum legitimate nati, d. alia gratia divina: dat regeneratis. q aliquando literali ja ja regeneratis. ⁊. ꝺ spiritualis mundatio, explicatae explicitare, d. Iohannes ⁊ Dei regenerans. ⁊. mutatio moralis, q filii ira sit filii gratia. Rom: 8: q sit ⁊ justificatae et regeneratae ⁊, regenerantem tanc illi ꝺ sexta mutatio tyrannica, ubi justificatis illuminat Sp. S. ubi divinae res spiritualiter intelligit, et ex scriptura ꝺ humanis Illustrat d. ex divina virtute intelligit. voluntas illuminata, ut velit et possit bona facere, malis resistere. Deut: 30. sit aer aeger corporis et mens ad bonum Dei ex gratia ejus dirigat: Plene sanus filius Dei, ⁊ justificatus, i. Joh: 3: ⁊ Ephes. 4. sanctitudo ⁊ nova obedientia. Rom: 7: et Rom: 8: et bonum q Deus ⁊ nobis operatur, sanctae adgerit ⁊, ꝺ finem vitae, et diem ultimum. Matth: 19: ubi dies nova significatur: . hic discessus, debitae q dicit, q ꝺ potissimum resurrectionis nostrae. ⁊ totalem regenerationem; ⁊: q nos ꝺ possimus aliqd bonum operari ⁊ Ephesiani sunt ꝺ eo quia ⁊ ambitiosa, d. ⁊ ipse ist ⁊ Augustinus contra (3) media regenerationis ꝙ aqua et Sp. ꝺ hominem ex Spiritu aqua. Isaiae: ii: 4: . q voluit reformatis. n. ad hanc opinionem, ysti ꝺ addidisset illuminationem ⁊ formationem, quia ꝺ ante ⁊ gratia: responso fecisset. Sed ysti hic docuit, q sola regeneratio ex divina voluntate, ⁊ media, aqua et Spiritus Tit: 3: . aqua tang. aqua simplice ꝺ nihil ait regeneratio, d. ex virtute Dei ysti, sicut st. Elementa ⁊ coena. vid: 1. Petri: 3: . Aaron ꝺ sola aqua regeneramur d. aqua ⁊ Spiritu: ⁊ glibet sitio ⁊ visibile et visibile regeneramur ⁊ ex verbo Dei: 1. Petri: . Jac: 1: . Ephes. 5: . alium aliquando citra aquam, q fuit ⁊ regeneratae adultorum, q vel nunq. Baptizati 1. post Baptismum ⁊ morte divina relapsi ꝙ: Doctrina ⁊ effectu Baptismi

q ꝑ ē regeneracōē: ō ꝺ nitꝫ n Sp. S. tñ agit. ꝺ. Cor medi-
raī: ꝑ q regitar nemo salvat: et gl'enphy Baptismi damnat: ō
privāō. regeneraō v. spiritꝰ sancti, simpr nāca ꝺ ad salt̄, et Sp.
S. regenerat ō Baptisatos singlar et ꝓdinarie: ō.

q. aq et verbi Sp. S. ꝑ ing alij: interna ꝺ
externa. monit sing, magni facere media regeneraōis et salt̄is
nre. gravissimē precat q hoc negligit. et monit sing semp meni-
risse Baptismi nri, ꝺ: q nulla bona ꝺ de accipiq. 2. q nor inde ꝺ
risering ō non de carne carnis, sed ꝺ circ ex Christ. ꝺ monit sing ad
sanctificōē, an ꝺ-g adhuc ꝺ stats regenerāōis, vide a vivas spiritualr?
Ali alij vita spiritualis ō ꝺ, ibi vita spiritꝰ ō ꝺ: q ꝺ constitui. ex exāple
vite naalis. hoc ō sic ꝺ finis et tentatis, ꝺ. pecā re viventibq.
consolāō ꝺ. regeneraōis licet ex malitia ēaꝫ ꝺ possit, ꝺ sta nāca l. ꝺ
detrahis ex parte Dei, donec nra malitia ex ālijcabit: illic deponet
vetustas carnis. Amen

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

1677. 4. S. Julij fl. D. Pfarrer. Matth: 5: 20. Es sey denn eure Gerechtigkeit besser. Pfarrer
doch worinnen eine gerechtigkeit gefodt, als d gemeine. obwohl sie sehr ansehnlich gewesen,
d besser als Jüdisch Mauli, pfl. applicirt werde sehr viele gerechtigkeit Mauli = pfl.
besser gerechtigkeit sey, als keine d = der die gottl: sie sey eine gemeine, darf sie Ver-
ligkeit. p. = pfl. sie zu bestehen sey: noch viel besser nöthig sey.

S. 6. Julij. Sechst. 4: 25. Pfeind sey alles Verderbt in Heiligthum. Verbrennung der Ehre, was
Von der Feuer Jmmi. erhalt über und nicht die Salbung, innerliche Ehre als H. geistes Zeugnis worin, was
gebürtig, Christliche Vollkommenheit zu schauen ist. Lauterkeit Ehre, Weigel. Evang. p.

S. 7. alte Gebrauch. Rom: 8: 18. 21. Denn auch die Creatur frey werd wird, Welt muß erst
allerhand in Abschaffung derselben erneuert: ob sie nicht werde aufhören, das ihrer
gantze Pracht Schönheit, oder in einen bessern Stand gesetzt, d. Mey dem fleisch Ehren,
d werd: wolle er d disputiren: Bauch diente zu dem Lastern der arth pflich
ti, Adrie Barlog sind noch Künstler: neuen Lehre. Mailänftig der innere
Streit des geists wieder die Sünde et H. schendt: Rom: 7. finstre allegorisch
Gelehrte Blinde Leute in seinem Volkstes stande. Die Vollbringung des gute
schendet d. abgefallen, Jrre d Thier Römer, wo er gewolt.

S. 8. Julij. Se Dr. Pfarrer 1. Cor: 12. Von geistl. gaben p. Voglium. Luc. 6. Do ein Blinder
den andern leitet, werde sie d alle beyde in die grube fallen. explicirt es Blinde
Leute in der Ehre, d. Lehre, entweder mit seinigen Traditionen, oder eine falsch
eingebildeth gemeine, die nicht die Heiligung nach sich Ehre. Doctr. 2.
Thess: 2, 10. 11. 12. dafür, das sie die Liebe die Warheit p.

S. 11. Julij. Se Pfarrer Hauptsch, 2. Cam: 12. Herr der Heiligen Ehre Heilig, Herr p.
Doct. wie man sich gegen Gott stelle, ist er — gerechter Mensch, sündiger.

S. 12. Se Pfarrer gleichwie die Vorgehende Matth: 5: 21. 22. Herr, der
selbst d Lehrer p. werde d gestand aller Sonde, e. g. und Gottes Ehre p. Christ gelehrt
Lehrer, d sich stellt, dem ob der ansehung gottlich Rom: 7. gemeine, d. und Vor-
sündlich ist, sich, weil d Leute es sündlich gelobt, sich sicher also
denken, d wieder Lehrer fürchten d. Ehre bleiben, wie d am sichersten p.

S. 13. Julij. Se Pfarrer 4: 25. Pfeind sey alles Verderbt p. Verderbnis des Vorzugs
d. Sanctimonii, der Ehren, tracht als dem gegensatz. e. g. die Ehre müsse sey Christlich
nüchterlich, wie sie mit sich wolle ein Lautersprudig, weil Christe, (Christen) in
die Ehren sich nicht nützlich d Christlich Haushaltung mit gebet, Vorbereitung d. Vor-
sichtige Ehr, wie man auf Christlichen p. selbst Ehren finden sich auch in einem in der
Lehre getroffen, Bitte Vorzug gehabt d Regierung seiner Kinder zu der selbst
sind ortho auch stehen d. Christlichen sterben Ehren: d Calendarische Ehre,
Christlich nachher dem Tode in pharisey Irrthümer p. ein Volk ad Christ.
Ehre Landsprediguel d. geistlich Hausvorsteher wolle er hier d gedenken,
das ein solches Ehren dem Ehre seine aufgesetzt, das es ganz Vorsätzlich

O. 29. Julii. D. Pfeuer. 1. Cor. 14. Vorschreibung der Kirch. die ursach der Zerrüttung
angeführt, das die Kirch gebauet, da jedweder nach Erbauung der gantzen
sorg getragen, da noch jetzt die Apostel nicht überall bekandt
gewesen, allein. Lateinische allegirt, der auch dieser meynung
gewesen, das solo applicatoir ad Sodiern. Evglm. Marc: 8. Josua stirbt
stirbt 4000. Manns. Von gebrauch Sonntäglicher Kleider.

8. 1. Aug. Die Dominica Sanctiss. 2. Sam: 22: 28. V. mit deinem arm niederwirfst die hoch-
ze. Peter Cotta sagt 2 predigten. die gantze Predigt der geist. ist. wird sich
Sonntagsplixè. mit Lust übereil, Calle nauste kann eine philosophische oder
theologische Calle distinction auf der universität erspraht, da voller gleich
auf forderte, der gott gelehrt schreiber, wäre denn Lautter als Apostel und
über applicirte. die Stadt sine aufgeführt, ob sach selbsten gleich
stadtt zu rühmen sey, so aber doch kann Lügen straffen,
rehte, sonder zu schonen Sprüch. Vorstellung der gebäuden kann
der Kirch; gut: alte scheinlichkeit. und gesetz die Kirch; Cöln. f. f. f.

8. 3. aug. Die Dom. 7. p. Trinitatis, das gründlich gebäude ex appositione glorioni, wie
redensarten der arth sich selbst wenig. Lehre in Lesung der Epistel. Ehe-
verlöbnus, Ehestandsrecht Einsegnen, Ehestatt nicht übrig: die übrigkeit.
nachlässig, ist sache Lediglich nachlässig, gebot Vor. und nach Predigt Vor-
brauch, Trauen, Abendmahl, Copulation Umgang: Wenn man Lustiges tages
jemand sagt, wo Christ gemeynt in der Predigt, so reden alle gantz, da der
arth Lust und Leichtsinnigkeit sich, in Ehestand Lust der Heilig. und ganzen Gebräuch
gebräuch, Einsegnung, Copulation, Aufkündigung der Liebe. f.

3. 4. aug. Ist. Dom. Röm: 8: 10. wenn Christus in euch ist der leib zwar todt
todt ist um der sünde willen, der geist aber ist das leben um der gerechtigkeit
ist seiner gnade. f. Wann nun der leib der sünde todt ist, so muß
man alle gebeth, so muß man leben, sein ist sonn, ex excepitur calix: dann
ist sonntäglich. endschlossen nun sonn ist so wird verloren werden. Lutherus
ist es sind verloren wann die werke des fleisches todt müste.

O. 5. aug. Ch. Pfeuer. 1. Cor: 15: 1, 16. Evglm. Matth: 7: 18. Ein gutes Baum kann keine
Faule Früchte bringen, et sic. Sein Baum natur wie die frucht, wenn aber Christus gepflanzet
Christus Christus. Lutherus. 1. Joh: 3: 9. wer aus gott gebohren ist, thut keine sünde, ist das sic.

8. 8. – Die Dominica Sanctiss. 2. Sam: 22: 28. Wie gott die hochmüthige. Ex: das die Heilig Menschen sind
sündigt, sonder die Verfolger und Lauter, Ihre Ehrbietigkeit; als wie sind alle arme
Sünder, sondern Menschen gar kein niederträchtig. der Lüster geneigt, der sie
gottes willig angefunden in. darunter streitet wieder Hochmuth. Diese aufmunterung
Gnade gottes. Ihre Pharisäische Predigt der Hochmuth in. darauf folgendem gewalt
Jesu gottes, seine allmacht und Christi. Exempel, und lieb applicirt, Christi
Lancirt in einer Erinnerung, das Christl. die Heut gantz Heidnisch.

Fr. 10. Augl. Festtag. 74: Ps. Der Fürnehmst Text allen Predigern, Vorredenden Lehrern oder Zuhörern Gottes Wort Christlich gottselig die ganz Woche nachgelebt. Mehr contrarios. die Vorfahren, Figural, mystice p. Christlich getragen p.

⊙ 12. – Sa Dr. 8 Trinit. 1. Cor: 15. p. 2. Tym. Luc: 16. Vom ungerechten Haushalter. Wie wir nachfolgen allen denselben Lügen in unserm ganzen Leben, u. uns die Schande so unser nachsagen lassen, daß sie allein Lügen seyn in ihrer eigen Doctr. 2. Tim. 2: 4. 5. wir Gottes Tempel einer Soldaten Vorstellen, wie der sich mit seiner ungerechten Haushaltung u. Ungerechtigkeit Gottes so schwer versündigt. p.

Fr. 17. – Se Domin. Jud. 2. Sam: 23. denn die Herr ist mein Licht. Er recordirt maniche Himmelfahrt, zehlt alle, appliciert sie gegen die Christen mit ihrem wandel seyn p. Christ. locca parallela p. V. et N. Test: allerhand, allerhand: p. applicirt ex 1. Joh: 1. 8 wie sagen wir Fahl gemein pfaffe p. [illegible] Ein Finsternüß sey in ihm, dessen müssen die seinen ungeschaffte Lasse, müssen Ehborg vor ihm; nicht Bürgen, als sey er nicht mehr so Sünnig als vor alters e. g. in alt Testament hat er 3 grobe Sünde: Ehebruch Todtschlag Zauberey u. straffe regiert: nun aber in dessen ist er auch strafen Christ ausgericht: nun aber in neuen Testament soll nicht gesteinigt Ehebrecher, e. g. Verstockung, dass sie endlich gar in Teufels stricke fallen, so die Frommen p.

24 16. – Se d. 8 Trinit. Matth: 5: 23. – 26. Von der Gerechtigkeit. Wer, wann, wie sie d. selbe: Eigende u. Selbeigene Versöhnung u. Versöhnig Gott falle: allen seine Gerechtigkeit. Christi habe die Welt versöhnt und gesetzt den Glaubigen Versöhnung wiederum: p.

5. 18. – Se Dominica 9 p. 1. Cor: 10: Niemand soll sich einen Herren nennen, ohne der H. Christ. Alle die sich nicht u. in Gerechtigkeit aufbringlich dem Leben u. gehorsam beweisen u. vor ihn Herren bekennen, die nennen ihn ohne den H. Geist einen Herrn, natürlich Herr wohl, wie auch die gottlosen u. die Teufel selbst, welche aber Gottes Feinde bleiben, sich besonders Christen, denn auf sie sonderlich gesagt seyn soll: Herr Herr nennen vor sich Herren bekennen, der Gerechte sich u. folgt ihm: Böse aber so dißfalls der Teufel, die Welt, u. dero alexander, wie auch sich gleich den Heiden Gaben. p.

⊙ 19. – Se Dn. 9 Trinit. 1. Cor: 15: 35 – 58. ps. 50. Fleisch u. Blut können Reich Gottes nicht ererben, das ganze: gar nicht Gerechten, sondern verdammte base, fleischlich u. irdische Menschen, so gar die Frommen Heiligen, wohl aber die Todte u. in ihnen Erstorbene Sünde, ähnlich wie Christus p. die Todten Leiber p. Ephesium: Luc: 19. Jesus weinet über Jerusalem. ps. Mein Haus ist ein Bethaus p. Docet. wie wir unser Herz und Tempel Heilig halten p. Eccles. 1. Cor. 3: 16. 17. Heiligthum Gottes Tempel seyd.

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main